ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТЕКА Българска академия на науките София

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 64 (772) | Вторник, 2 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА ДЕТЕТО

В НЕДЕЛЯ 31 май, вечерта в салона на Народния театър — Силистра беше тържествено честван за петнадесети път 1 юни, Международен ден на детето. В салона на театъра се бяха стекли много граждани, ученици от училищата, възпитаници на детските градини. В деловия президиум на събранието бяха заели места **Богдан Михнев, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Мико Николов, секретар на Градския комитет на БКП,** Милка Гинева, завеждащ отдела за работа сред жените при Окръжния комитет на Партията, Атанас Неделчев, началник на отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет, многодетни майки, изтъкнати учителки и здравни работници.

Тържественото събрание беше открито от председателя на Градския комитет на Отечествения фронт Йордан Ценов. Доклад изнесе др. Пенка Ганева, директор на детската целодневна градина „Митко Палаузов". С красноречиви цифри тя разкри прекрасните резултати от майчински топлите грижи на родната Партия за подрастващото поколение. Но другарката Пенка Ганева напомни, че все още има хиляди деца, които живеят в тъмната и мрачна атмосфера на колониализма, не вкусили нектара на детското безгрижие.

Тържественото събрание изпрати поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Стойка КАЛЧЕВА

За нуждите на полевъдството, тази година в ДЗС — Силистра са доставени 8 дъждовални системи тип „Марица—40". С тяхна помощ в стопанството ще се поливат изкуствено над 2 000 декара царевица, 3 000 декара люцерна, 100 декара пипер и други.

Сега денонощно по блоковете на стопанството дъждовалните системи разпръскват живителната влага.

НА СНИМКАТА: Работниците Димитър Митев и Йордан Масков монтират върху засятия с царевица блок дъждовална система.

СЛАВА И БЕЗСМЪРТИЕ

2 ЮНИ

„Изповядвам единний светъл комунизъм, поправител недъзите на обществото. Чакам събуждането на народите и бъдащий комунистически строй на целия свят".

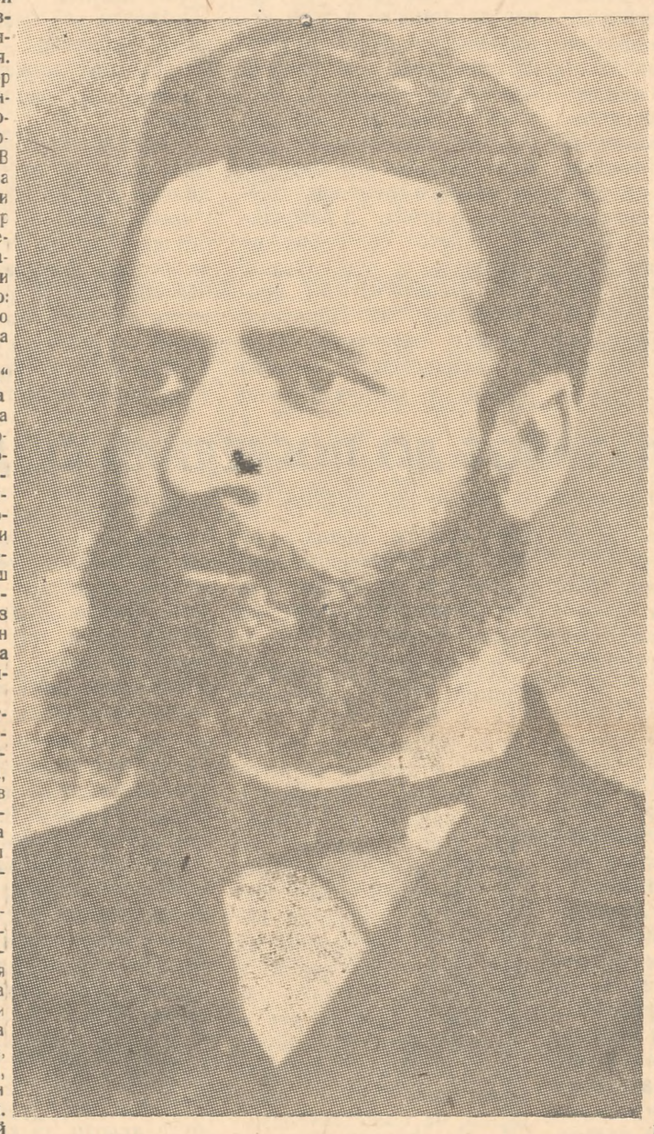
Велик зов, велико верую, на велик борец за правда и свобода. Почти век от 1871 година, а така близко, така съвременно, така мобилизиращо звучи Ботевият глас. И този зов запали душите, стресна милионната рая, направи свободата близка и свята. Народът се вдигна на борба. С кремъклии пушки и черешови топчета той атакува вековната Отоманска империя. Тътенът на бор бата и безпримерната саможертва разтърсиха Европа. В тази величава битка изгоря и Ботев. Той свър за в едно перото и пушката, борбата и безсмърти е т о:

„ Тоз, който падне в бой за свобода,
той не умира..."

И не умряха в паметта на народа апостолът на свободата Левски, водачите на априлската епопея Бенковски и Волов, Каблешков, Петлешков и Бачо Киро, простият чиз мар Кочо, Иван Борим е ч к а т а и Бойчо Огнянов.

Тяхната светла памет, тяхната всеотдайност в борбата, тяхната любов към майката— родина почита днес нашият благодарен народ!

Националното освобождение не премахна социалния гнет. Бор ата за свобода и равенство, за труд и щастие, за демокрация, социализъм и мир продължи. Знамето на хай

дутите, на априлци, на Ботев и Левски, бе подето от Благоев и Димитров, от Коларов и Кирков, от Полянов и Смирненски, от Гео Милев и Вапцаров.

Народът въстана! Септемврийските дни и нощи на 1923г. помнят и устрема, и смелостта, и дързостта на един народ, борещ се за работническо-селска власт. С чукове, с коси и брадви, с вили и търнокопи, въстаническите дружини обръщаха в бягство царските полкове. Но тези дни и нощи помнят и разгрома на възрзаните въстаници, отчетливите изстрели, кървавите води на Огоста, Дунав и Марица.

Загинаха със славата на велики патриоти, на пламенни родолюбци и демократи Александър Стамболийски, Петко Д. Петков, Гео Милев, Сергей Румянцев, Христо Ясенов...

И в този ад на убийството, на озвереността и смъртта поетът издигна високо глас— глас на обвинение, на вяра, на борба:

„Септември ще бъде май,
човешкия живот
ще бъде един безконечен възход.
—Нагоре! Нагоре!
Земята ще бъде рай—
ще бъде!"

Тях, великите патриоти, септемврийците, тяхна светла памет, тяхната всеотдайност в борбата, тяхната любов към майката—родина, към Партията почита днес нашият народ.

Черна нощ легна над родната страна. Фашизмът тържествуваше в нашето отечество. Зловещата сянка на кафявата чума вещаеше война, смърт, разруха. И плъзна по света— Испания, Албания, Абисиния, Австрия, Чехия, Полша, Норвегия, Франция, Югославия, Гърция, Китай, Индокитай, Индонезия. Кой ще я спре? Светът е в тревога, изтръпнал, очакващ. И... великият богатир, първата социалистическа страна, влезе в жесток двубой. Поробените народи получиха подкрепа, партизанските отреди се превърнаха в хилядни армии. Земята закипя под краката на окупатора. Борбата беше на живот и смърт. С пречупен гръбнак фашисткият звяр отстъпваше към Берлин и Токио. Отстъпваше и лееше потоци кръв. Народите дадоха милиони жертви.

Нашите планини, гори и поля осъмваха в акции, обградени от фашистка паплач. Нашите градове замръкваха в полицейски часове, селата в блокади, настръхнали, опожарени. Балванската битка, походите на чавдарци, на антониановци, гордата смърт на Йорданка Николова, на Сашо, на Малчика, на Лиляна, на Вела, на Митко, разгоряха народната мъст.

„ ... да умреш, когато се отърсва земята от отровната си плесен,
когато милионите възкръсват
това е песен,
да, това е песен!"

пее Вапцаров и с Ботева песен посреща куршума, обезсмъртява борбата, осмисля саможертвата.

Ето, тях, безстрашните народни синове и дъщери, отдали младостта си, песните си, живота си на майката— родина, на Партията, тяхната памет и подвиг почита д н е с нашият народ.

Врагът отстъпва. Народът влиза в Отече с т в е н а война. 30 000 младежи оросиха с кръвта си чукарите на Македония, на Връшка чука, на Сгрaцин, на Голяк, на унгарската пуста, обагриха водите на М у р и Драва. С живота си, с героизма си те подписаха най-достойния мирен договор за нашата страна, осигуриха ни пътя на социалистическо развитие, към комунизъм и мир!

Тяхната памет, тяхната борба, тяхната победа почита днес нашият народ!

Никога в сърцата ни не ще угасне техният пламък, пламъкът на Ботев и Левски, на Благоев и Димитров, на Смирненски и Вапцаров, на Йорданка и Малчика, на падналите в Отечествената война. С техния пламък градим социализма, учим се, творим! С техния пламък ще навлезем в комунизма!

Юбилейните дела през юбилейната двадесета година на социалистическата революция в България, всички наши победи — това е най-свидният паметник, който им издигаме ние—техните признателни потомци.

Това е тяхната слава и безсмъртие!

ТЪРЖЕСТВЕНА ЗАРЯ — ПРОВЕРКА В СИЛИСТРА

Тържествата по случай Деня на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и ф а ш и з м а и в Отечествената война започнаха в Силистра още вчера след обяд. Пред Паметника на добруджанските революционери застана почетна стража. Вечерта на площада пред паметника се стече гражданството, за да присъствува на организираната от Окръжния и Градския комитети на Партията, Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма и Окръжния комитет на ДОСО тържествена заря — проверка. Портретът на Христо Ботев, горящите жертвеници край трибуната, знамената — всичко напомняше на присъствуващите за величавия подвиг на хората, които дадоха живота си за свободата.

На трибуната заеха места официалните лица, между които членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Али Рафиев. Пламенно слово произнесе другарят Димитър Желев, председател на Окръжния комитет на ДОСО. Той говори за дълбоката благодарност на добруджанци към делото на загиналите герои. Трудещите се от града и окръга превърнаха за 20 години свободен живот техните мечти в прекрасна действителност.

Започна тържествената проверка. Със затаен дъх присъствуващите слушаха скъпите за всяко б ъ л г а р с к о сърце имена на героите Х р и с т о Б о т е в, Васил Левски, Димитър Благоев, Георги Димитров, Никола Вапцаров, Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора и много други. Под звуците на „Вий жертва паднахте" хората застанаха на колене и почетоха тяхната памет. Паметникът на добруджанските революционери бе отрупан с венци от името на организации, предприятия и учреждения.

Картечни и пушечни изстрели припомниха на силистренци за лютите боеве, водени за свободата на Родината. Към вечерното небе се понесоха пъстроцветни гроздове от ракети.

Силистренци почетоха паметта на героите снощи с още една проява. От централния площад потегли на поход туристическата група от около сто души към лобното място на Димитър Дончев — Доктора край с. Войново. Участниците в похода, между които и сратници на героя, ще получат специалната грамота на Централния съвет на Българския туристически съюз „20 години народна власт".

Засаждат последните декари с тютюн

Вдъхновени от миналогодишните си успехи в отглеждането на тютюна, стопаните от с. Главиница и сега водят борба за получаването на още повече и по-качествен тютюн. Благодарение на това, че навреме отгледаха здрав и хубав разсад, те успяха да изнесат по-голяма част от него на полето. При план 390 дка кооператорите разсадиха вече над 300 дка тютюн.

Най-сръчно и умело работят звената на Цонка Петкова, Гана Стефанова, Стоянка Пенчева и др. Дял за успеха има и провежданото съревнование между звената. Така всеки се стреми по-бързо и по-качествено да изпълни възложената му работа.

Тези дни кооператорите привършват с разсаждането на последните декари тютюн

Минчо ДОЧЕВ

Ще изпълнят поетото обещание

МИНАЛАТА година голямото наводнение нанесе сериозни щети на зеленчуковата градина в село Средище. Бяха унищожени много разсадени растения, парници и друга материална част. Въпреки големите затруднения за набавяне на материална база в края на месец ноември миналата година трудолюбивите кооператори от зеленчуковата градина Атанас Маринов, Васил Димов, Колю Василев, Марин Аблегазов, Модесир Хаджи Османов, Величка Колева и другите започнаха подготовката на парниковото отделение.

Освен, че почистиха от пръст, пясък и камъни старите парници, те успяха да направят още 110 нови. Подготвиха и необходимите съоръжения като каси, стъкла и рогозки.

Въпреки студените зимни дни през месец януари тази година бяха засети по 3 парника със семена от домати, чушки и краставици. Малко по-късно бяха засети и другите парници с разсад от домати и пипер и други култури. От месец януари нито за ден работата в зеленчуковата градина не спря. Благодарение на тези грижи и тази г о д и н а градинарите от Средище първи в района на стопанството произведоха ран зеленчук и то с 10 дни по-рано от миналата година.

Първите връзки лук и чушки бяха изнесени на 7 април, а на 20 април бяха откъснати първите 5 кг краставици. Постигнатото до тук не задоволява тези неуморни селскостопански труженици.

Сега, когато целият български народ се е вдигнал на всенароден поход за достойно посрещане на двадесетата годишнина на Деветоседтември с високи трудови победи и градинарите от Средищката зеленчукова градина не изостават назад. Те дадоха обещание да получат по 2 800 кг пипер средно от декар, по 3 300 кг домати от сорта „10 Х Бизон", по 4 000 кг зеле. От парниците засети с ранни краставици и чушки да внесат сумата 5 000 вместо заплануваната 3 500 лева. А от 40 декара зеленчукова градина да произведат продукция за 12 000 лева.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Похвални дела

Последните дни на месец май стопаните на с. Варненци ознаменуват с небивало трудово напрежение. Заедно с разреждането на тютюневия разсад на определените за целта площи те навлязоха и в блокове те на пролетните култури Спазвайки агротехническите изисквания, те бързо и качествено разредиха 480 дка захарно цвекло и 1 600 дка слънчоглед.

Сега жителите на село Варненци започнаха първото окопаване на цвеклото като предварително наторяват площите му с амониева силитра.

Муртаза МУРТАЗОВ

Разреждат и окопават царевицата

Кооператорите от село Чегименско от ранна утрин до късна вечер са по блоковете. Те усилено извършват окопаването на пролетниците. Навреме завършиха окопаването и разреждането на слънчогледа и захарното цвекло. Наскоро те завършиха и окопаването на фасула, а сега всичките им сили са насочени към царевицата.

Служат за пример с добрата си работа комсомолките Ремзие Руфиева, Пембегюл Екубова, Бейдже Ахмедова и други. Всички кооператори трябва да следват техния пример.

Али САЛИЕВ

ПОДГОТОВКАТА ЗА ЖЪТВАТА ТРЯБВА ДА СЕ УСКОРИ

ПОДГОТОВКАТА на лятната кампания навлиза вече в своята последна и решителна фаза. От това как ще бъдат ремонтирани комбайните и другите машини, които ще участвуват в жътвата и от това каква организация ще бъде създадена, зависи прибирането на реколтата да се извърши без загуби на зърно и в кратки срокове.

Съгласно графика на Управлението на селскостопанското производство при ОНС ремонтът на машините за лятната кампания трябваше вече да завърши. В ТКЗС — Чернолик обаче може да се каже, че от всичко 9 комбайни, които ще жънат през това лято няма почти нито един напълно готов. Ремонтът им е започнал към края на месец април и се върши много мудно.

Една от сериозните причини за изоставането на ремонта е липсата на някои резервни части като лагери, втулки, оси и други. Понеже „Материално-техническо снабдяване" досега не е осигурило такива ръководството на стопанството е принудено да изпраща главния инженер в различни градове на страната да ги търси, вместо да се занимава с конкретната организация на работа.

Но ръководството на стопанството също има известна вина, която се заключава в това, че късно е организирало започването на ремонта и по него работят малко хора. Главният инженер няма голяма вина за това изоставане. Той е нов човек, дошъл в стопанството само преди 2-3 месеца. Явно е, че ръководството трябваше да му помогне. Да отдели повече механизатори за работа по ремонта, да определи комбайнерите за отделните машини, което още не е свършено.

В стопанството също не е започнала сериозна работа по ремонта на семечистачните машини и подготовката за пълна механизация при почистването и изсушаването на зърното.

Организацията по подготовката на кампанията страда и от някои други слабости. Изготвен е и приет оперативния план на стопанството за подготовката и провеждането на лятната кампания. Но не са изготвени работните планове по бригади, маршрутните планове на комбайните, не са определени и зачислени площите на отделните комбайнери.

От изнесеното е ясно, че с подготовката на лятната кампания стопанството изостава. Необходими са бързи мерки за нейното ускоряване. По мнението на главния инженер ремонтът ще завърши след 10-15 дни. Това обаче е твърде късно, като се има предвид, че след 15-20 дни жътвата ще започне. За да може стопанството да посрещне предстоящата кампания в пълна готовност нужно е ръководството да прецени работата по подготовката и набележи конкретни мерки за ускоряване на ремонта и решаване на организационните въпроси, свързани с нея.

Емил ПРАХОВ

Времето през юни

ЮНИ Е месец, когато над по-голямата част от страната падат максималните валежи, месечната сума на които за различните райони е в граници между 50 и 130 л на квадратен метър. Те са по-големи в западната и планинската част на страната, а по-малки в източната и югоизточната част. По характер валежите са краткотрайни и често на места падат и градушки.

Средните дневни и средните месечни температури през юни в сравнение с май са доста по-високи. За различните места в страната те са в граници между 17 и 23 градуса. Абсолютно минималните температури при остри застудявания са достигнали до 5-6 градуса, а абсолютно максималните и до 40 градуса.

Според прогнозата на времето за юни тази година, издадена от Хидрометеорологическата служба се предвижда през юни да има по отношение на валежите и температурите малки различия от нормалните. Валежите през юни се очаква да бъдат в западните и планинските райони над нормата, а над източните и югоизточните райони около нормата. Ще вали предимно в периодите между 2 и 6, около средата на второто десетдневие — 14 и 17, и в периода между 21 и 26 юни. Валежите често ще имат пороен характер, придружавани с гръмотевици, и ще вали почесто в часовете след обяд и преди полунощ. Броят на дните с валежи ще бъде между 8 и 12, по Черноморието по 6 дни, а в планинските райони между 12 и 15. Сравнително по-високи температури ще има през второто десетдневие и през втората половина на третото десетдневие, когато максималните температури ще се повишат и до 30 градуса и повече, на места в Северна България и Тракийската низина и до 36 градуса. Минималните температури за равнинните места няма да са по-ниски от 10°. Сравнително по-хладно ще бъде времето през първото петдневие на месеца.

Спрямо месец май очаква се температурите да са значително по-високи.

Слънчевите дни в повечето райони на страната ще са между 15 и 20, а по Черноморието и до 25. Дните с напълно покрито небе за повечето райони няма да са повече от 6-7, а по Черноморието под 3-4. Често ветровете ще са откъм запад, северозапад и изток, слаби, а по време на валежите и временно засилени.

Ст. СТЕФАНОВ
ст. научен сътрудник при ХМС

Първо е звеното на Трифон Ангелов

През тази пролет механизаторите Коста Иванов и Стефан Николов от село Господиново със старание засяха 1 000 дка слънчоглед.

След поникването му звената на Петър Александров, Трифон Ангелов и Ради Драганов само за една седмица го разредиха, като оставиха във всеки декар необходимите бройки растения. Непосредствено след това започна и окопаването на слънчогледа.

Засега на първо място в окопаването се нарежда звеното на Трифон Ангелов. Особено усърдни и редовни в работата са Иванка Чернева, Марийка Енева, Иванка Ангелова и други.

Христо ВАСИЛЕВ

НЕОБХОДИМИ СА БЪРЗИ МЕРКИ ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ИЗОСТАВАНЕТО

НЕОЧАКВАНИТЕ засушавания през първите месеци на пролетта станаха причина за чувствителни корекции в плановете за разсаждането на тютюна в редица стопанства. Това беше направено с единствена цел, да могат да се компенсират загубите и щетите, нанесени на есенните култури. На общи кооперативни събрания беше обявено създаденото положение в тютюнопроизводството.

Разбира се, новите планове не затрудниха в общи линии стопанствата, защото повечето от тях разполагаха с големи количества разсад. Освен това у нас през последните години разсадът се произвежда чувствително по-рано, тъй като грижите за неговото отглеждане са много по-големи и съобразени с агротехниката на тази техническа култура.

Не така стои обаче положението в кооперативното стопанство село Ситово. Ежедневното сведение за отчитане изпълнението на селскостопанските мероприятия отчита, че там положението с тютюна не е добро. От заплануваните 1 800 декара до 30 май стопаните са разсадили едва 882 декара. Това положение е повече от тревожно, като се има предвид, че тютюнът трябваше да бъде изнесен на полето в най-благоприятния срок — до 1 юни. След тази дата мъчно ще бъдат получени високи добиви.

И бедата не е единствено тази. Ситовските тютюнопроизводители не успяха да получат хубав и качествен разсад. Повечето от тютюновото семе беше засято в студени лехи, което се отрази лошо върху състоянието му. Това наложи кооперативното ръководство да потърси помощта на други стопанства относно снабдяването с разсад.

И въпреки съществуващата тревога, темповете с които сега се извършва разсаждането са отчайващи. На спешно заседание ръководството взе решение да бъдат отклонени кооператори от другите звена в помощ на тютюнопроизводителите. Но ефективността на това решение сега е много относително. Късното разсаждане не може да гарантира вече ония добиви, които ситовци биха получили, ако още през пролетта бяха засяли всичкото семе в топли лехи и ако бяха изнесли тютюна на поле в определения от агротехниката срок. А нали с увеличаване площите на тази култура се целеше преди всичко компенсиране на загубите от сушата. С такъв не навреме засят тютюн те едва ли ще бъдат компенсирани.

Грешките в тютюнопроизводството в село Ситово през настоящата година показват, че работата е трябвало да бъде подета много по-рано. По-рано е трябвало да се помисли и за хубав разсад. Само така щеше да бъде избегнато незавидното положение, в което изпада сега стопанството при отглеждането на тютюна и преодолени загубите от сушата.

Руси ШИМАБЕЕВ

ДЕН НА БОТЕВ И НА ЗАГИНАЛИТЕ В БОРБАТА ПРОТИВ ТУРСКОТО РОБСТВО, КАПИТАЛИЗМА И ФАШИЗМА И В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА

СИМВОЛ — ВЕРУЮ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНА:

ВЯРВАМ в единната обща сила на человеческий род на земното кълбо, за да твори добро.

И в единний комунистически ред на обществото, спасител на всички народи от вековни тегла и мъки чрез братски труд, свобода и равенство.

И в светлия животворящ дух на разума, укрепяващ сърцата и душите на всички хора за сполуката и тържеството на комунизма чрез революция.

И в единното и неделимо отечество на всички хора и обща собственост върху всички имоти.

Изповядвам единний светъл комунизъм, поправител недъзите на обществото. Чакам събуждането на народите и бъдещий комунистически строй на целия свят.

Галац, 20 април 1871 г.
Хр. БОТЙОВ

НЕЗАБРАВИМ ПРИЯТЕЛ И ДРУГАР

ОБУЩАРСКИТЕ работници, членове на читалище „Природа и наука" и певческия хор „Народна песен" при бившия „Български работнически съюз" — София, никога няма да забравим и винаги ще си спомняме и ще скърбим по загубата на нашия скъп и незабравим другар НИКОЛА ПЕТРОВ НИКОЛОВ, който през 1943 година замина в Балкана и през м. юли 1944 година геройски загина в борба с фашистите при село Якоруда, Разложко.

Роден в село Балтажи-Еникьой, Силистренско (сега село Брадвари) др. Никола Петров от малък става обущарски работник и след като работи на различни места в страната, през 1939-1940 година идва в София. Тук той добре се свързва със синдикални дейци измежду обущарските работници, които му посочват правилния път на борбата за освобождението на работническата класа. Още в началото взема участие в няколко стачки, поради което бива уволняван от работа от няколко места. Разбрал необходимостта от създаване на здрава организация на работниците, макар и под покрива на фашисткия Български работнически съюз, другарят Никола (Колето, както го наричахме ние) става деен член на дружеството на обущарските работници. С младежка жар, самоинициативен и находчив, той води разяснителна работа и допринася за организиране на повече работници в него. Още при първото си запознаване с Колето, всеки другар оставаше с отлични впечатления за него. Скромен, но винаги засмян и весел, към познати и непознати обноските му бяха топли и сърдечни като към родни братя и сестри. Към всеки се обръщаше с думата „братче". Затова и всички го уважаваха и обичаха като роден брат, а много от другарите му викаха „Братчето".

Поради добрата му политическа подготовка и качествата му на много добър масовик-организатор, още през 1940 година др. Никола Петров бе привлечен за член на певческия хор „Народна песен" и също наскоро след това става член на читалище „Природа и наука", което тогава се намираше на ул. „Бр. Миладинови". В хора на читалището бързо си създаде добър авторитет между членовете, работейки с желание и ентусиазъм за разрастването и укрепването на тези две масови работнически организации. Ръководството на РМС в хора, оценявайки работата на др. Никола Петров като много добра решава и към края на 1940 година той бива привлечен за член на една от ремсовите групи. Като ремсист др. Никола Петров също е един от първите. Още в първите дни на приемането му, той участвува в отпечатването и пръскането на позиви, като по цели нощи се е лишавал от сън. Още тогава той проявява умение, безстрашие, дисциплина и голямо старание за точно изпълнение на възложените му задачи от РМС. Поради тези му качества в началото на 1941 година става отговорник на ремсова група, а след това до отиването му войник ръководи няколко ремсови групи, като подсекторен отговорник. С умение и майсторство той индивидуално работи и завербува много членове на ремсовите групи от хора. Смел и съобразителен, готов всеки момент да даде живота си за общото дело и като ремсист др. Никола Петров служеше за пример на останалите.

От влизането му в редовете на РМС до отиването му войник през 1942 година той е участвувал във всички акции, провеждани от Партията и РМС в София. Всички, които сме били с др. Никола Петров, никога няма да забравим когато той е отивал на най-опасните места из центъра на София да пръска позиви и да пише лозунги по стените. Незабравима ще остане проявата му, когато на 3 октомври 1941 година по време на демонстрацията в Парка на Свободата той с още няколко другари обърнаха полицаите в бягство. По време на демонстрацията на 24 май 1942 година, когато полицията беше готова да стреля към всеки, макар и малко подозрителен човек, тогава др. Никола Петров пак беше в първите редици на демонстрантите и смело издигаше лозунги против правителството и германските окупатори.

Доказал, че е един от най-смелите и най-преданите измежду ремсистите, през лятото на 1942 година др. Никола Петров бе включен в бойна група, ръководена от др. Стоян Гърков, която си бе поставила за цел да се въоръжи и изпълнява бойни задачи. Членовете на групата бяха: Иван Митев Костадинов, Никола Димитров Василев и аз. Като член на тази бойна група др. Никола Петров също се стремеше да бъде пръв в изпълнение на поставените му задачи. Тук считам за необходимо да отбележа, че поради честото ни оставяне без работа в обущарския бранш, първо аз и след това др. Никола Петров станахме каучукови работници във фабрика „Слон" — София. В тази фабрика през 1942 година в продължение на около един месец ние укривахме като нелегален др. Никола Димитров Василев. На др. Василев тогава никой не знаеше истинското име. Той бе избягал от полицията от град Лом и се движеше под името Караджата, под което име и ние го представихме на собствениците на фабриката, уговаряйки с тях да не му искат работническа книжка, тъй като ще работи временно. Този другар беше много смел и предан нелегален деец, който макар и да криеше каква друга работа му се възлагаше освен тази в бойната група с нас, той все пак се отпускаше да ни разправя някои опасни моменти от нелегалния си живот. Затуй др. Никола Петров така се беше влюбил в Караджата и винаги казваше „Виж братче, това е човек, смел борец"! Ние с тебе тук като че ли повече говорим, а все още малко работа вършим. Вдъхновен от подвизите на нашия национален борец, за националното ни освобождение от турците — легендарния Стефан Караджа, както и от смелостта и преданността на нашия боен другар Никола Василев, който се движеше под името Караджата, др. Никола Петров отивайки партизанин е взел името Караджата. И действително Колето вървя по пътя на Стефан Караджа и както него геройски загина за свободата на нашия народ.

Едновременно с дейността си по линия на РМС, др. Никола Петров добива голям авторитет и израства като един от най-активните ръководители на хора, като член от ръководството. Също така, като член на читалището той е един от най-известните дейци, обичан и уважаван от всички. През цялото си свободно време от сутрин до късна вечер работи неуморно. В хора или в читалището, на екскурзия на Витоша или Люлин, на вечеринки или сбирки, Колето беше един от най-дейните и най-веселите другари. Там, където беше той, младежите никога не скучаеха и бяха винаги във весело настроение. Затова и всички, които го знаят винаги си спомнят за него и дълбоко скърбят.

През есента на 1942 година др. Никола Петров Николов замина войник в жп полк София, за да отбие редовната си военна служба. В армията той също се свърза с нелегалното движение и бива отговорник на дружина по линия на РМС. През юли 1943 година поради това, че са станали някои разкрития от полицията, за да се избегнат евентуални разкрития и в казармата др. Никола Петров Николов избягва с оръжието си в Балкана при партизаните от отряда „Чавдар". И тук като партизанин известен под името Караджата, нашият незабравим Кольо е един от първите. Със своята самоотвержена борба, жертвоготовност и безпримерен героизъм той скоро се издига и става командир на чета. Като такъв през юли 1944 година в бой с фашистите геройски загива в село Якоруда — Разложко.

Димитър ЛЮБЕНОВ

ПАРТИЗАНСКА КЛЕТВА

С ГОРДОСТ и радост приемам званието четник на народноосвободителното движение. Обещавам пред другари, народ и паметта на геройски загиналите борци на Отечествения фронт, че посветявам всичките си сили и живота си за освобождаване Родината и света от хитлеристките завоеватели и техните български слуги от фашистка тирания и че с оръжие в ръка ще се боря за осъществяване програмата на Отечествения фронт. Обещавам, че ще изпълнявам боевите заповеди на командирите си и няма да издавам тайни, които да ползват врага.

Сурово наказание и позор да се стовари върху мен, ако изменя на това обещание.

Да живее Отечественият фронт!

Да живее народоосвободителната партизанска армия!

Смърт на фашизма!

Свобода на народа!

Светъл пример на истинско родолюбие

(20 години от гибелта на Йорданка Николова— Катя)

ЧЕТЕЙКИ спомените на Елена Гаврилова за Йорданка Николова, нас ни обхваща гордост, че България е родила такава жена, такъв светъл образ на комунист и другар, чието име е известно днес на всички. За нея Георги Димитров писа: „В редиците на нашите славни героини и герои, които отдадоха живота си за свободата и щастието на нашия народ, Йорданка Николова заема особено видно място".

Йорданка Николова е родена на 5 май 1911 година в Беломорска Тракия — с. Габрово, Ксантийско. Израсла в бедно тютюноработническо семейство, Йорданка още от ранни детски години се запознава с мизерията и недоимъка. Едва дванадесетгодишна, тя е работничка в тютюнев склад в Пловдив, където, майчински посрещната от своята борческа класа, се оформя като един от най-преданите млади борци, единственият смисъл на чийто живот е борбата за освобождението на трудещите се от капиталистическото иго.

През 1929 година тя е член на районен комитет, през 1931 година член на окръжния комитет на РМС в Пловдив, а през 1936 година член на ЦК на РМС.

Насъбрала огромен опит от дългогодишното си участие в борбата на работническата младеж за по-добър живот, срещу нейните експлоататори и потисници, натрупала големи знания през двегодишното си пребиваване в специалната Ленинска школа в Москва, Йорданка трябваше да заеме в българския Комсомол своето естествено място на челен ръководител и с всичките си сили и умение да помогне в този исторически и решаващ етап от развитието на нашето целокупно младежко движение. Нямаше легална ремсова организация, нямаше ремсови клубове, нито открити ремсови събрания и печат, а навсякъде, където се събираше младежта, се чувствуваше присъствието на РМС, присъствието на Йорданка, нейната организираща и сплотяваща сила, нейното идейно и организаторско изкуство. Закипя живот по всички младежки, масови, културнопросветни, стопански, професионални и спортни организации.

Дойде 1939-1944 година, когато Йорданка Николова е непрекъснато секретар на ЦК на РМС и член на ЦК на БКП. За тия, които я помнят, този необикновено бърз растеж е естествен. С организационните си дарби и умения, с безрезервната си всеотдайност на делото, с неутолимата си жажда за знания тя се налага естествено като ръководител, който достига най-високите върхове на младежкото революционно движение. „Победата е близка — казва Йорданка, — повече от друг път можем да се надяваме и работим за това".

Йорданка Николова загина само три месеца преди победата, на 1 юни 1944 година край с. Батулия, без да може да се порадва на така жадуваната от нея свобода. Но тя е жива в сърцата на онези, които с нейния дух вършат днес дела, които тя виждаше в мечтите си.

ВОЙН И ПАТРИОТ ДО ПОСЛЕДНИЯ СИ ДЪХ

(22 години от разстрела на генерал Владимир Заимов)

„БЪЛГАРИ, паднете на колене! Тази вечер бе разстрелян великият син на България и на цялото славянство, генералът от артилерията Владимир Заимов".

Тези думи, пълни с безпределна признателност към верния до последния си дъх генерал Владимир Заимов, прозвучаха в етера на 1 юни 1942 година, съобщени от радиостанция „Христо Ботев".

В най-трудните години на Втората световна война генерал Заимов открито застава в редиците на борците против фашизма. Той се посвещава на конспиративна дейност в помощ на героичната Съветска армия и изпълнява отговорни специални задачи в тила на хитлеристките окупатори, свързани с борбата против фашизма в България и други страни.

Изплашена от все по-разрастващото се антифашистко движение на народните маси, продажната фашистка клика го арестува през 1942 година и, след като го подлага на жестоки инквизиции в продължение на повече от два месеца, го предава на съда.

Държанието на генерал Заимов пред фашисткия съд е смело. Никога не ще се забравят думите му, казани в лицето на неговите палачи: „Истината е само една — аз обичам своя народ. Служих му честно и вярно през целия си съзнателен живот. Никога не съм вършил нищо, което да увреди на България. Ако някой е увредил на страната ни, то това са фашистите и техните слуги. Не по-зле от мен знаят още хиляди, че Съветският съюз е непобедим, че съществува, бори се и ще победи".

Поставен в безизходно положение от липсата на доказателства, фашисткият съд е принуден за няколко дни да прекрати позорното съдебно следствие и осъжда генерал Заимов на смърт. Владимир Заимов посреща палачите гордо и твърдо и когато искат да му закрият очите, за да не гледа дулата на пушките, заявява: „Войник съм, много пъти съм гледал смъртта в очите, желая да са открити очите ми". Същата вечер след разстрела радиостанция „Христо Ботев" съобщава за героичната смърт на война-патриот генерал Владимир Заимов. И в най-напрегнатия бой срещу хитлеристите съветската артилерия спира стрелбата си по целия Източен фронт за една минута, за да почете паметта на загиналия генерал Заимов.

И днес, когато са изминали 22 години от страшния ден, когато тържествува делото, за което загина верният син на България, нашият народ признателно почита паметта на героя. Вдъхновен от безпримерния героизъм на хилядите знайни и незнайни герои нашият народ уверено строи мечтаното от тях социалистическо и комунистическо общество.

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Както се виждаше, чичко Джон Бул не беше толкова щедър на подаръците. Обаче щом Лидумс поиска да му купят и светъл костюм, и вечерен (за представителство, както той каза), не последва отказ.

Силайс се суетеше най-много от всички: сам избираше обувки, бельо.

— Вие, приятели, сте изостанали от модата във вашите скитания! — викаше той и щедро даваше добри съвети.

Когато се връщаха от своята експедиция в дома, колата беше изпълнена с пакети и върволи. Големият Джон им помогна да се разтоварят и под голяма тайна им шепнеше, че вечерта ще има прием в чест на капитан Клозе, който така благополучно ги достави...

Заедно с традиционния английски ленч право в стаята им сервираха истински обед, наистина, немски, със сладка сельодка за закуска, без супа, затова с бюфтеци с големина на подметка и с няколко бутилки пиво. Немецът — лакей, обслужващ ги и, навярно, привикнал към появяването и изчезването на тайнствени гости, разглеждаше новите гости с любопитство. На Лидумс даже му мина през ума, че още тази вечер на масата на някой от представителите на американското разузнаване ще се появи тяхната снимка. Известно е, че добрите съюзници на англичаните се стараят да знаят за английските работи колкото се може повече!

След обяда на Лидумс му се приискаха вестници, но нито в стаята, нито в хола се виждаше нещо подобно. Явно в този дом малко се интересуваха от новини. Наложи се да легне да спи, както това беше вече направил Вилкс.

Разбуди ги пак Големият Джон. Той дойде не сам, а с някакъв невзрачен млад човек. Все тъй шеговито и грубовато той заповяда на Лидумс и Вилкс „да съберат своята съветска сестра" и да я предадат на спътника му. Спътникът донесе от хола куфар, хартия, преброи всички парцали, включително и бельото, завърза ги и ги постави, мушна пак там брезентовите костюми и обувките, заключи го и се поклони. Големият Джон наблюдаваше цялата тази операция, седейки в креслото и подсмивайки се. После, като огледа преобличените и напълнее спретнати свои повереници, каза: „Като начало добре" — и ги покани в гостната.

Оттам се чуваше неясен шум: изглежда, гостите вече се събираха.

Лидумс видя все познати лица. Но сам той, този път, невероятно, изглеждаше съвсем непривично. Нора вървеше срещу него с два бокала коктейл в ръце, даже се спря в известно недоумение, после изведнаж възкликна:

—Боже мой, истински викинг! — Постави бокалите на ниската масичка и чак тогава го приближи.

Лидумс церемонно й целуна ръка и запита.

—Нима моят костюм прилича на средновековна одежда?

—Приближете се до огледалото! Така си и знаех, че Големият Джон не ще се погрижи за голямо огледало за вас!

Тя повлече Лидумс към ъгъла, където имаше високо, почти до тавана огледало и, тикайки пръст в изображението, тържествено възкликна:

—Е, нима не сте викинг?

Заобиколиха ги смеещи се англичани, хорово възклицавайки, че Нора е права. Сам Лидумс с известно учудване се разглеждаше. Той още не беше ходил в бръснарница, съвсем забравяйки за обраслата грива и брадата и видя в огледалото великан с бронзово лице, светли къдрици и също такава къдрава мека брада, стегнат в модерен тесен костюм така, че раменете му се очертаваха, като на борец. Към него приближи и Клозе, в чест на когото се устройваше този прием, и започна шегувайки се да се оплаква, че чак сега разбира, защо внезапно му изтръпнала ръката и вече го боли трети ден.

—О, моля да ме извините! Та това беше ръка от свободния свят! Затова така здраво се хванах за нея!

Всички пак се засмяха. Нора взе да подканя:

—Към масата! Към масата! А вие, господин викинг, от мене! — подаде му ръка и откри шествието в съседната стая, където беше подредена дълга маса.

Лидумс долови недоволния поглед на Големия Джон, но само вдигна рамене „Какво мога да направя?" Оня разтвори ръце и кимна с глава в знак на това, че и той нищо не може да направи.

Вечерта продължи дълго, пиха много, но никой не се напи. Клозе все напомняше с какъв чудесен коняк го угостил Лидумс. Силайс не издържа, скочи от масата и след минута, като се върна постави на всеобщо оглеждане подаренията му от Лидумс писмен прибор. Чуха се възклицания, някой от англичаните запита, какво още е донесъл със себе си Казимир, и на Лидумс се наложи да донесе подаръка, предназначен за министъра Заринш.

Подаръкът предизвика всеобщо възхищение. Но когато Лидумс отвори кутията и на очите на гостите се представиха „сълзите на земята" — янтара, разсипан в нея, за общия възторг нямаше предел. Някой възкликна: „А за нас? А за нас?" И Лидумс, като се поколеба привидно, раздаде на всички гости по късче янтар от кутията.

С това завърши тържественият прием.

15

ПРЕЗ следващите дни Лидумс се убеди, че отсега животът му ще върви по линията на разработен от по-рано от някого церемониал.

Сутрин пристигаше Големият Джон и весело викаше от прага:

— Как спахте, момци? С какво искате да се занимавате днес?

Нито Лидумс, нито Вилкс успяваха да отговорят. Големият Джон разтваряше вратата в коридора и извикваше някому в антрето:

— Докарайте колата до входа! Момчетата ще отидат да се поразвлекат!

Както се виждаше Големият Джон беше главният церемониал-майстор на това „посрещане на посланика", както се шегуваше Вилкс. Сам Вилкс постепенно оставаше на заден план, англичаните ясно показваха, че за „посланик" считат името Лидумс.

Когато Лидумс намекна, че би искал да види Англия, Големият Джон, като се усмихна, отговори:

— Ще успеете,и тя ще ви дотегне! Помнете ми думата, там е по-скучно! Погледнете даже Нора не бърза за вкъщи, а тя идва тука всяка седмица.

— Нима е куриер? — учуди се Лидумс.

— Дясна ръка на шефа и касиер! Без нея ние тук бихме увяхнали незабавно! — засмя се Големият Джон. — Ето и днес тя отпусна достатъчна сума, за да отидем във „Виндмил". Имайте предвид, най-доброто кабаре в Хамбург!

—Бих предпочел театър—с известна ирония забеляза Лидумс.

Дебелите устни на Големият Джон трепнаха изпитателно, обикновената сдържаност му измени, той сухо каза:

— Странни вкусове! Забележете, театърът на Запад отдавна не е в мода. Тук предпочитат кабаретата, където показват разголване...

— Вие забравяте, че последните години аз прекарах в гората, — любезно му напомни Лидумс, той много искаше да разбере, доколко е самостоятелен в своите действия Големият Джон,

Оня равнодушо вдигна рамене.

— Е, какво пък, щом искате театър, театър да бъде! Но днес „Виндмил"!

Във „Виндмил" не поканиха Вилкс. Той се обиди и се прибра, заявявайки, че иска да спи. Лидумс разбра, че ако него англичаните са издигнали в ранг на посланик, то на своя шпионин те не дават даже ранг на съветник. Вижда се, след благополучното доставяне на Лидумс в Хамбург, ролята на Вилкс завършваше. Отсега той ще се мота насам-натам, докато не изникне необходимост отново да проникне в Латвия. Той си спомни яростната омраза на Вилкс към англичаните и помисли, че на мястото на господарите би се постарал да не обижда лакеите: може да ти теглят ножа през нощта!

Във „Виндмил" Големият Джон прояви наистина кралска щедрост. Сигурно Нора действително му е донесла много пари. Големият Джон повика всички англичани, присъствували на първия прием, освен Нора. Този нощен ресторант беше неподходящо място за жени.

Преди всичко Големият Джон покани тъй наричани „танцовални дами" за всеки от своите гости, като за Лидумс и за себе си избра най-красивите.

При масата веднага приближи някаква едротела жена с виолетови коси, по всяка вероятност разпределителка на всички тези танцувални девойки, и предупреди:

— Вашата поръчка, господа, ще струва доста скъпо! — говореше на английски и гласът й звучеше едва ли не негодуващо.

Големият Джон се престори на възмутен и завика:

— Ние сме моряци и половин година не сме били на брега!

Такава самопрепоръка се оказа най-правилна. Девойките се устремиха към „моряците" от всички страни.

(Следва)

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ОБЕЩАНИЯТА ДА БЪДЕ ДЕЛО НА ВСИЧКИ КООПЕРАТОРИ

ИКООПЕРАТИВНОТО стопанство с център село Алфатар пое обещание за преизпълнение на своя план в чест на Двадесетата годишнина на 9 септември. Съгласно това обещание стопанството трябва да получи и да предаде на държавата повече мляко, яйца, вълна, тютюн и други като общия размер на надплановата продукция достигне 17 000 лева.

В общи линии работата е подета

Сега ръководството на стопанството насочва своите усилия към изпълнението на поетите обещания. Има вече и някои положителни резултати. Това по-добре проличава в животновъдството, където са налице резултатите от изпълнението на плана за първото четиримесечие. Произведени са в повече 32 т краве мляко, 10 т прираст от говедовъдството и 5 т от свиневъдството, 7 т овче мляко, 12 000 яйца и други. Смъртността на животните е намалена неколкократно в сравнение с миналата година.

Ръководството на стопанството е набелязало някои мерки за преодоляване на очакваните загуби в растениевъдството. Такива са отглеждането на 600 дка надпланов тютюн, подобряване грижите за трайните насаждения, увеличение на производството от някои страничии предприятия. Полевъдните бригади са насочили своята дейност към правилното отглеждане на културите с оглед получаването на по-високи добиви от тях.

Но зад общите успехи се крият и някои слабости

Организацията на работата по изпълнението на обещанията, особено в растениевъдството, страда от някои сериозни недостатъци. До като в животновъдството под ръководството на общинския партиен комитет е разгърната известна дейност за активизиране на кооператорите и за широко разгласяване на поетите обещания, в растениевъдството това не е извършено. Подробно с поетите обещания е запознат актива на полевъдните бригади и фактически обикновените кооператори не са на ясно за изпълнението на какви показатели трябва да се борят през тази година. Малко усилия полага в тази насока общинският партиен комитет. Досега партийните организации не са направили никаква оценка за работата разгърната по изпълнение на обещанията.

По тези причини трудовият ентусиазъм, който е обхванал трудещите се от цялата страна в дните пред Великия празник не е обхванал трудещите се от Алфатарския район. Тук например няма нито един кооператор, който да се бори за Паспорта на трудовата слава. Две ферми се борят за завоюване на званието „Ферма за комунистически труд". Тяхната дейност обаче не е поставена на здрави основи. Вярно е, че животновъдите от тях добре изпълняват производствения си план. Но нищо друго не вършат за изпълнението на показателите, необходими за завоюването на това високо звание. Колективни посещения на филми, на рожденни дни и други чествания не се правят. Няма хора, които да повишават своето образование. Не се провеждат никакви мероприятия за повишение на производствената квалификация на животновъдите, за изучаване опита на първенците. Не се провежда системно дори денят на животновъда.

В стопанството тази година се работи на принципа на стопанската сметка. Известна е нейната голяма роля за активизиране на кооператорите за намаляване на производствените разходи, за получаването на по-голяма продукция и по-голямо количество чист доход. В ТКЗС — Алфатар обаче план сметките все още не са разработени и не служат като ръководство на бригадите в тяхната дейност. Най-важното е това, че планът за разходите на стопанството не е разпределен по бригади. А от това следва, че кооператорите не могат да се ориентират в борбата за осъществяването на икономии. Не знаят също какъв чист доход трябва да получат. Това е вероятно причината да се допуснат в стопанството известни преразходи през първото четиримесечие. Така например в растениевъдството е допуснат преразход от 8 000 лева, в овцефермата 3 000 лева, в свинефермата 3 000 лева.

Голяма роля за изпълнението на задачите може да играе социалистическото съревнование. В растениевъдството то обаче не се отчита редовно и не се дават преходни червени знамена.

Какво е необходимо да се направи

За да се изпълнят обещанията в ТКЗС — Алфатар има сили и възможности. Нужно е обаче всички кооператори да станат техни активни изпълнители. Политическата работа с хората трябва коренно да се подобри, да се издигне авангардната роля на партийните организации и на комунистите при мобилизиране на силите на полевъдите и животновъдите. Да се разгори съревнованието за качествено и срочно извършване на всички мероприятия, за получаването на по-голяма продукция.

Да се постави на здрави основи стопанската сметка. План-сметките да бъдат окончателно уточнени и да служат като ръководство за действие на бригадите. Непростимо е кооператорите да не знаят и да не съблюдават план-сметките, при положение, че една трета от годината премина и че сега е именно момента, когато се вършат най-големите разходи.

Колю ВЪРБЕВ
инструктор от ОК на БКП
Емил ПРАХОВ
от ред. на в. „Силистренска трибуна"

ОТЧЕТНИ СЪБРАНИЯ ЗА ЧЕТИРИМЕСЕЧИЕТО В ТКЗС

БОРБАТА ЗА ТРУДОВИ УСПЕХИ ЩЕ ПРОДЪЛЖИ

ПРЕДИ няколко дни в ТКЗС — Голеш се проведе кооперативно събрание за отчитане изпълнението на финансово-производствения план за първото четиримесечие на годината. На събранието присъствуваха 150 делегати и много гости.

В доклада на управителния съвет бе посочен големия дял, който дават за общото издигане на стопанството участъковите агрономи, които със своя опит и знание, прилагайки всички агротехнически мероприятия, правилно ръководят своите участъци и по този начин се явяват първи помощници на управителния съвет в изпълнението на поставените задачи. Сериозна помощ през това време са оказвали и бригадните съвети.

На събранието бяха отчетени и значителните успехи, постигнати в животновъдството през това четиримесечие в сравнение за същото време през миналата година. Така например договорните си задължения към държавата стопанството е изпълнило и преизпълнило — за месото 155 на сто, за яйцата—107 на сто и за млякото 108 на сто.

В редиците на първенците се нарежда колективът при кравефермата в село Добруджанка със завеждащ ферма Ангел Неделчев. Доячите от тази ферма изпълниха плана си за четиримесечието 116 на сто и получиха по 615 л мляко средно от крава. Най-добри измежду всички доячи са Иван Димитров, Кольо Дончев и Драгой Петров. За добри успехи през тази година бяха похвалени доячите от Голеш Радка Николова, Георги Иванов и овчаря от с. Краново Димитър Митев, първенец в цялото стопанство. Той е получил от 127 овце 144 агнета и досега няма никаква смъртност.

Досегашните получени успехи радват ръководството на стопанството, но от друга страна то е разтревожено от щетите, нанесени от дългата суша. За-

Лектория за сглобяемото строителство

Неотдавна в салона на кино „Доростол" се проведе лектория по сглобяемото строителство, организирана от Окръжното ръководство на Научно-техническия съюз съвместно с Научно-техническото дружество при ОСО. Инженер Манов от Строителната организация запозна строителите с проблемите на това строителство, с индустриализирането и механизирането на всички процеси в него. Набелязани бяха задачите, стоящи за изпълнение от организацията по тези въпроси, подобряване качеството, повишаване и съкращаване сроковете за строително-монтажните работи.

След доклада бяха прожектирани филмите: „Девети квартал в Москва", „Индустриалното строителство у нас", „Строителството в НР Румъния", които засягаха въпроси по сглобяемото строителство и неговата ефектност.

Лекторията завърши с обсъждане на филмите и разглеждане възможността за въвеждане на сглобяемото строителство в окръга при нашите условия и възможности. Изказаха се работници, бригадири и ръководители, дадоха се препоръки за подобряване на работата в организацията по механизиране и индустриализиране на строителството.

ТВОРЦИ НА НОВОТО

ОТ ИСКРАТА РАЗГОРЯ НЕУГАСВАЩ ПЛАМЪК

ДВИЖЕНИЕТО за комунистически труд намери почва за развитие в ДИП „Липа" още през 1959 година. Група ентусиазирани младежи със своя бригадир Георги Стоев първи в окръга запалиха искрата на движението, което после се превърна в неугасващ пламък. Няма нищо по-хубаво от това членовете на бригадата да се борят колективно за изпълнение на производствените задачи, да си помагат един на друг, да предават опита си на изоставащите, а когато свърши работния ден в колектива и задружен живот да прекарат свободното време. Това бе привлекателно.

1960 година отбеляза в историята на „Липа" нов тласък на социалистическото съревнование. То се издигна на нов по-висок етап и придоби ново съдържание. Единадесет бригади, с над 300 работника поеха условия да се борят за завоюване високото звание „бригада за комунистически труд". Заредиха се трудови успехи. Лозунгът „да се учим, да работим и живеем по комунистически" стана практика в трудовото ежедневие на колектива.

Август 1961 година. Шест от бригадите получиха званието „бригада за комунистически труд". Получиха признание най-добрите бригади, ръководени от бригадирите Петър Трифонов, Дончо Димитров, Христо Маринов, Васил Пейков, Димитър Трифонов и Георги Русанов. Заниаха се дни на победи. И трудностите не бяха малко, но бригадите за комунистически труд ги преодоляваха. И днес, когато се прави равносметка на изминатия път, на това какво е направено, какво е пропуснато и какво още трябва да се направи, на човек му става драго, че хората винаги търсят новото и с увереност крачат по пътя към комунизма.

През тази година ръководството на предприятието има на кого да разчита за изпълнението на задачите. Юбилейната година ще бъде посрещната с чест.

21 май 1964 година. В салона на Окръжния народен съвет е уредена скромна изложба с диаграми, албуми и дневници, отразяващи постиженията и живота на бригадите за комунистически труд. Тук са портретите на първенците и рационализаторите. На тържественото събрание се направи равносметка за работата на бригадите, а най-добрата оценка за колектива на „Липа" даде животът. Обещанията за четиримесечието са изпълнени 106.79 на сто и 46 работника се учат във вечерните училища.

На събранието се отчетоха и личните обещания на 89 производственици, включили се в борбата за завоюване на званието „ударник на комунистическия труд". За активно участие в социалистическото съревнование и отлично изпълнение на обещанията високото звание бе присъдено на 18 работника.

На дългогодишните и най-добри производственици — Пеньо Чанев, Димитър Трифонов, Христо Маринов, Георги Панев, Добри Иванов, Парашкева Христова, Вяра Добрева, Владимир Жеков, Дончо Димитров и др. бе дадена грамота и значката „ударник на комунистическия труд"

Работническият колектив на ДИП „Липа" с открито чело посрещна националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд и в чест на славната Двадесетгодишнина от социалистическата революция у нас, ще издигне на още по-голяма висота социалистическото съревнование.

Иван НЕДЕВ

ДА ПОВЕДЕМ ЕНЕРГИЧНА БОРБА С ЖИТНАТА ДЪРВЕНИЧКА

СЕРИОЗНИ и непоправими са повредите, причинявани от житните дървенички на пшениците посеви. Преминали около 15-20 април върху пшеничените посеви, дървеничките намериха благоприятни условия за активно повреждане предимно на изостаналите в развитието си растения. От направените проверки на 9 и 18 май определено може да се каже, че унищожените стебла от житна дървеничка за повечето посеви от окръга се движат от 20 до 30 на сто. Необходимо е също да се отчете, че житните дървенички продължават своята вредна дейност и ако не се вземат мерки за тяхното унищожаване ще се стигне до още по-голям процент на повреждаемост, в резултат на което ще се понижат силно добивите.

Установената численост от 4 до 6 дървенички на кв. метър, а на места и повече, създава реална опасност за големи повреди от ларвите и новоокрилените възрастни насекоми, които се изхранват и вредят предимно по класовете.

В резултат на инжектирания протеолитичен фермент при изхранването си от пшеничения зърно, дървеничките разрушават глутена на зърното и силно понижават кълняемостта му. Достатъчни са само 3-5 на сто убодени зърна, за да се влошат хлебопекарните качества на брашното и 10-12 на сто убодени зърна, за да не отговаря посевния материал по кълняемост на показателите на БДС.

Какво е необходимо да се направи, за да се запази качеството на зърното? Преди всичко чрез обстойни проверки да се следи развитието и плътността на дървеничките във всеки блок. При плътност по-голяма от 4 броя на квадратен метър да се проведе химическа борба посредством пръскане с препарата Тиофенит — 20 по 400 грама на дка или прашене с нитофон (вофатокс) по 3 кг на дка.

При усвояване масовото преминаване на ларвите във втора възраст, да се организира и проведе химическа борба с тях. Срещу ларвите от първа до трета възрасти с успех могат да се ползват за прашене смес от вофатокс и 5 на сто ДДТ в съотношение 1:1 по 3 кг на дка, а за пръскане Тиофенит — 20 по 300 гр на дка или смес от Тиофенит-20 и 50 на сто ДДТ. Борбата срещу ларвите да се води при установяване на повече от 3 ларви във втора възраст на квадратен метър.

При провеждането на химическата борба с оглед на по-ефикасното действие на препаратите и опазването на хората, домашните животни и пчелите от отравяния, трябва да се спазват известни условия: два дни предварително да се предупреждава местното население и пчеларите за предстоящата химическа борба като се упоменават района и времето. Да не се праши със самолети при скорост на вятъра по-голяма от 5 м в секунда. Да не се праши и пръска при температури по-ниски от 16 градуса, при облачно време, а също така в най-топлите часове на деня 20-25 дни преди прибирането на реколтата да се преустанови химическата борба с ДДТ препаратите, а 10 дни преди прибирането с останалите препарати.

В Съветския съюз в съчетание с химическата борба широко е застъпена разделната жътва в къси срокове, в резултат на което силно се намалява процента на повредените зърна и унищожават дървеничките. Препоръчва се на силно нападнатите площи от дървенички да се извършва разделна жътва обезателно във восъчна зрялост, като подбирането на откосите се извърши 3-4 дни след покосяването им. Всяко удължаване срока на подбирането води до отрицателни резултати — до увеличаване процента на повредените зърна.

Поради това, че след жътвата една голяма част от дървеничките остава върху стърнището, правилно е на силно заразените участъци да се извърши незабавно дълбока оран или дълбоко подмятане на стърнището.

По време на жътвата с комбайн една част от дървеничките попада в бункера, като известен процент от тях се измачкват при преминаването им през машината. Значителна част обаче се запазва, а това са завършили вече развитието си добре охранени насекоми, които при транспортирането и манипулирането на зърното на площадките отлитат в пояси-те и горите. Необходимо е за тяхното унищожаване да се направят приспособления към комбайните и площадките за допълнителното им измачкване и събиране.

За да бъде борбата срещу житните дървенички завършена и резултатна, налага се да се извършат и няколко организационни стопански мероприятия. Установено е, че за масовото размножаване на дървеничките и големия процент на повредени зърна допринася удължаването на жътвата. Необходимо е през настоящата година да се създаде такава организация, щото прибирането на пшеницата да завърши в десетина дни. Наред с това трябва да се води сериозна борба против разпиляването на зърното, защото върху него се доизхранват незавършили развитието си дървенички.

Безусловно необходимо е разделната жътва да се прилага на най-силно нападнатите посеви и задължително да се води химическа борба на семенните участъци и сортовите посеви за семепроизводство.

Възможно е поради различни причини, едни стопанства да изведат сполучлива борба и получат качествена реколта, други да не получат желаните резултати. Такива случаи може да има и в отделни бригади на едно и също стопанство, а даже на отделни посеви в една и съща бригада. При съществуващата организация за прибиране и манипулиране на пшениченото зърно на площадките и предаването му в складовете на стопанството и „Зърнени храни", целта която се преследва, а именно получаването на чиста от убодени зърна пшенична реколта може да не се постигне.

Известно е, че слюнният фермент на дървеничките, инжектиран в убодените зърна се запазва и при замесване на брашно получено от зърна при 3-5 на сто убодени от дървеничките, силно се влошават хлебопекарните качества на хляба. Ето защо, ако се допусне смесването на пшеница чиста от повреди с пшеница повредена от дървеничките, то на цялата партида ще се влоши качеството. Затова е необходимо всяка бригада да знае какъв е процентът на повредените зърна във всеки посев и да извърши прибирането, манипулирането и съхраняването на зърното по процент на повреди. Това налага да се извършат контролни анализи преди жътвата за всеки блок, като чистите посеви, незначително повредените и силно повредените се прибират и съхраняват отделно. Пшениците от семенните участъци и сортовите посеви при повреди повече от 10-12 на сто не бива да се отделят за посевен материал, защото по кълняемост няма да отговарят на БДС.

Чрез осигуряването на тези организационни мероприятия, които са завършващо звено от комплекса за борба с житните дървенички, ще зависи дали ще получим качествена пшеничена реколта и стандартен посевен материал.

Христо КОНТЕВ
научен сътрудник по ентомология при ИПС край гр. Толбухин

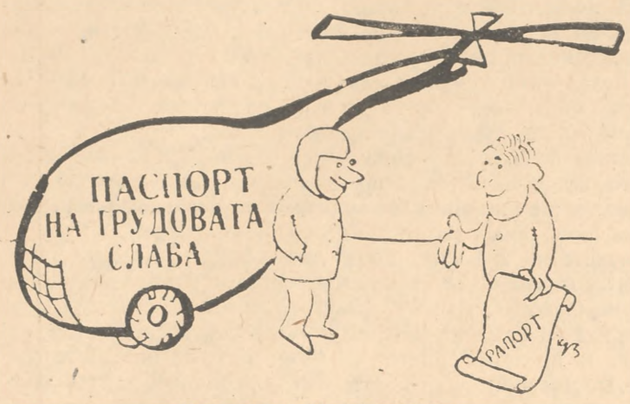

Лозунгът „Техника вместо ръчен труд" се посрещна с радост от колектива на Окръжната строителна организация—Силистра. Много от трудоемките процеси, за които преди се изразходваше много труд, сега се извършват с машини.

НА СНИМКАТА: Поставяне на готови елементи на жилищен блок „Надежда"—Силистра с помощта на подемен кран.

СЕЗОН

Христо Велчев

— Хайде, пали!.. Имам вече билет.

СЕЗОННО

Топло слънце е огряло
царевичните поля
и на копан като хала
цели плъпнаха села.

И тютюневият разсад
вирна първите листа. . .
Някъде той май че „втаса“
и „запуши“ по места.

В Ситово дори и днеска,
а и в Стефан Караджа,
във тютюнева са треска —
туй съвсем не е лъжа.

Плаче буйна царевица
в Бабук, Межден, Чернолик...
За мотика в Главиница
тя надава жален вик.

Чакат в Попина покана
да започнат копан пак.
Хора, време не остана
тръгвайте с мотики в крак!

Истина е най-велика
добив искаш ли висок,
окопавай със мотика
най-грижливо всеки блок!

ПАНАЙОТ

БАЩИНСКА ЗАБЛУДА

Стоян Гроздев

— Сине мой, сине мой! Внимавай, че има закон за дребното хулиганство...
— Като ме скиваш как ти се видим? Дребен ли съм?...

АМЕРИКАНСКИ НАРОДЕН ХУМОР

Майор Темб, най-неустрашимият бърборко на клуба, по сто пъти преразказва впечатленията си от своето последно пребиваване в Индия.

— Един ден съм се спрял на брега на някаква река и гледам наоколо. По едно време забелязах няколко жени, които перат. Изведнъж един тигър се приближи до една хубава млада перачка, която се беше отделила малко по-далеч от другите. Изглеждаше такъв чуден кръвожаден звяр, че в този миг съжалявах, дето нямах пушка. Звярът дойде съвсем близо. Тъкмо затворих очи, за да не гледам ужасната смърт на младата хубавица, тигърът направи един полукръг и започна да се отдалечава. Тази млада перачка го прогони, като го плисна два-три пъти с вода по главата.

— Този случай, който ни разказа майор Темб, е напълно достоверен — намесва се в разговора един от присъствуващите джентълмени. И аз бях на тази река и видях всичко със собствените си очи. Само че аз след това пресрещнах тигъра, приближих го съвсем и го помилвах по мустаците с ръка, както въобще правя, щом срещна тигър по пътя. И тогава констатирах, че мустаците му са влажни от водата...

Превод: В. РАДЕВ

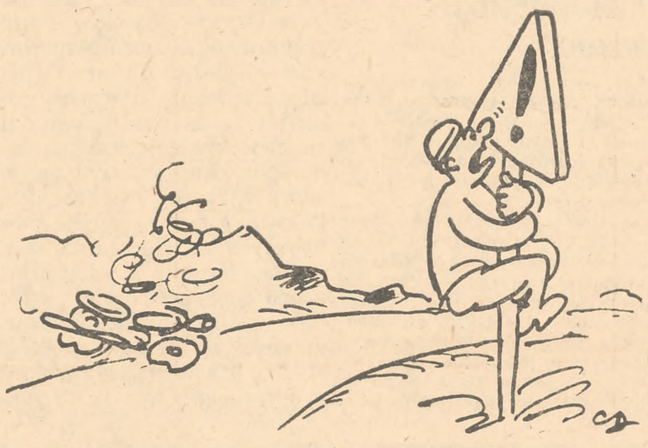
Христо Велчев

Човек с тяжест.

НЕВНИМАТЕЛНОСТ

Стефан Димитров

Без думи.

Афоризми и парадокси

Човекът е най-висшето създание на природата. Кой е казал това? Човекът...

* * *

Искате да избегнете критиката? Не правете нищо, не говорете нищо и не представлявайте нищо от само себе си.

* * *

Гениалността има предел, глупостта е безпределна.

* * *

Най-скъпото строителство е строителството на въздушни замъци.

* * *

Човекът се състои от 80 процента вода и това е все още малко за привържениците на трезвостта.

* * *

Едва след петнадесет години аз разбрах, че нямам литературно дарование, но по това време бях вече толкова знаменит, че не можех да оставя писателството.

* * *

Целуващите се жени напомнят боксьори, които си разменят ръкостискания.

* * *

Църквата е място, където джентълмените, които никога не са бивали в небесата, разказват небивалици на онези, които никога няма да попаднат там.

Малко история

СИЗИФ

ТОЙ тикаше нагоре камък. Вдигаше го до самия връх, но камъкът отново се търкулваше надолу и всичко започваше отначало.

Тогава той се изхитри. Взе една треска, сложи я под камъка и камъкът остана да си стои на върха. За пръв път от много векове Сизиф въздъхна свободно. Той изтри потта от челото си и седна встрани, гледайки плода на своя труд.

Камъкът лежеше на върха на планината, а той седеше и мислеше, че трудът му не е пропилян и беше много доволен от себе си.

Един след друг се нижеха вековете и все тъй си стоеше планината, и все тъй си стоеше камъкът, а Сизиф мислеше дълбоко, че трудът му не е отишъл напразно. Нищо не се изменяше наоколо. Днес си оставаше това, което е било вчера. Утре биваше това, което е днес.

На Сизиф му се подуха краката, гърбът му поизтръпна. Започна да му се струва, че ако стои още малко така, и той сам ще се превърне на камък. Той стана и се изкачи на планината. Махна треската и камъкът шумно се търкулна надолу, а той тичаше след него, скачайки от скала на скала и чувствуваше прилив на нови сили. В подножието на планината той стигна камъка и го спря. След това плю на ръцете си и започна да тика камъка нагоре, към върха на планината. . .

Сътворението на света

„НАЧАЛОТО е винаги несполучливо!“ — каза бог, като създаде земята за един ден.

Оттогава насам той вече нищо не е създавал, а само изправя своите грешки.

Ф. КРИВИН
(Из описание „Неделя“)

ИЗ ОПИТА НА ЧЕЛНИЦИТЕ

Културно обслужване

Е, щом нашият опит има значение и практическо приложение, да ви го разкажем с няколко словеса.

Мен мен викат Гина, а мъжа ми—Илия. Само че мъжът ми няма нищо общо със свети Илия, макар че нрахарактер и двамата са от един дол дренки. Та аз работя в ресторанта на селкоопа в с. Окорш като сервитьорка, а мъжът ми—като бюфетчик. За успеха на работата ни оказва благотворното си влияние най-напред това, че ние много си се разбираме. Решим ли да си изпълняваме плана, изпълняваме го, ако ще и пушек да се вдигне.

Лошото е, че понякога се вдига прекалено много пушек. Така например бай Тошо от нашето село, Тодор Иванов де, дойде в ресторанта и изпи три бири. Изпи ги, ама не иска да ги плаща двойно. Мале, мале, че като го хванах за косата, дяволът му недни, че като дойде отзад моето мъжле, така го отупахме, толкова пушек се вдигна —чак се закашляхме. А бай Тошо стана хрисим, хрисим, искаше да плати не шест бири, а девет.

План бе! План!

По-големи дяволи се писаха бай Йордан Ганев и Съби Петров. Те решиха да окажат съпротива като азиатските народи. Но у моето мъжле има нещо империалистическо. С една дума казано, падна голяма тупурдия. Хем, не искат да плащат двойно консумацията си, хем се бият. Истинска освободителна война произтече от стиснатостта на тези неразбрани хора. Ама моят Илия тук наистина заприлича на свети Илия. Разфуча се, разгърмя се, направо гръмотевици взе да хвърля като великия си свят съименник. Аз като негов пръв другар в живота и ресторанта, му помагах и всячески се мъчех да го избавя от бедата.

Та така се справяме с изпълнението на плана.

Двойно плащане на консумацията, другари, ето къде му е майката. Стига са се стискали тези клиенти. Ако те не помогнат на нас, всеотдайните труженици в търговията, какво ще стане с плана на селкоопа, а и с нашия личен план.

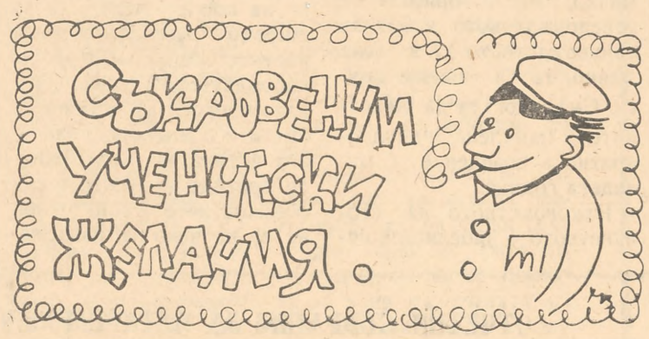
Дерзайте, другари, гребете с пълни шепи от нашия богат търговски опит!

Опита записа: Дико СЪЕВ

„СБОГОМ, книжки и писалки, за раздяла дойде час!“ — казваха абитуриентите вече.

„Ура! Краят на учебната година идва!“ — казаха и другите ученици и подхвърлиха шапките си във въздуха.

Ентусиазирайки се от тези възгласи, ние решихме да изготвим хумористичен кът за тях. Само че дори и началото излезе несполучливо. Ученикът, който ни направи заглавката на кът, писал: „Съкровенни ученически желания“. Какво трябваше да направим ние — нали не може да се поправя грешката във всеки екземпляр от вестника с червено мастило!...

АБИТУРИЕНТСКА ИЗПОВЕД

Не е нужно да я изповядват всички

МАЙ изтече. ЮНИ дивен
с изпити пристигна — ах,
но на мене по-противен
ми е днес от сатана.

Знам матурата настъпва,
ала как ли да чета?
Като тройка нежна стъпва
в мислите ми любовта.

Всяка нощ туист сънувам,
а не игрек на квадрат.
Във туиста буйно плувам
с моя скърцащ стар креват.

О, матурна моя мъка,
няма ли да имаш край?...
О, родителска заръка:
— С диплома не си играй!

Аз не си играя, значи,
ала пустият туист
все към дансинга ме влачи,
към паркета лъснат, чист.

Със Дианка чудна двойка
в танца двамата сме ний.
Двойка сме, но с тези тройки
кой от татко ще ме скрий. .

Мисълта за жътва буйна
ме полива със тъга.
В село мама, тате, вуйна
ме очакват отсега.

Нека чакат. Ще се върна
в село надвечер, по здрач.
Тате как ли ще прегърна
с диплом на туист-играч?...

Панчо ПАНТАТА

УВЛЕЧЕНИЕ

Хр. Велчев

— Е да, но ти май ще потретиш този клас...

Христо Велчев

УЧЕНИЧЕСКА

Без думи.

Из ученическата литература

Тези извадки от ученически писания ще посвещават на осмокласниците и зрелостниците за поука и обмяна на опит.

Поезията на Ботев намира широко приложение в нашата литература... Най-злите животни, дори и самодивите, се грижат за юнака... В стихотворенията си Ботев си отмъщава на сиромасите, които страдат от мизерията на враговете...

* * *

Баба Илийца е помогнала не само на един, а на много партизани. Ние никога няма да я забравим.

Подбрал: Чичо ПЕЙ

Отборите на „Доростол“—окръжни първенци

В сряда на баскетболната площадка се състоя окръжното първенство от фестивала на младия баскетболист.

В него вземаха участие отборите на Силистра и Тутракан. Първата среща противопостави юношите на двете дружества. Домакините още от самото начало поведоха в резултата и с лекота взеха първото полувреме — 31:21. И през второто полувреме силистренските юноши продължиха да играят активно, главно чрез А. Иванов — 20 т, Шопов — 14 т и Събчев — 13 т, докато ударението върху играта на тутраканските юноши падна на Г. Иванов — 20 т и С. Табаков — 14 т. Краен резултат—74:48 за „Доростол“ Силистра.

Втората среща противопостави два стари съперника—девойките на Кафалиева и Махмудов. Домакините излязоха на терена амбицирани за реванш от неотдавнашната си загуба на окръжната спартакиада и в 8-та минута резултатът бе вече 18:2 в тяхна полза.

Във втората част на играта девойките от Тутракан като че ли се съвзеха. Чрез Кантарджиева и Карастоянова те започнаха по-опасно да застрашават противниковия кош и в 32 минута разликата бе сведена на 5 точки. Но като че ли това беше всичко. Момичетата на Кафалиева продължиха успешно да прилагат преса, бързите пробиви винаги завършваха с кош и в крайна сметка — 63:51. От домакините най-резултатно игра Ха М. Гатева (18 т) и С. Семова (13 т).

Двата отбора на „Доростол“ ще участвуват на зоналните състезания от фестивала на младия баскетболист в гр. Варна от 22 до 26 юли.

Иван БОНЕВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

РЕПУБЛИКАНСКО ЗОНАЛНО ПЪРВЕНСТВО ПО БАСКЕТБОЛ

Отборът на „Ботев“ (Иширково)—жени на първо място

Преди няколко дни в село Карапелит, Толбухински окръг, се проведе зонално първенство по баскетбол, в което се представиха селските първенци на Толбухински, Варненски, Русенски и Силистренски окръзи. Отборите си дадоха среща, за да излъчат зоналния първенец, който ще представя Североизточна България във финалните състезания на заключителния етап на спартакиадата.

Първи в борбата встъпиха отборите на Главиница (Силистренски окръг) и Ново село (Русенски окръг). На голямата рутина на състезателите от Ново село,които миналата година станаха републикански първенци, мъжете на Главиница противопоставиха воля за победа. Но само това не беше достатъчно, за да се надиграе един опитен противник, в отбора на който личат имената на баскетболиста, играли доскоро в представителните отбори на град Русе.Мачът завърши при резултат 62:40 за отбора на Ново село.

През първия ден се проведоха още две срещи: село Кардам (Толб. окръг) — село Мечка (Русенски окръг)—19:17, мъже—Карапелит (Толб. окръг)—Ново село (Русенски окръг)—42:22.

През втория ден първи на баскетболната площадка излязоха женските отбори на Иширково и Мечка. Играта през време на целия мач беше диктувана от ширковки, които победиха с учудващ резултат—73:4. Особено добри прояви от отбора на Иширково имаха състезателките Радка Атанасова, Йорданка Костова и Катя Николова.

Втората среща на село Главиница беше с отбора на с. Карапелит. Една тежка и отговорна среща. На площадката представителите на Главиница излязоха с твърдото решение да победят. И наистина със своята резултатна игра през първото полувреме и здравата си защита през втората част на играта, още осем минути преди края на срещата те охладниха амбициите на домакините, като постигнаха 13 точки аванс. Краят на срещата дойде при резултат 35:25 за отбора на село Главиница.

Втората среща за отбора на село Иширково не се проведе,тъй като женският отбор на село Кардам се отказа да излезе на площадката.

Ето и класирането след последния съдийски сигнал:

ЖЕНИ

1. Иширково
2. Кардам
3. Мечка

МЪЖЕ

1. Ново село
2. Главиница
3. Карапелит

Отборът на село Иширково включва следните състезателки: Радка Атанасова, Йорданка Костова, Катя Николова, Еленка Недева, Кера Начева, Ганка Върбанова, Радка Йорданова, Недялка Стоянова; треньор—Ангел Калинов. На отбора-победител — пожелаваме успешно представяне на финалните състезания в село Белене,Плевенско.

Димитър РАДЕВ

ОТ 5 ДО 7 ЮНИ

Зонално първенство по борба в Дулово

През последните години борбата се все по-силно любим спорт в нашата страна, спорт № 1, който носи най-много медали за Родината ни от всички световни състезания. В нашият окръг борбата е любим спорт на много кооператори от селата. Първите значителни успехи нашите борци постигнаха миналата година, когато на републиканското зонално първенство в Североизточна България те се класираха на челните места. С този си успех отборите по свободна и класическа борба добиха право да бъдат включени в „А“ републиканска група.

Проведените състезания по борба през тази година показаха, че броят на състезателите се е удвоил в сравнение с 1963 година. В състезанията от спартакиадата по борба участвуваха около 370 физкултурници, от които беше изграден окръжният представителен отбор.

По решение на българската федерация по борба на 5, 6 и 7 юни т. г. в гр. Дулово ще се проведе републиканско зонално първенство по свободна и класическа борба. В него ще вземат участие отборите на „Ботев“ — Пловдив, „Локомотив“ — София, на Варна — града, на Разградски, Толбухински, Русенски и Силистренски окръзи.

Като се имат съставите на участвуващите отбори, с право може се каже, че тази зона е една от най-силните и затова срещите между отделните състезатели и борбата за отборно класиране ще бъде много оспорвана и интересна. Почти във всички отбори има състезатели, известни в цялата страна: „Ботев“ — Пловдив — з. м. с. Неджет Золев, класирал се на второ място на Олимпиадата в Рим, м. с. Асен Пехливанов, балкански шампион; от Разградски окръг — з. м. с. Лютви Ахмедов, з. м. с. Юсеин Мехмедов.

В състава на нашия отбор личат имената на Костадинов, Марин Киряков, Мустафа Назифов, Андрей Дечев, Владо Тодоров, Наим Сюлейманов, Петър Недев, Петър Михайлов, Ловчо Костадинов, Вели Халимов, Ембия Юмеров, м. с. Муртаза Муртазов, Рамис Сюлейманов и други.

Три дни на градския стадион в Дулово ще водят борба за добиване право на участие във финалните републикански състезания в град Плевен от 26 до 28 юни седем отбора. За любителите на борбата това е прекрасен повод да наблюдават срещи на висота, срещи в които нашият отбор трябва с много воля да защити честта на окръга.

Джемал ИБРАХИМОВ

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 65 (773) | Петък, 5 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

НА УПОРИТ ТРУД ЗА ДОСТОЙНИ ДЕЛА!

МЕХАНИЗАТОРИТЕ В НАДПРЕВАРА

През миналата година по комплексния начин в Голешкото кооперативно стопанство бяха обработени няколко хиляди декара с царевица и други окопни култури. В тази работа си премериха силите мнозина механизатори. Но с най-добри резултати приключи тракторист-ът Русан Костадинов от село Добруджанка. За добрата работа, която даде управителния съвет го награди с екскурзия до СССР.

И тази година Русан Костадинов е ръководител на звено за комплексна механизация. Отново му са поверени за обработка 800 декара царевица и стотици декари с други окопни култури. През пролетта добре подготви почвата и навреме зарови семената. Царевицата зася по квадратно-гнездовия начин. Ротационните мотики навлязоха в блока още при поникването, което помогна почвения слой да се държи винаги в рохкаво състояние и да се попречи на плевелите да се развиват и угнетят развитието на царевицата. А тези дни ще навлезе и с култиватор — растениехранител. Окопаването се извърши в две посоки, без да има нужда да се минава на ръка от кооператорите. В технологичната карта е предвидено всичките площи да се окопаят четири пъти и подхранят с 8-10 кг амониева селитра. Хибридният сорт „Висконзин" сега се развива добре и е надежден. Русан е напълно убеден, че предвидените по план 320 кг зърно от декар ще бъдат далеч надхвърлени.

По примера на Русан тази година работят и Стоян Георгиев от Краново, Ганчо Георгиев от Голеш и други механизатори. В стопанството хората са малко. И механизаторите са решили да ги облекчат, като площ от 2 500 декара царевица обработят със своите машини, без да заангажират работна ръка. Ръчно ще се наложи да се проведе едно контролно минаване през редовете за премахване на братята. Прибирането също ще бъде напълно механизирано. Кооператива разполага с 2 кукурузокомбайна, които при добро натоварване ще помогнат навреме да се прибере реколтата, да се освободят площите и засеят есенниците.

Между ръководителите на звената за комплексна механизация се води ежедневна упорита борба. Всеки се стреми по-грижливо да окопае и натори царевицата, да получи по-голям добив.

За повишаване материалната заинтересованост на трактористите стопанското ръководство е набелязало редица мероприятия. Предвидено е до 125 на сто изпълнение на плана 15 процента да се дават на хората, а при преизпълнение над 125 на сто — 30 процента. А това не е малко.

Сега пред дните до Девети септември в комплексните звена е особено оживено. Механизаторите добре поддържат машините и от ранно утро до късна вечер са на полето в техните участъци. Те се борят да посрещнат празника с изпълнени обещания.

Иван АЛЕКСАНДРОВ

Новочерненци поливат

Няма друго кооперативно стопанство в окръга, което да е натрупало такъв огромен опит по отношение на поливането както ТКЗС в с. Нова Черна. Години наред вече там са създадени хубави традиции в това отношение. И наистина само през тази година до средата на май са поляти повече от 8 368 дка от землището на кооператива. От тях 6 335 дка са есенници голяма площ от които са оросени чрез дъждуване. За отбелязване е че с най-голямо внимание към поливането се отнасят стопаните от село Цар Самуил, където има поляти вече повече от 2 111 дка земя.

И сега за разпределяне на водата са отлъчени 76 опитни кооператори, организирани в 4 звена, две от които в с. Нова Черна и две в с. Цар Самуил. Години наред вече те показаха, че владеят работата си добре. Добре ще се справят те с поставените им задачи и сега когато лимитът за водата е чувствително намален. Това положение обаче диктува на стопанското ръководство да концентрира влагата само върху определени площи, които ще бъдат подложени на поливане през целия сезон. В противен случай ефектът ще бъде съвсем слаб, дори отрицателен.

И през тази година голямо внимание се отделя на поддържане на напоителната система. Запланувани са за облицоване 2 900 м напоителни мрежи, от които 1 200 в с. Цар Самуил и 1 700 в Нова Черна. Голяма част са вече направени. Тук му е мястото обаче да се отбележи, че чувствително се закъсня с построяването на напоителните съоръжения върху парниковите площи, въпреки че тръбите бяха закупени навреме.

С оглед на по-рационалното използване на подаваната вода на каналната мрежа е направена предварителна нивилация и едва тогава е извършен необходимия ремонт. Освен това, за да се подобри производителността на труда, приет е бил пловдивския начин на поливане. Междинните канали са премахнати Положени са и тръбите, по които ще стане разпределение на водата по гумените тръбопроводи. Прокопани са вече с каналокопател и напоителни мрежи в площите засяти с пролетни култури.

Хубаво начинание е и това да се съкращава пътя на водата в каналите чрез поставяне на тръби на подходящи места. Такъв е случаят с участъка на Димитър Иванов, който вместо 1 750 метра канали прекарва водата до определеното място с тръби с обща дължина 120 метра.

Но на фона тези хубави неща все още съществуват някои слабости, които в една или друга степен затормозват, забавят изпълнението на плана за напояването. Така например в началото на поливаия сезон на кооператорите не бяха доставени ботуши, а наличните бяха скъсани. Този на глед дребен факт причини не малко неприятности при нощното поливане. Освен това допуснато беше поради неправилно направен разчет да се изпраща водна струя не по 20-30 л|сек., а по 50-60 л|сек, която трудно се регулира от един човек.

...Това лято пред новочерненските поливачи стоят доста задачи. Една от тях е и предстоящото ритмично оросяване на овеса и люцерната. И без съмнение може да се каже отсега, че те ще се справят с тази работа успешно, защото трудът е тяхно ежедневие.

Руси МИХАЙЛОВ

Деветнадесет години вече работи в ТПК „9-ти септември" кройчикът на шперплат Христо Лазаров. Средното му изпълнение на нормите 140 на сто го извежда на челно място в кооперацията. Наред с пряката си работа той намира време да обучава младите работници и сам да се учи да работи на другите машини в машинното отделение.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

За празника — с паспорта и значката

Историческото Възвание на Партията към българския народ— юбилейната двадесет годишнина да се посрещне с големи трудови дела вдъхнови и още повече разпали пламъка на надпреварата между закупчиците от селкооп в с. Белица.

В резултат на разгорялото се между тях съревнование те изпълниха плана за петмесечието по изкупуването на яйцата от личните стопанства 101 на сто и предадоха в повече 6 500 броя яйца. Най-голям дял в постигнатия успех има закупчикът от село Бреница Васил Илиев, който при план 58 000 броя, изкупи над 70 000 яйца. Не е останал далече зад него и Велико Маринов. Двамата всеки ден изкупуват по 2 100 яйца в повече от предвиденото по графика.

В чест на големия празник закупчиците са обещали да изпълнят предсрочно деветмесечния си план и да получат паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Райчо НИКОЛОВ

ЗЕЛЕНАТА ЖЪТВА

Хубава е местността „Райман" край село Черноли к. Тук като че ли пролетта и лятото са много по-дълги в сравнение с другите местности на района. Дори когато пожълтелите листа на дърветата от близката гора падат в „Райман" е пак зелено. Додето види окото, безкраен блок се шири тук. Буйна люцерна се полюлява от тихия ветрец, както през юни се полюлява пшеницата.

Още отдалеч се чува шумът на трактора, който влачи косачка зад себе си. На волана е Хюсмен Мехмедов, днес за пръв път излязъл да коси. Но сенокосачката изведнъж засича. Но днес нали пробват, и инженер Иван Иванов е там. Като забеляза засечката веднага се притече на помощ. Поразгледа машината. Качи се на трактора. Машината изведнъж забръмча. Заобикаля една ивица няколко пъти и за десетина минути тя беше окосена.Хюсмен Мехмедов отново седна зад волана и тръгна напред. Един след друг падаха откосите на буйната люцерна прерязани от острите зъби на сенокосачката.

— Хюсмене, отначало по-бавно карай, недей да бързаш много! — извика инженерът.

Но Хюсмен устремил поглед в хоризонта, не чуваше нищо. Струя пот течеше по слабото, хлътнало детинско лице,

— Добре работи машината — изрече инженерът след като хвърли поглед на повалената люцерна зад трактора.

Наистина добре работеше и инженерът и трактористът бяха уверени, че тази година ще се извърши по-голяма работа. Нали миналата година ножа на сенокосачката се вртеше с помощта на каиш, а сега каишът е сменен с верига.

Далеч в хоризонта забелязахме още един трактор. Бръмченето му наподобяваше на трактора на Хюсмен.

— Мютем Муртазов е — каза инженерът, дошъл да коси люцерна за животните.

А в единия ъгъл на голямата нива на река косяха десетина косачи. Те бяха косачите от старческата група на Сабри Мехмедов. Косят от цяла седмица. Бяха все мъже надхвърлили 50 години. Въпреки това на ден успяват да косят по 3-4 декара,

В местността „Райман" останахме около половин час. За толкова кратко време само трактористът на Хюсмен Мехмедов беше окосил около 3-4 декара. А дневната му норма е 34 декара. По всичко личеше, че още в първия ден работата тръгна добре. И тракторист беше уверен, че до вечерта ще може да надвиши нормата си.

Напуснахме хубавата местност, изпълнена с мириса на зелена люцерна. Зад нас продължаваше да се чува бумтенето на трактора и свистенето на косите.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

ТЯХНОТО ДЕЛО Е БЕЗСМЪРТНО

НЕУВЯХВАЩА Е СЛАВАТА НА ГЕРОИТЕ

Итази година на 2 юни към белокаменния паметник на Димитър Дончев — Доктора в гората край с. Войново се стекоха стотици кооператори, младежи и учащи се от околните села и много гости от Силистра и Толбухин, за да присъствуват на организирания по установена вече традиция окръжен събор в памет на героите. Между тях бяха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Али Рафиев, членовете бюрото на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, Сава Шиваров, Стефан Габровски, Боян Михнев и Мико Николов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Стефан Андреев, председателите на Окръжните комитети на борците против фашизма и капитализма в Силистра и Толбухин Асен Чапкънов и Кольо Йорданов, сестрата на Димитър Дончев — Доктора — Мария Бучкова и други близки и съратници на героя. В тържествата взеха участие организирано и туристите—една колона от около сто души потегли от Силистра към паметника още вечерта на 1 юни.

За безсмъртния подвиг на Христо Ботев и на хилядите борци, които по ботевски умираха за свободата на Родината, говори на тържеството заместник-секретарката на общинския партиен комитет в с. Кайнарджа Йорданка Драганова. С пламенни думи тя разказа на присъствуващите за оня паметен ден през 1931 година, в който бе разстрелян на това място от румънската жандармерия най-близкият съратник на Дочо Михайлов — Димитър Дончев — Доктора.

Под командата на майор Василев пионерите от с. Кайнарджа изпълниха тържествена проверка. Духовият оркестър при читалище „Доростол" в Силистра засвири „Вий жертва паднахте...". Множеството застана на колене и в едноминутно мълчание изрази своята дълбока почит към паметта на загиналите за свободата революционери. Паметникът, охраняван от почетна стража, бе отрупан с венци от свежи градински и полски цветя. Изведнъж хората потръпнаха — силна експлозия разтърси гората. След това втора, трета... Започна и пушечна стрелба. Неволно всеки си припомняше за кървавите схватки с врага и геройската смърт на стотици свидни чеда на Добруджа...

На украсената трибуна пионери от с. Кайнарджа изпълниха пред многобройната публика литературно-музикална програма. Любителите на спорта наблюдаваха волейболни и други състезания, в които участвуваха физкултурни колективи от района.

Димо ИВАНОВ

Всенародна почит

На 2 ЮНИ, в Деня на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война, кооператорите от района на Иширково към 11 часа се отправиха към местността „Домус кулак", за да отдадат своята почит към загиналите през 1943 година съветски летци — капитан Леонид Иванович и сержантите Петър Петрович и Димитрий Петрович, загинали храбро над тази местност в смела борба с фашизма.

Тук дойдоха да изразят своето благоговение пред своите братя съветските граждани — пилоти от селскостопанската авиация, намиращи се в нашия окръг. Те положиха венец пред паметната плоча на героите.

След направената тържествена проверка, секретарят на общинския партиен комитет в с. Ишир ково, Йордан Йорданов произнесе пламенно слово за героичната борба на българските революционери, партизаните и за храбростта на съветския войн в борбата за свобода на българския народ.

* * *

Много трудещи се от Дулово, Чернолик и Иширково се събраха в с. Брадвари и почетоха паметта на смелия партизанин Никола Петров — Караджата, загинал геройски само месец и половина преди да дойде Свободата край село Якоруда, Разложко.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

В памет на падналите

На 9 ЮНИ т. г. на моравата в местността „Куршумлиите" край село Дунавец, където на 26 април 1867 година е слязла храбрата чета на воеводата Панайот Хитов, с байрактар Васил Левски, се събра хиляден народ от Тутракан и околните села, да отдаде почит на загиналите борци за нашето освобождение от турското робство и от монархо-фашизма.

Доклад по-случай 2 юни—ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война, изнесе другаря Илия Йончев, заместник-секретар на Градския комитет на БКП в Тутракан. С вдъхновено слово докладчикът припомни на присъствуващите за героичната саможертва на хилядите знайни и незнайни герои, сложили костите си за нашата свобода, след което самодейци и ученици изнесоха литературно-музикална програма, посветена на загиналите.

Под звуците на „Вий жертва паднахте" пръв поднесе венец пред паметника др. Димитър Даскалов, секретар на Градския комитет на БКП в Тутракан. Венци и цветя бяха поднесени и от името на ГНС, БЗНС, ГК на Отечествения фронт в гр. Тутракан, от името на Окръжния комитет на БКП и Окръжния комитет на бойците против фашизма — Силистра и от други масови и политически организации, както и от отделни трудещи се.

Вечерта край лумналия огън на поляната се проведе тържествена проверка-заря.

Тържествата, провеждани всяка година на 2 юни тук, са горещ израз на признателността на поколенията към героите на свободата, чийто подвизи са достойни за поука и вдъхновение.

Никола МАНЕВ

Ради РАДЕВ

Производителност, себестойност, печалба

СЛАБО ЗВЕНО В РАБОТАТА НА ОСО — СИЛИСТРА

Поради своите огромни мащаби социалистическото строителство изисква насочването към него на многобройна армия от работници и инженеро-технически кадри и заангажира значителна част от обществения труд. Строителството е свързано с употребата на големи количества инертни материали, дървесина и метал, с изразходването на значителни парични средства. Вследствие на това, целесъобразното и икономично използване на трудовите, материалните и финансовите ресурси, придобива решително значение. От тук произтича и една от най-важните икономически задачи на строителството—системното и неотклонно снижаване на неговата стойност. Макар че тази задача стои и пред ОСО — Силистра, планът по снижение себестойността на строително-монтажните работи за първото тримесечие на настоящата година не бе изпълнен. За отчетния период трябваше да се постигне снижение от 8 000 лева, а се приключи със загуба от 13 000 лева.

При анализа на този резултат се установи, че ОСО дава голяма

Загуба от вложените материали

От лимитното строителство губят десет обекта, донесли преразход от 1 100 лева, а от извъндържавното губят дванадесет обекта с преразход 2 700 лева. Количественото преразходване наблюдаваните материали сочи загуба от 9100 лева. Къде са причините? Защо се отчитат преразходи на материали и работна заплата? Защото организацията на работата не е добра, няма планове за изпълнение на строително-монтажните работи и предварителната подготовка на обектите е лоша. Така например на жилищните блокове „Простор" № 1, 2 и 3 се извърши допълнителна мазилка на стените, защото първата беше направена в неподходящо време и замръзна. Освен това измазването стана преди инсталационните работи и при полагането на водопроводната инсталация се наложи разкъртване и зацапване, които излишно оскъпиха обектите.

От всички направени преразходи, най-големи са тези от лошото качество на работата. Ако на обект „ПТТ-станция"—Силистра не се наложи поради грешка допълнително разбиване на бетонни колони, нямаше само за първото тримесечие на строеж, който е в основи да се отчита преразход от ФРЗ 601 лв, от машини — 426 лв, от вътрешен транспорт — 821 лева. Качеството на тухлената зидария е основният показател за преразход на варов разтвор. Понеже зидът не е равен, налага се направата на дебели мазилки за изравняване. Лошото съхраняване на разтвора също носи загуби. Няма обект на ОСО, на който той да не престоява по няколко дни, да не се бърка допълнително с вода и да не се разпилява. На жилищен блок „Лилия" се наложи събарянето на тухлени стени, поради ниското им качество.

В стойностния преразход зле се отразиха доставно-складовите разходи. Тук ръководството на ОСО не е проявило необходимата съобразителност, поради което се загуби-

РЕЙДОВА БРИГАДА

ха 8 000 лева. Оскъпяването идва и от неправилното и не рационално използване на транспорта, неизползване пълния капацитет на строителните машини и ненавременното им освобождаване след завършване на обектите, от допълнително заплащане за лошокачествена работа, от допълнителни административно-стопански и производствени разходи.

Друг фактор за големите преразходи и високата себестойност на някои обекти е

Неправилното отчитане

на извършената работа, на изписаните материали и осчетоводяването им. Ръководството на ОСО не прави системен анализ на цените.

Тук голяма вина има отдел „Счетоводство", който е задължен да дава бюлетин за фактическите единични цени. А това мероприятие, което тук не е провеждано от 1959 година, оказва голямо влияние върху изпълнението на плана по снижение себестойността на строителството. Счетоводството допусна да се проведе на някои обекти некачествена инвентаризация, вследствие на което се достигна до загуба от 3 500 лева. Наложи се и допълнително влагане на материали. Пак по вина на този отдел са допуснати счетоводни грешки от миналата година, които дадоха отражение върху резултата от първото тримесечие на т. г. изразени в загуба от 2 200 лева. Не е нормално в края на миналата година дадени обекти да сочат снижение на себестойността над 10-12 на сто, а сега същите да дават преразход над 20 процента. Това показва, че първичната отчетност— наряди, искания, актове и инвентаризации не е изчерпателна.

Наличието на сериозни недостатъци и неблагополучие по отношение изпълнението на плана по снижение себестойността на строително-монтажните работи в ОСО налага да се води непрестанна и упорита борба за тяхното отстраняване. Неизброимото разнообразие на резерви и пътища за реализиране на икономии в строителството показва, че тяхното разкриване и използване е възможно чрез мобилизиране на силите на ръководители и работници. Ръководството на ОСО трябва да насочи вниманието си към подобряване качеството на строителството, правилното разпределение и съхраняване на строителните материали, да повиши изискванията си към техническите ръководители, да подобри рационалното използване на строителната техника. При добра организация на труда и материално-техническото снабдяване, т. е. при поточна организация на работа условия за щурмовщина и преразходи няма да има и налице ще бъдат всички предпоставки за евтино, качествено и срочно строителство.

Руси ПАСКАЛЕВ
старши икономист към „Капитално строителство" при ОНС

инж. Петко КОТОВ
от Държавен технически контрол

Георги УЗУНСКИ
от в-к „Силистренска трибуна"

Ще бъдат ли готови комбайните до жътва?

До ЖЪТВАТА остават броени дни — двадесетина! Ще навлязат виндроуери и комбайни в житните полета. Ще започне време, когато ден и нощ ще кипи битка за хляба. А това ще рече, всички машини да бъдат тъй добре ремонтирани, че до края на кампанията нито една да не спре. Нали трябва в най-кратък срок да се прибере реколтата без загуба на зърно.

Какво се прави сега в ТКЗС — Тутракан, за посрещане на жътвата в пълна готовност? Стопанството има да прибира реколта от близо 31 000 декара засети с пшеница и ечемик. В кампанията ще участвуват 9 комбайна. Готови ли са обаче те за жътвата? Макар че ремонта им започна много отдавна, няма готов нито един. Комбайните са разглобени и по тях се работи. Цял ден комбайнерите с помощниците си вършат ремонт, ала им се струва, че скоро няма да завършат, ще ги свари жътвата така разглобени. Изпуснаха графика... А ремонтът изостава, бави се. Къде са причините?

Най-главната причина, както обяснява главния майстор Димитър Генов, е липсата на най-необходимите резервни части — лагери за бързабана, палци за шнек, оси за набивачки, нитове, вериги и други части за комбайните. Без тези части, разбира се, комбайните не могат да бъдат готови А това положение сериозно тревожи управителния съвет на стопанството. Комбайнерите също се тревожат, че изостават с ремонта и само си губят времето.

Ако ремонтът изостава, то винаги е изключително в „Материално-техническо снабдяване" в Силистра, което досега не осигури на стопанството нужните му резервни части. Няколко пъти стопанството изпраща свои доставчици из страната да търсят резервни части, да харчат излишни средства. Но части не намират. И сега стопанството отново се обръща с лице към „Материално-техническо снабдяване" и чака да получи нужните части.

Най-после трябва да се разбере, че всяко бавене на ремонта се отразява на качеството му. То ще стане причина за аварии и престои по време на жътвата, за загуби на зърно.

Р. ЗАНЕВ
(наш кореспондент)

Изпълниха обещанието си

След януари и февруари — двата мъртви месеца за водния транспорт по река Дунав, колективът на пристанище Силистра обеща до края на май да догони и изпълни плана на предприятието за петмесечието. С изтичането на месеца се видя, че пристанищните работници са удържали на дадената дума. Планът по физически тонове за май е изпълнен 149.1 на сто, а за петмесечието—105 на сто; по тон-операции за месеца се отчитат 150.5 на сто, а за петмесечието—106.6 на сто.

За преизпълнението на плана най-много допринесоха крановиците Петър Александров, Михаил Чобанов, Петър Иванов и работниците —пренасвачи от първа и втора бригада. Михаил Чобанов за шест часова нощна смяна успява да разтовари 605 тона въглища, а Петър Александров само за час разтоварва с петтонния кран 200 тона речен чакъл.

Преносвачите с бригадири Кирил Ганев и Осман Еминов водят непрестанна борба за завоюване званието „Бригада за комунистически труд" и паспорта на трудовата слава. Бригадата на Кирил Ганев е първенец от три години насам и изпълни плана си за месец май 163 на сто. Близко зад нея е бригадата на Еминов, достигнала 147 процента. В чест на двадесетгодишнината на Девети септември двата колектива обещават до края на август да изпълнят годишния си план.

Георги КРЪСТЕВ

НОВА ЧЕРНА

по пътя на възхода

ГОРДОСТТА НА КООПЕРАТИВА

СЪС звеновода от зеленчукопроизводителната бригада в кооперативното стопанство в село Нова Черна Георги Жейнов се срещнахме сред парниците, когато те вече бяха изпълнени от избуелите листа на ранните краставици. С простотата и скромността на всеки трудолюбив кооператор той се запозна с нас и с готовност ни разведе из зеленчуковата градина, за да ни покаже плодът от труда на сръчните хора от неговото звено, за да разкаже за изминатия труден път...

През годините, когато току-що укрепва кооперативното стопанство, бай Георги работи като бригадир, след това временно се прехвърля в селкоопа, но любовта му към добруджанската плодородна земя отново го връща сред тружениците на полето, сред ширните кооперативни поля.

През 1960 година, когато стопанското ръководство решава да се увеличи чувствително зеленчуковото производство, на работа в този отрасъл е изпратено звеното на бай Георги, най-доброто полевъдно звено. Отначало неопитността внася смут сред хората, дори в някои моменти и сам звеноводът е готов да напусне зеленчуковата градина. Но все пак той остава на своя пост, защото чувствува, че трябва да даде на кооператива онова, на което той е способен.

Заработиха в зеленчуковата градина вместо две, четири звена. Разпределиха земята по равно, всяко заработи самостоятелно. За пръв път беше поставена задачата да се произведат ранни домати за износ. А хората все още нямаха нужният опит, нямаше и агроном, майстор-градинар, за да покажат своя опит, за да напътствуват кооператорите. Но въпреки всичко те победиха, постигнаха високи успехи. И без съмнение голям дял за това имаше и звеноводът Георги Жейнов.

След това площите за ранни домати бяха отново увеличени. Притече се на помощ майстор-градинар. Под ръководството на агронома Александър Тодоров в зеленчукопроизводството беше въведено механизираното обработване на земята. Защото това налагаха темповете на развитие на кооператива, неговите нужди, стремежът да се увеличи възнагражденето на кооператорите. Постепенно в зеленчуковата градина много от процесите започнаха да се извършват от машини — беше въведено и механизирано пръскане на доматите. А това спестяваше много труд. Докато през 1961 година 15 мъже за един ден едва успяваха да напръскат двадесет декара домати, то през следващата година само двама, с помощта на машините за два-три дни опръскваха 160 декара.

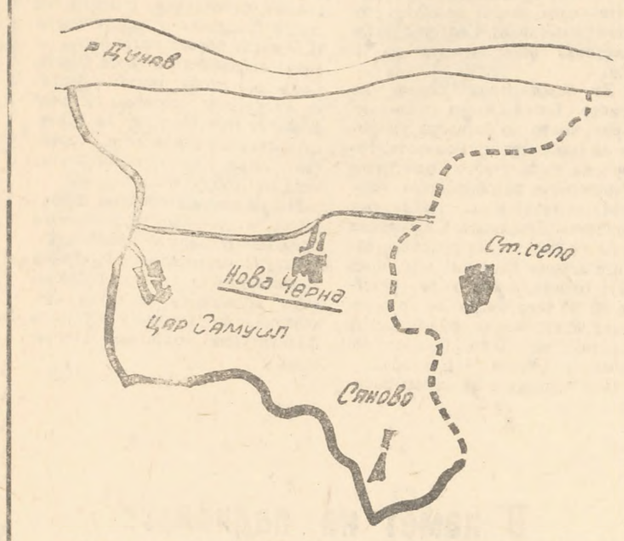
През миналата година труженициите от звеното на Георги Жейнов се грижеха за обработването на 32 декара ранни домати. Една не малка площ. Но въпреки това равносметката в края на годината беше радостна. Вместо по 3 000 килограма ранни домати от декар звеното предаде на стопанството по 7 520 килограма, вместо 96 тона за износ, звеното набра 135 тона. Пак звеното на Георги Жейнов първо в стопанството още в началото на месец април започна усилена беритба на ранни краставици. От 240 парникови рамки получи по 12 килограма от всяка една.

Тази година пред звеното стоят за изпълнение не полеки задачи. Основна цел на всички е да се изпълни докрай даденото обещание — да се получат от декар не 3 500 килограма, а 5 000 килограма домати. А от 40-те декара средно-ранни домати трябва да бъде прибран 2 600 кг плод. И от парниковите рамки през тази година трябва да бъдат получени по 12 килограма краставици от всяка една.

Наистина много труд трябва да положи през тази година звеноводът Георги Жейнов, за да излезе с чест неговото звено от голямата битка за повече продукция. И нещо повече. Трябва на всяка цена да се надминат миналогодишните успехи, да се затвърдят те още повече, за да се запази ненакърнена славата на новочерненските градинари като високодобивници и добри стопани. Ето, в изпълнението на тези задачи вижда смисъла на своя живот през годината звеноводът Георги Жейнов. И той ще успее, защото вече си е спечелил име сред кооператорите, защото е уважаван от всички в звеното.

Иван ПЕЙЧЕВ

НА СНИМКАТА: Звеноводът Георги Жейнов се радва на богата реколта от краставици през тази година.

В ТЕРИТОРИЯТА на общинския народен съвет влизат селата Нова Черна (център на общината), Цар Самуил и Сяново, чието население възлиза общо на 6 008 души.

Трудово-кооперативното земеделско стопанство разполага с 47 424 декара обработваема площ. Основният отрасъл в растениевъдството е зърненото производство с предимство на царевицата. Особено успешно се развива в Новочерненския район и зеленчукопроизводството. В областта на животновъдството тук ведущ отрасъл е говедовъдството. Добре се развива и овцевъдството.

РАВНОСМЕТКА НА СЛАВНО ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕ

МНОГО радостни мисли и много прекрасни дела поражда приближаващият славен юбилей на Девети септември сред трудещите се от Нова Черна. И те както всички добруджанци се стремят достойно да посрещнат празника на социалистическата революция с нови постижения в стопанския и културен живот. А колко много са постигнали те досега!

Нова Черна преди десетилетия беше известна от Цариград до Виена със своя Тюрк-смилски панаир. Но известността й се дължеше и. . . на беднотията — вечната беднотия, която не напускаше народа и при господството на румънските чокои и жандарми, и при властта на българските капиталисти и фашисти. Само Девети септември можа да промени нейната участ. Девети септември сложи край на господството на шепата богаташи и донесе свобода и земя на бедните селяни. Не беше изминала и една година от народната победа и 15-20 ентусиазирани селски труженици, ръководени от Партията, създадоха новочерненското кооперативно стопанство. Не беше лек пътят му, но комунистите гледаха напред. През 1950 година кооперативното стопанство се масовизира, в селата Цар Самуил и Сяново трудовите селяни също се сдружиха в кооперативни стопанства. Когато успехите на трите стопанства започнаха да укрепват, те си подадоха дружески ръце и заработиха още по-упорито, за да получат високи и устойчиви добиви, за да се повишат доходите на хората, на целия кооператив. Общата продукция на стойност от 1 600 000 лв през 1958 година нарастна на 3 200 000 лв през 1963 година, а доходите за разпределение нарастнаха от 700 000 лв на 1 286 000 лв. През миналата година стопанството произведе близо 9 000 тона зърно и предаде на държавата повече от 5 000 тона. Към тези красноречиви цифри се прибавят и цифрите за предаденото повече от 1 100 тона мляко, 320 тона месо, 700 000 броя яйца, 2 000 тона домати и много други. И заслуженото признание за всички големи постижения не закъсня: гърдите на 52 труженици са окичени с ордени. Четири от тях са най-високото отличие в нашата социалистическа родина — орден „Георги Димитров". Амиш Мемишев, Георги Стоянов, Жейно Николов и Ибрям Джелилов го носят с чест.

Трудно беше на основателите на кооператива. Те започнаха обработването на общите ниви с конски плугове, а сега имат на разположение 45 трактора, 10 зърнокомбайна, 5 силажокомбайна, 2 кукурузокомбайна, десетки дъждовали и инсталации, жетварки, косачки и вършачки, много прикачен инвентар. Вече 60 на сто от обработваемата земя на стопанството се полива с благотворните дунавски води и създава условия за стабилизиране на високите добиви и повишаване на доходите.

Не само успехите на кооперативното стопанство дават представа за всестранния възход на трудещите се от района на Нова Черна. Погледнете сега селата! От 1 280 къщи в района 690 са нови, 829 домакинства имат радиоапарати, 604 — радиоточки и 13 — телевизори. Да не говорим за моторите, велосипедите, пералните, които днес са станали неразделна част от бита на трудещите се кооператори. От няколко години насам, особено след Априлския пленум на Централния комитет на Партията, в Нова Черна се разгърна голямо строителство. С помощта на държавата и ТКЗС тук бе построено ново хубаво училище, издигнати бяха търговска сграда, фурна, детски ясли. В Цар Самуил също бе разгърнато обществено строителство. Сега тук има ново читалище, политехническа работилница, детски ясли, фурна, а в Сяново — училище, салон и фурна. И трите села са електрифицирани. В района за нуждите на трудещите се са построени и обзаведени две здравни служби, два родилни дома, зъболекарски кабинети, две пощенски станции. Тези придобивки са най-яркото доказателство за непрестанните грижи на Българската комунистическа партия по подобряване материалното и културно благосъстояние на трудещите се. Те показват, че щастието на трудещите се е нейна главна задача.

Сега, в навечерието на Двадесетгодишнината на социалистическата революция в България, трудещите се от района на Нова Черна напрягат сили, влагат знания и опит за преизпълнение на дадените пред Централния комитет на Българската комунистическа партия обещания през 1964 година да произведат продукция за 3 350 000 лв и да продадат стокова продукция за 2 200 000 лева. И те ще удържат своята дума. В славния ден на юбилейната годишнина заедно с целия български народ те ще манифестират своята решимост да работят още по-енергично за осъществяване на грандиозната програма, която Осмият конгрес на Партията начерта. Така ще вложат своя дял в построяването на социализма и изграждането на материално-техническата база на комунизма.

Трифон ГЕЦОВ
секретар на
общинския партиен комитет

Подготвяме достойни строители на комунизма

ЗА ПОСТИЖЕНИЯТА в областта на селското стопанство в с. Нова Черна е писано много почти във всички централни вестници, говорено е в предаванията на Радио София. Вниманието на журналистите досега са привличали преди всичко високите добиви от царевицата, голямата продуктивност на животновъдството, успехите на зеленчукопроизводителите. Действително новочерненци имат с какво да се гордеят и не случайно се нареждат между първите кооперативи в окръга.

Но постиженията на Нова Черна за 20 свободни години не се ограничават само в рамките на селскостопанското производство. Няма сектор в цялостния стопански и обществен живот, където да не е отбелязан чувствителен напредък. Особено радващи са успехите на образованието в селото.

За училището в Нова Черна преди Девети септември биха могли да се кажат съвсем малко хубави думи. Училищната сграда беше в края на селото, само с три учебни стаи. С обучението на децата се занимаваха нередовни учители, които се сменяха всяка година. На подрастващото турско и циганско малцинство не се обръщаше внимание. Само около 20 деца получаваха арабска грамотност в одаята на джамията.

Такова беше наследството в образованието.

След Девети септември образователната система се промени. През 1946 година се откри VII клас. Децата не се принуждаваха вече да ходят по 15-16 километра до Старо село и Бръшлян, където имаше VII клас. През 1954 година бе открита целодневна детска градина. През 1959 година по пътя на самооблагането бе построено ново училище на стойност 100 000 лева. През 1961 година започна обучението на две нови паралелки—осми клас.

Освен това през последните седем-осем години в училището бяха обзаведени 4 кабинета — по физика, химия, биология и математика. На разположение на учениците бе дадена и работилница за усъвършенстване техническите им познания и опит.

Училищният двор вече заема площ от 30 декара, с баскетболни площадки, футболно и волейболно игрище, гимнастическа скеля, опитно поле, овощна градина и пристройка за практически занимания.

Сега в нашето училище не се учат 161 ученика, както беше през 1941 година, а 490 —или три пъти повече. Днес училището не е привилегия, а право и задължение на всеки. За учениците не се грижат 5-6 нередовни учители, а 30 добре подготвени преподаватели, от които 18 са местни.

А ето и резултатите от нашата работа. От 1946 до 1963 година основно образование в Нова Черна са завършили 680 ученика. В момента 80 младежи и девойки учат в средните и професионални учебни заведения. В продължение на двадесет години са повишили образованието си над 300 кооператори.

Тези успехи бяха постигнати благодарение на това, че учебно-възпитателната работа беше преустроена. Учителският колектив възприема най-прогресивните методи на обучение. Ръководството на училището полага максимални усилия за ликвидиране на книжно-тебеширения характер на обучението, за даване на трайни и задълбочени познания, практическо умение и трудови навици на учениците. Учителският колектив се стреми да подготви добри и всеотдайни строители на комунистическото общество.

И успехите са налице. Тяхна основа са грижите, които Партията и Правителството полага за образованието в нашата страна.

Пеньо ПЕНЕВ
директор на училището

НА СНИМКАТА: Занимания в часа по химия.

ЦИФРИ НА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО

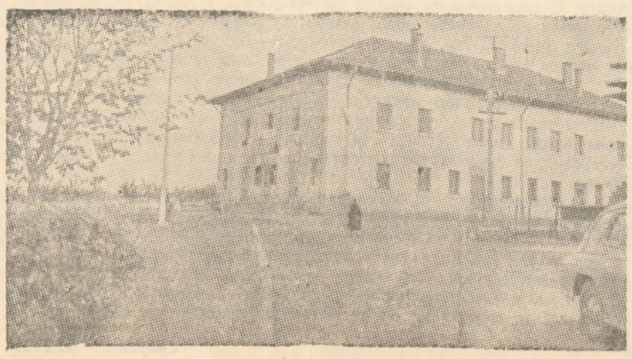
През годините на двадесетилетието животът от района на Нова Черна се промени. Хората започнаха да се обличат добре, да се хранят добре, в бита им навлязоха хубавите мебели, а пералните престават да бъдат лукс за тях. В сравнение с 1960 година трудовите селяни са закупили от потребителната кооперация почти два пъти повече месо, близо три пъти захарни изделия. Само през тази година в 42 дома на Нова Черна има вече перални, които облекчават труда на домакините.

КУЛТУРА И ЗНАНИЯ ЗА ВСИЧКИ

ГОЛЕМИЯТ брой нови къщи в Цар Самуил говорят красноречиво за материалното замогване на кооператорите, за условията, при които живеят те сега, през дните на народната власт. Наред с това Цар Самуил привлича погледа и с цялостното си благоустрояване — построени са нови обществени сгради, уреден е хубав парк в центъра на селото.

Селото краси и новата читалищна сграда. В нея се положиха основите на хубави културни традиции: тук репетират самодейните колективи, в които процъфтяват местните таланти, тук при прекрасни условия кооператорите имат възможност да наблюдават хубави произведения на киноизкуството, да прочетат необходимата книга. Културни придобивки, които миналото не можеше никога да им предостави.

НА СНИМКАТА: Новата читалищна сграда в с. Цар Самуил

ПОБРАТИМИ

ДЕНЯТ, в който овчарите Георги Петров и Хасан Акифов от кооперативното стопанство в село Нова Черна се побратимиха и заработиха заедно, остана някъде назад в изминалите години. Макар и по-млад Георги ревностно пази дружбата със своя другар Хасан. Тя е продължение на изграденото през десетилетията съседско уважение между Хасан и баща му.

Различни са пътищата, изминати от двамата другари. Всеки от тях си има своя биография, но всякога в тях е горяло едно желание, да обединят своите сили като овчари и заедно да тръгнат по пътя към трудовата слава...

Познава черноземът в кооперативните ниви силните мишци на Георги. Познават гласът му и дългогривите коне на стопанството, сред които той в конюшната прекара няколко години. Влюбен в простора на родните поля, във ваклото стадо и миризмата на прясното мляко, преди 10 години Георги дойде на работа в овцефермата...

Сред шума на каруците и тропота на конските копита, прекара няколко години и Хасан. А преди 5 години и той реши да стане овчар.

Изминатите години заедно с поверените им стада не отидоха напразно и за двамата овчари. Много опит натрупаха те, научиха се да разбират нуждите на мълчаливите животни.

Преди две години Георги и Хасан осъществиха пренесеното през годините желание, да работят заедно. На опитните овчари кооперативът повери 200 овце — племенно стадо.

— Когато заедно подкарахме овцете, — разказва Георги бе август 1962 година. Все още парещите лъчи на слънцето не даваха покой на животните, затова ние решихме да лагеруваме овцете на полето, да използваме прохладата на нощта за спокойна паша. Но не само това. Ние добре знаехме, че от подготовката на овцете ще зависи тяхното навременно и масово оплождане. Пашата продължи до късна есен, а това помогна животните да посрещнат зимата добре подготвени.

Положените усилия от двамата овчари още през първата есен на съвместна работа не отидоха напразно. В кошарата им още в началото на януари миналата година забляха първите агнета и вместо по 104 от 100 овце, те получиха по 117 агнета. На страната те предадоха над 3 800 килограма агнешко месо. Вместо по 65 литра мляко от овца те надоиха по 70 литра и предадоха на държавата над 14 тона мляко. Вместо по 3,8 килограма вълна те настригаха от всяка овца 4,2 килограма.

След като узрялата реколта по кооперативните поля бе прибрана, Георги и Хасан отново поведоха стадото в полето. Там заедно прекарваха дните и нощите, дояха овцете подготвяха ги за лютата зима.

Тази година отново януарски месец донесе в тяхната кошара първите радости — първите агнета. Вместо 220 от цялото стадо, те получиха над 240 агнета. При план да надоят 10 795 литра, те са обещали 11 500 литра. Обещали са също така да получам вместо 837 килограма вълна 850 килограма, да предадат вместо 3 610 килограма агнешко месо 3 700 килограма.

В дадената дума от двамата побратими ръководството на стопанството твърдо вярва. За постигнатите успехи през миналата година управителният съвет награди Георги с екскурзия до Румъния, а Хасан с плат за костюм.

Така от ранна утрин до късна вечер посрещат изгрева

на слънцето, а вечер изпращат пурпурния залез, за да настъпи нощта и отново денят за упорита работа двамата другари Георги и Хасан.

Иван НИКОЛОВ

Когато строителството на някои обекти изостава, инвеститорите не бива да остават в сянката

ПОТОЧНИЯТ метод в строителството е такава форма на организация, която създава условия за успешно и срочно завършване на даден обект, гарантирайки повишена производителност на труда и подобрена технологическа последователност. Но за въвеждането ѝ е нужна задълбочена предварителна подготовка по организацията на труда и материалното-техническото снабдяване. Целта на тази подготовка е да се извърши относително точно предвиждане на нуждите от всички видове строителни материали, техника, работна ръка по специалност и брой, време и място на работния участък. Затова инвеститорите, които възлагат обекти на Окръжната строителна организация трябва да спазват договорните си задължения, като предават навреме строителните площадки, проекто-сметните документации, работните планове и да осигуряват навременното откриване на финансирането.

По плана за 1964 година строителната организация има да строи 74 обекта. Към 5 март 23 от тях не бяха обезпечени с всички планове и документации, а на 63 не беше открито финансирането. Съгласно сключените договори, през първото тримесечие трябваше да се работи на 45 обекта. Финансирането беше открито само на 11, а на останалите 34 обекта през януари, февруари и март строителната организация работи без открито финансиране. Към 10 май готовността на обектите е такава: четири необезпечени със средства, 4 необезпечени с планове и документации, 5 с късно представени планове, 2 с непредадени работни площадки и т. н.

Измина повече от половината на второто тримесечие на годината, а строителите нямат строителна площадка на търговския център в Силистра, за някои обекти още липсват средства, а на други се извършва постоянна промяна на работните планове.

При тази подготовка ръководството на Окръжната строителна организация не е в състояние да изработи реален план за изпълнение на възложените работи, не е в състояние да изпълни договорните си задължения и то по вина на самите инвеститори. Така например обект „Търговски център" в Силистра има годишна задача за 220 000 лева. Строежът му трябваше да започне през първото тримесечие и до края на годината да се усвояват средно месечно по 24 000 лева. Закъснението при осигуряване на строителната площадка (от 2 месеца) налага месечно да се усвояват по 30 000 лева. Подобен е случаят и със строителната площадка на обект „жилищен блок Кристал", която вместо на 30 януари 1964 година се предаде на 1 април. Тия несъобразности довеждат до прегрупиране силите на ОСО, до нарушаване на създадената вече организация на труда и материално-техническо снабдяване и от там до нарушаване поточната организация на производството, до щурмовщина и до некачествена изработка.

Сега повече от всякога строителството се нуждае от бързо подобряване на организационните му форми и задължение на инвеститори и строители е да създадат нормални условия за правилно провеждане на тая задача.

инж. Петко КОТОВ

НАСЪРЧИТЕЛНИ РЕЗУЛТАТИ

ДОСКОРО ТКЗС „Христо Ботев" в гр. Тутракан не изпълняваше своите задължения за животинска продукция към държавата. Кои бяха причините? Нямаше ли необходими бройки животни? Фуражи ли липсваха? Мераклии ли нямаше, които да работят в животновъдството? . . Не! Причините не бяха тук.

И това тревожеше управителния съвет на стопанството. Кооператорите недоумяваха. Специалистите дигаха ръце.

Но ето, че настъпи прелом. Дълго време Градският комитет на БКП проучваше неудачите в животновъдството. Изпрати във фермите млади комунисти, изпрати и много младежи комсомолци. Помогна на управителния съвет на стопанството да подобри организацията и воденето на съревнованието между животновъдите. А специалистите започнаха по-често да посещават фермите. Даваха съвети и указания на младите животновъди. . . И скоро работите в животновъдството тръгнаха добре. А това даде кураж на животновъдите. Трудът им излезе налице с внушителни цифри, които внесоха радост в сърцата на кооператорите и разсеяха несигурността и страхът у тях.

Младите животновъди устояха на думата си. За първото четиримесечие кооперативното стопанство при обещание 330 тона, надои 335 тона краве мляко, а на държавата при план 190 тона продаде 280 тона мляко; вместо 533 000 яйца са получени 562 000 Преизпълнен е планът за месото, като вместо 43 тона са продадени 48 тона. С една дума, задълженията към държавата са изпълнени.

За този успех най-голям дял имат доячите-комсомолци от кравефермата в Тутракан, които при обещание 109 тона, надоиха 131 тона мляко или с 22 тона в повече, а царевдолските доячи — с 15 тона в повече над обещанието. Преизпълниха своите обещания и доячите от Пожарево и Антимово.

Между животновъдите личат имената на много, които изпълняват дадените от тях лични обещания. Най-високо постижение засега имат птицегледачките от Антимово. При обещание 66 000 яйца получиха 81 000. От птицегледачките най-добри са Тодора Донева от село Търновци, която от 1 000 кокошкиносачки дневно получава по 750 яйца. След нея е Дяна Петрова от село Царевдол, която за четиримесечието също преизпълни личното си обещание.

Много още са животновъдите—доячи, пастири, птицегледачи, свиневъди и овчари, които ентусиазирано работят. В чест на двадесетгодишнината на Девети септември те обещаха да постигнат още по-големи успехи, да дадат на държавата повече мляко, месо и яйца над плана.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

Всички сили в разреждането на царевицата

Грижите за пролетните култури са най-важната задача пред кооператорите от село Ножарево. Те добре разбират, че сега е момента, в който се решава въпросът за добивите от тези култури и затова масово излизат на полето. Те навреме завършиха с окопаването на слънчогледа и цвеклото. А механизаторите окопаха царевицата с ротационни мотики.

Сега всички кооператори са включени в разреждането на царевицата, което трябва да завърши само за няколко дни. След това ще се извърши и второто ѝ окопаване. Досега са разредени вече над 400 дка.

На първо място между полевъдните звена се нареждат звената на Ариф Селимов и Фатме Мехмедова, които са разредили най-много царевица.

В тези напрегнати дни в помощ на редовните кооператори се включиха и много служители, пенсионери и други, незаети пряко в производството хора от селото.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

С безупречната си работа Димитър Минчев—механизатор при свинефермата на ТКЗС — Калипетрово осигурява редовното подаване на храна на животните.

НА СНИМКАТА: Димитър Минчев в момент на работа на бъркачката за смесване на фуражите.

ПОД ЗОРКОТО ОКО НА НАРОДА

Дейни помощници на партийните организации за отстраняване на слабостите

ИЗВЕСТНО Е, че през 1963 година, по указание на Централния комитет на БКП, се изградиха комисии за народен контрол във всички населени места. Те имаха за задача да подпомогнат партийните организации, народните съвети и кооперативните стопанства в борбата им със злоупотребите и недостатъците в нашия живот.

В Дуловски район бяха изградени 18 комисии със 105 участници — членове на партийни бюра, комсомолци и безпартийни. Десет от председателите на същите са заместник-секретари на партийни организации и това спомага много за укрепване ръководството на комисиите за народен контрол и тяхното активизиране.

Градският комитет на Партията редовно проверява и насочва дейността на комисиите за народен контрол. След тяхното изграждане, на три пъти той се занима с работата им, в присъствието на секретарите на партийните организации организира обмяната на положителния опит на най-добрите комисии, насочва ги по предстоящите задачи.

В резултат на цялостната партийно-политическа работа на Градския комитет и партийните организации бяха разкрити много злоупотреби в града и селата на района и отстранени. Още в началото на годината градската комисия, с председател др. Васил Кирилов, при една проверка установи, че двама шофьори на ДАП — Силистра превозват камъни на частни лица и парите вземат за себе си, без да издават документи на гражданите за извършените от тях превози. По предложението на комисията същите са уволнени от работа. Комисията за народен контрол в квартал Черник, с председател др. Хамза Алиев, установи, че в един от магазините магазинерът запазва дефицитните стоки за свои близки и познати. Тя веднага сигнализира до партийното бюро, магазинерът беше разобличен и сега той си гледа съвестно работата.

На 17 април т. г бюрото на Градския комитет на Партията изслуша информация за състоянието на общественото хранене при Наркооп — Дулово. С помощта на Градския комитет, комисията за народен контрол извърши щателна проверка и констатира редица недостатъци, които не бяха отразени в информацията на административното ръководство. Същата излезе с предложение в кратък срок да се увеличи асортимента на закуските, количеството на бозата, да се подобри хигиената в магазините за обществено хранене, работата с кадрите и други. Направените предложения бяха взети впредвид и залегнаха като решения.

Комисиите за народен контрол извършиха много проверки в ТКЗС, училища, здравните заведения и други. В извършването на същите заедно с комисиите бяха заангажирани и други 200 човека. Това помогна твърде много за откриването на слабости по снабдяването на училищата с дърва, изкупуването на яйца и други.

Съгласно указанията на Окръжната инспекция за партиен и държавен контрол, комисиите за народен контрол в селското стопанство при нас през месец април т. г. извършиха проверки за състоянието на есенниците, тютюневия и зеленчуковия разсади. А преди започването на сеитбата — за готовността на машините, количеството и качеството на семената и други. Сега същите извършват проверки за готовността на машините за провеждането на лятната кампания и окопаването на пролетните култури. Взетите мерки по сигнали на комисиите за народен контрол помогнаха много сеитбата да започне и завърши навреме, в стопанството да се произведе добър тютюнев и зеленчуков разсад.

Най-добра дейност развиват комисиите за народен контрол в квартал Черник с председател Хамза Алиев, в Дулово с председател Халил Кьосе, в Раздел с председател Мющеба Мюсакя, в Поройно с председател Салим Махмудов и във Водно с председател Акиф Ахмедов.

През близките два-три месеца работата на комисиите за народен контрол ще бъде насочена по разкриването на слабостите в окопаването на пролетниците, провеждането на лятната кампания, силажирането, предаването на договорираните доставки на държавата, доставката на хранителни и други стоки по магазините и други.

Градският комитет на Партията и бюрата на партийните организации в своите мероприятия предвиждат оказването на по-системна помощ на комисиите за народен контрол, за да се превърнат те наистина в дейни помощници на партийните организации за отстраняването на допуснатите слабости в цялостния живот на района.

Илия НЕЙЧЕВ
инструктор при Градския комитет на БКП

Навременни мерки

През тази година кооператорите от ТКЗС —Средище са решили да положат по-добри грижи за тютюна в сравнение с миналата година, за да получат по-високи добиви и по-качествена продукция. Затова наскоро след засаждането те извършиха първото окопаване и осигуриха добри условия за развитието на младите растения. Досега са окопани над 400 дка тютюневи площи. Най-много окопан тютюн има бригадата на село Посев, следвана от двете бригади на село Средище. Окопаването продължава усилено. Тази година кооператорите предвиждат да окопаят тютюна най-малко четири пъти.

Наред с окопаването, не изостават и другите грижи за осигуряването на повече и по-качествена продукция. Взети са мерки за набавянето на препарати и осигуряване на машини за навременното започване на пръскането за предпазване от болести и неприятели. Започна и подготвянето на сушилни, чрез които ще се получи по-високо качество на приобраната продукция.

Часове, оставящи следи

НЕОПИСУЕМА беше радостта на пионери, комсомолци и кооператори от селата Чернолик, Златоклас, Правда, Яребица и Руйно, когато научиха, че на организираният по инициатива на клуба на интернационалистите при дружина „Митко Палаузов" в с. Чернолик районен пионерски сбор, на тема „Вечна дружба нас на век ни свързва", ще присъствуват чуждестранните студенти Самуел Котто Бекима от Камерун и Нгуен Ланг и Куен Лим от ДР Виетнам.

Организационният комитет, изграден по този случай от представители от всички села, развиха трескава дейност по подготовката за сбора. В часовете по ръчен труд пионерите от Чернолик, Правда и Яребица изработиха различни предмети, предвидени за общата пионерска изложба. Отделно в една от училищните стаи бяха подредени старателно получените от пионерите писма през годината, кореспондиращи си с пионери от СССР, Румъния, Чехословакия, Полша и Германия. Общинският комитет на ДКМС проведе курс с майсторите на нагледната агитация за изготвяне украсата за сбора. Организирани бяха по линия на съвета трудови дни за почистване на улиците, градините и белосването на дръвчетата. Пионерските художествени колективи всеки ден репетираха програмата за сбора. Организацията на ДОСО в с. Чернолик, свързвайки този сбор с предстоящото честване на Втори юни, ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война, организира провеждането на тържествена заря с ракети и гръмове. И селкоопа в с. Чернолик зареди магазините и пивницата с повече хранителни продукти и напитки.

В деня на сбора — 27 май т. г. — утрото беше влажно и от облачното небе ръсеше дребен дъжд. От селата пионерите пристигнаха с камиони, пееха песни за дружбата и мира, бяха облечени празнично. Представителните им групи, наброяващи повече от 360 човека, проведоха задушевна среща с тримата чуждестранни студенти, учещи се във ВИМЕС— Русе, след което разгледаха предметите, показани на изложбата. Състоя се футболна среща между отборите на Правда и Чернолик.

Сборът надвечер се превърна в общоселско тържество на дружбата. Тържественият рапорт на председателката Радка Георгиева до секретаря на общинския партиен комитет др. Ферад Зекериев беше стегнат. Неговото приветствие бе мобилизиращо. А вълнуващите думи на Самуел Бекима и Нгуен Ланг бяха искрено признание за нашите големи успехи, постигнати от кооператорите в годините на народната власт. В тях имаше сила, имаше гордост, имаше любов на брат към брата.

Изпълнените песни от пионерския хор на с. Чернолик, танците на руйненци, трите лагерни огньове, запалени на поляната до училището, и свободният, сърдечен разговор с чуждестранните студенти затвърдиха в душите на хората онова чувство, което разсейва предразсъдъците, учи ги на дружба, за която днес народите мечтаят и се борят.

Никола НАНЕВ

Пак пиха. Лидумс се спасяваше само с това, че отиваше да танцува със своята девица още щом засвиреше оркестърът. Той имаше усещането, че е донесъл за англичаните някаква голяма победа и те никак не могат да се опомнят от радост. Оттук и възниква това шумно веселие и разгул, които той не очакваше от своите домакини.

Измъкнаха се от „Виндмил" сутринта, когато по улиците ръсеха поливни машини и вървяха работници и продавачки. Както бива винаги след дълга безсънна нощ, някой с някого се скара. Големият Джон седеше мрачен и се оказа, че цялото веселие беше присторено и само умори гуляйджиите.

На следващия ден Лидумс вече по-настойчиво помоли да му покажат музеи и театър. И Големият Джон беше, изглежда, даже доволен от това отстъпление от предложената от него програма за кабаретно веселие. Сам в музей не отиде, но прилепи към Лидумс някакъв свой сътрудник, който знаеше поне адресите на музеите, а вечерта изпрати билет за „Аида". Билетът беше един, което можеше да означава и доверие към Лидумс и това, че вторият билет се намира у човека, комуто е поръчано да следи за гостенина.

И ето Лидумс вървеше сам по улиците на чуждия неспокоен град, пълен с английски и американски войници, държащи се така, сякаш от момента на окупацията е минало всичко само един час; вървеше и гледаше изплашените лица на немците, които сякаш още сами не знаят в какъв свят се намират. А наоколо шумеше странният градски живот, съвсем не приличащ на родния, рижкия, от всички здания се стичаха надолу светлините на рекламите.

Улични продавачи и благообразни просяци рекламираха: едните — своите стоки, другите— своите осакатявания; „продавачите на щастие" — амбулантни търговци с множество всякакви лотарийни билети — подвикваха „щастливите номера", в „живите" витрини на кафенетата бавно се разсъблечаха под погледите на минувачите красиви девойки, — и всичко това беше еднакво диво, шумно, безчувствено, сякаш истинският живот е изчезнал в нелегалност и е останала само пяната и утайката.

Но и Лидумс трябваше да изглежда също така безчувствен, жесток, спокоен, защото кой можеше да каже дали не го следи точно оня благообразен и почтен на вид господин, който много често се спира при осветените витрини, разглежда в тях нещо и продължава своя бавен път чак след като Лидумс се изравни с него; дали именно след него не върви така дълго празното такси, шофьорът на който и не забелязва вдигнатата ръка на минувача и не слуша оглушителната свирка на някакъв американски сержант, комуто се искаше да се повози с колата му.

Театърът беше беден и гол, певците безгласни, залата почти празна. Само около мястото на Лидумс всички кресла се оказаха заети, значи не го оставят без наглеждане, но наглеждачите не знаят положението на работите в театъра, иначе те биха разместили своите наблюдатели в различни ъгли на тази празна зала...

Сутринта на следващия ден Лидумс, Вилкс и гребците от лодката, съпроводени от Малкия Джон, тръгнаха на две леки коли за аеродрума. След тях следваше камион, пълен с някакви сандъци и куфари. От заминаването личеше, найдоволен беше Вилкс. Едва напуснали Хамбург, той окачи около вратата на колата разпечатана битилка коняк, към която се придържаше през целия път.

16.

ОКОЛО ДВА ЧАСА след обед колите приближиха военния аеродрум на английската окупационна армия. Малкият Джон предупреди, че отлитането е определено между два и три, и посъветва да не се излиза от машините, да не се показват пред очите на военните. Сам той отиде в служебното здание.

Вилкс се хвана за бутилката последен път отвори прозореца и захвърли празния съд в храстите. Той беше вече изрядно пиян, дишаше тежко и жарко. Лидумс се отпусна на облегалката и каза:

— Отекоха ми краката. Време е да се поразходим!

— Няма да ни пуснат — злобно отвърна Вилкс. — В горите на Латвия ние бяхме господари, а тук ще се наложи да търпим не само това! — и изведнъж се нахвърли на появилия се някъде от страни Малък Джон: — Скоро ли ще ни възнесете на небесата?

Малкият Джон се смути.

— Неприятно задържане. Няма запасни спасителни жилетки и надувни лодки. А без тях прелитането с пътници през Британския канал не се разрешава!

Вилкс побесня.

— Бозайничета! — викаше той. — Ако вие с вашия ред бихте се опитали да работите в Латвия, още на другия ден ще ви приберат в Чека! Какво си мислите тука? За какво? В собствената си армия не можете да въдворите ред, а се каните да командувате света!

Лидумс чакаше, какво ще стане по-нататък. Обаче Джон виновно се отдалечи от колата, повтаряйки само никой да не излиза и отново изчезна. Угихналият Вилкс, тежко дишайки, завря лицето си в ъгъла на колата и замре.

В пълно мълчание те преседяха още около два часа и чак в сдрач отново се появи Малкият Джон и каза, че могат да излизат към самолета.

Този уморителен път завърши късно вечерта на военен аеродрум в Англия. Но и там не им дадоха нито да отдъхнат, нито да хапнат, нито даже да се огледат, настаниха ги в коли и ги подкараха по-нататък, сега вече в Лондон.

Те минаха покрайнините, после центъра и излязоха в някакъв старинен район. Там най-сетне машините се спряха, и изрядно измъчените пътници излязоха. Лидумс прочете табелката на старинния двуетажен дом: „111, Олд Черч стрит, Лондон". Тъй като го доведоха тук заедно с гребците и с Вилкс, той разбра, че англичаните са решили да го настанят в една от своите разузнавателни школи.

Зданието, в което се помещаваше „Балтийската разузнавателна школа", с нищо не се отличаваше от съседните къщи. Районът Челси винаги се е считал за обиталище на хора от средната класа, а през последните години тука проникнаха и чужденци — всевъзможни емигранти, като почнеш от ималианци и свършиш с шведи. Поради това прибалтийците, живущи в зданието на школата, не предизвикаха особено любопитство у съседите, което, вижда се, напълно допадаше на Маккибин и на другото началство на разузнаването.

Първите дни Лидумс посвети на запознанството си с дома и неговите обитатели. Домът беше приетажен с избени помещения за кухненската прислуга и с тавански —за лакеите, с една голяма зала в белетажа, където някога са се устройвали, по всяка вероятност, малки балове,на които провинциални девици са се опитвали да си уловят женихи, —така трябваше да изглежда това по времето на Дикенс.

Сега в избеното помещение живееше преподавателят по радиодело англичанинът Джордж с жена си, човек, фанатично влюбен в своята професия и още повече —в жена си, красива брюнетка, която както се вижда, беше равнодушна към своя мъж и постоянно флиртуваше с „романтичните" обитатели на школата. Джордж страшно се сърдеше и на уроците по радиоделе преследваше поредния „избраник" на своята любвеобилна съпруга до седмо изпотяване, стремейки се при това да докаже, че ученикът е неспособен и трябва да бъде отчислен от школата.

Първият етаж беше зает от кухнята и столовата, в която учениците от школата се срещаха три четири пъти на ден.

На втория етаж се помещаваха комендантът на школата мистер Флауер и неговата съпруга. От тези хора зависеше целият ред на живота, а така също и държанието на учениците, тъй като Флауер, независимо от привидната му доброта и широта на натурата, позволяваща му да се присъедини към всеки ученик, намислил „да се проветри", неуклонно докладваше за всяко такова „проветряване" на началството.

Мисис Флауер съблюдаваше традициите на школата, грижеше се за храната и питието, ревнуваше съпруга си от нощните му похождения, тъжеше за това, че бог не ѝ дал деца, много се молеше, а освен това работеше като продавачка в съседната зеленчукова лавка. Тя беше много слаба, нетърпелива и зла, и учениците справедливо се бояха от нея.

Впрочем, поетите върху себе си задължения тя изпълняваше достатъчно добросъвестно и икономисваше от храната, която приготвяше с помощта на три възрастни жени.

Еди Флауер, покрай грижите за нравствения и моралния облик на учениците и наблюдаването за реда в школата работеше още като шофьор в полския отдел на английското разузнаване. Това му позволяваше да има някакви любовни връзки настрана, което не можеше да не влияе върху характера на мисис Флауер.

Но в събота и неделя Еди Флауер оставаше покорен мъж. През тези дни учениците се хранеха в града, в школата храната не се готвеше, и мисис Флауер през всичкото време почиваше.

(Следва)

РЕШЕНИЯТА НА ОК НА БКП ЗА ОБУЧЕНИЕТО ПО МАТИМАТИКА — В ДЕЛА

ПРАЗНИК НА МАТЕМАТИКАТА

Преди известно време ОК на БКП набеляза поредица от решения за подобряване на обучението по математика в нашия окръг Тази стъпка беше продиктувана от необходимостта от нашите учебни заведения да излизат учащи се с висока математическа култура и по този начин да могат да се класират при организираните конкурсни изпити предимно във висшите учебни заведения. А това налагаше нуждата от много специалисти за нашите предприятия.

На 2 и 3 юни в Силистра беше проведен окръжен празник на математиката. Той беше завършек на всички проведени математически олимпиади и състезания през тази година в училищата. На 2 юни беше проведено последното състезание за решаване на задачи с участието на отборите по математика от всички училища с ученици от V до XI клас. Това състезание трябваше да определи кои отбори са се готвили най-упорито под ръководството на преподавателите, да определи и индивидуалните първенци. То щеше да покаже каква стъпка е направена през учебната година в издигане нивото на обучението по математика

Вторият ден от празника на математиката донесе една мила изненада на учениците и учителите. В нашият град, специално за празника на математиката, пристигна професор д-р Боян Петканчин, завеждащ катедра по геометрия във физико-математическия факултет при Софийския държавен университет. Преди обед на 3 юни той говори в един от салоните на образцовото народно читалище „Доростол“ „За геометрията на Лобачевски“

След това в салона на Окръжния народен съвет се състоя заключителният етап на празника на математиката. Той беше открит с добре подбрана програма, изнесена от средношколци и ученици от училище „Отец Паисий“ — Силистра. С няколко думи инспекторът по математика в отдел „Народна просвета“ при ОНС Христо Христов откри тържеството. На официалната маса застанаха другарите професор д-р Боян Петканчин, гост на силистренци от Софийския държавен университет, Атанас Неделчев, началник на отдел „Народна просвета“ при ОНС и добре проявили се учители и ученици през изтеклата учебна година в областта на математиката. След това пред присъствуващите другарят Йордан Маринов, завеждащ отдел в ОК на БКП прочете протокола за награждаването ученици и учители по математика за най-добро представяне в математическите отборни състезания и олимпиади, за добра работа в пропагандирането на математическите знания и в подготовката на учениците.

С първа награда, екскурзия да Съветския съюз, бяха наградени ученикът Емануил Христов от I СПУ — Силистра — за отлично представяне през учебната 1963-64 година, ученикът Стойко Коритаров от гимназията в град Тутракан — за най-добро представяне в заключителното състезание, конкурса на в. „Силистренска трибуна“ и републиканския кръг на математическата олимпиада, и Цветана Узунова, учителка в гимназията в град Тутракан — за най-добро подготвяне на математически отбор на XI клас. С екскурзия до Унгария бяха наградени една ученичка и един учител, с екскурзия до Румъния — един учител.

За упорита работа през тази година бяха наградени с ръчни часовници, чертожни комплекти и автоматични писалки още много ученици и учители от окръга.

На тържеството бяха обявени след това и наградите на вестник „Силистренска трибуна“, с които се удостояват най-добре представилите се осмокласници и единадесетокласници, участвували в математическия конкурс, организиран от редакционната колегия на вестника.

На тържеството бяха съобщени и наградите на ОК на Комсомола, с които се удостояват добре представилите се математически отбори, ученици и учители.

С топли думи към присъствуващите учители и ученици накрая се обърна професор д-р Боян Петканчин. Той пожела през следващите години успехите в обучението по математика в нашия окръг да бъдат още по-високи, достойни за динамичното ни време.

Светослав ИВАНОВ

БАЗА ЗА ВИСОКИ СПОРТНИ ПОСТИЖЕНИЯ

На тазгодишното окръжно първенство по лека атлетика в таблицата на окръжните рекорди леко-атлетите на Добротица нанесоха две поправки, подобрявайки досегашните постижения на висок скок и тласкане на гюле. Това беше хубава изненада за първенството — не се представиха лошо наистина физкултурниците от Добротица. Ние се гордеем с техните спортни постижения, но едновременно с това се чувствуваме задължени да си зададем въпроса: как са постигнати те, на какво се дължат?

Причините са много. На първо място трябва да се постави добрата организация във физкултурното дружество. И след това, безспорно, трябва да се вземе предвид спортната база, комплексът от спортни съоръжения и пособия, които откриват широки възможности пред младежите за спортуване.

Сега физкултурното дружество в Добротица разполага с такава спорт на база, на която биха завидели не само всички села в окръга, но и градовете Дулово и Тутракан. Защо наистина се стига до такова ненормално положение село Добротица да има по-добра спортна база от Дулово, един град с много повече жители, с по-големи възможности?

Всичко, разбира се, зависи от организацията на работа, от отношението, което има обществеността в Добротица, към спортното строителство. А то в Добротица е дело на всички, макар че пряко се ръководи от такива ентусиазирани хора като директора на училището Христо Тотев и учителя по физкултура Стоян Цонев. Предимно с техни усилия се изпълнява доста обемистият план за спортно строителство, като извършеното се отчита в съревнованието, което се води от в. „Народен спорт“.

Първостепенна цел на организаторите по спортното строителство в Добротица е да се осигурят достатъчно игрища, писти и площадки за спортуване на учащите се, за да могат всички заедно да прекарват спортния полуден. На учениците от селото на разположение са две баскетболни дренажни и две земни игрища. А в най-скоро време ще бъде завършено и третото запланувано дренажно игрище. Завършено е строителството на едно дренажно и едно землено волейболни игрища. Пак в последно време селото се сдоби и с едно игрище за хандбал, благодарение на което този спорт ще си пробива път сред младежите.

В най-скоро време физкултурата и спортът в Добротица трябва да придобият още по-масов характер. А това ще стане тогава, когато се завърши комплексът от волейболни и баскетболни игрища, който ще има вид на малко стадионче. Изкопните работи вече са започнали — комплексът окончателно трябва да бъде завършен до края на месец септември т. г. Когато тези спортни обекти бъдат напълно завършени, в Добротица едновременно ще могат да спортуват около 300 младежи и девойки. Това е огромна цифра, но първите стъпки вече са направени — всяка вечер по спортните площадки играят по 30-40 ком сомолци.

Спортните игрища в Добротица са завършени с труд на учениците. Предимно с техни усилия са изваждени и прекарани 300 кубика камъни, от които са направили дренажа. Разбира се, тук трябва да се прибави съдействието на партийния секретар в училището Йордан Минев, на дружинната ръководителка Стоянка Караиванова.

Основите на масова физкултура в Добротица са поставени. Голямото спортно строителство в това село трябва да стимулира, да подтикне и другите физкултурни дружества да помислят и те за своята база.

Сава ХРИСТОВ

Класиране на отборите в Тутраканска „Б“ Окръжна футболна група

ОТБОРИ	М	П	Р	З	ГР	Т
1. Шуменци	18	14	2	2	47:19	30
2. Гарван	18	8	2	8	46:16	25
3. М. Преславец	18	9	6	4	34:20	24
4. Старо село	18	7	7	5	29:22	21
5. Варненци	18	5	10	3	23:16	20
6. Зафирово	18	8	2	8	27:26	18
7. Цар Самуил	18	6	5	7	22:30	17
8. ДЗС „Нова Черна“	18	5	5	8	21:28	15
9. Коларово	18	3	5	10	14:34	11
10. Преславци	18	4	2	12	19:47	10
11. Бреница	18	2	3	13	17:35	7

Нима това е клуб?

Ако отидете в село Белица, ще ви поразят много хубави дела на хората в чест на юбилейната годишнина на Девети септември, ще се възхитите и от младежта, която много се труди, а наред с това обича и спорта и физкултурата. Но къде да спортува? Уж има точно сред селото клуб и все пак няма къде да спортува младежта — да поиграе тенис на маса, шах.

И в клуба сега никой не отива. Какво ще прави там. Четири голи, изпокъртени и мръсни стени, маса за тенис с опъната мрежичка и покрита с прах, четири хилки, два мръсни стола, мръсен под с прах до глезените, фасонките са без крушки. И вечер — тъмно. На вратата виси кофар, не се заключва, стъклата са изпочупени, по ъглите на помещението има паяжина.

Може ли, другари от физкултурното ръководство, да се търпи сред селото такъв неугледен клуб? А къде сте и вие, другари от общинския комитет на Комсомола?

За летния сезон Окръжно търговско предприятие — Силистра и клоновете в Тутракан и Дулово доставиха от производствените предприятия в страната лятна конфекция, фино горно и долно жарсе, бижутерийни изделия, парфюми и одеколони.

Новопристигналите стоки са разпределени в магазините на дребно в окръга. Използвайте случая да се снабдите!

нашият конкурс 20 години Свободата на

ПОЕЗИЯТА — СВОБОДА

Поезията се роди,
когато бях на три години
в онези септемврийски дни,
които всичко старо сринаха.

За нея гнили са комитите,
за нея пееха предания;
на Бузлуджа тя сбра орлите
и в бой поведе партизани...

Поезията ни води
на запад към Страцин и Драва,
за да живеем мирни дни
и чиста да ни бъде славата.

Тя вдигна в нашите земи
строежите димитровградски,
а огънят й днес струи
в кремиковските нощи ласкави.

Поезията с нас върви
във зимните войнишки походи
и с бригадири песни пя
в строените от нея проходи.

Тя даваше ни топлина,
когато студ сковеше скелите,
и нефта пак намери тя
със тежките си, яки свредели.

Кой може да я замени
поезията ни,грижливата,
когато тя в труда откри
най-нежното и най-красивото?

Кой може да я замени?
И кой не би умрял за нея,
ако небето се стъмни
и пак сирените завият?

Поезията се роди,
когато бях на три години
и скоро тя ще се сгоди
със комунизма във Родината.

Стефан МАРИНОВ

ДЕТСКАТА ГРАДИНА ГИ ИЗПРАТИ С ПЪРВИТЕ УЧЕНИЧЕСКИ ЧАНТИ

Дойде краят на учебната година. Малките ученици от Силистра я изпращат с много песни, цветя и весели игри. Особено вълнуващи са тържествата в детските градини. Та нали техните най-големи питомци наесен ще бъдат първокласници?

Детската градина „Герман Титов“ посрещна родителите и гостите на тържеството с много усмивки и весела детска глъчка, с пъстроцветни гирлянди и зеленина. В просторната занималня на IV група децата изнесоха чудесна програма. И цялата тази програма бе проникната от тяхното безгранично желание да растат и да се учат в мир.

Най-вълнуващият момент на тържеството дойде: усмихнала се на всички, директорката на детската градина Вангелия Димитрова раздаде една по една новите, ученическите чанти. В тях всички видяха своите първи тетрадки — облечени, надписани. Така топло се разделиха възпитаниците със своите учителки, които ги изпратиха вече към истинското училище. Много благодарност изказа директорката не само на тях—за послушанието им, за незабравимите дни. Тя благодари и на техните родители за доброволния им труд и грижите положени по подреждане на градината и двора.

Валсът покани малките деца на последния им танц в детската градина, а после и на последното хорце. И те излязоха от градината подготвени, бодри—добри утрешни ученици, добри чавдарчета и пионери.

Стефанка СТАНЕВА

Любов към математиката

Математиката е любима наука на учениците от училище „Стефан Караджа“ в Тутракан. Дори всеки ден те отделят по няколко часа за разучаване и решаване на математически задачи. . .

Тяхната упорита работа се увенча с успех в проведената наскоро математическа олимпиада, в която участвуваха ученици от шестите и седмите класове на няколко училища. Между всички най-добре се представи училище „Стефан Караджа“. Още в първите 40 минути ученичките Росица Миленкова и Лиляна Даскалова първи решиха задачите

Обичта си към математиката учениците от училище „Стефан Караджа“ дължат на своите учители Кирил Иванов, Миленкова и Чернина, които дават всичко от себе си, за да я направят любим предмет за всички.

Рачо НИКОЛОВ

Очаквани минути

Радиоуредбата в село Ст. Караджа отскоро започна пълнокръвен живот. По инициатива на общинския партиен комитет и лично на секретаря му Йордан Цонев бе съставена програмна комисия с отговорник Георги Райков. Активен енергичен младеж, той скоро съставя месечен план. Помогнаха му много Радка Тодорова, началник на пощата, и Продан Илиев, секретар на общинския народен съвет. И ето, от началото на месец април всеки ден в определеното време се разнасят звуците на марша, с който започва местното радиопредаване.

Още при съставянето на програмата комисията прояви находчивост, чувство за актуалност и разнообразие. Двадесетте минути за местни предавания станаха трибуна за опита на най-добрите животновъди и полевъди. Станаха минути за здравни беседи, поздравителни концерти, беседи по агротехника и зоотехника.

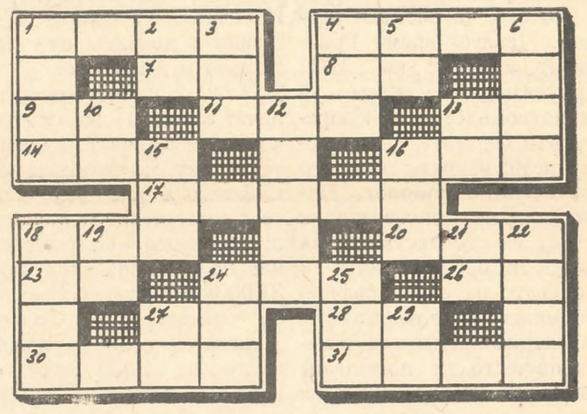
Сега е подхванато разширяване на мрежата. Съставена е и комисия с участници от общинския народен съвет и пощата, която ще проведе разяснителна работа и ще изиска техник за инсталиране на новите радиоточки.

Програмната комисия е пълна с творческа енергия и находчивост. Тя трябва да се справи и с отговорната и нелека задача да осигури по едно хумористично-сатирично предаване през седмицата. Ако осъществи и това, местните предавания ще станат още по-съдържателни и действени.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

Забавни минути

Сричкова кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Тока — част от дамски колан или обуща 4. Бележит румънски писател, изобличител на буржоазно-капиталистическото общество 7. Селскостопанска площ с трайни насаждения 8. Героиня от детски приказки 9. Специален формуляр на дадено учреждение или предприятие 11. Съветски изследовател на Арктика — два пъти Герой на Съветския съюз 13. Еврейско мъжко име 14. Висше правителствено учреждение в някои капиталистически страни 16. Област на човешка дейност 17. Един от най-новите клонове на науката 18. Мъглява звезда с опашка 20. Коприна, обработена чрез изваряване в сапун 23. Ръководителя на делегацията на Обединените революционни организации на Куба за VIII конгрес на БКП 24. Историческо селище в България 26. Една от най-красивите наши планини 27. Железопътни спирки 28. Следа, стъпка 30. Градът на епичното Априлско въстание 31. Презимето на съветски колоездач, бивш светочен шампион на шосе.

ОТВЕСНО: 1. Известен търговски център и пристанище в Мароко 2. Примитивно земеделско оръдие 3. Опера от Чайковски 4. Бележит деец на КПСС и съветската държава 5. Белег за дискриминация 6. Място за почивка 10. Хладно оръжие 12Двете имена на виден чилийски поет и лауреат на Международна Ленинска награда 13. Група кожни болести 15. Основна суровина в производството на местното ДИП „Камъшит“ 16. Известие — призоваване 18. Виден руски писател и обществен деец 19. Свещен град на мюсюлманите в Саудитска Арабия 21. Дървета със силни ароматни цветове 22. Двете имена на виден наш историк, славист и филолог 24. Най-пълноводната наша вътрешна река 25. Тревисто растение от семейство сложно-цветни-лечебно глухарче 27. Мъжко долно бельо 29 Зеленчукови растения.

АРИТМОГРАФ „Априлското въстание“

	I.													II.
а)					1	2	3	4	5	7	I	6	8	
б)						9	5	10	11	12	13	14	2	
в)					3	7	15	5	8					
г)	9	5	16	4	5	6	1	7	8					
д)				8	2	17	7	8						
е)		1	7	9	10	13	8	12	13	14	2			
ж)				1	4	13	18	11	10	2				
з)			3	2	16	2	1							
и)	9	7	9	19	2	10	13	16	7	15				

Всяко число означава определена буква. Еднаквите числа означават еднакви букви. Ако правилно замените числата с букви, ще получите:

ВОДОРАВНО: а) Авторът на „Кървавото писмо“, запалил първата искра на Априлското въстание б) Селище в Пловдивски окръг, изгорено през време на въстанието в) Организатора и вдъхновителя на въстанието в Перущица г) Водачът на въстанието в Брацигово д) Наш голям писател и поет — певеца на Априлската епопея е) Град, където гръмва първата пушка ж) Град, чието население е взело живо участие в Априлското въстание з) Историческо село, чието име е свързано с разгрома на Априлското въстание и) Войвода на Белочерковската чета през Априлското въстание — развил е част от своята революционна дейност в Добруджа.

ОТВЕСНО: I-II: Апостолът на Априлското въстание.

Задава:
Ана КОПИТАРОВА

НОВИ ФИЛМИ

В СИЛИСТРА от няколко дни се прожектира новият български игрален филм „ЧЕРНАТА РЕКА“. Сценарият на филма е написан от младия писател Николай Тихолов. Режисьор е Захари Жандов. Филмът е на съвременна тематика, въвежда ни в средата на работниците от дърводобива. В главните роли участвуват актьорите Георги Георгиев, Иван Тонев, Жоржета Чакърова.

Красота? Да, но естествена!

В РЕДАКЦИЯТА се получи интересно писмо. Една ученичка от VIII клас пише разтревожено и прямо за това, че нейни съученички разбират криво красотата и суетно се увличат да се „разхубавяват“ по най-различни начини. Понеже естетическото възпитание на учениците ще определи в много голяма степен тяхния критерий за красивото в живота по-нататък, когато те станат самостоятелни хора, които с поведението си ще възпитават и други, ние смятаме, че въпросите, вълнуващи Николинка Атанасова, заслужават внимание и трябва да тревожат и комсомолските дружества. Затова отпечатваме нейното писмо.

„Другари,
много от момичетата в нашето училище желаят да бъдат красиви, да правят хубаво впечатление на заобикалящите ги. И ето, започват да измислят разни начини за удължаване на миглите си, различни прически с бритони и „запетаи“ по челото, да си скубят веждите. У тях постоянно се проявява някакъв стремеж да направят походката си по-грациозна, привличаща. А ва да придадат нежен вид на ръцете си, правят си маникюри, лакират си ноктите. Други се отдават на суетата си дотолкова, че дори в час постоянно се занимават с огледалцата си. „Най-старателната“ е Иванка Неделчева — Принцесата, както й казват. За доста момичета като Иванка междучасието се превръща във време, когато се оправят „запетаите“ на прическите дори пред снетите от стената портрети, които служат за огледала.

На мене не ми харесва такова отношение към красотата, не ми харесват и прекалено късите рокли, които носят Иванка, Атаназка, Йорданка, Руска, Вануша... Аз помня, че преподавателката по литература, другарката Стойкова, казваше: „Ученички, младостта си има своя, естествена красота и няма смисъл да я разкрасявате“. И съм напълно съгласна с нея. Младостта сама по себе си е красива. А някои съученички губят тази своя красота, като се стремят „да правят хубаво впечатление“ по изкуствен начин, без да разбират, че постигат обратното.

Мисля, че ако се вслушваме по-добре в съветите на своите добри, опитни учители като другарката Стойкова, ние няма да сгрешим. Естествената красота е най-хубава.

Николинка АТАНАСОВА
ученичка от VIII клас на I СПУ — Силистра“

Има ли такова криво разбиране на красотата при вас, ученици-комсомолци? И какво правите вие за изкореняване на суетата и повърхностното отношение към важните задачи във вашето всекидневие? Очакваме вашият отговор.

СЪОБЩЕНИЕ

Загубена е тръба никелирана дълга 1.5 метра, на единия край с обръч облечен с телена мрежа. Собственост на илюзионна група „Негро“ — София.

Който я намери, да я предаде в Градския комитет на Отечествения фронт — Силистра на лицето Станчо Великов.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 66 (774) | Неделя, 7 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НАД КООПЕРАТИВНИТЕ ПОЛЯ В ОКРЪГА

КРЪЖАТ СЪВЕТСКИ САМОЛЕТИ

ИСТИНСКА БРАТСКА ПОМОЩ

ОТ НЯКОЛКО дни самолет „АН-2“ от съветската селскостопанска авиация кръжи над пшеничените блокове на ТКЗС „Христо Ботев“ в Тутракан, който води борба срещу житната дървеница.

Досега екипажът на самслета, с командир-летец Андрейчук Анатолий, втори летец — Николай Зайчук, авиотехник — Валерий Бредихин и механик — Валентин Яцков напраши със смес от препаратите — нитофон, теофинит и вофатокс над 4 500 декара пшенични посеви, нападнати от житната дървеничка.

Екипажът на самолета ще продължава да оказва помощ на кооператорите в борбата с опасния вредител, докато бъде изцяло унищожена житната дървеница, защото вече застрашава пшеничените блокове на ТКЗС в селата Белица, Стефан Караджа, Нова Черна, Старо село. Ще напраши общо 70 000 декара пшеничени посеви в този район.

Да! Това се казва истинска, братска помощ, която в тези трудни дни ни оказва нашия велик брат Съветския съюз! Незабравими ще останат дните, когато четиримата съветски другари и приятели оказаха помощ на кооператорите в унищожаването на опасния вредител за запазването на хляба.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

НАПРЪСКАНИ СА 16000 ДЕКАРА

ОТ ЕДНА седмица над пшеничните блокове на ТКЗС „Димитър Дончев — Доктора“ в с. Кайнарджа лети самолет от селскостопанската авиация. С негова помощ се води успешно борбата срещу житната дървеничка и главно срещу ларвите ѝ по растенията.

Досега са напръскани със самолета 16 000 декара пшеница в землищата на селата Кайнарджа, Зарник и Светослав. Съветските летци продължават пръскането на житата и в другите две съставни села на кооператива — Войново и Чолаково.

В името на животворната българо-съветска дружба те полагат всички усилия да изпълнят с чест поставената им задача. Населението от района на стопанството ги обгражда с топли грижи и внимание.

Димитра АТАНАСОВА

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

ВСЕКИ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ ВЪВ ВСИЧКИ ОТРАСЛИ!

С още по-голяма настойчивост за изпълнение на плановете и обещанията

През тази година кооперативните стопанства от окръга дадоха обещание в чест на 20-годишнината на Девети септември, да произведат обща продукция в размер на 77 928 000 лева. Това е сериозна и отговорна задача, за изпълнението на която селскостопанските труженици трябва да положат максимални усилия.

Наскоро на кооперативни събрания управителните съвети отчетоха пред кооператорите изпълнението на плановете и обещанията за първото четиримесечие на годината. Успоредно с това, съобразно състоянието на есенните и пролетните култури, положението във фермите и спомагателните предприятия, на събранията се направиха анализи какво може да се очаква от изпълнението на плановете в различните отрасли. Ето защо бяха набелязани конкретни мероприятия, които да компенсират очакваните загуби, нанесенн от сушата и като краен резултат да се изпълнят и преизпълнят показателите, залегнали в обещанията, а на кооператорите да бъдат разпределени сравнително по-високи доходи в сравнение с миналата година.

Отчетните събрания показаха, че в общи линии работата по изпълнението на плановете е добре подета от ръководствата на стопанствата, специалистите и кооперрторите. Грижите за есенните посеви бяха добри. По-голяма част от площите бяха подхранени през тази година. Сеитбата на пролетниците беше добре подготвена и се извърши навреме и висококачествено.

Добри резултати бяха отчетени в животновъдството. По всички показатели окръгът е изпълнил плана за четиримесечието. В говедовъдството годишният план за общата продукция е изпълнен 32,3 на сто, а спрямо изпълнението за първото четиримесечие на миналата година 135,3 на сто. Средният млеконадой на крава се повиши на 529 литра срещу 371 за миналата година същият период. Стопанствата предадоха 322 тона говеждо месо или толкова, колкото е предадено за същото време на миналата година от всички видове животни. Най-добро изпълнение на плановете в говедовъдството имат ТКЗС — Сребърна, Иширково, Айдемир, Старо село и други. В овцевъдството годишният план е изпълнен 28,5 на сто, а спрямо изпълнението за миналата година 112 на сто. В свиневъдството съответно 22,5 и 122 на сто. В птицевъдството — 31,4 на сто, а спрямо изпълнението за миналата година 121 на сто. Броят на яйцата, получени от носачка—достигнаха 31 спрямо 19, получени през миналата година.

В резултат на извършената производствена дейност през първото четиримесечие, кооперативните стопанства получиха обща продукция в размер на 7 000 023 лева, което представлява 9,4 на сто от годишния план. В сравнение с миналата година е изпълнен 120 на сто. Най-голямо изпълнение на плана за приходите имат ТКЗС—Бабук—17,6 на сто, ТКЗС— Срацимир — 15,8 на сто, ТКЗС—Калипетрово — 112,4 на сто и други.

Това показва, че в кооперативните стопанства е подета сериозна работа за изпълнението на плановете и обещанията.

Но наред с общите успехи, в някои кооперативни стопанства се допускат сериозни слабости, които трябва своевременно да се отстранят, за да не бъдат пречка в по-нататъшната грудова дейност. Има стопанства, които не изпълниха плановете си за животинската продукция. ТКЗС — Попина получи най-нисък среднодневен прираст от свинете — 167 грама и най-ниска носливост от кокошка—18 яйца. Лошо изпълни плана за млеконадоя ТКЗС—Окорш. Нисък е прираста в свиневъдството в ТКЗС—Междан и Черполик. Ниска е носливостта в Алеково, Старо село и други.

Големи неудачи допуснаха някои стопанства в изпълнението на плановете за разходите. В ТКЗС — Секулово например за четиримесечието бяха изразходвани 453 321 лева, което представлява 67 на сто от годишния план. За същия период са постъпили в стопанството само 202 135 лева, или повече от 2 пъти по-малко в сравнение с разходите. Не е добро положението в ТКЗС — Паисиево, Попина, Голеш и други. В Паисиево са изразходвани 424 929 лева, а са постъпили само 147 410 лева. В Попина са употребени 317 839 лева, а са постъпили 133 517 лева За някои от разходите има обективни причини — закупени са повече торове, препарати, семена. Но има и субективни причини. Някои управителни съвети не следят отблизо и не провеждат системен контрол на извършените разходи. Голяма осторожност трябва да проявяват както главните счетоводители, така и счетоводителите отговарящи за отделните отрасли. Трябва навреме да сигнализират както пред управителния съвет, така и пред ръководството на бригадите и фермите за допуснати по-големи разходи в сравнение със заплануваните. Заедно със съответните ръководства те трябва да набелязват мерки за намаляване на разходите чрез използване за производствени нужди на евтини подръчни средства и материали.

Сега кооперативните стопанства навлизат в най-ръшеаваща фаза в изпълнението на годишния план и обещанията. Продължават грижите за пролетните култури. Предстои прибирането на реколтата от есенниците, от овощните и зеленчуковите градини, тютюна и други. Настъпиха най-благоприятните дни за отправяне на животните към летните лагери и пасища, за използване на благоприятните условия за получаване на максимална животинска продукция. Сега е моментът за осигуряване на висококачествено сено от люцерната, фия и граха, засяване на достатъчно втора култура царевица за зелена маса и силаж.

Ръководствата на стопанствата след като преценихa постигнатите успехи и допуснатите слабости, набелязаха мерки. Сега управителните съвети на ТКЗС трябва така да организират силите на кооператорите и да ги насочат към ритмично изпълнение на взетите решения, към успешното изпълнение на всички селскостопански работи. Всички стопанства трябва да осигурят трикратно окопаване на царевицата и слънчогледа. Не бива да има стопанства като Бабук, Черполик, Ситово и други, които изостават с разреждането на царевицата.

Широко трябва да се прилага в кооперативните стопанства текущото премиране и своевременно премиите да се изплащат на кооператорите, с цел да ги импулсират в бързото завършване на запланувaните мероприятия.

Решително трябва да се подобри организацията на работа в животновъдството, в стопанствата Попина, Окорш, Междан, Старо село, които не можаха да си изпълнят плановете за животинска продукция.

Борбата за най-икономично и целесъобразно разходване на средатвата трябва да бъде постоянна задача пред ръководствата, счетоводните колективи и всички кооператори. Борбата трябва да бъде насочена към получаването на повече чист доход, което е крайната цел в дейността на кооперативните стопанства.

На борба за изпълнение на плановете и обещанията в чест на юбилейната годишнина на Девети септември!

ВИСОКИ ОТЛИЧИЯ

ВЪВ ВРЪЗКА с първото национално съвещание на участниците в движението за комунистически труд с Указ на Президиума на Народното събрание № 255, възоснона на член 35, точка 7 от Конституцията на Народна република България и чл. 2 и 51 от Указа за ордените, медалите и почетните звания се награждават с:

Народен орден на труда — златен

Михаил Георгиев Милков — шофьор от ДАП — Силистра.

Народен орден на труда — сребърен

Петър Йорданов Петров — стругар от ДМЗ „Стомана“.

Петър Трифонов Иванов — бригадир на бригада за комунистически труд в ДИП „Липа“.

Медал за трудово отличие

Йорданка Стефанова Абаджиева — служителка при Окръжния съд — Силистра.

Дечо Великов Марков — бригадир на свинеферма в ДЗС — Силистра.

Елена Георгиева Тодорова — отговорник на магазин № 5 при ГТП „Градска търговия“

Минка Кирилова Станчева — бригадирка на бригада за комунистически труд при промкомбинат „Камъшит“.

Денка Борисова Стефанова — бригадирка на бригада за комунистически труд при ТПК „Дунав“.

Петър Василев Дечев — шлосер в промкомбинат — Тутракан.

Георги Йорданов Димитров — ръководител на Зъботехническата лаборатория при Окръжна болница — Силистра.

НА СНИМКАТА: Част от представителите на Силистренски окръг преди заминаването им за София на националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд.

48000 ЛЕВА НАД ПЛАНА

Традиция стана в ДМЗ „Стомана“ леярската бригада за комунистически труд „Иван Стайков“ с ръководител орденоносеца Тома Михайлов да завоюва все по-големи успехи в производствената си дейност и първа да приключва отчетните периоди предч срока.

Още много време има до края на шестмесечието, а леярите вече го приключиха като произведоха за него продукция за 48 000 лева в повече. Този си голям успех бригадата дължи преди всичко на новото комунистическо отношение и съзнание към труда.

Основа на всекидневната работа на бригадата е другарската взаимопомощ. Нещо обикновено стана да се види някой от първенците да работи заедно с изоставащ работник, да му помага, да го учи. Леярското изкуство е трудно, но с помощта на другарите новаците в него бързо го овладяват, повишават квалификацията си заедно с която се повишава и качеството на продукцията на цялата бригада. Иван Радев и Симеон Арнаудов обучиха и предадоха своя опит на десет млади леяри, които сега с успех изпълняват производствените си обещания.

Кипежът на преддеветосептемврийското съревнование е обхванал всички. Двадесет души са обещали в чест на празника да заслужат званието „Ударник на комунистическия труд“ и да завоюват паспорта на трудовата слава.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Успехите вдъхновяват

Работниците от инженеро-техническия апарат при ТПК „Дунав“ в Силистра са мобилизирали всичките си сили за предсрочно изпълнение на производствената програма в чест на Двадесетия рожден ден на свободата. Кипящото социалистическо съревнование между бригади и цехове, между отделни производственици постоянно носи нови успехи.

В редиците на първенците на кооперацията се нареди сарашкия клон с отговорник Димитър Димитров. Клонът изпълни шестмесечния си план за пет месеца, отчитайки 132 на сто изпълнение на поставените задачи. След него се нареждат шивашките клонове с отговорници Марин Златев, Йорданка Георгиева, Тодорка Михайлова, Куна Петкова, Мария Савова, Петър Жеков, Тодор Маринов, Гочо Гроздев, Никола Александров, кожухарския цех и работилницата за химическо чистене, които също изпълниха предсрочно плановете си за първото полугодие на настоящата година.

Янко МАНОЛОВ

Темпото на работа може да се ускори

ТАЗИ година сеитбата на пролетните култури в ТКЗС село Средище закъсня. Но след падналите изобилни дъждове и след затопляне на времето, семената бързо поникнаха. Сега пролетниците са в добро състояние и дават добра надежда на кооператорите за богата реколта. Но наред с бързото израстване на растенията усилено се развиват и плевелите. За да не се залушат пролетниците, и за да се запази влагата в почвата както за механизаторите, така и за кооператорите задача № 1 е бързото разреждане и окопаване на всички пролетни култури.

В чест на 20-годишнината на Девети септември кооператорите са дали обещание да получат по 340 кг царевица, по 115 кг боб, по 165 кг слънчоглед, по 2 300 кг захарно и кръмно цвекло и по 13 500 кг домати за полско производство. Стопаните са дълбоко убедени, че за да получат обещаните добиви голяма роля ще изиграе и обработката на почвата. Затова те са решили до 10 юли с изключение на площите с боба, да извършат още шест окопавания — 3 на ръка и 3 с машини. Някои от бригадите като в селата Посев, Средище отдавна извършват второто окопаване на царевицата, слънчогледа и боба.

В сравнение с миналата година, тази година ръководството на стопанството правилно разреши въпроса за материалната заинтересованост на кооператорите при извършване разреждането и окопаването на пролетните култури.

Всеки ден на помощ на бригадите и звената отиват нови хора—служители, пенсионери и ученици, които помагат дадените обещания да бъдат изпълнени. За да бъдат още повече импулсирани кооператорите в труда, необходимо е общинският партиен комитет да организира издаването на бюлетин, в който да се отразява редовно хода на съревнованието между бригадите, отделните звена и кооператорите по извършеното от тях окопаване. Много ще помогне за бързото и висококачествено окопаване на пролетниците добре подготвените хумористични и художествени програми, изнасяни пред кооператорите. По радиоуредбата да се организират предавания за първенците. Направи ли се всичко това, то значи темпото на полската работа да се ускори още повече. Тогава всички пролетни култури ще бъдат навреме и висококачествено окопани.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

РЕКОЛТАТА ДА СЕ ПРИБЕРЕ В КРАТЪК СРОК

СКОРО по кооперативните поля ще се люшнат златните класове на ечемика, житото, ръжта и др. В битката за прибирането на пожълтелите класове ще се вдигнат хора и машини. Сред тях ще бъдат и трудолюбивите кооператори от с. Сребърна.

За бързото и беззагубно прибиране на тазгодишната реколта механизаторите ще поведат по кооперативните ниви 7 комбайна два от които прикачни и пет самоходни. От тях три самоходни и два прикачни са готови, а останалите са в ремонт. Готови за жътва са и двата виндроуера.

В жътвената битка ще разнасят песента на мотора 25 трактора тежки, средни и леки. Три от тежките трактори скоро ще влязат в трети преглед и до 20 юни т. г. ще бъдат готови, останалите са готови.

Ръководството на кооперативното стопанство твърдо е решило, тази година да извършн вършитбата само с комбайни, тъй като сламата от комбайните е значително по-мека и се възприема по-добре от животните.

За правилното съхраняване на зърното сега в селата Ветрен и Сребърна се строят нови площадки от по 1 000 квадратни метра и до 20 юни ще бъдат асфалтирани. От полето до площадките 12 камиона бързо ще пренасят овършаното, а там двете вършачки и един комбайн приспособени за веялки ще почистват зърното. Ще се използват също така и две зърночистачни машини ОВ—10 и ОС—3.

За бързото и качествено изсушаване на зърното, механизаторите ще приспособят един от сламените аспиратори.

Подготовката на мащините съгласно предвидения график ние ще извършим навреме разказва главния инженер на стопанството др. Марин Петров. Сериозни затруднения в работата обаче ни създава липсата на резервни части, както при нас така и в материално-техническо снабдяване. Така например трудно е да се намерят палци и противорежещи пластинки за хедера на комбайн СК—3, ножчета за ножа, зъбчатки за вентилаторите, лагери ШС—17 и други. По неизвестни причини от 15 ноември миналата година стои и чака ред за ремонт в ремонтно тракторната станция в Силистра, самоходно шаси, което ни е крайно необходимо в работата. Там са от 1 май т. г. и горивните помпи на комбайните СК — 3, за да бъдат регулирани. Без тях ние не можем да превъртим готовите комбайни.

С нищо неопраданo от 20 дни стои неизползван един Чепел самосвал, само заради това, че не може да се намери една зъбчатка за трета скорост.

Досегашната подготовка на машините показва, че стопанството ще успее да се подготви за жътвената кампания при условие, че ръководството на кооператива, както и материално-техническо снабдяване осигурят за нуждите на ремонта необходимите запасни части, а това сега е една от най-отговорните селскостопански задачи.

Иван НИКОЛОВ

ЦЯЛОТО ЗВЕНО Я ОБИЧА

КОЛКО е приятно, когато станеш от сън да почувствуваш свежестта на утрото, бляска на кристалните росни капчици.

Към полето се понасят каруците. Ека младежка песен. Всеки работен ден за звеното на Митка Пенева от Паисиево е радостен ден. Всичко на полето е хубаво.

На работа! — подканя Митка кооператорите и удря в земята първата мотика. По стар народен обичай първа трябва да започне работа най-чевръстата, най-ранобудната, най-работливата, за да е спорна работата през целия ден.

А, тя беше седемнадесетгодишна, когато управителния съвет на стопанството, съвместно с Комсомола я предложи за звеноводка на седмо звено. Недоверчиво бе посрещната новината от всички. — Дали ще се справи с работата! — се питаха по-възрастните кооператори. — Млада е, неопитна е. Но още от първия ден проличa желанието ѝ за работа, желанието на младата звеноводка да преодолее недоверието на кооператорите. За всеки ден тя си приготвяше план и така си подреждаше работата, че за всичко намираше време и успяваше.

— Добра е Митка, обичаме я — казва в отговор на всички Калинка — Сговорна другарка е, умее да работи с хората. Ако има нещо, което не ѝ харесва, ще ти каже направо в очите.

...Пее пролетния вятър, работят и пеят и хората от звеното на Митка. Щастлива е тя, с радост и гордост заедно със звеното си ще посрещне двадесетгодишнината на Девети септември, и двадесетия си рожден ден.

Милко НИКОЛОВ

СПОМЕН

ВЪВ ФАШИСТКИЯ ЗАТВОР

През 1943 година пред партийната организация в Силистренски окръг сериозно се постави въпросът за създаването на бойни групи. За осъществяването на тази задача, особено по техническите въпроси, ние потърсихме помощта на партийните организации в Толбухин и Русе. Такава обаче не получихме и бяхме принудени да се отправим до ЦК на БКП в София. За целта аз отидох в София през втората половина на месец май. Определена ми беше среща с члена на ЦК Димитър Ганев, която се състоя в дома на Йордан Радушев. Срещата трая почти цялата нощ. На нас ни се препоръчваше да заделим в момента хора за партизанското движение, а отделни хора, застрашени от арести в полицията, да излязат в нелегалност и, при учредяването на бойните групи, да бъдат включени в тях.

За учредяването на същите трябваше да се извърши добра предварителна подготовка: да се набележат обектите за действие, да се проучат източниците за снабдяването на групите с оръжие, взривни и други материали. Особено внимание следваше да се обърне на продуктите, които се товарят или минават през Силистренското пристанище, предназначени за фашистка Германия. Същите трябва да се взривяват и унищожават.

Главно условие за създаването на бойни групи беше свързването ни с вече създадената организация в Русенски окръг, получавайки от нея указания за действие с писмо, чрез специален куриер. Куриерът на ЦК обаче беше заловен от полицията и на неговото място на срещата се яви провокатор.

Така, отивайки на срещата, аз попаднах в ръцете на полицията, която ме арестува заедно с провокатора.

В полицията нас ни затвориха в отделни стаи. Разпита водеше началникът на Държавна сигурност Ханджиев. На въпросите му: с кого съм бил на срещата, каква е организацията в Силистра, кои са ръководителите ѝ, какви задачи са ни поставени и други, аз, разбира се, не отговорих. Тогава започнаха побоищата и инквизициите. С палки и тояги полицаите ме удряха по всичките части на тялото. В същото време от другата стая се чуваха крясъците на провокатора. Полицаите искаха да създадат у мен впечатлението, че бият и мъчат и него.

След това при мен докараха провокатора, за да извършат очна ставка. На въпросите им отначало той уж не искаше да отговаря, но след това каза, че е дошел при мен за връзка, със задача да учредим бойни групи. Аз отрекох това негово твърдение и казах, че той е идвал и се е срещнал с мен по чисто търговски въпроси. След това него го отведоха в другата стая, а мен започнаха отново да ме инквизират. Свиха краката ми и започнаха да ме бият по ходилата до кръв, докато загубих съзнание. След моето свестяване, те ме вкараха в кръг, образуван от агенти на полицията. В този кръг те започнаха да ме блъскат и удрят кой с каквото може, докато отново загубих съзнание.

Свестиха ме със студена вода и започнаха да ми скубят косите, да ми завират клечки под ноктите, да ме газят с краката си по гърдите и какви ли не още средства не употребиха, за да ме накарат да проговоря.

След три дни на побой и инквизиции ме вкараха в карцер с циментов под, пълен с мръсотии. Тук през цялото време на арестуването ми стоях прав, защото нямаше как да се седне. А краката ми бяха подути и окървавени. Храна и вода не ми даваха.

През това непоносимо адско мъчилище минаха и други арестувани, чийто брой се увеличаваше непрестанно.

Особено беснееха полицаите нощем, когато се връщаха от безуспешна хайка. За да изтръгнат от арестуваните някакви показания, те прилагаха всички познати форми на инквизиции и терор.

Разпитите и побоищата продължиха около 40 дни, след което, на 24 август 1943 година, бях изпратен в затвора. В края на месец септември се чу за делото ми. Осъдиха ме на доживотен затвор. Присъдата не беше малка, но аз бях доволен, защото прокурорът искаше смъртна присъда за мен! Аз знаех от събитията, че краят на фашистите наближава и нямаше да се наложи цял живот да лежа в затвора. Радвах се.

Така и стана — на Девети септември, една година след това, народът помете фашистката власт, освободи политическите затворници от фашисткия гнет завинаги.

Атанас ДИМИТРОВ

ДЕЛО НА ДРУГАРСКИЯ СЪД

Заседаващият другарският съд в ПЕТИ квартален отечественофронтовски комитет в гр. Силистра. Обвинявайки Фатмегюл Реджебова Мустафова от с. Водно, че е изоставила мъжа си и трите си деца и е заживяла незаконно с Джелил Невризов Алиев.

Председателят на другарският съд Димитър Драгнев каза, че Фатмегюл е постъпила лекомислено и безотговорно пред съвестта си и семейството си.

— Как е възможно? — възмути се публиката. — Каква майка е тя?

Навела глава, Фатмегюл мълчеше.

Думата бе дадена на Джелил Невризов.

— Аз знаех, че Фатмегюл е омъжена и има три деца, но не знаех, че има сключен граждански брак.

— Тези думи на Джелил Невризов предизвикаха у мнозина отвращение и погнуса.

Димитър Драгнев покани присъствуващите да се изкажат. Трудовите хора порицаха и съвсем строго предупредиха самозабравилата се съпруга и майка, както и този двадесет и пет годишен младеж, сменил досега три жени, без да плаща издръжка на детето си от първата жена,

— Съдбата на тези деца ще бъде тежка — каза следователят при Окръжното управление на МВР Христо Пазвантов. — Но затова са виновни той и тя — и той посочи двамата подсъдими. — За да задоволят своите долни страсти, те нараниха крехките детски души, погубват ги завинаги. В нашето социалистическо общество няма място за такива постъпки и хора!

Вземайки под внимание всичко това, другарският съд порица Фатмегюл Мустафова и Джелил Невризов. Задължи Фатмегюл веднага да се прибере при семейството си в с. Водно, а Джелил Невризов — в срок до 25 април т. г. да уреди издръжката на законното си дете.

Думите на присъствуващите, категоричното наказание на другарският съд накара Фатмегюл след заседанието да отиде при съпруга си и трите си деца, които я чакаха на вратата с насълзени очи.

Константин ОГНЕВ

В помощ на кандидат-студентите

С лятото идват и усилията на много младежи — абитуриенти, работници и служители — да изпитат своите сили на кандидат-студентските изпити във висшите учебни заведения. За да подпомогне младежите и девойките, които ще кандидатстват, образцовото народно читалище „Доростол“ — Силистра открива курс, в който ще се разработват въпроси за кандидатстване по български език, математика, химия, физика и биология.

Съобразявайки се с това, че по-голямата част от кандидатстващите са заети през деня, ръководството на читалището организира заниманията в курса вечер от 18 часа. Записвания до 5 юни. Всички желаещи могат да се отнесат до канцеларията на читалището за подробности, които ги интересуват.

ПРИ ПАМЕТНИКА НА ГЕРОИТЕ

Незабравими ще останат за пионерите от училище „Христо Ботев“ в с. Пайсиево часовете, когато те преди няколко дни с камионите на стопанството отидоха до местността „Домуз кулак“, близо до село Брадвари. Там, където върху склона на високият хълм, гордо изправя ръст белокаменната плоча-паметник, издигната в чест на падналите в неравен бой съветски летци през Втората световна война.

Събрани около паметника в знак на признателност, пионерките Миланка Георгиева и Зия Вахидова от осмите класове, положиха венци пред костницата на героите.

За неравния бой, воден от летците с немските самолети разказа дружинната ръководителка др. Добринка Димитрова. След това пионерите проведоха различни и интересни игри сред красивата природа.

На връщане групата спря в училището в с. Брадвари, за да го разгледа, а учителят Ранчо Андреев им разказа за славния боен път на партизанина Никола Петров — Караджата, роден в село Брадвари, загинал в борбата против фашизма.

Така пионерите от с. Паисиево се запознаха с паметниците на героите и изразиха своята синовна признателност към тяхното безсмъртно дело.

Хикмет ШАНОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ЛЕТНИЯТ ОТДИХ НА ПИОНЕРИТЕ — ЗАДАЧА И НА ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

През учебната 1963-64 година усилията на учителския колектив и партийната организация при училище „Отец Паисий“ — гр. Силистра бяха правилно насочени за усвояване на преподавания от учителите материал и за успешното завършване на учебната година. Системно провежданите мероприятия по дисциплината и осъществяването на спуснатата от Министерството на народната просвета програма, помогнаха решително да се намали броят на неуспяващите ученици и второгодниците и тия, които остават с допълнителни задачи за през лятото.

Бюрото на партийната организация при училището още отрано се замисли как да организира работата на учителския колектив през лятото, за да може учениците да укрепнат, да починат, да се подготвят за овладяването на знанията в по-горните класове. Замисли се върху това: какви форми да се използуват на работа, за да почувствуват учениците топлите грижи на Партията към тях. За целта бюрото на партийната организация прие план за оказване помощ на пионерската организация през лятото, изхождайки от обстоятелството, че по-голямата част от учителите ще прекарат дните на дежурството си в извънградски лагери, други пък ще трябва да посетят курсовете за повишаване на квалификацията си в Института за усъвършенстване на учителите. Задача на бюрото беше да постави партийни поръчения на директора на училището и председателя на учителската организация, които, разпределяйки отпуските на учителите през лятото, да се съобразяват с това в училището да има минимум най-малко двама учители. Да се влезе във връзка с ГК на ДКМС и се осигурят активни, инициативни, добри отрядни ръководители, ученички от горните класове, за работа с пионерите.

Партийната организация реши в последния час на класния ръководитал да се разясни планът за лятната работа в училище и се съобщят районите на сборните отряди и техните отрядни ръководители. Да се направи анкета сред учениците, чрез която да се провери какви мероприятия биха представлявали интерес за пионерите през лятото, за да бъдат запланувани.

Ръководството на училището, партийният актив, подпомогнати от пионерската организация, ще организират постоянно действуваща игротека, в която отрядите ще се редуват в заучаването на игри. Накрая ще се проведе състезание между отрядите и ще се излъчат първенците. С помощта на учениците ще уредим колективно четене на художествено-приключенска литература и ще проведем вечер на любимите герои.

Разглеждайки работата на учителите-комунисти с бригадите от производството, някои от тях изказаха похвални идеи. Например др. П. Тренев, класен ръководител на VII-д клас, реши да работи с класа си на ДКК „Нектар“ и с получените пари да прекарат двадесет дни на лагер по извънбюджетна сметка. Учителят Аврам Василев, ръководител на експедиционен отряд по същия начин осигурява средства за екскурзионно летуване на членовете на отряда.

Партийната организация не изпуска от погледа си и тия ученици, които все пак ще останат на поправителен изпит. За тях през месец август ще се определят часове за даване на консултации и оказване на помощ. От 20 август т. г. административното ръководство осигурява присъствието на всички учители и по точно определена програма започва системна подготовка на учениците, останали на поправителен изпит.

Мария ПЕТРОВА
партиен секретар при училището

Весели и безгрижни дни прекарват в детската градина децата на кооператорите от село Секулово.

41 години от 9 юни

Трагична дата в историята на България

Четиридесет и една години ни разделят от нея. Използувайки погрешната политика на временно разединение между работниците и селяните и „великодушието“ на земеделската власт, реакцията в нашата страна успя да се обедини и с помощта на империалистическата агентура в България, през нощта срещу Девети юни 1923 година, свали с въоръжен преврат правителството на бележития земеделски водач Александър Стамболийски.

Главната причина за това беше погрешната политика на земеделското правителство, което не направи трезва и обективна преценка на политическата обстановка в България, на собствените си сили и възможности, и отказа да сътрудничи с комунистите. От своя страна Партията също допусна грешка: тя реши да запази „неутралитет“ в борбата между двете „крила на буржоазията“. Земеделското правителство отказа да въоръжи своевременно работниците, не прочисти армията и държавния апарат от реакционните елементи и по този начин то провали всички опити за създаването на единен антифашистки фронт. Тези грешки бяха фатални и те коствуваха живота на самия Александър Стамболийски. Той беше пленен и след чудовищни мъчения зверски умъртвен в салона на собствената си вила. И като резултат от всичко това престъпната реакция успя да се наложи.

На много места — в Карловско, Плевенско, Оряховско, Търновско и други, народът се надигна и под ръководството на комунистите се опита да даде въоръжен отпор на превратаджиите. Общо в страната се вдигнаха на въоръжено антифашистко въстание над 100 000 работници и селяни. Дадоха се скъпи жертви, проля се много кръв, но превратът не бе осуетен. От земеделското дело не остана нищо необругано или неунищожено.

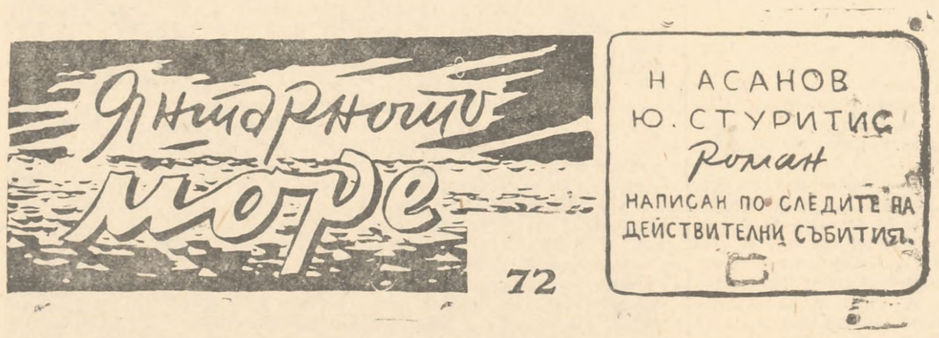
Мрачни години се заредиха за българския народ след Девети юни 1923 година. Буржоазията си развърза още повече ръцете и наред с вътрешния гнет и терор, насочи България по угодата на германеца Фердинанд. Но българският народ, макар и сломен, не престана да живее с идеята за нова борба. Извлекли поука от преживените изпитания, българските работници и селяни си подадоха братски ръка и изградиха мощен боеви съюз. Пламна Септемврийското въстание, което макар и удавено в кръв, още повече заздрави съюза между работниците и селяните. В тежките дни след септември думите на Георги Димитров и Васил Коларов прозвучаха като боен зов: „Горе главите! Кървавото отмъщение на изплашената за властта си белогвардейска сган не ще сломи борческия дух на трудеща се България. Поражението ще ни научи как да победим!“

Всички демократични сили у нас разбраха къде е коренът на злото и се обединиха за решителна борба против това зло. Роди се спасителния Отечествен фронт, създаден от нашия безсмъртен вожд и учител Георги Димитров. Победоносното антифашистко въстание на Девети септември 1944 година разкъса завинаги оковите на фашисткото мракобесие и откри светлия път на свободно демократическо и прогресивно развитие на нашия народ, под ръководството на славната Българска комунистическа партия.

Българските работници и селяни укрепиха своето единство. Те не ще повторят вече своите грешки, защото много добре знаят колко скъпо струва Девети юни на България, на Партията и Земеделския съюз.

От мрачния спомен за деветоюнския преврат, днес българските работници и селяни извличат само един стимул: „Да браним с всички сили и средства — както казва безсмъртният Георги Димитров — историческото дело на Девети септември 1944 година, за да не преживеем отново трагедия, подобна на тази от Девети юни 1923 година.“

П. АНДРЕКОВ

Сутрин учениците слушаха, как тя започваше да командва мъжа си, и Еди безропотно тичаше до съседното ресторантче за пражена риба и картофи, приготвяше чай, а жена му му наговаряше всички провинения през седмицата.

Освен всичко това, мисис Флауер се оказа много фанатична привърженица на кралския дом. Едва по телевизора или по радиото се раздаваха звуците на държавния химн и тя скачаше, прилична на войник, и заповядваше на всички присъствуващи да станат, а ако някой се опъваше, тя явително забелязваше, че всичките й поверници живеят тук само по милостта на нейно величество...

Лидумс при първия удобен случай, като взе от ръцете на мисис Флауер списанието с портрета на кралицата, гръмогласно заяви, че му се харесва нейно величество и като жена и като кралица. След това почти единствено четиво за Лидумс се оказаха многоцветните списания с репортажи за нейно величество. Изглежда мисис Флауер издирваше тези списания за своя квартирант от всички будки на Лондон.

Заедно с Флауер на втория етаж живееха Вилкс, стаята на когото беше празна цяла година, предводителят на лодкарите Вилкс и ръководителят на естонското отделение на школата Ребане, когото другите шпиони знаеха под прякора „Роберт“.

Ребане привлече особеното внимание на Лидумс, пък и сам той много внимателно се отнесе към човека, току-що проникнал през „желязната завеса“ в „свободния свят“. Лидумса занимаваше мисълта, как англичаните не само са приютили, но са и направили свой помощник човека, воювал в немската армия, награден с „Железен кръст“ — I-ва степен, командуващ дивизия СС и числящ се в списъка на военните престъпници. Вирочем Ребане нищо не скриваше, напротив, хвалеше се със своята жестокост, разказваше много как дивизията му унищожила мирното население под Ленинград, и, изглеждаше, той ненавиждаше съветския народ и комунистите повече от всичко на света.

В една от стаите на третия етаж живееха гребците от лодката с веслата, доставила Лидумс на катера, Алберт и Джек.

Джек се оказа естонец, бивш моряк, завербуван в разузнаването след войната: говореше само за пиене и за момичета и особено се гордееше с това, че през своите двадесет и пет години вече пет пъти е боледувал от венерически болести.

В отделна стая на третия етаж живееше литовецът Албинас, а едната стая беше отделена за Лидумс.

На чардака се намираха класовете на тази своеобразна школа.

Още в първите дни Силайс навести Лидумса.

Този път той се държеше много важно, както подобава на човек, близък на „държавния глава“, за какъвто латвийската емиграция считаше посланика Зариньш.

Силайс преди всичко съобщи, че английското правителство поема върху себе си издръжката на представителя на националномислещите латвийци. После поясни, че обучаващите се в школата прибалтийци получават по седем фунта месечно, а Вилкс, който вече е бил зад „желязната завеса“ — десет фунта. Силайс се интересуваше, как ще се отнесе Лидумс към това, че му определят издръжка четиридесет фунта седмично.

— Много ви моля да не охарчвате с излишни разходи кралската хазна! — сдържано отговори Лидумс.

— Но вие разбирате, представителство, най-сетне, запознаване с града, пълна независимост — всичко това иска пари... — настояваше Силайс.

— Това не е латвийската гора, в която вие бяхте пълни господари...

— И все пак бих предпочел да ме считате за обикновен ученик от вашата школа.

— Както искате, както искате! — измърмори Силайс.

Изглежда той се надяваше да очарова събеседника си с наистина кралската щедрост на своето начинание, а може би, и да подчертае, че именно, благодарение на неговите, на Силайс, усилия пратеникът на Будрис е издигнат толкова високо по йерархическата стълба. Та на Лидумс определиха такова възнаграждение, каквото получаваше сам Силайс!

Лидумс малко поутеши разочарования си събеседник, поканвайки го на разходка из Лондон.

Първото запознаване с огромния град Лидумс предпочиташе да направи в обществото именно на онния хора, на които, възможно, ще бъде възложен контролът над него.

17.

Обаче до работа още не го допускаха.

Силайс си оставаше предупредителен съпровождач из Лондон и нищо повече. Понякога Лидумс канеше със себе си Еди Флауер. Мисис Флауер се проникваше от все по-голямо доверие към новия квартирант и даже не протестираше, ако Лидумс канеше Еди на разходка в събота или в неделя, в онния дни, когато мъжът трябваше да търпи нейното тираническо управление.

С Флауер беше интересно да се броди из Лондон. Шофьорът отлично познаваше града, знаеше какво може да заинтересува чужденеца, и показваше не само парадните улици. Под търпеливото ръководство на Флауер Лидумс по-добре опознаваше и хората, и техните нрави.

Ставаше все по-студено, поради това мъжете облякоха леки палта, а жените — найлонови шубки. А, тъй като в къщи не палеха — въглищата бяха скъпи, — по-голяма част от свободното си време хората прекарваха в кафенетата, седейки по час и повече зад чашка кафе.

По улиците бродеха обеднели музиканти и певци. Редом с Пикадили, ярко осветена богата улица с множество витрини, реклами, в тесните улички стояха жени, предлагащи се на минувачите, в един и същи дом в избите се приютяваше бедността, а етаж по-горе доживяваше своя век някаква старица, заемаща квартира от десетпетнадесет стаи...

Флауер много се гордееше с Лондон, с неговия Тауер, и парламента, с църквите, с музеите, в които, наистина, не е бил, но знаеше къде се намират, гордееше се с нощните кабарета („Не по-лоши, отколкото в Париж!“), гордееше се с френския театър „Фоли Бержер“ на Пикадили, гордееше се със странните традиции, предизвикващи усмивки у чужденците. Веднаж той заведе Лидумс в един от централните райони на града и, показвайки многоетажните къщи, с гордост съобщи, че всеки владелец на къща и всеки квартирант е длъжен да подпише пункт в договора, в който се говори, че той се задължава да не стреля в този район по патици до десет часа сутринта...

Силайс проявяваше странна грижа да съпровожда Лидумс, постоянно говореше, колко е скучно на пристигналия в Лондон без необходимия кръг приятели, канеше го да отидат в някакъв атомен институт, където работеха няколко приятели на Силайс, както той се изразяваше, „на свръхсекретна работа!“. После изведнаж си спомни, че някакъв физик, току-що върнал се от Съединените щати, обещал да му разкаже, на Силайс, за последните опити с атомни бомби и за подготовката на супербомби, и Силайс много искаше и Казимир да послуша този разказ. Всичко това, навярно, е много интересно за такъв „горски“ човек, като Казимир, пък и той, Силайс вече беше успял да се похвали пред именитите си приятели, че ще заведе при тях „горския“ човек.

„Да, за тебе ще бъде, несъмнено, интересно! — размишляваше Лидумс, връщайки се със своят опекун от поредната разходка. — А още по-интересно ще бъде на твоите „приятели“ от разузнаването. Но мене не ме засяга, така знай!“

И той започна злобно да се надсмива над атомиците, които вместо да се занимават с поръчаната им работа, се занимават с клюкарство, със салонни разговори, търсят екзотични познати, тогава, когато болшевишките учени успяха да разгадаят всички секрети и правят все по-мощни бомби. Той даже и не се опитваше да скрие своята злост, този „горски“ човек.

Избухването на Лидумс допадна на Силайс: както се виждаше той сам не много жадуваше да участвува в тази „проверка“ на пратеника на Будрис. За англичаните той говореше доста сърдито.

— Тези господа ще изкарат всекиго из кожата със своята бавност! Ето аз се разправям с тях вече петнадесет години и никога не мога да бъда уверен, че разбирам техните цели и намерения...

Лидумс много скоро забеляза, че Силайс, неговият нов приятел и наставник, почна да се отнася към него по-съчувствено, не задаваше щекотливи въпроси, не му натрапваше лъжливи запознанства, — изглежда, проверката завършваше, „посолският му агреман“ беше признат, и сам той отсега става персона грата...

В действителност, докладът, над който те с Будрис мислеха толкова много, като че ли допадна на вкуса на англичаните. От радиограмите получавани от Будрис, чрез Барс Лидумс знаеше, че англичаните са благодарили на Будрис за неговия труд и затова, че той им е изпратил като консултант такъв опитен човек, като Казимир...

Връзката с Делинш се поддържаше постоянно. Силайс даже помоли Лидумс да съобщи на Барс, че по личната сметка на Барс в английската банка са се натрупали повече от хиляда и петстотин фунта. Лидумс незабавно предаде тези сведения, позволявайки си да включи в радиограмата условна думичка, потвърждаваща, че англичаните са престанали да проверяват пратеника на Будрис и напълно му вярват.

Сам той не избягваше познанства, разговори, весели компании с шпионите от школата и с техните ръководители, държеше се еднакво и доброжелателно с всички, не отиваше само на онния познанства, които се опитваше да му натрапи Силайс: познанства с „интересни хора“ — това много намирисваше на проверка! По време на една от разходките Лидумс откри в района Челси малко магазинче — тук се излагаха за продажба картини на безизвестни майстори и неуспели художници, можеше на изгодна цена да купи платна, албуми, бои. Лидумс незабавно купи необходимите материали за доста крупна сума. Тъй като сметката от магазина постъпи на адреса на мисис Флауер, тя отначало негодува от прахосничеството на своя обичен квартирант, но после се заинтересува от неочакваната му професия. През ръцете ѝ минаваха бивши летци, есесовци, убийци, командоси, но художници още не беше виждала...

(Следва)

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait hususi sahifesi.

SAHTE MERTLİĞİN VE YALANCILIĞIN AKIBETİ

Komunizm, insaniyetin kardeşliği, musavatı ve bahtiyarlığıdır. Bu yolun yolcuları olan sınıfsız sosyalist ölkelerde „Komunist emeği“ brigadaları, adı geçen asil gayelerin en ideal tezahürleri dir. Evet, komunizmin ilk devresi olan sosyalizmde başka türlü olamaz zaten. Zavotta, fabrikada, kooperatif tarlalarında, fermalarda hakiki kardeşlik için biri hepisi, hepisi de birisi için çalışılıyor. . . Lâkin bu birliğe, kardeşliğe k a r ş ı bazı eskinin, kapitalizmin kalıntıları, gül bahçemizde eşek dikeni gibi bitiveriyor. Cemi yetimiz bu dikenleri ehlileştiriyor veya kökten kesip atıyor. . .

Paisievoda böyle bir dikenin zuhurunu ve akıbetini anlatıyoruz. . .

Geçen yılın ilkbaharında şirin orman ve mera ile çevrilmiş köy kenarına yeni koyun ferması kuruldu. Oraya 720 koyun getirildi. Bunlar 8 koyun bakıcıya teslim edildi. Çobanlar merakla işlerine sarıldılar. Lâkin birkaç zaman sonra Rasim Mehmedofun fikrini, şuurunu eski adeti yendi. . . Arkadaşlarının sürüsünden bir koyun aşırdı. Sonra hem suçlu hem güçlü olarak arkadaşlarına garaz tutmağa başladı. . .

Bu ilkbaharda nasılsa Mehmet İsmailofun koyunları kimse görmeden sayadan çıkıyor ve Rasim aganın sürüsüne ayrılmış olan alaflara yanaşıyorlar. Rasim aga fırsat fırsattır der ve süven elinde koyunların başına dikilir. Mehmet koyunlarının sayadan çıktığını görünce koşar ve hayvanları kapama ya çalışır. Bu anda Rasim aga:

— Seni dinini imanını, ben seni nevakitten beri zaten kezliyordum. Niçin bu koyunları benim halaflarıma saldın, diye çıkışır Mehmede.

Mehmet, hayır ben salmadım, onlar kendiliğine çıkmış, deyici olsa da bu sırada „küt“eden süven iner başına, arkasına, kollarına... Mehmet şuurunu kaybeder, yere yuvarlanır, kanlar akar. Sonra diğer arkadaşları doktor yardımı arar. . .

Birkaç zaman sonra vuranla vurulan Dulovo halk mahkemesine varırlar. Rasim aga yalancı şahitlerle cinayetini hafifletmeğe çalışır. Lâkin Mehmet şahitlerin yalancı olduğunu açıklar. İkinci defa davaya çıkıldı. Yalancı şahitlerinden Vahit Alief:

— Adım, şanım ve namusum üzere mahkeme huzurunda yalan söylemiyeceğim, diyor. . . Ben işin nasıl oldu ğunu gördüm. Rasim aga Mehmede vurmadı. O kendiliğine yıkıldı, kırıldı başı taşlarda. . . Ne de asılsız yalan.

Neticede bütün yalanlar açıklandı. Cinayet zamanı Vahit zaten orada değilmiş. Bütün şahitler Vahit ve Rasim aganın aleyhinde konuş tular. O, köyde daha birçok kimseleri dövmüş. Yani Rasim aganın ilk işi değil. Dedikoculukla da mejgul oluyor bu adam. Arkadaş mahkemesi onu iki defa cezalandırdı. Lâkin o hep fena ahlâkından vazgeçmiyor. Bundan dolayı Rasim aga 8 ay hapis cezasiyle cezalandırıldı.

Amma yalancı şahide ne oldu, diye soracaksınız, değil mi? O, da yalancılığına hediye olarak 5 ay hapse yollandı. Onlar şimdi cezalarını çekmektedirler. Oğuldan, uşaktan ayrı. Çoktan pişman oldular fakat iş işten geçti.

Mehmet artık iyileşti. Şimdi yine kuzularına bakıyor. Diğer çobanlar da Rasim agasız daha sakin çalışıyorlar. Böyle boş yere mertlik eden külhanbeylerin, yalancıların, gülbahçemizde yeri yoktur.

Hikmet ŞANOF

Dulovo koro grupunun yerli sancak ve zonal gösterilerindeki başarıları henuz unutulmadı. Onlar şimdi, Sofyada yapılacak cumhuriyet gösterilerine hazırlanıyor.

Resimde, koronun denemelerine muntazam gelen Şefkiye Hüseyinovayı görüyoruz.

ÖRNEKLİK SATICI

Sıtkının asıl zanatı tornacılıktı. Selkoop işçisi olunca, onun hakkında „hiçbir başarıya ulaşamaz, tornacı ticaretten ne anlar“ diye konuşanlar da oldu. Fakat bu iftiralar çok uzun devam etmedi. Evvelâ Nojarevoda yumurtacı gibi çalışan Sıtkı, kısa bir zamanda büyük başarılara ulaştı. Çok geçmeden Selkoop idaresi, elde ettiği başarılardan dolayı Sıtkıyı daha mesuliyetli bir işe geçirdi. Horemakçı yaptılar onu.

Bu senenin ilk aylarında Nojarevolular yeni bir selkoop binasına kavuştular. Şimdi horemag da bu binada bulunuyor. Sıtkı onu öyle temiz tutuyor ki, adeta bir eczaneyi andırıyor. Bu vaziyet ise, müşterilerin günden güne artmasına yardım ediyor.

Bu genç satıcının planlarının icrasında da göze çarpan bir artış hissolunuyor. Yurdumuzda 9 Eylül zaferinin 20-nci yıldönümü münasibetiyle emek zaferi pasportu ve jubile nişanını kazanmak için çalışıyor. O, Mayıs ayının 20-sine kadar 14,700 leva teslim ederek birinci altıaylık planı vadesinden evvel yerine getirdi, Şimdi ise ikinci altıaylık planın icrasına geçti. Genç komunist, senelik planını 9 ayda dolduracağına söz vermiş ve bu vaadin yerine getirilmesine azimle çalışıyor. Nisan ayında 2,500 yerine 3,500 leva teslim ederek planını yüzde 140 la doldurdu. Glavinitsa lokantasıyle yarışta bulunan Sıtkı, şimdiye kadar hep birincidir. Çünkü Nojarevo kooperatorları ve DZS işçileri Sıtkının yanında her türlü içki ve mezeleri buluyorlar. Artık havalar da sıcak olmağa başladı. Fakat limonata ve biralar buz gibi. Elbette öyle olacak. Kooperatorların yaz hararetlerini gidermek için, Sıtkı daha yazdan düşünmüştü. Buz kuyusunu tamamiyle doldurmuştu. Bütün bunlardan mada bu satıcı müşterilerine karşı çok dikkatli davranıyor.

Kooperatorlar işten döndükleri zaman, horemağa oğramadan olmazlar. Yorgunluklarını gidərebilmek için, Sıtkı onlara her türlü şartları sağlıyor.

Ahmet DEMİROF

BU SENE DAHA BÜYÜK GELİR ALINACAK

Çernik kooperatorları geçen sene tütünden bol gelir aldılar. 82 ton yerine 153 ton tütün teslim etmişlerdi. Bundan dolayı da kooperatorların bazıları para, bazıları ise hattâ memleket dışı gezileriyle mükâfatlandırıldılar. Meselâ Pembe Hakkıevaya 300 leva verilmiş, Mustafa Akifof Romanyaya, Behti Mehmedof ve Ali Kobakof ise Demokratik Almanyaya gönderildiler.

Çernikliler bu sene de kendilerini utandırmamak için azim le çalışıyorlar. Geçen seneki başarılarından ilhamlanarak, bu sene 700 dk yerine, 1,200 dk tütün fidanının dikilmesi kararlaştırıldı. Necmiye Seydullovanın zvenosu, payına düşen 81 dk tütün yerini en evvel dikti.

Çernikte kazma işleri de iyi gidiyor. Şimdiye kadar 1,800 dk misir, 1,500 dk gündöndü, 900 dk şeker pancarı ve 500 dk tütün yeri kazıldı.

Ebadulla EYUBOF

TÜRKOFUN ZVENOSU

Yarebitsalılar zaten çalışkanlıklariyle anılmışlardır. Amma bu sene yurdumuzda sosyalist inkilâbının 20-nci yıldönümü münasibetiyle, kooperatif bloklarındaki canlılık daha büyük. Bu canlılık hususiyle ilkyazbitkilerine gösterilen kaygılarda göze çarpıyor. Hele de komsomolcuların faaliyeti. Onlar daima ön saflarda.

İsmail Hasanof Türkofu bundan iki sene önce zvenobaşı yaptılar. Biraz ayak diredi, fakat „Halkın kestiği parmak kanamaz“ derler ya, mademki isteniyor, razıyım dedi. Ve yanaştı bu işe.

O günden şimdiye kadar, hiç durmaksızın çalışıyor bu genç komsomolcu. Zvenosunda çalışanlarla da çok iyi anlaşıyor. Sağlam bir kolektif yaratmış burada. „Balık baştan kokar“ derler yo, tam öyle işte. Örneklik zvenobaşı, örneklik zveno.

İlkyaz işlerine başlayalı beri İsmail Türkofun zvenosu hep birinci yerde. Bilhassa tütün işlerinin elbabı olmuş bu gençler. Sabahın erken saatlerinden, ortalık kararıncaya kadar bloklarda göreceksiniz onları. Zvenodan sebepsiz olarak işe çıkmayan kooperator yoktur. Zaten, zvenolar arası yarışlar hakkında kabul ettikleri kararın bir maddesi de sağlam disipline aittir. Yapılan işin kalitesine de fazla önem veriliyor burada. İlkbaharın daha en erken günlerinde çok iyi tütün fideleri yetiştirerek, Mayıs ayının 25-ine kadar dikme işini de bitirdiler. Diğer taraftan ise ilk ekilen tütünler kazılmağa başladı. Böylelikle aynı ayın 29-una kadar tütünlerin ilk kazılması da sona erdi. Türkof bu sene işlerin daha kolay gittiğini söylüyor. Hakikaten de öyle. Geçen sene çok iyi başarılara ulaştılar. Dekar başına 110 kg yerine, 157 kg tütün aldılar. Kış aylarında, tütünden daha fazla gelir elde edilmesi hakkında mütehassıslardan birçok dersler dinlediler. Bütün bunlar ise bu sene kooperatorların tütün işlerine daha büyük bir maharetle yanaşmasına yardım ediyorlar.

Yarebitsalıların arasında tüfünün kooperatorlara fazla gelir sağladığını bilmeyen yoktur. Bunun için, plân gereğince ekilmesi lâzım gelen bloklar artık ekilmiş te olsa, mütemmim gelir sağlamak maksadiyle, kooperatorlar bu günlerde, şimdiye kadar istifade edilmeyen bazı kenar yerlere de tütün ekmektedirler. Onlar bu sene dekar başına 200 kg tütün alacaklarına vaat ettiler. Şüphesiz bu vaatlerini de yerine getiricekler. Bunda emin olduklarını Türkof katiyetle söylüyor. Zira zvenoda Şaziye Şerifova, Ruziye İbrahimova, Sebile Lütfieva, ve Gülbiye Mümünova gibi öncülerin sayısı az değil.

İsmail Türkofun zvenosu yalnız tütüncülükte değil, diğer ilkyaz işlerinde de geri kalmıyor. Yağmurların çok sık yağmasına rağmen, misir, gündöndü, şeker pancarı ve diğer bitkilerin otlanmasına imkân vermiyorlar. Vaktında işe çıkıp, kaliteli iş yapmak, öncü zvenonun en müsbet cihetidir. Onlar bu hususta birçok zvenolara örnek oluyorlar.

Ahmet NAİMOF

KİRPİ

ŞALVAR MI?...

(MONOLOG)

Birkaç seneden beri gençler fistan deye bir ağız açtılar. Fistan da fistan. Durun, azıcık beni de sesleyin, zaten uluyu seslemeyen ulur kalır, deyecek oldum. Amma dediğime de pişman oldum Kafamı lâkırtıyla doldulduldular. Çok müşkül bir hale düştüm. Kurt kocadıktan sonra köpeğin maskarası olurmuş, diyorlar ya, hepten de öyle. Çıkacak sokak bulamadım. Donu ayağıma, çarşafı başıma alıp,ta karşıkı mahalleye İbiş hocaların Ziniş abumun yanına gittim. Bir bir dertlerimi döktüm ona, Tövbem olsun, ben bu işe dayanamam. Kara dertlere karacağım. Başı açık, baldırı çıplakların eline düştük. Bet-bereket, kaç-göç kalmadı. Ah, düyünlerde gençliğim aklıma geldikçe kalbim cız cız yanıyor. Nerede kaldı o günler?!...

Düğünlerde sırmalı yelek, alkenarlı gömlek taşıyan kalmadı. Hepsi rus basması, ipek, jarse deye birer karış ağız açtı. Bundan başka naynon mudur, paynon mudur ne derler, o da çıktı. Kolayını bulsalar çıplak gezecekler. Utanmak, uluya itaat etmek „kalmadı“. Her akşam odama kapanıp, ulu tanrıdan imdat bekledim, İmdada koşan olmadı, dedim. Dedim ama Ziniş ablam derdime melhem olmadı ki, Yalnız başını sallamak la kaldı. Kolayını bulsam orakböceği gibi bağrımdan çatlıyacağım.

* * *

Bir sabah erken gevrek bir ses, beni sabah uykusundan uyandırdı. Tokatta zvenobaşı Gültendi.

— Halime abu, dedi, akşam brigada savetinin oturumu oldu. Seni kendi zvenoma teklif ettim. Haydi hazır ol da, şeker pancarı kazmağa gideceğiz dedi. İtiraz etmeye kalmadı, „hoşça kalın“ deyip, uzaklaştı.

Hava okadar sakindi ki, yaprakları bile oynamıyordu. Günün çok sıcak olacağı daha erken saat lardan belliydi. Torbamı, alkenarlı uzun yenli gömleğimi, ağsı uzun donumu, içli yeleğimi giyip, çarşafı başıma, haydi „Gürgenlik“ yolunu tuttum. Tuttum ama, onu da ben bildim. O boğuk sıcakta herbir yerimden şıpır şıpır terlerin nasıl aktığını söyleyemem size. Kâh yenlerimi uzatırım kâh donun ağsını göbeğimin üstüne kaldırırım, ama para etmez. Yolda yanımdan gelip geçenler kaş altından gülümsüyor, bazıları ise benim bu vaziyetime acıyorlardı. . . Vakıt ta hiç ilerlemiyordu. Güç halde akşamı buldum. Ertesi gün yine böyle. . .

Artık çok bıkmıştım. Ah, deyip, bir göğüs geçirdim. Ne bu çille, bu yazgı. Hepsi bana mı? Artık canıma tak dedi. Bütün kooperatorların içersinde ben mi akıllısı. Neden kendimi sürü arasında eşek gibi göstereyim. Hepsini tutup bir tarafa fırlattım. Donun da, yeleğin de yerini buldum. Vallah, sümme billâh. Ozamandan beri sanki yeniden dünyaya geldim. Şalvarların içersinde geçirdiğim günlere, gezdiğim yer de lânet okuyorum.

Eğer sizin de aranızda henuz donla gezen varsa, üşenmesin de benim yanıma kadar gelsin, ben bir destan okurum.

Baştino.

Muhsin KAROF

AH KARDEŞİM...

Başıma gelenleri bilmezsiniz... Bir anlatayım da dinleyin. Bir akıl verin. Bana köyde Tilki Mehmet derler ama, bizim tilkilik bu defa para etmedi. Bir kızım var 14 yaşını bitirip, 15-ini topluyor. Boyu artık benim kadar. Dünürler kapı açtırmıyor. O ise mektep de mektep. . . Ama şu mektep müdürünle bizim cadı karıyı görür müsünüz? Bütün kabahat onlarda. . . Sekiz sene okumak mecburiymiş, kanun varmış, kız cahil kalacakmış, daha bilmem neler okuyorlar kafama. Yahu, bu kız benim mi, yoksa mektep müdürünün mü? Cahil kalırsa benim kızım kalacak, ona ne? Herkez okumuş olursa, işe kim gidecek? Kız çocuğuna 4-5 sene okumak yeter de artar da. Bizim kisi ise, yedi sene okudu daha vazgeçmenin lâfını bile ettirmiyor. Koca lâfı edince, „Bana koca lâzım değil, ben daha okuyacağım“, diyor da kestirip atıyor. Şımarttılar kızı vesselâm.

Geçenlerde anası olacak o cadı da gelmiş, „Bir kızımız var be Mehmet, okutsak ya, ondan mual lime yapsak ya“ diyerek başımı şişiriyor.

Geçen sene benim bütün planlarımı suya düşürdüler. Hamzanın Ahmetle işi iyice pişirmiştik. Herif çocuğunu bana içgüveysi verecekti. Böylece TKZS-de bir anaları, iki de kendileri tam üç işçim olacaktı. Ben ise çelip bacağı oturacaktım bir köşeye. Öyle ya, 50 yaşında adam, iş adamı mı? Fakat tam dünürlük bitti, iş düğün hazırlığına geldiği bir zamanda, kız ve çocuk her ikisi de gidip VIII sınıfa yazılmasınlar mı? Bütün şeytanlarım çıktı tepeme. Bizi köyde rezil ettiler. Bu nasıl iş be arkadaşlar? İnsan kendi evlâdına bile sahip olamazsa, buna da dayanılır mı?

Kalkıp zorla mektepten alsam da kocaya versem, büyük dandana olacak. Başka plân düşündüm. Komşu köyden Ördek Hasanla dünürlüğü önceden pişirdik. 300 leva baba hakkı bile aldım. Çizdiğimiz plâna göre kıza: „Kızım burada yedi sene okudum ya yeter. Haydi seni kasabaya agronom mektebine götüreyim“ deyip doğru Ördek Hasanlara götürecektim. Fakat sen misin akıl veren. Daha akşamdan bagajını toplamış, ertesi gün erkenden benim haberim olunca binmiş reyse, tutmuş kasabanın yolunu. Varmış yazılmış agronom mektebine. Utanmadan oradan da bir mektup göndermiş bana: „Baba ben senin aklını beyendim, derhal reyse binip gel dim mektepe yazıldım. Burada yeyip içmek ve yatak, hepsi hükümetten. Dört sene sonra mektebi bitereceğim ve köye gelip işletmemizde agronom olacağım“, diyor mektubunda.

Söyleyin şimdi be arkadaşlar, bu da doğruluk mu? Babasından izin almadan onu mektebe niçin yazıyorlar? Şimdi ne yapayım ben başımı? Herifin başlık parasını geri çevirmeğe mi düşüneyim, yoksa kıza mektep parası tedarik etmeğe mi?

Amma ben de onu mektepten alıp kocaya vermezsem bana da bu köyde Tilki Mehmet demesinler. Ko şu mektep sonu gelsin de göstereceğim ben o zemaneye babasının kim olduğunu.

Başından geçenleri anlatan:

Tilki MEHMET

Kaleme alan:

Hakkı RUFİEF

Böyleleri de var

Olgunluk imtihanlarının yaklaştığı günlerden bir gün, Ali sokakta gezinirken talebe arkadaşı Saliyle karşılaştı.

— Nasıl?, dedi. İmtihanlara hazırlanıyor musun?

Öbürü sakince cevap verdi:

— Hiç ! Neden ben hazırlanayım?! Bu iş babama ait. Nekadar hünerli olduğunu göstermesinin şimdidir zamanı, dedi.

* * *

İki kadın pazarda buluştular. Selâm sabahtan sonra biri göğüs geçirerek:

— Eski dostlarını çok çabık unutuyorsun, dedi.

Öteki esefle:

— Afedersin, dedi. Hiç vaktım yok, zaten elim de değmiyor. Şey. . . olgunluk imtihanlarına hazırlanıyorum da. . .

— Desene gimnazyayı bitiriyorsun. Çok iyi, çok. . . Zaten böyle olmalı

— Yo-o-o ben değil, kızım bitirecek. Ben yalnız bir muallimden diğerine koşuyorum. Ne de olsa hazırlanıyorum işte.

Lâmiha VARNALİEVA

TÜRKİYE İRTİCAIN PENÇESİ ALTINDA

(Geçen sayıdan devam)

YAKUP DEMİR

Türkiye komunist partiyası Merkez komitesinin birinci sekretarı

ABD Ticaret bakanlığının resmî delillerine göre, 1961 yılı başında hususi amerikan sanayicilerinin Türkiyedeki kapital yatırımları miktarı 65 milyon doları bulmuştu. 1962 yılın haziran ayına doğru bu yekün 70 milyon dolara çıkmıştı.

Neft işleme, makine kuruculuğu, radyo, kimya ve ilâç sanayii de dahil olmak üzere, Türkiyenin birçok sanayı kolları büsbütün yabancı kumpanyaların kontrolu altındadır. Memlekete petrol maddeleri tedariki işi Amerikan ve İngiltere petrol kumpanyalarının elindedir. Bu kumpanyalar memlekette iki büyük neft işleme zavodu kurarak hükümete Türkiyeyi esir edici şartlar kabul ettirdiler. Bu şartlar gereğince, Türkiye tam 12 yıl, nefti ancak İngiltere ve Amerikadan almak mecburiyetindedir. Ön yerde Amerikan firmaları gelmek üzere. NATO planınca memlekette yapılan bütün askerî levazımat istihsali yabancı kumpanyaların idaresi altındadır.

İdareci çevreler monopolların bütün isteklerini hiç ses çıkarmadan yerine getirmektedir. Meselâ, Türkiyenin kanunu gereğince, memlekette yabancı kapital umum kapitalın ancak yüzde 49-unu teşkil etmektedir. Fakat idareci çevreler, monopolların isteği üzere bu nispetin yüzde 60-70 e kadar çıkmasına razı oldular. Memlekete dışardan birçok malın ithalini durdurdular. Yabancı kumpanyalara hazır malları ve kârlarını memleketten serbestçe aşırmak hakkı verdiler.

Monopolların siyaseti, sanayide devlet sektorunu batırmaya götürür, iç pazardan yarın öbür gün kovulabilmelerini sağlıyacak müesseseler kurulmasına meydan vermemektir. Türkiyeye, sadece köy iktisadiyatını ve hafif sanayiinin bazı kollarını „geliştirme“ imkânı verilir. Başka sözle imperyalistler Türkiyeyi kendilerine hammad de kaynağı ve mallarını satacak pazar olarak korumaya çalışıyorlar.

İstanbul gazetesi „Yön“ yabancı monopolların faaliyetini tahlil ederek şu neticeyi çıkardı: „Yabancı kapitala memleketimize giyme kapıları açıldı. Türk milletinin ağır milli kurtuluş savaşı neticesinde 40 yıl önce devrilen kapitülasyonlar rejimi yeni şekilde dirilmektedir. Batı ile işbirliğimizin başlıca „semereli“ neticesi budur.

İşte bu iş birliğinin acı meyvaları; milli müesseseler birer birer kapanıyor. İşsizler ordusu arttıkça artıyor, emekçilerin hayat seviyesi gittikçe kötüleşiyor Amerika „yardımı“ büsbütün askeri gayelere harcanıyor. Milli bütçe de gittikçe militaristik mahiyet alıyor. Bütün bunlar ağır yük olarak emekçilerin sırtına yükletiliyor. Bütçenin yüzde 90 kadarı vasıtasız ve vasıtalı vergilerden sağlanmaktadır.

EMEKÇİLERİN FECİ DURUMU

Türkiye bir ziraat memleketidir. Milli gelirin yüzde 70 kadarını köy iktisadiyatı mamulleri teşkil eder. Bundan dolayı Amerika birleşik devletleri baştan Türkiyeyi NATO-nun işemalları bazasına çevirmek istiyorlardı. Bununla ilgili olarak Birleşik Amerika, Marşal planı gereğince Türkiyeye çok miktarda ziraat makinesi, hususiyle traktor verdi. Böylece türk çiftlikçileri çabuk zenginledi Yarıcılar ve küçük mülk sahipleri iflâs etti. Çiftlikçilerin toprakları daha da arttı.

Bugünkü Türkiyede işlenir arazinin yüzde 70 kadarı iri çiftlikçilerin elindedir. Onlar bütün işletmelerin ancak yüzde 14-ünü teşkil eder. İşletmelerin yüzde 69-unu teşkil eden küçük çiftçiler işlenir toprağın ancak yüzde 28-ine sahiptir İri çiftlikçilerden her biri taprağıy la birlikte alınan ve satılan en az 3,5, bazıları hattâ 40 kadar köye hâkimdir. 750,000 kadar türk köylüsünün hiç toprağı yoktur ve ırgat olarak iri çiftlikçilere çalışmak mecburiyetin dedirler. Birçok aileler de çiftlikçilere yarıcılıkla işlemek zorundadır. Çıkardıkları mahsulün yarısını ve daha büyük bir kısmı çiftlik sahiplerine verilir.

Türkiye köylerinde yaşayış ve sosyal problemleri de halledilmemiştir. Resmi delillere göre evlerin yüzde 90-ı çağdaş hayat şartlarından uzaktır. Ahalinin yarısından fazlası içecek su kıtlığı çekmektedir. 16,000 köyün mektebi yoktur, 40,000 köyün sadece 250-si elektrikleştirilmiştir. Hemen hemen hiç bir köyde hastane değil, doktor dahi yoktur. Köylerde 4,000 kişiye bir doktor düşer.

Merkez Anadoluda ahalinin büyük bir kısmı hayvanlariyle beraber yaşamaktadır. Evlerin de pencere yerine küçük küçük delikler açmışlardır. Memleketin doğu bölgelerindeki ahali daha da feci durumdadır.

Geçinmekten âciz birçok köylü kasabalara gidip işsizlik ordusuna katılarak iş, ekmek aramak mecburiyetinde kalmaktadır. 1958 yılından 1959 yılına kadar büyük şehirlerin nüfusları yüzde 65 artmıştır. Mütehassısların hesaplarına göre, her yıl sadece İstanbula 80,000 kişi gelmektedir.

Mürteci kuvvetler köyde bugünkü durumu koruyabilmek içi bütün çarelere başvuruyorlar. Devlet ve siyaset adamları durmadan köyün kalkındırılması hakkında konuşuyorlar. Fakat hiç biri esas probleme, köylülere toprak verilmesi meselesine temas etmiyor. Daha 1945 yılında kabul edilen cuzî toprak reformu kanunu bile öylece gerçekleştirilmeden kaldı

Köy iktisadiyatının bakımsızlığı, toprak kıtlığı, makineleştirme zayıflığı ve daha birçok sebepler yüzünden mahsul yıldan yıla azalmaktadır. Ziraat memleketi olan Türkiye, dışardan buğday, bitki yağları v. s. köy iktisadiyatı malları almak zorunda. Bundan dolayı birleşik Amerikanın Türkiyeyi NATO-ya işe malları bazası yapma gayesi yerine amerikan malları, hususiyle ziraat mamullerine pazar yapma gayesi gerçekleştirildi.

Türkiyenin NATO ve SENTO saldırgan bloklarına girmesiyle memleketin dış ticareti de çok sarsıldı. Memleket sosyalist cep he memleketleriyle karşılıklı şekilde yararlı ticaret yapma imkânlarından mahrum edildi.

(Devam ediyor)

ПРЕД ЗРЕЛОСТНИТЕ ИЗПИТИ

В НАВЕЧЕРИЕТО сме на зрелостните изпити на двадесетата свободна учебна година. Всички ги очакват с интерес и нетърпение. Единадесетокласниците ги желаят по-скоро, за да покажат знанията си, да получат дипломите —пътен лист в живота. Техните родители искат да видят децата си завършили средно образование, преминали един важен етап в развитието то си. Цялата общественост следи подготовката на зрелостниците за изпитите, очаква от тях свежо попълнение в редиците на трудещите се и нова струя във висшите учебни заведения. Нашият окръг се нуждае от много кадри и училищата са в дълг пред народа, пред родината.

Вълнувани от такива мисли учителите в Първа гимназия Силистра са в изключително напрежение особено в тия решителни дни. Преподавателите по литература и математика с най-високо чувство на отговорност са работили 4 години с един и същи ученици и сега оглеждат своя път, проверяват знанията на зрелостниците, за да подпомогнат диференцирано за попълване не някои пропуски. Те са непрекъснато в училище. Има обявени часове за консултации, но отделни абитуриенти или групи при нужда търсят тяхната помощ и я получават веднага.

Обикновено учениците работят самостоятелно в къщи, а късно след обед идват в училище. Венета Цветкова организира решаване на по-характерни типове задачи, преговаря с тях въпроси по класове. Аеролита Огойска насочва зрелостниците към развиване на обобщаващи теми по литература като същевременно обръща особено внимание на някои стилни и правописни проблеми.

По-голямата част от абитуриентите работят съзнателно, стремят се да попълнят пропуските в знанията си и да затвърдят програмния материал. Да, по-голямата част! Това показаха и изпитите за повишаване успеха по биология, география и логика. Никога досега не са се явявали толкова много желаещи на извънредни изпити. И повечето от тях осъществиха желанието си да получат по-висока оценка по неизпитни предмети, за да повишат средния успех на дипломите си. Но отделни зрелостници дойдоха на тези изпити без достатъчно подготовка—вместо да изпишат вежди, те избодоха очите си. Това е сериозно предупреждение към всички. Изпитите не са шега и далеч не приличат на обикновените учебни часове. За тях е необходима сериозна подготовка. Някои несъзнателни младежи и девойки обаче безразсъдно пилеят времето си на басейна, други закъсняват в ресторанти или скитат нощем по улиците. Млади другари, опомнете се! Животът е примамлив, но утре той ще ви предложи още похубави неща, ще бъде по-щедър към вас, ако завършите успешно.

Броени дни остават до изпитите. Необходимо е пълно мобилизиране силите на абитуриентите, учителите и родителите, нужно е разумно, целенасочено използуване на времето за достойно представяне на зрелостните изпити.

Стоян ПЕЕВ
председател на учителската организация в Първа политехническа гимназия Силистра

Нашият конкурс-популяризатор на математически знания

ПОЧИТАНА и уважавана във всички векове, математиката днес се налага с невиждана бързина, защото повече от всякога е в служба на живота. В епохата на социализма тя преживява период на бурно развитие, решавайки безброй практически задачи. Трудът на великите математици днес лежи в основата на космическите кораби и атомните централи, в бързоходните параходи, в кибернетичните апарати, въплъщаващи силата и тържеството на човешкия ум. Днес техниката, биологията, медицината, икономиката, пък и всички останали науки са немислими без постиженията на математиката. Съвременният живот показва, че математическата култура е първостепенна необходимост за всеки гражданин.

Имайки предвид всичко това и най-вече голямата нужда от математици за нашия окръг, ОК на БКП взе специално решение за подобряване на обучението по математика и повишаване математическата култура на населението. Форма за популяризиране и утвърждаване на математическите знания и навици беше организираният от нашия вестник математически конкурс за осмокласници и единадесетокласници. Той имаше за цел да подпомогне подготовката на учениците за предстоящите изпити. Това — като най-непосредствена задача. Но той целеше още да направи интересът към математиката по-траен, по-жив.

В трите кръга на конкурса се дадоха задачи от всички дялове на математиката, чрез които искахме да подпомогнем учениците в затвърдяване и разширяване на знанията.

Учениците от осмите класове участвуваха по-масово. Особено голям бе броят на участниците от село Коларово — 21 ученика, Калипетрово — 15, Попина — 11 и др. Обаче участието на учениците осмокласници от гимназиите бе незадоволително. От Дуловската гимназия например не се получи нито едно решение. Характерна слабост, проявена при участието в конкурса, беше несамостоятелният подход към задачите. Осмокласниците от Коларово и Калипетрово, както това личи от изпратените конкурсни листове, изпратиха съвсем еднотипни решения. Много ученици са заимствували, а някои дори са преписали решенията от своите по-добри другари. А е трябвало учителите от тези села да насочат децата към материал, който да ползват, без да ги лишат от творчески подход към задачите.

В конкурса участвуваха 79 осмокласници и 28 единадесетокласници, предимно от I и II гимназии на Силистра. Първенец на конкурса стана Стойчо Коритаров от Тутраканската гимназия, който набра максималния брой точки — 90. Двама от 18-те участника на I гимназия — Силистра се класираха на второ място и един на трето.

Проведеният конкурс на вестник „Силистренска трибуна" спомогна много за увличане на учениците в усвояване на математическите знания. При тези задоволителни резултати това начинание заслужава да се превърне в една хубава традиция. Несъмнено, занапред тя би била още по-резултатна, ако намери по-широка подкрепа и сред учениците, и сред учителите и сред цялата общественост.

Христо ХРИСТОВ
инспектор по математика в отдел „Народна просвета" при ОНС

НАГРАДЕНИ

участници в математическия конкурс на в. „Силистренска трибуна"

От VIII клас

СТЕФАН КОЕВ I СПУ —Силистра—I награда
НИКОЛАЙ СОКОЛОВ от II СПУ—Силистра II награда
КРАСИМИРА ТАЛИГАРОВА от I СПУ —Силистра III награда
САЛИМ ИСМАИЛОВ от с. Искра — III награда

От XI клас

СТОЙЧО КОРИТАРОВ от СПУ—Тутракан—I награда
МИРА ГАБРАШКОВА от I СПУ—Силистра—II награда
МИЧО ТОДОРОВ от I СПУ—Силистра—II награда
ВИОЛЕТА ЦВЕТКОВА от II СПУ—Силистра—III награда
СТЕФАН АНДРЕЕВ СПАСОВ от I СПУ—Силистра—III награда

ГОДИШЕН АКТ — КОНЦЕРТ НА ДЕТСКАТА МУЗИКАЛНА ШКОЛА

НА 1 ЮНИ в салона на Силистренския народен театър се състоя традиционния акт—концерт на възпитаниците на Детската музикална школа при образцовото народно читалище „Доростол". В него участвуваха класовете по акордеон, цигулка и балет. Концертът започна с пиеси от Хендел, Моцарт и Глук в изпълнение на щрайховия оркестър при класа на Петър Момчев. Съставен от ученици от малките курсове, този оркестър показва стремежа на ръководителя му да приучи децата към ансамблово изпълнение. Но постигнатото не е достатъчно. Необходима е повече чистота и единство в изпълнението.

Между индивидуалните изпълнители — ученици от различните класове, които се представиха на концерта, впечатление направиха малкият цигулар Стоян Валентинов и акордеонистите Стефан Маринов и Пенка Русева. При тях е постигната още лекота на техниката, която дава възможност за по-прецизно интерпретиране на пиесите и концертите. Добре се представиха и Димитрина Тороманова, Константин Сергеев — цигулари, Нина Петрова — виолончело и др. Всички тях публиката изпрати с одобрителни ръкопляскания.

Особено добро впечатление направи щрайховият оркестър под ръководството на Асен Кирилов, който излиза пред гражданството за втори път. Сега той показа много по-добро единство вътре в партиите и като ансамбъл. И немският танц, и двете пиески от Й. С. Бах бяха много добре изпълнени. Бързият прогрес на оркестъра е много радващо явление.

С особена топлота публиката посрещна учениците от класа по балет с ръководител Юлия Чаушева. В изпълнението им личи добре овладяна палцова техника, личи системна работа за изграждане на красиви съчетания. За пръв път наши деца излизат пред публиката с класически танци с постановка, подготвяни с топлота и лиризъм: „Видение от Ориента", „ Полка с кукла", вариация от балета „Копелия" и други.

Постигнатото от Детската музикална школа през тази година не е равностойно във всички насоки. Но хубавото е достатъчно, за да очакваме догодина още повече.

Антон МИХАЙЛОВ

РАЗУМЕН И АКТИВЕН ЛЕТЕН ОТДИХ ЗА ВСИЧКИ УЧЕНИЦИ

С КАКВО нетърпение очакват учениците последния училищен звънец. През лятото всеки ученик очаква да преживее нещо хубаво, необикновено — да поиграе безгрижно край лагерните огньове, да участвува в походи из дебрите на китния Балкан, да се гмурка в морските вълни, да помогне в работата на селските труженици.

Колкото са по-големи очакванията на учащите се, толкова по-големи са грижите на отдел „Народна просвета" при ОНС и ОК на ДКМС. Подготовката за летния отдих тази година започна още през зимата. Вниманието сега е насочено предимно към извънградски лагери. Тази година по черноморското крайбрежие и в балканските лагери ще летуват повече от 2 150 деца. Необходимо е училищните лекари и класните ръководители правилно да насочат учениците към подходящия за тях лагер. Необходимо е да се окаже въздействие в това отношение и на родителите. Някои от тях не знаят здравословните нужди на децата си и налагат своето мнение пред комисиите.

За учениците, които през лятото остават в градовете и селата, трябва да се положат също не малко грижи. Градските пионерски лагери, лагерите към ТКЗС и предприятията, временните туристически бази, сборните пионерски дружини и отряди, трудовите бригади, експедиционните отряди трябва да станат центрове на ожи ени и увлекателни игри през лятото за ученици.

В нашият окръг все още се срещат директори и учители, които подценяват летния отдих на учащите се. Години наред в съветите Алфатар, Алеково, Старо село, Срацимир, Белица и други не се организират местни лагери, въпреки че има добри условия за това. Похвална е работата на обществеността и директора в Ситово, които организират лагер в с. Черновръх, край Тръвна. Добра подготовка се върши за организиране на летни лагери в Главиница, Сребърна, Сокол, Кайнарджа, Попина и др.

Нужно е през лятото правилно да се редуват трудовата дейност на децата с културния им отдих. Работата в градските и местните лагери трябва да бъде разнообразна и увлекателна. Пионерските бригади и звена в помощ на ТКЗС трябва да бъдат основна форма за работа с онези пионери, които не могат да се включат в извънградските и местните лагери. Резултатите от труда на пионерските бригади през миналото лято са похвални. Те показват, че трудовото възпитание на учащите се в нашия окръг е добило реален израз. За пример могат да се посочат пионерите от гр. Дулово, които изработиха общо 2 300 трудодни.

Онези деца, които остават в градовете и селата неорганизирани за известно време, също могат да се насочат към полезна работа в училището.

Особени грижи трябва да положат директорите и дружинните ръководители за най-активно включване на учениците в събирането на билки и дивораст ящи плодове. Изпълнението на тази задача е от изключително голямо значение за народното стопанство. Събраните средства могат да се използват за подобряване на материалната база, за екскурзии, награди.

Лятото предлага много добри условия за патриотичното възпитание на учениците. За него допринасят много излетите, походите, вечерите, посветени на родния край.

Все още се срещат директори, които неоснователно лишават от лятна почивка някои деца, като не ги включват в никакви форми на лятна работа, главно поради това, че са недисциплинирани. Това е голяма педагогическа грешка, която заслужава гражданско порицание.

Задачата сега е да се организира през летните месеци разумен активен отдих за всички ученици, да не остане нито едно училище без местен лагер или трудова бригада. За тази цел трябва да се мобилизират усилията не само на директорите и учителите, но и на цялата общественост.

Цеко ЦЕЛОВ
инспектор в отдел „Народна просвета" при ОНС

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

МРЪСНА ИСТОРИЯ

В БОН бушува нов скандал. Поредният. И няма да учуди никого, ако и той вземе в края на краищата своята жертва — един бонски министър. Както Оберлендер, Глобке, Крюгер. . . Какве е новото и старото в тази мръсна история?

В дъното й този път е д-р Ханс Зеебом, който вече години наред е безсменен министър на транспорта. Но неговите титулярни функции далеч не са транспортните съобщения. Той е министър на реванша. „Председател на судетските дружества", в които членуваш 100 000 души. Неговата първа задача и най-приятна грижа е да държи речи по сборищата на преселниците от „източните земи". Речи, които гъмжат от истерични призиви „да им се върнат" или дори „да си върнат" бившите „германски" земи. Земите, които бе заграбила Германия. Смисълът на тези сборища на всевъзможните „землячества" с тръби и барабани, с пангерманистки маршове и дивашки рев на фанатизирани тълпи от униформени недобити нацисти и недорасли хулигани и с неизбежната благословия или пряко подстрекателство на правителствени представители е ясен — инжекции на реванша. Тези инжекции имат двояко предназначение, двоен адрес — вътрешен и външен, но единна цел: да се галванизира нереалистичната, анахронична, банкрутирала „германска" политика на Бон.

Днес за реванша са нужни барабани, а утре — оръженосци. Междувременно барабаните трябва да осигурят оръжието. Разбира се, „най-модерно". Бон не може да си позволи да изостава от модата. „Бундесверът — каза генерал Камхубер, като командуващ военновъздушните сили — трябва да притежава оръжие, което да може да достигне Урал".

Разпалвайки реваншистка истерия, Бон иска да поддържа атмосфера на политическа треска в страната, която пък трябва да възспре топенето на ледовете в самата Германия и да стане фактор за утвърждаване на външнополитическите аспирации на Федералната република пред западните й съюзници. А за да стане такъв фактор, е нужно барометърът да сочи. . . буря. Но— особено след Московския договор — в Бон са като болни. Страхуват се, че рано или късно „духът на Москва" може да простре криле и над Германия. Един ден преди Зеебом да произнесе скандалната си реч в традиционното седалище на хитлеристките сборища Нюрнберг, „Франк фуртер алгемайне" писа: „Световнополитическият барометър показва намаляване на напрежението".

Щом като генералната тенденция на международните отношения е такава, а тежненията на Бон —противоположни, това още повече потвърждава, че са основателни опасенията от западногерманския реваншизъм и исканията да му се тури юзда чрез мирен договор. Лично Джонсън бе казал на Ерхард: „Помнете, че русите нервничат заради вас. Вие, можете да разберете причината. Анализирайте вашите отношения и вижте как могат да се поправят".

И ето ти анализ: „Ние искаме да се върнат на судетските немци ограбените от тях територии". Това „е първото условие за договор между германците и чехословаците". Мюнхенското споразумение „е от международна гледна точка безупречно"; „пропагандата за намаляване на напрежението и мирно съвместно съществуване не е дала никакъв резултат". Тази нагла декларация на бонския министър тъкмо в този момент наля масло в огъня на и без това не твърде любовните чувства към Бон. Досегашното официално искане на Бон — „границите от 1937 г." — бе надхвърлено „само" с . . . една година. Но къде е гаранцията, че след време няма да бъде надхвърлено с две, три, четири? „Зеебом — заяви такъв буржоазен вестник като „Ди велт"— не може да уплаши днес чехите, но той уплаши нас". Изводът: да се изхвърли от правителството, за да си измие то лицето.

Тъй този път ударът идва отвътре — от авторитетните среди в самата Федерална република. Това е ново в сравнение с досегашните политически скандали. Нов е и опитът да се ангажира Западът — злочест съавтор на мюнхенската капитулация — с реваншистките аспирации на Бон, като се възвестява, че това позорно споразумение продължавало да е в сила до ден днешен. В Англия реагираха остро. Лондонският „Таймс" нарече политическите изстъпления на този глашатай на реванша „постоянно вестяващ се кошмар". „Ако Зеебом остане на своя пост — заключи стълбът на британския печат — това ще ни накара да мислим, че целият бонски кабинет подкрепя „крайните възгледи" на Зеебом. Само мъмрене от страна на Ерхард не е достатъчно. Търпението към Зеебом е изчерпано. В тази реакция също има нещо ново. Тя е равносилна на плесница в лицето на Бон. В Шаумбург се разтревожиха и дадоха заден ход. На петия ден официално бе съобщено, че Федералната република „желае само да бъдат възстановени границите от 1937 година". Държавният секретар фон Хазе заяви, че неговото правителство няма териториални претенции към Чехословакия. На шестия ден Ерхорд се срещна със своя министър и изрази „недоволство от някои формулировки" в нюрнбергската му реч. Защо? Тези „формулировки" будят „недоверие" към политиката на Бон. А същността на тази политика, на Мюнхен се потулва. Нали сам канцлерът не е съвсем безучастен към тях? Зеебом остава. Засега. . .

Както и да е, скърцайки със зъби, Бон дава макар и принудителна дан на времето. На времето, в което барометърът не сочи буря. Не звучи ли и тук нещо ново?

Дим. КОСТОВ

ТЕХНИКУМ ПО ПОЛИВНО ЗЕМЕДЕЛИЕ С. РЯХОВО, РУСЕНСКО

Дирекцията на Техникума по поливно земеделие—с. Ряхово, Русенски окръг съобщава, че през учебната 1964-65 година ще приеме в първи курс 70 курсиста момчета и момичета от Русенски, Разградски, Силистренски, и Толбухински окръзи.

Курсът на обучението е четиригодишен.

Завършилите успешно Техникума, придобиват квалификация „среден техник по поливно земеделие". Получават диплом и за тракторист.

Условия за постъпване в Техникума:

1. Кандидатите да имат завършен VIII клас и да не са по-възрастни от 17 години.

2. Приемането на кандидатите се извършва по бал, образуван от общия успех от свидетелството за завършено осмокласно образование, успеха по математика, български език и успеха по биология.

3. С предимства се приемат децата на активни борци против фашизма и капитализма, загинали в Отечествената война, герои на социалистическия труд, изобретатели, многодетни родители, представените от ТКЗС, ДЗС, МТС, и други предприятия.

4. Подрежането и подбора се извършват от комисия. Решенията на комисията са окончателни.

4. Кандидатите да подадат молби до директора на техникума най-късно до 10 юли 1964 година.

Към молбата да прилагат следните документи:

а) Свидетелство за образование в оригинал или препис заверен от училището.

б) Акт за раждане

в) Характеристика от училището

г) Документ за предимство (ако се ползват от такова)

д) Свидетелство за семейно и материално състояние.

Кандидатите, които имат по-горен клас от изискваният представят за сведение и отпусно свидетелство за последния завършен клас.

Списъкът на приетите кандидати ще се обяви на 13 юли 1964 год. Приетите трябва да се запишат до 20 юли 1964 год., като представят свидетелството за завършено образование в оригинал. Приетите и незаписалите се в този срок отпадат.

Курсистите ще ползуват безплатно работно облекло, безплатна храна три пъти на ден, а на една част ще се осигури общежитие.

На пълните сираци се отпускат специални стипендии или пълна държавна издръжка.

Курсистите завършили успешно техникума имат право да следват във всички висши учебни заведения в страната и чужбина.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА НА ТЕХНИКУМА

Техникумът по механизация на селското стопанство с. Лозница, Разградско

СЪОБЩАВА

През учебната 1964|1965 година ще приеме 105 курсисти в I курс от Разградски, Търговищки, Русенски, Коларовградски и Силистренски окръзи.

Кандидатите да са завършили VIII клас и да не са по-възрастни от 17 години. Срок за подаване на документите—10 юли.

Завършилите техникума получават средно специално образование с квалификация среден техник и имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

Курсът е 4 годишен

От дирекцията

ТЕХНИКУМ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ И ВЪТРЕШНА АРХИТЕКТУРА „ВАСИЛ КОЛАРОВ" — ВАРНА
(Задочен отдел)

Приемане на курсисти за учебната 1964 — 1965 година

За задочно следване в техникума се приемат мъже и жени завършили VIII клас (III прогимназиален клас), които имат най-малко една година трудов стаж по специалността мебелно или строително столарство. Да не са по-възрастни от 40 години.

Ще се приемат 40 души от предприятията на Северна България. Курс на обучение — 5 години.

Кандидатите трябва да подадат ДО 10 ЮНИ МОЛБА, придружена със СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ: 1. Свидетелство за образование—оригинал, 2. Автобиография, 3. Удостоверение от предприятието, че работи по специалността с препоръка от профкомитета и ръководството на предприятието да учи задочно.

Резултатите от подадените молби ще се съобщят писмено на кандидатите.

През месец юли ще се проведат присъствени занятия.

Запитвания и молби да се отправят до Техникум по дървообработване и вътрешна архитектура „Васил Коларов"—Варна.

ЗА ЛЕТНИЯ СЕЗОН

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА —

И КЛОНОВЕТЕ В ТУТРАКАН И ДУЛОВО

доставиха от производствените предприятия в страната лятна конфекция, фино горно и долно жарсе, бижутерийни изделия, парфюми и одеколони.

Новопристигналите стоки са разпределени в магазините на дребно в окръга.

Използвайте случая да се снабдите

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ · БИБЛИОТЕКА · София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 67 (775) | Вторник, 9 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет се изпълнява

КАЧЕСТВОТО НА ПРОДУКЦИЯТА ЩЕ СЕ ПОДОБРИ

Годините на народната власт създадоха и развиха Промкомбинат „Камъшит" в Силистра. Той стана промишлено предприятие, предназначено да произвежда предмети предимно за битови нужди. Освен че продукцията му се посреща добре на вътрешния пазар, голяма част от нея е заслужила и високата оценка далече зад границите на страната ни. Това последно обстоятелство е поставило като важна задача пред Промкомбината постоянното повишаване на качеството. Въпреки че е направено много за недопускането на рекламации, Постановлението на ЦК на Партията и Министерския съвет за подобряване техническия контрол по качеството в промишлеността предизвика интерес и оживление сред ръководството на „Камъшит".

След публикуването на Постановлението в централния печат беше свикан актива на предприятието, който се запозна с него и набелязва мерки за прилагането му. Като важен пункт, от който зависи качеството се отбелязаха някои материали, лошото качество на които повишава това и на самата готова продукция. Обърна се внимание върху найлоновата нишка, с която се плетат дамаджаните. На места поради дефект в машината тя се на дебелява. Сега техническото ръководство взе мерки за отстраняването му. Набелязаха се мероприятия за отстраняване шупливите в дамаджаните, реши се изваждането от употребата на подстандартните ракитови пръчки.

За одобряване на техническия контрол се направи подмяна. На мястото на началника на отдел „Качествен контрол" и на още четирима души от него дойдоха дългогодишни работници, които много добре познават работата и се отличават с високото си съзнание.

Това са само първите стъпки по подобряване на техническия контрол в „Камъшит". След разглеждането на Постановлението от всички работници, колективът ще приеме и други допълнителни мерки и открие нови начини за повишаване качеството на продукцията.

Оник ШИРВАНЯН
партиен секретар на Промкомбинат „Камъшит"

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

КИПИ ВЪЗТОРЖЕН ТРУД ПО КООПЕРАТИВНИТЕ ПОЛЯ

От изгрева до залеза

Лято е сега по блоковете на главнишкото стопанство. Настъпиха вече онези дни, когато по улиците на селото трудно може да се види човек. Всички бързат навън—към полето, налято със зеленина. Трудолюбивите кооператори ги зове богатата реколта; зове ги и тютюневият разсад, и зеленчуковата градина, и хилядите декари, засети с царевица и слънчоглед.

Наистина много селскостопанска работа се е струпала сега. Но и хората бързат. Защото знаят, че всеки ден сега е година, че колкото повече упоритост вложат през тези дни, толкова по-високо ще бъде възнаграждението им.

Кооперативното ръководство е създало стройна организация на работа, добре отстоява своя трудов пост. Затова досега са окопани 1 600 декара със слънчоглед за втори път, и е засаден тютюнев разсад върху 390 декара. За втори път са окопани и 350 декара с цвекло.

Сега за обработката на царевицата са насочени основните сили. А и царевицата в стопанството тази година е хубава, плевели почти няма, защото вече три пъти са кръстосали открай докрай блоковете механизаторите на бригадата със зачислените им машини.

С надеждата за богат урожай навлизат сутрин в блоковете кооператорите от бригадата на Петър Василев. Затова и копанта спори. 2 400 декара царевица досега е разредена и окопана за втори път. На тази площ, разредени и очистени от плевелите, царевичните растения растат на воля и весело размахват листенца, когато ветрецът ги погали.

Бригадата на Петър Василев скоро ще свърши с второто окопаване на царевицата. И за навременното приключване на тази работа заслуга имат всички. Но все пак звеното на Вичка Миланова и този път беше най-редовно.

Лято е сега и затова са така упорити в своята работа кооператорите от бригадата на Петър Василев. Защото и жътвата е близо. Докато тя дойде, кооператорите са решили да приключат с основните работи около пролетниците. Затова те сега са в полето от изгрева до залеза на слънцето.

Светослав ИВАНОВ

Уверени са в бъдещите успехи

Настъпиха отново напрегнати и решителни дни за лозарите от село Долно Ряхово. В местността „Ески балък" са се ширнали над 212 дка лозя, за които кооператорите са се вдигнали на бойна нога за запазване на насажденията от маната и развитието на плевелите.

От дни наред упорито и сръчно работят Ангел Цонев, Георги и Найден Каракалови, Стоян Филипов, Кирил Георгиев и Стефан Георгиев. В трудовата надпревара не изостават и Недка Панайотова, Тодорка Стефанова, Недялка Стоянова и Мария Владимирова. С дружните усилия на стопаните 212-те декара лозя са окопани, извършани са и леторазлите на повече от 107 дка. А сега трудолюбивите кооператори са в настъпление срещу маната. Те пръскат лозята с бордолезов разтвор.

Лозарите са уверени, че положат ли необходимите грижи за лозята, ще получат и по-високи добиви от заплануваните.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

ПРОИЗВЕДОХА РАННИ ЗЕЛЕНЧУЦИ

В кооперативната зеленчукова градина в с. Босна работи бригадата на Юсуф Мутафов. Благодарение на упорития труд на кооператорите от бригадата беритбата на ранни зеленчуци в селото започна още на 10 април. В края на май работливите градинари набраха първите количества ранно зеле, а наскоро ще узреят и доматите. Досега в зеленчуковата градина са произведени и изпратени на пазара 400 кг краставици, 7 000 връзки репички, 200 кг тиквички, 3 000 кг зеле и други зеленчуци. Най-голям дял за постигането на тези успехи имат кооператорите от звеното на Али Реджебов.

Хюсеин РАСИМОВ

Окопават пролетниците

Кооператорите и механизаторите от с. Ястребна полагат големи грижи за обработката на пролетните култури. След хубавите дъждове те бързат да унищожат плевелите и да запазят влагата. Досега в селото е извършена първа копан на 260 декара цвекло, 320 декара слънчоглед, 50 декара тютюн и други култури. На челно място в съревнованието е звеното на Йордан Георгиев, което започна вече второто окопаване на слънчогледа. Бързо напредват с работата и кооператорите от звеното на Рада Дочева, които само за един ден окопаха 45 декара царевица за фураж. След няколко дни трудолюбивите кооператори ще започнат второто окопаване на тютюна.

Калинка ГЕОРГИЕВА

С трудолюбие и сръчност

Бригадата на Ахмед Черкезов от село Босна отдавна завърши разреждането и първото окопаване на ръка на 450 дка захарно цвекло, 1 800 дка царевица и 500 дка слънчоглед.

Сега кооператорите усилено окопават за втори път пролетните култури, като проявяват голямо трудолюбие и сръчност.

Начело в работата са звената на Хасан Хамидов, Махмуд Ахмедов и Бедри Даилов. От кооператорите най-добре се проявяват Айше Мехмедова, Сюлбие Рюстемова, Разие Яюбова, Неврия Джемалова и други.

Хюсеин РАСИМОВ

ЖЪТВАТА НА РЕПИЦАТА ЗАПОЧНА

На 7 този месец в трудово-кооперативното земеделско стопанство с център с. Попина настъпи голямо оживление. Започна най-радостната полска работа на село—прибирането на реколтата. Хората взеха сърповете и паламарките и се отправиха към местността „Балтата", където е засята репицата. Ръководството на кооперативното стопанство реши засега да не се използуват комбайните, тъй като из репицата е израсъл доста ечемик и трябва да се запази да узрее. Затова кооператорите от бригадата на Мария Попова жънат на ръка. Още през първия ден те успяха да пожънат 40 декара и се надяват след два дни да привършат жътвата на всичките 200 декара репица.

Неделчо СТАНЧЕВ

Шумно и весело е по кооперативните блокове, където още рано сутрин пристигат стопаните и започват работа. НА СНИМКАТА: Звеното на Никола Костов от село Ситово сръчно окопава цвекло.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Нов голям успех

„Повече електроенергия!" е лозунгът, под който работи колективът на Силистренската електростанция. Написаното не е думи без съдържание! Производството тук не се вижда както другаде, то не се натрупва, а бързо излита извън сградата по безкрайната мрежа на проводниците. Резултатите добиват „материален" израз само в книгие. Изписаните цифри казват, че планът за шестмесечието е 4 200 000 квтч, а са добити 5 072 974 квтч електроенергия или плана е изпълнен 121 на сто. Тази цифра пък обяснява, че ДЕЦ — Силистра работи вече за август.

Заедно с преизпълнението на плана в отчетните документи се виждат и други цифри. Със своеобразния си език те говорят за друг един успех — икономисани са 4 658 л газьол, 3 088 л масло и 3 500 квтч енергия за собствени нужди. При ремонта на машините също е намерен начин за пестене — ремонтният срок се съкращава с по 30 часа, които се равняват на около 56 700 квтч електроенергия в повече.

Вече пет месеца изминаха от началото на годината и всеки един от тях носи все по-големи успехи. Колективът на ДЕЦ — Силистра, воден от своите пръченци Стоян Великов, Петър Пенчев и Мехмед Алишев ще посрещне светлата годишнина на свободата с радост и гордост от изпълнения дълг.

Ангел КОЛЕВ

ПОДГОТОВКА ЗА СУШЕНЕТО НА ТЮТЮНА

Кооператорите от стопанството с център с. Окорш засадиха предвидените за тази година 2 100 декара тютюн още в края на миналия месец. Сега се извършва окопаването на тази доходна техническа култура. Едновременно с това опитните стопани се подготвят отрано за сушенето на листата. В трите села на кооперативна се строят за целта удобни навеси с дължина сто метра. Всяка бригада ще разполага с четири такива навеса. В с. Вокил започна изграждането на модерна сушилня.

През миналата година стопанството получи от тютюна към 350 000 лева. Тази година кооператорите са решили да удвоят доходите от тази култура.

Мария СТАМЕНОВА

Първенец е бригадата на Хабил Арифов

Всички сили сега ръководството на кооперативното стопанство в село Окорш е насочило към окопаване на пролетните култури. Ежедневно по кооперативните блокове излизат на работа по 800-850 души, а от няколко дни в помощ на стопанство то се включиха и учениците от основното училище и селскостопанският техникум.

Досега е извършена първа копан на 4 400 дка царевица, 1 900 дка захарно цвекло и над 40 декара тютюн, а на слънчогледа кооператорите завършиха и втората копан с машини.

За бързото и добро изпълнение на селскостопанските задачи, помага много съревнованието, което се води най-редовно между звената и отделните бригади. Засега като първенец се очертава бригадата на Хабил Арифов от село Овен, която е окопала почти всички пролетни култури и то не за първи, а за втори път.

В кооперативното стопанство на първо място от звената се нарежда звеното на Муисин Адилев. Добре се проявяват в труда и кооператорите от звената на Мюстежеб Исмаилов, Мехмед Ибрямов и Станка Иванова. Активно участие в окопаването на пролетниците вземат механизаторите. Досега като най-старателни в работата се проявяват Васил Стефанов от с. Окорш, Юзеир Мехмедов от село Вокил и Джеват Мехмедов от село Овен.

Благодарение на упорития труд на кооператорите и механизаторите, въпреки честите валежи, пролетните култури са спасени от плевелите. Оставени са и необходимите бройки растения на декар, което ще осигури през есента кооперативното стопанство да прибере високи добиви от пролетниците.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

ОТРАНО ДА СЕ ПОДГОТВИМ ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Подготовката на новата учебна година има решаващо значение за по-нататъшното подобряване на учебно-възпитателната работа. Поради това тя трябва да се извърши организирано, целенасочено и срочно.

Важен момент по подготовката на новата учебна година е пълното осъществяване на задължителното обучение. В изпълнението на тази задача има натрупан доста опит, който показа, че в резултат на разяснителната работа, която извършиха органите на народното образование и активното включване на обществеността, броят на неприбраните деца, подлежащи на задължително обучение през изтеклата година бе сведен до минимум, 24 срещу 41 за миналата учебна година. На много места обаче тази задача се извърши формално, защото въпросът за осъществяване на задължителното обучение не стана грижа на цялата общественост. Само този неприемлив стил на работа обяснява факта, че в едни и същи села на окръга —Голеш, Секулово, Паисиево, Чернолик и други, редица години остават вън от училище много деца. С недостатъчна настойчивост и загриженост се подема този въпрос и сега. Съгласно Правилника за задължителното основно образование до 1 юни т. г. изпълнителните комитети на общинските народни съвети трябваше да разгледат цялостно въпроса за задължителното основно образование на територията на съвета, а изпълкомите, които са изпълнили това свое задължение са все още единици.

За пълното осъществяване на задължителното обучение през новата учебна година изпълнителните комитети на народните съвети трябва да разгледат на свои заседания този въпрос и да изградят комисии с представители на народните съвети, учителските колективи и обществените организации. Тези комисии трябва да извършат щателно издирване на подлежащите деца, като обърнат особено внимание на децата, които са отпаднали през тази учебна година или са с непостоянно местожителство. Навсякъде трябва да се пристъпи веднага и към цялостен медико-педагогически преглед на всички деца, подлежащи на встъпване в първи клас. В никакъв случай не бива да се търпи деца на трудещи се, подлежащи на задължително обучение, да остават вън от училище.

През настоящата учебна година в нашия окръг се откриват 21 нови осмокласни училища. По този начин ще се разреши задачата, всички ученици, които трябва да завършат осми клас, да бъдат прибрани в училище. Приемането от следващата учебна година в професионалните и средни общообразователни училища ще става само на основата на осми клас. Това налага учебно-материалната база в тези училища да се разшири и подобри. В редица селища например има да се довършват нови постройки (ДЗС „Янко Забунов"), в други—да се направят пристройки към съществуващите сега сгради (с. Сокол и др.), а в трети— да се извърши вътрешно преустройство и ремонт (с. Честименско, Алеково, Срацимир и др).

В почти всички новооткриващи се осмокласни училища липсват необходимите кабинети и работилници за нормално провеждане на лабораторни упражнения и практически занятия. Затова е необходимо изпълкомите на народните съвети, подпомогнати от родителските колективи и цялата общественост, да вземат бързи мерки за подобряване на учебно-материалната им база. Те трябва да поставят пред управителните съвети на ТКЗС въпроса за осигуряване на работна ръка и превоз на строителни материали за училищата. Във всички тези задачи директорите на училищата и народните съвети трябва да търсят близката помощ на партийните комитети.

Още сега директорите на училищата, подпомогнати от специалисти — учители, трябва да набележат мерки за обзавеждане на кабинетите и работилниците с необходимия минимум от помагала, уреди и химикали.

Сегашното състояние на учебните кадри в средния и горния курс на училищата не е добро. В окръга сега работят 186 нередовни учители в средния курс или 34.4 на сто, а в горния курс — 21 нередовни или 15.8 на сто. В професионалните училища техният процент е още по-висок — 61.9 на сто. Поради това, че през следващата учебна година във вътрешността на страната масово се откриват осмокласни училища, има реална опасност учителите от други краища да напуснат окръга и да кандидатстват по родните си места. Затова учителските и партийни организации трябва да разгърнат широка разяснителна работа между тях, за да останат те в същите училища. В това отношение не малка помощ могат да окажат и народните съвети, като вземат мерки да им осигурят по-добри битови условия.

В пряка връзка със състава на учителския персонал стои въпросът за квалификацията на учителите през лятото. По плана на отдел „Народна просвета" тази година ще се проведат редица квалификационни курсове. Една част от учителите ще посетят курсовете в институтите за усъвършенстване във Варна и София. Но с тези курсове въпросът не се изчерпва. Основното си остава всекидневното самообразование на учителите в учителските колективи.

Сега се отпечатват и се изпращат по места новите учебни програми. Налага се учителите задълбочено и цялостно да ги проучат и си изготвят годишните планове, като отбележат в тях възпитателната работа, която ще извършат във връзка с програмното съдържание, допълнителния материал за разширяване на знанията на учениците и др. Преподавателите по физика, химия, биология и математика от горния курс трябва да отбележат кои въпроси от учебния материал намират приложение в учебната и производствена практика.

Навременното и цялостно снабдяване на учениците с учебници, тетрадки и други пособия е също важна страна в подготовката за новата учебна година. Практиката да се събират средства в края на учебната година трябва да се утвърждава. Тя дава възможност учебниците да се доставят организирано и навреме. За тази цел е необходимо директорите на училищата, подпомогнати от учителските колективи, да разгърнат широка разяснителна работа за запазване и използване на стари учебници. Новите учебници трябва да се изпратят по места по определения график от ОП „Печатни произведения", съобщен на директорите. Въобще работата по снабдяване на учениците с учебници, тетрадки и пособия трябва да се организира така, че на 15 септември всеки ученик да бъде напълно готов за пълноценни знания.

На упорита работа за образцова подготовка на новата учебна година!

Дни на усилен труд

ПОЧТИ ежедневните валежи през целия месец май, обилната влага и ниската температура в почвата не позволиха на кооператорите от бригадата на Пеню Борисов от село Подлес да работят по предвидените в плана за пролетната кампания задачи, свързани най-вече с отглеждането на пролетните култури. Закъсня се с разсаждането на тютюна и окопаването на царевицата, захарното цвекло и слънчогледа и трябва да се вземат бързи мерки за спасяването им от плевелите.

Най-голяма беше тревогата на бригадния съвет и партийното бюро за тютюневия разсад. Поникнал по-късно, отколкото в селата Главиница, Калугерене, Ножарево и Падина, той се разви слабо, беше нападнат от болести. И макар че други години бригадата, бригадирът Пеню Борисов и звеноводите, опитни и добри другари, бяха получавали висока оценка от общинския партиен комитет за участието си в работите на ТКЗС, този път се наложи да бъдат критикувани за обратното.

Два-три дни се застояха в село Подлес председателят на ТКЗС Тодор Стоев и главният агроном Никола Шиндров. Ясно съзнавайки сериозността на изоставането в това село, те, съвместно с партийното бюро и бригадния съвет, създадоха убеждение у кооператорите, че за 3-4 дни окопаването на пролетниците трябва да приключи окончателно, за да се насочат силите по-нататък по отглеждането на тютюна, коситбата, силажирането и подготовката на звената за жътвата. Преди всичко те обърнаха внимание на бригадира и звеноводите за по-навременното излизане и организацията на работната ръка, важно условие да не се прибягва до помощта на другите села в района. Засили се контролът на участъковия агроном Камен Георгиев по отношение качеството на окопаването, дадена бе правилна насока на социалистическото съревнование, водено между звената, отчитано всяка вечер. Раздвижиха се агитаторите, връчваше се червеното преходно знаме на звеното-първенец.

Четири дни бяха достатъчни, за да се излезе от задънената улица на изоставането. На 6 и 7 юни седемтях звена от бригадата на Пеню Борисов приключиха с окопаването на пролетниците и разсаждането на тютюна. На всичките 1 100 дка царевица кооператорите извършиха първо окопаване, трето окопаване на 200-та дка захарно цвекло, второ окопаване на 1 000-та дка слънчоглед. Разсадиха предвидените по плана на стопанството 280 дка тютюн и окопаха от него 60 дка.

Звената на Иван Костадинов, Руска Николова и Петранка Кирова работиха най-добре. На тях им е дадено правото да бъдат първенци в тези усилени дни на труд и напрежение. Но от тези и от другите звена ние трябва да изброим имената и на Христо Петров, баба Рада Трачева, Марийка Илиева, Милка Щерева, Руса Николова, Руска Кирова, Костадинка Недялкова, Найденка Димитрова и Анка Иванова, които през цялото време не подгънаха крак, чувствувайки най-голямо задължение да помагат на колектива в големия щурм на задачите.

Застанали рамо до рамо зад партийното бюро и бригадния съвет, ръководени от съзнанието на добри стопани, подлеските кооператори се борят да удържат дадената си пред Партията дума в чест на Девети септември, да бъдат първенци в стопанството.

Никола НАНЕВ

СЕКУЛОВО

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ СИЯЙНО ЛЪЧЕЗАРИЕ

ТЕРИТОРИЯТА на общинския народен съвет влизат селата Секулово, Грънчарово, Прохлада и Скала, чието население възлиза на 3 921 човека.

Трудово-кооперативното земеделско стопанство с център Секулово има обработваема площ 46 134 дка. Основният отрасъл в растениевъдството е зърнопроизводството. Тук се дава голямо предимство на пшеницата. Успешно се развиват и техническите култури — слънчогледа и тютюна. В животновъдството са застъпени всички отрасли, с изключение на свиневъдството, те се развиват много добре и носят големи доходи на кооператива.

СЕКУЛОВО. За този изминал край в миналото никой не мислеше — нито румънската, нито българската фашистка власт. От 1940 до 1944 година за района „като придобивки“ можем да отчетем построеното 4 км шосе от Секулово до Грънчарово, учреденото читалище с 230 книги и 1 радиоапарат. Наследство от румънската и фашистката власт бяха останали трите гранични застави в Грънчарово, Секулово и Прохлада и четириге населени пункта, които не можеха да се нарекат села (обрасли в тръни и бурени, през които човек пътувайки, не можеше да открие улиците).

Народът работеше неуморно, но плодовете от своя труд не можеше да използва. Всичко отиваше за данъци, а храната биваше реквизирана за нуждите на германофашистките окупатори.

Най-после дойде краят на това тегло. Роди се дълго-очакваната свобода. Народът възторжено посрещна прославените край Москва, Волгоград, Иркутск и Кишинев съветски войни. За пръв път измъченият от дълги години добруджанец си отдъхна спокойно. Свободата огря и този край със своето сияйно лъчезарие.

И сега в тези дни на равносметката, комунистите, сдружените земеделци, всички трудещи се от Секуловския съвет, отправят най-гореща благодарност към Съветския съюз и неговата велика армия — освободителка, към БКП — организатор и ръководител на антифашисткага въоръжена борба на народа срещу българския фашизъм.

Изминаха оттогава двадесет години, които не са много, но измененията, които се извършиха в нашия район не са малко. Обликът на селата в района коренно се промени. Те непрекъснато се благоустрояват, съгласно утвърдените регулационни планове. На мястото на предишната буренясала поляна и забравеното от векове гробище, сега извисяват снага двуетажни сгради — културния дом, сгр дата на потребителната кооперация, домът на ТКЗС, основното училище, побрало в себе си 324 деца, построената преди две години комбинат фурна и баня, ветеринарна лечебница и др.

Докато през 1944 година от всичко 550 къщи само една беше тухлена, в настоящия момент техния брой възлиза на 802 къщи, от които 578 тухлени.

През годините на народната власт населението от района получи възможност да се ползва от четирите читалища, помещаващи се в хубави сгради, снабдени с над 4 400 тома литература. Тези книги се четат от 850-900 редовни читатели. В секулово е монтиран широколентов прожекционен апарат. Четири пъти в седмицата се прожектират филми, а във всяко от останалите 3 читалища в съставните села има теснолентови киноапарати. Всички села в района на Секулово — Грънчарово, Прохлада и Скала са електрифицирани. От 802 къщи, в 610 има радиоапарати. Редовно слушат предаванията на местната 600-ватова радиоуредба трудещите се от Секулово и Грънчарово. До края на годината и село Прохлада ще бъде радиофицирано.

Много време губеха хората пред 20 години, чакайки по кладенците за вода. Този проблем е успешно решен. Сега и в 4-те села редовно тече бистра вода от 125 чешми.

Пътищата от централното село до всички съставни сели са шосирани, от които 7 км са асфалт. Секулово сега има редовна автобусна връзка с Коларовград и Силистра.

Не можем да не споменем в числото на поредицата при добивки и наличието на участъковата болница в Секулово, колективът на която вече 17 години се грижи за здравето на трудещите. Няма вече и родилки, които да не посещават родилния дом, да не се ползват от навременната медицинска помощ.

Невиждан размах получи тук образованието и културата. До 1944 година имаше само 4 начални училища, а сега освен началните има и две основни, в които се учат 645 деца. От тяхното създаване досега в основните училища са се дипломирали 556 ученика срещу 16 до 1945 година. Непрестанно расте и броят на хората, завършващи висше и средно образование.

Броят на вестниците и списанията, получавани в района през 1962 година от 817 се увеличи на 1549 през тази година, от които 220 съветски.

Преобразованията, които станаха през годините на народната власт наистина са удивителни! Измени се не само обликът на селата, но коренни промени настъпиха и у хората, в техния бит и култура. Ярко доказателство за това е нарастналия стокооборот на дребно, който през 1956 година от 266 000 лева, се увеличи на 670 000 лева през 1963 година.

Във венеца от трудови дела и радостни завоевания, пред нас се редят много важни събития, забележителни дати, имащи голямо значение за нашето социалистическо строителство. Но от всички тях за цялата страна и за трудещите се от нашия район, особено важно значение има Априлският пленум на ЦК на БКП. Това се вижда по безспорен начин от преломните моменти в развитието на нашето кооперативно стопанство. Показателни са непрекъснато растящите доходи, които получават кооператорите. През 1959 година на работоспособен кооператор се падаха 368 лева, а през 1963 година 729 лева.

Благодарение на правилната политика на Партията, след Априлския пленум се отприщиха силите, енергията и инициативата на селските труженици. В района се води масова битка за повече селскостопанска продукция, за осъществяване предначертанията на историческия Осми конгрес на Партията в областта на селското стопанство.

В чест на славната 20-годишнина от победата на социалистическата революция в България, въодушевени от постигнатите големи успехи, кооператорите влагат своите сили за изпълнение на поетите в отговор на Възванието на ЦК на БКП социалистически обещания, борят се за завоюване званието „Звено или ударник за комунистически труд“ и „Паспорт на трудовата слава“.

Йордан ЙОРДАНОВ
секретар
на общинския партиен комитет

УСТРЕМЕНИ В БЪДЕЩЕТО

СЕГА, когато посещаме стта при животните до минимум. Кооператорите знаят, че по този начин в касата на кооперативното стопанство ще постъпят допълнително 174 412 лева, което ще спомогне за увеличаването на техните доходи,

двадесетгодишнината от Деветосептемврийската победа у нас, кооперативното стопанство има е какво да се гордее. Средните добиви значително нараснаха. Докато през 1959 година получихме по 182 кг пшеница през 1963 година са получени по 205 кг от декар. Добивът на фасул се увеличи от 60 на 121 кг, на слънчогледа от 124 на 166 кг, на царевицата от 156 кг на 362 кг, на тютюна от 82 кг на 148 и т. н. На държавата стопанството е продало през 1959 година 1 503 тона пшеница, а през 1963 година 2 237 тона. Предаденото количество тютюн в сравнение със същите години е растна от 27 тона на 177 тона, на фасула от 89 тона на 212 тона, на царевицата от 93 тона на 775 тона, на яйцата от 337 557 броя на 985 657 броя, на месото от 136 тона на 217 тона и на млякото от 725 314 л на 906 343 литра.

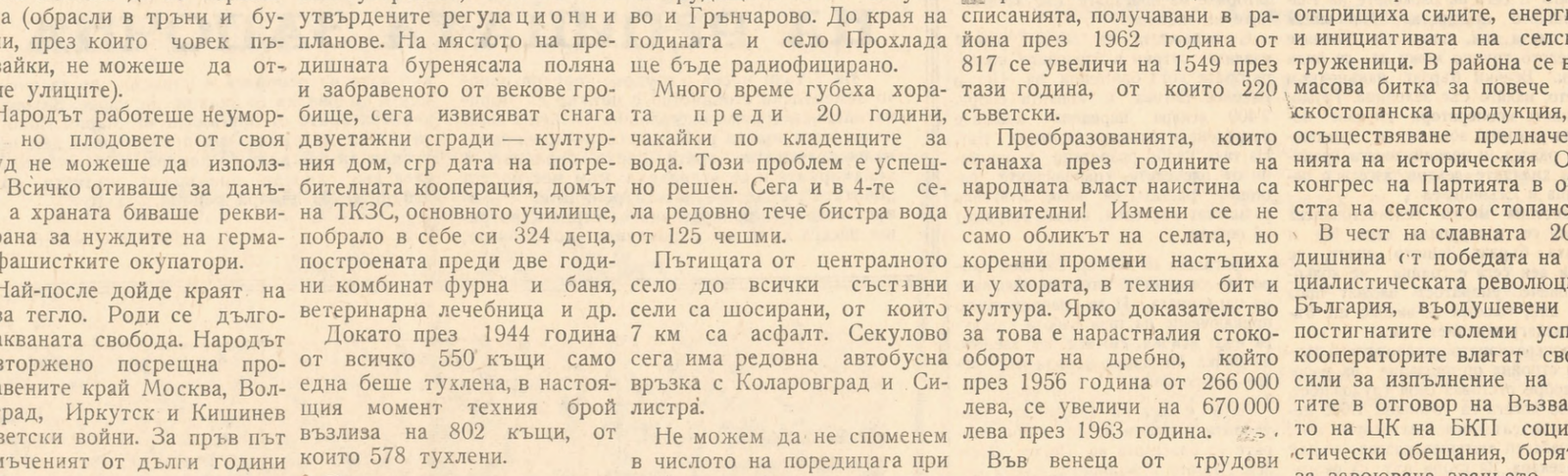
Най-ярък показател за укрепването на кооператива за неговите огромни крачки по пътя на комунизма е увеличаването на средното възнаграждение на кооператорите. Средно на 1 човекоден през 1959 година са дадени по 1,78 лева, а през 1963 година — 3,27 лева. На работоспособен кооператор през 1959 година са разпределени по 368 лева, а през 1963 година — 730 лева.

Успехите радват всички, те ентусиазират кооператорите и укрепват тяхната вяра в по-нататъшните успехи. Сега всички кооператори, механизатори и селскостопански специалисти се борят за изпълнение и преизпълнение на дадените обещания пред ЦК на БКП. Те не забравят дадената дума — да произведат повече 279 тона пшеница, 186 т царевица, 18 тона фасул, 50 тона слънчоглед, 70 тона захарно цвекло, и да получат от 1 200 дка тютюн по 162 кг. Да предадат в повече надпланова продукция от животновъдството: мляко 100 000 л, яйца 100 000, 20 000 свинско месо и да намалят смъртността при животните до минимум. Кооператорите знаят, че по този начин в касата на кооперативното стопанство ще постъпят допълнително 174 412 лева, което ще спомогне за увеличаването на техните доходи,

Ентусиазирани и от мероприятията за премиране, приети от кооперативното събрание стопаните изпълняват дадените обещания с чест. Още в ранна пролет проведоха подхранването на есенните посеви, които за сега обещават добра реколта. В кратки и най-благоприятни агротехнически срокове извършиха пролетната сеитба и сега ежедневно се грижат за нормалното развитие на пролетните култури. В резултат на те и грижи сега са проредени и окопани първа копан 5 000 декара слънчоглед, 1 400 декара захарно цвекло, 1 000 декара фасул, Извършена е първа копан с ротационни мотики на 6 200 декара царевица и е разсаден 1 600 декара тютюн. Не е помалък ентусиазма и на животновъдите, които се борят до края на месец септември в чест на двадесетгодишнината да изпълнят плановете за млякото, яйцата, вълната и 80 на сто плана за месото. Постигнатите успехи до настоящия момент категорично говорят, че това обещание ще бъде изпълнено. Към 20 май годишният план за яйцата е изпълнен 61 на сто, за млякото 46 на сто и планът за месото над 30 на сто.

Упоритият труд на кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти от ТКЗС за изпълнение и преизпълнение на плановете в чест на 20-годишнината е скромен принос в строителството на социализма в нашата страна. Секуловци достойно ще посрещнат юбилейната годишнина и ще рапортуват пред Партията-ръководителка за изпълнение на обещанията.

Димитър МИХАЙЛОВ
председател на ТКЗС
Христо ГАНЕВ
главен бригадир в с. Скала

Рано сутрин, когато хората спят сладък сън, звеното на Асан Махмудов от село Скала е на път към кооперативните блокове. Със своето трудолюбие и добри трудови успехи, то спечели уважението и обичта на всички кооператори от Секуловското стопанство. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

УСПЕХИ, СЪЗДАДЕНИ В ЗАДРУЖЕН ТРУД

КОГАТО тази година в стопанството се сформира от крави кандидат-племенна група в село Грънчарово, ръководството реши да изпрати на работа там най-съзнателните и най-опитни доячи и пастири. Тяхната задача беше наред с работата за изпълнение на плана за млякото, да положат такива грижи за поверените им животни, че те да се превърнат във високо продуктивно стадо, способно да осигури заменянето на старите и малкопродуктивни крави с млади и високопродуктивни животни.

Поласкани от доверието на ръководството шестимата доячи и двамата пастири решиха да не се посрамят в работата. Те започнаха дружно, с ентусиазъм. За отговорник на групата беше определен доячът Димитър Петров Иванов.

Добрите резултати в работата проличаха още от първите месеци на годината. И колективът без колебание даде обещание да посрещне Двадесетата годишнина от победата на социалистическата революция в нашата страна с изпълнен годишен план. За да стане това колективът трябваше през първото четиримесечие да получи 72 300 л мляко, а фактически бяха надоени 78 892 л. Този успех го изведе на първо място в стопанството между всички доячи.

В чест на големия празник колективът реши да се бори за Паспорта на трудовата слава. Постигнатите досега успехи са гаранция, че той ще бъде завоюван, а дадените обещания изпълни дори предсрочно. Между самите доячи сега кипи трудова надпревара. Всеки иска ден по-рано да изпълни плана, да излезе напред. Но между тях съществува не само надпревара, но и другарска взаимопомощ. Стремежът на всички е, да изпълнят не само собствените си планове по млеконадоя, а да бъде изпълнен планът на цялата ферма. Затова се учат от опита на първенците и взаимно си помагат.

Между доячите засега с най-добре изпълнен план се очертава Ангел Димитров, който при обещание 11 700 л мляко е получил 14 300 л, или с 2 600 л повече.

Емил ПРАХОВ

В КЪСНИТЕ ЧАСОВЕ НА НОЩТА

ТРУДНО Е да се намери дума, която да характеризира кипящата културна дейност на самодейците от село Прохлада. Доскоро за гостуванията на градски колективи се разказваше с въздишка и примирение. А те бяха редки. В седмицата се прожектираха само по два филма. Малко. Недостатъчно.

И ето тази година младежите от Прохлада решиха сами да си създадат културен живот. И не само да го създадат, а да покажат и на другите на какво са способни.

... На селския път палуваха снежинките, чуваше се глъчки, смях. На групи хората се отправяха към читалищния салон. На вратата усмихната, повече прилична на ученичка, с книга в ръка ги посрещаше учителката Иванка Даскалова. В стаята бе топло, приятно. Дървата в печката весело припукваха и излъчваха приятна топлина.

Скоро се събраха всички. Иванка внимателно се взираше в присъствуващите, които я гледаха с интерес и очакваха да чуят какво ще им каже младата жена. Лека руменина изби по лицето й. Тя говореше разпалено, вълнуваше се, защото почти всички тук бяха семейни, работеха на полето и във фермите. Щяха ли да поемат хубавата инициатива да имат свой театрален колектив. Ще идват ли на репетиции?—„Ще идваме!“ —говореха очите на Димитра Петранова. „Ще идваме“ бе отговорът на всички.

Същата вечер бе прочетена пиесата и ролите разпределени. Започнаха всяка вечер репетиции. Разговаряха по ролите, по образите, по декорите. Така неусетно те забравяха умората от труда. Часовете незабелязано минаваха. В късните часове на нощта се виждаха да светят само прозорците на читалището. Там кипеше активна художествена самодейност.

По-късно хората от Секуловския съвет оцениха високо тези усилия. Когато в края на месец февруари се състоя премиерата на пиесата „Григор опозицията“, салонът беше препълнен. С аплодисментите си присъствуващите възнаградиха добрата игра на Васил Минков, Димитра Петранова, Иван Енев, Калина Станчева, Цветанка Лазарова.

Самодейците не спряха своята творческа дейност. Те посетиха редица съседни села с пиесата „Така се ожени Копачи“ и играха с голям ентусиазъм. Хубавата им игра бе оценена от комисията на общинския преглед на художествената самодейност. Те излезнаха първенци и се представиха на районен преглед в гр. Дулово, а после в Силистра...

Ненка СТАНЕВА
секретар на общинския народен съвет

ИЗРАСТВА БОДРА СМЯНА

ПОСЛЕДНОТО село от Силистренски окръг по посока югоизток е Секулово. Преди двадесет години то изглеждаше съвсем друго. Там имаше само схлупени къщурки със сламени покриви.

Из тесните кални улици се суетяха тук-там мъже и деца, други се подаваха като лалугери от пътните врати и бързо се губеха отново под ниските покриви. Някъде мудно се клатеха коли, яремите скърцаха под напъните на животните, дребни сякаш недорасли, хората се влачеха все тъй бавно край добитъка. Около тях се виждаха боси момченца и момиченца, които се плашеха от сърдитите викове на своите бащи, но продължаваха да се въртят около тях, защото трябваше със своите крехки тела да помогнат в работата. Децата трябваше да бъдат на училище, но не всички можеха да ходят там. В средата на селото имаше малка сграда от две стаи, която служеше за училище. В него се учеха само тези, които имаха възможност, а те бяха малко. Такова беше положението и в Грънчарово, Секулово, Прохлада и Скала, които влизат сега в този район.

С прекрасни впечатления ще остане сега всеки, който посети Секулово. Това е едно от многото села в окръга, където новото се чувствува на всяка крачка. Непосредствено след Девети септември броят на учениците и учителите значително нарастна. През 1945 година 192 българчета и 116 турчета посещаваха училище. В района общо имаше 21 учители.

В селото израства масивна двуетажна сграда. Вече десет години основното училище „Кирил и Методий“ прибира под своята стряха майчински децата и под грижите на учителите се учат на четмо и писмо, дават им се знания по различните учебните дисциплини, подготвят ги за новия живот. Сега в Секуловския район под грижите на 39 учители се учат 645 ученици — бодра смяна в живота.

Г. КОЙЧЕВ
— учител

И за децата от Секулово е построено светло и просторно училище, където цяла година те с интерес и трепет научават от своите любими учители интересни неща за науката и живота.

Отчетни събрания за четиримесечието в ТКЗС

НЕДОСТАТЪЦИТЕ НАДДЕЛЯВАТ УСПЕХИТЕ

ПРЕДИ известно време се проведе общокооперативно събрание на ТКЗС „Хр. Ботев" в гр. Тутракан. Доклад за изпълнение на производствената програма за първото четиримесечие прочете председателят на управителния съвет на стопанството Спас Боевски. Той се спря подробно на достигнатите досега успехи и направи дълбок анализ на причините за допуснатите слабости.

Както в доклада, така и в изказванията на кооператорите се изтъкна, че сега у всеки кооператор трябва да има

Голяма загриженост

Изтъкнато бе, че пролетната сеитба се проведе в срок и добре. Царевицата и слънчогледа са засети пунктирано. Всички пролетници са поникнали и се развиват нормално, буят след падналите дъждове обещават големи добиви, но същевременно силно се развиват и плевелите. Отчетено бе, че дъждовете попречиха да не се разреди досега слънчогледа в село Пожарево и 18 000 дка царевица в стопанството. Изостанаха с първа копан на слънчогледа кооператорите от село Пожарево, а вече ги притиска царевицата и доразсаждането на тютюна. Затуй сега трябва да се създаде пълна мобилизация на силите в кооперативното стопанство, да се насочат усилията на кооператорите към довършване на тия селскостопански задачи.

Друга причина, която нанесе поражение на пролетниците е появата на лозовия стригач, цвекловия хоботчик и други вредители, като по вина на агронома Ридван Шакиров са унищожени 20 декара кръмно цвекло, 140 декара слънчоглед, 80 декара захарно цвекло.

Напоследък житната дървеница унищожи в местността „Марянката" в Тутракан 30 на сто от засятата пшеница. Борбата с този опасен вредител трябва да се води много настойчиво.

Ако агрономите и бригадирите бяха по-осторожни, имаха по-голяма наблюдателност и настойчивост във воденето на борбата с разните вредители, нямаше да бъдат опустошени толкова декари посеви, които на стопанството струват много средства и труд.

За евтина животинска продукция

За четиримесечието кооперативното стопанство получи обещаната животинска продукция и договорните задължения към държавата са преизпълнени. Държавата получи и повече мляко 53 тона месо и яйца 570 000. Добре работят животновъдите — краварите Иван Костадинов и Марин Ефремов, птицегледачката баба Тодора Иванова от село Търновци и други, които допринесоха за изпълнението на плана за животинската продукция.

Наред с тия успехи има и неоправдано допуснати слабости през изтеклия период. Допусната е не малка смъртност при животните. Има умрели 6 говеда и 1 теле, 190 овце, 167 свине, 2 580 кокошки и 2 660 пилета. Най-тревожно е увеличената смъртност при овцете, която се дължи вследствие на нехигиеничното доене и влагата, която има в кошарите. Въпреки че се знаят тези две причини никой не взема мерки да помогне на овчарите.

Получената животинска продукция за четиримесечието струва скъпо на стопанството. Нейната себестойност е голяма. Най-висока е себестойността на кравето мляко, при план 0,19, то струва 0,28 лв, телешкото месо — при план 0,89 — 1,28. Изтъквайки причините за това, председателят на стопанството посочи, че има голям преразход на фураж — ето от къде иде високата себестойност! Липсва чувство на пестеливост. Всеки животновъд се стреми да даде колкото се може повече фураж за добитъка, без да прави сметка какво ще получи за това. Необходимо е да се води борба за икономично изразходване на фуражите, за

Най-разумна икономия

Като резултат от неуспехите в полевъдството и високата себестойност на животинската продукция е големия паричен преразход в стопанството, който надхвърля планувания приход с 337 000 лева. Наистина положението е много тревожно. Приходите са двойно по-малко от разходите. Досега са изразходвани в животновъдството в повече 8 000 трудодни в сравнение със същия период на миналата година, за администрацията са изразходвани в повече 1 900 трудодни. Това изисква още веднъж управителният съвет на ТКЗС внимателно да анализира тоя недостатък и да пресече пътя, който води до надписване и разхищаване на трудодни за несвойствена работа.

От къде иде главно преразхода? Поради непознаване на кооперативното имущество. Както всяка година, така и сега бяха закупени 200 кофи, вили, кофпомпи, 2 500 чували, а не може ли на две-три години веднъж да се купува този инвентар? Затова е нужно кооператорите да пазят кооперативната собственост, да гледат на нея като на своя. Извършват и несвойствени процеси, за които се начисляват големи трудодни. Освен това преразходът идва и от нисък прираст на телетата и други.

До великия празник — Девети септември остават малко дни, които трябва да превърнем в ударни, за да можем с чест да изпълним дадените обещание пред Партията, но затова е нужно да се преодолеят всички недостатъци, които са допуснати досега.

Големият празник да посрещнем с големи успехи в растениевъдството и животновъдството, за което има положена добра основа.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

С ново отношение към животновъдството

ЖИВОТНОВЪДСТВОТО е един от основните отрасли в кооперативното стопанство в село Средище, но от него доскоро не се получаваше това, което трябваше и което то можеше да даде. Миналата година дори стопанството не си изпълни плана за животинската продукция. Причината не беше в това, че във фермите нямаше необходимите бройки животни, фуражи или други условия. Главно тя идеше от погрешното разбиране както на ръководството на стопанството, така и на специалистите, че през зимния период не може да се получи голяма продукция от животните. Затова цареше пълно спокойствие, за напрежение на силите и дума не ставаше. Освен това ръководството се успокояваше и с това, че годината е дълга и, че има време за всичко. Борбата за изпълнението на плановете започваше към средата на годината или през последното тримесечие. От такава работа не можеше да се очакват и добри резултати.

Но още в началото на тази година ръководството на стопанството промени коренно своя метод на работа и заплануваната продукция животновъдите започнаха ежедневно да изпълняват. Това се подвърждава от следните факти: за първото шестмесечие стопанството трябваше да получи 316 тона краве мляко, а доячите надоиха само за петте месеца 430 тона; овчо мляко за шестте месеца трябваше да се получи 172 тона, а вече са получени 188 тона; яйца при план 422 000 за шестмесечието са получени вече 290 000. Изпълнен е и плана за месото до края на месец май. От тези цифри се вижда, че кооперативното стопанство изпълнява плана си за животинската продукция и то в доста високи проценти.

Всичко това показва, че ръководителите са се заели здраво с животновъдството. С всеки изминат ден подобряват условията на гледане и водят борба за намаляване на смъртността по животните до минимум.

Решаващият фактор за доброто състояние на животните, ниската смъртност и голямата животинска продукция, която се получава, е храната. В зависимост от изискванията на различните животни, специалистите са изготвили дневни дажби, които се изпълняват с отговорност от гледачите.

Ако ръководството на стопанството и специалистите продължават и за в бъдеще да упражняват строг контрол на хората, които се грижат за животните и поддържат добрата организация на работа, няма съмнение, че годишният план за животинската продукция ще бъде успешно изпълнен.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Хигиената в млекопреработвателните заведения трябва да се подобри

ВРЕЗУЛТАТ на непрекъснатото подобряване материалното положение на трудещите се ежегодно се увеличава и консумацита на мляко и млечни произведения. Това задължава млекопреработвателните организации да организират правилно технологията на производството, осигуряваща високо качество на продукцията.

В нашия окръг млекопреработвателните заведения са недостатъчни и голяма част от тях са непригодни за правилното преработване на предаденото им мляко. С изключение на мандрите в Дулово, Кайнарджа и Окорш, останалите функционират като сезонни и са настанени в недобре приспособени за целта сгради. Тяхният ремонт не е извършен навреме и качествено. Болшинството от помещенията са опушени и инвентарът им е съвършено недостатъчен. Повечето от мандрите не са оградени, пред входовете им не са направени циментови площадки, какъвто е случаят с Главиница, Средище и други и през време на дъжд нанесената кал замърсява работните помещения. Мандрата в Зафирово се помещава в срутена сграда, канализация липсва и всички отпадъчни води се оттичат в мазето, където в процеса на разлагането се получава неприятен мирис. Стените са пропукани и има опасност цялата постройка да се срути и затрупа работещите в нея. И това положение съществува вече от няколко години! Подобно е положението и с мандрата в Алфатар. Тя се намира в центъра на селото и обикновено през лятото, когато шахтите се препълнят, отпадъчните води изтичат на улицата. Ръководството на ТКЗС — Алфатар се съгласи да се пригоди една от сградите на бившата МТС за мандра, която беше одобрена още през януари т. г. Но въпреки че месец май вече изтече, мандрата продължава да работи в старото помещение.

Едно от изискванията за доброто качество на млечните произведения, това е солта. Но снабдяването на мандрите става със замърсена сол, която е причина и самите произведени продукти да не са чисти. Съхраняването й става в непригодени за целта помещения с непочистени подове и без дървени скари. За лошата хигиена на много от мандрите са виновни и самите работници, които не почистват редовно и основно инвентара, работните помещения и съоръженията. Трудно се снабдяват те с двойно бяло работно облекло. На много места се допуска ръководството да задължава работещите да го купуват сами и тъй като то е тяхно собствено, те го използват и в къщи. Такова е положението в Кайнарджа, Средище, Прохлада и др. Радваща е и може да служи за пример работата на мандрите в Алеково, Сребърна, Иширково и В. Левски, където винаги се подържа хигиена както на работните помещения, така и на инвентара. Трябва работниците от млекопреработвателните заведения в окръга да се учат от дейността на тези мандри, да въведат колкото се може по-скоро ред и хигиена в работата си и да се представят на прегледа в чест на юбилейния празник с образцов ред и висококачествени млечни продукти.

Трифон МИЧЕВ

Хубава придобивка за силистренци е цехът за химическо чистене към ТПК „Дунав". С помощта на модерни машини и химикали, дадените за почистване дрехи добиват своя първоначален свеж и чист вид. Всеки месец работниците от цеха почистват около 1 000 костюма.

НА СНИМКАТА: Приемчик — магазинерката Стела Петрова подрежда дрехите, готови за предаване на клиентите.

Ще има ли вар в Дулово?

През последните години частното строителство в Дулово се засили много. Изникнаха цели квартали, но мечтите на хората да видят къщите си по-скоро изкарани се сблъскват с неуредиците в снабдяването с някои строителни материали.

Търсенето на вар, тухли, цигли, плетена тръст и други е извънредно голямо. Но ако другите материали идват макар и рядко в складовете на „Топливо", то варта въобще не може да се види. Налага се хората да оставят работата си за по няколко дни и да обикалят селата на нашия и съседните окръзи, за да намерят 500-600 кг вар, която им струва доста скъпо и пренасянето й е свързано с големи неприятности.

Кой трябва да се грижи за снабдяването с вар? Преди всички „Топливо" к он Дулово. От складовата база се оправдават с това, че нямало подходящи помещения за съхраняването й. Този довод не задоволява, защото в други населени места варта е прибрана в далеч неподходящи за целта помещения, но нуждите на гражданите се задоволяват.

Вар могат да произвеждат и Промкомбината, и „Комунални услуги", и Горско стопанство, и ТКЗС. Време е те да се заемат с тази дейност, още повече че тя не е свързана с големи капиталовложения и носи добри доходи, а и населението ще получи този така дефицитен материал.

Георги БЪРНЕВ

МИНАЛОГОДИШНИТЕ ГРЕШКИ СЕ ПОВТАРЯТ

БИЕМ ТРЕВОГА

ЕЖЕГОДНО в много кооперативни стопанства от нашия окръг говеда и биволици се отравят с млада дъбова шума, когато се пуснат на паша в млади дъбови сечища. Особено широки размери имахме и в много тежка форма протече болестта през миналата година в ТКЗС село Ситово, където броят на умрелите и заклани животни възлезе над 30, в ТКЗС—Добротица над 10 и други.

Имайки предвид големите загуби, които носи това заболяване, сектор „Ветеринарно дело" при Окръжния народен съвет и тази година отрано взе мерки за предотвратяването му. В страниците на издавания от него бюлетин и, чрез специална статия във вестник „Силистренска трибуна" ръководителите и специалистите бяха сигнализирани за опасността от дъбовите отравяния и мерките за борба с тях. Но все още много селскостопански деятели дори и ветеринарни специалисти и зоотехници, не подозират тази опасност и не си дават ясна смегка за щетите, които заболяването нанася на говедовъдството. Така например към средата на месец май тази година телетата в Алековския кооператив са били изкарани на лагер в парково пасище в дъбова гора, където има и млади ниски храсти. Животните не са били подхранвани с груб фураж и не им е било давано да пият варова вода, както препоръчва науката, когато няма достатъчно фураж или други подходящи пасища. В резултат на пашата в дъбовите насаждения са засегнати всички животни —135. Досега са умрели две телета и са заклани по необходимост 32. Но има и други тежко болни, които не ще могат да бъдат спасени.

Не е изключено подобна картина да се получи и в други кооперативни стопанства, тъй като нашият окръг е богат на дъбови гори. Ето защо, крайно наложително е всички ръководители и селскостопански специалисти да проверят незабавно пасищата. Ако животните пасат в дъбови сечища или пасища с закелевели дъбчета, да бъдат изкарани от там. Такива пасища могат да бъдат използвани през втората половина на месец юни и то с известна предпазливост. Ако условията не позволяват това, трябва животните да се подхранват сутрин и вечер с достатъчно груб (сено, слама) или концентриран фураж. При положение, че не може да се забрани пашата и няма възможност за подхранване, тогава за водопой, вместо обикновена вода, да им се дават да пият варова, в която на 100 литра вода е разтворен 0.5-1 кг гасена вар.

Всяка сутрин е необходимо животните да се преглеждат внимателно и още при първия случай на заболяване да се изследват всички животни и ако покажат признаци, веднага да се изкарат от пасището.

Георги КИРИЛОВ

ИЗ ЮЖЕН ВИЕТНАМ

Една обичайна картина от мръсната война, която водят южновиетнамските диктатори, подкрепяни от американските „съветници срещу своя народ. Да се стреля срещу беззащитните селяни от американския хеликоптер е безопасно и лесно. А може би това е хуманизъм?

Снимка: Пресфото—БТА

ПОВЕЧЕ И ПО-РАЗНООБРАЗНИ СТОКИ ЗА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

ПРОЛЕТНО-летният сезон настъпи. През него на пазара винаги се чувствува оживление, което не е случайно — зимното облекло се заменя с подходящо за сезона. Разбира се, за мантото или роклята са необходими подходящи обувки, чанта и ръкавици; търсят се чадъри, шлифери и костюми в светли цветове; на децата са нужни роклички, панталонки, играчки за двора или площадката. В магазинната мрежа, особено по селкоопите трябва да се намират различни селскостопански сечива. Нашата страна се наложи на международния пазар като износителка на плодове и зеленчуци. Това тяхно богато разнообразие трябва да се чувствува и в магазините ни, които винаги трябва да бъдат заредени със съответните за сезона продукти. Освен това наложително е откриването на летни заведения за обществено хранене, будки и павилиони, да се осигурят необходимите колички за разносна търговия. Как се решават тези задачи от нашите търговски организации и какво трябва да се извърши за предлагането на повече и по-разнообразни стоки на гражданите?

Пред Окръжното търговско предприятие, като едрова организация, стои отговорната задача да достави договорираните стоки. Всяко закъснение ще се отрази неблагоприятно на тяхното продаване и на задоволяването нуждите на населението. В магазините трябва да преобладават памучните и копринени тъкани в нови десени и разцветки; при обувките трябва да доминират белите, чехлите и сандалите. В никакъв случай не бива да липсват спортните артикули, плажните костюми, рибарските принадлежности и сувенирните стоки.

Въпросът за доставката на необходимите стоки с богат асортимент е само едната страна на въпроса за задоволяване потребностите на трудещите се за сезона. Втората и не по-малко решаваща е работата на дребновите търговски организации. От това как търговските работници ще съумеят да подредят стоките и ги изложат в търговските зали и витрините, за да бъдат в центъра на вниманието на купувачите зависи много за извършването на повече продажби. В тази работа художниците и аранжьорите трябва да вземат активно участие. Витрините винаги да се опресняват с новопристигналите стоки, за пристигането на които гражданите да се уведомяват чрез местната радиоуредба и окръжния вестник.

Всеки търговски работник трябва да бъде обхванат от амбицията обектът, където работи той да бъде най-добрия, най-търсения, най-посещавания от гражданите. За да се осъществи това необходимо е магазините ежедневно да се зареждат с нови стоки и се получават навреме всички такива, които се намират в складовото на предприятието. Търговският обект винаги да бъде чист и приветлив.

През пролетно-летния сезон и в нашия окръг се провеждат не малко традиционни панаири, сборове и чествания на забележителни дати и годишнини, на които се събират хиляди граждани. Много важно е на тези тържества да се организират от търговските организации изложби—базари, павилиони и заведения за обществено хранене, които да бъдат осигурени с богат асортимент стоки, ситничарски изделия и разхладителни напитки.

За всяко тържество е нужна предварителна подготовка от страна на ръководствата на дребновите търговски организации, подпомогнати активно от Окръжния кооперативен съюз. Общинските народни съвети трябва да упражняват ефикасен контрол и търсят отговорност от ръководствата, които проявяват пасивност в своята дейност. Стокови фондове има достатъчно и няма причина да се предлагат на гражданите малко и еднообразни стоки. Работата в тази насока е дълг на всеки един търговски работник и въпрос на чест за достойно посрещане на Двадесетата годишнина на Девети септември.

Георги СТОЯНОВ
н-к отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС — Силистра

С ПАСПОРТ на трудовата слава

Възванието на ЦК на Партията към всички трудещи се предизвика вълна от нов подем в цялата страна. В трудовия кипеж е и колективът на ДАП—Силистра.

В първите редици на кандидатите за носители на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка са Михаил Дойчев. Георги Кръстев, Жеко Желев, Колю Анастасов, Иван Енгьозов, Деньо Радев, Радой Енчев, Павел Цветков, монтьорската бригада на Кольо Енев, шкодовата бригада, електротехниците, стругарите.

С всеки изминат ден ентусиазмът на шофьорите и монтьорите се разгаря все повече. Изморителният работен ден не е пречка за проявяване на интерес към постигнатото през деня. И възрастта не е спирачка в борбата за постигане на по-високи успехи и по-големи икономии. Възрастните работници не отстъпват на младежите в трудовата надпревара за завоюване на аления паспорт на трудовата слава и на юбилейната значка в чест на двадесетия рожден ден на Свободата. Достойни за високата награда са Михаил Милков, Петко Съботинов и Димитър Янков.

Р. СТАМОВА

В МИНУТИ НА ОТДИХ ● В МИНУТИ НА ОТДИХ

Природа и хора

Преди няколко години в нашата Наримска тайга се развъдиха много мечки. През топлите летни месеци почти всеки ден можеше да се чуе за поразиите на късокраките скитници.

И ето в един юнски ден цялото село узна, че лесничеят Инокентий Иванович Рогов е уловил в гората две мечета. Сложил ги в един чувал и ги донесъл в къщи. Това беше необикновен случай и за Рогов заговориха като за герой. В неговия дом се събраха много хора, за да видят зверчетата. Те бяха малки, глупавички и безобидни.

И хората си разотиваха по домовете, след като видеха меченцата. А вечерта се случи това, което никой не беше очаквал. Към селото приближи мечката-майка. Тя започна да обикаля край оградите, да реве страшно и мъчително.

Инокентий взел двуцевката си, излязъл на стълбата и стрелял във въздуха, за да сплаши мечката. Но тя не си отивала.

През тази нощ много хора не заспали, защото край къщите до утрото се чувал нейният рев. И този рев не бил онзи същият, който чували те в гората. В него нямало горда самонадеяност и силата на горската господарка. В него се долавяла мъка, безпомощност, молба.

На утрото дядо Ничипор, жалостиво смръщил лице, разказал на онези, които нищо не са чули:

— Плаче, наистина, като майка плаче...

А после всички узнали, че на обед лесничеят Рогов занесъл меченцата в гората и ги пуснал на воля. Никой не го упрекнал, че сгрешил. А ние с децата дълго спорихме ще могат ли да намерят своята майка меченцата. Много неща тогава все още не разбирахме.

Сега аз зная, че майката сама ги е намерила, както в онзи ден, когато те се загубиха.

(Превод от руски)

Отвсякъде по нещо

БЕЛИТЕ носорози в Южна Африка са се увеличили. Тези редки животни през последните години се считаха за обречени на гибел. Сегашното им увеличение се обяснява с това, че в Африка се води успешна борба против мухата цеце, ухапванията на която са опасни както за човека, така и за животните. По всяка вероятност малката и вредна муха е била причина за измирането на тези огромни животни. В дивите савани под Непал през 1960 година е имало 615 бели носорози, а сега тяхното число е вече 856.

* * *

АРОГЛО— такова название е получил новият вид шперплат, предназначен за фурниране на мебели.

Този шперплат се изработва от дърво, в корените на което, докато то още расте на корен, се вкарват специални химически състави. Дърветата растат, получавайки различна окраска: червена, синя, зелена... Шперплатът от такива дървета е много устойчив против въздействието на светлината и слънцето.

* * *

НА ОСТРОВ Ява расте царската примула, която местното население нарича „цвете на земетресенията". Характерно за това цвете е, че то разцъфва винаги в навечерието преди изригването на вулкана и служи на местните жители като своеобразен сеизмограф. Досега никога не е имало грешки в това отношение.

Когато започне да цъфти това единствено в света цвете, жителите от близките селища, разположени в подножието на вулкана, напущат изплашени своите домове и се отправят в по-безопасни места. „Цветето на земетресенията" расте само в подножието на вулкана.

* * *

ЗА СВЕТОВНАТА изложба в Ню Йорк, която бе открита на 4 април тази година, известният Уолт Дисней е приготвил още една „жива кукла". Тя е направена от различни радиоелектронни елементи, меки пластични материали и естествени коси. Куклата изобразява президента Линколн, седящ в своето кресло. Роботът може да става, да кашля, да си облизва устните с език и да произнася откъси от най-известните речи на президента с характерните за него жестове и мимика.

* * *

ГРУПА английски учени е разработила метод за превръщане на пясъчните дюни и пустините в плодородни земи, годни за обработка и сеитба на селскостопански растения. В пясъчните дюни до брега на графството Норфолк, а също така и в израелската пустиня Негев са проведени серия опити. С помощта на смес от минерално масло и латекс пясъчинките били превърнати в гранули. За сметка на това растенията успели да пораснат, да пуснат корени и така да закрепят пясъчната повърхност. Трева е поникнала на онези места, където по-рано не е имало и следа от нея. Пръскането на сместа от минерално масло и латекс може да става от вертолет, чрез трактори или дори с помощта на портативни разпръскачки.

Художникът Джон Бэнвард завършил работата си над картината „Панорамата на Мисисипи". Общата дължина на гигантското платно е била 457.5 метра.

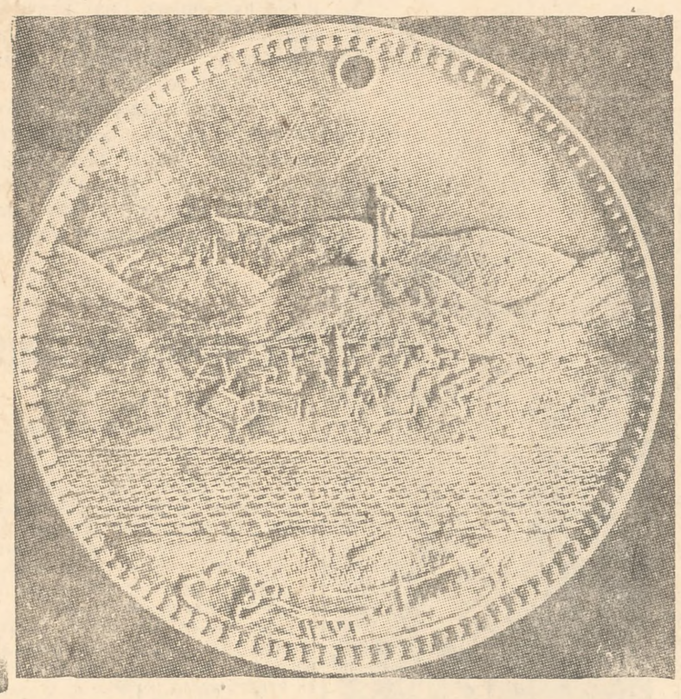
Тази най-голяма картина в света изгоряла през 1898 година в Ню Йорк по време на пожар.

* * *

На една от железопътните линии в Югославия по протежение на 12 километра има 18 тунела.

* * *

В Южен Китай, в провинцията Гуанси, се развъжда голямата и силна жаба, която наричат хуапинска. Тя се храни изключително само с птици. Като открие свободно място над водата, тя се обръща на гръб и се преструва на умряла. Щом като излъганата птица се спусне и наклони над нея, жабата мигновено я хваща в лапите си и заедно със жертвата си се спуска под водата.

Монета на град Силистра от 1855 година

На горната снимка виждате лицевата част на сребърна монета на гр. Силистра, сечена в 1 855 година по времето на султан Абдул Междид. Предполага се, че монетата е сечена по повод завършването на крепостта Меджиди Табия през 1 854 година, която на монетата е отбелязана със знаменце.

Монетата тежи 25 грама, има диаметър 2,5 см, сега се съхранява в Народния музей—Силистра. Тя е един ценен, траен и добре запазен експонат, който напомня за размирното минало на нашия град.

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...

Една от телевизионните компании в Ню Йорк е взела решение да организира цикъл от предавания за... папагали.

В програмата на предаванията се предполага да се включат уроци по чужди езици.

* * *

През 1864 година художникът Джон Бэнвард завършил работата си над картината „Панорамата на Мисисипи". Общата дължина на гигантското платно е била 457.5 метра.

Тази най-голяма картина в света изгоряла през 1898 година в Ню Йорк по време на пожар.

* * *

На една от железопътните линии в Югославия по протежение на 12 километра има 18 тунела.

* * *

В Южен Китай, в провинцията Гуанси, се развъжда голямата и силна жаба, която наричат хуапинска. Тя се храни изключително само с птици. Като открие свободно място над водата, тя се обръща на гръб и се преструва на умряла. Щом като излъганата птица се спусне и наклони над нея, жабата мигновено я хваща в лапите си и заедно със жертвата си се спуска под водата.

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

Пеещ гущер

В Индонезия живее дървесен гущер от семейството геконитоки. Обитава джунглите и се храни с насекоми. Нарича се токи. През нощта токи издава мелодични звуци: „так-ке. . . так-ке. . ."

Ленинградчанката М. Н. Мейер отгледала токи от яйце при домашни условия. . . Сега гущерчето пълзи по стените на малката кутийка, която му служи за къщичка, често виси с главата надолу и пее своята мелодия, напомняйки за далечните индонезийски джунгли.

Земеделие без земя

В научноизследователският институт по градинарство и лозарство в Букурещ е направен успешен експеримент за отглеждане на зеленчуци в парници в минерална среда, която се приготвя от чист пясък или раздробен гранит. Растенията се подхранват с разтвор от веществата, които се внасят постоянно в коренната система. При тези условия са получени от квадратен метър 24 кг краставици и 3-4 кг пипер. Едновременно с това значително се намалява заболеваемостта на растенията, пестят се торове и се съкращава изразходването на труд.

Лъчът консервира продукти

Консервите се правят примерно така: приготвените по съответен начин продукти се затварят в буркани, след което се нагряват в херметически затварящи се котли за час-два до 100-120 градуса температура. Но уви! — не всяка храна може да се консервира така. Освен това, при този способ продуктите често пъти се оказват преварени.

Сега на смяна на такава обработка идва мирният атом. Врезултат на продължителни изследвания и експерименти от сътрудници при Научноизследователския институт по консервна и зеленчукосушилна промишленост и при други научни учреждения е разработен нов метод за стерилизация на продуктите — с помощта на гама лъчи, които се изпущат от радиоактивен кобалт. Оказало се е, че даже и при минимални дози облъчване жизнеспособността на организмите се потиска дотолкова, че срокът на запазване на продуктите спрямо сегашните норми може да се увеличи 4-5 пъти, без да се измени качеството на храната. Новият способ ще позволи да се запазват пресните плодове, ягодите, суровото месо и други бързоразвалящи се продукти за месеци, даже и за години.

Установено е окончателно, че при използването на всякакви дози облъчвания в продуктите не остава радиоактивност, което означава, че те са напълно безвредни.

Може да се очаква, че в близко бъдеще радиационните инсталации за консервиране на продукти ще се появят в заводите.

Много учени са посветили...

Много учени са посветили на мравките многобройни научни трудове, а някои дори и целия си живот. Въобще кой ли не се е спирал пред купчинката мравешко гнездо и не си е задавал въпроса: как израства мравунякът, върху какво е основано поразителното разбирателство на неговите обитатели?

Племето на мравките е многочислено и разнообразно. Някои видове, например „фараоновата мравка", се е обосновала в жилището на човека. Тези видове мравки обитават дори покрива на най-големия в САЩ 102-етажен небостъргач Емпайр Стейтс Билдинг.

Кафявите мравешки купчинки са неделима част от горския пейзаж на Средна Европа. Много от видовете мравки правят наистина фантастични жилища. Някои от тях се задълбават в земята от три до пет метра, като изхвърлят на повърхността до 75 кубически метра пръст.

Мравките-пътешественици не строят нищо. Те са винаги в поход. „Черен поток на смъртта" ги нарича полският писател-пътешественик Аркадий Фидлер. Колониите на мравките-пътешественици понякога достигат над един километър. Те унищожават на пътя си всичко живо като се започне от насекомите и се стигне до неуспелите да избягат навреме питони.

Странни са нравите и обичаите на мравките. Сложна е тяхната биологическа организация на семейството, както и взаимната им връзка с окръжаващата природа.

В борбата с вредителите на горите и културните насаждения мравките са надеждни съюзници на човека. Едно средно по размери гнездо на обикновените червени горски мравки ежеминутно унищожава 20 до 30 насекоми. За час унищожените насекоми достигат до 1 500, а за ден почти 20 хиляди. Силните гнезда унищожават повече от 100 насекоми в минута, тоест по вече от 100 хиляди за денонощие! През летния сезон само едно мравешко семейство избавя гората от около 5-8 милиона насекоми.

Заслугите на мравките не се изчерпват само с унищожаването на вредните насекоми. В определена степен мравките способствуват и за образуването на почвите. Съвсем основателно в последно време учените пропагандират идеята за изкуствено развъждане на мравките, позовавайки се на това каква полза носят те, защищавайки растенията от вредители, от гъбни заболявания и плевели. „Да се разрушу мравуняк е все едно да се остави в гората мина със закъснител" — казва известният съветски учен И. Халифман. Същият е написал първата в света материалистическа книга, посветена на мравките, в която се разказва живо и увлекателно за нравите и биологическата структура на тези първи помощници на човека.

(Из списание „Неделя")

Какво знаем за мравките?

След Етна — Везувий

Изненадите на един старик ☆ Какви щети е направил Везувий? ☆ Заспалият вулкан се раздвижва отново ★ Ще продължи ли пак сън си?..

Трудно е да си представи човек Неапол без Везувий.

Отдалеч вулканът изглежда на някакъв мил и добрушен старик, чийто вид дори може да разочарова. Но достатъчно е да се поразходиш по развалините на Помпей, посипани с пепел от времето на изригването на Везувий през 79-та година от нашата ера, за да почнеш да мислиш, че може би е по-добре, дето старикът не дими. А той е извършил много беди и то не само през 79-та година.

През 1 037 година от кратера плиснала огромна вълна от лава, която изгорила всичко живо на много десетки километри наоколо. След сто години почивка нова катастрофа. На 16 декември 1 131 година лавата достигнала почти до морето, като умъртвила повече от четири хиляди души. След това Везувий зачестил със сюрпризите си. Историята помни около 13 сериозни изригвания за периода от 1 600 до 1 872 година. Всички тези събития са останали в страниците на книгите. Но изригването през април 1 906 година помнят мнозина още. И, навярно, всеки втори жител на Неапол е бил свидетел на мощното пробуждане на вулкана през март 1944 година, когато са изгорели няколко села с около три хиляди жители, не успели да се евакуират навреме...

Двадесет години спа Везувий. Но ето че след Етна, която се пробуди още през април, започна да се разбужда и Везувий. През нощта на понеделник срещу вторник преди няколко седмици сеизмографните апарати регистрираха подземни трусове. Точно такива трусове са били отбелязани през 1910 и 1913 година. Тогава, след трусовете, от кратера на вулкана започнал да излиза дим и потекла лава, причинила немалко неприятности. И при последното изригване, за което искаме да ви съобщим, излизаше дим, който обезпокои населението на близките села и пробуди интереса на италианските вулканолози.

Вестниците пишат, че засега всичко е наред. Нови подземни трусове не са отбелязани, но... кой знае? Разбира се, може да се допусне, че старецът Везувий просто се е размърдал в съня си, без да се пробуди окончателно. И, разбира се от само себе си, че е по-добре той да продължава съня си...

От руски: Ясен ПЕТРОВ

На всяка възраст са достъпни големи дела

☆ Осемгодишен Моцарт създал своите първи сонати и симфонии.

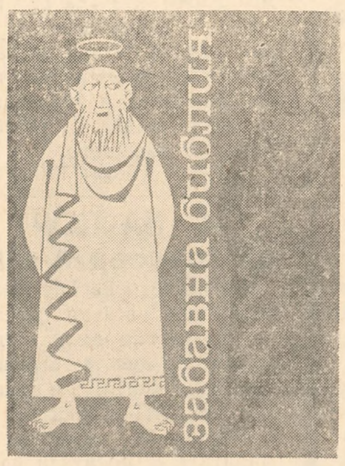
☆ Осемнадесетгодишен Пушкин започнал работата си над поемата „Руслан и Людмила".

☆ Деветнадесетгодишен Рахманинов е съчинил операта „Алеко".

☆ Двадесетгодишен Миклухо-Маклай провеждал изследвания на Канарските острови.

☆ Двадесет и деветгодишен Васко де Гама открил морския път за Индия.

☆ Петдесет и осемгодишен Сервантес написал романа си „Дон Кихот".

ЗАБАВНА БИБЛИЯ

Това е оригинално и живо написана книга, която се чете с неотслабващ интерес. Авторът Л. Таксил умело е подбрал библейски текстове, които ярко характеризират „свещеното писание" В хода на изложението той прави само кратки коментарии на аморалните истории на „светите" герои.

Книгата е унищожителна критика на основата на религиозното учение— Стария завет.

ОБЯВА

ДМЗ „Стомана"— Силистра търси технолог със средно техническо образование. Заплата по щата.

Справка „Личен състав".

От предприятието.

ЗА ЛЕТНИЯ СЕЗОН

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА —

И КЛОНОВЕТЕ В ТУТРАКАН И ДУЛОВО

доставиха от производствените предприятия в страната лятна конфекция, фино горно и долно жарсе, бижутерийни изделия, парфюми и одеколони

Новопристигналите стоки са разпределени в магазините на дребно в окръга.

Използвайте случая да се снабдите!

Янтарното море

73

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

В числото на закупените богатства беше прекрасна писалка с широко перо за графически работи. И на Лидумс се наложи често да проведе вечерен сеанс по рисуване: той нарисува и мисис Флауер, и нейния съпруг, и Ребане, и Жакявичус и им подари рисунките за спомен. Тази мълниеносна бързина, тази умела хватка на перото, когато в продължение на пет минути върху хартията се появяваше „като жив" този или друг човек, окончателно възхитиха мисис Флауер и еднокашниците на Лидумс...

Нещо повече, славата на художника много бързо достигна до мис Нора, Големият Джон, а, следователно и до Маккибин... За това на Лидумс съобщаваше все Силайс...

През тези дни му се наложи често да беседва с Големия Джон, с Малкия Джон, още с някакви „специалисти по Русия", които нито Големият, нито Малкият Джон на Лидумса не представяха; извършваше се детайлна обработка на доклада, по-точно казано, проверка. Лидумс вече знаеше, че са заставили Вилкс да пише „мемоари" за пребиваването си в Латвия, че много пъти са му задавали контролни въпроси, които само вбесявали Вилкс, за което той в съответни изрази се изповядваше на Лидумс.

—Това проклето английско високомерие и недоверие! —мрачно говереше той. —Те не могат да допуснат даже такава проста мисъл, че Лаува е избягал без да направи донос! Когато ми казаха за това опасение, аз направо заявих на Големия Джон, че с него не бих отишъл не само в Съветския съюз, но даже и на лов: страхувал се бих, че от страх той ще ме разстреля в гърба. Нищо подействувал!

Лидумс разбираше, че в душата си Вилкс сам не много вярваше на свои бивш колега. И не го успокояваше. Веднаж само каза:

—Ако жената на Лаува е учителка, тя, разбира се, има достъп до всички районни власти. А с помощта на роднини и познати може да се достави „чист" паспорт! Ето даже Делинш се кани да се жени: надявам се, че роднините на девойката ще му помогнат да се легализира...

— Точно това им й казах! Дума по дума! —възхити се Вилкс. —И когато те започнат редче по редче да опипват нашия доклад, аз така ще ги подредя, че те само ще настръхнат!

По-късно Лидумс разбра, че „това подреждане" много е помогнало на работата. В оний случаи, когато нещо в техните съобщения не съвпадало, Вилкс незабавно заемал страната на Лидумс, доказвайки, че той много неща не е знаел по „законите на конспирацията", че разбира се, прав е Лидумс, който отлично познава местните условия и е доверено лице на „самия Будрис!"

През тези дни Лидумс предаде чрез Силайс в разузнаването радиограма за Будрис, в която се оплакваше, че се задържа в Англия за продължителен срок, макар „много да му се иска да бъде редом с приятелите си". Той съобщи и това, че докладът е посрещнат благожелателно... За това, че радиограмата не е била задържана „по технически причини", той узна на следващия ден, получавайки отговора на Будрис. Освен другото, Будрис съобщаваше, че той и Анна с нетърпение го очакват... Това беше първата вестичка от жената. Но кой можеше да каже, дали Будрис не е измислил „нетърпението" на Анна или в действителност е говорил с нея? Да пита за подробности за жена си Лидумс просто се боеше...

18

СУТРИНТА на 18 ноември в стаята на Лидумс се втурна Силайс.

— Поздравявам те! Поздравявам те със светлия ден, помрачен от нашите вечни врагове! —възклицаваше той, притискайки студената си страна до страната на Лидумс, потупвайки го по гърба.

Лидумс едва не запита с какъв велик празник го поздравява неговият опекун, но навреме си прехапа езика. 18 ноември буржоазна Латвия празнуваше като ден на провъзгласяване на републиката. Републиката донесе на Лидумс само затвор и бедността, поради това той можеше и да забрави този „светъл празник". Но тук той нямаше право нищо да забравя.

Той едва не захълца от душевно вълнение, зарови в джебовете, изтри с белоснежна кърпичка сухите си очи, сега вече сам прегърна Силайс, потупа го по гърба и каза:

— Нищо, нашият празник ще настане!

— Да, да ще настане! — възкликна Силайс.

Двама души мислеха за съвършено различни неща, макар и да произнасяха едни и същи думи.

— Днеска ние сме поканени при главата на нашата държава негово превъзходителство господин Заринш! — с патос възкликна Силайс.

— О! — и Лидумс почтително наведе глава.

— Господин Заринш ни кани да отидем в осем часа вечерта.

— Нищо, не ще ми попречи да предам на негово превъзходителство поклон от нашата непобедена страна! Нашите хора се молят за здравето на негово превъзходителство и се надяват на неговото застъпничество.

(Следва)

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 68 (776) | Петък, 12 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет се изпълнява

На борба за високо качество

НА 7 ЮНИ т. г. административното, партийното и профсъюзното ръководство на ДМЗ „Стомана“ проведе съвещание, на което разгледа Постановлението на ЦК на Българската комунистическа партия и Министерския съвет за подобряване техническия контрол по качеството в промишлеността.

В приетите решения на съвещанието се предвижда провеждането до 17 т. м. на общо партийно събрание, на което да се изнесе доклад в светлината на Постановлението и то да се разгледа във всички партийни групи и по бригади. Предвид на това, че бракът в ДМЗ „Стомана“ не е рядко явление, ще се набележат редица мероприятия за неговото намаляване до минимум и ще се направи преценка на досегашната работа по подобряване качеството на продукцията. Съществуващите в завода три комисии за партиен контрол ще проведат съвещание с отдела за технически контрол, на което ще се разгледа дейността му и потърсят причините и отговорност за допуснатия брак. От своя страна дирекционният съвет ще се занимае със състоянието на неговите кадри и ако има нужда някои от членовете му ще бъдат сменени. Предвижда се занапред готовата продукция да се проверява и от комисиите за партиен контрол.

Много голяма част от брака, даден в леярния цех се дължи на лошите материали. По тази причина директорът на завода е получил партийно поръчение да уреди снабдяването на цеха със стандартен материал — чугун и кокс.

Христо ЦОНЕВ

НАУЧНО-ИКОНОМИЧЕСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

НА 9 ЮНИ т. г. в салона на Окръжния съвет бе открита научно-икономическа конференция за състоянието и използването на производствените мощности в областта на промишлеността и строителството в Силистренски окръг. Тя ще се проведе в срок от 10 юни т. г. до 20 март 1965 година под непосредственото ръководство на професор ВАСИЛ РАНКОВ, ръководител на катедрата „Икономика на промишлеността“ във ВИНС — Варна. Работата на конференцията ще се свърже с осъществяване на лозунга „Техника вместо ръчен труд“.

Целта на конференцията е с помощта на сравнителен анализ да се разработят и осъществят организационно-технически мероприятия за повишаване ефективното използване на производствените мощности. С разгръщането на масово-политическа работа сред трудовите колективи ще се подобри опазването, ремонтирането, модернизирането, механизирането и експлоатацията на производствените мощности за постигане на висока производителност на труда.

За правилното и резултатно провеждане на конференцията, за осигуряване на литература, даване на консултации и оказване на методическа помощ се изгражда консултативен кабинет към партийния кабинет на ОК на БКП с ръководител проф. В. Ранков.

В процеса на конференцията ще се разработят две основни теми: „Същност, значение, характеристика, усвояване и планиране на производствените мощности в промишленото предприятие“ и „Мероприятия за подобряване на екстензивното и интензивното използване на производствената мощност“. Конференцията ще се проведе във всички предприятия от промишлеността и ОСО, като първата тема ще се изнесе до 30 юли т. г., а втората до 10 декември.

За оперативното ръководство на конференцията ще се изградят заводски комисии, които трябва да организират извършването на анализ за състоянието и използването на производствените мощности и да набележат мерки за тяхната по-висока използваемост. Аналитичните доклади на комисиите ще се разгледат на открити партийни събрания. На заключителния етап на конференцията основен доклад за състоянието и използването на производствените мощности ще изнесе проф. Ранков.

Конференцията трябва да се използва от партийните комитети за разгръщане на партийно-политическата работа за правилното използване и оползотворяване на производствените мощности; комисиите за партиен и народен контрол да направят проверки и излизат с предложения; звената за партийна просвета да проведат специални занятия; научно техническите дружества и организациите на ДКМС да работят за популяризиране научно-техническите знания, за мобилизиране на инженерно-техническите кадри и младежта за бързото усвояване на новата техника и подобряване използването на наличните машини и съоръжения.

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

ВСЕКИ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ С ИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ!

ЖЪТВАТА ИДЕ, ГОТОВИ ЛИ СМЕ ДА Я ПОСРЕЩНЕМ?

Жълтеят ечемиците, наливат зърно житата, наближават дните за прибирането на реколтата. Но дали сме готови да ги посрещнем? Този важен въпрос е стоял за разрешение пред стопанските ръководители още през зимата. И това е съвсем основателно, като се има предвид, че над 85 на сто от пшеницата и ечемика в окръга се жънат с машини, а трудовото напрежение е толкова голямо, летните работи много и най-разнообразни.

Данните на Окръжния народен съвет показват, че подготовката за жътвата в общи линии върви добре. В много ТКЗС и ДЗС комбайните и другите машини, които ще участвуват в нея са напълно готови. Механизаторите от Дуловския кооператив още преди Първи май завършиха ремонта на своите комбайни, вършачки, виндроуери, силажокомбайните и инвентара, с който ще участвуват в лятната кампания. Похвална е и работата на инженерно-техническия персонал в Малък Преславец, Сребърна и много други ТКЗС, в които цялата техника е напълно готова.

Но зад тези общи за окръга успехи има и редица неудачи, които будят сериозна тревога. Още има неремонтирани 82 зърнокомбайна. С какво биха например се оправдали членовете на управителния съвет и техническото ръководство в ТКЗС в Тутракан, където има неремонтирани още 5 комбайна? А това е най-големият наш кооператив, в който предстои да се ожънат за 10 работни дни 31 000 декара, засети с пшеница и ечемик. Подобна е картината и в стопанствата в селата Нова Черна, Черник и някои други, в които още не са ремонтирани по 4-5 комбайна. Мнозина са склонни да оправдаят изоставането главно с липсата на резервни части, слабости в снабдяването и редица още други причини. Всичко това не би представлявало особена трудност, ако ремонтът навсякъде беше започнал не в последните няколко месеца, а много по-рано непосредствено след прибирането на машините от полето.

Безспорно определена вина за изоставането в подготовката на жътвата имати ръководителите на ОП „Материално-техническо снабдяване“. При тях не се чувства особена тревога за това, че машините, с които ще се жъне не са ремонтирани. Продължават да липсват части, макар че жътвата е съвсем близо. Хора за търсенето им се изпращат едва напоследък в най-различни краища на страната, но те се връщат с празни ръце. Това е така, защото части за ремонт на машините сега не се търсят, а това трябваше да стане още през пролетта и зимата. Време е най-после хората, които се наричат „търговци“ по-съвестно да изпълняват своите задължения. Не може повече да се търпи инженерите на ТКЗС да се превръщат в доставчици, да бродят из цялата страна и сами да задоволяват нуждите си, а те да стоят със скръстени ръце. Като се има предвид и това, че сега всичките комбайни ще се приспособяват за събиране на житната дървеничка и ще им трябват някои допълнителни приспособления, положението още повече става тревожно. Това налага ръководителите на ОП „Материално-техническо снабдяване“ да направят всичко възможно и да доставят в близките дни най-необходимите резервни части.

Тази година разделна жътва ще се проведе на много повече площи, с цел успешното извеждане на борбата с житната дървеничка. Това изисква на виндроуерите да се обърне по-голямо внимание. От наличните в ТКЗС и ДЗС 81 броя напълно ремонтирани са 61. Изостава ремонтът им в стопанствата в Ситово, Мезден, Паисиево и други.

На ръка ще се жънат много малко площи, но трябва да бъдем готови и за вършитбата. Тя ще трябва да започне едновременно с жътвата, а това изисква машините да бъдат навреме подготвени. Цифрите показват, че още има да се ремонтират 32 вършачки. Изостава подготовката им в ТКЗС Чернолик, Айдемир, Иширково и други. Става ясно, че в близките няколко дни ремонтът и на тях трябва да завърши.

Поради редица причини много от площите, на които ще жънат комбайните са силно заплевели. Работата ще бъде затруднена. Опасността от разпиляване на зърно ще бъде голяма, ако не се вземат някои предварителни мерки. Комбайнерите отсега още ще трябва да поставят зърноуловителите, да подготвят машините си така, че да няма никакво разхищение. С всичките хора ще трябва да се проведат преквалификационни курсове, на които особено внимание да се обърне върху регулировките. В никакъв случай не бива да се назначават за старши комбайнери бригадните механици. Примерът на соколци, където по вина на председателя някои от комбайнерите са хора, които през кампанията следва да следят за поддържането на машините и прикачния инвентар е неправилен и не бива да се последва от нито един кооператив. За качеството на работата са заинтересовани всички, а то зависи главно от квалификацията на механизаторите, проверките и помощта, която ще им се окаже сега и по време на кампанията.

Тази година не бива да се подценява и въпросът за навременното и без загуби прибиране на сламата. В много кооперативи ще се работи с нови машини--стогометатели и сламопресиподбирачи. Опит за правилното им използване в окръга има натрупан. Нужно е само трактористите, които ще ги използват по-сериозно да се запознаят с тях, правилно да ги поддържат и експлоатират. В по-бързото освобождаване на площите и правилното съхранение на сламата ще участвуват десетки навесни волокуши и други съоръжения. И на тях трябва да се направи качествен ремонт за да се използват правилно.

За почистване на зърното в окръга има направени повече от 100 механизирани площадки, но някои от тях през миналите години не бяха добре оборудвани и не изиграха своята роля. Малко внимание обърнаха специалистите за пълното натоварване на ОВ—10, ОВП—20 и другите семечистачни машини. Все още не е достатъчен броят на транспортните ленти, а тяхната подготовка не изисква нито много труд, нито средства. По тези въпроси стопанските ръководители следва да вземат бързи и енергични мерки.

Време за пълна подготовка на машините още има. Трябва само да се мобилизират силите на механизаторите и кооператорите, присърце да се поемат задачите и до първия сноп на ечемика да няма стопанство, което да не е в пълна бойна готовност.

Неуморни са в своята работа механизаторите Иван Стефанов и Георги Рангелов от село Ножарево, филиал към ДЗС „Янко Забунов“. С голяма сръчност те едновременно и окопават и торят със суперфосфат слънчогледа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Работници и служители в помощ на кооператорите

Падналите дъждове помогнаха бързо да се развият пролетниците на кооперативното стопанство в Тутракан. От друга страна честите валежи станаха причина за поникването на плевели. Ето защо управителният съвет на ТКЗС взе бързо решение да се проведе упорита добра за навременното окопаване на пролетните култури и почистването на площите от плевели.

В помощ на кооператорите се притекоха и работниците и служителите от ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан. Те много грижливо извършиха окопаването на 617 дка царевица. В работата се проявиха работниците от предачния и конопения цех Урие Сенобал, Рахми Денизлер, Кямил Видинлиев, Донка Русева и други. Кооператорите останаха много доволни от оказаната им помощ.

Мехди ШЕКИРОВ

С желание и упоритост

В село Паисиево вече четвърта година работят в люпилнята Стойчо Димитров с другарката си Марийка Стойчева и Ивана Атанасова. За този период те усвоиха добре тази професия и редовно преизпълняват годишните си планове за излюпване на пилета.

И тази година благодарение на големите грижи, упоритата денонощна работа на тримата, в труда им могат да се отчетат успехи. Досега те са предали на стопанството 32 070 пилета при годишен план — 34 000 пилета. Задоволени са и нуждите на кооператорите за личните им стопанства.

Така с преизпълнен план за 1964 година Стойчо Димитров, Марийка Стойчева и Ивана Атанасова ще посрещнат с вдигнати чела юбилейната годишнина на Девети септември.

Милко НИКОЛОВ

ПЛАНЪТ ЗА ШЕСТМЕСЕЧИЕТО Е ИЗПЪЛНЕН

Колективът на единадесета бригада „Димитър Ганев“ при цех „Ракита“ в промкомбинат „Камъшит“ с бригадир Цветанка Александрова изпълни на 4 юни шестмесечния си план, като вместо предвидените 38 748 лева, отчете продукция за 40 398 лева. Голям дял в постигнатия успех имат Керанка Тодорова, Йовка Червенкова, Костадинка Маринова, Мария Вълкова, Рада Бошнакова, Иванка Желева и др.

Бригадата обеща в чест на юбилейната двадесетгодишнина на Девети септември да изпълни деветмесечния си план с петнадесет дни предсрочно.

Иванка ДОНЕВА

По кооперативните блокове на Сребърна

ОТ ДНИ наред механизаторът Атанас Стоянов и неговият помощник Кудин Иванов усилено окопават кооперативните лозя.

Само за пет дни Атанас окопа 400 дка лозя с помощта на машина с навесна система.

* * *

НЕ ЖАЛИ сили в полската работа и механизаторът Тодор Тодоров. До късно вечер, когато кооператорите се прибират за почивка към своите домове, те чуват дълго време бумтенето на трактора, с който Тодор коси по 100 дка люцерна на ден.

След изсъхването на окосената люцерна, с голяма сръчност механизаторът Коста Великов с сеносъбирачка трупа на плътни ивици сеното.

Марин СЕРТЕВ

ПРЕГЛЕД НА ДОСТИГНАТОТО

ВСРЯДА на 10 юни на старото игрище в град Силистра бе открит организирания от Управлението на селскостопанското производство при ОНС и Инспекцията по племенно дело в град Силистра пролетен преглед-изложба на млади разплодни животни. Целта на прегледа беше тази да се демонстрират успехите, постигнати в развъдно-подобрителната работа в животновъдството в окръга. На него бяха представени говеда, свине, овце, коне и птици от племенните и кандидат-племенните ферми на ТКЗС и ДЗС.

На откриването на изложбата присъствуваха: другарят **Сава Шиваров** — секретар на Окръжния комитет на БКП, другарят **Велю Максимов** — председател на Окръжния народен съвет, другарят **Чернев** — представител на Министерството на селскостопанското производство, заместник-председателите на Окръжния народен съвет другарите **Никола Николов** и **Кръстю Атанасов**, началникът на Управлението на селскостопанското производство другарят **Димитър Михайлов**, председатели на ТКЗС, директори на ДЗС, специалисти и много кооператори.

Другарят Димитър Михайлов — началник на Управлението на селскостопанското производство откри прегледа, накратко отбеляза успехите, постигнати от кооперативните и държавни земеделски стопанства в областта на животновъдството през последните години. Продуктивността им чувствително се е увеличила. Подобри се и породният им състав. От името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет др. Михайлов призова специалистите и животновъдите на упорита работа за по-нататъшно подобряване на породния състав на животните и повишение на тяхната продуктивност.

За прочитане на наградите на представените животни, предварително определени от специална комисия думата беше дадена на другаря Тодор Илиев — началник на Окръжната инспекция по племенно дело. С най-високата — Призова награда в говедовъдството се награждават 2 женски телета от ТКЗС — Нова Черна и ДЕСС — Силистра, 2 юници от ТКЗС — Алфатар и ТКЗС — Калипетрово и един мъжки разплодник от Станцията за изкуствено осеменяване в Силистра. В овцевъдството с призови награди бяха наградени две групи животни от ДЕСС — Силистра, една от ДЗС „Янко Забунов“ и една от Станцията за изкуствено осеменяване. В свиневъдството беше връчена една Призова награда на групата женски прасета, представени от ДЗС „Янко Забунов“. В птицевъдството Призова награда беше присъдена на две групи птици, представени също от ДЗС — „Янко Забунов“.

След оповестяването на наградите другарят Велю Максимов, председател на Окръжния народен съвет изнесе кратко приветствие и преряза лентата на входа на изложбата. Ръководителите от Окръжния комитет на Партията от Окръжния народен съвет, специалистите, кооператорите и всички останали посетители се отправиха към отделните групи животни.

ЗВЕНАТА ОКОПАВАТ

Добре се развиват тази година пролетниците в землището на ТКЗС — Главиница. Това радва кооператорите, които се стремят навреме да извършат всички необходими агротехнически мероприятия.

С голям трудов ентусиазъм стопаните разредиха и окопаха за втори път 1 600 дка царевица и 360 дка захарно цвекло. От няколко дни кооператорите започнаха третото окопаване на цвеклото.

Засега най-старателно извършват заплануваните мероприятия звената на Куна Маринова и Иринка Димова.

Минчо ДОЧЕВ

СЪВЕТСКИ ЛЕТЦИ НАД РОДНИТЕ ПОЛЯ

Много от пшеничените блокове на ТКЗС — Средище са силно нападнати от опасния вредител на пшеницата — житната дървеничка, която нанася сериозни повреди на посевите. За да се пресече пътя на тези тежки поражения и се унищожи този вредител, от два дни съветски самолет от селскостопанската авиация води упорита борба срещу него. По цял ден самолетът кръстосва землището на стопанството и пръска посевите със специални препарати.

С голяма любов и уважение кооператорите посрещнаха съветските братя — Валентин Вохотников и Мелник Леонтиев и командира им другаря Махов, изпратени от Съветското правителство в помощ на нашите селскостопански труженици. Работейки самоотвержено за осемчасов работен ден, летците напръскват повече от 7 500 дка пшеница.

Така с братската съветска помощ посевите на кооператива ще бъдат спасени.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

На лагер с кооперативния добитък

НЯКОГА тук, в местността „Заграда“, където са се чували тъжните песни на хората, които са работили за парче хляб на заградския чорбаджия, сега се отглежда кооперативния добитък на Черношкото стопанство. Животновъдите всяка година през лятото прекарват тук. Мерата е голяма, обхваща стотици декари. Местността е заградена почти от всички страни с гори. До акациевата гора са пчелите, а в двора на някогашния чифлик на чорбаджията е пилчарника. 5 800 пилета на воля се разхождат по цял ден. За тях се грижи Стойка Иванова. Тя е птицегледачка от няколко години. Има богат опит. Знае, че ако ги храни редовно, и ако държи чисто пилчарника и смъртността ще се намали и пилата на птиците ще се увеличи.

— На пилетата на ден даваме по 0,50 кг смески, а люцерна бол — казва Иван Славов. — И успехи имаме — продължи той.

— Гюлсюм, — провикна се Иван — иди да донесеш кантара!

След малко Иван започна една по една да ги претегля. Нямаше пиле да тежи по-малко от 0,600 кг, а измежду тях има и такива, които тежат повече от 1 кг. А пилетата са само на два месеца.

— Ако не сме на лагер, едва ли щяхме да достигнем тези успехи — рече Стойка. — И трева имаме, и вода, а чешмите като не текат, резервоарът е винаги пълен. Трябва само едно — да работим с желание, а ние тримата гледачи се разбираме един с друг.

Тук са и 130-те юници на Чернолик. За тях се грижат 6 гледача. Джемал Расимов, Ахмед Хасанов, Ахмед Алиев и други, все опитни гледачи.

Сутрин щом разсъмне, звуците на тракте се чуват в местността „Зли дол мерасъ“. До късно вечер юниците пасат тук. Едни от тях са за угояване, а други са за разплод.

Тук са изкарани на лагерно отглеждане и 210 свине на стопанството.

* * *

А вечер, когато притъмни и наоколо зацари пълна тишина, пастирите се отправят към своята стая. Там те водят дълги разговори за работата през изтеклия ден, за икономическата изгода, която носи на стопанството лагерното отглеждане на животните.

Зия ИСМАИЛОВ

ДАДЕНИТЕ ОБЕЩАНИЯ ПРЕВРЪЩАМЕ В ДЕЛА

(Беседа с др. Христо Цонев — секретар на заводския партиен комитет в ДМЗ „ Стомана“ — Силистра)

ЕДНА от основните задачи на заводския партиен комитет е да мобилизира силите на цялата партийна организация в изпълнението на дадените обещания пред Партията. Изпълним ли поетите задължения, това значи да произведем допълнителна продукция за 192 000 лв.

За разлика от миналата година, тази година значително се подобри организацията на труда и ръководството на отделните процеси в предприятието. Как обаче партийната организация, отделните комунисти и комисиите за партиен контрол помагат за изпълнението на дадените обещания?

На проведеното заседание на заводския партиен комитет в началото на месец март т. г. ние решихме да задължим бюрата на цеховите партийни организации, ежемесечно да правят анализ как се изпълняват дадените обещания от отделните цехове, бригади и какво е участието на отделните комунисти. Освен това на отделни комунисти бяха поставени партийни поръчения, а някои от тях изпратихме на работа в изоставащите цехове и участъци.

Голямо внимание ние отдаваме и на работата ни с партийните групи, 17 в цялата партийна организация. Тяхното правилно отношение към изпълнението на обещанията и качеството на произвежданата продукция е от голямо значение. Така например намесата на партийната група при втора бригада в леярния цех през месец април т. г. помогна да се прекъсне застрашително растящият брак.

В борбата за изпълнението на дадените обещания активно съдействуват и комисиите за партиен контрол. Комисията за партиен контрол в пресовия цех с председател др. Павел Панев по всяко време държи сметка за качеството на произведената продукция. По предложение на комисиите за партиен контрол некачествените предмети се връщат на работниците за допълнителна обработка. А констатираните недостатъци се записват в специална тетрадка.

Не по-малка е помощта на комунистите-агитатори. Изнесените пред тях лекции и инструктажи те правят достояние на колективите, водят разяснителна работа по въпросите на производството.

Голяма е ролята и на социалистическото съревнование. Негового отчитане в предприятието става съгласно подписаните договори между отделните бригади всеки месец, а между бригадите и цеховете всяко тримесечие на производствени събрания. В края на тримесечието на победителите даваме звание, връчваме им преходното знаме и материални награди.

Движението за комунистически труд, като по-висш етап на социалистическото съревнование, при нас добива все по-широк размах. Тази година по инициатива на партийната организация, заедно със заводския профком и т е т, проведохме среща на участниците в движението за комунистически труд, на която среща дадохме на три бригади званието „Бригада за комунистически труд“ и на 32 работници званието „Ударник на комунистическия труд“.

Широко сред колектива на предприятието ни се разгръща почина на в. „Работническо дело“ за икономии на материали. Само за четиримесечието на тази година са направени икономии от 7 200 кг чугун, 412 кг алуминий, 1 656 кг месинг и други материали на обща стойност 12 636 лв.

Не изостава и ловешкото движение. Сега над 126 работници предават своя опит на своите другари, а това спомага рязко да се увеличи производителността на труда.

Цялостната наша партийна работа е насочена за изпълнение на плановете и обещанията в предприятието. Благодарение на това ние успяхме през първото четиримесечие да изпълним плана по всичките му показатели. Достигнахме изпълнение на общия обем на стоковата продукция 110,90 на сто. При обещание печалба 71 000 лв реализирахме 80 000 лева. Паризводиделността на труда при категория на промишлено-произв о д с т в е н персонал изпреварва средната работна заплата с 4,02 на сто. Постигнахме през първото четиримесечие от снижение на себестойността на продукцията икономия от 34 000 лв при план 27 000 лв.

Вдъхновени от Възванието на Централния комитет на БКП към българския народ по случай 20-годишнината от Деветосептемврийската победа у нас и от решенията на майския пленум на ЦК на БКП, комунистите от нашата партийна организация твърдо решихме да изпълним с чест даденото от нас обещание и със своите лични и производствени качества да издигнем на още по-високо ниво авангардната роля на Партията в предприятието.

Във великата страна на строящия се комунизъм

За постигнати успехи през 1963 година управителният съвет на ТКЗС — Кайнарджа награди 40 кооператори с екскурзия до Съветския съюз. С нетърпение наградените очакваха деня, в който ще потеглят за страната на строящия се комунизъм.

ГРАД Варна ни посрещна със своята неповторима красота. От пристанището корабът „Васил Коларов“ бавно се отдели от нашия бряг и пое курс за Одеса. Излезли на палубата, ние дълго се прощавахме с Р о д и н а т а. Скърбяхме. Много от нас за пръв път се разделяха за толкова дълго време от близките си.

Корабът цепеше морските вълни и се отдалечаваше. Все по-малки ставаха къщите на Варна, докато въобще се изгубиха от погледите ни — виждаше се само една възсинкава крива линия.

Някои запяха, други мечтаеха, а акордеонистът Кръстю Радев и гъдуларят Атанас Петков засвириха кръшни добруджански хора. Понесохме се във вихъра им. До късно през нощта над морската шир се носеха песни, славещи труда и Добруджа.

Отдавна нощта бе спуснала черното си наметало над морето. Но от очите ни сънят бягаше: прогонваха го трепетните мисли за предстоящата среща с града — герой.

Утрото настъпи. Бавно, като изпод водата, изплува червеният диск на слънцето. То запрегръща с топлите си лъчи Черно море и блестеше в очите ни. Скоро в далечината забелязахме първите очертания на съветския бряг.

— Одеса! Одеса се вижда! — радостно извика някой и ние, като под команда, наскачахме на палубата. Всяка измината минута ни приближаваше все по-близко до брега. Ясно, спрели до брега се виждаха много кораби, а други чакаха да бъдат приети в одеското пристанище.

— Добре дошли в Съветския съюз, в града — герой! — прозвуча на български. Беше Нина Роговая, екскурзоводка при Интурист — Одеса, която ни очакваше.

Със специален рейс потеглихме за града. По улиците хората ни махаха с ръце, радваха ни се като на братя. Само преди няколко дни от нашето пристигане жителите на Одеса отпразнуваха славната годишнина от неговото освобождение от немците. Още се виждаха по сградите неприбрани знамена и лозунги.

С помощта на Нина Роговая ние се запознахме със забележителностите на града. Посетихме новата гара, двореца на пионерите, паметника на А. С. Пушкин на крайморския булевард и Потьомкинската стълба. Разгледахме и новото жилищно строителство в района на „Малы фонтан“, почивните станции в района на „Аркадия“, института „Филатов“, поклонихме се пред паметника на незнайния матрос, а вечерта гледахме балета „Баедерка“ в Одеския оперен и балетен театър.

Никой от нас не е мислил, че ще гледа балет в Одеския театър. Тържествувахме от радост. Особено щастие гореше в старческите очи на дядо Енчо Бошнаков, човек на шестдесет години, но звеновод. Звеното му получи най-високи добиви грозде в ТКЗС — Кайнарджа през миналата година.

Запознаването ни с Одеса продължи и на втория ден. На втория ден след обед автобусът ни почесе към колхоза в село Черноморка, намиращо се на 25 километра от града.

Събрани в просторната зала на колхозния културен дом, сърдечно бяхме приветствувани от председателя на колхоза Борис Гаврилович, който след това ни разказа за живота на колхоза.

— Нашият колхоз, каза Борис Гаврилович, се занимава с отглеждането на лозя, овошки, зеленчуци. крави, кокошки и свине. Ние се гордеем с успехите, постигнати от нашите животновъди. От отглежданите български сортове грозде, получаваме високи добиви. Добро е възнаграждението и добре живеят нашите колхозници.

Посетихме механизираната кравеферма на колхоза, запознахме се с отглеждането на малките телета. Посетихме и едно звено, което в момента облагородяваше лозови пръчки.

Благодарни, от името на групата, поднесохме подаръци на Борис Гаврилович.

Никога няма да забравим тази среща със съветските хора на тяхна земя. Хубавото, което видяхме у тях, ние ще приложим в ежедневната наша работа.

Посещението ни в Одеса, виденото и изживяното оставиха в нашите сърца следи — следи на дружбата, които сега вълнуват нас, а утре — нашите поколения.

Димитър КОВАЧЕВ

Двадесетилетието донесе на кооператорите от с. Долно Ряхово поредица хубави продобивки. Една от тях е и новопостроеният здравен пункт.

Улеснение за пътниците

За да създаде по-приятни условия за пътуване на гражданите от Силистра, СП „Комунални услуги“ — Силистра, отдел „Всестранни услуги“, въведе продажба на самолетни билети от град Русе до София без допълнителна такса — заплаща се само стойността на билета.

Едновременно с това предприятието е организирало продажба на билети от Русе до София и обратно с намаление от десет процента.

Онези пътници, които желаят да ползуват самолет, могат да се снабдят предварително с билет един ден преди пътуването. За справка—телефон 127,

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

СМЕЛО ПО НАЧЕРТАНИЯ ПЪТ

Неотдавнашната сесия на общинския народен съвет в с. Ситово, проведена по искането на избирателите на територията на с. Искра — с е л о с предимно турско население, беше потвърждение на истината за големите изменения, настъпили в живота и бита на турското население в България, тръгнало по пътя на мирното социалистическо развитие. Този видимо забележим ръст за благосъстоянието и културното издигане на турс кото население се подчерта в доклада на Мехмед Османов,председател на селския комитет на Отечествения фронт в с. Искра. Над 80 нови къщи са построени за една-две години в това село. Домовете на кооператорите са обзаведени с пружинени легла, огласяни са от музиката на радиоапаратите. Старите тежки сандъци и скринове са заменени с бюфети и гардероби. И всичко това е постигнато благодарение грижите на Партията към турското население, освободено от веригите на капитала и религията. И докато в капиталистическа Турция училищата са рядкост, то в с. Искра деца- та до 16 годишна възраст се учат в светли, просторни стаи, в училището има добре обзаведени кабинети и други. В такъв случай сравнително, наситено с много примери, беше изказването на секретаря на общинския партиен комитет др. Тодор Димитров, който напомни, че до излизането на постановлението по разфереждаването трябва да се проведе широка разяснителна работа сред жените—туркини. Пример в това отношение трябва да дадат всички жени, чувствуващи своите права на жени в семейството. Той препоръча за целта да се проведат събрания по бригади, звена и ферми за разясняване речта на др. Тодор Живков, произнесена на 27 май 1962 г. в с. Владимировци, Разградско и поздравителното му писмо до списание „Йени Хаят“ през тази година, за да станат те достояние на всеки кооператор.

Сесията предложи на низовите организации на Отечествения фронт и комсомолските дружества да организират провеждането на вечери по разфереджаването, екскурзии с жените-туркини, да организират издаването на агит-табла и други. Задължи общинския народен съвет и общинския комитет на Отечествения фронт, преди излизането на постановлението по р а з ф е р е д ж а в а н е т о, да организират провеждането на общоселски събрания в селата Искра и Слатина за разобличаване случаите на ранни женитби, кражби на девойки и др. Обобщавайки изказванията на съветниците и избирателите (те бяха конкретни и задълбочени), сесията стигна до извода, че трябва да се върви смело по начертания от Партията път, до пълната победа над отживелите схващания в живота и бита на турското население у нас.

Атанас ЖИЛЕВ

ЛЕНА

ГОЛЕМИЯТ двор на предприятието я посрещна разкалян, със следи от камиони и колелетата на каруци. Такъв беше дворът преди четири години, когато за пръв път стъпи в него.

Майсторът Кирил Василев я заведе в помещението и я представи на работещите там жени.

—Ето го четиридесетия човек—каза той.

Жените спряха за момент работата си, за да видят новодошлата. До едрата фигура на майстора се гушеше едно момиченце с руса, късо подстригана коса и сини очи, които се усмихваха плахо и някак виновно. По настръхналото му от студа лице кафявите лунички изпъкваха още по-ясно.

Студена беше зимата. Студено беше и в тяхното помещение, но пръстите на ръцете винаги бяха потни от напрежението: нямаше кой да покаже на първите работнички как по-леко да изплитат ракитовите кошчета, нямаше кой да им предава опита и знанията си. „Лено! Лено! Не послуша майка си да си отидеш на село! Сега щеше спокойно да си стоиш на топло в канцеларията на ТКЗС-то!“—такива мисли я спохождаха понякога. А когато започна да изпълнява, че и да преизпълнява нормата си, тези нерадостни мисли съвсем изчезнаха от главата й.

През един студен февруарски ден проведоха първото си комсомолско събрание. Учредиха дружество. Лена слушаше секретарят на Градския комитет на ДКМС като говори и й ставаше леко на душата. Но изведнаж подскочи като ужилена: предлагаха я за секретар на дружеството в цех „Ракита“ при Промкомбинат „Камъшит“.

Предлагаха я! „Ама какъв секретар ще бъда аз? Та аз съм толкова несериозна... винаги се смея и за най-дребните неща... Това не може да бъде!“—сама си задаваше въпроси Лена. Тя се беше изчервила до плач. Това, което мислеше, го каза и пред събранието.

—Нищо, Елена!— отговориха й. — Хората обичат усмивките.

Пролетта дойде неусетно, накичена със зеленина и нежен ц в я т. Д в а д е с е т е и ч е т и р и комсомолки се надпреварваха усилено в работата. Тяхната секретарка—мъничка, слабичка, достигаше 130-140 на сто изпълнение на нормата си.

В един пролетен ден на гости им дойдоха комсомолците от Първо дружество на ДМЗ „Стомана“. Тогава Лена се запозна с Бобчо—техният секретар.

Когато се запознаха ухаеше на вишнев цвят, а на сватбата им танцуваха снежинки.

След два месеца я изпратиха на тримесечна профсъюзна школа.

— Не знаех, че такава жена ще взема — шегуваше се Бобчо, комсомолският секрета, член на цеховия профкомитет, бригадир, кандидат — член на Партията.—Като те гледа човек, половин порцийка ядеш, а...

Завръщайки се от курса,нея я избраха за председател на цековия профкомитет. Но цехът не беше предишният—400 работнички наброяваше вече. Направиха я и сменен майстор. Като членка на Партията също й възлагаха задачи. А Лена изпълняваше. Ходеше все така усмихната и жизнерадостна. И сърдечно, и топло се отнасяше с всички. Затова работничките я обичаха. Защото тя беше добър техен приятел и другар, който винаги е готов да им помогне в работата, да ги учи.

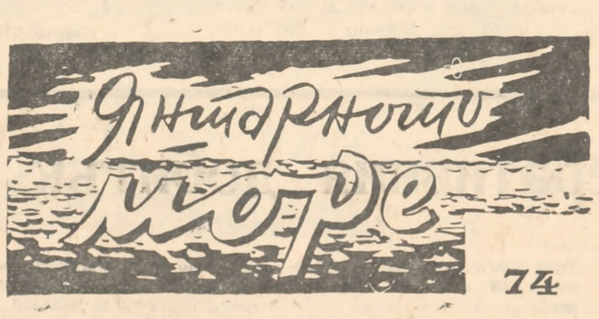
В първото помещение, гдето някоя се научи да плете ракитови кошчета, я посрещнаха бригадирките.

—Какво те носи пак насам, другарю профпредседател?

—Задачата по паспорта на трудовата слава—отвърна им със спокоен и шеговит тон Лена. Тя им заобяснява какво представлява този нов паспорт. Бригадирките я слушаха.

Забърза, се защото трябваше да проведе събрания и в другите цехове.

Катя УЗУНОВА

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС

Роман

НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

74

Те още дълго си обменяха подобни високопарни фрази, а Лидумс припомни всичко, което знаеше за „главата на латвийската държава“.

Не беше му се случвало да се среща с Заринш в родината. Карл Заринш, дипломат от старата школа, почти целия си живот беше прекарал зад граница. Сега той беше най-старият от останалите зад граница латвийски дипломати и правителството на Англия официално го призна за „държавен глава на Латвия“. В своите осемдесет години Заринш, както се виждаше, не можеше вече да се надява на тържествено вливане в Рига на бял кон пред окупационните войски на Англия и Америка, обаче продължаваше доста активната си дейност „в защита на демокрацията“. Заринш назначаваше и разместваше пославниците, току-що неотдавна той установи „посолски отношения“ с франкистка Испания Единственото, което никак не му се удаваше, — това беше да измести стария посланик на Латвия в САЩ Фелдманис. Оня интригуваше и досаждаше на Заринш както можеше, искайки признаване на „равноправието“. За Съединените щати беше по-удобно да имат във Вашингтон собствен човек, а не да се обръщат в Лондон към Заринш, и държавния департамент поддържаше претенциите на своя храненик.

Но ето Силайс прекрати високопарните изяви на верноподаническите чувства. Замлъкна и Лидумс. След това Силайс се осведоми дали Лидумс има вечерен костюм и каза, че към седем ще намине. На сбогуване помаха с ръка.

— Една минута! — спря го Лидумс. — Вилкс ще дойде ли с нас?

Силайс вдигна рамене и запита:

— Вие ли искате това?

— Разбира се! Та той видя обстановката в родината.

Силайс, малко объркан, измърмори:

— Щом така искате...Ще го предупредя...

Силайс се отдели, а Лидумс се зае, подсвирквайки си, да сложи ред в своя гардероб. Всякакви откъси от народни латвийски песни, куплети от химна на „горските братя“ и от песента „Не се боим от чекистите“ трябваше да звучат отчетливо на магнетофона, ако такъв е поставен някъде в стаята му.

Костюмът, подарен със старанията на Големия Джон от името на английското правителство, още не се беше измачкал, ризите, изгладени под наблюдението на мисис Флауер, бяха свежи и даже напарафюмирани, вратовръзките, купени под ръководството на Еди Флауер и Силайс по време на пътешествията из Лондон, не бяха ярки и предизвикващи. Песничките на Лидумс звучаха все по-весело и по-весело.

В осем без пет Силайс, Вилкс и Лидумс бяха вече около посолството. Визитата се считаше за официална и закъснението би било непростително.

Посолството се помещаваше в триетажен дом. Долу — канцеларията, на втория и третия етаж — личните апартаменти на посланика. Впрочем цялото здание изглеждаше мъртво. На Лидумс се искаше да запита, кой посещава канцеларията на посолството, но Силайс вече позвъни.

Портиерът, отвори вратата, подозрително огледа гостите, но позна Силайс и бързо пое щлиферите. Някаква млада жена ги заведе горе в гостната.

В същия момент, когато пратеникът на Будрис и неговата свита влязоха в гостната, от противоположната страна на тази достатъчно голяма стая се отвори другата врата и оттам бавно влезе плешив едър старец в чер костюм, направи три крачки и се спря.

Силайс представи Лидумса, каза няколко думи за бойната дейност на групата на Будрис, свързала се най-сетне със своето правителство. Мимоходом той похвали Вилкс, който намерил и свързал групата на Будрис със „заинтересованите лица и организации от свободния свят“...

Тогава в строго съгласие с дипломатическия протокол Лидумс направи няколко крачки напред, поздрави „държавния глава“, пожела му добро здраве и дълги години живот за благото на неговите поданици и като се приближи, му връчи подаръка от Будрис.

Заринш се държеше като в театър, даже трие сълзите. С треперящ, трогателен глас съжали ония беднячета, които са принудени да живеят в горите на Латвия, преследвани от червения терор, спомни си и своето тежко минало, което се отнасяше към времето за Октомврийската революция и гражданската война, и се оплака, че реакционните латвийски организации начело с епископ Ранцин се опитвали да му отнемат „извънредните пълномощия“, подарени му от Улманис, тогава когато целият народ на Латвия — той вижда това по хубавия подарък на Будрис — стои на негова страна и ще го защищава от всякакви ранцани и фелдманисовци...

Протоколната част от беседата завършваше. Заринш покани всички да седнат и с чисто детско любопитство се зае да разглежда кутията. Накрая той превъртя ключалката и отвори капака.

Кой знае какви мисли минаваха през главата му в ония мигове, когато той извади пълна шепа янтър и започна да го пресипва от ръка в ръка, любувайки се на златната игра, на топлата светлина, на жаркото слънце, затворени в тези късчета дървена смола.

Но ето той въздъхна, разсеяно хлопна капака на кутията и каза;

— Много съжалявам, господин Казимир, че жена ми и дъщеря ми отсъствуват. Те биха се порадвали на вашия подарък заедно с мен. Но, ако вие позволите, ще ви помоля да ме навестите в домашна обстановка. И дъщерята, и жената ще се радват да побеседват с човек от там...

—Ще бъда щастлив! — поклони се Лидумс.

—А сега, ако позволите, ще ви задам няколко въпроса. . .

Лидумс пак се поклони.

Заринш веднага показа своите необикновени дипломатически способности. Онова, което не му харесваше в съобщенията на Лидумс, той без стеснение отхвърляше, без да желае да слуша, а онова, макар и в малка степен да оправдаваше неговите предвзети предположения и оная откъслечна и най-често лъжлива информация, с която той разполагаше, се стараеше да потвърди макар и само за себе си, измъквайки даже една нужна фраза от Лидумс.

Но Лидумс не искаше да се стеснява. Не случайно той застави да поканят тук Вилкс! И той безпощадно разбиваше една илюзия след друга, стараейки се да не забелязва жалния поглед на „президента“, да не слуша предупреждаващия шепот на Силайс, заставяйки бедния Вилкс да потвърждава всяка негова дума.

(Следва)

НУЖНО Е ИНИЦИАТИВА И ПРАВИЛНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ НОВАТА ТЕХНИКА

Наред с подготовката за прибиране на реколтата, не бива да се оставят на заден план и мероприятията, предвидени по линията на техническия прогрес. От внедряването на новости и допълнителна техника ТКЗС и ДЗС от окръга, са запланували да получат икономически ефект,възлизащ на 147 300 лева.

Какво е необходимо да се направи? В своите планове за технически прогрес кооперативните и държавни стопанства са предвидили преустройство на вършачки, механизация на площадките за почистване на зърното, оборудването им с нови ОВ—10, транспортни ленти и други семечистачни машини.Много ТКЗС отдавна обмисляха всичко и сега упорито воюват за приложението на новостите. Така главният инженер на ТКЗС в с. Сребърна вече преустрои две вършачки за превяване и почистване на пшениченото зърно, навреме подготви машините, които в най-тежкия сезон ще заменят труда на стотици кооператори. Но за съжаление има и такива стопанства, в които още нищо не е направено. С какво биха се оправдали главните инженери на ТКЗС— Чернолик, Добротица и други, които са запланували да реализират икономии само от почистването на семената 4 000—5 000 лева, а още умуват как да стане това. Времето лети, и ако не се премине от позиции на мудност към конкретна работа, добър успех не може да се очаква.

Тази година сламата ще е малко, а зърното дребно. Машините—зърнокомбайните и сламопресиподбирачите следва да се пригодят така, че да не се допусне разпиляване на нито стрък слама и грам зърно. Целият богат опит, натрупан от година насам следва да се приложи от всички механизатори. Новите почини също не бива да остават на заден план. Комбайнерите в много ТКЗС години наред провеждат групова жътва.Това крие големи предимства, помага за повишаване качеството на работата, създава условия за по-добро обслужване при разтоварването на бункерите, навременно освобождаване на блоковете и други. Комбайните и виндроуерите са достатъчни, за да приберат реколтата в окръга за 10-12 работни дни.

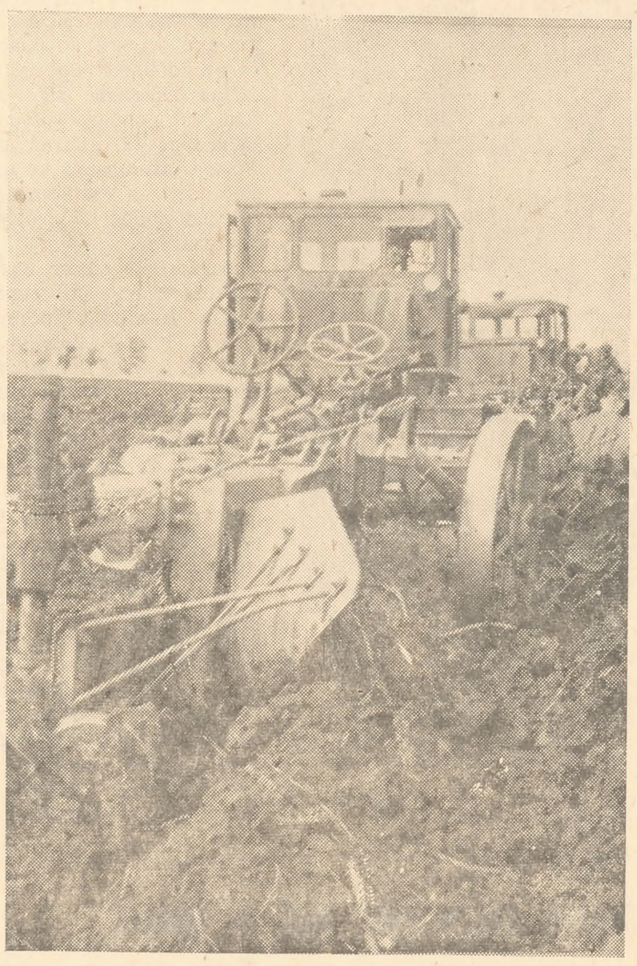
За облекчаване работата при прибирането на сламата, ТКЗС от окръга ще получат тази година нови 9 стогометателя и 22 сламопресиподбирачи. Опит за тяхното използване не ни липсва. През миналата година в много стопанства тези машини дадоха добри резултати. Механизаторите от Зафирово, Смилец и други кооперативи подбираха слама всеки ден на повече от 180-200 декара. От висококачественото съхранение на сламата и замяната на работна ръка с машини, стопанствата получиха хиляди лева икономии. Нужно е тази нова техника през това лято да се използва най-рационално. Много кооперативи са предвидили да постигнат икономически ефект от 4 800-6 000 лева само от приложението на тези новости. И това трябва да се постигне на всяка цена! Не едно стопанство е предвидило направа на навесни волокуши. Но за съжаление още почти нищо не е направено. В това отношение търпят сериозна критика и специалистите от сектор „Механизация“ при Управление „Селскостопанско производство.“

Обикновено в най-дълги срокове и под всякакви агротехнически изисквания се извършва основното наторяване. Известно оправдание имаха стопанствата затова, че нямаха доскоро достатъчно ремаркета и други съоръжения за механизация на този процес. Но тази година картината е съвсем друга. Окръгът разполага с 9 крантоварача, 200-300 ремаркета и 12 специални ремаркета за разхвърляне на оборски тор. Някои от тези машини стопанствата получиха още в първите месеци на годината. Какво например пречеше на главния инженер Димитър Арнаудов на ТКЗС — Ситово да използва в работа новия крантоварач? Изискваше се само инициатива и правилно отношение към новата техника. С нищо не биха се оправдали и специалистите от ТКЗС Кайнарджа, ДЗС „Янко Забунов“, където машините също бездействуваха, а в същото време хората упорито се трудеха за изпълнение плана по наторяването на определените площи. Но сега, когато ни предстои велика битка, когато навсякъде ще се разчита на хората, престъпление ще бъде тази нова техника да не се използва правилно.

ТКЗС и ДЗС, които разполагат с тези машини трябва 100 процентово да ги използват при основното наторяване през това лято. Крантоварачите следва да бъдат на полето при силажите. С него да се товарят ремаркетата, пригодени за разхвърляне на оборския тор и другите транспортни превозни средства. Като тази площ, която през деня е наторена, през вечерта трябва да бъде заорана дълбоко. Сторим ли това, икономическият ефект ще бъде многократно по-голям. Първо, в почвата ще внесем богат на хранителни вещества тор и второ, ще спестим труда на стотици кооператори, които в същото време ще насочат силите си в изпълнение на други важни и неотложни стопански задачи. Само от работата на крантоварачите е планувано да се реализират икономии в размер на 3 000-4 000 лева. А като прибавим и другата механизация при извозването и разхвърлянето, икономическият ефект ще бъде значително по-голям.

През юбилейната година селскостопанските труженици от нашия окръг са обещали пред Партията и народа, че достойно ще изпълнят своите планове. Няма и съмнение, че пионерите в селското стопанство, носителите на новото — механизаторите не ще се посрамят!

Огнян БОЙКОВСКИ

Механизаторите Петър Йорданов и Илия Василев от РТС — Силистра грижливо разоряват със своите „Кировци“ нови площи, които ще бъдат засети с втори култури.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЛИПСА НА КОНТРОЛ, РЕД И ДИСЦИПЛИНА

През последно време особено много се говори за качеството на хляба. Повдига се сега този въпрос и в ДЗС — Окорш, където той се произвежда в местната фурна на селкоопа с председател Никола Стоянов. Качеството на произвеждания там хляб от типово брашно е крайно лошо и е под всякаква критика. Къде е причината?

Във фурната работят недобросъвестни работници, които гледат на задълженията си през пръсти. Контролът, както от страна на местния народен съвет, така и от управителния съвет на кооперацията липсва. Но основателно е да запитаме къде са и какво правят комисиите за народен контрол към общинския комитет на Отечествения фронт и местната партийна организация. Работниците от фурната са заплашили ръководството на кооперацията, че ако то започне много да изисква от тях, то те ще напуснат работа. Изглежда стреснато от тези думи, ръководството се е отказало да се занимава с тях, а качеството на хляба пада. Изглежда, че спокойствието му е по-нужно от колкото задоволяването на кооператорите и работниците от ДЗС с хубав хляб. Те не веднъж са се оплаквали, не веднъж са роптали, но напразно.

Причината за лошото качество на хляба не може да се търси в лошото брашно, както се оправдават работниците от фурната. Нали пак със същото се прави хляба на други места в страната, а там е хубав? Причината трябва да се търси в неспазването на технологията на хлебопроизводството. Различните процеси при хляба не се спазват и провеждат както трябва. Брашното не се пресява, а се изсипва в нощовите направо от чувалите. Не се спазва и елементарната хигиена, поради което често пъти в тестото се замесват фасове и други боклуци, в хляба попадат пирони от горенето на отпадъци от щайги в пещта. Като една от немаловажните причини за ниското качество на хляба, трябва да се посочи и нетрезвото състояние на хлебарите, в което не веднаж са идвали на работа.

От всичко това става ясно, че коренът на съществуващото положение във фурната на Окорш се крие в липсата на съзнание, на самоконтрол, на ред и дисциплина в самия нейн колектив и в липсата на контрол, в пасивността на местните обществени организации. Те трябва да се заемат с разрешението на този наболял въпрос, който не търпи отлагане, да приложат и най-строги мерки, но хлябът да стане вкусен, годен за консумация и да отговаря на общоприетия държавен стандарт.

Станю ГЕОРГИЕВ
председател на Комисията за народен контрол при ДЗС — Окорш

РАБОТИ ЗА ВТОРОТО ПОЛУГОДИЕ

Съдкъ Наимов се премести на работа в селкоопа в Ножарево след реорганизацията на МТС. Още като млад търговски работник той постави пред себе си такива задачи за изпълнение, които се преследваха от малко дългогодишни магазинери.

Даде дума Наимов да стане първенец в района на село Главиница и хвърли всичките си сили,за да я удържи. Обяви съревнование на останалите търговски работници от селкоопа. Първата му работа беше да приведе в ред ресторанта, за който отговаряше. По рафтовете се появиха красиво подредени бутилки с различни питиета, стените се боядисаха, цветя украсиха търговската зала, а радиоапарата разля игриви мелодии из салона. Заведението стана любимо място за ножаревци. Тук ги привличаше не само уютната обстановка, но и внимателното, културно обслужване на Съдкъ Наимов. Месеците започнаха да приключат с печалба.

В настоящата година Съдкъ влезе с твърдото желание да се представи добре пред Празника на свободата и обеща да изпълни годишния си план за девет месеца. В думата на магазинера не може да се съмняваме, още повече че той изпълни до 20 май плана си за шестмесечието, като отчете в касата на селкоопа 14 700 лева вместо заплануваните 14 500 лева.

Успехите, които Съдкъ Наимов регистрира с всеки изминал ден не будят съмнение, че той ще окичи гърдите си с юбилейната значка и ще стане носител на паспорта на трудовата слава, към които той се стреми.

Ахмед ДЕМИРОВ

ДОСТОЙНИ ЗА ИМЕТО КОМСОМОЛЦИ

Неудържима бе радостта на младежите и девойките от района на село Ситово, когато в края на първото тримесечие им бе съобщено, че са си изпълнили дадените обещания в производството. Успехите вляха нови сили в тях за още по-ползотворна работа там, където са изпратени да се трудят. Сега в редиците на първенците гордо крачат доячките Стоянка Тотева от Поляна и Мария Петрова от Ситово, които обещаха да си изпълнят годишните планове до Девети септември.

Нестихваща трудова надпревара кипи и сред хората от звеното на Петко Тодоров от село Сватина. Те са си поставили за цел в чест на великата дата да завоюват високото звание „Звено за комунистически труд“.

С геройчните си дела младежите и девойките от района ще покажат, че са достойни да носят мето комсомолци.

К. ДИМИТРОВ

Седемнадесетгодишната звеноводка

ЛЮБКА се обърна на другата страна, но пак не можа да заспи. По стъклата на прозорците барабаняха едри капки дъжд. Тая нощ над село Попина се беше разразила буря. Неспокойната нощ още повече засили Любкиното вълнение: „Мога ли да им бъда звеноводка, хората вярват ли в силите ми? Ще съумея ли да се справя с работата?“

Любка Кирчева, едва седемнадесетгодишна, а й дадоха да ръководи звено, при което редовно се вее червеното преходно знаме на бригадата. Малко е по брой на хора звеното, но всички там са сговорчиви, трудолюбиви. И най-важното — извършената от тях работа винаги се сочи за пример в стопанството от години наред...

Напразно бе уплахата на Любка, звеното я посрещна радушно още от първите дни. С нея се съветваха, поучаваха. Тя познаваше хората и по-рано, но й се струваше, че като им стане звеноводка ще я гледат с ирония, заради младостта й, неопитността й. Но така й се струваше само. Спечели Любка сърцата на хората. Към всички тя е внимателна, на всекиго е готова да помогне. Не й тежи, че става рано сутрин и вика кооператорите за работа, а вечер до късно в клуба приема задачите от бригадира за следващия ден. Навреме звеното й окопа ранните пролетници: цвеклото, слънчогледа, боба, а сега окопава царевицата.

Кооператорите от звеното са решили в чест на Девети септември да получат най-високи доходи от заплануваните. И в тази трудова борба първа е Любка. Тя води звеното в труда. Мотиката й подскача бързо в ръцете. Тя работи и пее. Същата песен, за която жените често я задяват:

—Любке, оная за седемнадесетгодишните. Те бяха чули веднъж Любка да пее тази песен.

„Тя е седемнадесетгодишна,
като пролетта, като пролетта“—

се разнася над равната шир мелодията на песента.

И Любка е седемнадесетгодишна, изпълнена с мечти и вяра в живота. Звеноводка е само от няколко месеца, а е уверена вече в себе си, в работата, стреми се нейното звено да се отличи и тази година в стопанството с получените високи добиви.

Викенти ДУКАНОВ

Вярата в новото победи

— Сто-о-й! — гласът на Димитър Сотиров беше спокоен, но това спокойствие предвещаваше буря.

Воловете покорно спряха. От ноздрите им забълваха облачета пара. Хълбоците им умерено пулсираха.

— Чии са тези волове, бай Стояне? — отново се чу гласът на Димитър.

— Твои — отговори обърканият от изненада Стоян Филипов.

— Щом са мои, слизай от колата!

И Димитър Сотиров прибра в обора си воловете, които неотдавна бе предал в новообразуваното ТКЗС...

... Беше пролетта на 1951 година.

В село Долно Ряхово стопаните масово влязоха в ТКЗС. Но в душите на мнозина беше свило гнездо съмнението, недоверието в новото. Страх от неизвестното. А и врагът с всички средства чоплеше в душите на селяните, рисуваше в черни краски бъдещето, онова бъдеще, което идеше да освободи човека от всякакво робство.

Бай Димитър Сотиров не е лош човек. Трудолюбив, свикнал още от малък с несгодите на живота, той постепенно се отърси от онази частнособственическа отрова, която разяждаше в началото съзнанието му. Повече от едно десетилетие се труди неуморно в железарската работилница. Ръцете му бяха постоянно черни, но душата му си остана чиста, душа на трудолюбив стопанин. Личното му стопанство не пострада от ТКЗС, както го уверяваха някои негови „доброжелатели“. Напротив! Построи си нова къща, обзаведе я.

Тази година бай Димитър не е в работилницата. Нощен пазач е на кооперативното имущество. Звучи невероятно нали? Този,който не вярваше в кооперативното стопанство този, който беше против — сега пазач, охраняващ това стопанство. И най-малкият шум в късния нощен час, го кара да застане на щрек. И това го изпълва с чувство на гордост...

Мислейки за този съзнателен кооператор, човек не може да не си даде сметка, колко много е направила народната власт, за да се промени съзнанието на обикновения труженик, да се изтрие ръждата на миналото и да се укрепи у него вярата в новото.

Петър МИХАЙЛОВ

В неуморен труд се раждат успехите

В кравефермата в село Българка има 69 телета до 6-месечна възраст и 28 телета над 6-месечна.

За отглеждането на телетата се грижат кооператорите Васил Бойков, Стоян Боев и Петър Панев. Гледачите са добре убедени, че като полагат добри грижи за поверените им телета, ще получат и повисок прираст, за който им се дава от ръководството на стопанството добри парични възнаграждения. Затова и резултатите за първото четиримесечие са много добри. Васил Бойков при план до 1 май да получи 2 198 кг прираст, е получил 3 348 кг или си е изпълнил плана за четиримесечието 152,3 на сто. Стоян Боев си е изпълнил плана — 121 на сто и Петър Панев — 84 на сто. Макар че за сега Петър е изостанал, но той обещава до края на годината да преизпълни плана си.

На една от стените на боксовете в телчарника е написано с едри червени букви, че в чест на 20-годишнината от Девети септември, гледачът Стоян Боев ще преизпълни годишния си план по прираста с 874 кг, Васил Боев с 374 кг и Петър Панев с 500 кг.

Според животновъдния бригадир Неделчо Йорданов, добрите постижения на телчарите се дължат преди всичко на правилното гледане и хранене на телетата, на които винаги им се дава прясно мляко,достатъчно и разнообразна храна, редовно им се почистват боксовете и други.

Сега при хубаво време, телетата живеят на открито в стопанския двор и се хранят с прясна люцерна и смески.

Дочо АТАНАСОВ

Начело в съревнованието са ... пенсионерите

Още в началото на годината в с. Кайнарджа бе образувано едно звено от 14 души пенсионери, които желаят да работят в производството. Някои от тях са много възрастни—Никола Куюмджиев е на 80 години, Енчо Бошнаков— на 69 години, Стоян Курдов—на 68 години и други. Въпреки възрастта си обаче те не отстъпват на младите в работата. Под ръководството на звеновода Тодор Тютюнджиев кооператорите окопаха вече три пъти зачисленото им лозе от 50 декара, бостанът от 90 декара е окопан и разреден. Добри грижи полагат те и за другите култури на определените им площи — 55 декара домати, 40 декара лук и 10 декара краставици.

С богатия си селскостопански опит и упорит труд пред 20-годишнината на 9-ти септември кооператорите от „старешкото“ звено застанаха начело в съревнованието. Вече трета седмица на техните каруци се аленее знаме с надпис „Звено—първенец“.

Възрастните кооператори от с. Кайнарджа дадоха хубав пример на младите.

Шербан СТОЯНОВ

ВНИМАНИЕ! Има опасност за пчелите

Пчеларството у нас е добре развито и има всички благоприятни условия за по-нататъшни успехи. През миналата 1963 година по добив на мед средно от пчелно семейство, Силистренски окръг застана на челно място в страната, а по предаден мед на държавата — на второ място.

Грижите обаче за пчелите и най-вече за общественото пчеларство са незадоволителни. Недостатъчно се намесват нашите специалисти за укрепването и развитието на пчеларството. Като главна задача на специалистите от окръга (ветеринарните лекари) по пчеларство, се явява борбата с болестите по пчелите и най-вече болестите по пилото (американски и европейски гнилец).

Докато за цялата 1963 година бяха констатирани и унищожени 36 болни от американски гнилец пчелни семейства и 176 от европейски, то картината за 1964 година е непълна, тъй като до сега са извършени частични прегледи от Окръжната комисия по пчеларство и ни липсват данните за пролетните и есенните прегледи на пчелите от комисиите по места.

От проверката, която направихме в село Йорданово на частния сектор, констатирахме, че жертва на американския гнилец досега са станали 50 пчелни семейства, от които 38 бяха измрели и 21 унищожихме. В село Цар Асен досега са констатирани 6 болни от американски гнилец пчелни семейства, подлежащи на унищожение, в Дулово — 1, в Брадвари — 1 и т. н. От това се вижда, че Дуловски район е доста наситен с американски гнилец. При това положение ветеринарните лекари по места трябва незабавно да засилят работата си по този въпрос. Прегледите да бъдат най-щателни, като се потърси съдействието на местните пчеларски дружества. Да се вземат бързи мерки, за да се ограничи разпространението на американския гнилец и го доведем до ликвидирането му. В противен случай и най-малкото нехайство може да се окаже гибелно за пчелите в окръга, което няма да остави без отговорност нито един ветеринарен специалист, отнесъл се с безгрижност към тази коварна болест.

Доброкачественият (европейски) гнилец също не е никак за подценяване. Продължителната влажна пролет, зачестилите застудявания и често срещащите се напоследък отравяния на пчелите с отровни препарати, са особено добри условия за неговото появяване, развитие и разпространение.

Наложилото се разместване и прегрупиране на пчели от различни райони на окръга поради пръскането със самолети, смущава пчелните семейства, демобилизират се техните защитни сили, някои семейства осиротяват, други изпадат в кражби, други биват нападнати от посилни и т. н. Създават се благоприятни условия за разпространение на заразни болести и то там, където никой не очаква.

Европейският гнилец досега е констатиран масово в Йорданово, Окорш, Вокил, Алеково, Срацимир, Межден, Силистра, Дулово и други и представлява голяма заплаха за пчеларството.

Сега повече от всякога е наложително да се вземат най-строги мерки и се води упорита борба с болестите по пчелите, за да укрепне и се развие още повече пчеларството в нашия окръг.

д-р Ст. ИВАНОВ

ЛЕТНИЯТ ОТДИХ — ЗАДАЧА НА ДЕНЯ

В НАШИЯ окръжен град с тридесетхилядно население всяко лято кипи богато трудово ежедневие. Така е и сега. Дори нещо повече: в навечерието на славната Двадесетгодишнина на Деветі септември този трудов кипеж е още по-широк, размахът му — невиждан. Толкова по-належаща е и нуждата от смислен и приятен отдих на трудещите се. А като се огледаме около себе си, направо можем да кажем, че след отшумелия фестивал и спартакиада в Силистра все още не се чувствува, че трудещите се и децата прекарват свободното си време приятно и съдържателно. Кино, разходка из центъра, и крайдунавският парк, където детската площадка стои наполовина неизползвана, посещение на някой естраден концерт, походи на туристическото дружество, тренировки на физкултурните отбори и някой футболен мач — сякаш с това се изчерпва всичко, което бихме могли да кажем за един обикновен ден в началото на този месец. А Градският народен съвет, Градският комитет на Комсомола, Туристическото дружество и БСФС имат хубави планове за разнообразяване на това ежедневие.

Но отдихът не е само в хубавите планове.

Градският народен съвет има като своя първа грижа поддържането и осигуряването на материалната база за летния отдих и съвместно с останалите организации — организирането и идейното му ръководство. По тези „фронтове" обаче не се получава едновременно и съвместно настъпление. Градският комитет на Комсомола вече проведе хубава вечер за поезията на Пеньо Пенев, подготви още една вечер на съвременната поезия, за работническата младеж е запланувал съвместно с морския клуб и Туристическото дружество излети по Дунава, вечер на младия търговски работник, вечер на хубавата песен, ежемесечни комсомолски увеселения в Дунавския парк. Не по-малко съдържателни са мероприятията, които ще провежда летният средношколски клуб. С пионерите е подхванатата също добра работа, но тя сигурно ще изостане, ако Градският комитет не упражни по-голям контрол по сформирането на пионерските сборни отряди по квартали. Досега са изградени само 15, а би грябвало да бъдат няколко десетки. Както за тях, така и за средношколците са нужни площадки за спорт и игри, нужна е читалня в Дунавския парк. За младежките увеселения в парка също е нужна специална грижа. Без съдействието на Градския народен съвет тези комсомолски мероприятия няма да се осъществят докрай. Макар да е започнал подготвянето на материалната част за площадките, ГНС още не може да потвърди, че на децата от кварталите е осигурено нещо повече от клубовете на отечественофронтовските организации и околностите на града. . . за разходка. Площадките на ул. „Ангел Кънчев", на ул. „Бойка войвода", квартал „Ю. Гагарин" и др. са чисто, зелено поле или разхвърляни, още нестопанисани приспособления за игри (люлки, колела, пързалки). В Дунавския парк все още половината от наличната материална база не може да бъде използвана. Виенското колело спи зимен сън, макар че пролетта вече свърши. Лятната читалня стои затворена. Окръжната библиотека и ГНС не могат да оправдаят това с нищо. С нищо — и факта, че и тази година в широкия Дунавски парк липсват каквито и да било нови занимателни площадки, например към на приказките, каквато бе запланувано да бъде направен още в края на май. За повечето от тези обекти се върши нещо, но с „нещото" си и остава целият резултат, а времето тече.

Материалната база за отдиха на възрастните се подготвя с малко по-надеждни темпове, но също не е приключила. Плажът скоро ще бъде готов и ще посрещне с доста подобрения много любители на благодатното слънце и водата. Но остров „Чай тепе"? . . През юли и август ли ще се изградят бараки и други по-трайни туристически съоръжения за неговите посетители? През юли и август ли ще провежда масови (масови в точния смисъл на думата) походи Туристическото дружество „Дочо Михайлов" или ще се задоволява да работи само със своите актив ни членове? Това, разбира се, вече ни отвежда към организационната страна на въпроса, но тя не е по-малко важна. Защото сега задачата е да се осигури такова резултатно използуване свободното време на трудещите се, че те да го прекарват не само приятно, но и смислено. Както по време на спартакиадата и фестивала трябва да се осигури чрез добра организаторска работа масово и максимално използване на културно-битовите придобивки от всички трудещи се. Тъкмо тук трябва да намерят своето място и комсомолските организации, и туристическите секции, и Морският клуб, и масовите организации и институти: Отечественият фронт, читалището, киноклубът. Ние виждаме всяка празнична вечер прожекции на открито, почти през 5-6 дни слушаме на естрадата изпълнители на народна, забавна и чуждестранна музика. Това е хубаво. Но нима е достатъчно? Защо не работи лекторията „Страни и събития", тъй интересна за много трудещи се и толкова полезна за политическото им възпитание? И най-обикновеният въпрос: защо дори в местността „Памук кулак" в началото на този месец не може да се видят повече от няколко десетки любители на природата?

Отговорите могат да бъдат не един и два. Причините са много, но категорично може да се каже, че Градският народен съвет заба вя темпа по подготовката и разширяването на материалната база за отдиха на трудещите се поради недооценяването й, поради недостатъчното сработване с масовите организации, които от своя страна — останали в много от случ ите без база — протакат или направо изоставят чудесни, силно възпитателни инициативи. Обективните трудности са много, но хората искат да почиват, да обогатяват културата си, а не да скучаят и похабяват свободното си време. Те са спра ведливи: за тях не се прави достатъчно. Едно сравнение с други окръжни градове, показва, че ние не търсим всички форми за разнообразяване на летния отдих и което е още по-лошо — не се стремим да утвърдим традиции в това отношение. Нима е оправдано това? Нима Силистра няма възможности?

Александър ПОПОВ

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИЯТ КОНЦЕРТ НА РУСЕНСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

НА 5 ЮНИ в салона на Народния театър — Силистра симфоничният оркестър на Русенската филхармония изнесе заключителния си за сезона концерт. Застъпената програма, включваща творби от големия американски композитор Джордж Гершуин, задоволи със своите художествени достойнства публиката, посетила концерта.

Джордж Гершуин, син на голямото нюйоркско предградие Бруклин, разкрива в своето творчество онези противоречиви чувства, които се пораждат в атмосферата на резките контрасти, присъщи на големия американски град.

Гершуин е роден на 26 септември 1898 година в семейството на дребен търговец. Той отрано оповнава неволята. Но тежкият живот му дава възможност да се срещне, да се запознае и да живее с фолклора на разнородното и разноцветно население на големия американски град. Разнообразните мелодически и ритмически негърски, индиански и пренесените от Европа интонации така въздействуват на надарения музикално младеж, че едва 18-годишен той проявява своя музикален и композиторски талант. Неговата песен „Суони", благодарение на известния певец Ал. Джонсън, придобива известност и популяризира името на композитора Гершуин.

Тази известност обаче използуват притежателите на музик-холове и вариетета, различни и театрални и музикални агенти, които оплитат в своите мрежи младия композитор го превръщат в средство за печалба. За щастие Гершуин среща и истински приятели в лицето на певицата Ева Готие и пианиста Оскар Леванд. Те му помагат в усилията за създаване на пълноценни и трайни творби. Голяма помощ му оказва и неговият брат Айра Гершуин, автор на по-голяма част от текстовете на песните, написани от композитора.

Връх на творческите търсения на Гершуин бележи прочутата „Рапсодия в синьо" и вълнуващата със своя социален сюжет и колоритност на израза опера „Порги и Бес".

Гершуин посещава Европа, среща се с бележитите музикални творци Морис Равел и Жак Ибер. Своите впечатления от френската столица той е обезсмъртил в известната симфонична творба „Един американец в Париж".

Непосилната работа и безспирните договори и ангажименти обаче покосяват силите на надарения музикант рано — той умира едва 38-годишен на 11 юли в 1937 година.

В концерта на Русенския симфоничен оркестър чухме за пръв път изпълнената у нас Кубинска увертюра — впечатленията на Гершуин от посещението му в Куба, „Рапсодия в синьо" и симфонични картини върху „Порги и Бес".

Под умелото и темпераментно ръководство на диригента Александър Владигеров оркестърът с вкус и настроение поднесе интересната и богата на багри музика на Гершуин. Соловата партия на рояла в рапсодията беше изпълнена от диригента Александър Владигеров, който умело се справи с това сложно и трудно задължение да ръководи едновременно и оркестъра. Прекрасен завършек на концерта беше изпълнението на картините из „Порги и Бес".

С това свое изпълнение оркестърът закри тазгодишния си концертен сезон в града. Надяваме се, че през следващата година концертите му ще бъдат по-редовни и организирани в абонаментен цикъл, с хубаво осмислена програма, с масово посещение от нашето гражданство.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ

В света на капитала

Сицилия, най-голямата италианска провинция е земя на контрастите. Столицата й Палермо е пълна с прекрасни средновековни черкви и дворци. А малките градчета в Сицилия са пълни с мизерия и нищета. Селяните в Сицилия обработват земята, така както са я обработвали техните деди преди стотици години. Същевременно в южната част на провинцията израства голям петролен промишлен център.

НА СНИМКАТА: Страничните улички на „прекрасната Сицилия" не са гледка за туристите.

И през лятото разнообразен пионерски живот

СЕГА, в края на учебната година, наред с някои други въпроси за основен се счита в Средище и въпросът за летния отдих на учениците.

И за това лято се готвят добре средищенци. В училище ще се организира лагер. Проведен беше и дружинен сбор, на който дружината се раздели на пет отряда. Отрядите вече проведоха първите си сборове.

В навечерието на юбилейната годишнина от Девети септември ще бъде отчетено воденото съревнование между отрядите през лятото. В края на лятната ваканция ще се проведе преглед на художествената самодейност. Един от показателите при класирането ще бъде масовостта и представянето пред кооператорите със собствена програма. Ето защо отрядите още отсега обмислят дните, когато ще изнесат пред кооператорите от някои звена хубави програми от песни, стихотворения и др. А едни от отрядите дори са замислили да посетят и съседни села.

Но основна задача през лятото за участниците в отрядите е включването им в селкостопанския труд — за оказване помощ на кооператива, на родителите. Неотменна задача и през това лято ще бъде събирането на билки: овчарска торбичка, лайка, глогов цвят и др. В събирането на билки миналата година пионерите от Средище не се посрамиха. Те предадоха на Родината половин тон глогинки, шипки и други. Те са решили достойно да посрещнат Двадесетгодишнината.

„Пак „през летните дни дружинната ръководителка Мирка Филчева е решила да проведе десетдневен курс по готварство, чрез който много полезни практични въпроси ще изучат особено пионерките.

Учебната година вече свършва. Но в Средище пионерският живот няма да секне. И през това лято той ще бъде разнообразен и смислен.

Викентий ДУКАНОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

СЛЕД ЗОНАЛНОТО ПЪРВЕНСТВО ПО БОРБА В ДУЛОВО

С всеки изминат ден състезанията от Втората републиканска спартакиада навлизат в своя решителен етап. Това беше потвърдено и от проведеното зонално първенство по борба в град Дулово. В първенството взеха участие отбори по класическа и свободна борба.

Два дни над 5 000 любители на борбата наблюдаваха интересни схватки на тепиха, възхищаваха се от мъжеството и майсторството на най-добре подготвените състезатели.

Първи на тепиха излязоха състезателите по свободна борба Димитър Костадинов (Сс) и Юсуф Барбов („Ботев" Пл). След динамична и технична борба Костадинов донесе първата победа за Силистренски окръг. В същото време на втория тепих другият наш представител Петър Михайлов успя да се наложи с туш над Славко Петров (Русенски окръг).

След първия ден победи по свободна борба постигнаха Андрей Дечев, Мустафа Мюстеджебов, Алибрям Алиев и Рамис Сюлейманов — всички от Силистренски окръг. А с минимална разлика в точките загубиха Трифон Хотинов, Симеон Станков и Марин Киряков.

По класическа борба първите срещи спечелиха Йовчо Костадинов, Наим Сюлейманов, Вели Халимов, Велико Стефанов, Рамис Алиев и Георги Хотинов. Единственият наш представител А. Алиев загуби в тежка категория от з. м. с.Юсеин Мехмедов (Рз).

Имаше срещи, които привлякоха вниманието на зрителите с красива борба. Особено много беше аплодиран нашият състезател Андрей Дечев, който се представи добре в двубоя си с Юмер Зекериев (Рз) и Мехмед Пудев („Ботев" Пд). Въпреки контузията, която беше получил първия ден, добре се представи и Мустафа Мюстеджебов в срещата си със Симеон Цачев (Русенски окръг).

В класическия стил най-добре се представиха пловдивските състезатели. Най-голяма изненада беше представянето на нашия състезател Велико Стефанов в категория до 78 килограма. Той победи всичките си противници с туш и на финала в една интересна и динамична схватка победи Троян Чимски (Пл) и зае първо място.

В крайното индивидуално класиране по вида на категориите зонални шампиони станаха следните състезатели по свободна борба: Димитър Костадинов (Сс), Осман Делиалиев „Ботев" (Пд), Андрей Дечев (Сс), Симеон Цачев (Рс), Алибрям Алиев (Сс), м. с. Асан Пехливанов „Ботев" (Пд), Рамис Сюлейманов (Сс) и Сали Антурамаков (Рз).

Отборно класиране: 1. Разградски окръг с 39 точки, 2. Силистренски окръг с 38 точки, 3. „Ботев" — Пловдив, 4. Русенски окръг, 5. Толбухински окръг.

В класическата борба по реда на категориите зонални шампиони станаха: Петър Михайлов (Сс), Кямил Асанджиков „Ботев" (Пд), Али Ибрямов (Рз), Али Калънов „Ботев" (Пд), Вели Ахмедов (Рз) и Юсеин Джотев „Ботев" (Пд).

Отборно класиране: 1. „Ботев" — Пловдив с 37 точки, 2. Разградски окръг с 35,5 точки, 3. Силистренски окръг с 24,5 точки и др.

Отборите на Разградски и Силистренски окръзи по свободна борба и по класическа борба на „Ботев"—Пловдив и Разградски окръг ще вземат участие във финалните състезания в град Плевен, които ще се проведат от 26 до 28 юни т. г. Нека пожелаем успех и достойно представяне на нашите състезатели.

Джемал ИБРАХИМОВ

Детски градини във всички села от района

Цялата работна ръка на кооперативното стопанство в село Средище е заета в упорит труд. Съобразявайки се с това, управителният съвет на стопанството взе преди няколко дни решение да се открият летни детски градини във всички села от района, като издръжката им се поеме от ТКЗС.

Вече се пристъпи към изпълнение на решението. Помещенията са измазани и сега се подреждат с необходимия инвентар: масички, столове, креватчета. Само след няколко дни в детските градини ще бъдат настанени около 200 деца на кооператори, които се трудят на полето.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

О Б Я В А

Монтажна група—Силистра търси 6 човека по специалност тенекеджии от IV, V, VI и VII разряд, постъпване веднага.

Справка бившия ГНС.

В СВЕЖОТО утро

РАЗКАЗ

СЕЛОТО не беше се събудило. От време на време подранили ловци с изненадващи изстрели смущаваха тишината. Само един прозорец и луната светлееха в априлската нощ. Зад рядкото перде на прозореца се виждаше прегърбена женица, наведена над дървено легло. Болният, който дишаше тежко, след дълги увещания прие молбата й. Като сложи единия крак на пода, а след него и другия, той се изправи и полека-лека напусна стаята, слезе по стълбите и зави към двора, където тя го чакаше, впрегнала магарето, готова за път.

Голямата селска вратница се отвори и каручката се понесе из улицата. Портата така си и остана — отворена. В сандъка, загърнат в кожух от овчи кожи, опрял глава на възглавницата, лежеше дядо Коста.

Когато колелетата на каручката се плъзнаха по асфалтираното шосе, болният се понадигна и заговори сърдито:

— Жена, дай малко по към шанца. Хей, се трябва да ти хортувам, все трябва да те съмясвам. Събудихме хората.

Старата насочи магарето встрани и отвърна:

— Какво си се заудумвал? Ама си чиляк. Умираш... И пак хората, та х о р а т а. Кучетата затова са кучета — да лаят. От едно време насам опък чиля ки станал. Удумваш се за щяло и не щяло — с треперящ глас заръши тя и подкани магарето с пръчката.

С всяка стъпка на животното къща все повече се отдалечаваше. Пред тях, подредени като на парад войници, плувнали в светлина, заели стотици декари от ливадите на умрелия чокой Спиридон, се простираха фермите. Край тях сновяха хора, нарамили вили, понесли гюмове — сновяха като мравки насам-натам.

Усетило близостта на стопанския двор, сърцето на добруджанеца, загубило младостта си по чуждите ниви и хорските стада, заби тревожно. И неумирил още

нашлицата си, замоли сивушко:

— Марко, спри моето момче.

— Нечувало отколе гласа на господаря си, животното наостри уши. Спря:

— Едва ли ще стигна до доктора, жена... Угаждам, че болестта стана аркадаш с годините ми ... Угаждам как тати ме вика при него. Не ми се ще да те оставя, но и той е сам, а може и да му е домъчняло за мене. Нали знаеш колко млад го убиха жандарите. Затуй, остави ме да погледам постройките и послушам блеенето на агънцата.

Но те не са се събудили, а и кошарите са още напред.

— Знаят те, че дядо им Коста си отива и че иска да ги чуе. Почакай минутка — две и ще видиш как сладко ще заблеят.

Баба Неда се обърна към него, опря набръчканото си лице на коляното му и заплака.

— Стига де, стига де. Стига си плакала. Аз на шега ти думам, че си отивам. А ти... зарева, като на погребение. Бъди жива и здрава и ще видиш как ще достигна стотте години. Стига де. Не съм умрял — говореше той, а в себе си чувствуваше как го напускат силите и колко малко му остава да живее.

Светлината, която идваше от близките лампи, падаше върху лицето му. Старата си вдигна главата и уплашена от неговата бледост се обърна напред и нехванала още поводите, зашиба яростно магарето. Но едва изминали стотина метра, гърлото на дядо Коста започна да хърка някак особено.

Дядо Коста събра сетни сили, изправи се. Огледа зелените жита, облени от утринната ведрина, огледа ги чак до хоризонта и тихо се струполи в каручката.

Наоколо разсъмваше.

Старият добруджанец беше мъртъв. Той вече не чуваше как ридаеше жена му, как в стопанския двор блееха агънцата, как вятърът люлееше на вълни на вълни зелените жита.

Костадин КОСТАДИНОВ

ВАЖНО! ВАЖНО!

ШОФЬОРИ, АВТОМОБИЛИСТИ!

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА

и клоновете му в Тутракан и Дулово

доставиха в своите магазини нови автогуми за леки коли „Москвич" и „Волга".

Водачи на леки коли, побързайте да се снабдите с необходимите ви гуми!

Използвайте случая!

ВАЖНО! ВАЖНО!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година, IX бр. 69 (777) | Неделя, 14 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ПЪЛНА ГОТОВНОСТ

И ДРУГИ години подготовката за жътвата в Дуловския кооператив е привършвала в кратки срокове и висококачествено. Тази година също тя не закъсня. На 1 май механизаторите рапортуваха пред стопанското ръководство, че са напълно готови за работа с комбайните, вършачките и другия нужен за кампанията инвентар.

Къде е разковничето на успеха? Основното е в добрите традиции, които се създадоха в инженеро-техническия персонал, в грижовните ръце на хората, които командват техниката, в стремежа им навреме и качествено да бъде извършена всяка една работа. Стопанството тази година има да прибира реколта от 26 500 дка есенни посеви. Но ръководителите са напълно спокойни за това. За тях народната поговорка „От далеко, та да е леко" важи и служи като ръководство във всяко едно начинание. С ремонта на комбайните работата е започнала още през есента. Бяха сформирани четири групи от опитни и добри механизатори. Набавени бяха навреме нужните резервни части, създадоха се благоприятни условия за ремонта на машините. Началника на работилницата Петко Маринов непрекъснато проверяваше качеството на работата на механизаторите по машините. Помагаше на изоставащите групи, съставяше графици за всеки един комбайн и следеше за тяхното изпълнение. Въпросът за подготовката на машините беше разгледан в две заседания на управителния съвет на кооператива. Още през февруари стана ясно, че условията в стопанството позволяват комбайните и другия инвентар навреме да се ремонтират.

До прибирането на ечемика остават не много дни. Но комбайните отдавна са изпратени в полските станове. Комисиите основно провериха всяка една машина, съставиха протокол за техническото й състояние. Комбайнерите също са определени. Площите са обходени. Опасните места обозначени със знаци. Тези дни специалистите ще връчат плановете на всяка машина поотделно, а управителния съвет ще определи материалните стимули и наградите, които ще се дадат на първенците през време на лятната кампания.

В пълна техническа готовност са и силажокомбайните, вършачките, виндроуерите, тракторите и прикачния инвентар. Тежките машини ДТ—54 на брой 12 са достатъчни за кратък срок да извършат предсеитбената обработка и засеят вторите фуражни култури, навреме да изорат дълбоко стърнищата и подготвят добре площите за идната година.

Богата реколта зрее по блоковете на Дуловския кооператив. Очаква се среден добив пшеница от декар над 200 килограма. Механизаторите са готови без загуби и в най-кратък срок да я приберат в кооперативните хамбари.

Иван АЛЕКСАНДРОВ

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

ВСЕКИ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ С ИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ!

ЗА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНИ И ИКОНОМИЧЕСКИ ОБОСНОВАНИ РАЗХОДИ В ТКЗС

Борбата за по-голяма и за по-евтина селскостопанска продукция е основна задача пред кооперативните земеделски стопанства. Фактите показват, че колкото по-бързо расте общата продукция и колкото по-малък е ръста на материалните разходи, толкова доходите за разпределение между кооператорите са по-големи, повишава се тяхното благосъстояние, укрепват икономически нашите стопанства.

Но какво е положението с производствените разходи за първото четиримесечие на тази година в ТКЗС от нашия окръг? В растениевъдството при годишен план 5 302 002 лева изпълнението за четиримесечието е 3 759 644 лева, или 71 на сто. Сравнено със същия период на миналата година изпълнението е 127 на сто, или са изразходвани в повече 818 376 лева. В животновъдството от планираните 10 871 000 лева са извършени разходи за 4 536 000 или 41 на сто от годишния план. А в отделни стопанства имаме и значително по-голям преразход, който буди основателна тревога. ТКЗС — Добротица при годишен план за разходите в растениевъдството 239 030 лева е похарчило 195 570 лева или 82 на сто, ТКЗС Окорш при план 124 023 лева е изразходвало 140 045 лева или 114 на сто. ТКЗС Айдемир при годишен план 129 343 лева е изразходвало 131 751 лева или 101.8 на сто. Не малки разходи в растениевъдството имат също така ТКЗС Иширково — 81.7 на сто от годишния план, Тутракан 79 на сто, Зафирово — 93.5 на сто и други.

Големи разходи допуснаха някои стопанства и в областа на животновъдството, където би трябвало те да се движат поравномерно. ТКЗС Паисиево при годишен план 192 703 лева отчита изразходвани 168 259 или 87.5 на сто. ТКЗС Макък Преславец при план 171 182 лева е изразходвало 118 282 лева или 70 на сто, ТКЗС Стефан Караджа при план 231 821 лева е изразходвало 150 749 лева или 65 на сто. Не е добро положението и в Тутракан, Срацимир и други.

Данните показват, че положението с изразходването на средствата в ТКЗС е тревожно. Ясно е, че ако продължаваме и за в бъдеще с този темп в края на годината направените производствени разходи ще надхвърлят значително заплануваните. Нужно е ръководствата на стопанствата, специалистите и кооператорите да разгледат своята работа в тази насока и да вземат мерки за рязкото им намаляване в следващите месеци от годината, за реализиране на значителни икономии.

Трябва да се извърши от ръководствата на стопанствата задълбочен анализ на направените досега разноски. Да се започне от съпоставка на планираните и фактически извършените във всяко стопанство, както в растениевъдството, така и в животновъдството. Да се установи дали всички извършени разходи са били икономически обосновани и необходими. В животновъдството при анализа трябва да се изхожда от вида на доставените фуражи. Да се установи доколко възможностите на стопанствата са използвани за добиване на евтини фуражи и дали те са били преработвани и целесъобразно използвани. Все още има стопанства, които за 1 кг свинско месо изразходват от 8 до 12 кг и повече концентриран фураж Така например ТКЗС Алфатар е изразходвало 12 кг концентриран фураж, Иширково — 14, Белица — 13 и други. Това показва, че грижите за животните са били лоши

Преразходите за текущ ремонт и поддържане на селскостопанските оръдия, инвентар, постройки и обзавеждане трябва да се считат като лош показател в работата на стопанството и се разкрият причините за тяхното допускане. Проучванията да се насочат конкретно по бригади, ферми и спомагателни предприятия.

Административно-стопанските разходи по своя характер са бюджетни разходи. По тях също могат да се постигнат не малко икономии. Но тук главният път за тяхното намаление е повишение квалификацията на административния персонал в стопанството и въвеждане на механизация от събирателни и изчислителни машини.

През следващите месеци на годината режимът на икономии трябва да стане постоянен метод на работа и ръководство във всички стопанства. Необходимо е да се ликвидира с безстопанствеността и разточителството при изразходването на средствата и материалите, да се създаде нетърпимост в разхищенията и лошото стопанисване на инвентара, фуражите и други материали.

Пътищата за намаление на производствените разходи в ТКЗС са най-разнообразни. Решаваща роля в отделни стопанства могат да играят едни, а в други съвсем други. Това налага необходимостта от конкретен анализ за условията, при които работи дадено стопанство. Така могат да бъдат разкрити и използвани съществуващите резерви за намаляване на производствените разходи, а оттам за осигуряване изпълнението на плана за чистия доход. Много важно е стопанските ръководства да се насочат към използването на местни подръчни средства, а в животновъдството да приложат лагерно-пасищното отглеждане и използуване на евтини фуражи.

Решаващо значение за намаляване на материалните разходи има приложението на стопанската сметка, като се стигне до въвеждането й във всички сектори на производството. Стопанства, които правилно прилагат стопанската сметка по примера на ТКЗС — Поликраище, Търновско през първото четиримесечие не отчитат превишение на материалните разходи. Такива са ТКЗС Нова Черна, Ситово, Кайнарджа и други. Нужно е всички стопанства да подобрят работата си в тази насока. Чрез стопанската сметка да създадат материална заинтересованост в кооператорите от реализирането на икономии. Ежедневно трябва да им се разясняват облагите, които те ще получат от получаването на по-голям чист доход в бригадата или фермата.

Повеждайки решителна борба за икономии, за най-целесъобразни и икономически обосновани разходи в ТКЗС, ние ще отговорим на Възванието на Централния комитет на Партията по случай юбилейната 20-годишнина на социалистическата революция у нас.

В ОЧАКВАНЕ НА ЖЪТВАТА

Броени дни остават до жътвата. Механизаторите, комбайнерите отдавна извършиха ремонта на машините, които ще участвуват в лятната кампания. Те от личен опит знаят, че изправна ли е машината работата се извършва и бързо и качествено.

Неспокойно е тези дни в двора пред ремонтната работилница в с. Паисиево. Около готовите машини извършват последни проверки механизаторите Петър Стоилов, Иван Георгиев, Недко Георгиев и др.

„И тази година няма да ме посрами машината" — споделя Иван между колегите си. Та и през миналото лято той прибра най-много зърно в кооператива и ненапразно получи награда от Окръжния народен съвет един ръчен часовник...

С нетърпение очакват механизаторите от с. Паисиево да узрее първия клас, за да се впуснат в равнината с мощните съветски машини.

Милко НИКОЛОВ

ПОМАГАТ НА ПОЛЕВЪДИТЕ

Общинският комитет на БКП и управителният съвет на кооператива в с. Ст. Караджа навреме съзряха изоставането в окопаването на пролетните култури. За да се избегнат нежеланите последици от това, решено беше да се проведат бригади с всички служители от района. Това решение беше посрещнато със задоволство от всички.

В бригадата взеха участие над 200 души и само за два дена прекопаха 550 дка царевица. Похвално беше старанието на служителите от стопанството. Тяхната група от 35 души прекопа 140 дка площ. Бонка Радева от пощата само за един ден прекопа 4 дка и с това спечели всеобщо уважение.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ВЕНЕЦ НА УСПЕХИТЕ

КРАЯТ на шестмесечието дойде в цеха за пирография към Промкомбинат „Камъшит" двадесет дни по-рано. Кръжащите из въздуха дървесни прашинки в подготвителното, миризмата на туткал и тънките струйки синкав дим, виещ се под нагорещените игли, свидетелствува за напрегнатия, съсредоточен труд на седемдесетчленния колектив на цеха. Ден след ден се нижеха, камарата готова продукция растеше и като че ли по нея се катереха все повисоко и процентите. Преизпълнен план за тримесечието, за четиримесечието — това е солидната основа на сегашния успех — 101 на сто изпълнение на задачите за шесттях месеца. През този период от сръчните ръце на Тодорка Маринова, Еленка Василева, Йорданка Пейчева и другарите им излязоха безброй поставки за радиоапарати, ученически и тоалетни кутии, табакери и сувенири. На сложната и фина плетеница на орнаментите на голяма част от тях ще се възхищават и нейде далече от България.

Далече зад границите ще отиде и производството на цех „Ракита", изпълнил плана си 101.5 на сто. Тук се работи предимно за външния пазар и може би затова изострянето на борбата за високо качество е достигнало върхната си точка. В този най-голям цех на „Камъшит" работят седемнадесет бригади и всички те са протегнали многобройните си ръце за спечелване в чест на юбилейния празник високото отличие „Бригада за комунистически труд". Водени от най-добрата бригада на цеха — единадесета, с отговорничка Минка Кирилова, те искат да манифестират на Девети септември с паспорта на трудовата слава.

Главно за нуждите на зеленчукопроизводството в цеха за папурени рогозки всеки ден се плетат по 500 броя от тях. Обхванат от пламъка на съревнованието, запален от плетачките Стоянка Костова и Мария Дечева и чистачките на папур Виктория Събева и Керанка Станкова, колективът на цеха също се нарежи между първенците, изпълнявайки плана за шестмесечието 102 на сто.

Георги УЗУНСКИ

Далеч е още зимата, но стопаните от първа полевъдна бригада в с. Айдемир бързат навреме да приберат добре изсушеното люцерново сено, което е превъзходна храна за животните.

Снимка:
Стоян ТОДОРОВ

УСПЕШНО СЕ СПРАВЯТ С РАБОТАТА

През тази година държавното земеделско стопанство „Янко Забунов" трябва по план да произведе 8 000 тона захарно цвегло. На пръв поглед цифрата не е много внушителна, но в същност това означава да се засее и отгледа тази култура на площ от най-малко 4 000 декара добре подготвена земя, за обработката на която е необходима солидна техника. Също така от момента на засяването до прибирането на захарното цвекло са необходими най-малко 50 000-60 000 човекодни, а това представлява значителна трудност за нашето стопанство, което разполага с крайно малко работна ръка в полевъдството. Въпреки всички трудности, полевъдите досега успешно се справиха с тази задача. За известно време зачестилите валежи в нашия район, създаваха голяма опасност площите с цвекло да заплевеляят, но колективът не се уплаши от трудностите и с помощта на Окръжния народен съвет беше набрана достатъчно работна ръка от съседните кооперативни стопанства и цялата площ от захарно цвекло бе своевременно разредена.

Ценна помощ на стопанството оказаха профгрупите при ДЗС. Най-голяма сръчност в работата проявиха профгрупите при автотранспорта, администрацията и свинефермата.

Благодарение на оказаната помощ, работниците от полевъдството успяха навреме да извършат първа копан на цвеклото с машини и втората копан на ръка, а от няколко дни започнаха и третото окопаване на цвеклото.

Кирил ТАСЕВ

Фермите ще бъдат водоснабдени

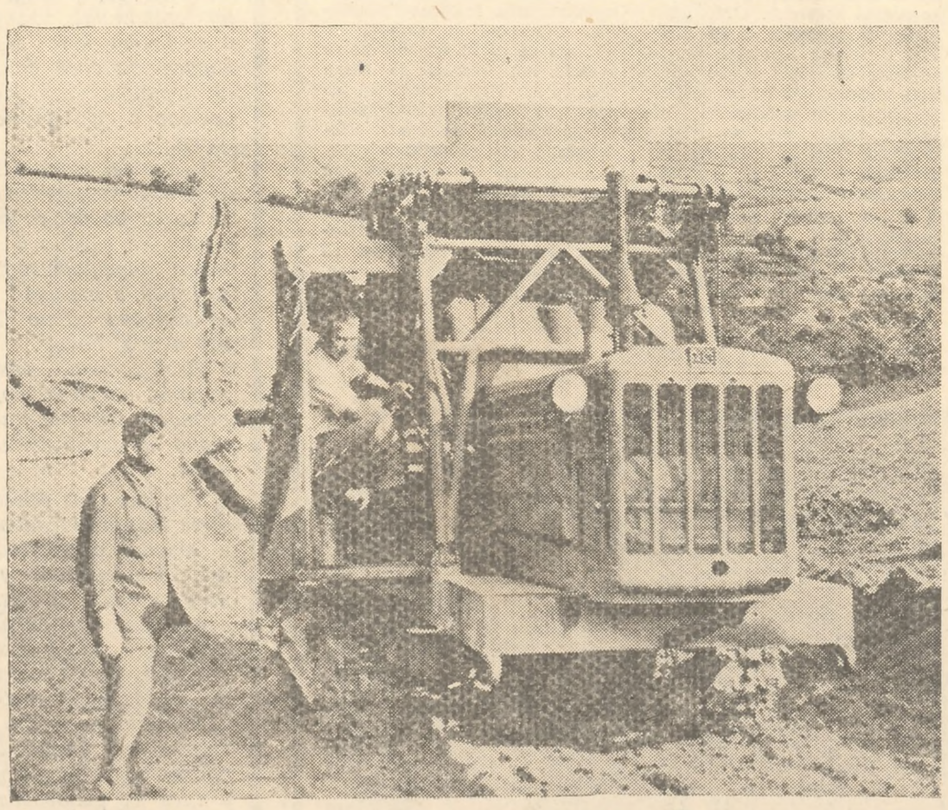
МАЛКО СА стопанските дворове в нашия окръг, които са водоснабдени. Развитието на животновъдството сериозно се затруднява, поради липсата на вода за добитъка. Почти навсякъде в окръга водата за фермите се превозва с бъчви и цистерни. Особено много се затрудняват животните през тежките зимни дни, когато пътищата до фермите са трудно проходими. Но от това положение ще бъдат избавени доста стопанства. СМУ „Водстрой" — Силистра през тази година извършва и ще извърши водоснабдяване на фермите в стопанствата на Дулово, Зафирово, Калипетрово, Стефан Караджа, Белица, Войново, Ветрен, Суходол, Дичево и други. Освен това „Водстрой" ще изгради водопровода за гр. Силистра, с което ще се осигури вода за най-високите етажи на сградите в града.

За изпълнението на тази важна задача от двадесет дни в окръга ни работи траншеекопна машина на СМУ „Водстрой" монтажен район — София една от само петте машини в страната. Само за 15 дни машинистите Трайко Ценев и Георги Здравков прокопаха във Войново 8 км канали, при извънредно тежък терен, като изпълняваха по 3 норми на ден. Работата на машината заменя ежедневно по 150 души, които трудно могат да се осигурят за изкопаване на канали през месеците на полска работа.

Непосредствено след машината полага етернитови тръби бригадата на носителя на „Народен орден на труда" — златен, Станчо Минчев. Тя редовно си изпълнява трудовите норми над 200 на сто.

Машинистите, монтажниците, инженеро-техническите работници — целият колектив на „Водстрой" — Силистра, са твърдо решили да посрещнат Двадесетгодишнината на Девети септември с изпълнени планове и обещания и се наредят на едно от първите места в системата на „Водстрой", каквото заеха през първото тримесечие на тази година.

Марчелина ПЕТРОВА

И в Търговищки и във Варненски окръг, където доскоро работеха двамата машинисти Трайко Ценев и Георги Здравков, са известни с хубавата си и сръчна работа. И тук, в нашия окръг, макар че двамата машинисти са отскоро, вече се проявиха с трудолюбието си. Само за няколко дни те направиха необходимите канали в село Войново, като на ден изкопаваха с каналоокопателната машина по 600 кубика пръст вместо по 200.

ВНЕДРЯВАТ ТЕХНИКАТА

Призивът на Окръжния комитет на Партията, Окръжния съвет на профсъюзите и Окръжния комитет на Комсомола за поход срещу ръчния труд, намери широк отзив сред трудовия колектив на ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан. За целта бе изградена специална комисия, която разгледа вече предложенията за механизиране на трудовите процеси в цеховете на предприятието.

След като предложенията бяха одобрени, инженеро-техническия персонал заработи за внедряването на набелязаната механизация. В конопочукачния цех ще се механизира транспорта, с което ще се замени труда на трима работника, ще се доусъвършенства пресата за направа на бали и други.

Ръководството предвижда да механизира и някои процеси в предачния цех.

С използването на по-усъвършенствувана техника в предприятието, производителността на труда ще бъде значително повишена.

Николай ГЕОРГИЕВ

ОРЛИТЕ НА ПОЛЕТО

РАННО утро. Село Яребица едва се пробуждаше от сън. Черният воал на нощта постепенно изчезва. Никой не се виждаше наоколо. На около стотина метра от нас по шосето забелязахме силует на жена. Единия край на бялата й забрадка се развяваше от тихия ветрец. Бързаше. След малко зави в една странична уличка. В утринната тишина се разнесе тънкият й глас. Беше звеноводката на младежкото звено Фатме Махмудова.

— Мукадес, Мукадес, — извика тя няколко пъти. — Хайде по-скоро! Закъсняваме. Днес ще помогнем на звеното на Мюмюн Хаккъев — каза тя.

След малко цялото звено пое пътя към „Тапънджаклар баш".

— Хубава царевица имат — каза една девойка. Видите ли, как стрели са прави редиците.

След малко на единия край на блока се развя червеното предходно знаме, предадено на звеното на Фатме. Нали то първо свърши окопаването на поверените му 110 дка царевица.

За да не изостават другите звена, младежите от звеното на Фатме Махмудова решиха да помогнат. Ето днес половината от звеното беше дошло да помогне на звеното на Мюмюн Хаккъев. Та има ли нещо по-хубаво от другарската взаимопомощ?!

Цял ден те копаха. Всяка една искаше да изпревари приятелката си. Най-напред бяха Султан Мехмедов и Асуде Дишвидова. Непрекъснато те вдигаха и сваляха мотиките. Успяха да окопаят до вечерта по 2 декара. Бързат и другите комсомолки: Надие Тахсинова и Мукадес Мехмедова са най-малките членове на звеното. Въпреки това и те не изостават. Дори догонват първенците. А колко трудно им беше в началото на годината. Не знаеха да държат мотика, но другарките им помагаха и те скоро свикнаха.

— В звеното ни няма комсомолка, която да изостава. Те са орли. Не се плашат от работа — се явява звеноводката Фатме.

Звеното на Фатме и миналата година беше младежко, но в него влизаха и по-възрастни кооператори, само звеноводът бе мъж с напреднала възраст. Тази година в звеното са всичките комсомолци. А за звеноводка си избраха Фатме. Слушат я. Звеното работи много повече от другите звена. Сутрин най-рано то излиза на полето, а вечер най-късно се прибира. И на ден успява да окопае и да разреди по 45-50 декара пролетници, далеч повече от работата на другите звена. Голямо внимание звеното обръща и на качеството на копанта.

Денят още не беше се свършил. Слънцето продължаваше да пече. Далече в хоризонта се появиха няколко кълбести облаци.

— Момичета, по-скоро! Ще вали — извика една девойка. До вечерта трябва да свършим и този блок. Утре нали знаете ще започваме да копаем тютюна.

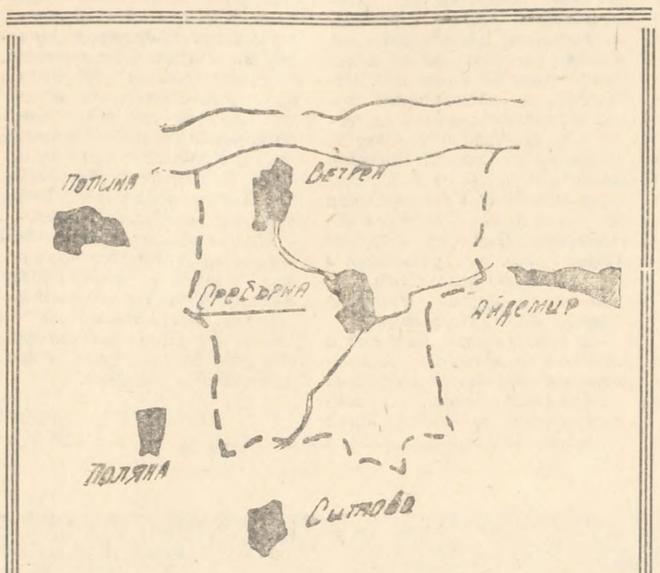
Комсомолците забързаха, навярно всеки, който би ги видял щеше да каже: „Орли, истински орли са тия момичета!".

Преди да се скрие слънцето зад близката гора, звеното стигна до там, където беше забито преходното червено знаме. Срещнаха се цяте звена на Мюмюн и Фатме. Големият царевичен блок беше окопан. Кооператорите от звеното на Мюмюн благодариха на младите. След малко всички си тръгнаха заедно към селото. Следващия ден и двете звена щяха да копаят тютюна.

Зия ИСМАИЛОВ

СРЕБЪРНА

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

СЕЛО СРЕБЪРНА се намира в северната част на окръга. На север от него е река Дунав, на изток — районът на село Айдемир, на юг — районите на селата Ситово и Иширково и на запад — районът на село Попина.

В района на съвета сега живеят над 3 224 жители. Кооперативното стопанство има 40 000 дка обработваема земя. Селата Сребърна и Ветрен, влизащи в състава на общината, са едни от първите в окръга, включили се в борбата против румънско-чокойската власт. За будния революционен дух на населението от тези села говори известният Сребърски процес през 1936 година.

Под ръководството на Партията на Девети септември 1944 година, бойни групи от селата активно участвуваха в завземането на фашистката власт и установяването на народна такава.

Близостта им до река Дунав дава възможност да се развива лозарството, зеленчукопроизводството и риболова.

ПОКАЗАТЕЛНИ ЦИФРИ И ФАКТИ

☆ До 1944 година в района на с. Сребърна завършилите средно образование са 9 човека, в годините на народната власт техния брой достига 130, с висше 10 човека. Сега в средните училища, техникумите и висшите учебни заведения продължават да се учат над 80 човека.

☆ За двадесет години в селата Сребърна и Ветрен са построени нови читалищни сгради с общо 700 места.

☆ От 1 000 тома книжния фонд на читалищата е нараснал на 7 000 тома. Само през 1963 година на читателите са раздадени над 1 400 книги.

☆ До победата на 9-ти септември 1944 година районът на Сребърна е имал около 250 къщи. Само за годините на народната власт тук са построени над 597 нови къщи.

☆ За да се подобрят битовите условия на кооператорите, за 20 години в района са направени 7 500 квадратни метра асфалтирани улици и площи, и 2 500 квадратни метра тротоари. Прекарана е 22 километрова електрическа мрежа и 1 500 метра водна канализация.

☆ Сега районът разполага със здравен дом в който се помещават зъболекарски кабинет, акушерогеникологичен, общи заболявания и 7 болнични легла.

☆ Ако през 1952 година броя на вложителите, в Държавна спестовна каса са 510 човека с 7 216 лв. влог, то в началото на 1964 година техният брой достигна 1 580 човека с над 142 932 лева влог.

☆ Стокооборота в потребителната кооперация от 27 400 лв. през 1957 година нараства на 551 000 през 1963 година.

☆ Кооператорите от района сега ползват над 80 мотоциклета и 300 радиоапарата.

ГОДИНИ НА БОРБА, НА ТРУД И НОВ ЖИВОТ

ЮБИЛЕЙНАТА двадесетгодишнина на Свободата сребърци и ветренци ще посрещнат горди защото немалко са делата, показани от тях през тези двадесет години. На тази светла дата, оставила зад себе си много подвизи и завети, те ще си спомнят за онова, което е било някога, ще се радват на новия живот, изграден в борба и труд върху руините на черното и мрачно минало, оставило следи в душите на много поколения.

Сребърна и Ветрен—тези малки добруджански селца преди Девети септември 1944 година, в които най-хубави бяха къщите на кмета, бирника и попа, сградите на общината и училището, днес са неузнаваеми. Близо 80 на сто от кооператорите в тези села си построиха нови, удобни за живеене къщи. В центровете на двете села белеят новите училищни сгради —разсадници на знания, огнища на родна реч, светилища. Извисяват ръст културните домове, търговската сграда в Сребърна със своите просторни магазини, административната сграда на ТКЗС и други. Във всяка къща свети електричество, улиците са озеленени, широки и шосирани.

Сбъднаха се мечтите на 46-тимата родолюбци от с. Сребърна, разстреляни през 1916 година от румънската войска, защото обичали свободата. Изгря новото, за което страдаха през 1935-1936 година вързаните мъже и жени от Сребърна и Ветрен, бити и тормозени заради своя революционен дух, за вярата им в победата на социализма. Този дух на борба се засели в душите на поколенията от тези села и не ги напусна никога. Той и днес ги съпровожда и крепи в трудната борба за светлото бъдеще—комунизма.

Не бяха минали и две години от народната победа и 40-45 ентусиазирани селяни, под ръководството на Партията, създадоха Сребърското кооперативно стопанство. Те срещнаха много трудности, несполуки, сблъскаха се с дребнособственическите интереси на останалите, но комунистите гледаха напред и не се отчаяха. През 1950-1952 година кооперативните стопанства се масовизираха,а през 1958-1959 се обединиха в едно могъщо сдружение, окриляно от постигнатите успехи.

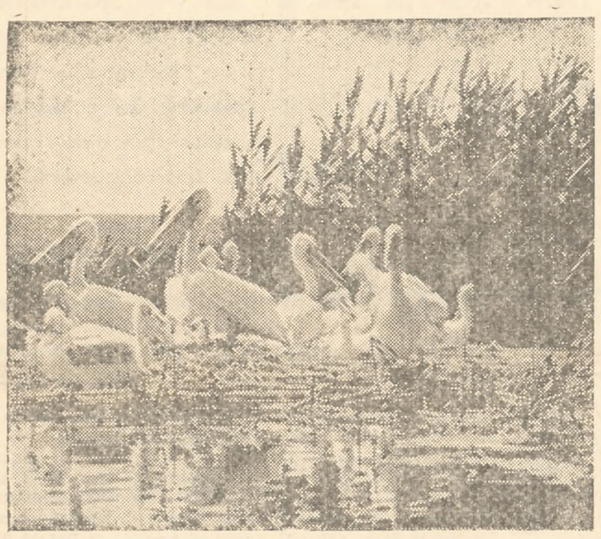
Сега стопанството разполага с 40 000 дка обработваема земя, 25 тежки, средни и леки трактори, 11 комбайни, 14 автомобили и много прикачен инвентар. Общата продукция на стойност 1 360 501 лв през 1958 година нарасна на 2 383 085 лв през 1963 година, а доходите за разпределение на кооператорите от 728 000 лв достигнаха през 1963 година на 996 000 лв. Стопанството произведе близо 4 423 т зърно, получи по 8 300 кг домати от дка и други.

Нарастна броят на животните в сравнение с 1958 година, увеличи се тяхната продуктивност. Само през 1963 година бяха получени 542 742 л краве мляко, 134 526 л овче мляко, 719 897 яйца и 311 584 кг месо, продадени на държавата.

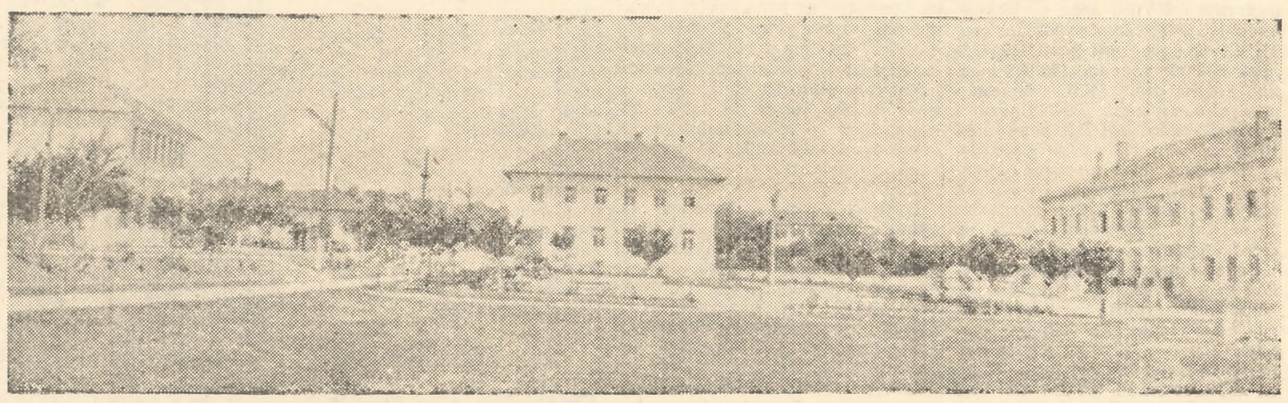
Всичко това стана възможно благодарение грижите на народната власт. Отприщването на силите на кооператорите в Сребърна и Ветрен, тяхната самоинициатива и творчество се проявиха най-вече след проведените Априлрилски и Ноемврийски пленуми на ЦК на БКП, сложили край на вредното влияние на култа към личността и открили пътя на нашето разгърнато социалистическо строителство и в областта на селското стопанство.

Чувствайки своето място в изграждането на светлото свое бъдеще, кооператорите от Сребърна и Ветрен оцениха голямото напрежение, настъпило на село след състоялият се исторически Осми конгрес на БКП и се включиха в претворяване в живо дело неговите решения. Обещанията, които приеха те и тази година, да получат по 175 кг слънчоглед от дка, 265 кг ечемик, 340 кг царевица, 133 кг тютюн, 3 700 кг домати, 928 кг грозде и други кооператорите изпълняват с чест. В славния ден на юбилейната годишнина, заедно с целия български народ, те ще манифестират готовността си да се борят докрай за осъществяването на партийните решения в живота, мъдри решения на мъдър народ.

Никола СТОЯНОВ
заместник-секретар на общинския партиен комитет в село Сребърна

Едни от редките обитатели на Сребърското езеро са пеликаните. Основната им храна е рибата. На ден един пеликан консумира най-малко по 2 кг риба.

Някогашният буренясал мегдан сред село Сребърна сега е превърнат в красив асфалтиран площад.

ЕХО ОТ „ВЕХТИЯ РЕН“

ТАКА, ако може да се нарекат постигнатите от лозарското звено на Петко Игнатов Кулев успехи, ще бъде най-правилно. Защото, когато римляните застроили селото горе на светлата могила някога, носеща странното име „Калето“ и го нарекли Рен, те не са знаели, че после то ще бъде преместено оттам в тази безводна урва, където е сега, и настрана от него ще се отглеждат лозя. Тези лозя, които донесоха известност на ТКЗС — Сребърна далеч зад пределите на Родината — в Германия, СССР, Чехословакия, Полша и други страни. И това ехо от човешки говор, идещо от „Калето“, не е войнствен зов на рог, както някога, предупреждаващ населението за приближаващата се опасност. То е признание към звеното, награда за този възрастен звеновод с прошарени коси. За този звеновод, у когото спокойствието представлява сила, увличаща след себе си мечтите и мислите на още четиридесет и двама опитни лозари. За тях сянка на обед, когa спират да починат, са лозите, а сънят им вечер е свързан с най-хубавите сънища за кехлибареното грозде и руйното вино. Това звено, което отглежда 192 дка лозя от сортовете „Болгар“, „Фетяска“, „Ризлинг“, „Димят“ и „Цензо“ в местностите „Опрев път“, „Домуз кулак“, „Вехтите лозя“ и „Бързика“ и 160 дка праскови, вишни, кайсии и череши, е ехо от „Вехтия Рен“, по-късно наречено Ветрен. Наистина ехо, защото през 1963 година то получи от 40 дка по 2 500 кг вкусно грозде от дка. От всичкото получено грозде 125 т предаде на държавата, а 128 т грамадните тежковозни коли на „Булгарплодекспорт“ и влаковите композиции отнесоха за чужбина. А с тях и имената на най-добрите лозари се прославиха — Нейчо Матев, Марин Генов, Иван Дечев, Ангел Петков, Димитър Сертев, Ангел Георгиев, Илия Илиев, Стоян Петков, Гина Йорданова, Тодорка Стоянова, Петрана Георгиева, Велика Великова, Велика Димитрова и други.

— Не се чудете — казва звеноводът бай Петко. — Нашият неписан лозунг на лозари е: повече труд — повече добиви! През 1963 година пръскахме лозята 5 пъти, 2 пъти ги колтучихме, 4 пъти ги окопахме, а и суперфосфат по 30 кг на дка хвърлихме.

Ехо от големите успехи, от високите добиви! Ехо на първенците! Знаят те: пролетната резитба дава много грозде и я проведоха правилно. Освободиха лозята от коловете и ги замениха с телена конструкция, за да става по-добро проветрение. След цъфтежа, за да не заболяват гроздовете от болестта „Ойдиум“, хората на бай Петко хвърлиха сяра. За пръв път тази година по време на цъфтежа прищипваха върховете на лозите, за да се избегне изресяването на гроздовете. През пролетта облагородиха над 70 000 пръчки от сорта „Болгар“ за създаване на млади лозя.

* * *

Нито дъждът, нито мрачното небе, нито пък той — разпреказвалият се шестдесетгодишен каруцар дядо Михаил Трифонов (дядо Милчо както го наричат) можеха да отклонят вниманието на Даскала да не мисли, че лети през локвите с каруцата на селсъвета към онази гориста могила, наречена „Калето“. Пеещата каруца със снопените ритли и излъсканата отзад коса звънтеше, жълтеещите се пред тях ечемици, над чието златно покривало бавно се носеха пеликани, шумоляха от вятъра, но Даскала не ги виждаше, не ги чуваше: той бързаше да свари звеното на Петко Игнатов на лозята, за успехите на което искаше да разкаже на децата. Поглеждаше към рибарската колиба, виждаща се в процепа на ниското между двата обрасли баира до сами Дунава, където често водеше децата на разходка и постоянно подвикваше на дядо Милчо: — Карай! Карай, закъсняхме!

ЗАКЪРМЕН С ЛЮБОВ КЪМ ЗЕМЯТА

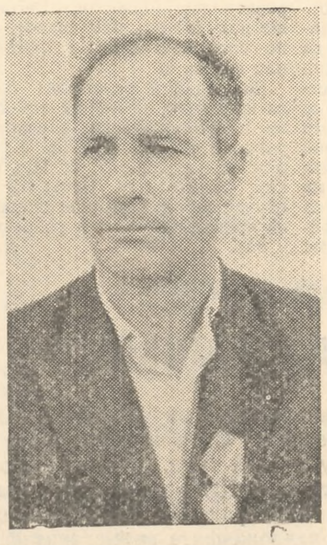
ОБИКНОВЕНА като тази на хилядите трудолюбиви хора, родени в добруджанските села е и биографията на звеновода Тодор Киров от зеленчукопроизводствената бригада в с. Ветрен. Роден под схлупената стряха и нищетата на миналото, закърмен с любовта към земята, израстнал сред браздите на черната угар, той посрещна с радост свободата.

В дните, когато трудолюбивите хора от селото си подадоха ръце и тръгнаха заедно в голямото кооперативно стопанство, в първите редици закрачи като звеновод и бай Тодор.

Две години, заедно с хората от звеното, той разнася песента на своя труд по кооперативните поля.

Трудно през онези години вървеше работата в зеленчукопроизводството. Това внасяше у всекиго страх и никой не желаеше да отиде на работа в зеленчуковата градина. Трябваше някой да поведе хората и управителния съвет на стопанството реши да изпрати опитния стопанин и член на ръководството бай Тодор. Макар и като обикновен работник бай Тодор не се смути. За любознателния стопанин в работата знанията бързо се натрупват.

Но и тук бай Тодор не стоя дълго, трябваше да отиде да помага в птицефермата, а оттам пак в полевъдството като бригадир. Бай Тодор бе там, където бе нужен и навсякъде отиваше без възражение.

През 1961 година работата в зеленчукопроизводството отново се нуждаеше от помощ. И този път стопанското ръководство изпрати бай Тодор като звеновод. Каления в трудностите стопанин отново поведе 35-те члена на звеното в битката за повече зеленчуци

Положените усилия не отидоха напразно—звеното получи през 1961 година от 30 декара рекорден добив от домати по 8 300 кг от декара. За високите успехи до ордена за храброст проявена през Втората световна война бай Тодор закачи и сребърния орден на труда

Миналата година въпреки сушата звеното му получи от 35 декара засадени с ранни домати по 5 400 кг от декар, а от 8 декара средно ранни домати по 4 600 кг от декар. Общо звеното обработи 140 декара зеленчукови площи.

Не по-малки са задачите и тази година от същите обработваеми площи звеното засади 30 декара с ранни домати за износ и обеща да получи не по-малко от 3 500 кг от декар, от засадените 10 декара със среднорани домати по 4 000 кг от декар, а от 25-те декара с пипер по 3 000 кг от декар.

Постигнатите резултати до сега, натрупания опит и любовта на хората към звеновода са добра гаранция, че и тази година звеното на бай Тодор с чест ще изпълни дадената дума. С гордо вдигнати чела те ще посрещнат славната годишнина на Деветосептемврийската победа в прекрасната ни Родина.

Иван ПЕЙЧЕВ

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait hususi sahifesi.

ZAYIFLIKLAR YİNE TEKRARLANMAMALI

DKMS-nin X kongresi, komsomol teskilâtı ve cemiyetlerin siyasi ve terbiyevi alandaki çalışmalarının iyileştirilmesi ve zenginleştirilmesi üzerine dikkat çevirdi.

Kongreden sonra, komsomolcuların siyasi ve kültür seviyelerinin ciddi surette yükseldiği göze çarpıyor. Bu hususta talepkârlık artınca, gençlerin teşebbüskârlığı da arttı.

1963-64 ders yılı zarfında siyasi öğretimin çeşitliliği hakikaten göze çarpıyordu. Bu alanda elde edilen başarılarımız da var. Lâkin esefle belirtmeliyiz ki, bu başarılar yalnız bazı belediye teskilâtlarına hastır. İyi çalışanlar arasında misal olarak Mejden, Nova Çerna, İşirkovo v. s. köyleri gösterebiliriz.

Okorş ve Popina v. s. yerlerde siyasi öğretime lâzım gelen önem verilmedi. Teskilâttaki ders yılının esas zayıflığı, hazırlık işlerinin küçümsenilmesiydi. Derneklere iştirak edeceklerin ve öğrenilecek konular doğrudan doğruya cemiyetin sekreteri tarafından tayin ediliyordu. Gençlerin arzuları, tahsil ve ilgileri gözününe alınmadı. Bu sebeptendir ki, birçok yerlerde komsomolcular hangi derneğe katılacağını bilmiyolardı. Meselâ Pravdalı Necat Mehmedofun cemiyetindeki gençler, dernek olup olmadığından bihaberdiler. Onlar hesapverme toplantısından bu yana tek bir defa toplanmamışlar. Cemiyet komitesi sekreteri, aynı zamanda propagandist olan bu arkadaşın suçu üzere dernek dağıldı.

Paisievo köyünden Ruşen Halidofun sekreter olduğu cemiyette de durum böyledir. Dernek azalarına hangi meşgalede bulundukları sorulunca cevap veremiyorlardı. Birçok yerlerde meşgaleler can sıkıcı bir durumda geçiyorlardı. Hayatla bağlatılmıyorlardı. Bazı belediye komiteleri bu hataları zamanında gördüler ve vazifesini başaramayan propagandistleri değiştirdiler. Meselâ Yarebitsada, Ömer Türkofun yerine, İbrahim Dedef ayrıldı.

Ders yılı esnasında iyi çalışan propagandistler de vardı. Onlar meşgaleleri zamanında bitirdiler. Mejdenden Ahmet Rizaef, Çernolikten Zakir Rufadof, Ruynodan Nejdet Rufief bu hususta örnek olarak gösterilebilirler. Bu yoldaşların dersleri iyi dinleniyordu. Onlar meşgale zamanı ayani vasıtalardan geniş ölçüde istifade ediyorlardı, bu ise verilen materyalın iyi benimsenilmesini sağlıyordu.

Umum olarak, siyasi öğretimde lâzım gelen usuller tatbik edilmedi. Meselâ fikir paylaşmaları, genç aile geceleri bu hususta yardım edebilirlerdi. Komsomol çağındaki analarla da kâfi derecede çalışılmadı. Onların arasında siyasi ve ev işlerine ait dernekler teşkilâtlandırılmadı.

Komsomol teşkilâtlarının gelecekte daha yüksek seviyeye ulaşabilmeleri için, siyasi marifin düzenlenmesi, formalizm ve şablondan kurtulması lâzımdır. Önümüzdeki ders yılında siyasi öğretimin şekilleri ve konuları tayin edilirken gençlerin arzusu, tahsili ve siyasi hazırlıkları da gözönünde bulundurulmalıdır.

Nedret İSMAİLOVA
DKMS sancak komitesinde enstriktör

FERMANIN HÜNERLİSİ

İneklerin yanına girince komsomolcu Halil Ahmedofu orada buldum. Temizlik işiyle mejguldu. Önce beni sezemedi. Selâm verince çok samimi karşıladı. Fakat bu uzun sürmedi. Hemen işe sarıldı. Bu gibi hallerde bazı kimseler gücenir. „Bunlar misafirperver değil her halde“ deyip çekilirler. Fakat ben böyle düşünmedim. „İşinin erbabı, mesleğinin ustası ancak böyle olmalı“ dedim kendi kendime. Der. ken vakıt geliverdi sağma işine. Hemen vedre ve güğümleri etrafına topladı. Başladı sağmaya. Mübarek inekler öyle süt veriyorlardı ki... O, hem sağıyor, hem konuşuyordu:

— Şu iki sıradaki inekleri görüyorsun ya. Hepsi yerli cins. Sütlü. Verimli inekler bunlar.

Taze yonca yiyorlardı. Uzun boylu anlatı Halil... Onbeş aydan beri burada çalıştığından, her inekten günde 11-12 litre süt aldığından, Çernuşa, Vena, Yantra, Kadifeden bahsetti, nasıl baktıklarından bahsett, hastalıklardan söz açtı.

Bir akşam „Lida“ adlı ineği sağacakmış. Hayvan ansızın serilmiş yere. Yoklama yapılınca zehirlendiğini anlamışlar. Acele biraz süt içirmişler. İnek düzelmiş. Meğer yem hazırlanırken suda eritilen karbomitten ufak bir parça kalmış. Bu da „Lidanın“ boğazına gitmiş ve onu zehirlemiş.

— Amma çabuk kurtardım, diyor Halit. Süt zehirlenmeyi önlüyor. Baytarlar da çok yardım ediyorlar bize.

Fermada planını doldurmayan sağıcı hiç yoktur. Bu başarılarından dolayı bundan birkaç vakıt önce Halile mükâfat olarak 60 leva ve bir de pantalon verdiler. O, 5 ayda 17 inekten 7,680 litre yerine, şimdiye kadar 13,421 litre süt sağdı. Bu öncü inekbakıcı şimdi Eylül ayı planını icra etmekte.

Bosna köyü inekbakıcıları yurdumuzda kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü münasibetiyle daha yüksek başarılara ulaşmaları için büyük azimle çalışacaklardır, zira bütün başarıların sırrı çalışmalarda gizlendiğini onlar çok iyi biliyorlar.

Hüseyin RASİMOF

Kovancılık sancağımızda çok gelişmiştir. İyi bakılırsa TKZS-ler ondan bol gelir alırlar. Çernolikler bunu çok iyi bilirler. Maharetli kovancılardan Mehmet Hamdief ve Ahmet Tahirof kooperatife bu sene yine bol kovan balı sağlıyacaklar.

OVALARIN KADINI

Birkaç gün önce yağan yağmur, toprağı tamamiyle kandırmıştı. Şimdi ilkyaz bitkileri alabildiğine hızlanmışlardı. Amma, mızır otlar da geri kalmıyorlardı. Onların önünü almak lâzımdı. „Yurtluk“ semtindeki bugünkü kalabalığın sebebi de herhalde bu olacaktı. Sanki Dulovonun içinde kimse kalmamış, hepsi bloklara çıkmıştı.

Kırişleri brigadiri Ebazer Mansurof yoldaş her zaman olduğu gibi, bugün de kooperatorların arasında geziniyor, işin daha kaliteli olması için ara-sıra talimatlar da veriyordu. Bir aralık bize dönerek:

— Başka türlü olmuyor yoldaşlar. Beş parmak birbirine uymuyor. Bazıları bir defa işitmekle kifayetleniyor, fakat bazılarına birkaç defa tekrarla mazsan olmuyor. Şu orta boylu sarışın kadını görüyormusunuz? Eh, böylelerinle iş işlemek hakikaten çok kolay...

* * *

Fatme Salievanın zvenosunda 22 kişi çalışıyor. Aralarında genci de yaşlısı da var. Ama hepsi de şen insanlar. Hele de Fatme. Her bir kooperatorun karakterine uygun birer cümbüş atıyor ortaya ve böylelikle bütün gün zvenoda şen bir iş havasının muhafazasını sağlıyor. Her halde bu zvenonun şimdiye kagar elde ettikleri büyük başarıların sebeplerinden biri de bu olsa gerek. Bütün Dulovo TKZS-sinin birincisi bunlar. Bilhassa geçen seneki başarıları çok sevindirici. Meselâ 110 kg yerine, 256 kg tütün, 418 kg misir, 210 kg gündöndü hep bu zvenonun elde ettiği başarılardandır. Bütün işlerini cümbüş ve türkü söyleyerek gören bu zveno azaları, seneyi de büyük bir sevinçle kapadılar. Elde ettiği başarılardan dolayı, TKZS idare saveti bütün zvenoyu 5,600 leva, zvenobaşı Fatmeyi ise 333 leva ile mükâfatlandırdı. Bu rakkamları işidince biraz düşünceye vardık. Bunu sezen zvenobaşı:

— Şaşacak hiçbir şey yok, „herkez kabiliyetine göre“ diye ilâve etti Fatme.

Bu sene onlar kırişlerine daha büyük bir azimle sarıldılar. Tütünleri vaktında dikip kazdılar. Diğer ilkyaz bitkileri de ona keza.

— Bu sene tecrübemiz geçen yıla nispeten daha büyük. İşler daha kolaylıkla yapılıyor. Yurdumuzda kurtuluş zaferinin 20-nci yıldönümü münasibetiyle bu sene daha yüksek gelir alacağımıza hiç şüphe yok. Meselâ dekar başına 2,100 kg yerine, 2,300 kg şeker pancarı alacağımıza vaat ettik, diyor zvenobaşı.

— 2,600 kilogramdan aşağı kalmayacağız, diye ilâve etti kooperatorlardan birisi. Öncülerden Hatice Salievaydı.

Yapılan işin kalitesine büyük dikkat çeviriyor Fatme Salieva. Çükündürleri üstün-körün kazanlara ihtarda bulunup ikinci defa sıralarını kazdırmağa hiç tereddüt etmiyor. Kooperatorlar bunun vazife icabi olduğunu biliyor ve zvenobaşına hiç gücenmiyorlar.

Bütün bunları görünce, „Komunist emeği zvenosu“ ünvanı için çalışan bu kooperatorların, bu sene daha büyü başarılara ulaşacaklarına hiç şüphe olmadığına biz de inandık.

Ahmet NAİMOF

ORAĞA TAMAMİYLE HAZIRDIRLAR

„Yanko Zabunof“ DZS-sinin Nojarevo fillalında 7 traktor bulunmaktadır. Brigada, orağı vadesinden önce bitirebilmek için 5 Hazirana kadar bütün tamir ve hazırlık işlerine son vermiş bulunuyor. Meselâ 2 adet „DT-54“ markalı dizel traktoru, orak zamanı saman çekmek için ayrılmış ve çoktan hazırdırlar. Filialda 3 te „Belarus“ traktoru var. Mehanizatorlardan Nasuf Süleymanof ve Ivan Stefanof, orak başlayınca ilk günlerde biçme işlerine katılacak, sonra ise kombaynlardan zahire taşıyacaklardır. Basri Süleymanof ise bütün kampanya zamanı zahire taşıyacaktır.

Ömer Yusufof ve Slavi Simeonof, brigadanın „SK-3“ kombaynlarında çalışıyorlar. Bu sene kombaynlar gayet kaliteli tamir edilmiş, yağlanmış ve vakıt gelince arpa bloklarına hücüm etmeğe hazırdırlar. Bunlardan madâ 4 korpuslu pulluk, bir sapan v. s. aletler hep hazırdırlar.

Nojarevo filialı orak kampanyasını hiç aksamadan icra edebilmesi için bütün kuvvetleri seferber etmiş, her türlü peşin hazırlığı yapmış bulunuyor.

Ahmet DEMİROF

KİRPİ

BİZDEN BUKADAR...

Ruynolular yakın senelere kadar geri fikirliydiler. Feodalizm kalıntıları yalnız ihtiyarların değil, gençlerin arasında da devam ediyordu. Fakat artık gençlerin bir çoğu gözlerini açtılar. Şimdi gençler şalvar, örtü taşımıyorlar burada. Tek-tük taşıyanlar olsa bile, arkadaşları onları tenkit yağmuruna tutuyor. Komsomol sekretarı Mebrure Ahmedova bu gerilikleri gidermek için büyük emek sarfetti. Şensaatlar teşkilâtlandırarak gençleri okuma evine celbetti...

Mebrure bundan bir sene önce Razgrat sancağından Osman Ahmedof adında bir gençle evlendi. Osman daha yaşlı olduğu için tecrübesi de daha çoktu. Gençlerin yeni ruhta terbiye edilmesi hususunda Mebrure ondan yardım bekliyordu. Fakat bütün ümitler boşa çıktı. Çünkü tamamiyle eski kalıntıların yesiriydi bu genç. Komsomol işlerinde karısına yardım edeceği yerde engel oluyordu.

Mebrure gençlerin arasında çok iyi çalışıyordu. Birçok komsomol önderleri onun tecrübesinden istifade edebilirlerdi. Bu maksatla gazetemiz vasıtasiyle onun iş usullerinin yayınlanması kararlaştırılmıştı. Kendisinden resim istenince, „Yanımda yok amma, şimdi gidip evden alırım“, dedi.

Çok geçmeden başını önüne eğmiş olan kadıncağız, kırık hayalle okumaevine girdi. Utanmıştı. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Sıkıldığından ne yapacağını bilmiyordu. Arkasından, dökük saçlı, gözleri fal taşı gibi açılmış olan bir erkek te attı kendini içeriye. Kocası Osman Ahmedoftu. Öfkeli öfkeli birşeyler mırıldanıyordu karısına. Zavallı kadın kocasının bu yersiz hareketleri karşısında utandığından yerin dibine batıyordu.

— Kimse seni gazeteye basamaz! Nerden nereye?!... Ben nasıl istersem öyle olur.

— Utanmıyormusun be Osman. Yazık sana ba! Ozaman al da bir de şalvar giydir karına, dedi aramızdan birisi.

Bu sozleri işiden Osman kendini dürerek:

— O benim işim ba, siz ne karışesiniz. Ben ne istersem onu yaparım, şalvar da, don da giydiririm. Basılmayacak ba, basılmayacak. Bizden resim-mesim alamazsınız. Bizden bukadar ba, bukadar.

Ruyno küyünde komsomol teşkilâtı oldukça iyi çalışıyor. Fakat nasıl oluyor da Osman gibi geri fikirlilerin hareketlerine göz yumuluyor. Ruyno yerli pbrtiya teşkilâtı da bu meseleye ilgi göstermelidir.

KAMÇI

TÜRKİYE İRTİCAIN PENÇESİ ALTINDA

(Geçen sayıdan devam)

YAKUP DEMİR
Türkiye komunist partiyası
Merkez komitesinin
birinci sekretarı

ASKERİ DEVRİMİN SONUÇLARI

Memleket bütçesinin hemen hemen hepsi, büyük bir kısmı amerikan kumandanlığı idaresi altında bulunan 500,000 kişilik Türkiye ordusunun masraflarına sarfedilir. (Sadece vasıtasız vergiler bütçe kredilerinin üçte birini teşkil eder). Memleketin „müttefiklerine“ olan borcu bir buçuk milyar doları bulmuştur. Türkiye gazetelerinin hesaplamalarına göre, memleket bu borcu ancak 2008 yılına doğru ödeyebilir. Tabii, yeni istikrazlar almaması şartiyle! Ödeme bilânçosunun açığı yıldan yıla artıyor. Maliye bakanının beyanatına göre, 1963 yılında bu açık muazzam bir yekün teşkil edecektir, yani 385 milyon doları bulacaktır. Memleketin bütün yıllık ihracının tutarından 35 milyon dolar daha fazla olacaktır.

İdareci çevrelerin halk aleyhtarı, satkın siyaseti hayatın pahalılığı bakımından Türkiyeyi dünyada ikinci yere düşürdü. Merkez statistik dairesinin delillerine göre, 1938 yılındakine kıyasla 1961 yılında fiyatlar yüzde 922 artmıştır. Bu devrede yiyecek mallarının fiyatları yüzde 1,176, elbise fiyatları yüzde 935, ayakkabı fiyatları da yüzde 1,032 yükselmiştir. Halbuki işçilerin ve memurların maaşları sadece iki buçuk defa artmıştır.

Bugünkü Türkiye, emekle kapital arasında, hâkim sınıflarla emekçi halk arasındaki uçurum gayet büyük olan bir memlekettir. Milli gelirin yüzde 38-i ahalinin ancak yüzde 2-nini teşkil eden bir avuç zengine düşmektedir. Halbuki emekçi kitleler yarıaç haldedirler.

Hükümet „İktisadiyatı tanzim“ masraflarının büyük bir kısmını halka yükletmektedir. „Biriktirme bonları“ denen paralar çıkarıldı. Bunlar maaşın bir kısmına karşılık işçilere verilmektedir. Mecburi istikraz teşkil eden bu ödeme şekli, işçilerin zaten küçük olan maaşlarını daha da azaltmaktadır.

Memleketin en gelişmiş iktisadi kolu olan tekstil sanayiin de bile işçilerin maaşı ortalama 300 liradır. Halbuki dört nüfuslu bir ailenin en hesaplı masrafı 2,300 lirayı aşar. Maden sanayiinde günde 14-16 saat çalışıp ayda 160 liradan fazla alamıyan işçiler vardır. Zonguldak madencileri günde 8-10 lira kazanır, Doktora bir muayene taksası ise 30-50 liradır. İşçilerin gelirini azaltan başka bir yük daha vardır; sosyal sigorta. Bu sigorta asıl işçilerin maaşlarıyla gerçekleştirilir.

Türkiyenin iktisadiyatı, memleketin saldırgan askeri bloklarına katılması ve aşırı askeriye masrafları yüzünden sarsıldıkça sarsılıyor. İdareci cevreler arasında güvensizlik havası yaratılıyor, pazarda alışveriş duruyor, müesseselerin istihsalı mahdutlaşıyor. Bunun neticesinde ahali için hakiki kıran teşkil eden işsizlik artıyor. Resmî delillere göre, şimdi memlekette işsizlerin sayısı 4 milyonu bulmuştur. Bu, 30 milyonluk memleket için astronomik bir rakkamdır. İlk bakışta bu rakkam biraz şişirtilmiş gelebilir. Fakat Türkiyede işsizler ordusuna durmadan katılan milyonlarca işsiz köy iktisadiyatı işçisi var. Bunlar toprağı olmıyan veya cuzi miktarda toprağı olan köylülerdir. Bazıları kasabaya gider, bazıları çiftlikçilere ve zengin köylülere mevsimden imevsime işlemek mecburiyetindedir. Diğer köy iktisadiyatı proletarları da yılda sadece birkaç ay çalışmaktadır.

Menderes hükümetinin satkın halk aleyhtarı siyaseti, gittikçe artan askerî masraflar la memleket iktisadiyatının daha da sarsılması, milletin progresif kuvvetlerine karşı ceza tedbirlerinin fazlalaştırılması, ahalinin bütün tabakalarında büyük memnuniyetsizlik yarattı. Zamanla bu memnuniyetsizlik orduya da yayıldı.

1960 yılı mayıs ayında memlekette askerî devrim yadıldı. İktidara gecen askerî çevreler, memleketin iktisadi durumu hakkındaki gerçeği söylemek mecburiyetindeydiler. Onlar, sosyal reformalar. Atatürkün prensiplerine dönecekleri, barış siyaseti yürütülmesi gerektiği hakkında konuşmaya başladılar. Memleketi iktisadî ve siyasî felâkete sürükliyen karşı mahkemeler açılmıştı. Siyasi hayat az çok canlandırılmıştı, meslek birlikleri aktifleşmişti. Memleketin iç ve dış siyasetinde esaslı ve değişiklik, sosyal ve demokratik reformalar yapılacağını beklemek sanki doğruydu.

Maalesef, yeni anayasanın kabülünden sonra, iri burjuvazi ile çiftlik sahiplerinin menfaatlarını koruyan siyasi partiler mevzilerini kuvvetlendirdiler. Mecliste, evvelce olduğu gibi, şimdi de emekçilerin, işçi ve köylülerin hiç bir temsilcisi yoktur. Yeni koalision hükümetinin siyaseti, halkın memnuniyetsizliği neticesinde gerçekleştirilen devrimin imtiyazlı zümre mahiyeti taşıdığını açıkça gösterdi. Hakim sınıflar, Bayar-Menderes durumunun satkın siyasetinin sosyal memnuniyetsizliğe ve ayaklanmaya yol açacağını anladılar. Yüksek idare makamlarından en iri çiftlikçiler ve komprodor burjuvaziyi uzaklaştırarak sosyal-ikonomik reformalar yapmak hakkında büyük büyük vaatlarla halk kitlelerini „yatıştırmayı“ kararlaştırdılar.

Yeni anayasanın birçok hususta eskisinden daha üstün ve daha progresif olduğu itiraz taşımaz. Mahdut da olsa siyasi haklardan faydalanma imkânları sağlamaktadır. Tabii hakiki bir demokrasi anayasadan da uzaktır. Toprak reformu yapılmasını sağlamıyor, milli meseleyi halletmiyor. Memlekette hâlâ anayasaya ve demokrasiye aykırı kanunlar hükümdedir. Türkiye toprağının dörtte birinde yaşıyan 5 milyondan fazla kürt, her türlü hak ve hukuktan mahrumdur. Hattâ kendilerinin kürt olduğunu bile söyleyemezler. Türkiye milli menfaatlarına rağmen, irakta kürt halkının kurtuluş hareketine karşı silâhlı savaş ateşlendiren mürteci kuvvetler tarafını tuttu.

(Devam ediyor)

Buyurun tecrübe teatisine

Razgrat sancağının Ostrovo köyü, Kuzey Bulgaristanda şimdiye kadar yoğurdu ile rekor dövüyordu. Amma birkaç vakittan beri Ostrovoda matem havası hüküm sürüyor. Mandra binasının önünde hattâ bir siyah bayrak bile dalgalanıyor. Ostrovo önderlerinin işi gücü müşavere yapmak şimdi. „Nasıl oldu da Silistre sancağının İskra köyü bizi ikinci yere atabildi“, diye şaşıp kalıyorlar.

Hakikaten de öyle. İskralılar bu rekoru çoktan kırmağa çalışıyorlardı. En sonunda bu arzularına nail oldular. Yaz aylarında süt çok bollaştı. İskralılar da yort yapmağa başladılar. Bu işe sorumlu İbrahim yoldaş seçildi. Ona iki de arkadaş verdiler. Bütün kooperatorların gözleri Recep ve Mehmede çevrildi. Zira Ostrovoluların rekorunu ancak onlar kıra bilecekti. Onlar Ostrovoda yordun bıçakla kesildiğini işitmişlerdi. „Bakalım bizimkiler ne yapacak“ diye merakla bekliyordu koopeératorlar. Amma bizim arkadaşla da kendilerini utandırmadı ya Öyle yoğurt yaptılar ki, hiç bıçak falan lâzım değil kesmeğe. Mübarek yoğurt, şişenin ağzına bir funi koydun mu, satıcıyı hiç zorlamadan derhal akıyor şişenin içersine. Hem de öyle temiz ki, su gibi.

Yoğurtan ziyade hayrana benziyor mübarek. Yaz günleri iç te iç.

Birkaç gün sonra Ostrovo yoğurtçuları İskraya tecrübe teatisine gelecekler. Zavallılar her ne pahasına olursa olsun iskralıların başarılarının neye bağlı olduğunu öğrenmek istiyorlar. Bu karşılaşma münasibetiyle sancağımızdaki diğer yoğurtçular da davet olunur. Köyümüz hernevi taşıt vasıtalariyle sancak merkeziyle bağlıdır. Yani hiç zorluk çekmeden gelip, dönebileceksiniz.

MEMİŞ

ЗА ВТОРИ ПЪТ С КУПАТА НА ЦК НА ДКМС

ВЧЕСТ на Двадесетгодишнината от победата на Девети септември и 88-годишнината от гибелта на големия поетреволюционер Христо Ботев тази година от 29 май до 2 юни се проведе XVIII-ят национален туристически поход по пътя на Ботевата чета от село Козлодуй до връх Околчица. На състезателни начала в него участвуваха пионерски, средношколски, комсомолски групи и групи на възрастни туристи.

Миналата година училище „Отец Паисий"—Силистра участвува в този състезателен поход с група от 26 пионери. Макар да бе много по-малоброен от другите, нашият отред успя да се наложи над всичките 7 отряда и да спечели първото място. Със същия ентусиазъм и с още по-добра подготовка участвува нашата пионерска група и сега, в края на май и началото на юни. Този път тя наброяваше 50 души, които преминаха сериозни изпитания по екипировка и оборудване, а също и по репертоара за прегледа.

С твърда стъпка и несломим дух за победа нашите пионери слязоха на Козлодуйския бряг и се вляха в дългата колона от 2 600 души, сред които бяха пионерите от най-различни краища на Родината. Масовото участие се потвърждаваше от различната възраст на участниците. А тук беше дошло наистина и старо, и младо—от 7-годишния Данчо от Левски до 87-годишния дядо Кольо от Стара Загора.

Ние преминахме по огнената диря на Ботевата чета от север на юг, от тихия бял Дунав до гордия Врачански Балкан, който на много места се прекъсва или преплита с бойния път на славните потомци от партизанския отред „Гаврил Генов" и е осеяна с много паметници, издигнати от признателния ни народ в чест на борците против турското и фашисткото робство.

Раниците често натежаваха, краката се подбиваха от дългия 188-километров път, но пламенните Ботеви песни не секваха. През напрегнатите четири дни отредът ни се прояви като дисциплиниран, бодър и жизнерадостен колектив. И когато ръководителят на похода др. Янаки Бузов обяви него — отреда на училище „Отец Паисий"—за национален първенец и му връчи купата на ЦК на Комсомола, Балканът прогърмя от мощно „ура". Затова в родния град ние се върнахме засмени и горди, че за втори път защитихме честта на родното училище, на нашия окръг.

Георги ЛАМБОВ

Скъп дар пред светлата годишнина

В миналото село Ножарево беше едно от най-изостаналите в нашия окръг. Фашистката власт не полагаше абсолютно никакви грижи за задоволяване на битовите и културните нужди на населението.

Но през годините на народната власт малкото ни селце се промени коренно. Дълъг е списъкът на новите придобивки: рейсова кола ни свързва с град Дулово, електрическа енергия потече към домовете и на нашите кооператори.

Пред честването на 20-годишнината от Девети септември ние получихме още един скъп дар от народната власт--селото ни се сдоби с нова училищна сграда. Тя е малка, но е нова, удобна за водене на занятия, хигиенична.

Денят, в който беше открита новата училищна сграда, се превърна в истински празник за кооператорите от Ножарево. За тях нямаше думи, с които да изкажат благодарността си към родната Партия, за грижите, които тя полага за културния растеж на нашия народ.

Дилявер КАБИЛОВ

УСПЕХ — САМО С ОБЩИ УСИЛИЯ

НЕ Е ЗАВЪРШИЛА още тази учебна година и учителските колективи вече насочват своите сили към подготовката за следващата. Това се забелязва особено в основните училища, където предстои да се разкрият осмокласни паралелки. Затова съвсем естествено е в тях да има по-голямо напрежение, много повече задачи и тревоги.

Така е и в училището при ДЗС „Янко Забунов". Тук в старата постройка още не са стихнали гласовете на учителите и възпитаниците им, а около нея, в строящите се нови крила за учебни стаи и кабинети, се разнасят подвикванията на строителите и ударите на техните инструменти. Най-важната задача сега се решава от тях — строи се голямо разширение от 6 учебни помещения, 2 работилници и физкултурен салон, което ще осигури не само разкриването на осми клас, но и цялостен прелом в работата на здрави политехнически основи.

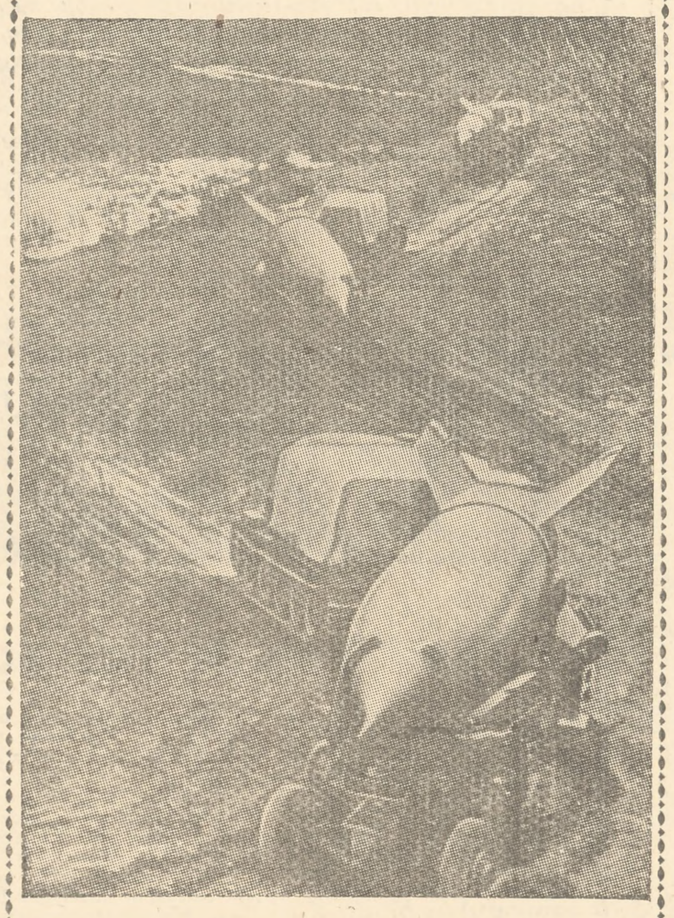
Трудът на трите строителни бригади от Окръжната строителна организация е ритмичен, уверен. Сега в по-голямата част от новата сграда се извършва вътрешното измазване. Строителните материали се доставят навреме и само доскорошната липса на достатъчно дървен материал е причина за забавянето в строежа на покрива. При такъв темп на работата, при такова маневриране с работната ръка и строителните материали може да се вярва, че този пусков обект ще бъде завършен навреме и новата учебна година ще започне в хубавите му нови стаи. Грижливото отношение на ръководството на ДЗС, което фактически строи училището като подведомствено на Министерството на селскостопанското производство, се изразява и в средствата, и в непосредствената помощ за по-бързо доставяне на материали.

Ако строежът на сградата върви бързо, това не значи, че останалите условия, от които зависи успешното започване на новата учебна година, са така обнадеждващи. Преди всичко въпросът за кадрите — ето кое ще трябва да се реши тези месеци от училищното ръководство, отдел „Народна просвета" при ОНС и ГНС — Тутракан. Двама от петте прогимназиални учители са нередовни, при това единият от тях е по математика. На едно от последните си заседания Изпълкома на ГНС — Тутракан е решил вече формалната страна на въпроса — да бъде назначен още един учител.

Учителският колектив е подхванал вече основните брънки на подготовката за новата учебна година. Отдавна са издирени подлежащите за встъпван е впърви и осми клас. Разпределена е творческата работа между преподавателите от долния и средния курс за повишаване на квалификацията и насоките й са уместни: всички доклади на учителите ще бъдат свързани с основния проблем за активизирането на ученика в урочния процес и със самостоятелната работа. Но директорката Пенка Николова с право се тревожи за обзавеждането на бъдещите кабинети и класни стаи. Нужни са 120 чина, десетина маси, столове, шкафове. И още много, много пособия, уреди и химикали за кабинетите. И още много инструменти за работилницата, която тази година не съществуваше поради липса на помещение. Всичко това може да бъде набавено може би не само за една година. Но основното от него — това лято, с непосредствената помощ на ръководството на ДЗС, на отдел „Народна просвета" при ОНС и ГНС — Тутракан. А учителският колектив и директорката трябва още сега да обмислят задълбочено всички възможности за обогатяване на кабинетите и работилниците със собствен труд и собствени средства.

Александър ПОПОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Ракетчици на път за стартова позиция. Пътят не прилича на автострада, но на кормилата на влекачите седят опитни шофьори.

НЕ БУРЕНИ, А ЦВЕТЯ!

Някога улица „Ана Вентура" в едноименния квартал на град Тутракан беше мрачна и пуста, крайно неприветлива и с кал до колене в дъждовно време. Но от две години Градският народен съвет направи за нея широк тротоар с двупосочно движение, а по средата — зелена ивица за посаждане на цветя, декоративни храсти и дръвчета.

Сега тази улица е пак неприветлива. Има неприятен, скучен вид, защото в оставената зелена ивица народният съвет не се е погрижил да посади поне едно цвете, един декоративен храст. Вместо цветя тук сега растат бурени—магарешки трън, див коноп, щир, които грозят широката улица. Дори малкото посадени дръвчета не оцеляват: унищожават ги безсъвестни граждани от квартала или от други райони на града.

Не бива тази улица да се оставя повече в този вид. Не бурени, а цветя трябва да растат на нея. Градският народен съвет трябва да се погрижи за това.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

РАПОРТ

от бюрото на дружество за физкултура и спорт „Христо Ботев" — Иширково до Окръжния съвет на БСФС — Силистра.

Другари, в изпълнение решенията на Втория конгрес на БСФС и решенията на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия за масовизирането на физическата култура и спорта и издигане на спортното майсторство на нужната висота в навечерието на славната 20-годишнина от социалистическата революция в България ние рапортуваме, че приетият петгодишен спортен план е изпълнен една година по-рано, както следва по различните показатели:

МЕРОПРИЯТИЯ	План	Изпъл.	Проценти
1. Физкултурници	440	964	218
2. Спортисти	113	224	198
3. Разрядни норми	190	520	270
4. Значкисти ГТО	160	257	160
5. Значкисти БГТО и ПБГТО	150	588	370
6. Инструктори и съдии	40	84	201
7. Играещи производствена гимнастика		380	

Леката атлетика — спорт с много привърженици

В основното училище в с. Добротица леката атлетика е спорт, който се ползува изключително с голяма масовост. Почти всеки ученик има своя любима дисциплина.

Именно върху почвата на масовостта израснаха и добрите постижения. Особено радващи са те при отбора девойки—младша възраст и в пионерския четирибой Тук личат имената на известните състезателки Пенка Петрова (138 см на висок скок — нов окръжен рекорд), Пенка Иванова (968 см в тласкане на гюле — нов окръжен рекорд), Величка Радева, Маринка Маринова, Елена Петрова, Йорданка Тодорова, на пионерките Снежана Йорданова, Марийка Димитрова и др. Радващи са постиженията и на юношите Петър Михайлов, Стефан Георгиев, Иван Неделчев, на пионерите Коста Петров, Иван Господинов, Веселин Костадинов и др.

Леката атлетика не е спорт само на талантите, на способностите. Тя изисква много тренировки, воля и спортно трудолюбие. Ние имаме това предвид и правим всичко възможно да водим редовни тренировки, научно обосновани. Особено много ни помага съветският спортен печат.

С отбора девойки — младша възраст работим системно от две години насам.

В тренировките на отборите ни голямо приложение намериха упражненията с щанги, които отначало представляваха трудност за състезателите. Не помалко се набляга и на кроса. Кроевете се провеждат системно през цялата година: на дълги разстояния с еднакво темпо, бягане през пресечена местност, бягане с разнообразно темпо. Не по-малко внимание се обръща и на специалната подготовка на отделните състезателки в зависимост от дисциплината, която тренират.

Нашите резултати биха могли да бъдат много по-добри, ако беше се провело всичко запланувано в тренировъчните планове — за това много ни попречи и липсата на салон. Но ние няма да спрем до тук. Ще се постараем да подобрим нашите постижения в леката атлетика, като се опираме преди всичко на досегашния си опит, на стремежа на нашите състезатели да постигнат по-добри успехи.

Стоян СТОЯНОВ
учител по физическо възпитание в основното училище в с. Добротица

НАКРАТКО

ПРЕДИ няколко дни в Силистра се проведе окръжното първенство за жени и мъже по волейбол. При жените отборът на с. Окорш, побеждавайки отборите на Дулово и Тутракан, зае първо място. При мъжете на първо място се класира отборът на Тутракан, следван от отборите на Бабук, ДМЗ „Стомана"—Силистра и др.

Георги РАЙЧЕВ

* * *

НА 10 ЮНИ се проведе двустранна среща по шахмат и тенис на маса между отборите на Сградостроителното училище— Силистра и деветите класове на Втора гимназия. Наложиха се отборите на Сградостроителното училище — с 6:4 по шахмат и с 7:3 по тенис на маса.

Емил БЕНЛИЕВ

Оживена спортна площадка

Трудно би познал сега човек двора на основното училище „Христо Ботев" в Паисиево, ако е идвал в селото преди две-три години. Всичко сега е на мястото си, добре подредено.

А какъв беше училищният двор преди няколко години? Беше неравен, без нито един спортен уред, без нито една площадка за игрище. Децата си правеха вратички от два камъка и играеха футбол с малка гумена топка, която непрекъснато губеха в едрите бурени около оградата. Преди няколко години учениците дори нямаха представа за такъв известен и масов спорт като баскетбола.

Но с труда на учениците, под ръководството на учителите и директора Колю Братанов училищният двор придоби друг вид. Учителят Цветан Донов се зае с направата на баскетболно игрище. Пистата и волейболното игрище станаха грижа на учителя по физкултура Саид Гарибов. Директорът се зае със набавянето на гимнастически уреди, топки, строителен материал и др. Помощ беше оказана и от селския народен съвет, и от кооперативното стопанство.

Сега през спортните полудни, през междучасията, училищният двор е оживена спортна площадка. Спортуват всички ученици — едни играят волейбол, други баскетбол, трети футбол.

Милко НИКОЛОВ

Успешно представяне на футболистите от ДЗС „Я. Забунов"

На 7 юни се проведе футболната среща между отборите на гара Каспичан (Коларовградски окръг) и ДЗС „Янко Забунов" за републиканско селско първенство в рамките на Втората републиканска спартакиада. Първата среща между двата отбора завърши при равен резултат — 1:1.

При провеждането на втората среща в ДЗС „Я. Забунов" присъствуваха много работници и кооператори от съседните села. Още след началния съдийски сигнал състезателите—домакини упражниха си леннатиск и в седмата минута Б. Иванов след самостоятелна акция откри резултата. Първото полувреме завърши при резултат 2:0 за домакините. През второто полувреме гостите успяха да намалят резултата на 2:1 от единадесетметров наказателен удар.

След като преодоляха отборите на Коларовградски и Разградски окръзи, на футболистите от ДЗС „Я. Забунов" предстои трета среща с отбора на с. Житница, Толбухински окръг, която ще определи участника във финалните състезания в гр. Плевен.

Костадин АНТОНОВ

За първи път само 4 дни в Силистра от 15 до 18 т. м.

ГОСТУВА ДЪРЖАВНА ЦИРКОВА ЕСТРАДА СОФИЯ С

ЦИРКОВАТА ФЕЕРИЯ ПАРИЖ ПЕЕ И ТАНЦУВА

В програмата, изпъстрена с динамика и красота, участвуват едни от най-добрите изпълнители на френското радио и телевизия

ЛАУРА МЕЛЕК, ЖАН ЖАК, КРИСТИЯН ЖОРЖ ШИКУАН. Постановка на балета и танците ЖАКЛИН ВИВЕС.

Билети за колективни посещения с предимство по заявки тел. 179 Силистра. ДАП—пътническа станция тел. 62 отпуска при поискване автобуси за колективни посещения от ТКЗС, ДЗС, учащи и др.

Представления дневни от 17,30 часа, вечерни от 20,30 часа.

Циркът е построен до новия хотел

Предварителни продажба на билети пред кафе-сладкарницата.

И ПРЕЗ ЛЯТОТО БОГАТА САМОДЕЙНОСТ

НАСТЪПИХА вече летните дни. Дните, през които напрежението в селскостопанската работа достигна своя връх. Усилията и мислите на кооператорите сега са съсредоточени преди всичко около получаването на по-висока продукция. Именно тази голяма цел насища сега тяхното ежедневие с много упорит труд, кара ги да преодоляват много трудности, свързани с работата на полето.

Но би ли могло да се счита, че ежедневието на кооператорите през лятото ще протича само в напрегнат труд? Важна, изключително важна задача сега е да се намерят форми на културен и самодеен живот, чрез които до тружениците на село да достигнат песните, танците, жигосващият смях на естрадно-сатиричните състави, хубавите книги, актуалните, най-важните статии от списанията и вестниците. А това е дейност широка и многостранна, осъществяването и ръководенето на която трябва да бъде цел на читалищата. Ако сега те не съумеят да я организират, ще означава, че не стоят близо до всекидневните насъщни културни нужди на хората, не живеят със стремежа за тяхното удовлетворение.

Настъпващият вече летен сезон читалищното ръководство в Средище посреща с един доста разнообразен и богат план за културно-масова работа Това навежда на мисълта, че на този изключително важен въпрос е погледнато с нужната тревога и загриженост, че предварително е мислено за неговото осъществяване.

Основните усилия на читалищното ръководство през лятото в Средище ще бъдат насочени предимно към изграждане на подходящи, гъвкави самодейни колективи, които да бъдат в състояние винаги бързо да излизат на полето, където пред кооператорите да прозвучи тяхното изпълнение. Би било твърде трудно през усилените летни дни да съществува, да репетира редовно многочленният хор на читалището. Затова покъсно, когато се завърнат и средношколците в селото, ще се изгради вокална група от осемнадесет самодейци. Под ръководството на Гина Каранедялкова те ще подготвят подходящи песни за през лятото, ще подберат подходящ репертоар. И включила най-ентусиазираните самодейци, вокалната група ще бъде в състояние да участвува пълноценно във всички културни празници в селото. Нейна задача ще бъде програмата за откриването на първия жътвен ден, а също така гостуването на някои звена през време на работа, гостуването в съставните села на съвета. Песните на вокалната група ще трябва да прозвучат през лятото мобилизиращо и ободряващо, а това ще зависи предимно от ръководителката Гина Каранедялкова, от помощта, която ще й окаже читалищното ръководство.

По-богат и по-действен характер на самодейността ще предаде и естрадно-сатиричният състав, който то ще бъде изграден предимно от средношколци. Ръководителката му Димка Стоянова и комсомолците, участници в него, ще трябва да се стремят навреме да откриват слабостите в селскостопанската работа и чрез подходящи форми да ги осмиват, да ги подлагат на обществена критика. Една много важна задача, която естрадно-сатиричният състав би могъл да осъществи, използвайки и местната радиоуредба.

Театралната самодейност в Средище през лятото също няма да бъде изоставена. Здравко Филчев ще ръководи театрална трупа, която ще има за задача да подготви три едноактни пиески с подходяща тематика.

Ако всичко онова, което е включено в плановете на читалището, се осъществи, това ще означава, че в Средище през лятото ще има самодейност богата и разнообразна, която ще задоволи културните потребности на кооператорите, ще направи техния живот по-разнообразен, ще ги подтикне към още по-упорит труд.

Но читалищното ръководство не бива да се отказва да привлича в самодейните колективи и комсомолци от дружествата в селото. Защото неестествено е това положение от 80 младежи в селото, нито един да не изяви желание да участвува в самодейните колективи.

Непосредствено пред Девети септември в Средище ще се проведе местен преглед на самодейните колективи от общината, включили се през лятото в агит-културните бригади. Пред светлата годишнина той трябва да се превърне в равносметка на хубави постижения, да се насити с богато и съвременно звучащо съдържание.

Сава ХРИСТОВ

ВАЖНО! ВАЖНО!

ШОФЬОРИ, АВТОМОБИЛИСТИ!

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА

и клоновете му в Тутракан и Дулово

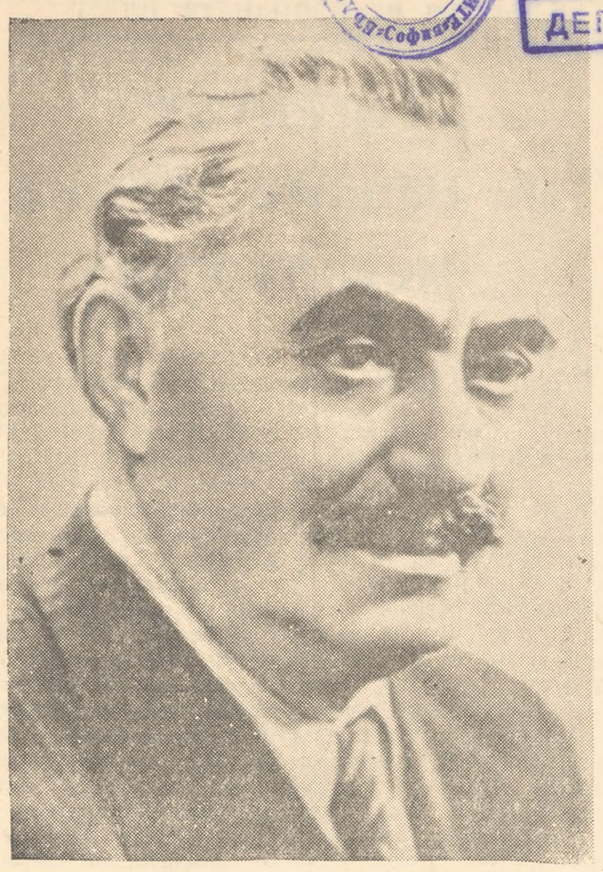
доставиха в своите магазини нови автогуми за леки коли „Москвич" и „Волга".

Водачи на леки коли, побързайте да се снабдите с необходимите ви гуми!

Използвайте случая!

ВАЖНО! ВАЖНО!

ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТЕКА

ВЕЧНО ЖИВ В СЪРЦАТА НА ПОКОЛЕНИЯТА

На 18 юни се навършват 82 години от рождението на Георги Димитров — учителя и вожда на Българската комунистическа партия и целия наш народ, бележития деец на международното комунистическо и работническо движение. Безкрайно скъпо е името на Георги Димитров за трудещите се у нас, близко е то и до сърцата на всички прогресивни хора по света. С неговото безсмъртно дело са свързани не само борбите на Партията и народа против фашизма и капитализма до 9 септември 1944 година, но и по-нататъшното развитие на социалистическа България.

На Петия конгрес на Партията през 1948 година Георги Димитров постави задачата за 15-20 години ние да постигнем онова, което други народи при други условия са постигнали за цяло столетие. Неговата мечта беше да види България превърната от изостанала аграрна страна в страна напреднала, с модерна социалистическа индустрия и механизирано селско стопанство.

Сега, когато се готвим да посрещнем 20-годишнината от социалистическата революция у нас, можем да отбележим с голямо удовлетворение, че страната ни върви именно по пътя, начертан от Георги Димитров. Огромни са успехите на социалистическата ни родина в индустриализацията, електрификацията и изграждането на социалистическо селско стопанство. Развиха се непознати по-рано у нас клонове на промишлеността и специално машиностроението. Линията за ускорено икономическо развитие е подета днес от Българската комунистическа партия с огромна сила и енергия. Тя стана ръководно начало на всички пленуми и на Осмия конгрес на Партията, които се състояха след Априлския пленум под ръководството на другаря Тодор Живков. С осъществяването на величествената 20-годишна програма до 1980 година нашата страна ще се превърне в още по-напредната индустриална държава, способна да извърши постепенния преход от социализма към комунизма и да осигури всестранно благоденствие на народа. С това нашето поколение ще изпълни заветните мечти, на които Георги Димитров отдаде своя прекрасен живот.

Животът и делото на Георги Димитров са вдъхновяващ пример на всеотдайна борба за победата на работническата класа, за тържеството на социализма и комунизма. В гигантската борба между труда и капитала той израсна от печатарски работник във бележит деец от ленински тип. Неговият исторически подвиг на Лайпцигския процес ще остане в паметта на човечеството през вековете като неповторим пример на мъжествено държане на комунист пред лицето на освирепял класов враг. Като се превърна от обвиняем в обвинител, той показа на процеса превъзходството на комунизма пред стария и обречен на гибел капиталистически строй.

Георги Димитров разобличаваше всички, които се мъчеха да размътят чистия извор на комунистическите идеи, страстно воюваше против догматизма, сектантството и ревизионизма. На Седмия конгрес на Коминтерна той подчерта, че „левичарството", наречено от Ленин детска болест на комунизма, се е превърнало във „вкоренен порок", срещу който трябва да се води непрестанна борба. Днес, когато китайските ръководители се мъчат да разединят международното комунистическо движение и да очернят великата Партия на Ленин, ние разбираме още по-ясно колко прав е бил навремето Георги Димитров. Следвайки посочения от него път, Българската комунистическа партия осъди решително тези разколнически действия в международното комунистическо движение и застана твърдо зад КПСС. Защото дружбата ни със Съветския съюз е, според израза на Георги Димитров, както слънцето и въздуха за всяко живо същество.

В своята революционна дейност Георги Димитров винаги изхождаше от интересите на цялото комунистическо и работническо движение. Той беше не само велик патриот, но и последователен интернационалист. Забележителният му доклад на Седмия конгрес на Коминтерна, в който той по ленински разработи идеята за създаване на единен фронт против фашизма, стана ръководство за действие на комунистическите партии.

Образец на творческо прилагане на марксистко-ленинското учение е създаденият от Георги Димитров у нас Отечествен фронт, под знамето на който Българската комунистическа партия сплоти всички антифашистки и демократични сили на българския народ. За пръв път в марксистко-ленинската наука Георги Димитров разработи и приложи на практика идеята за създаване на народна демокрация като форма на диктатурата на пролетариата. Това напълно потвърди учението на Ленин за многообразието на формите при преминаването от капитализма към социализма. Огромни са заслугите на Георги Димитров в укрепването на Партията и народодемократичната държава. Възстановявайки ленинските норми на партиен и държавен живот след XX конгрес на КПСС, Българската комунистическа партия по димитровски поведе борба срещу култа към личността, за спазване на социалистическата законност.

Трудещите се от нашия окръг, заедно с целия български народ, посрещат 82-та годишнина от рождението на Георги Димитров със забележителни постижения в социалистическото преобразяване на Добруджа. През юбилейната година те разгръщат социалистическото съревнование по кооперативните поля, фабричните цехове и строителните скели за завоюване Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка. Това е израз на дълбоката им признателност към делото на великия Димитров.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година, IX бр. 70 (778) | Вторник, 16 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Беритбата на тютюна започна

През миналата година кооператорите от с. Бащино бяха на първо място по производството на тютюна в соколския район. Ентусиазирани от успехите в чест на 20-годишнината на 9-ти септември, те засадиха тази година 480 декара с тютюн вместо предвидените по плана 420 декара от съветския сорт „Острелист". Благодарение на редовното и навременно окопаване и другите грижи за тютюна той израстна бързо. Преди няколко дни трудолюбивите кооператори започнаха беритбата на листата. Вече са набрани 970 кгр тютюн.

Мусин КАРОВ

Техническият прогрес в селското стопанство

УСИЛЕНА ПОДГОТОВКА ЗА МЕХАНИЗАЦИЯ НА ЗЪРНОПЛОЩАДКИТЕ

Заедно с подготовката на машините за прибирането на житните култури, механизаторите от кооперативното стопанство в село Кайнарджа нито за ден не отклоняват вниманието си от въпроса за механизиране почистването и изсушаването на зърното. И тази година стотици тонове пшеница, ечемик, ръж и други култури ще трябва да се почистят, превеят и подготвят за държавните и кооперативните складове. До преди две-три години за механизацията на тези трудоемки процеси малко се е мислило в стопанството. През миналата година бяха действително закупени някои нови машини, но все още по зърноплощадките се трупаха много хора, и то в такъв напрегнат момент, когато всеки човек е ценен. Изразходваха се много трудодни. А и зърното стоеше много по площадките.

Именно това накара техническото ръководство да се замисли по-задълбочено, да се потърсят вътрешни резерви и облекчи труда на кооператорите. По инициатива на главния инженер др. Енчо Георгиев за кратко време в ремонтната работилница бяха преустроени четири вършачки „Георги Димитров" за механизирано почистване на зърното. Поставени бяха допълнителни елеватори по типа на „ОС—3" за захранване на коша. Всяка една от тях се обслужва от 2 човека и има производителност 50-60 тона на денонощие.

Освен това стопанството разполага с 4 ОВ—10, една ОВП—20 и други семечистачни машини и най-различни транспортни ленти. Тази техника е достатъчна да замени труда на стотици стопани, които по цял ден въртяха веялките на ръка.

От тази новост инженерно-техническия персонал и специалистите в кооператива са запланували да реализират икономия в размер на 6 000 лева.

Механизаторите от кайнарджанското кооперативно стопанство в това нововъведение още веднъж доказаха, че са загрижени за облекчаване труда на кооператорите, за повишаване производителността на труда и повтиняване себестойността на продукцията.

Иван АЛЕКСАНДРОВ

ЖЪТВАТА Е БЛИЗО, А ПОДГОТОВКАТА Е СЛАБА

РЕЙДОВА БРИГАДА

Броени дни остават до започването на жътвата — вероятно не повече от 6-7. Скоро виндроуери и комбайни ще навлязат в житните блокове. Това предполага подготовката на кампанията във всички стопанства да бъде завършена окончателно. Но в ТКЗС—Иширково тя не е доведена докрай.

За лятната кампания все още не е помислено сериозно

Не е създадена необходимата организация в стопанството за бързата подготовка и успешното провеждане на жътвата. Преди всичко управителният съвет не е приел до сега оперативен план. Такъв не е приет и от Изпълкома на общинския народен съвет. Това се предвижда да стане в близките няколко дни. Но в тези дни вероятно жътвата ще започне и плановете няма да изиграят никаква роля поне за нейната подготовка. Бригадните съвети също не са се занимали с тези въпроси и не са подработили работни планове, които да се приемат на бригадни събрания.

Общинският партиен комитет се е занимал с подготовката на лятната кампания, но това е станало едва преди 3-4 дни. Приети са известни мероприятия. Но те са много общи, без конкретни срокове и отговорници. Самите задачи в тях са поставени като пожелания, а не като ръководство за действие. Не са се занимали до сега с този въпрос и партийните организации, организациите на Отечествения фронт и Комсомола.

Подготовката на техниката изостава

Въпреки че ремонтът на комбайните, виндроуерите, другите машини и инвентар, които ще участвуват в лятната кампания трябваше вече да завърши, голяма част от тях все още стоят разглобени покрай ремонтната работилница. От всичко осем комбайни, които ще участвуват в жътвата, напълно готов е само един. И той е изпратен в полския стан на с. Йорданово. Останалите комбайни са разглобени и по тях се работи. Не е завършил и ремонтът на един от виндроуерите.

Вярно е, че известна спънка за това изоставане представлява липсата на някои резервни части като лагери, ремъци и други, вина за което носи „Материално техническо снабдяване". Но това не е единствената причина. В стопанството съществува традиция ремонтът на комбайните да започва обикновено в навечерието на жътвата. Председателят на стопанството обяснява, че грижи за ремонт на комбайните са сформирани още в началото на януари. Но поради недостатъчния контрол от страна на управителния съвет и на общинския съвет и на общинския партиен комитет работата им е започнала едва след 10 април. А опитът показва, че тези стопанства, които започнаха ремонта на комбайните още през есента заедно с тракторите като ТКЗС—Дулово, Малък Преславец, Кайнарджа и други навреме го завършиха и сега са напълно готови да навлязат в жътвата.

В стопанството не е завършил окончателно ремонтът на семечистачните машини, веялките и другите приспособления на механизираните площадки.

Управителният съвет до сега не се е занимал конкретно с ремонта на машините за лятната кампания. На заседанието му на 17 май е бил разгледан въпроса за използването на техниката, без обаче да се постави конкретно въпроса за подготовката на комбайните. На заседанието си от 7 юни управителния съвет се е занимал само с определянето на комбайнерите на отделните машини, а хода на ремонта пак не е бил разгледан.

В приетите мероприятия от общинския комитет на Партията е поставен въпроса за извършване на проверка от специална комисия за установяване готовността на машинно-тракторния парк. Но предвижда се това да стане на 20 юни, когато жътвата вероятно ще започне.

За отбелязване е, че двама от определените комбайнери не са местни хора и още не са дошли да поемат своите машини, да участвуват в ремонта им и да извършат необходимите регулировки.

В стопанството засега изоставя подготовката на складовете, които още не са опразнени. А те трябва в най-скоро време да бъдат ремонтирани и обеззаразени.

Време е цялото внимание да се насочи към жътвата

Ръководството на стопанството и общинският партиен комитет до сега са били увлечени по изпълнението на други задачи — разреждане и окопаване на пролетниците, садене на тютюн и други. За жътвата се е мислило малко. Нужно е вече цялото внимание да се насочи към прибирането на реколтата. Време за чакане няма. Незабавно трябва да се приеме оперативния план на стопанството и да започне изпълнението на мероприятията, залегнали в него. Бригадите също да подготвят свои работни планове. Да бъдат спуснати и плановете на отделните комбайни.

Ремонтът на комбайните да се ускори. Да се води на ежедневен отчет от страна на ръководството на стопанството. Да се се ускори също работата по ремонтирането и дезинфекцирането на складовете, поготовката на човалите и други.

Да се разгърне активна партийно-политическа работа през тези дни. Да се организира масово социалистическо съревнование, като се определят наградите на първенци и червените преходни знамена да се движат ежедневно. Да се изготви план за използването на радиоуредбата за предавания, свързани с хода на съревнованието и на самата кампания.

Общинският партиен комитет и партийните организации да активизират комисиите за партиен и народен контрол, като им поставят конкретни задачи за изпълнение по време на жътвата, чиято цел е да се проведе тя на високо качество, без загуби на зърно и слама.

Това са по-важните въпроси, които трябва да се решат, за да се прибере реколтата бързо и без загуби в Иширковското стопанство.

Колю ВЪРБЕВ
инструктор от ОК на БКП

Михаил СТАНЧЕВ
Павел АПОСТОЛОВ
специалисти от Управление на селскостопанското производство при ОНС

Емил ПРАХОВ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна".

ИЗПЪЛНИХА ПЛАНА СИ ЗА МЕСЕЦ ЮЛИ

В отговор на Призива на Централния комитет на Партията за преизпълнение на плановете в чест на 20-годишнината на социалистическата революция у нас, доячите Тодор Тодоров, Неделя Тодорова и пастирът Киряк Костадинов от село Белица, поеха условия да се борят за званието „Ферма за комунистически труд". Едно от условията е да изпълнят годишния си план 115 на сто, като при план да получат 30 000 л мляко от поверените им юници, те обещаха да получат 34 600 литра.

В резултат на упорития труд на колектива, поетото обещание не само че се изпълнява, но и далече се преизпълнява. До 10 юни доячите трябваше да надоят по план 8 000 л мляко от 17 юници, а са надоили 14 000 л, с което изпълниха плана си и за месец юли. От отелилите се 17 юници доячите сега добиват по 230-250 л мляко на ден.

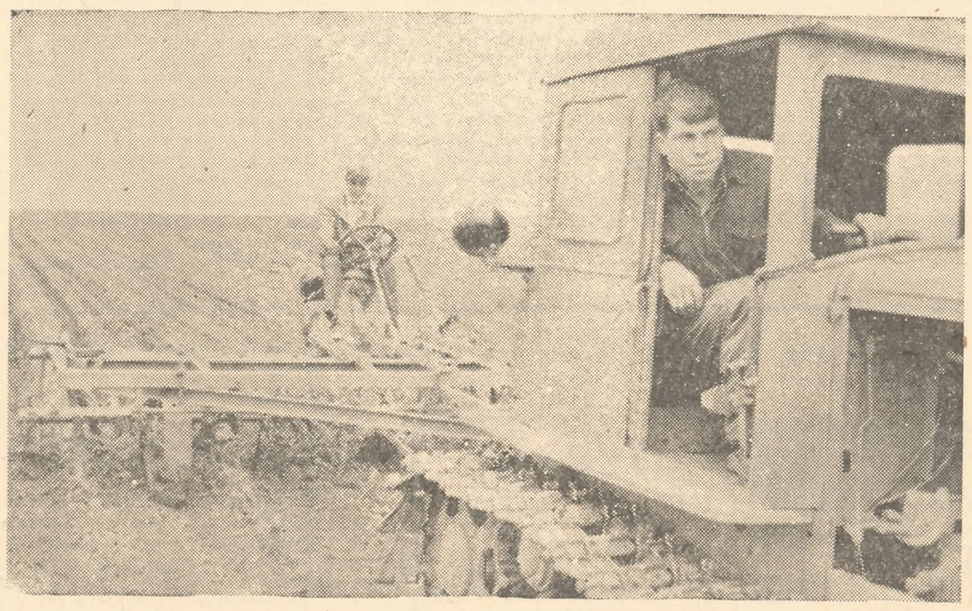
Ст. ДРАГАНОВ

ДАР ЗА СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК

В чест на Двадесетата годишнина от Девети септември птицегледачите от ТКЗС — Паисиево Ревзат Исмаилов, Емине Ревзатова, Васвиле Ебазерова и Ебазел Хюдаимов обещаха до 9 септември да изпълнят годишния си план като добият 452 000 яйца. Всичките им сили сега са насочени към изпълнението на това тяхно обещание. Те спазват съветите на зоотехниците и строго прилагат определените дажби.

Благодарение на упоритият им труд и на активната помощ на зоотехничката Елена Кръстева обещанието се изпълнява успешно. До сега са получени вече над 300 000 яйца. Всеки ден се получават не по-малко от 2 600 яйца. А това е гаранция, че поетото обещание ще бъде изпълнено до празника, а след това ще се получи и значително количество надпланова продукция. Така трудолюбивите птицегледачи ще посрещнат достойно великия празник.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Весело трепкат листата на царевицата, загърлена леко от култиватора, управляван от старши—трактористът Васил Тодоров и неговия помощник Камен Дачев от ТКЗС—Сребърна. На ден те грижливо окопават по 200 дка царевица.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Стремят се към по-високи добиви

И тази година кооператорите от ТКЗС — Главиница полагат добри грижи за отглеждането на тютюна. Те са решили да получат по-високи добиви от миналата година, затова не жалят нито сили, нито труд в извършването на различните агротехнически мероприятия, необходими за тютюна.

Веднага след засаждането на тютюневия разсад, кооператорите извършиха първото окопаване. Това помогна растенията да се развият добре. Досега има окопани над 200 дка тютюн.

На първо място в извършването на тази работа е бригадата от село Главиница.

За запазване на тютюна от болести и неприятели, кооператорите грижливо го напръскаха с бордолезов разтвор и интратион.

Минчо ДОЧЕВ

СЪРЦА, ПЪЛНИ С РАДОСТ

С името на добри майстори тютюнопроизводители се ползват кооператорите от село Ястребна. Славата, която имат, са извоювали благодарение на упоритият си труд, на сръчността, с която работят, на ентусиазма.

Миналата година кооператорите получиха добри добиви от тютюна, но те са решили тази година да бъдат още по-добри. Затова те положиха много грижи за създаването на здрав и хубав тютюнев разсад. Стопаните извършиха навреме и висококачествено първото и второто окопаване на тютюна, който се развива така, че пълни сърцата на хората с радост. С нетърпение стопаните чакат беритбата на тютюна, а тя идва. След десетина дни ястребци ще навлязат в големите блокове с тютюн.

В чест на Двадесетгодишнината на Девети септември, кооператорите са обещали да получат повече и по-доброкачествен тютюн от запланувания.

Калинка ГЕОРГИЕВА

КОСАЧИ ЗА ПРИМЕР

Упорито работят през летните месеци животновъдите от филиала на ДЗС „Янко Забунов" за получаването на по-голяма животинска продукция. Активна помощ им оказват косачите от полевъдната бригада. В продължение на месец те редовно носят зелената люцерна, която се използва за храна на всички видове животни.

Най-упорит в работата е косачът Юсуф Сюлейманов, който за 25 работни дни е окосил близо 100 дка люцерна. Ежедневно окосява по 5-6 дка, от които получава по 5-6 т зелена маса. В трудова надпревара с него са и косачите Танят Хасанов и Сабри Мехмедов, които окосяват по 4-4.5 дка люцерна на ден.

Със своя ежедневен труд те осигуряват постоянно зелена храна на животните и дават своя дял в борбата за получаване на повече животинска продукция с по-ниска себестойност.

Ахмед ДЕМИРОВ

ВЕЛИК И БЕЗСМЪРТЕН НАРОДЕН ВОЖД

Директиви на Георги Димитров до ЦК на БРП относно засилването на въоръжената борба за предотвратяване опасността от пълна и открита хитлеристка окупация на България

28 март 1944 г.

В резултат на разгромяването на германските войски на съветско-германския фронт, България е изправена пред опасността да бъде окупирана от германците, които използуват за тази цел и своята агентура в държавния апарат. Целта на германците е да използуват изцяло страната и армията във войната срещу Русия. Мобилизирайте всички сили на партията, Отечествения фронт и всички антигермански групировки и елементи сред народа и армията за предотвратяване на тази непосредствена опасност. Сега главната задача е незабавно да се вземат мерки за привеждане в известност силите на германците и тяхното разположение и да се разгърнат бързи повсеместни действия за разрушаване на германските бази, щабове, комуникации, летища, складове, ешелони, кораби, транспорт и др.

Да се засилят всемерно саботажните акции в предприятията, които работят за германците, и съпротивата на селяните срещу изземването на селскостопански продукти.

Да се засилят партизанските отряди, да се организират нови отряди и да се насочат към обектите на действие. Партизанските отряди, бойните групи за съдействие, железничарите, пощенците и работниците да подемат веднага борбата.

Да се разгърне активна кампания в самата армия против германските агенти, за запазване независимостта ѝ, за завземане на намиращите се в ръцете на германците стратегически и други бази в страната, за недопускане да бъдат изпратени военни части извън границите на България в интерес на германците, за решителни действия срещу всеки опит за германска окупация, за изгонването на германците от България.

Да не се създават в армията специални военни организации, което води обикновено до тежки провали. Необходимо е отвън, по линията на Отечествения фронт, да се създаде по всякакъв начин патриотично антигермансko движение в армията, като се използуват и всички лични връзки с патриотични офицери и войници.

Да се използуват подобни връзки и за снабдяване на партизаните с оръжие.

Намиращите се близо до Югославия партизански отряди и военни части трябва да се свържат и да си сътрудничат с югославските части против германците.

Трябва да се действува под главния лозунг: „Вън германците от България" навсякъде, бързо, смело, настъпателно, но умело, организирано и от името не на РП, а на Отечествения фронт, като същевременно се избягват въоръжените сблъсквания с нашата армия.

II

Слушайте и записвайте директивните статии на „Ботев" и се ръководете по тях. Те се повтарят в различните предавания, но винаги и в 8 часа и 55 минути на 25 метра. Ако в София се чува добре „Народен глас" 2 на вълната на Скопие, слушайте и от него извадки от предаванията на „Ботев".

ДЕД*

Георги Димитров

Роден сред дълъг и жесток двубой,
двубой на щикове и на идеи —
с дедите ни е страдал нявга той,
в потомците ни нявга ще се смее.

Срази той в Лайпциг изверга зловещ,
но подвигът му е кълнил в Балкана!
Нима в окови можеш да сковеш
народния копнеж във гордостта ни?

С гигантското си дело даде плът
на туй, що милиони са мечтали,
затуй Родината от всеки кът
с възторжените песни го възхвали.

Звучи, минавай от уста в уста
ти, песен—зов, ти, легендарно име!
Ний с теб в сърцата си и мисълта
към своя чуден Ленин свят вървиме!

Христо РАДЕВСКИ

ЩАСТЛИВИ СПОМЕНИ

ПЪРВИТЕ ми спомени за Георги Димитров се губят в полумрака на първите тесни тесняшки клубове на ул. „Цар Симеон" 114 и ул. „Кирил и Методи" и в локалите и салоните, гдето ставаха тъй честите някога разни възпоменателни и тържествени утра и вечеринки, с нескончаеми встъпителни речи и гръмогласни декларации.

Виждам го да преминава бързо по улицата, слаб, с пълна заострена брада, макар още двадесет и пет годишен — малко приведен, с неизменния си бастун, висящ под лакътя — в другата ръка държащ винаги вестници, книги, доклади. Виждам го на естрадата пред наелектризираната публика — ироничен, вълчен, буен, винаги самоуверен, винаги победител, винаги тържествуващ, увличащ съмишлениците си, поразяващ противниците си.

Ако воденето на тълпите е рядка дарба, тая дарба Георги Димитров я прояви още на младини, защото имаше и има кого да води — някога цяла партия, цяла класа, днес — цял народ.

Като че ли сега минава напреде ми Георги Димитров, завръщащ се от някое бурно събрание, на което е сразил общоделците — виждам го обкръжен от верни другари, понеже по онова време трябваше да се пази било от политическите противници, било от полицията, особено от полицията, която, впрочем, неведнъж е избягвал; така например, докато тя го чакаше на вратата на Софийската община, за да го арестува, той скача през един заден прозорец към градината и се укрива благополучно. На думи леко се казва: скочи! Но не всеки може да скочи! Само Георги Димитров се решаваше и можеше да скача от прозореца, когато трябваше!

Срещите ми с Георги Димитров станаха по-чести, почти всекидневни, когато след войните поех редактирането на „Червен смях" и за редакция ми се даде една малка стаичка в сградата на Общия синдикален дом на ул. „Кирил и Методи", гдето се помещаваше и ЦК на Партията. След излизането на някой посполучлив брой, Георги Димитров не пропускаше да ме поздрави с няколко добри думи.

Незабравими остават в паметта ми няколко подобни насърчения, свързани с някои, бих казал, исторически моменти из живота на Партията. Например, при тържественото откриване на новия „Народен дом" на площад „Лъвов мост" през 1922 година, когато след прочитане от балкона пред многохилядното множество написано по случая дълъжко стихотворение, нашият Дядо, обикновено скъп на сърдечни излияния, ме прегърна и целуна по руски, а другите другари—от ЦК — Т. Луканов, В. Коларов, Хр. Кабакчиев, Георги Димитров — силно ми раздрусаха ръката по български. Това братско поздравление ме караше да забравя не едно вражеско — и не само вражеско — отричане на моята поезия, която съвсем не беше моя, лична, а поезията, която днес съставлява цялата нова прогресивна поезия...

През лятото на 1923 година Георги Димитров, проповедникът на единен фронт между комунисти и земеделци, ми нюиска и аз написах едно стихотворение за първия брой на новия вестник „Труд", който щеше да ратува за единния фронт. Струва ми се, че излезе само първият брой.

За последен път видях Георги Димитров в навечерието на септемврийските събития в един от коридорите на помещението на ЦК, гдето преминаха двама или трима предрешени и избръснати другари, с големи селски клашници, те бяха другарите Васил Коларов и Георги Димитров, на път към съдбовния исторически акт; струва ми се, че с тях беше също предрешен Гавril Генов.

След емигрирането на Георги Димитров, едно от най-щастливите и окуражителни преживявания за нас, останалите тук повече или по-малко пленници на фашизма, бяха поздравите от славните водачи на задграничната партия.

На тайна среща, обикновено нощем, понякога твърде често с неизвестен другар, прикриван с чуждо име, чувахме съкровените, магичните думи:

— Много здраве от бай Георги. Той се интересува живо от вашата работа. Поръча ми да се срещна лично с вас и да ви поздравя.

При тогавашната атмосфера, когато цареше „Детската болест" в нелегалната ни партия, тия поздрави действуваха обикновено ободрително и стимулираха сърцата ни; те бяха и признание, и награда за нашите скромни опити да се борим тук, с наши сили, срещу реакцията и фашизма.

Ние почти преставахме да завиждаме на щастливците в Москва и Париж, които имаха на разположение новата съветска и европейска литература, посещаваха библиотеки, следваха в университети и специални школи, оформяваха се като революционери, растяха като ленинисти, докато ние се разправяхме с преследвания, конфискации, арести и затвори. . .

—Много поздрави от Георгя и Василя!

Георги и Васил! Тия две думи ни свързваха с миналото и с бъдещето, те бяха живата надежда, неутешимата вяра в близката победа.

Още по-ободрително ни действуваха поучителните статии на Георги Димитров в тогавашните издания на задграничното представителство на Партията, като например бележитата му статия от 1937 година „Уроците от Алмерия", която биеше тревога за неминуемото нападение на фашизма, и статиите, в които се четяха първите намеци за предстоящия Отечествен фронт.

„Бомбардировката на Алмерия — четяхме — е сериозен урок за всички трудещи се, независимо от техните политически възгледи и организационната им принадлежност."

Завърналите се от Съветския съюз другари Т. Павлов и Кр. Кюлявков ми донесоха не само специално „много здраве", но ми предадоха и неговият голям интерес към работата ми, с изричната поръка да се свържа потясно с движението.

Знаейки колко е зает в Москва, аз се осмелих само веднъж да пиша на Георги Димитров. Поводът за това бе следния:

След 9 септември, на първия грандиозен митинг, станал на 17 септември пред съдебната палата за пръв път се понесе стихиен вик: „Да се върне другаря Георги Димитров!" В отговор на това председателствуващият митинга се провикна: „Понеже чувам от всички страни да се иска завръщането на Георги Димитров, то и аз извиквам: „Другарю Георги Димитров, ела!" Именно под това заглавие написах едно стихотворение, което изпратих, придружено с две септемврийски бодри песни.

И при първата ни среща с Георги Димитров, струва ми се, на един прием в „Дом на офицера" първите му думи бяха:

—Получил ваши стихи. . .

Твърде голяма бе радостта, която изпитах по време на 50-годишния ми литературен юбилей от поздравителното писмо на Георги Димитров от Москва.

Макар и зает с тежката отговорност на народен водач, Георги Димитров не веднъж и дваж се е изказвал по общи литературни и културни въпроси.

А при една среща с неколцина другари — писатели, Георги Димитров ни прочете добър урок за „комунистическата доблест на писателите", както и примера с красивата черупка и негодната ядка на ореха. . .

Тъкмо по негови внушения и напътствия аз напечатах двете си предизборни агитки „Народът обвинява" и „Сода каустик", кои то повдигнаха вой в лагера на враговете ни— мярка за тяхната политическа стойност.

9 юли 1949 г.

Д. И. ПОЛЯНОВ

Дела на народната власт

Гигантът на нашата цветна металургия

В СЪРЦЕТО на същинска Средна гора, близо до курорта „Панагюрските колонии", вече, трета година многохилядна армия от строители и монтажници изгражда един от нашите най-големи национални обекти, гигантът на цветната ни металургия — минно-обогатителният комбинат „Медет". Той се простира на площ от 250 кв км. Скритото богатство, което лежи под скалните хребети, е неизчерпаемо. Предварителните изчисления показват наличието на около 100 милиона куб. метра медна руда. За да се разкрие това огромно богатство, трябва да се разбие и пренесе над 7 милиона куб. м скална маса, което се равнява на 21 милиона тона товари.

Рудникът, който сега усилено се разработва, прилича на огромна кариера. Той ще бъде един от първите по големина в Европа открити рудници за добиване на мед ни руди. През 1965 година неговият капацитет ще достигне 4 милиона тона медна руда годишно, а през 1966-1967 година — 8 милиона тона. Когато завърши експлоатацията, на мястото на рудника ще се образува голямо езеро, дълбоко 400 метра.

Близо до рудника, на десния бряг на „Ламашкото дере", с ускорени темпове се изгражда флотационната фабрика. Нейните корпуси вече извисяват снага на зеления фон на планината. След повече от два месеца тя трябва да бъде завършена и да влезе в частична експлоатация. Флотационната фабрика ще има стъпаловидна форма. При пълна експлоатация тя ще има годишна производителност осем милиона тона и ще бъде един от главните медни концентрати на нашата цветна металургия.

Флотационната фабрика ще бъде обзаведена с най-нови модерни машини. Всички трудоемни процеси ще бъдат механизирани напълно, а голяма част от техническите операции — автоматизирани.

Експлоатацията на фабриката е неразривно свързана с използуването на големи количества вода около 30 милиона куб. метра годишно. Поради това, че наблизо няма такъв голям воден източник, вода ще бъде докарана от река Тополница, която е на десет километра от фабриката. Затова строителите от „Хидрострой" заприщват водите на реката. Язовирът обаче е на много по-ниско ниво от фабриката. За да дойде водата до нея, тя ще преминава по сложен път. През тунел, дълъг 2 600 метра, водата ще се отвежда в местността „Калето", а оттам чрез три мощни помпени станции ще се изкачва на първата височина. По тръбен канал, дълъг 5 700 метра, тя ще се отвежда в нова помпена станция, за да се изкачи още по-високо и оттам да се отправи към „Ламашкото дере", на чийто бряг се издига фабриката. Друга система от надземни и подземни канали ще отвежда отпадъчните материали обратно в язовира.

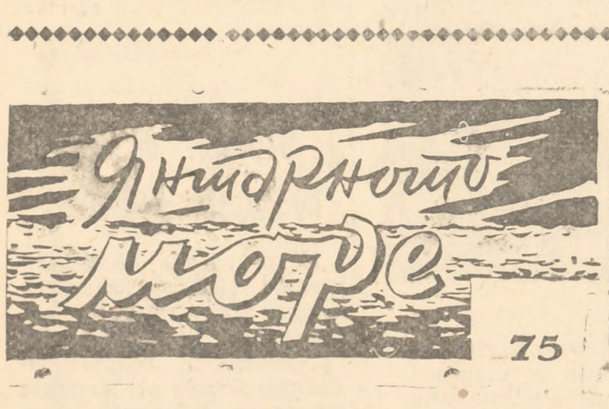
Предвижда се първите мощности на комбината да влязат в експлоатация в навечерието на славната 20-годишнина на социалистическата революция у нас. Тогава новият гигант на нашата цветна металургия за 8 дни ще преработва толкова медна руда, колкото е произвеждано в България през 1939 година, а през 1966-67 година той ще дава на народното стопанство 24-26 хиляди тона мед годишно.

В ПОМОЩ НА КООПЕРАТОРИТЕ

Неусетно отлетяха учебните дни за осмокласниците. Дойдоха дните за учебна практика и изпитите. И учениците от основното училище в Паисиево съчетаха още по-добре ученето с труда. Те заработиха в помощ на кооператорите за окопаването на пролетните култури.

Ранобудни са паисиевските ученици. Преди да е изгряло слънцето, преди да са станали техните родители, те с песни се пръсват по блоковете. Само за няколко дни засяха 3 дка тютюн, разредиха 5 дка захарно цвекло, окопаха 36 дка царевица, 41 дка боб, и около 300 дка слънчоглед. От добрата работа на целия колектив, особено на Никола Атанасов, Реджеб Садъков, Миланка Иванова и др., останаха доволни всички кооператори. И когато дойде абитуриентската им вечер, те не само им помогнаха с паричма сума, а присъствуваха на тържеството и изразиха своята благодарност към бъдещите майстори на високи добиви, пожелаха им успех в изпитите и успех в живота.

Милко НИКОЛОВ

—Настроенията на интелигенцията ли? Тук болшевиките не са се поскъпили и са изпълнили всички свои обещания: интелигенцията има работа, пари, обезпечено бъдеще. Ето Вилкс забеляза, колко много са в Рига частните автомобили. Да, безработица сред интелигенцията няма. При завършване на висшите учебни заведения на випускниците се предоставят места. Разбира се, недоволни има. Сред възрастните много помнят ония времена, когато инициативният човек можеше много бързо да стане богат; сред младежите това са авантюристите или обединените от факта, че им предложили работа в друга република, а те не искат да отидат и сега предпочитат да работят като продавачи, келнери. Но такива са много малко. Да, болшевиките са привързани към дисциплината, но те искат дисциплината да е съзнателна и с това привличат много хора, които биха могли да бъдат наша опора в борбата против болшевизма. . .

Глад ли? Какво говорите, какъв глад? Ето Вилкс може да потвърди, че магазините и пазарите са пълни с продукти. . .

—Работниците ли? Но работниците и преди идването на Съветите бяха недоволни от нашата политика, а сега когато им са предоставени всички права, когато те ежегодно отиват в отпуска, не плащат за лекарска помощ, не се страхуват от безработица, те, разбира се, не ще почнат да стачкуват. . .

—Селячеството? Ние имаме известна опора сред обидени състоятелни хора, както ги наричат болшевиките, кулаците. Има още тъй наречената средна класа, или, както казват болшевиките, еснафите, но това са страхливци. . .

—Революция вътре в страната ли? Не, това е химера! Още при първия опит да се вдигнат нашите разпокъсани отряди ще бъдат унищожени и вече не ще остане никаква вътрешна сила за създаване на ред.

Заринш все повече се натъжаваше, но при последните думи на Лидумс тръсна глава, като стар боен кон.

— Ние също пазим тези вътрешни сили. Главната ни надежда е войната!

Вилкс заговори за това, как е търсил връзка с групата на Будрис, как е живял в Рига нелегално, как отлично са се отнасяли към него новите му приятели. Той хвалеше много Будрис, разказа за стълкновението, когато чекистите засякоха работата на неговата радиостанция и Лидумс, спасявайки радиста и радиостанцията, влезе в престрелка. Разказа и за това, че през зимата отрядът е принуден да прекратява бойните действия и хората се пръсват по хуторите, а някои се връщат в Рига...

—Как, сигурно, сега е студено в Рига! — изведнаж каза Заринш.—Тези дърва с купони, високи цени...

Лидумс веднага забеляза, че в гостната действително е много студено. И неволно се усмихна. Вижда се, английското кътче не е по джоба на обеднялия посланик, живеещ от от подаянията от масата на кралицата! И сухо забеляза:

—Болшевиките разрешиха и тази проблема. В Рига с пълен ход върви газификацията, има колкото ви е угодно дърва във всички горски складове и ги продават по много евтина цена.

Това окончателно разстрои Заринш. Задавайки за приличие още няколко въпроса, той почна да се сбогува. Лидумс вече се боеше, дали старецът няма да се размисли и да не го покани, но Заринш твърдо повтори:

— Да определим за среща втория ден на Новата година. Моята дъщеря и жена ми ще бъдат щастливи да ви видят. А аз имам толкова много въпроси за живота на нашата мила родина...

Краят на „Деня на независимостта" за гостите на президента се наложи да прекарат вече в ресторанта.

За срещата с „президента" се стараеха да не говорят.

19

В КРАЯ НА НОЕМВРИ Силайс съобщи на Лидумс, че с него иска да се срещне „сам" Маккибин. Лидумс неволно се усмихна: акциите на „посланика на национално мислещите латвийци" се повишиха.

В борсовата терминология, която така обичат на Запад, това, вероятно би се нарекло „другарство на доверие". Но известно е, че борсовите акули се старят да обърнат и доверието в своя полза, а във вреда на колегата. Както се казва, силният се стреми да глътне слабия, а слабият, докато още не са го изяли, също рови да отщипе по-тлъсто късче.

И Лидумс, получавайки това тържествено съобщение, се замисли.

Наистина, той имаше известно предимство: той знаеше за Маккибин къде повече, отколкото Маккибин за него. Но всички налични сведения у Лидумс потвърждаваха, че Маккибин е сериозен противник.

Маккибин беше известен в английската тайна служба под напълно безобидни имена: „Сенди" или „Анкъл", — „Шотландецът", „Чичо". Възможно е прякора „Чичо" да са дали на Маккибин на шега затова, че той постоянно се занимава с веякакви „преселени" лица, бежанци от Съветска Прибалтика, и за много от тях се оказа наистина добрият и щедър чичко, според техните заслуги пред английското разузнаване. Той обаче измъкна чрез своята секретарка Нора изрядно количество фунтове, за прехвърляне на Лидумс — Казимир — от Латвия в Англия. Нещо повече, облече и обу този Казимир, определи му заплата, настани го в своята хубава школа — с една дума, не преставаше ни с благодеянията, ни с наблюдението! Естествено, че сега, когато Казимир премина през всичките сита на английското разузнаване, както се казва, и облъчен, и рентгенизован. и фотографиран, и навярно, записан на магнетофон, Маккибин счете най-сетне за възможно да се срещне с него.

Че сам Маккибин е видна личност, свидетелствува и това, как се разтича мисис Флауер, когато Силайс я предупреди за визитата на Маккибин. Мисис Флауер се превърна във вихър, и то при нейния мързел! Тя така се мяташе от стая на стая, подготвяше вечеря, някакво особено пиво, някакво старо вино, успявайки да предупреди всеки ученик да се преоблече, да смени ризата си, да постави вратовръзка по-скромна или, напротив, по-ярка, — мисис Флауер беше вещa в тия работи.

Лидумс помогна на задъхалата се мисис Флауер да размести цветята, които трябваше да засенчат главните места около масата, и запита:

— Защо сте така загрижени от тази визита, мисис Флауер?

— О, мистер Казимир, в разпореждане на този човек са значителни средства! Той финансира цялата наша дейност и ние сме длъжни да го посрещнем с почит. Много се радвам, че приемам при себе си вас, когото мистер Маккибин счита за свой приятел...

Изглежда, че мистер Маккибин никого от живущите в школата не е удостоявал с такава чест.

Маккибин пристигна в школата заедно с Нора.

В гостната се събраха всички ученици от школата, в отделна групичка стояха почетните гости: Лидумс, Силайс, Ребане, Жакявичус. Силайс така сияеше! Затова пък естонецът и литовецът бяха малко умърлушени: те не можеха да се похвалят с успехите на своите братя по тайно оръжие. Обаче към Лидумс те се отнасяха с голямо възхищение.

Първият тост, както и следваше да се очаква, провъзгласи Маккибин. Той го вдигна за здравето и личните успехи на „верния син на латвийския народ", „вожда и ръководителя на национално мислещите синове на Латвия", „воина и героя" мистер Будрис и неговия верен помощник и представител — мистер Казимир.

Всички станаха от местата си, побързаха към Лидумс. Известно време Лидумс слуша само звъна на чашите, едва успявайки да отговори на приветствията.

Когато стана тихо, Лидумс произнесе развълнувано слово по адрес на Маккибин, изразявайки своята искрена признателност за вниманието към неговия приятел Будрис, а после провъзгласи тост за британското кралско правителство, оказало му толкова любезен прием.

(Следва)

НЕВЕРОЯТНО, НО ФАКТ

КОГАТО се полагат необходимите грижи за пилетата, те се отплащат богато на своите стопани. Това напълно се потвърждава от практиката.

На 18 януари т. г. кооперативното стопанство в село Средище получи 3 500 малки пилета от люпилнята в Силистра. Цялата партида бе поместена в пилчарника на село Каменци. Там нежните и пухкави пиленца бяха поверени в опитните ръце на дългогодишните пилчарки Мариана Станчева и Милка Радева. Те цяла зима старателно се грижеха за пиленцата. Поддържаха внимателно нужната температура и хигиена в помещението. Двете гледачки още в началото правилно храниха пилетата. Даваха им дрождирана храна, доброкачествени смески, бито и кисело мляко, рибено масло, люцерново брашно, биофуром 3 и други. Малките пилета ежедневно укрепваха и се развиваха добре. Смъртността при тях бе незначителна.

Но дойде 30 април и пилетата бяха изнесени на лагер в една кошара извън селото. Там те бяха предадени на Трънка Димитрова и Милка Димитрова, които не са по-лоши от предишните им стопанки.

Работата продължи. Трънка и Милка със същото усърдие се грижат за пилетата, които все така растат в отлично телесно състояние, добили вече средно живо тегло 1,600 кг. И ето че стана чудо. На 13 май двете трудолюбиви гледачки взеха първите яйца, снесени от пилета, чиято възраст бе само на 3 месеца и 25 дни. Това наистина звучи невероятно, и все пак е факт! Действително отначало се получиха малко яйца — 5-15, но всеки изминат ден техният брой расте. До преди няколко дни те стигнаха 115.

Ето какви резултати могат да се получат, когато се работи с желание и старание. А така работят и четирите гледачки Мариана Станчева, Милка Радева, Трънка Димитрова и Милка Димитрова. Те добре разбират народната поговорка, която казва: „Дай, за да ти дават и на теб". И те без да жалят сили, денонощно дават своя труд за отглеждането на хубави ярки.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

КАМПАНИЯТА В ДКК „НЕКТАР" ЗАПОЧНА

СЛЕД няколкомесечно пре късване машините в ДКК „Нектар" пак забръмчаха. Отново буркани и кутии започнаха да се пълнят с ароматни компоти и конфитюри от първите плодове на сезона — ягодите и черешите. Но за да се подобри качеството на продукцията, за да върви работата без прекъсване трябваше да се положат не малко усилия при основния ремонт и разстановката на машините.

През миналия сезон грахователинията беше монтирана пред комбината. Но теснотата, създадена от разтоварваната там суровина, неудобството от качването на втория етаж и лошите санитарно-хигиенни условия наложиха преместването ѝ на нова площадка, което подобри нейното обслужване и повиши хигиената. Направиха се и някои технически подобрения по нея. Структурата на грахороначките се подобри и се направи приспособление за ловене на зърната. Предвид на това, че на външния пазар се съди за качеството на граха по големината на зърната и се държи за тях ната еднаквост, монтиран е нов сортировач. Чака се и пристигането на автоматична маса за дозиране, с което граховата линия с малки изключения ще бъде напълно автоматизирана.

Промени се забелязват и в цеховете. Във вакуумния, с цел да се повиши хигиената и осигури по-широко място за работа, пасирните групи са преместени при граховата линия. В конфитюрното отделение е извършена и технологична промяна. За да се избегне попадането на бокluци при насипването на суха захар сега тя се разтваря във вода и сиропа се прецежда. Монтирани са и две нови машини—едната за миене на бурканите непосредствено след пълненето им, а другата за стерилизиране. Сортирането на черешите и вишните ще става и по големина. Направи се нова работилница за дървения амбалаж. За полесното почистване, почти целия двор е асфалтиран.

Приключило е и договарянето на необходимата суровина. За да се избегнат миналогодишните неуредици и да се осигури ритмичност между ТКЗС, отдел „Изкупуване" при комбината и самото производство и за да се избегне натрупване, направени са графици за количествата плодове и зеленчуци, които трябва да се доставят за една седмица.

В предварително проведените курсове за квалификация взеха участие по-малко работници, но в замяна на това лекциите бяха по-качествени от миналогодишните. През върховия период, когато ще са необходими към 1 200 души, още от сега са осигурени 600 от предприятия като „Камъшит", в което дейността през летните месеци намалява. В „Нектар" освен стажантите и наетите ученици-надничари ще работи и постоянна комсомолска бригада. За подобряване на качеството заводската лаборатория е прикрепена към отдела за качествен контрол под ръководството на неговия началник. Правилно е решението на ръководството на комбината да се откаже от лошите плодове, но не да произвежда нискокачествена продукция.

През настъпилата лятна кампания в ДКК „Нектар" ще бъдат произведени 150 т голубци, 600 т грахови консерви, небелени домати 1 100 т, доматено пюре 1 200 т, различни компоти 2 230 т, конфитюри 1 090 т, пулпове и каши 500 т и много други Това производство ще донесе печалба от 150 000 лева или с 10 хиляди в повече от миналата година. Трябва да се отбележи, че производството за износ също има увеличение — сега то достига почти две трети от цялото. Това значи, че стотици тононове плодове и зеленчуци ше славят родината ни далече зад границите ѝ, което задължава целия колектив на комбината да вложи всичкото си старание и умение за получаването на висококачествена продукция, отговаряща на всички изисквания.

Георги АНТОНОВ

В чест на празника

Край пазара в Силистра над вратата на неголямо помещение е закачена табела с надпис ТПК „Дунав" — сарашки клон. В него, попило и в стените си специфична миризма на кожа, край големи маси, отрупани с ремъци и брезент, работят седем души. Начинаещи тук няма — всички са майстори с еднаква сръчност и изравнен опит.

Четирма от мъжете са заети с основната продукция, произвеждана тук — направата на магарешка амуниция. Някой би могъл да свие пренебрежително устни, ако сравни тази работа с дейността на големите заводи, но сигурно ще сгреши. Тази „незначителна" работа се оказва достатъчно сериозна, когато се вземат под внимание условията на нашия окръг и когато се надникне в документите за пласиране на изработеното. Готовата продукция заминава и за Плевен, и за Чирпан, и за Ямбол. Тя намери място и на миналия мострен панаир в Пловдив, където се сключиха договори за изработените до днес 280 комплекта амуниция. Беше предвидено тази цифра да се достигне до края на юни, а ето я вече на таблото почти месец преди крайния срок.

Тази цифра помогна плановият за първото шестмесечие да бъде изпълнен в началото на юни 132 на сто и да изведе клона на първо място в кооперацията. Тя беше подкрепена и от многото разнообразни изпълнени поръчки и услуги на гражданите.

Досега сарачите от клона с отговорник Димитър Димитров не знаят какво е рекламация за лошо качество или неспазен срок. А по-рано, малко повече от година, клонът се влачеше на опашката. Но дойде бай Димитър и работата потръгна. Колективният ум на бригадата каза думата си — подобри се организацията ѝ, повиши се индивидуалната отговорност. Случеше ли се да останат без работа, сами си я търсеха, но не падаха по-долу от 130-140 процента. Като умел диригент ръководеше отговорникът дейността на клона, в която се чувствуваше заразителния темп на постоянните ударници Петко Сертев и Борис Янакиев. Окуражени от постигнатите успехи, посветени на големия празник, сарачите дадоха обещание на Девети септември да манифестират с паспорта на трудовата слава в ръце и окичили гърдите си с юбилейната значка.

Георги УЗУНСКИ

ЕСЕННИЦИТЕ ЩЕ БЪДАТ ОПАЗЕНИ ОТ ПОЖАР

Засетите площи с ечемик в кооперативното стопанство в село Средище започнаха да зреят, няма да мине дълго време и ще започнат да пожълтяват и пшениченитеблокове.

За да бъдат предпазени есенниците от пожар, управителният съвет на стопанството и изпълкомът на общинския народен съвет набелязаха редица мероприятия по този въпрос. Предвиждат се в землището на ТКЗС да бъдат построени 16 наблюдателни постове. Местата вече са определени, осигурен е необходимия строителен материал за направата на чардаци и колиби. На бригадите са раздадени и нужните съоръжения — коф-помпи, мотики, лопати, вили и други — за потушаване на евентуално избухнал пожар.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Използват възможностите на лагерното отглеждане на животните

От пет-шест години насам лагерното отглеждане на животните намира широко приложение в ТКЗС — Алфатар. С пускането на пролетта животните, предимно говедата, се изкарват на лагер и се настаняват в примитивно построените навеси в горите на „Кара куз", „Сухата чешма" и „Пъндъклийската курия", намиращи се близко до селата Алфатар, Попово и Васил Левски, влизащи в състава на кооперативното стопанство. В тези гори расте буйна трева, запазваща се за по-дълго време от изгаряне през летния сезон.

Изгодата за ТКЗС — Алфатар от лагерното отглеждане на животните е голяма. Изчислено е, че ако примерно една юница се храни на ясли, то тя всеки ден ще консумира от 40 до 50 кг зелена маса. А в трите лагера на стопанството тази година са настанени 140 крави, 100 юници за развплод, 240 за угояване и 100 мъжки телета. Престоянето им там най-малко 150 дни през пролетта и лятото, икономисва на стопанството едно 450 тона зелен фураж, който може да се използва за изхранването на животните през зимата. Да оставим настрана разходите, които стопанството трябва да направи за окосяването и транспорта на този фураж.

Чистият въздух, хладината и студената вода действуват благоприятно на животните.

— Високият прираст, постигнат от животните, намиращи се на лагерите, не е случайно — разказва дългогодишният животновъден бригадир Йордан Марков. — Прирастът се дължи на големите грижи, полагани от пастирите Георги Йорданов, Стоян Христов, Велико Желев и Съби Минев, на техния опит и умение в гледането на кооперативния добитък, на неуморната им ежедневна работа — почистване под навесите, навреме пладнуване и поене на животните, изкарването им на паша и т. н.

Правилно се е насочило стопанското ръководство в село Алфатар към лагерното отглеждане на говедата, защото от направените икономии в кооперативната каса ще влязат хиляди левове, които ще бъдат използвани за разпределение на кооператорите.

Никола НАНЕВ

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Летните резитби на прасковата — неотложна задача пред овощарите

В района на крайдунавското крайбрежие се създадоха промишлени овощни насаждения от прасковата култура. Овощарите от Попина, Старо село, Айдемир, Тутракан, Калипетрово и други стопанства ежегодно увеличават своите доходи от продажбата на обилната праскова реколта. За да бъде тя и през тази година богата овощарите трябва да извършат във всички градини летните резитби.

Тези резитби се правят през вегетационния период, когато дръвчетата се намират в усилен растеж, през юни и началото на юли. Буйно растящите дървета образуват голямо количество излишни сгъстяващи короната на дървото летораси. При летните резитби трябва да извършим на първо място физенето (премахването на ръка) на силните летораси конкуренти на продължителите на скелетните клони и разклоненията. Тази операция трябва да се извърши навреме, преди вдървесяването на леторастите. С това се икономисват хранителни вещества, които се насочват към плодовете и пъпките. Особено важна операция при летните резитби е резитбата на зелено, за просветляване на короната. При нея се премахват всички растящи навътре и сгъстяващи короната на дървото летораси. След резитбата средата на короната на прасковото дърво остава празна, просветлена. Връхната им част остава по-рядка. Това създава възможност за по-голям достъп на слънчева светлина и въздух, при което леторастите се развиват и узряват по-добре, залагат се по-голям брой плодни пъпки в долните части на скелетните клони и се получават по-качествени плодове. Подценяването на тази резитбена операция от нашите овощари, довежда до намаляване родовитостта на прасковите дървета и тяхната дълготрайност.

Сега за кооператорите е сезон на напрегната работа и трудно се отделя работна ръка за летните резитби. Затова можем да използваме труда на по-големите ученици, които под ръководството на агрономите и опитните овощари, успешно се справят с тази задача.

Не по-маловажно мероприятие е прореждането на плодовете. Премахват се всички завързи, които се намират от долната страна на плодната клонка, а от горната страна се оставят най-добрите и то отдалечени на около 4 пръста един от друг.

Летните резитбени операции, сами по себе си не могат да гарантират богата и качествена плодова реколта. Те трябва да се прилагат в комплекс с другите агромероприятия като подхранване, обработка, поливане и растително-защитни работи.

Никола НИКОЛОВ
научен сътрудник
при КОС — Силистра

Настъпиха напрегнати дни за окопаване на пролетните култури. Няма по-важна задача за механизаторите сега от опазването на посевите чисти от плевели, а почвата добре обработена.

НА СНИМКАТА: Трактористът Тодор Тодоров от село Сребърна окопава блок, засят с царевица.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Успехите на трудолюбието нямат граници

ИМАШЕ време, когато кооператорите поемаха формално обещания и после или се отчитаха в края на годината, или пък въобще не се отчитаха. Тази година работата в това отношение коренно се промени в кооперативното стопанство в село Стефан Караджа.

Още в началото на годината с приемането на личните планове в животновъдството и полевъдството, нашите трудолюбиви кооператори на специални производствени събрания дадоха обещания да постигнат трудови успехи. Това стана причина след това редовно стопаните да се интересуват с колко през деня са преизпълнили дневните си планове по млеконадоя, яйценосенето и други. С колко в повече са изорали земята, наторили и прекопали. Хората започнаха така да се трудят, че да не става нужда да им се говори за някакво неизпълнение на дневните планове и графици. За това особено голяма роля изигра новият начин на заплащане— вътрешната стопанска сметка. С нейното ежемесечно отчитане, стана възможно да се популяризират своевременно успехите на първенците и да се разкриват слабостите на изоставащите. А с даване на обещания от кооператорите за завоюване на Паспорта на трудовата слава и спечелване званието „Бригада или ферма за комунистически труд", се засили още повече борбата на трудовия фронт за изпълнение на дадените обещания.

И сега кооператорите с успех си преизпълняват плановете. Първите радващи успехи са вече налице. В животновъдството, където работата до тази година куцаше, коренно се подобри. За петте месеца при план 210 470 л краве мляко, животновъдите надоиха 239 861 литра или надоено близо 30 тона мляко, а годишното обещание е да надоят 36 тона повече. Но успехите на трудолюбието нямат граници. Сега доячите, вкусили радостта от преизпълнението на плана и осъществяването на казаната дума, вървят още по-смело напред. Те вместо 36 тона мляко ще дадат над плана 60 тона. Не по-лоши успехи са постигнали и телчарите в угояването на телетата, а най-радостно е положението при агнетата. При план овчарите да дадат 33 тона месо за петте месеца, те добиха 53 тона, с което изпълниха годишния си план и до края на годината каквото получат ще бъде за преизпълнение на даденото обещание. Надоено е в повече за петмесечието и 16 тона овче мляко, дадени са над плана 40 000 яйца,а малките пилета от фермата на бригадира Тодор Неделчев, макар и да са на по три месеца, всяко от тях тежи по 1.080 кг, а петлетата над 1.200 кг. Успехи има и при свиневъдството. Тук средноденонощният прираст за петте месеца е над 456 грама, а за последните два месеца е над 540 грама, докато през предшествуващите години той не е минавал никога над 218-220 грама за същия период.

Колко радостно, колко приятно е, когато има в работата успехи! С грейнали лица тези обикновени трудови хора превръщат своето трудово ежедневие в подвиг, а от дадените обещания—дела!

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

Човекът с кошницата

ЧАСЪТ е четири. Нощта едва е дигнала черното си було. Един човек на средна възраст, висок, с попрошарени коси почти винаги засмян, пъргаво кръстосва улиците и отвреме-навреме подсвирва. Това е Димитър Георгиев от село Долно Ряхово. Преди четири години, когато заработи като яйчар в селкоопа, мнозина казаха: „Ще свърши добра работа Димитър". Те разсъжеваха така, защото всички познаваха голямото му трудолюбие, защото и като телчар порано, и като дояч, той беше пример за подражание.

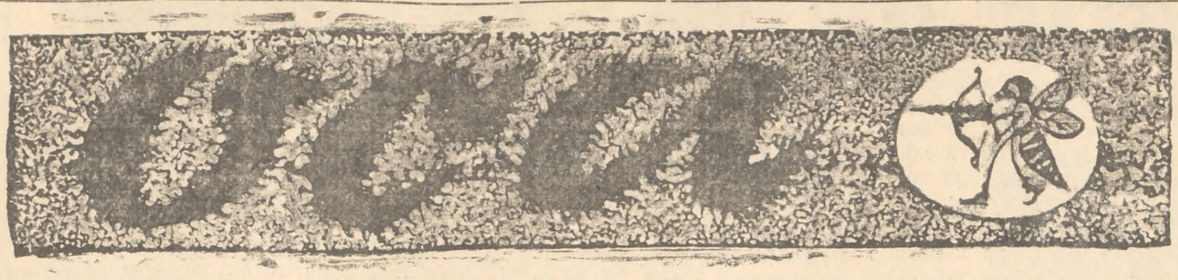
Думите на хората не се опровергаха от него. Никога досега не се е посрамил в работата. Винаги достойно се справя с всички поставени му от ръководството задачи. Партийният зов за предаване повече яйца от личните стопанства, този скромен труженик прие присърце като своя първостепенна задача. Дълго Димитър мислеше нощем как да построи своята работа. И намери правилния път. Той неуморно обхожда домовете на кооператорите и бързо пълни голямата кошница с едри снежнобели яйца. А когато получи яйцата, Димитър не пропуска да препоръча на кооператорите смески и да изтъкне тяхното голямо значение за носливостта на кокошките, да им предложи малки пиленца и други. И така е всеки ден. Едрата му фигура се носи ту надолу, ту нагоре из селото, а в една от ръката си той здраво държи пълната с яйца кошница. Ето и резултатите от неговата работа. Планът му за яйцата през тази година е да осигури 134 000 яйца. Досега Димитър е отчел 61 230 яйца.

Когато стана дума за неговия план, по лицето му заигра усмивка и той заговори:

— Планът за яйцата не е малък, но аз на всяка цена ще го изпълня. Обещанието, което съм дал е закон за мен и смятам да не се посрамя.

Увереността, с която говори, трудолюбието, което притежава тоя скромен яйчар, дават основание никой да не се съмнява в думите му. В това не се съмняват и ръководителите на селкоопа в Малък Преславец, които ежегодно го награждават за добрата му работа.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

Ст. Димитров

Ремонтът на селскостопанските машини в ТКЗС — Айдемир, Тутракан, Старо село, Межден и др. сериозно изостава.

. . . Нещо спъва работата!

ЗА ГЪЛЪБИТЕ И ЗА ОЩЕ НЕЩО

Когато Пабло Пикасо създаде навремето своята знаменита картина „Гълъбът на мира", която стана символ в целия свят, той едва ли е предполагал че сред гълъбовото племе ще се намерят воинствуващи екземпляри, които ще станат пълен антипод на тези миролюбиви птици.

В Силистра на тавана на Втора политехническа гимназия има гълъби. Те са много войнствено настроени и често си устройват дуели, особено мъжките екземпляри. Бият се с клюнове и крила, за да спечелят благоволението на някоя гълъбица, без да си дават сметка, че от това страда една стара, но хубава сграда. Погледнете какво са направили тези гълъби! Изпочупили са железните перила на малките странични покривни кулички и последните сега се увиснали като доказателство за буйството на гълъбите. Не се знае колко ще бъде оценено това буйство, но всеки случай няма да е евтино. Нали и вие сте съгласни с нас, драги читатели. Чувствуваме, че вежднте ви вече се повдигат учудено заради тази измислена история с гълъбите, които не могат да трошат железа, но въпреки това железните перила са си счупени и загрозяват фасадата на една сграда в центъра на града.

Хайде сега, без всякакви усмивки, да помолим колективно ГНС—то да оправи дереджето! Защото иначе излиза, че строим нови сгради, а за старите не искаме да мислим. Нали така?

Ха Та Ка

До Началника на Дренажен флот Силистра

Другарю,

С настоящото писмо идваме да ви попитаме най-акуратно не как спахте снощи и каква супа ще ядете утре, изобщо да ви попитаме не какво е вашето състояние, а какво е състоянието на разбития кран,тленните останки на който най-малко от осем месеца тлеят край ресторант „Аврора". Достоверни източници уведомяват, че този разбит кран служел за политехнизация на детските игри. Разправят, че кранът изпълнявал доста сполучливо това си предназначение.

Други люде обаче настояват упорито да научат какво е вашето предназначение, другарю Началник.Защото кранът струвал доста пари на народното стопанство. И тъй като вашите грижи не стрували пукната пара, явявала се голяма дисхармония в стойността на тези две ценности.

И така, другарю Началник, очакваме с трепет вашия отговор.

С другарски поздрав,
„ОСАТА"

ПРЕДИ ВСИЧКО КРАСОТА НА ЧУВСТВАТА И МИСЛИТЕ

ПРОЧЕТОХ писмото на осмокласничката Николинка Атанасова, публикувано във вестник „Силистренска трибуна" под заглавие „Красота? Да, но естествена!" Прочетох го и не мога да остана бездушна към въпроса, който тя повдига в него.

Всеки обича външната красота. Но само в нея ли се състои привлекателното у всеки човек? Къде остава красотата в нашите мисли и чувства — красотата на новия човек, строител на комунизма? Изглежда, че съучениците на Николинка малко мислят именно за тази красота. Те се стараят „да привличат" с външния си вид, без да съзнават, че може би в същото време отблъскват с духовната си бедност. Да, фалшивият блясък не ласкае трезвото око. И те се лъжат, ако мислят, че с прекалено късите рокли, маникюра и оскубаните вежди ще изглеждат по-красиви. За радост такива като тях са малко. Аз съм ученичка от X клас на същото училище и мога отговорно да кажа, че нито една наша комсомолка не се носи по начина, описан от Николинка. И знаето ли къде е причината? В самите нас. Ако в някоя от нас се забележи нещо нередно, останалите съвсем другарски и правят забележка. Не помогне ли това, ученичката среща пресмехулно-укорния поглед на другарките си. а той и казва: „Погледай се, виж се— харесваш ли се сама?". Така понякога безмълвно се оправят „залитанията". Но при нас откровеността е неотменна. А съм сигурна, че в класа на Нико, линка тъкмо тя не достига. Там явно има негодувание, но то е спотаено, не е израз на волята на колектива. Затова може да се запита: какви мерки е взело дружественото бюро, как е допуснало да се смъкват портретите, та да служат за огледала?

Да, нужна е по-голяма комсомолска непримиримост, когато трябва да се воюва за красивото в мислите, в чувствата и външността. Нужно е не само да пишем какво от постъпките на нашите съученици не ни харесва, но и да влизаме открито в конфликт с тези, които са носители на тези лоши постъпки, за да им помогнем навреме. Народът казва, че дръвчето трябва да се изправя докато е младо. И наш комсомолски дълг е да правим всичко, за да не се забелязват в нашите редици криви дръвчета.

Дим. СТОЯНОВА
ученичка от X клас
на I СПУ — Силистра

НАРОДНА ПЕСЕН

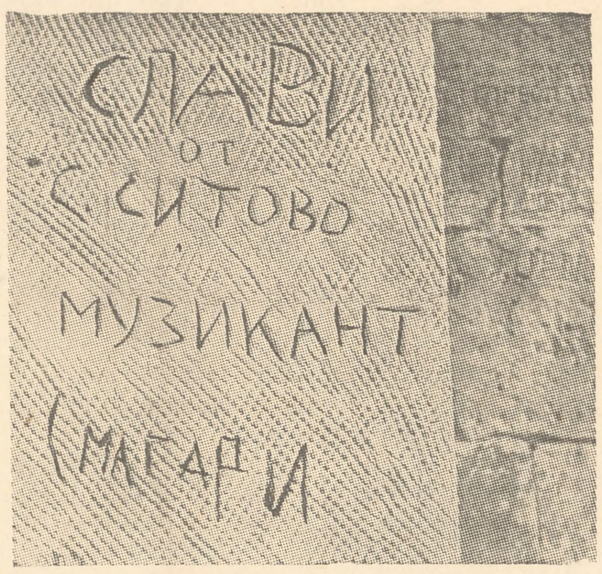
Тази песен се изпълнява с голям успех през последно време от баба Руса—Черната врачка, като серенада на ТКЗС—Средище, където до 12 юни от 8 037 дка царевица е разредена само 3 140 дка.

Малка мома двори мете,
двори мете, песни пее,
крака мие в бистра вода,
в бистра вода кладенчова.
Малка мома не отиде
да разрежда царевица,
царевица опашата,
опашата, дълголиста.
Че захвана ситен дъждец,
хем си вали, хем си ръси,
сякаш господ от небето
с бяла лейка вода пръска,
вода пръска дяволито,
мустак суче духовито.
Па поглежда към земята,
към земята, към Средище.
Царевица средищенска
тихо стои, буйно расте,
няма кой да я копае,
да копае и разрежда.
Малка мома крака мие
с бистра вода кладенчова.

Тъй започна това чудо,
невиждано, нечувано.
Царевица ми израсна
като джунгла африканска
па развъди едри зайци,
едри зайци като бици,
бързи зайци като вятър,
гладни зайци като вълци,
хитри зайци като хора.

Николай ПЕТРОВИЧ

В СЪЩНОСТ тук няма нужда от коментарии. Нашият фоторепортер е заснел един кът от историческия паметник „Меджидитабия", край Силистра. Кой е този другар Слави, дали е музикант, защото е магаре, или е магаре, защото е музикант, дали е жив и здрав сега, познават ли го ситовци—хиляди въпроси си зададохме, но на нито един не получихме ответ. Може би читателите ще ни го дадат.

ДРУГИТЕ ДА МУ МИСЛЯТ

**„Аз ще си тропам хорото,
мама да тъче платното"...**

Народна песен

ЙОРДАН, когото всички наричат Даката, е нетипичен ученик за нашето време. Той няма униформа, ходи неподстриган,разрошен, та плаши децата от цялата махала. Оня ден му думам:

— Чети бе, момче! Много двойки получаваш...

— Да му мислят даскалите! — отвърна този нетипичен небрежен ученик и свърна към градината да търси компания за белот и цигари.

Вечерта майка му го срещна разтревожена:

— Чети бе, сине, пак ли ще повтаряш?

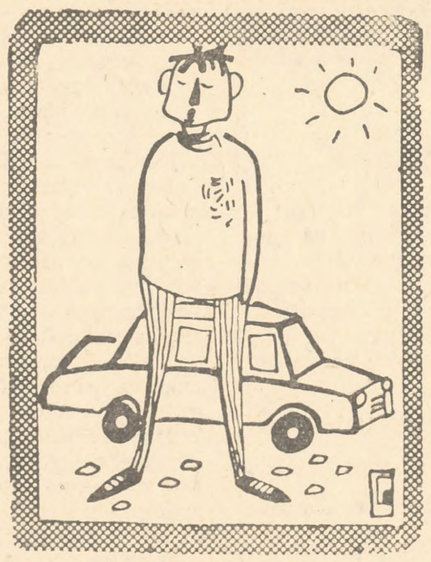
— Да му мисли тате! — отвърна този нетипичен небрежен ученик и поиска левче за „свои лични нужди".

Баща му веднъж се сети да го нахока:

— Момче, стягай се за изпитите, че закъде си с някаква ниска диплома?

— Да му мисли вуйчо! — отвърна този нетипичен небрежен ученик...

Чичо ПЕЙ

Ст. Гроздев

АВТОпортрет.

ЩО Е СВЪРШИЛА СТАТА

„ДЪРВАРСКИ НЕВОЛИ"

Под това заглавие в брой 55 на вестника бе критикувана Потребителната кооперация „Съединение" в с. Алеково за това, че пивницата не работи редовно.

Ръководството на кооперацията ни съобщи, че изнесеното отговаря на истината и продавачът е наказан.

„ЗАХАРНИ ВЕСТИ"

С материал под това заглавие в хумористичния кът на вестника, брой 58, бе критикувано ТКЗС в с. Алфатар за това, че не са положени достатъчно грижи за запазване на захарното цвекло от цвекловия хоботник.

Управителният съвет на стопанството ни уведоми, че изнесеното във вестника отговаря на истината. Само че вина за това няма главния агроном, който е бил в отпуск през това време. Става ясно, че цвекловият хоботник е използвал отсъствието на агронома и е атакувал цвеклото на стопанството най-безотговорно.

СПРАВЕДЛИВ ВЪПРОС

На 10 т. м. ми се наложи да пътувам с жена си до село Паисиево. Когато автобусът пристигна на спирката във Вокил, всички млади хора — по-бързи, по-чевръсти, а може би и по-натрапчиви от нас, се качиха в колата и се настаниха. Мислехме, че е дошъл и нашият ред, но тъкмо да влезем, кондукторът отсече: „Дядо, няма място!". Помолих му се да ни вземе, но той започна да ни хока и да ни обвинява, че много сме обичали „да се разкарваме". И автобусът ни остави.

Такова ли е уважението към възрастните хора? И правилно ли беше отношението на младежите-пътници и на кондуктора на кола Сс 11-33 към нас?

Мустафа СЮЛЮШЕВ

ВАЖНО! ВАЖНО!

ДСП „Родопа"— Силистра съобщава на всички стопани, притежаващи агнета, че изкупува АГНЕТА И ЯРЕТА ОТ ЛИЧНИТЕ СТОПАНСТВА СРЕЩУ 2 кг ФУРАЖ безплатно и по цени 0.90 лева и 0.70 лева. Изкупуването на агнета ще стане до 30 юни т. г. След тая дата агнетата и яретата ще се изкупуват в категорията на шилета срещу фураж 1 кг, който се заплаща по 0.10 лева кг, а животните се заплащат по цени на шилета угоени 0.70 лева и неугоени 0.50 лева.

Кооператори, възползувайте се от придобивките, които ви предлага ДСП „РОДОПА"

За справки телефон 489—Силистра.

ДСП „РОДОПА"—Силистра.

ОБЯВА

Дирекцията на Професионално техническо училище по фина керамика и стъкларство — Разград съобщава, че за 1964-65 год. ще бъдат приети 140 курсисти и курсистки както следва:

— *по фина керамика — 70 курсисти, от които 35 девойки.*

— *по стъкларство — 70 курсисти, от които 10 девойки.*

Кандидатите да не бъдат по-възрастни от 17 години към 1. IX. 1964 год., да имат най-малко завършено основно образование — VIII клас и примерно поведение.

Кандидатите да изпратят следните документи:

Свидетелство за завършено образование.

Акт за раждане.

Медицинско свидетелство.

Срокът за подаване на документи е 20. VIII. 1964 год.

Учащите се в училището получават държавна издръжка — храна, общежитие, зимно и лятно униформено облекло, работно облекло.

От тази учебна година има разкрит вечерен техникум по фина керамика—надстройка на професионално техническото училище.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

На последната проверка: прекрасни резултати!

ИЗ КОРИДОРИТЕ шумно. Младежи и девойки с учебници в ръце се събират на групички. Вълнението им е голямо и затова движенията им са неспокойни, а разговорите им все към въпросника отвеждат. Днес е първият им държавен изпит — по ветеринария.

Кога ще влязат първите?

Погледите са ту неспокойни, разсеяни, ту съсредоточени. Всички очакват. . . 7.30 часа.

Най-после: комисията идва! Влизат първите четирима. На масата—цветя. . . и билети. Ръцете се протягат към тях, после погледа се плъзва по редовете — и гърдите се отпускат. . ,

Говори абитурентката Желязка Добрева. Говори смутено, но знанията й личат. Четири години тази трудолюбива курсистка е трупала опит, впечатления, знания и отговорите й показват колко задълбочено тя е овладяла материала. С езика на специалист говори Иван Николов, обяснява спокойно и логично. И той знае отлично материала. И Мария Райнова, и Руска Георгиева и Мехмед Мехмедов. . .

Денят минава неусетно. Разбира се — за комисията, а не за курсистите от Силистренския селскостопански техникум. Те днес преживяват трепетите на първия си държавен изпит, но със знанията си карат нас, преподавателите, да се убедим, че младежта съзнателно и достойно отговаря на Възванието на Централния комитет на Партията. Пред нашите очи минават за последна проверка млади специалисти със солидна подготовка, които утре ще се борят за големи постижения в нашето интензивно животновъдство. Ние вярваме, че ще бъде така: изпитният ден завършва без нито една двойка, с девет шестици. IV-б животновъден курс стартира добре. Как може да не му пожелаем на добър час в следващите изпити, в живота, в строителството на нашето ново село!

Атидже ОСМАНОВА
учителка

Ваканцията — в труд, игри и песни

МНОГО радост, много песни и дружни игри носи лятната ваканция на учениците. Но нейните дни трябва да се осмислят. Този въпрос вълнува всички учители от училище „А. Макаренко" в Силистра. Те искат техните възпитаници да живеят дружно и през лятото, да бъдат полезни на близките си, да съберат най-много билки. Да спортуват и играят. Да работят. Затова още отсега те се стремят да организират децата за целенасочено използване на ваканционните дни.

От 740-те ученика 10 на сто ще летуват в планинските и крайморски лагери и ще се върнат в училище с крепко здраве и чудни спомени. Друга част — от големите ученици — ще бъде организирана в бригада, която ще работи в ДКК „Нектар". Останалите още отсега се обхващат в три сборни отряда. Дружинната ръководителка има голям опит в това отношение и попълва сборните отряди според това, къде живеят децата. За звеневи и отрядни ръководители се определят най-добрите, които всички уважават и обичат. Всеки сборен отряд има разработен план, който предвижда много полезна работа и много приятни игри. Пионерите от сборните отряди ще се грижат за дръвчетата и градинките в квартала, ще помагат на големите, които са заети в производството, ще отвеждат малките в детските градини, ще берат липов цвят и билки, ще играят футбол и други любими игри, ще се състезават по звена и отреди, ще организират походи и екскурзии.

Работата с пионерите ще бъде организирана така, че над игрите и заниманията им, над труда им ще бдят дежурните учители и пионери от сборния пункт в училището. И трудовите хора от техните квартали ще бъдат доволни и от труда им, и от интересните им литературно-музикални програми, които ще звънят в клубовете на отечественофронтовските организации.

Пионерите от училище „А. Макаренко" ще прекарат своята лятна ваканция с много радост. Те ще отдъхнат в труд и игри. И лятото няма да бъде пропиляно.

Стефанка СТАМЕВА

ВАЖНО! ВАЖНО!

ШОФЬОРИ, АВТОМОБИЛИСТИ!

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА

достави в своите магазини нови автогуми за леки коли „Москвич" и „Волга".

Водачи на леки коли, побързайте да се снабдите с необходимите ви гуми!

Използвайте случая!

ВАЖНО! ВАЖНО!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година, IX бр. 71 (779) | Петък, 19 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Тържествено събрание, посветено на 82-та годишнина от рождението на Георги Димитров

ИТАЗИ година трудещите се от гр. Силистра честваха при голяма тържественост годишнината от рождението на безсмъртния вожд и учител на българския народ Георги Димитров. На организираното от Окръжните и Градските комитети на Българската комунистическа партия и Отечествения фронт общоградско събрание в салона на Народния театър се стекоха снощи стотици работници, служители и учащи се. В президиума на събранието заеха места членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията Сава Шиваров, Вельо Максимов, Стефан Габровски, Боян Михнев, Симеон Жеков, Никола Николов, председателят на Окръжното ръководство на Българския земеделски народен съюз Стефан Андреев и други общественици.

Тържественото събрание бе ръководено от другаря Петър Иванов, председател на Градския народен съвет. За прекрасния живот и великото дело на Георги Димитров говори другарят Никола Николов.

Присъствуващите отново си припомниха онния славни битки на работническата класа и целия български народ против фашизма и капитализма, пряко ръководени от великия Димитров. И при най-трудните периоди от живота на Партията и народа този титан на революционната мисъл и дело не униваше, а по ленински анализираше обстановката и подготвяше масите за бъдещата борба с реакцията. Никой друг българин не е защищавал така честта и достойнството на българския народ, както Георги Димитров на историческия Лайпцигски процес. Наред с това в самата бърлога на врага той показа с удивителна смелост неизбежния крах на империализма и фашизма. Удивеният свят се преклони пред безпримерния подвиг на този велик българин, а по-късно комунистическите партии считаха доклада на Георги Димитров пред Седмия конгрес на Коминтерна като ръководство за действие в организирането на масите против фашизма.

Другарят Никола Николов говори също за огромните заслуги на Георги Димитров в създаването на Отечествения фронт през 1942 година и укрепването на Партията и народнодемократичната държава след историческата победа на 9 септември. Днес, когато се готвим да посрещнем 20-годишнината от тази велика победа, името на Георги Димитров ни е още по-скъпо.

На събранието бе гласувана при голям ентусиазъм поздравителна телеграма до ЦК на БКП, в която силистренци заявиха, че ще вървят неотклонно и занапред по начертания от Георги Димитров път към комунизма.

Тържеството завърши с литературно-музикална програма, изпълнена от хор „Дунав" и средношколци.

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

На борба за големи трудови успехи!

КЪМ НОВ ПОДЕМ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ

Благородното социалистическо съревнование е форма на политическата работа, която дава широки възможности за разгръщане на самоинициативата на трудещите се. Организирано правилно от партийните комитети и организации, то се явява мощен стимул за работниците и кооператорите в борбата им за изпълнение и преизпълнение на обещанията. Организираните проверки от Окръжния комитет на Партията нагледно сочат голямата заинтересованост на работническите колективи от предприятията и ТКЗС-тата в окръга към изпълнението на обещанията, поети от тях в чест на 20-годишнината от Деветосептемврийската победа в България. Тази година съревнованието се води на базата на взаимопомощта, челния опит, движението за комунистически труд, паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. На него му се отдаде нужното внимание във всички отрасли още в началото на годината. Но за да постигне съревнованието необходимите практически резултати — както е поставен въпросът в писмото на секретариата на ЦК на БКП от 29. XII. 1961 година — нужно е да се води по-широка разяснителна работа сред трудещите се. Агитационната работа да бъде встранна и така проведена, щото всеки производственик добре да е запознат с показателите от плановете и дадените обещания и сам да води борба за тяхното изпълнение. Дал си дума — изпълни я! Това е първото и най-важно задължение в социалистическото съревнование.

Редица партийни комитети и организации в окръга, като тези в ДМЗ „Стомана", ДИП „Липа", Промкомбинат „Камъшит", ДКК „Нектар", Промкомбинат — Тутракан, Межден, Калипетрово, Алфатар, Дулово, Малък Преславец и др. правилно разбират този въпрос. Тук на широко се разясниха поетите обещания, на съревнованието се даде голяма гласност на производствени събрания, по радиоуредбите, в нивовия печат, извърши се онагледяване на обещанията с диаграми, агит-табла, графици и лозунги. Правилно се съчетава съревнованието с изучаването и внедряването на челния опит, движението за комунистически труд, новите почини и др. Прилагат се различни форми на материална заинтересованост. В споменатите предприятия съревнованието е обхванало почти всеки работник, бригада, цех. Умелото му използване от партийните и административните ръководства доведе до преизпълнение обема на промишлената продукция и на останалите качествени показатели — себестойността, производителността на труда, икономията и печалбата. Така например ДМЗ „Стомана" при план 27 000 лв абсолютна икономия за четиримесечието постигна 34 000 лв, ДИП „Липа" при план 38 000 лв — 50 000 лв и др. Тон в това отношение дават най-вече бригадите, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд" — бригадата на Петър Йорданов от пресовия цех при ДМЗ „Стомана", на Тома Михайлов от леярния цех при същото предприятие, бригадата на Дончо Димитров от ДИП „Липа", на Руска Димитрова от ракитовия цех при Промкомбинат „Камъшит", на Иван Ангелов от ДКК „Нектар" и др.

Високата материална заинтересованост е решаващ фактор за активното участие на кооператорите и механизаторите в производството. В ТКЗС — Алфатар, Калипетрово, Алеково и Дулово съревнованието е обвързано с раздаването на премии. Най-добре е приложен материалният стимул в ТКЗС — Дулово по разреждането на пролетните култури и разсаждането на тютюна. Тук за разсаждането на тютюна до 15 май т. г. са раздадени едни премии, а след 15 май до 25 май — други.

Добре е организирано съревнованието и в Межден. То се отчита ежемесечно в животновъдството, а в растениевъдството при усилена работа ежедневно. На 13 юни бе отчетено съревнованието между ТКЗС — Межден и ТКЗС — Алеково, което нито едно кооперативно стопанство в окръга не е направило за четиримесечието.

Но още много са партийните комитети и организации в окръга, които подценяват огромното значение на социалистическото съревнование като основен лост за мобилизиране силите на трудещите се, които допускат формализъм при организацията и отчитането, не оказват контрол и помощ на дирекционните съвети и управителните съвети на ТКЗС за разгръщането му и награждаването на първенците. Такива са заводските и партийните комитети и организации при Млекопреработване, Държавен месокомбинат, Зърнени храни — Силистра, Промкомбинат — Дулово, Кооперация „Нов живот" и Домостроител — Тутракан, селата Добротица, Старо село, Нова Черна и др. В ТКЗС — Добротица има приети условия за награждаване на първенците, но съревнованието не се движи от общинския партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации. Няма сключени договори за съревнование, не е извършена никаква политическа работа с кооператорите по въпросите на съревнованието. Тук от началото на годината досега съревнованието нито веднаж не е отчитано. Няма изготвени преходни червени знамена и флагчета, не се знае коя бригада на кое място се намира. Подобни примери могат да се посочат и в Паисиево, Зафирово, Средище и др.

Основна слабост на партийните комитети и организации е тази, че все още по места не са създадени всички условия за правилното водене и отчитане на социалистическото съревнование. Особено в растениевъдството, където в сегашния момент то би могло да помогне много за мобилизиране силите на кооператорите за спасяването на пролетните култури от голямото заплевеляване. Малко са комитетите и партийните организации, които организират провеждането на школи и курсове за изучаване опита на първенците. Не се прилагат моралните стимули — издаването на сводки, мълнии, листовки, тревоги, занемарени са срещите с първенците, изнасянето на концерти за тях.

Във връзка с издигането авангардната роля на партийните организации, каквито решения набеляза и прие Майският пленум на ЦК на БКП т. г., необходимо е да се засили партийно-политическата работа по воденето и отчитането на социалистическото съревнование. Партийните комитети и организации да подобрят ръководството си по разгръщането на това съревнование, за да съдействува то за изпълнението и преизпълнението на дадените пред Партията обещания.

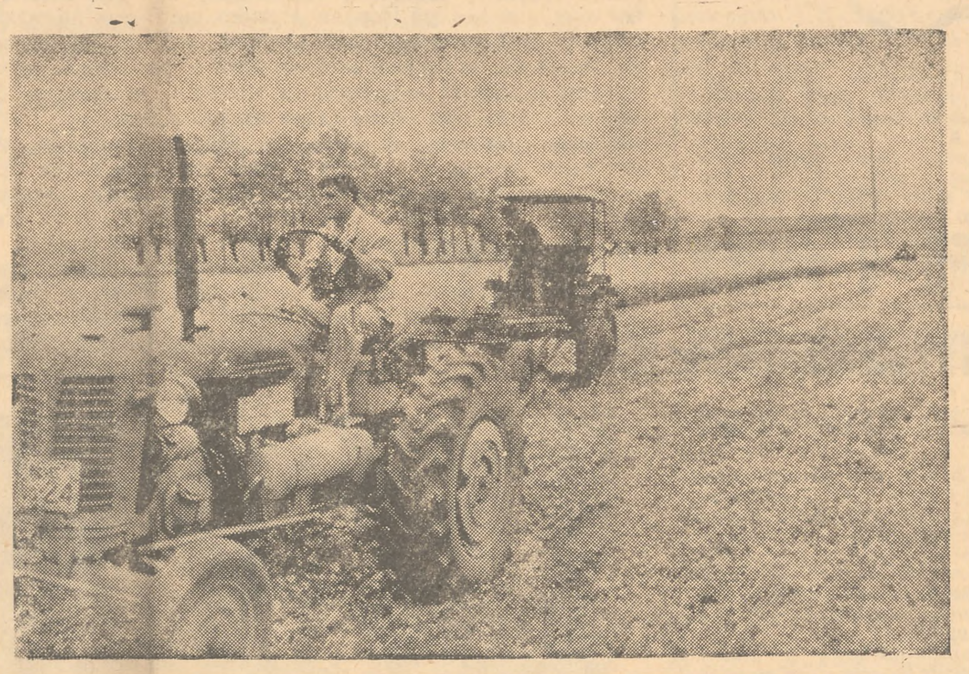
Шестмесечният план е изпълнен

Колективът на ОТП „Топливо" обеща в чест на юбилейната 20-годишнина да изпълни предсрочно деветмесечния си план. Резултатите досега показват, че той ще удържи—плана за търговията на едро за шестмесечието 560 000 лева е изпълнен 650 448 лева, а от търговията на дребно при план 622 000 лева са реализирани 875 272 лева.

За предсрочното изпълнение на плана голям дял имат както дирекционния съвет, така и партийната организация и профкомитета. Но главните изпълнители си остават магазинерите. На първо място между тях се нареждат Бедри Халидов от Дулово, изпълнил плана 159 на сто, Иван Мураров от Тутракан — 123 на сто и други.

Постигнатите резултати от ОТП „Топливо" активизират още повече колектива му за предсрочно изпълнение на деветмесечния план. Дадената дума пред Партията и народа ще бъде изпълнена с чест.

Ангел РАШКОВ

За зимните дни стопаните от кооператива в с. Старо село се готвят още отсега.

НА СНИМКАТА: Механизаторите Милан Алексиев и Петко Иванов косят люцерна за добитъка.

В битка за плодородие

Напрегнати са юнските дни и за полевъдите от с. Паисиево. Зачестилите напоследък поройни дъждове помогнаха много за избуяване на плевелите в площите, засети с пролетни култури. Това наложи да се използва всеки благоприятен час за масово окопаване на културите.

И паисиевци се отзоваха с желание на решението на управителния съвет за включване масово на наличната работна ръка в окопаването. За кратко време полевъдните звена окопаха повече от 910 дка царевица.

Похвално беше старанието, с което работиха кооператорите от звеното на Фехми Рафиев. Те сами окопаха 180 дка площ.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

СПЛОТЕН КОЛЕКТИВ — ОТЛИЧНИ ПОСТИЖЕНИЯ

КОЛЕКТИВЪТ на силистренското горско стопанство неведнаж е изпълнявал с чест дадените обещания за предсрочно осъществяване на производствените си планове. Здраво сплотени около ръководството, работниците и служителите работят всеотдайно по горските обекти „Алеково", „Каракуз", „Дунава" и др. и редовно изпълняват своите норми. При снежни виелици, при вятър и летен зной не спира песента на моторните триони и жагите,

В резултат на разгорялото се социалистическо съревнование между секаческите и извозваческите бригади и отделните членове на колектива, планът за първото шестмесечие на 1964 година беше изпълнен на 15 юни. Въпреки всекидневните проливни дъждове, които пречеха на работата в сечищата и разкалваха пътищата, колективът на стопанството завоюва тази нова победа. На 15 юни планът за шестмесечието е изпълнен 103.6 на сто като е произведена продукция за 287 000 лева. Вместо предвидените за шестмесечието 8 430 куб. метра строителни материали, добити са 9 093 куб. метра. За минната промишленост са изсечени 986 куб. метра мини подпори, вместо плануваните 550 куб метра. Дърворезните предприятия получиха 2 898 куб метра трупи за бичене като шестмесечния план по този показател е изпълнен 110.2 на сто.

Едновременно с добива на строителни материали са превозени и 9 221 куб. метра дърва за горене.

Тези резултати са плод на трудовия ентусиазъм на колектива, който в чест на 20-тата годишнина на Свободата даде обещания, които сега изпълнява с чест. Бригадите на Димитър Трифонов, Кольо Гаджев, Гаврил Кунев, Мустафа Индеков, Сали Мустафов, Цанко Матев и Фикри Алиев—първенци в съревнованието работят вече по плана за третото тримесечие и обещават да го изпълнят предсрочно.

инженер Гани БОЯНОВ

СТАДАТА СА ДЕНОНОЩНО В ПОЛЕТО

След падналите проливни дъждове в землището на с. Ножарево избуя сочна трева. Без да губят време, животновъдите за съвсем кратък срок ремонтираха наличните кошари и навеси, пръснати по полето. Беше дошло най-благоприятното време за изкарване на кооперативния добитък на лагеруване.

Сега при полското стануване, стадата разполагат винаги със сочна, питателна храна което неминуемо ще се отрази благоприятно върху прираста от телетата и млеконадоя от овпете.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Презимуването на животните е важна партийна и стопанска задача

ПРЕДИ 4-5 години, когато фуражът в ТКЗС — Окорш не достигаше, смъртността по животните беше висока, а продукцията — ниска. Това носеше загуби на стопанството. Задоволяването на животните тогава с груб и концентриран фураж беше най-важната задача за партийното и стопанското ръководства. Изпълнението ѝ беше възможно само, ако се увеличат площите на царевицата за фураж и силаж и се организира преработването на грубите фуражи, поголовно разпилявани от животни и гледачи.

Върху тези въпроси, правилното решаване на които имаше голямо значение за кооператорите, се замислиха сериозно партийният комитет и управителният съвет на ТКЗС, опирайки се на дадените им от Окръжния комитет на Партията указания във връзка със зърнения проблем и въпроса за концентрацията на животновъдството. Свинете и говедата бяха преместени в Окорш. Съобразявайки се с условията, във Вокил и Овен бяха настанени повече кокошки. И на едните и на другите бе осигурено повече концентриран фураж и силаж. Това се отрази благоприятно върху продукцията, създаде заинтересованост у гледачите, направи доходен отрасъл животновъдството.

За две-три години животните в ТКЗС Окорш се увеличиха. По отношение на сградите се наложиха ремонти, пристройки, реформ. Но въпреки всичко, което се направи за удобното им презимуване през 1963 година, пак умряха 9 телета, защото не бяха добре настанени. Така че въпросът за презимуването на животните се наложи в ТКЗС — Окорш като основен въпрос, като важна партийна задача.

Нужно е да се осигурят условия за презимуването на 674 говеда, 6 180 овце и 550 свине. Изградената комисия от майстори-строители и отговорни другари да провери в какво състояние се намират сградите, извърши проверка и излезе с предложение къде какво трябва да се направи. Част от необходимите материали бяха набавени своевременно.

За говедата помещенията са вече ремонтирани. Построен е един телчарник за 80 телета в село Вокил. В Окорш един от свинарниците е освободен и отново приспособен за телчарник. Построен е един нов модерен свинарник в село Окорш за 180 свине за разплод. В момента се извършва ремонт на прозорци, врати, тавани. Започнато е строителството на 2 фуражни кухни в село Окорш по примера на ТКЗС—Тутракан.

Мислено е тук и по отношение изхранването на животните през зимата. В трите села на стопанството има засети 600 дка грах, 300 дка фий и 320 дка кръмно цвекло, представляващи ценна храна за животните. Във Вокил и Окорш за младите животни е приготвено 200 т люцерново сено и е консервирана 300 т люцерна. Царевицата е в отлично състояние. От фуражната царевица ще бъдат приготвени 8 000 т доброкачествен силаж.

Комунистите и сдружените земеделци в ТКЗС—Окорш проявяват наистина ежедневни грижи по подготовката за презимуването на животните. В мероприятията на партийния комитет, партийните организации и земеделските дружби в района са включени задачи, осигуряващи напълно партийно-политическата работа. Предвидено е да се проведат вечери на животновъда, концерт за първенците, прожекция на филми и др. На комунистите са дадени поръчения, които те изпълняват съвестно. Така например в село Вокил лично главният бригадир Риза Хюсменов ръководи подготовката на животните за презимуване. Там не само, че ремонтите се извършват старателно, но се поддържа и получаваната преди това животинска продукция. Ежедневно тук се получават по 960 г прираст от теле, по 2950 яйца при план 1 600.

В плана на управителния съвет на ТКЗС са предвидени екскурзии, материални награди за първенците по подготовката за презимуването на животните. Лекторската група подготвя изнасянето на лекции с животновъдите. Ще се включат в разяснителната работа радиоуредбата, бюлетинът.

Така, както е поставена задачата по презимуването на животните в ТКЗС—Окорш, може да се очаква, че тя ще бъде изпълнена, за да не губи стопанството, за да бъде животновъдството наистина доходен отрасъл.

Никола НАНЕВ

И в с. Босна — беритба на тютюн

Преди няколко дни звеното на Хасан Белберов от бригадата в с. Босна първи започнаха масова беритба на тютюневи листа. Първия ден бяха набрани и направени сравнително малък брой низи, но с всеки изминат ден техният брой се повишава. Радостни тръпки изпитват тези дни полевъдите. Та нали най-после след толкова труд и постоянство в отглеждането на тази ценна култура, дойде денят, когато трябваше да берат плодовете на своята работа.

С право са така пъргави, забързани и неуморни в работата си кооператорите Рафие Хюсеинова, Халим Реджебов, Разия Еюбова и др. И през тази година те се надяват звеното им да бъде на едно от челните места в кооператива по производство на тютюн.

Хюсеин РАСИМОВ

Малко е звеното на Георги Жейнов от ТКЗС в с. Нова Черна, но благодарение на своите познания и опит те отгледаха през тази година хубав зеленчук.

НА СНИМКАТА: Кооператорите берат чушлета за кооперативния пазар.

Приготвят по 70-80 т силаж

Трудолюбието е характерна черта за кооператорите от звеното на Елман Мюстеджебов от село Честименско. Те навреме окопаха и разредиха царевицата, цвеклото и боба.

Сега цялото внимание на честименци е насочено към силажирането на ръжта. За да бъде по-спорна работата, звеното е разделено на няколко групи. Едни кооператори косят, други прибират окосената ръж, а трети я силажират. Благодарение на упоритостта, с която работят стопаните, ежедневно се приготвят по 70-80 тона висококачествен силаж за животните, който ще използва през зимните месеци.

Най-упорити и сръчни в изпълнението на тази задача са Бейдже Мюстеджебова, Шюкря Галибова, Пембегюл Якубова, Кадер Ахмедова, Мюрвет Исмаилова и други.

Али САЛИЕВ

Успехите окрилят

Девет жени от шивашкия клон за дамски поръчки към ТПК „Дунав" с отговорничка Йорданка Георгиева с неуморимите си ръце всеки ден изписват цифри, сочещи преизпълнението на поставените задачи и радват силистренки с добре изработените дрехи. Средно месечно по 180-200 техни клиентки се натъкмяват с нови рокли и костюмчета.

Но тези дрехи имат и друга стойност. Както за първото тримесечие, така и сега шивачките се увенчаха с победа—повече от двадесет дни по-рано те приключиха шестмесечието, достигайки 117 процента изпълнение на плана.

Пламен ОГНЯНОВ

СРЕДИЩЕ

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

РАЙОНЪТ на съвета село Средище се намира в най-източната част на нашия окръг. На север граничи с района на с. Голеш, на запад с този на Кайнарджа, на изток с Толбухински окръг и на юг — с. Алеково.

В състава на съвета в с. Средище влизат селата: Средище, Господиново, Стрелково, Каменци, Давидово, Посев и Попрусаново с общо население 4 594 души. Средищкото кооперативно стопанство има 56 000 дка обработваема площ. Кооперативът има ясно изразен зърнопроизводен характер със сравнително добре развито животновъдство — свиневъдство и говедовъдство.

Години на разцвет и небивал подем

ИСТОРИЯТА на селсъвета в Средище не се различава по нищо от тази на другите села в Добруджа преди Девети септември. Тогава към него са били включени седем села, тънещи в мрак и невежество. Народната власт завари жителите на Средище, Посев, Попрусаново, Давидово, Каменци, Стрелково и Господиново в бедствено положение. Почти всичката работна ръка от района е била ангажирана в чифлиците на Жак Пинкас, Стефан Пенков и д-р Карагеоргиев. Доходите получавани от селяните в тези чифлици са били съвсем недостатъчни, за да покрият ежедневните им нужди.

Това положение става много благоприятна почва за развитието на прогресивните сили в района. В същото време започват пропагандна дейност другарите: Колю Николов Лалев, Добри Малчев, Енчо Минков, Желязко Иванов, Иван Гроздев, Желязко Димитров, Керан Ганчев, Милан Иванов и други. Въпреки многократното им арестуване от румънската полиция, те не престават своята дейност. Събират средства за подпомагане на затворниците, водят пропаганда сред населението за бойкотиране на налаганите данъци, за неизлизане на ангария. Пропагандират населението да не гласува за реакционните партии, при подходящи дати окачват червени знамена по площадите на селата. Последните оказват активна помощ на партизанската чета, която е действувала тогава в бившата Добричка околия.

Девети септември 1944 завари селата от съвета лишени от всякакви културни облаги. От седемте села имаше телефонна връзка само в две и 11 радиоапарата с батерии. Селата не бяха свързани с шосейни пътища, не бяха електрифицирани, нито водоснабдени.

Коренно се промени положението през 20-те години свободен живот. С активната помощ на държавата и населението бяха електрифицирани всички села. Свързаха се те и с шосейни пътища, част от които в Средище са асфалтирани. Рейсови коли осъществяват връзка с близките градове. Водоснабдени бяха селата Давидово, Каменци и Средище. Радиофицирано е Средище. Построено е читалище в село Каменци, в което сега младежта развива активна самодейност.

Голям подем получи и просветното дело. Сега в село Средище извисява снага красивата сграда на основното училище „Цанко Церковски". Ново е и училище „Кирил и Методий" в село Каменци. Към старата училищна сграда на село Посев е направена голяма пристройка, в която се помещават учениците от основното училище. И ето равносметката: докато преди Девети септември в района нямаше нито един среднист или висшист, сега в селата има 10 висшисти, над 45 среднисти и 776 ученика в началните и основни училища. В миналото голям брой от децата на малцинствата, които изобилствуват в тези села не бяха обхванати в списъците за обучение. Но сега всички те посещават учебните заведения рамо до рамо с българчетата.

И все пак най-очебиещата е промяната в бита на населението. Само в споменитe останаха порутените кирпичени домове, в които беше свила гнездо нищетата. Сега над 280 домакинства се радват на масивни слънчеви домове. Освен това 850 радиоапарата разнообразяват ежедневието на кооператорите.

Двадесетте години дадоха небивал тласък и на здравното дело. Преди, единствено в централното село имаше медицински фелдшер, който не бе в състояние да даде квалифицирана помощ на населението. А днес в село Средище има участъкова болница с 15 легла.

Свободният живот се отрази благоприятно най-вече върху трудовата дейност на кооператорите. Големи успехи постигнаха те през последните години в областта на селското стопанство. Благодарение на рационалното използване на агротехниката, днес в кооператива се получават както в полевъдството, така и в животновъдството, такива резултати, каквито в миналото можеха само да се желаят. Не е излишно да се спомене и това, че докато преди години за трудоден стопаните получаваха по 1 лев, то през 1963 година възнаграждението на трудоден възлезе на 1.68 лева, човекоденът на 3.46 лв.

Дълга е поредицата на успехите, постигнати от средищките кооператори. И през тази юбилейна двадесетгодишнина от свободата стопаните заработиха с небивало желание за претворяване в живо дело решенията взети на Осмия конгрес на Партията. И те не се ще посрамят, защото са ни уверявали неведнъж в своето трудолюбие.

Георги БОХОРОВ
председател на общинския народен съвет

ХОРА С ГОЛЕМИ СЪРЦА

ЗА КОГО ли човек да каже най-напред сърдечна дума, дали за доктор Тодоров, който е от 4 години на работа в село Средище. И е добър, добър! Познава го цялото село. С всеки ще заговори, за всеки ще намери ласкава дума, или за сестра Тодорова, която от години вече е тук в родното си село и старателно се грижи за здравето на своите съселяни, или за хигиениста Господин Велев, сестра Петрока—за пример здравни работници, или за бай Йордан Бухчев—прислужникът в болницата, или за неуморната акушерка Димка Додева, която ден и нощ бди над малките граждани. А само от четири месеца на работа в село Средище е младото лекарско семейство д-р Емилия и Аньо Алексиеви. Те оставиха далеч родния си град Пловдив и по желание дойдоха в Добруджа, да дават своите сили и знания на хората. Скоро пред тях се откри живота със своите радости и тревоги.

* * *

Мехмед Махмудов от село Давидово получи силни болки. При него веднага пристигна с кола д-р Алексиев. Диагноза—язва. Започва упорито лечение. Петнадесет дни непрекъснато над болния. И накрая, горещото, човешкото: „Как да ти се отплатя, докторе?" Та ти се отплати Мехмед, нима има по-голяма награда за него, за лекаря от тази, че ти оздравя, че ти си тръгна с усмивка, че ти си отново здрав...

— Докторе, помогни ми! —едва прошепва Ангел Костадинов. Доктор Алексиев насочва и ум и душа към болното сърце на Ангел...

... Оттатък в една от стаите се чува шумът на бормашината. От зъболекарския стол се надига бай Георги Костадинов. На негово място сяда Кирчо Петков.

—Хайде юнак—усмихна се доктор Тодоров и отново бормашината запява в ръката му...

Доктор Алексиева със сестра Тодорова току-що са се завърнали от посещение в дома на баба Гергина Атанасова и баба Яна от Стрелково, които са на лечение при домашен стационар. Д-р Алексиева в бяла престилка бързо влиза в стаята за консултация. Там още преди определеното време малките палавци чакат за преглед. Доктор Алексиева добродушно пита:

— Как е, как е, Хасан?. Майката на Хасан, Февзия Зекириева се усмихва доволно. Хасан е четвъртото й момче. Той се роди на 3,500 кг, а ето сега килограмите са станали 6,700 кг. Пред внимателния поглед на лекарката майките развиват и разсъбличват децата си. Симеон на Фатме Салиева този път е много радостен, весело си гука. Той е десетото дете на Фатме, петият „войник". Като грижлива майка Фатме Салиева търси съветите на доктор Алексиева...

* * *

Един малък, но сплотен и трудолюбив колектив представляват здравните работници от участъковата болница в село Средище. Те се включиха активно в движението за комунистически труд. Благодарение на техните добри грижи няма никаква детска смъртност през тази година.

Щастливи са жителите от района на ТКЗС—Средище, защото за тяхното здраве бдят денонощно хора с големи човешки сърца.

Викенти ДУКАНОВ

ЯРКИТЕ ПРОНЕСОХА НА ЧЕТИРИМЕСЕЧНА ВЪЗРАСТ

През настоящата година първата партида от 3 500 пилета от породата „Нюхемпшир", които се получиха в ТКЗС — Средище на 18 януари, бяха настанени в птицефермата в село Каменци. За тях се грижеха гледачките Милка Радева и Марийка Стойчева. Благодарение на добрата подготовка на помещението и грижите, които гледачките полагаха за тях, на 3 месеца и 20 дни ярките започнаха да пронасят, а петлетата бяха продадени на държавата.

Как бяха постигнати тези резултати? Важно условие, което гледачките най-много трябваше да спазват беше температурата. Доброто гледане помогна на пилетата да израстат бързо, което пък наложи почестото проветряване на помещенията. Гледачките се грижеха пилетата да не се прегряват или простудят. Второто важно условие, което подпомогна бързия растеж на пилетата беше храненето. В първите дни след получаването им, ние захранихме пилетата със смеската, която получихме от люпилнята, като я поднасяхме в навлажнено състояние. Вместо вода давахме на воля бито мляко и суроватка. Редовно дрождирахме и царевичната ярма, а рибеното масло смесвахме с храната. Минерални добавки и биовит даваме редовно. Не бива да се забравя и това, че до момента на пронасянето птиците бяха хранени почти на воля. Така добре подготвените ярки и петлета на 3,5 месеца бяха изкарани на лагер, където започна и пронасянето. В момента от 1 800 ярки на ден получаваме по 200-300 яйца, като процентът ежедневно се увеличава. Средното им живо тегло в този момент беше между 1,6 и 2,1 кг.

На същите гледачки, които отгледаха това птиче стадо дадохме още 3 200 малки пилета, които получихме от люпилнята в гр. Бяла. Смъртността е в рамките на нормалната. Доверието, което управителният съвет на ТКЗС е гласувал на птицегледачките се оправдава. Резултатите показват, че и втората партида пилета, за които се грижат Марийка и Милка не ще отстъпи на първата.

С усърдие Марийка Стойчева храни малките пилета

Славчо ИВАНОВ
гл. зоотехник

Интересни са книгите в пионерската стая на основното училище „Цанко Церковски" в с. Средище, затова там винаги ще намерите любознателни ученици.

НА СНИМКАТА: Учителката Стоянка Радева беседва с ученичките по интересното четиво.

ЩЕ ПОСРЕЩНЕМ ДОСТОЙНО ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

В РЕЗУЛТАТ на неблагоприятните климатически условия през есента, зимата и пролетта и на повредите, нанесени на пшеничните посеви от житната дървеница, още рано през пролетта пролича, че стопанството няма да може да изпълни плана за паричните доходи от растениевъдството. В последствие значителни щети на полските култури нанесоха поройните дъждове и наводненията. Общо от растениевъдството се очаква едно неизпълнение на годишния план от 191 000 лева.

С цел да се намерят източници на допълнителни доходи и се компенсират очакваните загуби общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството проведоха разширено заседание, на което присъства актив от кооператори и специалисти. След като обсъди подробно състоянието на посевите заседанието набеляза конкретни мерки. Най-важен резерв с неограничени възможности се оказа тютюна. На него най-много разчитахме за получаването на допълнителни доходи.

Сега кооператорите усилено работят за изпълнението на набелязаните решения. Площта на тютюна беше увеличена и вместо 1 250 дка, ние засадихме близо 2 000 дка. Полагаме необходимите грижи, за да може да получим от него по-висок добив. Решили сме да предадем не по-малко от 280 т висококачествена продукция и да реализираме средна изкупна цена по 1,50 лв на килограм. Осъществим ли това, ние само от продажбата на тютюна ще получим 420 000 лв при план 220 000 лв. А от премиите ще получим допълнително 267 000 лв.

След като тютюна беше разсаден на време и висококачествено кооператорите започнаха неговото окопаване. Над 1 500 дка са окопани еднократно, 800 дка двукратно и близо 100 дка трети път. Започнахме и предпазните пръскания срещу маната и трипса. За да се изсуши добре продукцията и се недопуснат загуби при манипулацията ние решихме да построим достатъчно слънчеви сушилни. От миналата година разполагаме с 24 броя, а през тази година ще построим още 20. Досега построихме пет и продължаваме строежа на останалите.

В близки дни кооператорите ще навлезат в тютюневите блокове и ще започнат беритбата на готовите листа.

По този начин изпълнявайки набелязаните от съвещанието решения ние ще изпълним и преизпълним плана за приходите и ще посрещнем достойно двадесетата годишнина на Девети септември.

Цветан УЗУНОВ
главен агроном на стопанството

Откакто изпратиха Осман Расимов Ахмедов в с. Давидово-като заведущ овцеферма работата чувствително се подобри. Той е ежедневно сред овцевъдите и със своите навременни съвети помогна за високия млеконадой и за ниската смъртност сред стадата.

Неговия поръчител е трудът

РАЗЛИЧНИТЕ хора си имат и различни биографии. Метнеш ли поглед по житейския друм на някои от тях ще останеш изумен — сивота и скука — нищо повече. И върви търси хубавото, романтичното зърно в битието на такива хора.

И все пак често попадаш на неутъпкано, необичайно русло. Такъв е житейският път и на механизаторът Керан Добрев от с. Посев. За него посевчани, а и останалите кооператори от средищкия кооператив с право говорят само хубави думи. И наистина има с какво да се гордеят стопаните. Та такива мом чета като Керан се срещат все още рядко. А него личен човек го направи трудът му, не друго нещо. Издигна го той в очите на хората. А какъв беше преди четиринадесет години — един пъргав момчурляк. Такъв го помнят и посевчани—все сред тракторите и вършачките се вре, а дрехите му в петна от масло и нафта. И баща му го хока и майка му вика по него, но Керан държеше на своето си.

А сред кооператорите се намериха и прозорливи хора. Гледа момчето, мъкаха с уста и току пошушваха на старите „Техник, голям техник ще се скалъпи от това момче".

Тъй и стана. Един ден посевчани се спогледаха учудени. „Ами че Керанчо като че ли не е вече в село!" Тъй думаха съседите, а когато научиха, че е заминал за машинотракторното училище в гр. Търговище ахнаха. . .

Като кехлибарени броеници са дните на годината. И нали си приличат така много, Керан не усети кога изтече срока на обучението. Жаждата за знания го беше направила пестелив на времето. А то и без това е оскъдно Трябваше и да се чете и да се провеждат практически занятия и да се помага на изоставащите другари, и в това отношение Керан Добрев не скъпеше познанията си. Затова и никой не се учуди, когато в края на учебната година той беше между малкото випускници, които за едно с дипломите си получиха и по едно хвалебствено писмо до механизатор да бъде приет безпрепятствено на работа в МТС в с. Средище.

Сега вече беше дошло време и Керан да покаже на какво е способен. Та нали машините бяха смисъла на живота му. Запретна ръкави младият мъж, заработи с небивал жар и старание. Трудолюбието му тогава за съвсем кратко време учуди всички от станцията. Що ниви преора с дизела, що работа свърши тогава на близките кооперативни стопанства — край и брой си нямат.

Но скоро се наложи младият мъж да напусне приятелите си, колектива. Направена беше нова организация на използване на техниката в страната. Трябваше отново да се завърне в Посев. И Керан Добрев пристигна с много машини, които оставаха собственост на кооператива. . .

Девет години! Не е малко време, но Керан все е недоволен, все мисли, че не е направил всичко, което би трябвало да се стори. Нищо че колкото пъти беше давал дума, никога не беше се посрамвал. Все малко му се струва постигнатото, все е е недоволен от себе си. А само през миналата година от 1 000 дка той получи по 460 кг царевица. И само това ли? През тази пролет Керан сам зася 2 400 дка царевица, 1 000 дка окопа с ротационна мотика, бранува 3 600 дка пролетни култури и култивира 1 000 дка слънчоглед. Хиляди декари царевица окопа той през последния месец с навесен култиватор. И добивите, които се кани да получи тази година далеч надхвърлят миналогодишните. А това създава и най-много тревоги на механизатора Продан Кузманов, с когото са в съревнование. Знамето „Първенец тракторист за четиримесечието" е в Керан, но Продан все още храни надежди да настигне колегата си, въпреки че преднината е доста голяма. . .

Има хора с различни биографии. Хвърлиш поглед по едни от тях — сивота и пустота, но механизаторът Керан Добрев от с. Посев е съвсем друг човек. Малцина имат неговия житейски друм. И посевчани не напразно се гордеят с него.

Руси ШИМАБЕВ

Весели и работливи са младежите

МАЛКО селце е Давидово. Населението е изключително турско. Там има малко младежи, но са трудолюбиви, за пример са в кооперативното стопанство. Те са първи навсякъде в труда — и в животновъдството и в полевъдството. Ето например овчарят Ниязи Мюзеков. Той работи с жар. Миналата година надои средно по 60 литра мляко от овца, а тази година си е поставил задача да надои по 65 литра средно от овца.

С ГОЛЯМ ентусиазъм работи и младежкото звено на Хасан Еибов. Още селото не се е събудило, а Зюлфие Исмаилова и Мериш Салимова вече са излезли и чакат останалите, за да тръгнат заедно към кооперативните блокове. Отдолу поруменели от бързането идват Шукрия Адемова и Белгюзер Еибова. Събират се всички и весело потеглят към полето. А то ги посреща с дъха на чернозема, с дъха на зеленината, с дъха на младостта.

— Гледай, гледай Кадяр, слънцето изгрява.

Кадяр Якубова се спира, облакътява се на мотиката и за миг всички насочват поглед към огнено червеното петно, което позлатява равнината и ги погалва с топлите си лъчи. Бедрие Мустафова и Мюнивер Руфиева запяват. Скоро ударите на мотиката отекват в отсрещната гора и се сливат с птичите песни. Със смях и шеги младежите работят и не усещат кога е станало време за обяд.

НА ЗВЕНОТО управителният съвет на стопанството повери 54 декара фасул, 230 декара слънчоглед, 85 декара тютюн, 7 декара цвекло и 300 декара царевица. Младежите окопаха навреме пролетниците. Сега копаят втори път царевицата. Обещанието да получат по 340 кг царевица от декар те ще преизпълнят. В чест на големия празник Девети септември младежите са си поставили задача да получат през тази юбилейна година по-високи добиви от заплануваните.

ОТ КЪМ горичката полъхва вятър. Младежите отпочинали, отново започват да копаят пролетниците. Копаят до вечерта. А след това доволни от извършената работа, те се отправят шумно и весело към Давидово.

Велизар ДУМБЕВ

ПОДАРЪК ЗА ВАЛЯ

ГОЛЯМОТО помещение се изпълни с весела глъчка, закачлив смях и шеги — това беше всекидневната увертюра на жените от цех „Ракита“ към трудовия ден. Само момичетата и жените от бригада „Валентина Терешкова“ се бяха скупчили около бригадирката си и почти шепнешком обсъждаха нещо.

— Казвайте — подканяше ги Руска — какъв подарък да изпратим на Валя?

— Да й изпратим една чантичка, изработена от нас — предложи една жена.

— Чантичка пратихме миналата година — обадиха се няколко гласа. — Сега трябва да бъде нещо друго. Но какво?...

Решиха да помислят още малко и след работа да останат и определят окончателно...

— Ленче, гоня те! — подвикна закачливо Гинчето.

— Дадено! — отвърна със същия тон Ленчето.

Гинка Божкова беше прихванала правите си руси коси в две „миши опашчици“, за да й е похладно. Вярно е, че така изглеждаше като ученичка. Всъщност тя не е и много голяма — едва е изкарала деветнадесет години, но това не й пречи да бъде учителка на мнозина от бригадата и да води школата на първенците. Много са нейните ученички — Дафинка Добрева, Марийка Костова, Добра Маринова, Маринка Раданова, Стоянка Игнатова, Иванка Караиванова.

Най-голямата й съперничка е Ленчето, която през миналия месец я надмина с пет процента. Затова сега всяка сутрин Гинка я кани на съревнование.

В настъпилата тишина в помещението всеки се е вдал в работата си. Слънцето, издигнало се високо, плискаше потоци топлина през широките прозорци. Все по-често ръцете започнаха да се вдигат към лицето и да бършат избилата по него роса от солена пот.

— Стоянке, пусни радиото, ма! — сети се изведнъж една от жените

Малкият радиоапарат „Сонет“, подарен на бригадата за това, че миналата година беше първенец, огласи помещението с игрива мелодия. Тъкмо навреме го включиха — предаваха любимата рубрика на жените от бригадата „Полезно и приятно“. Но днес всички слушаха разсеяно. Мислеха за Валя. Бригадирката явно не чуваше нищо. Дали мислеше за малкото си бебе? Не. Мислите й летяха към подаръка за Валя и за витрината, която трябваше да подредят в нейна чест и за писмото. Как ли да го напишат? Дали така:

„Скъпа Валя, изпращаме ти скромен подарък от нашата бригада, носещa твоето име, което ни вдъхновява. С радост ти съобщаваме, Валя, че то достойно ни краси. Миналата година бяхме първенци на цеха, а и сега успехите ни непрекъснато растат. През първото тримесечие изпълнихме плана си 110 на сто, през април — 116 на сто, през май — 120. Изпълнихме предсрочно и шестмесечния си план. Три работнички от бригадата получиха високото звание „Ударник на комунистически труд“. Това са Димитрина Димитрова, Марийка Иванова и Руска — бригадирката“...

Тук Руска се засмя. Ех, излиза че сама се хваля... Но не, това не е хвалба, щом като всичко е постигнато с честен труд! А подаръкът? Той ще бъде едно хубаво бебешко кошче за бъдещата космонавтка...

Катя УЗУНОВА

СРЕЩА С ТРУДОЛЮБИЕТО

ДОКАТО изпушихме цигарите си мина повече от час. Понечих да ставам вече, а старецът като ме задърпа, като завика по мен „Остани още малко добри пътниче. По цял ден мълча с тези овце. Ще свием още по една цигара, ще побъбрим!“

И аз останах. Нали така от сърце ме замоли човека. Домиля ми за него. Па и прав си е. Цял ден е самин из къра. И все с тези овце. А овцете от говор не разбират.

И овчарят като отърси лулата от пепелта отново щракна с огнивото. Докато дърпаше с настървение, за да разпали огънчето, по пътя се зачу говор. Кой можеше да бъде в това ранно утро, когато полето току-що се събуждаше от нощната нега.

— Това е звеното на Асан Махмудов. Чувал ли си за него, другарю? Първо е то в труда из този край.

Докато обясняваше това-онова за работата на кооператорите, групата се изниза покрай нас.

—Оня мъж дето крачи пъргаво напред, видиш ли го? Той е звеновод от с. Скала. Не го гледай че е такъв дребничък. Като него пъргав човек мъчно ще намериш в кооператива. Огън душа носи, ти казвам.

Старецът рипна пъргаво, завърна овцете към поляната и пак приседна до мен.

—Едва седем часа е, а вече те са на блока. Докато другите звена излезат на полето, те ще са окопали вече няколко декара. А и в копанта и в разреждането са първи. Нали ги виждам всеки ден. И знаеш ли, другарю за тях по вестниците писаха големи статии. И за Елфиде писаха най-добрата в звеното. Идваха тук журналисти, затова питат, за онова питат и все записват, в бележниците после направиха и снимки. Празници бяха тези дни за звеното. Та и ти се съгласи—не е малка работа да ти поставят снимката във вестника...

... Бъбрив старец бил моя събеседник. Стане отвреме-навреме, завърне стадото, натъпче щипка жълт тютюн в опушеното трупче на лулата и пак подема. За какво ли не ми разправи! За това, че миналата година от 33 дка звеното на Асан Махмудов получило по 210 кг тютюн, че като Айше Бехчедова, като Елфиде Руфиева, Окадис Мустафова като Емине няма по-работни жени в бригадата, че наред с работата много жени от звеното участвуват в самодейния хоров колектив на читалището, че са активисти.

Трябваше да бързам. Сума време пропилях при този бъбрив човечец. Сбогувахме се с него като стари познати. По полето се чувствуваше вече едва доловимо предобедното затопляне, росата се таеше в свежия губер на тревата и беше дяволски приятно да се диша така —с пълни гърди.

Междуселският прашен път ме отведе край обширния блок, засят с царевица, където копаеха хората на Асан. Разбрах, че старецът беше прав. На блоковете освен тях други нямаше. Остриетата на мотиките проблясваха заслепително на слънцето. Група жени пееха някаква игрива турска песен. След тях подеха и мъжете. Спомних си думите на овчаря „Работят с песен, затова им е по-леко“. И прав си е човекът. Иначе как щяха да смогнат да се грижат за 50 дка тютюн, 50 дка цвекло, 130 дка царевица, 120 дка слънчоглед, 70 дка боб и др? Щяха ли иначе да спечелят през миналата година съревнованието, което водеха със звеното на Иван Стоянов?

... Дълго се дипли в свежото утро песента. Тя е ту закачливо палава, ту еклива и звънка. Верни са думите на стария овчар, че хората на Асан Махмудов от село Скала не могат да работят без песен.

Руси МИХАЙЛОВ

Повече уважение към делото на героите

Това не е от вчера или завчера. То трае вече няколко месеца. В една от стаите на канцеларията на ТКЗС в с. Сребърна стоят изоставени портрети, потънали в прах. А това са портретите на Йорданка Николова, на Малчика и други дейци на героичния РМС. Но никой не им обръща внимание, никой комсомолец не се сеща да намери за тях място. Като че ли няма читалищни стаи, комсомолски клуб.

Такова ли признание заслужават героите? Нима комсомолските активисти не са почувствували, че с тази своя небрежност към портретите им възпитават лошо?

Марин СЕРТЕВ

За да бъдат запазени плодовете от неприятели и болести, старши-трактористът Тодор Иванов и пръскачите Дечо Костадинов и Никола Маринов от ТКЗС — Айдемир усърдно пръскат овощната градина с препарати.

ЛЮЦЕРНАТА Е СЪХРАНЕНА

Много труд положиха кооператорите от село Орешене, за да приберат висококачествено сено от люцерновите площи. Въпреки голямото трудово напрежение те намериха време да завършат коситбата навреме. След като окосената люцерна изсъхна, кооператорите организираха бързото й извозване. За да завърши това бързо, бяха обявени ударни дни и всички каруцари и младежи се включиха в извозването. Така сеното беше спасено от дъждовете.

Сега около фермите на бригадата са струпани на купи над 120 т висококачествено сено. То ще осигури изхранването на животните през зимните месеци и получаването на по-голяма продукция от тях.

Най-активно участвуваха във возенето и трупането на сеното Руфат Акифов, Халил Юсеинов, Бекир Аяров и други.

Тахсин НАДИР

Трудовите норми в ДИП „Липа“ се преизпълняват

ИМАЙКИ пред себе си горчивия опит от миналата година ръководството на ДИП „Липа“ още в първите месеци на настоящата взе необходимите мерки, за ритмичното и високото изпълнение на плановите показатели. В резултат на проведените организационно-технически мероприятия сега в предприятието трудовите норми се изпълняват средно 132 на сто. С упоритата си работа и високото съзнание на своите членове бригадите на Христо Маринов, Димитър Трифонов, Дончо Димитров се наредиха на челните места. Времето за отделните операции е разчетено. Трудовите норми, 91 процента от които са технически, са разработени въз основа на нормативи за технически трудови норми на нормативно-изследователското бюро, база ДИП „Москва“ — София.

Постиженията в изпълнението на трудовите норми се дължат главно на подобрената организация на труда и производството. Само за първото тримесечие при запланувани 23 организационно-технически мероприятия са изпълнени 27. Особено внимание заслужава създаването на конвейр за поставяне и прикачане вратите на библиотеките за износ. С негова помощ времетраенето на тази операция е съкратено с 30 минути като при това броя на работниците от обслужващата бригада е намален с шест души. Мероприятия за подобряване организацията на труда и производството са проведени във всички участъци.

Бригадната форма на заплащане труда също така е добър фактор за повишаване производителността на труда Тази форма повишава материалната заинтересованост и производителността на труда, съдействува за повишаване квалификацията на работниците, уплътняването на работното време и преизпълнението на трудовите норми. Преизпълнението на трудовите норми води и до преизпълнение на плана за производителността на труда, която е достигнала в предприятието 107.6 на сто срещу 105 на сто средна работна заплата.

Време е техническите трудови норми за мебелното производство да се положат и в мебелните цехове на Промкомбинатите в Тутракан и Дулово и ТПК „9-ти септември“. Опитът на ДИП „Липа“ в това отношение е положителен и трябва да се приложи и в другите сродни предприятия в окръга. Материалната заинтересованост, умело съчетана с подобрената организация на труда и производството води до преизпълнението на трудовите норми, качествените показатели и повишава заработката на работниците.

Михаил ЧИКОЛОВ

РЕЗУЛТАТИ ОТ НЕПРАВИЛНОТО ПОЛЗВАНЕ НА ОБОРОТНИТЕ СРЕДСТВА

НА ВСЯКО предприятие и стопанска организация са предоставени необходимите оборотни средства в размери, които са достатъчни за провеждането на една нормална и ритмична дейност съгласно с финансовите планове. Ръководителите им са задължени да следят и полагат грижи за правилното им ползване чрез стопанската сметка. При неправилното изразходване на тези средства предприятията неминуемо попадат в затруднено финансово положение и се лишават от възможността да посрещат ежедневните си плащания, често пъти и в минимални размери.

Въпреки наличието на нормативни актове за правилното ползване на оборотните средства и недопущане натрупвания от свръхнормативни запаси от производствени материали, незавършено производство и готова продукция, замразяване на дебиторски вземания и т. н. ръководителите на някои предприятия от нашия окръг не се съобразяват с тях. В резултат те са принудени да ползват временни заеми от БНБ, за да изплатят трудовите възнаграждения на работниците и служителите си.

Промишленият комбинат „Камъшит“ за април т. г. трябваше да поиска от БНБ временен заем за изплащане на заплатите в размер на 65 000 лева и за първата половина на май — 31 000 лв; поради натрупване на свръхнормативни запаси от производствени материали той поиска към 31 март 140 хил. лева, а към 30 април сключи заем за 178 хил. лева. Въпреки че ръководството пое задължение при ползването на първия заем да вземе мерки за неговото ликвидиране, то не само че не го намали, а обратно — допусна увеличаването му.

Поради свръхнормативно натрупване на незавършено производство в резултат на неговата неритмичност, ДМЗ „Стомана“ ползва заем за първата половина на май в размер на 30 000 лева. Пак по същите причини през април Промкомбинат „Електрометал“ получи 19 000 лева и през май 16 000 лева. Промкомбинатът допусна просрочени заеми и платежни допументи за 108 000 лева. Очевидно е, че ръководството му не взема никакви мерки за подобряване на финансовото състояние и предотвратяване опасността да не му се разрешават в бъдеще временни заеми за изплащане на заплатите. Промкомбинат „Текстил“ също получи 13 000 лева като последица от свръхнормативно натрупване на суровинно и дебиторска задължялост. ТПК „Инвалид“ също не можа да осигури за заплатите 3 500 лв за април, 4 000 лв за първата петнадесетдневка на май и вместо да ги ликвидира, поиска нов заем в размер от 4 000 лева.

От изнесените няколко примера се вижда, че оборотните средства не се използват правилно. Наложително е ръководствата на предприятията и стопанските организации строго да спазват кредитната и финансова дисциплина и чрез стопанската сметка правилно да ползват предоставените им оборотни средства. Те трябва строго да спазват определените им нормативи за стоково-материалните ценности и не допускат затруднения във финансовото им състояние.

Пред вниманието на предприятията трябва да бъде и факта, че освен кредитните санкции, които БНБ налага на недобре работещите, тя прилага и увеличен лихвен процент върху ползваните нередовни заеми, който се движи от 2 до 8 на сто лихва. Тези двойни санкции дават чувствителни отрицателни отражения върху крайните финансови резултати на предприятията.

Д. СТОИЛОВ

ЮСЕИНОВОТО ЩАСТИЕ

—Чу ли мари, комшу, Юсеин си купил дворно място. Къща щял да прави—шушнеше една туркиня на съседката си през плета.

—А, къща ли? Къде?

— Е, там, долу, край шосето...

Да. Юсеин Ахмедов някогашният бедняк от Ишир ково ще строи къща. Нова! Тухлена ще бъде! И то не горе на ветровете, а долу, край асфалтираното шосе. Така реши той и започна. Купи дворно място, тухли, дървен материал... Не е бедняк вече Юсеин. Има две силни ръце и една голяма обич към труда и кооператива. А това е достатъчно да слезе долу в центъра на селото и да строи къща.

* * *

16 декара ниви, 2 биволици, 1 дървена талига и много мизерия. Това беше някога всичкото им имущество.

Малкият Юсеин вместо да отиде на училище, повеждаше биволиците към нивата, която наеха да обработват на изполица.

Бащата натискаше рало-то, а детето теглеше биволиците със синджири.

Когато житото стана за жътва, господарят нареди да се пожъне най-напред „орташкото“. Бай Ахмед, Юсеин и братчето му отидоха да пожънат нивата, дето е на изполица. Токущо я свършиха жътвата и рукна дъжд, примесен с едра градушка. Те стояха, свили се назавет до деветините и гледаха как градушката чука тяхното жито на отсрещния хълм. Мъка сви сърцата им. Но какво да правят?

После, сред зима хлябът свърши.

Отива бай Ахмед у богати хора. Моли се.

—Помогни, ага, децата—гладни. 10 крини дай, 10 дена ще ти жъна на лято.

И все тъй. На зелено свършваше хлябът.

Времената се промениха. Дойде Девети септември. Бащата на Юсеин стоеше настрани от „общите работи“. Създадено беше кооперативно стопанство в село Иширково. Но бай Ахмед не влезе в него.

Защо не искаше да стане кооператор сам бай Ахмед не знаеше. Мило му било за нивата, за биволиците... Но по-късно, когато селяните започнаха масово да влизат в кооператива, подаде и той заявление.

Заработиха в стопанството. Юсеин стана телчар, брат му овчар, а бай Ахмед отиде на нивата. Работиха упорито, с любов като на свое. И радостта дойде още първата година. 4 тона жито влезе в бедната Юсеинова къща. Старият Ахмед не помни толкоз жито да е сипвано в неговия хамбар.

Много години Юсеин работи в кравефермата. Беше телчар, пастир, дояч... Доволно беше ръководството на стопанството от неговата работа, затова го изпратиха на курс да се запознае с работата на доилните апарати.

Но преди три години брат му, който беше овчар, трябваше да замине в казармата.

—Бате, каза той, като получи повиквателната — толкоз години подготвям стадото си, сега трябва да го напусна. Поеми го ти.

Съгласи се Юсеин. Стана овчар. Така заработи, че през трите години не изостана с изпълнението на плана. Миналата година от 97 овце получи 110 агнета, настрига средно по 3.500 кг вълна вместо 3.200 кг и надои 6 500 литра мляко, вместо запланuваните 3 800 литра. Тази година той също не изостана в работата си. От 98 овце получи 110 агнета и до края на първото четиримесечие надои 1 763 литра мляко, вместо определените в плана 1 052 литра.

Големите си успехи Юсеин счита, че дължи на мерака, който има в работата си... Той винаги търси чиста паша и пои редовно овцете. Особено е внимателен през случната кампания. Тогава той избягва дългия път. Много старание Юсеин полага да не допусне яловост и аборт. А щом започне агненето, денонощно е в кошарите. Досега смъртност в стадото си не е допуснал. Големи грижи полага и за агнетата. Спазва всички указания на зотехника за тяхното гледане.

* * *

Мръква. Юсеин върви по улицата. Връща се от кошарите и бърза към новото си дворно място. Замислен е. Вижда новата си къща. Колко хубава ще бъде тя! На две чупки. Тъй ги правят сега. А отпред ще се отива до нея по циментова пътечка. Юсеин намалява крачка. Усмихва се... може би на щастието си!

Иван НЕДЕВ
(наш кореспондент)

Писма на читателите

Необходима е разносна търговия

Цялото население от района на с. Средище се е вдигнало на крак за бързо окопаване и плевене на посевите. Редом с кооператорите активно участвуват в изпълнението на селскостопанските задачи служителите и учащите се. Тъй като времето вече се стопли, хубаво е ръководството на потребителната кооперация да вземе мерки за организиране на редовна разносна търговия по полето с разхладителни напитки и други стоки.

Но не само на полето, разхладителните напитки се доставят в малко количество и в селищата от района. В съставните села Давидово, Попрусаново и Посев например не винаги има достатъчно лимонада по пивниците, въпреки че в централното село Средище работи цех за производството й.

През лятото, когато работата на полето е най-напрегната, тези въпроси трябва да се разрешават своевременно.

Георги КИТАЕВ

Международен преглед

ИСКРЕНИ НАМЕРЕНИЯ ИЛИ ОТСРОЧКА НА АМБИЦИИТЕ?

ОТ 12 ЮНИ вечерта, както уверяват американските осведомителни агенции, въпросът за напрежението около Кипър бил намерил своето „политическо разрешение". Безспорно новини от такъв род се посрещат с оправдан интерес, защото светът очаква не друго, а миролюбиво ликвидиране на опасната криза. Развитието на последните събития обаче не вдъхва увереност и слага знака на съмнението: трайно и искрено ли се подготвя успокоението или пък това временно примирие е наложено от тактически съображения?

Трябва да се подчертае, че недоверието към така шумно обявеното „политическо разрешение" има своето дълбоко основание. Нищо не подсказва, че спорещите страни са намерили общ език и най-важното — нито дума не се споменава по основния въпрос: да бъде оставен кипърският народ сам да реши страната си, сам да разрешава своите проблеми. Направо казано, република Кипър се отминава като страна в събитията. И излиза, както е и всъщност, че някои други са главните действащи лица в драмата.

Хронологията на случилото се през седмицата ясно показва, че амбициите не са задоволени, че все още не се е тръгнало по правилния път и че се подготвя нова маневра, за да бъде изпълнено намерението на НАТО и неговите ръководители да ликвидират независимостта и свободата на Кипър, за да го превърнат в натовски аван-пост срещу освободителното движение в Близкия изток, в база за милитаристичните планове и кроежи в Средиземноморието.

Според някои западни военни капацитети никога Турция и Гърция не са били по-близко до въоръжен конфликт, отколкото през изминалите дни. Защо? Турция се подготвяше да извърши военен десант на Кипър, понеже на острова била създадена национална гвардия. В пълна бойна готовност бе гръцката армия, за да защити кипърските гърци. В същото време екстремистките елементи на острова организираха незабавно обявяване на отделна република на кипърските турци, която веднага щеше да бъде призната от Пакистан. Фитилът бе изгорял почти до заряда, когато Вашингтон спря опасната игра.

Доста късно. Посланието на Джонсън бе прието не само хладно, но и с отказ на турския премиер да посети Вашингтон. Тогава с пожарникарска задача бе изпратен в Атина и Анкара заместник — държавният секретар Бол. Сведенията за неговите разговори, „за дружеските му беседи и обмяна на мнения" са съвсем пестеливи. Не се знае как точно е действувал вашингтонският пратеник, съветвал ли е, заплашвал ли е, за да „запази единството на НАТО". Но и малкото, което се промъкна иззад закритите врата, е достатъчно, за да се разбере, че пак не се е тръгнало във вярната посока, която само може да доведе до разрешаване на кипърския проблем. „Бол разбира по-добре интересите на Турция, отколкото други", „Бол обещава въпросът за Кипър да бъде разрешен в интерес на двете страни — Турция и Гърция" — такива са изявленията на отговорни лица в Анкара и Атина. Но какво всъщност значи това? Разтревожени от дълбочината на кризата в гръцко-турските отношения, които непременно ще се отразят върху цялата организация на НАТО, САЩ спират временно изпълнението на плана срещу независимостта на Кипър, като вероятно се надяват до няколко дни да намерят нов вариант за изпълнението на заговора.

Остава да се види само дали Вашингтон ще успее да притъпи страстите и да спечели необходимото време. Но напълно ясно е едно: че Кипър съвсем не е решил да изоставя съдбата си в ръцете на НАТО.

ЕДНО ОРЪЖИЕ Е ПРИТЪПЕНО

МЕСТНИТЕ радиоуредби могат да се нарекат силно оръжие в ръцете на Партията и народната власт. Защото отдавна е утвърдено и определено тяхното място в цялостното възпитание на хората, в изкореняването на някои недостатъци в обществения и стопански живот. И именно по тази причина гласът на радиоуредбите винаги трябва да бъде силен и действен. Изстрелът на това оръжие винаги трябва да попада в целта, винаги навреме.

Ако от тези изисквания се ръководят много радиоуредби в селата на окръга, това не би могло да се каже за радиоуредбата в Окорш. Защо се е стигнало до това състояние една такава широка обществена трибуна да бъде пренебрегната, занемарена? Причината би могла да се търси само на отношението на селския народен съвет към работата на радиоуредбата. Защото как иначе би могло да се обясни това положение предаванията на радиоуредбата да се излъчват без предварително обмислен от програмната комисия план, два-три месеца подред. А за два месеца от началото на годината план изобщо не е изготвен. Това означава, че предаванията са били небомислени, несвързани в повечето случаи с най-актуалните проблеми в селото.

Вина за лошата работа на радиоуредбата преди всичко носи секретарката на съвета Иванка Петрова. Нейна грижа би трябвало да бъде цялостната работа на програмната комисия. Но досега в селото все още не се знае съставът на тази комисия. Не го знае дори и програмната ръководителка Пенка Тончева. А указания за работата на радиоуредбата от Окръжния народен съвет, отдел „Култура и изкуство" са дадени Представител на отдела е ходил в селото. Всяко тримесечие се изготвят и изпращат до всички съвети по-общи указания за основните задачи, които трябва да станат ръководни за радиоуредбите. Но за второто тримесечие на тази година изпратеното указание в Окорш е останало без следа. Не го е виждала и програмната ръководителка Пенка Тончева. Навярно то се намира в папките на съвета и ще стои там, докато го измести планът за следващото тримесечие.

Останала без контрол, програмната ръководителка Пенка Тончева не е много инициативна. Тя би могла да се справя нелошо с възложената й работа, желание в това не й липсва. И ако досега радиоуредбата в Окорш е пренебрегната, нейната вина е най-малка.

Партийният комитет в Окорш също не е преценил добре задачите на радиоуредбата. Не е насочвал предаванията съобразно с неотложните селскостопански задачи. Това се върши едва в последните дни, когато работата на полето стана много и гласът на радиоуредбата е необходим всяка вечер. Все пак хубаво е, че партийният комитет, макар и късно, е почувствувал радиоуредбата като място, откъдето може да се прави оценка на извършеното досега в стопанската работа, на допуснатите слабости.

Контролът на отдел „Култура и изкуство" върху работата на радиоуредбите трябва да стане още по-активен. И тогава, когато в отдела от съветите не се изпращат ежемесечните планове за работата на радиоуредбите, да се търси по-голяма отговорност.

Дейността на радиоуредбата в Окорш трябва в скоро време да бъде напълно преоценена, за да може да играе онази роля, която й се възлага.

Светослав ИВАНОВ

Концерти и спектакли за трудещите се през месец юли

В ЛЕТНИТЕ вечери на градовете и селата от нашия окръг през месец юли ще гостуват много естрадни, балетни и други състави, които ще се представят пред многобройните любители на изкуството с нови програми и спектакли.

Трудещите се от Силистра още в началото на месеца ще имат възможност да видят балета на Софийската народна опера. Той ще гостува и на сцените в Тутракан, Ситово, Сребърна, Айдемир, Главиница и др. В градовете на нашия окръг ще гостува също битовият състав с художествен ръководител Шибилев, а в Силистра освен него и Естрадния радиооркестър от София, международната естрада на Петимата от Венеция и естрадният състав „Романтика". Тутраканските трудещи се ще имат щастието да видят постановката на столичния Театър на въоръжените сили „Контраразузнаване" по едноименната повест на Андрей Гуляшки, а силистренци — постановката на Народния театър „Иван Вазов" — „Виновният".

Съчетани със спектаклите и концертите на местните художествени състави, тези гастроли на столичните майстори на музиката, театъра и балета ще разнообразят и осмислят свободното време на трудещите се.

С МАТЕМАТИЧЕСКИ СБОРНИК И ПРЕЗ ЛЯТОТО

Да продължи работата по математика и през лятото, да се решават задачи и през лятото, а преодоляването на математическите трудности да стане наслада— такава цел преследваше преподавателката по математика Елена Йорданова с организираната вечер на математиката в тези последни дни на учебната година в село Средище.

Стаята беше препълнена от ученици. От фототаблото се усмихваха най-добрите—тези, които умеят да се преборват със сложните задачи: Хайредин Юсуфов, Искър Стоянов и техните другари.

Шумът стихна. Започна вечерта. Седмокласничката Атанаска Георгиева прочете интересен доклад. После оживя сценката „Анка мързеланка", осмиваща слабите, лесно предаващите се пред математиката пионери. И започнаха занимателните игри и шеги, викторината, песните. Часовете преминаха като минути. И присъствуващите учители се заразиха от интересните задачи и въпроси.

Оживено и резултатно протече тази вечер, организирана от кръжока по математика. След нея е много сигурно, че и през лятото младите математици ще бъдат пак със сборник в ръка. Наесен те още по-уверено ще решават „невъзможно" трудните задачи. Крилатата математика ще им покаже пътя към нови тайни в техниката, в природата, в строителството на новия живот.

Васил ДИМИТРОВ

Из Чехословашката социалистическа република

Магазин на бъдещето — така може да се нарече новият павилион в Прага, където има зала за самообслужване.

Пресфото—БТА

ОМАЛОВАЖАВА СЕ СПОРТНОТО СТРОИТЕЛСТВО

ФИЗКУЛТУРАТА и спортът стават все по-масови и сред трудещите се и сред учениците. Това бе потвърдено красноречиво от тазгодишната спартакиада, посветена на юбилейната годишнина от Девети септември. Но спортното строителство в много села на нашия окръг все още не задоволява нуждите на трудещите се. От няколко години насам тази остра нужда се чувствува и в Паисиево. Макар да е средищно село, то не разполага с никаква материална база. Едва миналата година започнахме строеж на баскетболно игрище и то с големи трудности, защото народният съвет и всички местни ръководители не се интересуват от подобни мероприятия. Спортът за тях е излишно бреме, средства за спортно строителство не им се отделят. Малко ги интересува как се занимават учениците по физическо възпитание.

Хубаво беше, че тази година на бригадни начала успяхме да направим игрище за волейбол, за хандбал и футболна топка. Бетонирахме и мост с желязна конструкция, писта за бягане на 50 м. С усилията на целия учителски колектив успяхме да превърнем двора на училището в спортна площадка. Но всичко това е спортна база за лятото. А през зимата? Спортът изцяло ще замре, както е било години наред. Ще се налага да изхвърляме чиновете от класните стаи, за да ги превръщаме за няколко часа във „физкултурен салон". А какво е една класна стая и колко възможности за спортуване създава, не е нужно да се напомня. Достатъчно е да се напомни само, че за истинското спортуване е нужен чист въздух и простор.

Съвсем лошо е състоянието на условията за физическо възпитание в съставните села. Там дори учителските колективи не се сещат да направят някакво подобрение на спортната база, доколкото може да се говори за такава. А могат да се поучат от нашия опит, защото място за площадки има. Нужно е народният съвет в Паисиево да не омаловажава спортното строителство и да отдели поне малко средства, които съчетани с упорството на учителските колективи, да осигурят условия за нормално протичане на заниманията по физическо възпитание. Иначе новата учебна година ще започне пак по старому и хармоничното възпитание на подрастващите ще си остане само пожелание.

Шукри НЕЗИРОВ

В Тутракан летният отдих на трудещите е подценен

ДОЙДЕ лятото с дългите горещи дни. В тези дни след напрегнат труд всеки човек търси приятен кът от природата, за да си отдъхне и набере нови сили. Сега всички трудещи се с удесеторени сили работят на своя трудов пост да посрещнат с големи трудови дела Двадесетгодишнината на Девети септември. И толкова по-належащ става за тях летният отдих, който в Тутракан е все още неорганизиран, нецеленасочен.

Има ли ли в града условия за богат и съдържателен отдих на трудещите се?

Има. Има две кина...

Красив крайбрежен булевард.

Парк в квартал „Шеремета".

Чудесна борова гора край града, а сред града—туристическа хижа.

Има още Дунав, има два острова.

Материалната база за летния отдих не е малка. За нея някои дори могат да ни позавидят. Но дали се използува както трябва?

Преди години тутраканци прекарваха почивния си ден само сред природата, в спортни игри. В посещение на концерти. Но днес това не става, защото липсват инициативи! Ако се върнем 7-8 години назад, ще си спомним, че сред боровата гора беше построена беседка за лятна читалня, но и до днес тя не е използувана нито веднъж за тази цел от градското читалище. Всеки ден тя се похабява все повече и е полуразрушена. Защо тогава са изхарчени толкова средства? Боровата гора, заемаща площ от 50-60 декара, също не се използува за отдих и отмора. Къде и как да прекараш свободния си ден в нея, като до там не води удобен път, липсват заслони, пейки, детски площадки, пътечки! Кога най-после Градският народен съвет ще превърне този китен природен кът в място за отдих с всички удобства за отиване до там? А да припомняме ли, че се върши неоправдано престъпление, като всяка година съветът отсича по някой друг бор, а други не посажда? А не посичане —умножаване и отглеждане на боровите дръвчета е нужно! Та това е мястото с най-чистия и здрав въздух.

Туристическата хижа сред гората „Бобла" се посещава рядко. До там се отива трудно, липсва удобен път. А с много малко средства той може да се направи и градският рейс да отнася пътниците до този хубав природен кът.

Градският народен съвет все още не се е загрижил за подготвянето на плажа. А пекне ли слънце за по-дълго време, хората ще искат да го използуват. В досегашния район за плаж е нехигиенично, водата е мръсна (там се стичат градските канали). Необходимо е част по-скоро да се определи новото място на плажа, да се достави пясък, да се огради водният район за плуване, да се означат опасните места във водата и т. н.

Ще имат ли трудещите се от Тутракан плаж, превозно средство до хижата в гората? Ще добие ли боровата гора нов облик и ще работи ли там ресторантът в почивните дни? Ще гледат ли те спортни прояви, ще посещават ли концерти?... Това са все въпроси, на които трудещите се очакват отговор от Градския народен съвет, от Комсомола, туристическото и физкултурното дружество, от профорганизациите. Крайно време е всички обществени, масови и културни организации да съставят свой комплексен план за организиране летния отдих на трудещите се. Главна роля се пада на Градския народен съвет, на Отечествения фронт и читалището. Те не трябва да забравят това. Морският клуб на ДОСО също трябва да участвува в осигуряването на летния отдих, като предостави своята база с учебна цел на трудещите се. Отечественофронтовските организации пък ще трябва да се поучат от примера на 28-ма низова организация и да устроят в кварталите детски площадки. Такива площадки трябва да има и в парковете. Градският народен съвет може да разреши и този въпрос. Не бива децата на много трудещи се да се скитат по улиците и да играят навсякъде по брега на Дунава.

Сега, когато идват горещите летни дни, трябва да се вземат бързи мерки за организиране отдиха на трудещите се. Тутракан има добри условия за това. Остава организаторската работа и подобряването на наличната материална база. И това трябва да стане час по-скоро!

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

ТЕХНИКУМ ПО ПОЛИВНО ЗЕМЕДЕЛИЕ с. РЯХОВО, РУСЕНСКО

Дирекцията на Техникума по поливно земеделие — с. Ряхово, Русенски окръг съобщава, че през учебната 1964-65 година ще приеме в първи курс 70 курсисти момчета и момичета от Русенски, Разградски, Силистренски и Толбухински окръзи.

Курсът на обучение е четиригодишен.

Завършилите успешно техникума, придобиват квалификация „среден техник по поливно земеделие". Получават диплом и за тракторист.

Условия за постъпване в Техникума:

1. Кандидатите да имат завършен VIII клас и да не са по-възрастни от 17 години.

2. Приемането на кандидатите се извършва по бал, образуван от общия успех от свидетелството за завършено осмокласно образование, успеха по математика, български език и успеха по биология.

3. С предимства се приемат децата на активни борци против фашизма и капитализма, загинали в Отечествената война, герои на социалистическия труд, изобретатели, многодетни родители, представените от ТКЗС, ДЗС, МТС и други предприятия.

4. Подреждането и подбора се извършват от комисия. Решенията на комисията са окончателни.

5. Кандидатите да подадат молби до директора на техникума най-късно до 10 юли 1964 година.

Към молбата да прилагат следните документи:

а) Свидетелство за образование в оригинал или препис заверен от училището.

б) Акт за раждане

в) Характеристика от училището

г) Документ за предимство (ако се ползват от такова)

д) Свидетелство за семейно и материално състояние

Кандидатите, които имат по-горен клас от изисквания представят за сведение и отпусно свидетелство за последния завършен клас.

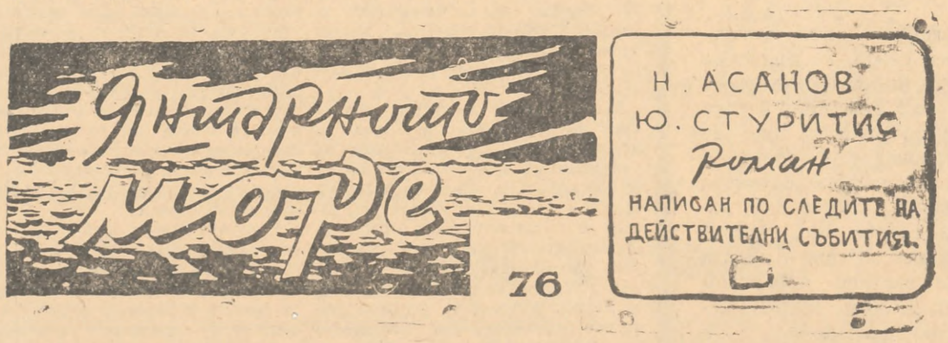
Списъкът на приетите кандидати ще се обяви на 13 юли 1964 год. Приетите трябва да се запишат до 20 юли 1964 год., като представят свидетелството за завършено образование в оригинал. Приетите и незаписалите се в този срок отпадат.

Курсистите ще ползват безплатно работно облекло, безплатна храна три пъти на ден, а на една част ще се осигури общежитие.

На пълните сираци се отпускат специални стипендии или пълна държавна издръжка.

Курсистите завършили успешно техникума имат право да следват във всички висши учебни заведения в страната и чужбина.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА НА ТЕХНИКУМА

Маккибин любезно произнесе, че се е запознал с мистер Казимир задочно благодарение разказите на Нора, и Лидумс помисли с усмивка: „Може пък и това да е за добре? Известно е, че никой не ще съумее да разхвали по-добре човека, отколкото влюбената жена! Само дано тази влюбеност да не е отишла много надалече!".

А Нора, подръпвайки китара— тя пушеше непрекъснато —бродеше между събралите се, разиасяйки смях и шеги, понякога доста язвителни по адрес на Ребане и Жакявичус, които все не могат да постигнат чувствителен успех и непрекъснато се стремеше да се докосне до рамото на Лидумс, сякаш очакваше, че силата на този атлетически човек, по този начин, може да се пресели в слабото й тяло. За щастие, Маккибин поиска да узнае от Лидумс какво е положението в Латвия и Лидумс се приближи до него, като по такъв начин се оказа в относителна безопасност.

Щом Маккибин заговори за Латвия, за положението в нея, Лидумс неволно си спомни срещата с престарелия „президент". Колко малко знаеха за тази страна тия двама, може би най-добре информираните в цяла Англия, които бяха избрали Латвия за сфера на своята дейност!

Вероятно, Зариш вече бе успял да разкаже на Маккибин за срещата с Казимир, което личеше от това, че Маккибин задаваше същите въпроси, които му бе задавал и „президентът". Лидумс не започна да смекчава своите отговори, а само си спомни предупреждението на Силайс и на въпроса за количеството на активните помощници се опря на изискванията на конспирацията, които не му позволявали да задава на Будрис такива въпроси. Впрочем, Силайс вече бързаше да му помогне. Желаейки да привлече вниманието на шефа към своята особа, оказваше се, че той дори бе донесъл подаръка на Будрис и го постави в коридора, за да го видят всички.

Изглежда, че подаръкът се хареса на Маккибин, защото той похвали прекрасната работа на латишките занаятчии и прекрати въпросите.

Маккибин престоя в школата два часа. И цялото това време беше посветено на Будрис и неговия пратеник.

„И така—размишляваше Лидумс през нощта, след като остана сам—извърши се посвещаването му за рицар на плаща и кинжала! Ако англичаните подозираха нещо, те никога не биха позволили на Маккибин да дойде на този прием. Значи, сега ще започне серия от официални срещи, които в същност са единствено полезни в моето положение. И колкото повече започна да искам от англичаните и от престарелия „президент", толкова по-висока ще бъде цената ми. Англичаните обичат прямите и упорити хора, а „президентът", вече им е омръзнал и те не могат да очакват нищо от него!".

(Следва)

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година, IX бр. 72 (780) | Неделя, 21 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗАПОЧНА ЖЪТВА И В НАШИЯ ОКРЪГ

ОТ МНОГО месеци насам ръководителите и кооператорите от ТКЗС в село Калипетрово, винаги когато минаваха покрай засетите есенници, спираха изпитателни погледи върху посевите и дълго се взираха в тях с трепет и вълнение. И една скрита, голяма надежда топлеше техните сърца, защото есенниците растяха добре, а това бе за тях добър знак, че реколтата ще бъде богата. Затова и млади, и стари чакаха с нетърпение жътвата. И тя дойде такава, каквато калипетровци я желаеха — благодатна!

С МНОГО радост и въодушевление кооператорите посрещнаха преди два дни първия жътвен ден.

Слънцето бе още ниско над хоризонта, когато край обширните блокове, разположени край стопанския двор, пристигнаха със своите виндроуери механизаторите Димитър Стоянов и Станчо Тодоров. Тук бе и механизаторът Никола Владимиров, който преди известно време завърши успешно жътвата на 60 дка репица. Край големия блок стояха мнозина кооператори и ръководители на стопанството.

ПОД радостните възгласи на присъствуващите Никола Владимиров напразни със своя комбайн пътища в ечемика. След него пръв в нивата навлезе Димитър Стоянов, чийто виндроуер внимателно поваляше ечемика на равни откоси. Весело запя и машината на Станчо Тодоров. Жътвата в стопанството бе открита със сърдечни пожелания за богат урожай!

СЛЪНЦЕТО отдавна бе се скрило и над полята вече се стелеше вечерният мрак, когато двамата механизатори спряха за почивка. Чо потните и изцапани с масло лица сияеха усмивки на доволство, усмивки на победители. Пред Димитър и Станчо се простираше пожънатата от тях площ — 300 дка ечемик. Това бе първата тяхна победа.

УТРЕ двамата механизатори с нови сили ще продължат трудовата битка за бързото и без загуби прибиране на реколтата.

Марчелина ПЕТРОВА

Набраха 987 низи тютюн

От няколко години вече кооператорите от село Башино отглеждат с голям успех тютюневата култура. Те знаят от личен опит, че когато за растенията се полагат добри и навременни грижи, се ражда богата реколта. Затова още рано през пролетта те създадоха закален и хубав тютюнев разсад, който бе грижливо засаден на 480 дка площ.

Преди десетина дни започна и беритбата на тютюна. В работата се проявиха най-много звената на Шафкъ Яшаров и Бедри Ахмедов. Само за един ден кооператорите от тези звена набраха 987 низи тютюн.

Шабан АХМЕДОВ

Беритбата на ягоди продължава

Още в ранни зори в блоковете на ТКЗС — Нова Черна, засадени с ягоди, се чува веселата гълчава на кооператорите от звената на Иван Александров и Иван Аконарлиев. Кооператорите са в съревнование и всеки от тях гледа не само бързо, но и внимателно да пълни щайгите с едър и сладък плод.

На първо място в трудовата надпревара са кооператорките Яна Петкова, Екатерина Жекова, Гина Николова, Яна Искрова, Тонка Денева, Калинка Тодорова и баба Гана Черникова. С голям трудов ентусиазъм работят и каруцарите Иван Щарбанов и Иван Бобев.

Досега стопанството има изнесени 55 тона ягоди първо качество.

Димитър ТЕНЕВ

Тържествена среща

НА 19 т. м. в салона на ОНС се състоя тържествена среща на участниците в походите по стъпките на добруджанските революционери и партизаните. Участниците сърдечно и топло бяха приветствувани от председателя на щаба за походите и председател на ОК на Отечествения фронт, Боян Михнев. В своето приветствие той проследи героичния път на българските партизани, отдали всичко за свободата на Родината ни.

— Вие, участниците във всенародния туристически марш—каза той— ознаменувахте славната 20-годишнина на Деветосептемврийското антифашистко народно въстание и засвидетелствувахте любовта и вечната си признателност към тези, които с оръжие в ръка воюваха за нашата свобода!

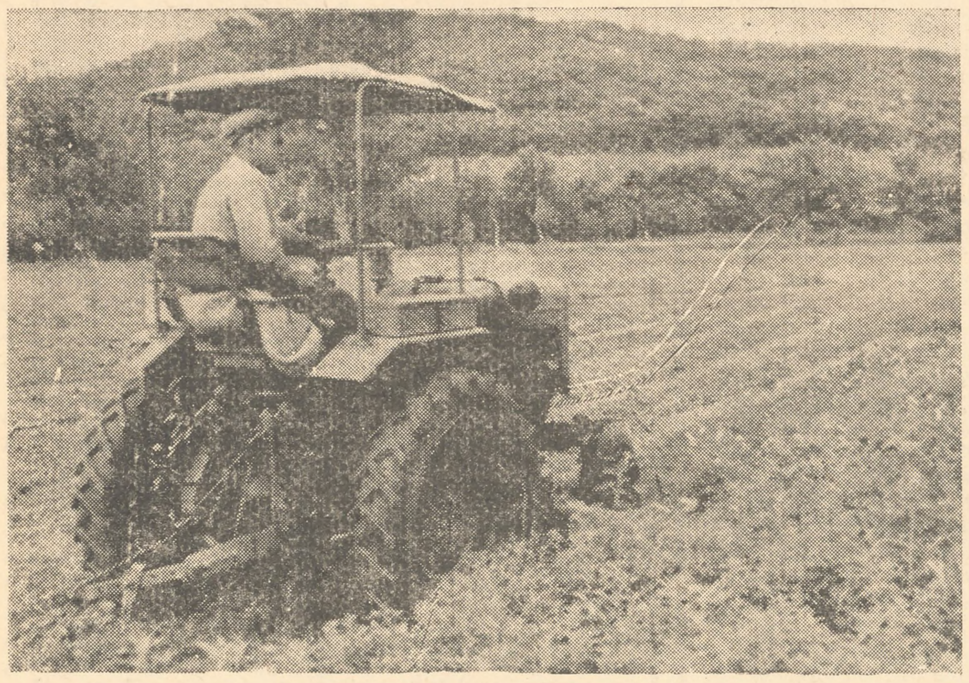
Присъствуващите изпратиха телеграма до ЦК на БКП в уверение на това, че до Девети септември броят на участниците във всенародния туристически марш ще достигне 12 000 човека.

Накрая на 520 души бяха връчени грамоти **„Участник във всенародния туристически марш по партизанските пътеки“**.

А. ЮМЕРОВ

В ЧЕСТ НА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА

Всеки трудов колектив с преизпълнен план!

Буйни са люцерните на ТКЗС — Айдемир. От тях всяка година кооператорите прибират големи количества висококачествено сено.

НА СНИМКАТА: Трактористът от първа тракторна бригада Йордан Иванов ежедневно окосява не по-малко от 60-70 дка люцерна.

Радостен отчет

ТЕЗИ дни ново радостно събитие развълнува кооператорите от с. Срацимир. Животновъдите от стопанството изпълниха шестмесечния си план за месото със 129 на сто. При план 73 тона на държавата беше продадено 94 тона месо.

Този успех на животновъдите не е случаен. Още от първите месеци на тази година се поде инициативата за коренна промяна на дотогавашната работа по отглеждането на животните. Стриктно се спазваха определените от специалистите дажбени норми. В оборите и помощните помещения се следеше за постоянна хигиена. Спазването на тези условия пресече пътя на заболявания сред добитъка и помогна за получаването на най-голям прираст. За последния показател естествено първопричина беше най-рационалното използване на наличните фуражи и в последно време лагерното отглеждане.

Похвални успехи постигнаха животновъдите както в свиневъдството, така и във фермите за угояване на телетата. Свиневъдът Димитър Георгиев, например е един от челниците в тази област. А там резултатите съвсем не са малки. Среднодневният прираст е 446 грама. Един килограм месо, животновъдите получават с 5.384 кг разход на концентриран фураж и струва сега на кооператива 0.65 лева.

Немалко успехи постигнаха и телчарите. Те получиха по 950 грама среднодневен прираст. Досега са продали на държавата 4 100 кг телешко месо. Не е излишно да се спомене, че през миналата година прирастът е бил едва 650 грама. Челно място сред гледачите-телчари заема Стоян Тодоров от с. Попкралево.

Освен свинското и телешкото месо, кооперативното стопанство в с. Срацимир продаде на държавата 14 000 кг агнешко месо. Благодарение на обявените премии от управителния съвет на стопанството за всяко предадено агне над 14 кг, сред овцевъдите още в началото на годината закипя надпревара. А добри овцевъди в кооператива има доста. Лично място сред тях заемат Михаил Иванов от с. Бръчма, Цветан Иванов от с. Българка, Стоян Митев от с. Попкралево и др.

Радващите успехи на животновъдите от кооператива в с. Срацимир са достоен отчет по случай двадесетата годишнина на Свободата в нашата страна.

Руси МИХАЙЛОВ

ПО 12 КГ ВЪЛНА ОТ ШИЛЕ

Наскоро в ДЗС „Янко Забунов“ започна стрижбата на овцете. Най-напред бяха остригани мъжките шилета за разплод, които предстои да бъдат разпределени по стопанствата на окръга като разплоден материал. За тези животни се грижеше дългогодишният и опитен овчар Георги Ранчев. Много труд и грижи положи той през изтеклата година за тях. Затова и сега постигна големи производствени успехи. След стрижбата стана известно, че той значително преизпълни плана си за вълната. Вместо да настриже 1 250 кг от поверените му 125 шилета, той настрига 1 562 кг, или средно от животно е добил по 12 кг вълна. Само от продажбата на надплановото количество вълна в стопанството ще постъпят над 2 000 лева.

Така овчарят Георги Ранчев се бори за завоюване на „Паспорта на трудовата слава“ и за достойно посрещане на славната Двадесетгодишнина.

Темелко ФИЛИПОВ

КАМЕНСКИТЕ КРАВАРИ ПРЕИЗПЪЛНИХА ПЛАНА

ТЕ СА малък, но здрав и сплотен колектив, състоящ се от 5 жени и двама мъже, на чело на който стои дългогодишният и опитен животновъден бригадир Стоян Милушев. Всички до един работят с голямо старание и усърдие, затова никога не се посрамват в професията си.

Стадото им не е много голямо. То се състои от 98 крави, породният състав на които е значително подобрен. При план да получат от тях през първото шестмесечие на годината 90,350 литри мляко те обещаха в началото на годината в чест на 20-годишнината от Девети септември да надоят 93,290 литри.

—Казаната дума трябва да се изпълни и ние няма да отстъпим от обещаното—смело заяви животновъдният бригадир Стоян Милушев.

Всички животновъди заедно начертаха пътя, по който трябва да се върви за постигане на поставената цел. За да не изгубят време още в първите дни на годината се хванаха мъжки за работа. Между тях се разгоря благородно социалистическо съревнование. Всеки бързаше по-добре да обслужи животните си, навреме да ги нахраним и напои за да може да надои и повече мляко. Стремяха се редовно да им правят оборка и почистват кожата им от нечистотии. Оборът поддържаха винаги чист, дезинфекциран и белосан с варно мляко. Постелята гледаха да бъде постоянно чиста и суха, за да не се замърсяват и изцапат говедата.

Тази пролет доскоро те им даваха сутрин по 2 кг концентриран фураж, като от 7 до 11 часа ги изкарваха на паша. На обед след млеконадоя им залагаха по 10 кг зелена маса, а от 3 до 7 часа отново ги изкарваха на паша. Вечер им залагаха по 10 кг силаж или зелена маса. В резултат на всички тези грижи животните сега се намират в много добро телесно и здравословно състояние, а продуктивността им е висока. До 15 юни е преизпълнен плана за млеконадоя за първото шестмесечие на годината с около 35 000 литри, а обещанието с 22 000 литри. До тази дата всички доячи са преизпълнили личните си планове. За сега най-висок млеконадой постигна Георги Енчев, който при план 14 600 литри мляко за шестмесечието обеща да надои 15 020 литри, а получи 19 889 литри 15 дни преди срока. А най-добре изпълнение на плана за млеконадоя има Николина Димитрова, която при план 10 650 литри обеща да получи 11 070 литри, а е надоила 18 483, следвана от Мара Тодорова — при план 11 600 и обещание 12 020 литри мляко доби 16 435.

Много грижи полагат каменските доячи и в борбата с яловостта по кравите. Те гледат да не остане нито едно животно ненавреме заплодено, затова редовно ги представят за осеменяване. Ето защо яловостта в стадото сега е едва 5 на сто. Наред с това те се стремят да опазят всяко новородено теле.

Въпреки голямото преизпълнение на плана за продукцията, обследването на фермата, което бе организирано от партийния комитет и управителния съвет на кооператива преди няколко дни показа, че тук има известни пропуски. Оказа се, че себестойността на полученото мляко за сега е много висока. Тя възлиза на 28 стотинки за килограм. Ето защо колективно бе обсъдено по какъв начин да се води борба за решително намаляване себестойността на продукцията. Изтъкна се, че условия за това има. Благодарение на обилните дъждове паднали преди известно време тревата по пасищата за сега е много хубава. Ако животните се изкарват на денонощна паша ще има голяма възможност да се поевтини млякото. Направеното предложение бе възприето с готовност от всички кравари. Вече от няколко дни те изкарват говедата на денонощна паша, а с това ще се постигне поставената цел.

Сега каменските кравари водят упорита борба, като влагат всички сили и знания в професията си, за да могат да се представят с чест на Великия празник на свободата с още по-добре преизпълнени планове за продукцията и понижение себестойността на същата.

Георги КИРИЛОВ

ДАР ЗА ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК

ВСИЧКИ работят добре, трудно е да се определи първенеца при денонощната работа и изпълняването на по две-три норми от болшинството от работниците ни — това е отговорът, получен при запитването ми, как е работил колективът на ДСП „Млекопреработване“ от началото на годината до днес.

Казаните думи не са пустословна хвалба, защото те добиват реалния си израз в отчетните документи на предприятието. Колоните от изписаните цифри сочат едно непрекъснато изкачване по стръмните стъпала на процентите. Неотклонното вървене нагоре донесе голямата трудова победа на 18 т. м.—планът за общата промишлена продукция от 3 211 000 лева е изпълнен 100 на сто. За останалите дванадесет дни до края на месеца се очаква тази сума да нарастне до 3 524 000 лева.

С данните от утрешния ден планът за производителността на труда 14 729 лева също ще бъде изпълнен. Докрая на шестмесечието той ще бъде преизпълнен с 600 лева на едно лице от промишлено-производствения персонал и в процентно изражение ще достигне 109 на сто срещу 103 на сто от средната работна заплата. Предвиденото снижение себестойността на продукцията също ще бъде изпълнено. Вместо заплануваните 71 000 лева икономии от нея се очакват над 75 000 лева.

В постигнатия голям успех, който колективът на „Млекопреработване“ поднася на родината като дар за нейния юбилеен празник—двадесетгодишнината от Девети септември най-голям дял имат майсторите —сиренари, кашкаваладжии и маслари от цеховете в Алеково—Вльо Златев и Борис Гугов, от Срацимир —Димитър Колев, от Сребърна — Никола Маринов, от Зафирово — Павел Иванов и от Силистра—Станьо Петков и Енчо Иванов.

Отчитането на сегашните много добри резултати е гаранция, че планът и за деветмесечието ще бъде изпълнен предсрочно в навечерието на Празника на свободата.

Георги АНТОНОВ

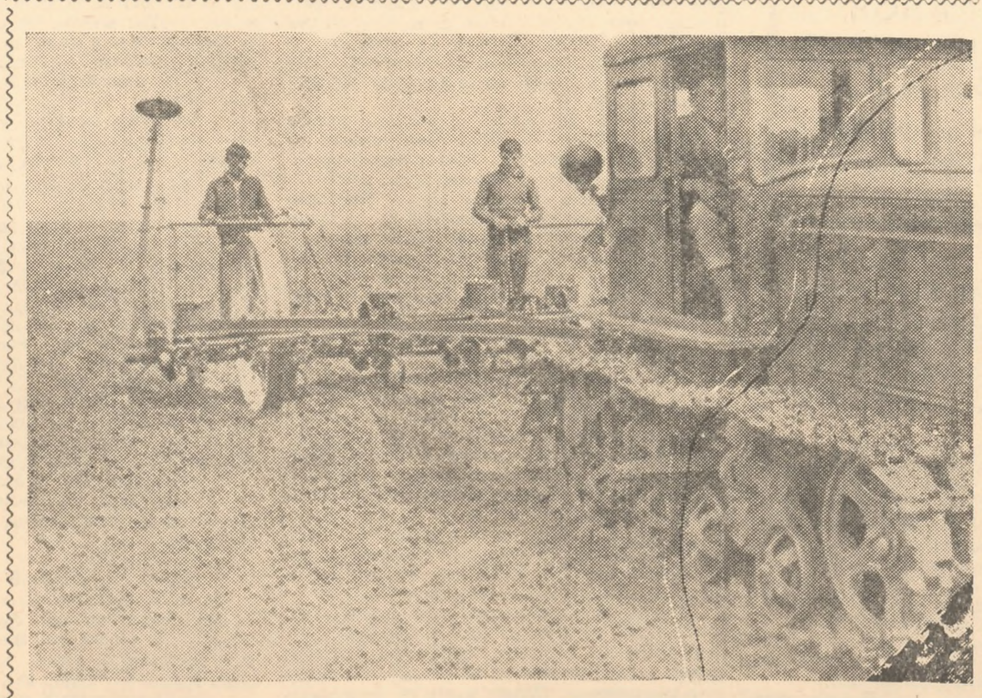
ОТНОВО УСПЕХ

ПРЕДИ няколко дни от ДМЗ „Стоманa“ дойде радостна вест—бригадата за комунистически труд „Иван Стайков“ от леярния цех на завода отчете 48 000 лева надпланова продукция за шестмесечието. И ето днес нов голям успех: —целият машиностроителен завод отчита 100.24 на сто изпълнение на плана по обем с дванадесет дни преди срока.

Коренът на това постижение се крие преди всичко в добрата организация на труда. Благодарение на нея в завода е намерило добър прием и е получило широк размах рационализаторското движение. На основата на строга отчетност се гради социалистическото съревнование, обгърнало в пламъка си целия колектив. Отделни работници, бригади, цехове — всички са в непрекъсната трудова надпревара и борба с времето за всяка стотна от процента, която може да изведе на първото място.

Сегашния резултат от напрегнатата битка с метала дава зелена улица на трудовия колектив на ДМЗ „Стоманa“ към преизпълнението на плана и за деветмесечието. Това е най-близката цел, която той преследва и нейното постигане е посветено на Двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас.

Ангел КОЛЕВ

За да има за животните повече фураж през зимните месеци, трактористите от село Ситово масово засяват фуражна царевица—втора култура на освободените площи.

НА СНИМКАТА: Трактористът Георги Николов в момент на сеитба.

Образцово да подготвим случната кампания при овцете

Наближава най-важната кампания в овцевъдството — осеменяването на овцете. Съгласно изготвения план на Управление „Селскостопанско производство“ всички овце от обществения сектор и част от овцете за личното ползване на кооператорите трябва да бъдат заплодени чрез изкуствено осеменяване с високопродуктивните кочове от породите „Меринофлайш“ и „Асканийски“ в 103 осеменителни пунктове в окръга. Предвижда се осеменяването на дзвиските да започне от 15 юли, а на възрастните овце от 1 август. Това налага управителните съвети на ТКЗС и директорите на ДЗС с помощта на специалистите, завеждащ фермите и овцевъдите да проведат редица мероприятия, имащи за цел подготовката за правилното и образцово провеждане на кампанията. Непосредствено след преустановяването на доенето е необходимо под вещото ръководство на зоотехниците и с непосредствената помощ на овцевъдите да се пристъпи към бракуване на старите и негодните за разплод нископродуктивни овце. Същите трябва да се отделят в отделни стада и подложат на угояване, след което се предадат за отчитане плана за договорното изкупуване овче месо.

При окомплектуване на стадата повече от необходимо е изграждането на тъй наречените „разплодчи ядра“. В състава на тези ядра трябва да влезат овце с високопроизводствени показатели — вълнодайност, млечност, типични за породата качества. Размерът им трябва да обезпечи получаването на женски агнета за бъдещия ремонт на стадата. Тези овце трябва да бъдат подложени на по-специален режим на хранене и гледане, както и получените от тях женски приплоди.

Основна грешка при осеменяването, която се допусна и миналата година в стопанствата като Алеково, Черполик, Мерден Окорш и други, която оказва съществено влияние върху развъдно-подобрителната работа в овцевъдството е липсата на случен план. Техниците-осеменители осеменяват овцете с материал от който и да било коч. Необходимо е още сега преди стрижбата да се изготвят от зоотехниците групови случни планове като овцете от разплодните ядра се предадат към най-високопродуктивните кочове — пипиниери, а през време на самата кампания да се правят периодични проверки по строгото спазване на случните планове.

Отсега трябва да започне подхранването на кочовете-пробници и преминаването към пълни дажби на хранене на кочовете-разплодници с оглед да бъдат подготвени за пълно използване още при запложданото на дзвиските. Доставените нови кочове и наличните такива в Осеменителната станция трябва час по-скоро да бъдат разпределени и изпратени по места. Управление „Селскостопанско производство“ съвместно с Инспекцията по племенно дело и специалистите от станцията по изкуствено осеменяване да предвидят провеждането на опреснителни курсове с всички осеменители на овце, както и курсове за подготовка на нови осеменители. Необходимо е управителните съвети на ТКЗС да обезпечат присъствието на старите техници-осеменители, както и да подберат и изпратят подходящи кооператори за нови осеменители.

Особено важно е своевременната подготовка на осеменителните пунктове, правилното оборудване на помещенията, дворчета за размърдване и осеменени овце, подготовка на случни зали, необходимия инструментариум и материали. В никакъв случай не бива да се допускат миналогодишните пропуски на редица стопанства — Тутракан, Паисиево, Черполик, Средище и други, които подготвиха късно осеменителните пунктове.

Разтегнато осеменяване, а след туй удължено агнене се получи миналата година в редица стопанства и поради лошата подготовка на овцете за осеменяване. Същите не се подхранваха, бяха крайно изтощени от продължителното доене, вследствие на което се получиха масови повторки и се осеменяха след закриване на пунктовете от кочовете—пробници. Такива типични случаи имаше в ТКЗС Мерден, Паисиево, Главиница, Белица и други. Пробниците сложиха венец на изкуственото осеменяване, което личи и от получените късни нискокачествени агнета.

Усилията на ръководствата и специалистите сега трябва да бъдат насочени в създаване на здрава организация по подготовката за качествено провеждане на кампанията по осеменяване на овцете, като проанализират и не допуснат миналогодишните пропуски. Показателен е примера на овцевъдите от ДЗС — Окорш, които ежегодно първи в окръга започват и в къси срокове приключват осеменяването на овцете. По техния път вървят и става вече традиция ранното и отлично провеждане на случната кампания в ТКЗС — Калипетрово, Нова Черна, ДЗС — Силистра, Дуловo, Иширково и други. Ежегодно в тези стопанства растат и показателите за увеличение на продукцията, намаляване яловостта и подобрение на развъдната работа.

Необходимо е управителните съвети на ТКЗС, директорите на ДЗС и специалистите да организират и проведат срочно всички мероприятия около подготовката на кампанията, осигурят постоянен действен контрол и окажат организационна и техническа помощ за качествено и образцово провеждане на кампанията.

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОТ

За организационно-политическото укрепване на комсомолските дружества в окръга

ЙОРДАН ТАНКОВ
първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС

ВЪЗПИТАНИЕТО на идейно-убедена, културна и жизнерадостна младеж е сложен, продължителен процес, в основата на който стои организационното и политическо укрепване на комсомолските дружества. След Осмия партиен конгрес и Х-я конгрес на Комсомола се създадоха солидни предпоставки за превръщането му в организиран отред на Партията, от който тя постоянно попълва своите редици. Майският пленум на ЦК на БКП т. г. още веднъж ни напомни за една важна задача на нашия младежки комунистически съюз — смело да разширяваме неговото влияние, привличайки в редовете му повече добри младежи и девойки.

Оценката на бюрата на Окръжния комитет на Комсомола е, че градските, общинските и дружествените комитети не полагат достатъчно усилия за укрепване на комсомолските дружества по места. В много общински организации, като например тези в Средище, Окорш, Алфатар, Айдемир, Попина и други, има дружества с лошо организационно състояние.

На 18 и 19 април комисия от Окръжния комитет направи проверка на общинската организация в с. Средище. Установи се, че дружествата в селата Попрусаново, Посев, Господиново и др. от 5-6 месеца насам не са провели нито едно комсомолско събрание. Това не е събудило тревога у членовете на общинския комитет. Напротив, дори в тези дружества не е присъствувал на заседание на дружествените комитети никой от членовете му. Не е оказвана конкретна помощ на секретарите на дружествата от секретаря на общинския комитет на Комсомола др. Тодор Коев по планиране работата на същите, подготовката и провеждането на комсомолски събрания, заседания и други мероприятия. В общинската организация има много неорганизирана младеж, но общинският комитет не прави нищо за привличането ѝ в Съюза. На много ниско равнище е и идеологическата работа сред младежта в Посев, Попрусаново и Господиново. Навежда ни на мисълта обстоятелството, че в с. Попрусаново извършва религиозни обряди не друг, а секретарят на дружеството Петър Георгиев, за което беше снет като такъв.

Проверките и в другите общински организации показаха, че комсомолският актив стои настрана от големите задачи, които има да решават комсомолските дружества. В Айдемирската общинска организация членът на пленума на Окръжния комитет на ДКМС др. Тодор Чингалов, който беше и делегат на Х-я конгрес, не членува в нито едно от комсомолските дружества, не живее активен организационен живот и не изпълнява едно от уставните си задължения — да плаща членския си внос. В Дулово в териториалното дружество, където членува и другарката Емине Алиева, работник на Градския комитет на ДКМС, не се води редовен организационен живот, от месец януари насам не са отчитани никакви постъпления от членски внос, но това не я тревожи — нито нея, нито комсомолския секретар. При една проверка на общинската организация в с. Зафирово се установи, че членството на учителите в Съюза се заключава само в плащането на членски внос. Но намериха се и такива, като Христо Маринов, Магдалена Великова, Митка Благоева, Благой Методиев, Ангелина Проданова, и други, които за пет месеца не бяха отчели членския си внос на секретаря на комсомолското дружество. В някои общини се оказа, че около 40 на сто от младежите и девойките на комсомолска възраст не членуват в Комсомола. В с. Малък Преславец в ДКМС членуват 175 младежи и девойки, а 104 не са приети и отпаднали от Съюза, в Сребърна отпадналите и несъюзната младеж възлизат на 234 младежи и девойки, в Айдемир — 132, в Попина — 145 и др. В Средище, Окорш, Сокол и др. извън редовете на Комсомола има много младежи и девойки на комсомолска възраст, добри производственици, които могат да бъдат привлечени в комсомолската организация. Но малко се работи от страна на дружествените комитети и организации по приемането на несъюзната младеж. През цялата 1963 година в окръжната организация новоприетите са 347 и по този показател се нареждаме на последно място в страната.

Организационното и политическо укрепване на комсомолските дружества е процес, тясно свързан с въпросите на членството. Това налага градските, общинските и дружествените комитети през месец юни да насочат вниманието си най-вече за решаването на три задачи. Първо — на комсомолски събрания да се обсъди въпросът за членството на отпадналите от Комсомола, като в зависимост от вината бъдат изключени, отпаднат или се възстанови членството им. Второ — да се започне подготовката за приемане на младежи и девойки от трудовата младеж за членове на младежкия съюз. Трето — всеки член на Комсомола да бъде снабден с членска карта.

Наред с разширяването влиянието на Комсомола е необходимо да се засили борбата за здравяването на дисциплината в комсомоските дружества, за спазване на Устава, за прочистването на комсомолските редове от младежи и девойки, носители на прояви на аполитичност и безразличие към членството си в Комсомола, на неморални и други прояви.

Много са случаите, когато дружествените, общинските и градските комитети не реагират бързо на сериозни нарушения на Устава и инструкцията за отчетите и изборите в Комсомола. Така например в с. Господиново през 1963 година за секретар на дружеството е избрана Иванка Червенкова, която в момента на избора не е била член на дружеството, от 6 месеца не е членувала в Комсомола. В село Гарван за заместник-секретар на дружествен комитет е избрана Иванка Иванова, която от месец септември 1962 година до момента на избирането ѝ не членувала в комсомолското дружество и не е плащала членския си внос.

Ако искаме да имаме здрави и бойки организационно-политически укрепнали комсомолски дружества, ние трябва да разгърнем нашата работа на широк фронт и с упоритост и последователност да решим задачите по разширяване влиянието на Комсомола сред трудовата младеж в нашия окръг.

КЪДЕ Е КОМСОМОЛСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ?

СЛУШАМЕ по радиото, четем във вестниците и радостно ни става, че целият наш народ се е вдигнал на крак за претворяване в дела решенията на Осмия партиен конгрес. И навсякъде комсомолците са на челно място в разгърналото се движение за ударен комунистически труд, за паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Само младежта в с. Алфатар не е включена в това движение. Възрастните говорят, че младежите се „мотаят", упрекват ги, че за нищо не мислят, което да е полезно и за тях. И за всичко това е виновен общинският комитет на Комсомола и неговият секретар Велико Димитров, който спи непробуден сън. Колко срамно е да се каже, че комсомолско събрание не се е провеждало от месец декември миналата година! Да, срамно е, но е така. На нас не ни е известно, дали има съставен някакъв тримесечен план, в който да има включено поне едно мероприятие. Или такова има, но то е само събиране на членски внос, защото само тогава става ясно, че съществува комсомолска организация в с. Алфатар. Нима не можеше в разстояние на шест месеца да се организират младежите в извършването на полезни дела? Ежемесечно да се провеждат събрания с тях, разучаване на пиеси, изнасяне на беседи? Или спокойно можем да махнем с ръка и да кажем: „А бе то една пролетна вечер не можахме да организираме, та камоли да се борим за паспорта на трудовата слава!" Така е, защото веднаж младежите се обърнаха към комсомолския секретар Велико Димитров за помощ, а той им отговори: „Ние ли да ви търсим? Тук не става дума за кой кого да търси, става дума за загрижеността на общинският комитет на комсомола, и на неговия секретар за това лошо състояние, за помощта, която следва да окажат те на дружествените комитети и техните секретари, за отговорността, която трябва да се търси от тях за тяхното бездействие. Скучно е, защото няма кой да организира тези млади хора към весел и задружен живот. Защото няма кой да им вдъхне вяра в хубавото.

От група комсомолци

ТЕХНИКА ВМЕСТО РЪЧЕН ТРУД

(Беседа с Георги МАРИНОВ, главен инженер на ДИП „Липа")

НЕУСПЕШНОТО приключване на миналата година беше за нас добър урок, от който си взехме добра поука. Недостатъците в работата ни накараха административното, партийното и профсъюзното ръководство, инженеро-техническите работници и целия колектив на ДИП „Липа" да се замислят по-дълбоко, да намерят начини за тяхното преодоляване и ги превърнат през тази година във високи постижения. Наред с организационните мерки, които се взеха, обърна се сериозно внимание и върху механизацията на производството, върху подобряването и по-пълно то използване на производствените мощности.

В нашето предприятие продукцията преминава през най-различни производствени операции, част от които са трудоемки, а освен това ръчното им извършване е бавно и нискокачествено. Ето защо основа в ежедневната ни дейност стана издигнатия лозунг „Техника вместо ръчен труд!". В борбата за неговото осъществяване се включи целия колектив на предприятието. Началото на настоящата година беше начало на упорита всекидневна работа за механизация на производството. За изминалите повече от пет месеца е направено немалко. Извършените подобрения и механизирането на отделните операции целят да се повиши производителността на труда и качеството, да се правят икономии от материали, труд и време. Но постигнатото в тази насока не може да ни задоволи.

Като най-крупно дело от началото на 1964 година насам може да се счита построяването на конвейра за сглобяване на библиотеките за износ. С извършваните на него четири операции качеството на продукцията значително се подобри, сглобяването сега става по-бързо, а се освободи и работна ръка за другите процеси в предприятието. С помощта на създадената тактова линия дневно се сглобяват по 130 библиотеки. След първи август ще е възможно техният брой да се увеличи, заедно с пълното механизиране на сглобяването им. Върху този въпрос сега се работи от образуваната за неговото разрешаване социалистическа бригада за технически прогрес.

Под лозунга „Техника вместо ръчен труд" и рационализаторското движение доби широк размах. Включването в похода срещу ръчния труд на творческата работническа мисъл даде и продължава да жъне успехи. До момента притягането на детайлите за допълнителна обработка се извършва с винтове и скоби. Този начин е бавен и нископроизводителен. Това накара сега да се работи върху пневматичното им притягане, което ще бъде разрешено към 15 юли т.г. Тодор Енчев е направил рационализаторско предложение за машинно обрязване фурнира на кантовете след нисковолтажно слепване, посредством фреза и циркуляр. По стария начин операцията се извършваше ръчно с пила и цикла при ниско качество и производителност. Механизираното заобляне вътрешните ъли на таблите за легла, внедрено от Пеньо Ников увеличава многократно производителността на труда. Преди, заоблянето на 30-40 табли дневно ставаше ръчно, а сега с фрез-машината при високо качество само за четири часа се заоблят до 300 броя. Работи се с една бормашина с четири бургии на супорт за едновременно пробиване от четирите страни на разглобените на библиотеките.

Постъпили са и няколко рационализаторски предложения, целящи икономия на материали и използването на техните отпадъци. Георги Панев е предложил едно приспособление от ламарина, което поставено на лакозаливната машина не позволява петкратното нанасяне на лака под пантите на всички видове табли за легла. С негова помощ се икономисват големи количества лак. По-рано дървесния прах от шлайфмашините и талашът се изхвърляха. С предложението на Тодор Енчев и Велико Цонев те ще се засмукват от специален вентилатор и ще се използват като горивен материал в самото предприятие, което ще донесе от него големи финансови икономии.

За пълното използване на производствените мощности в ДИП „Липа" също е помислено. Въвели сме дневни графици за всяка една машина. Те работят по научно-технически обосновани норми. Съгласуваността между отделните работни места и поточността на целия производствен процес спомагат за използването на пълния капацитет на машините и за съкращаване на неоправданите им престои.

Усилията на целия ни колектив са насочени изцяло към механизацията на нашето производство. Благодарение на нея производителността на труда ще се повиши заедно с качеството, които ще спомогнат за ритмичното изпълняване на плановите показатели.

И ТЕ СТАНАХА КОМСОМОЛЦИ

НА 11 ЮНИ вечерта в с. Босна се проведе организационно събрание на комсомолското дружество за приемане на нови членове. Посетено от партийния секретар, от секретаря на общинския комитет на ДКМС и други отговорни другари, събранието се превърна в незабравим миг за очакващите с трепет да бъдат приети младежи и седмокласници. Директорът на училището Димитър Георгиев разказа пред тях за революционните борби на РМС, напомни им за задълженията, които поемат те, влизайки в редовете на Комсомола. Слушаха го с трепет и очакване петтях младежи и 14-те ученици-седмокласници. Между тях бяха и отличниците на класа Неждет Рюстемов, Зекия Реджебова, Мустафа Османов, Рабие Шюкриева и други. Многото въпроси, зададени им от членовете на Комсомола, откровеността и разговорите им вдъхнаха сили. Приемането им в Комсомола им открива пътя, по който те ще минат, за да се подготвят за добри строители на новото у нас.

Хюсеин РАСИМОВ

В блатото на равнодушието

РАВНОДУШИЕ, пълна незаинтересованост и... никакъв организационен живот — така може да се характеризира дейността на комсомолското дружество в село Долно Ряхово. Не е изминала и половин година от отчетно-изборната конференция, когато се отчетоха също много слабости в живота на дружеството. Тогава комсомолците мълчаха, червяха се, както се казваше, че малко работят с книгата, че спортната им дейност не е на нужната висота. Би трябвало да се очаква, че критиката ще изиграе стимулираща роля и дружеството ще укрепне. Но не стана така.

Сегашното състояние на комсомолското дружество в село Долно Ряхово е още по-плачевно. Миналогодишните, слабости са удвоени. На отчетно-изборната конференция се изтъкна, че много от неуспехите се дължат на изолираността на дружествения комитет от членовете, на неразумното нагърбване на активистите с много задачи. Сега вече и членовете на дружествения комитет не се занимават с никаква работа. И усилията на секретарката Иванка Чуканова да внесе някакъв живец в дружеството остават напразни. Членовете на дружествения комитет Христо Василев, Дафинка Костадинова и останалите не ѝ оказват никаква подкрепа. И се е стигнало до там, че никой от никого не се интересува, всеки мисли само за себе си. Срамно и недостойно!

Как при такава „организираност" няма да се получат печални резултати в политико-просветната и възпитателната работа на дружеството? От неколцина комсомолци, ученици във вечерната прогимназия, нито един не завърши успешно годината. Коста Христов и Цвятко Цанков останаха направо, а другите са с по един или два поправителни изпита. Та чудно ли е: в продължение на месеци никой от дружеството не потърси отговорност на вечерниците за техните чести отсъствия. Стигна се до куриозния факт председателят на народния съвет да се занимава с тях, а дружественият комитет да мълчи и да си затваря очите.

На 7 юни бе свикано комсомолско събрание за разглеждане постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за по-нататъшното развитие на социалистическата демокрация и подобряване работата на народните съвети. Какво се оказва? Около деветдесет на сто от комсомолците за пръв път чуваха за постановлението. Останалите или бяха „подочули" или нищо не знаеха за него. Събранието завърши за... 8 минути. Нямаше никакви въпроси. Изглежда, че няма нужда и от никакъв коментар за това.

Още много и много са слабостите на комсомолското дружество в село Долно Ряхово. Най-неприятното е, че те не правят впечатление на никого. А това не бива да се понася. Общинският партиен комитет и Окръжният комитет на Комсомола трябва да потърсят отговорност на ръководителите на това дружество, да направят всичко, което е нужно то да излезе от това ненормално състояние, в което се намира сега.

Петър МИХАЙЛОВ

Знамето — знак за признание

Когато човек влезе в книжарницата на село Средище, погледът му непременно се приковава от малкото червено знаменце, поставено на рафта при книгите. Това е първата сред селските книжарници в окръга. Продавачката Пенка Лалева редовно преизпълнява плана си. Чрез нейния упорит труд книгата все повече навлиза в домовете на трудещите се от Средище и околните села. На какво се дължи това?

Пенка Лалева редовно прави заявки съобразно желанията на клиентите, посещава трудовите колективи, осведомява всички за новопристигналите книги. Особено голямо старание влага тя и за снабдяване на учениците с необходимите учебници и тетрадки. Напоследък тя не изчака да ѝ ги изпратят от Силистра, а сама побърза да ускори пристигането им, свърза се с учителите и сега при нея много ученически ръце се протягат към новите помагала: учебници, тетрадки, моливи, линийки. Началните учители от селата Попрусаново, Давидово и Стрелково вече закупиха учебници за класовете. Така местната книжарница, заслужено носеща званието първенец добре изпълнява и през този месец своите най-важни задължения към трудещите се и учениците.

Викентий ДУКАНОВ

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

20

Пред самата Новата година Лидумс получи още една вест от Родината.

Вечерта при него дойде Силайс. Лидумс току-що се беше заел с вечерното бръснене. Тук той усвои английския навик да се бръсне и сутрин и вечер. Силайс се отпусна в креслото, наведе глава почти до колената, после с мъка се изправи и без да погледне Лидумс, намръщено каза:

— Пригответе се! Вие трябва незабавно да се преместите!

— Защо? — учуди се Лидумс.

— По много причини.

— Обяснете ми макар и една от тях! Като ви гледам, мога да си помисля, че Съветите са стоварили на територията на Англия своите танкови дивизии...

— Престанете с вашите шеги, Казимир!

— Добре, ще престана. Но нали мога да се обръсна? Нима трябва небръснат, пред глава да изкоча като пожарникар при звука на сирената? Аз винаги съм имал отлично мнение за вашите нерви...

Силайс скочи от креслото и побеснял закрещя:

— Вие разбирате ли, че аз отговарям за вашата безопасност.

Лидумс, като добръсваше брадичката си, внимателно разглеждаше в огледалото своето отражение, без да губи от погледите си почервенелия Силайс. Но ето, той извади контакта от щепсела, обърна се към Силайс и хладно запита:

— Какво, собствено, се е случило?

— Вчера свърши контролният срок за появяването в ефира на Том и Адолф...

—Том и Адолф? А, това са онези, които слязоха с Петерсън, а след това се отделиха от него. Но какво съм виновен аз?

— Вчера се състоя специално заседание при Маккибин. Тъй като от Том и Адолф не са постъпили никакви съобщения, техният предавател не се е появил в ефира и няма тайнописни съобщения, англичаните считат, че тези хора са се провалили. А ако това е така, то те могат да насочат чекистите към групата на Будрис...

— Моля ви се! — Лидумс се изправи, като гледаше втренчено Силайс. — Но те бяха изпратени по друга линия!

— Всичко това е така. Но те се обучаваха в една школа със загиналия Густав и с Петерсън, прехвърлиха ги с един и същ катер и биха могли да научат, че Петерсън и Густав са се отправили към някакъв дом, предоставен от някого на английското разузнаване и на тях, вероятно, е известен и районът, където е разположен този дом. Маккибин дори допуска, че Петерсън и Густав са могли да разкажат за своите спътници, къде и при кого отиват. Затова е решено незабавно да се евакуира школата и особено вас.

— А не е ли твърде късно? — с ирония запита Лидумс. — Нали тези господа са могли да ги хванат още в първия ден от пребиваването им в Латвия? Тогава те са съобщили адреса на школата на втория ден. — Той прибра самобръсначката и започна да си разтрива лицето с одеколон. Изведнаж рязко запита: — Вие съобщихте ли на Будрис за този предполагаем провал?

— Затова някакси никой не помисли—объркано отвърна Силайс.

— Ах, ето как изглежда вашето ръководство! — злобно се засмя Лидумс. — Вие се грижите за някакви си недоучени шпиони в Лондон, а за там, където се води истинската битка, нищо не правите! Аз искам, чувате ли, искам англичаните незабавно да съобщят на Будрис всичко, което е възможно за Том и Адолф, да съобщят адресите, където са се отправили, за да може Будрис да провери и изясни съдбата им по своите канали...

— Да, да, вие сте прав, Казимир! Аз незабавно ще съобщя на англичаните вашето искане. Но сега побързайте! Леката кола е долу. Аз ще ви помогна да си изнесете вещите.

Лидумс се зае мълчаливо да прибира имуществото си: молберт, кутийки с бои, четки, албуми и папки с ескизи. След това разтвори куфара и започна внимателно да нарежда бельото и костюмите си. Силайс дълго го разглежда с внимателен поглед, след това с досада каза:

— Не мога да разбера, що за човек сте, Казимир! От къде имате това хладнокръвие? А в тази минута пред вратата на школата, може би вече има човек, на когото е поръчано да ви фотографира, а може би и да ви застреля...

—Ще се скрия зад вас—пошегува се Лидумс, размишлявайки, как да сложи в куфара, празднния си костюм, че да не се измачка. След това запита: — Там, където ще ме отведете, дали ще се намерят ютия и дъска за гладене? Заради вас измачках вечерния си костюм.

— Ние отиваме в отличен хотел! — сърдито каза Силайс.

— О, тогава може да ги поставям както и да е! — Лидумс хвърли сакото и затвори капака на куфара. — Е, аз съм готов, водете ме, шефе!

Силайс бавно си отдъхна, поклати глава и каза едва ли не с възхищение.

—Бих искал да имам такива нерви!

—Това е просто да се направи! Поживейте годинка-две в гората, действува по-добре от от всякаква лечебница. Вода във вид на дъжд и сняг, роса и блатна тиня, въздух с дим и барутен мирис, вечно празен стомах, и ето вие губите излишното тегло, излишната си суетност, ставате приличен на истински индиец. В действителност, опитайте. . .

Но, продължавайки да дрънка, Лидумс не губеше време: всичко беше събрано, поставено, в стаята не остана нито книжка, даже флакона одеколон Лидумс пусна в джоба измърморвайки:

—На улицата ще го изхвърля.

Огледа стаята още веднаж, отвори и затвори чекмеджетата на бюрото, отвори и затвори гардероба и каза:

—Да вървим!

—Ще почакаме, докато съвсем се стъми!

Долу чакаше кола. Силайс в действителност се опитваше да заслони със себе си Лидумс, сякаш беше убеден, че „агентът на чеката" вече стои някъде край входа, за да зафиксира на филм всички обитатели на тайната школа. Но със своя среден ръст и мършавост той, разбира се, не можеше да заслони такъв великан, като Лидумс.

—Сядайте по-скоро!— сърдито изсъска той.

Както се виждаше, инструкциите, получени от него от англичаните, бяха сериозни.

Приближиха до „Роял—хотел" недалече от станцията на метрото. Лидумс се заинтересува:

—А защо вие считате, че в хотела е по-безопасно да живея?

—Това е огромен хотел, в него има хиляда и повече квартиранти. Да се загубиш в тях е много леко.

—Да, вие сте прави. Да се скриеш е най-леко в гората или в тълпата.

Стаята беше поръчана и подготвена от порано. Силайс и Лидумс влязоха, съпроводени от момчето в асансьора, портиерът взе куфара и преселението се извърши.

Най-сетне Силайс въздъхна с известно облекчение. За радостта си той даже позвъни на камериерката да донесе лед и бутилка уиски.

—Сега ще ви приготвя коктейл „Бял кон"!— и като постави в чашите по бучка лед, наля догоре уиски.

Лидумс взе от ръката му чашата и запита:

—Може би, ще ми разкажете сега по-подробно, какво се е случило?

—А! — Силайс махна с ръка, посръбна от студеното питие. — Ето какво се получава, когато се действува необмислено! Аз предупреждавах, че трябва четиримата да отидат във вашия отряд. Но Маккибин не пожела да ме послуша! Той, видите ли, имал за Тома и Адолф друг маршрут. А до какво доведе това? Густав потъна във Вента, добре, че при него нищо не намериха. Адолф и Том се провалиха в Рига. И се оказа, че само Петерсън, веднага отправил се към Будрис, щастливо продължава да работи. Но кой знае, какво става там сега. . .

(Следва)

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayası.

YENİ DERS YILINA HAZIRLIK

„Dimitır Blagoef“ mektebinde yalnız Nojarevonun değil, Padina köyü çocukları da okuyorlar. Ayni zamanda bir çocuk bahçesi ve iki gruplu bir de pansiyon var burada. Mektepte yeter derecede sınıf odası olmadığından iki nöbet okuyor burada talebeler. Muallim kolektifinin ısrarlı çalışması sayesinde talebelerimizin başarıları geçen seneye nispeten daha sevindirici. Bu sene, henüz esas tahsilini bitirmeyen gençlerin öğretim işi de çok iyi neticeler verdi. Gece mektebine devam edenlerden tam 50 genç sınıflarını geçtiler.

Ders yılı artık sona erdi. 1964-65 ders yılında daha yüksek başarılara ulaşabilmek için, mektebin genç muallim kolektifi hazırlık işlerine çoktan başladı. Daha geçtiğimiz mayıs ayının başlarında mektep müdürü Vasil Donefin hazırladığı plân incelendi ve hemen onun icrasına geçildi. Mektep binasına bu sene esas tamir yapılacak. Bu maksatla Sancak halk savetiyle irtibata girilmiş ve 6,600 leva salınmıştır. Diğer taraftan tamirin kaliteli yapılması ve daha ucuza mal olması için çeşitli vasıtalar bulunmuş ve lâzım olan kuruculuk materyalları getirilmiştir. Glavnitsa belediye saveti şimdiye kadar 5 ton söndürülmüş kireç, 3 ton çimento, 2 kubik kirişlik ağaç, 6 kubik balastra ve siglaların altına konacak hasırları tedarik etmiştir.

Yeni ders yılına hazırlık işini, muallim kolektifi ve piyonerler tamamiyle belediye savetinin üzerine bırakmayıp, onlar da ellerinden geldiği kadar yardım etmektedirler. İş günleri tertip ederek, bütün duvarların eski sıvalarını kazarak, boş olan yerleri de doldurdular. Dursun Şefketof, Salim Mahmudof, Nikola Vasilef ve Ramadan Mehmdof gibi piyonerlerin çalışmaları hakikaten insanı hayran ediyordu. Gelecek seneye daha sıhhi odalarda okuyabilmeleri için, toz-pas içinde çalışarak, emeklerini hiç esirgemiyorlar. Muallim ve piyonerlerin arasında, yeni ders yılının hazırlığına karşı büyük bir gerginlik havası hüküm sürüyor. Fakat önderler? Beldiye saveti başkanı Angel Spasof ve onun yardımcısı Şükrü Sadıkof daha kum meselesini hallememişler. Henuz usta buldukları da yok. Daha ne bekliyor bu arkadaşlar?

Muallim kolektifinin yeni ders yılına hazırlığı bukadarla bitmiyor. Türk dili, okuma kitaplarından başka, bütün kitap, defter, kalem v. s. tedarik edilmiş ve talebelere dağıtılmıştır. Eski kitaplar talebelerden toplandı ve muhafaza edilmektedirler. İkmale kalan talebelerin hazırlığı hakkında da düşünülmüştür. Nöbetçi muallimler yaz tatili esnasında, peşinen hazırlanmış bir plân gereğince, bu gibi talebelere yardım edecekler.

Vatanımızda kurtuluş zaferinin 20-nci yıldönümü şerefine, Nojarevo muallim kolektifi yeni ders yılında talebelere daha iyi şartlar sağlamak uğrunda azimle çalışacaktır.

Ahmet DEMİROF

„VETERANLAR“

„Transpred“, Silistrenin büyük müesseselerinden biridir. 400 kişiden fazla işçi var burada. Aralarında genci de, yaşlısı da bulunuyor. Bu makalede bahsedeceğimiz işçiler yaşlılara ait.

Dördü de çok samimi arkadaştırlar. İsmail, Aliturman, Garebet ve Müzekya. Onların, müessesede işe başlamalarından, artık tam sekiz sene geçiyor. Çok geçmeden arkadaşları onlara „Veteranlar“ demeğe başladılar. Şaka tarzında konmuştu bu ad onlara. Oldukça yaşlı olmalarına rağmen, gençlerden hiç de geri kalmıyorlardı.

Dört seneden beri inşaat materyalları skladında çalışıyorlar. Hukuk noktai nazarından İsmail Mehmedof grupun önderi. Amma bir aile gibi yaşayan bu grupaya sanki önder bile lâzim değil. Bütün işlerin taksimi ve diğer meseleler hep kolektif şeklinde hallediliyor. Onların herbir hareketinde bir komuniste has olan hususiyetler hissolunuyor. İşlerinin nasıl gittiği sorusuna İsmail Mehmedof yalnız şu sözlerle cevap verdi:

— Çok iyi çalışıyoruz, tam birer komunist gibi!...

İsmail, işleri hakkında daha fazla birşeyler söylemedi, çünkü kendi başarıları hakkında konuşmayı sevmeyen insanlar bunlar. Fakat onların faaliyeti hakkında anlatacak okadar çok şeyler var ki... Hattâ en ağır geçen kış ayları için bile birşey söylemedi İsmail. Önderlerin anlatmasına göre kış mevsiminde burada işlemek tamamiyle kahramanlık sayılabilir. Arası kesilmeden esen kuzey rüzgârının, kar daneciklerini havalandırıp, insanın gözlerine serptiği bir anda, âğır ve buzlanmış ağaçları, araba veya kamyonlardan indirip, pindirmek doğrusu ya herkesin yapacağı iş değil. Günlerce, haftalarca, aylarca devam ediyordu bu iş. Aylık planların icrası ise gittikçe artıyordu. Ocak ayı planı yüzde 110, Şubat ayı yüzde 112, Mart ayı 141 le doldurduldu. Skladın sorumlusu „veteranlar“ın faaliyeti hakkında konuştukça konuşuyor ve yüzündeki sevinç ifadelerini hiç gizlemiyordu.

— Bunların işinde hiçbir kusur bulamazsın!

İşin fazla olduğu günlerde, dördü de iş vaktını „bozarak“ gecenin geç saatlarına kadar obektlerde kalıyorlar. Sklatta iş olmadığı günlerde ise, başka obektlere geçiyor ve böylelikle gündeliklerini dolduruyolar. Onlara ne deri taşıma, ne tuhla kaldırmk, ne de toprak kazmak ağır geliyor.

Bütün bunlar, bu yaşlı arkadaşların kuvvetine göre acaba çok değil mi? Fakat Ismail Mehmedof bu sualimize de, „Gönül ihtiyarlamıyor“ diye cevap veriyor.

Senelerden beri Partiyanın kaygıları altında yetişmiş, terbiye almış, çeliklenmiş olan bu gibi insanlarla işlemek nekadar büyük bahtiyarlık.

Georgi Uzunski

Geniş kooperatif bloklarında piyonerler çalışıyor

İşinin erbabıdır bradvarlılar. Emeği çok severler. Alın teri döke döke kazanmayı borç bilirler kendilerine. Lâkin işi zamanında, hiç geçikmeden yapar onlar. Amma son zamanlarda düşen devamlı yağmurlar, herşeyi bozguna oğrattı. Yağmur sularından gölcüklenen kooperatif bloklarına girilmez oldu çamurdan. Diğer taraftan ise mızır otlar aldı yörüdü.

Böyle gergin kırişlerinin geçikme tehlikesi vardır. İş eline ihtiyaç çok büyktür. Bütün kooperatorlar seferber edilmiştir, fakat yine yetişmiyordu. Bu güç durumdan kooperatorları piyonerler kurtardı. Meselâ Hüseyin Sabitofnn zvenosu kırişlerinde oldukça geri kalmıştı. Tam bu sırada VIII sınıf talebeleri yardıma koştular. Sınıf muallimleri Naciye Matemovanın önderliğinde piyonerler iki günde „Çatal para“ semtinde 40 dekar gündöndüyü çapalayıverdiler. Zveno işçileri talebelerin bu yardımından son derece memnun kaldılar. Zira bu iki gün zarfında onlar da 16 dekar tütünü dikip bitirmişlerdi. Öte yandan VII sınıf talebeleri de kızıştılar. 26 kişilik bir piyoner grupu, yalnız bir günde „Karagöz“ semtindeki 32 dekar gündöndüyü kazarak çok hayırlı bir iş gördü. Bu faydalı teşebbüslere daha sonra V ve VI sınıflar da birleştiler. Misir çapaladılar. Mızır otları temizlediler. Bir sözle rahlede oturup kalem ve defter tutan o nazik piyoner elleri, geniş kooperatif bloklarında da maharetle çalışabileceğine hazır olduğunu ispat etmiş oldular.

Bütün bu işleri yaparken piyonerlerlden Ümgülsüm Alieva Ahmet Recebof, Mustafa Mustafof ve Sadet Rahimeva çok iyi çalışarak diğer arkadaşlarına örnek oldular. Komunizm cemiyetinin bu gelecek kurucularının böyle çalışmaları, insanda hakikaten bir ferah uyandırıyor.

Ramis DEMİRCİEF

İLK SEVİNDİRİCİ BAŞARILAR

Silistraya sefte geziye gelip kasabanın Doğu kısmını ziyaret edecek olursanız, buradaki kazarmayı andıran büyük binalar derhal dikkatınızı çeker. Geçen sene bu binalar hakikaten kazarma idi. Subay mektebi bulunuyodu burada. Fakat şimdi bu binalarda Silistralılara Halk idaremizin yeni bir hediyesi olan teşkilât tehniği zavodu bulunmaktadır. Zavodun kapısına geldiğimiz vakit bekçi bizi güler yüzle karşıladı:

—Müessesemiz daha yeni. Misafir karşılamağa henuz âlışık değiliz, fakat buyurun! diyerek bizi içeriye davet etti.

Her taraf yeşilliğe bürünmüş, avulun içi sakin, asfalt patekalarda tek-tük insan hareketi gözüküyordu. Zavot işçilerinden Doçef yoldaş ayni mütevazilik ve sıkılganlıkla bizi müessesenin mühtelif sehlerinde gezdirdi.

Yaptığı icatlardan dolayı bir kaç defa taltif edilen Teodosı Teodorofun odasına geldiğimiz vakit, onu büyük bir ciddiyetle bir takım krokiler üzerinde çalışırken bulduk. O işini bırakarak bize karşısındaki makineleri gösterdi ve izah etti:

—Şu gördüğünüz fin cihaz, tramvaylarda ve otobüslerde kullanılacak olan belet verici makine. O hiç insan karışmadan belet veriyor, fazla para verilirse geri çeviriyor ve böylece en tecrübeli konduktorun işini daha çabuk ve mükemmel görüyor. Diğer makine ise, toplanan stotinkaları bir kaç saniye içinde sayıp, fişek yapıyor ve hemen insana uzatıyor. Zavotta istihsal edilecek olan bu makineler, burada çalışan işçilerin ve mütehassısların ilk başarıları. Kurtuluşumuzun yirminci yıldönümünde halkımıza güzel bir hediye. Diğer odanın birinde ise mükemmel bir heliograf makinesi gördük. O da burasının malı. Aşağıdaki sehlerden ilkönce tornacı sehine girdik. Burada baş usta Nazmi Ömerof, yanına henuz taze işe giren Kalçeflen birlikte nöbetten çıkmışlardı. Onlar günlük normalarını fazlasiyle icra ettiklerinden ve ertesi günü işliyecek heliografların bütün kısımlarını hazır ettiklerinden, gayet memnundular. İş saatı çoktan bitmişti fakat bu tecrübeli usta:

— Şimdi tornaları iyice temizliyelim de, yarın bizi utandırmasınlar, dedi ve der hal işe koşuldu.

Tenekeci sehinde bizi sıkılgan bir tavurla Suleyman Eminof karşıladı.

— İşte, gördüğünüz bu kütüphane raflarını biz yapıyoruz, dedi.

Müessese yeni de olsa, ilk adımlar çok sevindirici. Zavot kolektifi Nisan ve Mayıs planlarını yüzde 120 yle icra etmiş, kurtuluşumuzun yirminci yıl dönümünü ise daha yüksek başarılarla karşılıyacağına söz vermiştir.

Tefik HÜSMENOF

Hayvancılık köyiktisadiyatının mühim bir koludur. Resimde, Srebırna köyündeki tavuk fermasını görüyorsunuz.

BLOKLARA ÇIKMAĞA HER AN HAZIRDIRLAR

Orağın vaktında yapılması, alât edevatın bir an evvel ve kaliteli tamir edilmesine çok bağlıdır. Dulovo mehanizatorları uzun yıllık tecrübeden bunu bildikleri için, tamir işlerine daha geçen senenin kasım ayında başladılar. Neticede, üç „SK—4“ ve sekiz de „SK—3“ kombaynın tamiri bundan bir buçuk ay önce bitti. Dört silaj kombaynı, dört tohum temizleme maşinası ve yirmi remarkeyle sekiz kamyon da tamemen hazırdırlar. İki „DT—54“ markalı traktorun son ufak tefek kısımları değiştiriliyor. Birkaç güne kadar onlar da hazırlanacaklar. Tamirhanenin başustası Hristo Stoyçefin anlatmasına göre, iki harman maşinasının tamiri bile artık sona ermek üzeredir.

Eger Dulovolular orağa tamamen hazırdırlar desek, şüphesiz hiç yanılmayacağız.

Ruşen İSMAİOF

BALIKUZU SEMTİNDE

Otobüs yılan gibi kıvrana kıvrana uzanan taş yolda rüzgâr gibi uçuyor. İşirkovadan Yordanovaya doğru hızlanıyoruz. Her iki tarafımızda da, yem-yeşil buğday, misir, gündöndü blokları... çayırlar... ormanlar. . .

İşte, „Balıkuzu“ adını taşıyan orman. Hiçbir şey görünmüyor orada. Yalnız koyun mellemeleriyle, çan sesleri işitiliyor. Perde perde etrafa yayılıyor bu tatlı sesler. Sonra çok yanık bir kaval sesi eriyor kulağımıza. „Geçmişini, yahutta, sevgilisini hatırlıyor bu adam“, deye aklımızdan geçiriyoruz. Sıcak basınca, sürüler orman kenarındaki yüksek yere çıkarıldılar. Her çoban, sürüsünü bir ağaç gölgesinde bıraktı. Sonra çobanlar bir araya toplanarak, her zamanki gibi uzun muhabbete başladılar, Yordanovadan başka diğer köylerden bile çobanlar vardı burada.

Rayço Minkofla, Ali Recebofun olduğu yere diğer çobanlar da birer birer geliyorlar. Hayatlarından, mesleklerinden bahsediyorlar. Karşıda tek bir ihtiyar kalmış. Bir ağaç gölgesine uzanmış, yatıyor.

— Dede, koyunları aşağıda tutma! Yanarlar. Ya tepeye rüzgârâ çıkar, yahutta ağaç gölgesine yatır onları. . . Sonra da yanımıza gel, deye kalınca, yüksek bir ses işitiliyor. Rayço Minkofun sesi. Onun tecrübeli çoban olduğunu herkes biliyor. Kuzu, yapağı, süt planını dolduramadığı sene yok. Geçen ayın sonuna kadar planaşırı 749 l. süt vermişti. Komsomolcu Ali Recebof ta ondan pek aşağı kalmamış. Yordanovo fermasında 19 sağıcının hepsi. şimdiye kadar süt planını doldurmuş. Bunun için de Nisanın sonunda 1,700 koyundan 16,690 yerine 21,000 litre süt sağıldı. Bugünlerde de süt günden güne artıyor. Bundan bir ay önce, 800 litre süt alınırken, şimdi günde 860 litre süt sağıyor çobanlar. Kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü şerefine, planaşırı 3,900 lt. süt sağacaklarına emindirler.

— Bu sene ot da bol, amma, diyor çobanlardan biri, yüksek başarının elde edilmesine en çok koyunlara iyi kaygı göstermemiz yardım etti. Lâzım deldiği gibi bakmasaydık, ne yapağı, ne süt alabilirdik. Süt dediğin duvardan değil, damardan gelir, diye sözlerine devam etti.

Hakikaten de öyle. Yordanovo çobanlarının bu sevindirici başarılara ulaşmasına en çok öncülerin tecrübesini öğrenmek yardım etti. Onbeş senelik tecrübesi olan Rayço, emeğini esirgemeden elinden geldiği kadar arkadaşlarına birçok yenilikler öğretti. Bilhassa kuzulama kampanyasında gece gündüz sayalardan ayrılmayıp, diğer çobanların koyunları kuzularken de yardımda bulunuyordu. Aradan çok geçmeden başka bir öncü daha yetişti. Aliydi. O da mütevaziliği, çalışkanlığı ve samimiliğiyle arkadaşları arasında şöhret kazandı. Neticede ondokuz çobanın hepsi el ele vererek aldı yörüdüler.

Öğle üstü her çoban, sürüsünün önüne geçerek, fermanın yanındaki çeşmeye doğru hızlandı. Sıcaktı. Bulut bulut toz kalkıyordu arkalarından. Suladıktan sonra koyunları sağdılar. Sütle dolu vedreler güğümlere aktarıldı. Bugün de memnun oldukları anlaşılıyordu. Öğleden sonra hava biraz serinleyince yine meraların yolunu tuttular. Çıngırak sesleri, koyun meelemeleri etrafı yeniden şenlendirecekti. . .

Ziya İSMAİLOF

Biliyormusunuz ki?...

Havada bulunan toz taneciklerinin hepsini yer yüzüne indirmek mümkün olsa, seyyaremizin üzerinde 180 metre kalınlığında bir toz tabakası meydana gelirdi.

* * *

„TU—104“ sovyet uçağı, Yerin kendi mihveri etrafında döndüğü bir hızlılıkla hareket edebilecek durumdadır. Böylelikle, yerli saat 6-da İrkutsk şehrinden çekilen bir yolcu, Moskova saat ayariyle yine saat 6-da Moskovaya yetişecektir.

* * *

Domates, bundan 100 sene önceye kadar zehirli bir bitki hesabediliyordu.

* * *

Birleşik milletler teşkilâtının bildirdiğine göre, açlık yüzünden dünyada her sene 40 milyon insan ölmektedir. Diğer taraftan ise, ABD ve Kanadada milyonlarca dolar değerindeki yiyecek malları kuyulara atılıp yokedilmektedir.

TÜRKİYE İRTİCAIN PENÇESİ ALTINDA

(Geçen sayıdan devam)

YAKUP DEMİR
Türkiye komunist partiyası
Merkez komitesinin
birinci sekretarı

Koalisyon hükümet, dış siyaset hususunda Batıya olan bir taraflı meylini muhafaza etti. Sosyalist memleketlerle münasebetleri iyileştirme ve geliştirme fırsatından istifade etmedi. Sovyetler birliğinin barışçı tekliflerini reddetti. Bayar-Menderes rejimini, her şeyden önce NATO ve SENTO saldırgan bloklarına iştirakinde, ifadesini bulan dış siyaset hattını devam ettirdi.

Türkiye ordusunu silâhlandırma siyasetini devam ettirilmesiyle askerî masraflar arttı. Memleketin iktisadî durumu daha da kötüleşti.

Milli savunma bakanlığının 1961 yılı bütçesi 2,100,000,000 liraydı. Bu bütçe 1962 yılında 2,500,000,000 liraya, 1963 yılında ise 2,800,000,000 liraya yükseltildi.

Halbuki bu yıllarda Ziraat bakanlığı bütçesi s a d e c e 440,000,000 lira, Sanayi bakanlrğınınki ise daha da az, yani 19,000,000 liraydı. Bu yanlış siyaset neticesi nüfus başına millî gelir yıldan yıla azalmaktadır.

Hayat durmadan pahalılaşıyor. Sadece bu yıl üç ayda fiyatlar yüzde otuz arttı. Hemen bütün yiyecek mallar pahalılaştı. Hükümet işsizlere iş sağlama problemini halledecek durumda değil. Bundan dolayı Federal Almanya cumhuriyetine işçiler gönderilmesini çok teşvik ediyor. Federal Almanyaya giden türk işçileri maden ocaklarında en ağır işlerde çalıştırılıyor.

Memlekette durum, Birleşik Amerikanın yeni kredileri ve vergilerin artmasiyle daha da kötüleşiyor. Neticede halk kitleleri arasında memnuniyetsizlikler gittikçe geniş ölçüler alıyor.Ordu saflarına bile yayılıyor. 1962 yılı şubat ayı ile 1963 yılı mayıs ayında devlet devrimi tecrübeleri yapılması ancak bundan ileri geliyordu.

Hükümet, ahaliyi yatıştırmak ve iktisadî buhrandan çıkış yoları aramak maksadiyle yeni iktisadî plan hazırladı. İktsadi kalkınma alanında bu planın ve gerçekleştirilmesi için Türkiyenin bütçesi 2 miliyar lira arttırıldı. Ne çare ki, bu para da yabancı memleketlerden yeni „Yardım“ şeklinde alınacaktır. Böylelikle kalkınma olmadığından maadâ, memleket iktisadiyatını yabancı kapitala bağladığı daha da artacaktır.

Yeni plan, Mecliste tastiklenmezden önce yabancı devlet mütehassısları ve temsilcileri tarafından incelendi. Planın gerçekleştirilmesinde Türkiyeye yardım edilmesi maksadiyle halklar arası konsorsyum kuruldu. Bu konsorsyma ABD, Batı Almanya, İngilere ve Fransa da dahil olmak üzere 13 memleket temsilcisi girmiştir. Konsorsyum, Türkiyeye bu yıl 250 milyon dolar para saldı, 5 yılda ise, 1 250 000 000 verecektir.

Konsorsyumun birinci isteği devlet sanayii sektorunun da ğıtılmasıdır. Bununla güdülen esas gaye de, devlet sektorunun ortadan kaldırılması, milli müesselerin hususi kapitala teslim edilmesidir.

İktisadi incelemelere esasen Türkiyede hususi sektor kapitalının aşağı yukarı 10 milyar lira tutarında olduğu hesaplanmıştır. Devlet sektoru kapitalı ise 50 milyar liradan fazladır Görüldüğü gibi, yabancı kapitalın yardımı olmadan hususi sektor, devlet sektorunu bastıramıyacaktır.

Partiyamız, bütün diğer progresif kuvvelerle birlikte, demokratik esaslar üzerine devlet sektorunun durmadan gelişip kuvvelenmesî uğrunda savaşmaktadır. Devlet sektoru veya hususi sektorun üstün gelmesi bizim için gelişi güzel bir mesele değildir. Progresîf kuvvetlerle mürteci ve imperyalist kuvvetler arasında savaş meselesidîr.

İŞÇİ SINIFININ
SAVAŞI

Bugünkü Türkiyede durumun en büyük hususiyelerinden biri, işçilerin siyasi ve iktisadi savâşının kuvvetlenmesi, sınıf şuurunun yükseltilmesidir. Şimdiki proletarya 40 yıl önce mevcut tecrübesiz, teşkilâtsız az sayılı sınıf değildir. İşçi sınıfının, h u s u s i y l e fabrika zavot proletaryasının artması memleketin sosyal bünyesinde esaslı değişiklikler baş gösterdiğine delâlettir.

Halen Türkiyede, 600,000 köy iktisadiyatı işçisi de dahil olmak üzere, iki milyon kişiyi bulan işçi sınıfı var. Tabii, burada nazarı itibara alınacak şöle bir gerçek de var ki, son 10 yıl zarfında işçi sınıfının artması, başlıca çiftlikçilerin topraklarından kovulan gayripoletar tabakalar toprağı yarıcılıkla işleyen köylüler hesabınâ oldu. Bundan dolayı Türkiye işçi sınıfının bir kısmı henüz köyle bağlı ufak burjuva ideolojisinin kuvvetli tesiri altında dır. Diğer taraftan da hâkim sınıfların geniş ölçüde propaganda ettikleri „yekvücut türk milleti“ uydurması da işçi hareketinin mahiyetine büyük tesir gösteriyor.

Buna rağmen, Türkiye tarihinde hak ve hukukları için emekçilerin şimdiki gibi aktif hareketi bilinmiyor. Bu hareket yerli irticada ve amerikalı himayecilerinde gayet büyük korku yarattı.

1960 yılında yapılan devlet devriminden sonra işçi sınıfı yeni bir safhaya yükseldi. Kısa bir zamada 200 yeni meslek birliği kuruldu. Bir çok meslek birlrği yönetmenliklerinde proletaryanın hakiki vazifelerini anlamıyan, bazılarında da burjuvazinin ajanları olan adamlar vardır. Bunların çoğu yönetmenliklerden çıkarıldı.

Şimdi memlekette 550 meslek birliği çalışıyor. Saflarındaki işçilerin sayısı geçen sene 200,000 iken, bu sene 350,000 i bulmuştur. Bugün meslek birliklerinin, sadece ikonomik değil, siyasi isteklerde de bulunmalarının büyük önemi vardır. 1961 yılı sonunda İstanbulda 150,000 den fazla işçinin katıldığı büyük bir nümayiş yapıldı. Onlar, işsizliğe karşı nümayiş ettiler, işçilere grev hakkı verilmesini ve kolektif mukaveleler kanunu çıkarılmasını istediler. Bu nümayiş cumhuriyet kurulalı beri geçen 40 yılda en büyük nümayiş olup kuvvetlerin esaslı denemesini teşkil ediyordu.

(Devam ediyor)

Nojarevo kooperatorları, bloklardan eve dönerken, horemagçı Sıtkı Naimofun yanına oğramayı bir adet edinmişlerdir.

Burada bir soğuk bira içmek o günkü yorgunluğu tamamen giderir.

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

ЗА СЕПТЕМВРИ — ОТРАНО ПОДГОТВЕНИ

НАШЕТО развитие върви с едри стъпки напред. Образованието ни също се стреми да не изостане от този темп на живот. Негова основна цел си остава да бъде близко, неразривно свързано с практиката, с производството. А за да бъде изпълнена тази неотложна и важ на повеля на Партията, са необходими много усилия, необходим е широк и многостранен поглед върху задачите, които стоят пред нашите училища.

Юбилейната годишнина мобилизира усилията и таланта на целия ни народ във всички сектори на живота. Училищата в окръга трябва също да ознаменуват тази дата с хубави дела, с „постижения в обучението и възпитанието на учащите се.

Основна задача пред учителските колективи сега е цялостната подготовка за новата учебна година, която неразривно се свързва със задължителното осмокласно образование. Основателно тази задача в работата на училището в Окорш е изнесена на преден план.

Подготовката на новата учебна година в Окорш е започнала отдавна. Още преди повече от месец под ръководството на директорката Пенка Русева учителският колектив е разгледал и приел обстоен план за достойно подготвяне на новата учебна година. Нужното внимание е отделено и на осмокласното образование с неговите трудности в селата.

Приетият план пред педагогическият съвет сега ръководи работата на учителския колектив. В подготовката на учебната година, важен, много важен проблем за Окорш и селата е издирването и регистрирането на децата, подлежащи на задължително обучение, защото срещаните трудности в това отношение тук често пъти са твърде големи. Но тази година е пристъпено отрано към издирването и регистрирането на децата. Вече е съставен списък на децата, при които може да се срещне по-голяма трудност в прибирането им в училище. По-късно техните домове ще бъдат посетени отново. За регистрирането на всички деца учителите ще трябва да се обръщат за помощ и към съвета. Издирени са вече и децата, които тази година ще бъдат първокласници и ще пристъпят за първи път прага на училището. Направен е списък — те се разделят на две паралелки.

Изградената комисия в училището по ремонта на сградата вече също се справя със своите задължения. И тази година ремонтът в училището се извършва от учителите с помощта на техническия персонал. В основни линии вече е ремонтиран първият етаж на училището. Предстои линирането на черните дъски, с което ще се заемат самите учители. Стремежът е до края на месеца училищната сграда да бъде окончателно ремонтирана, за да се пристъпи към изпълнението на други задачи.

В училището е изготвен списък за дежурството на учителите. Дежурните учители сега имат грижа въвеждането в изправност на нагледните учебни материали, облепват се картите, таблиците.

Учителският колектив е помислил и за провеждането на редовни консултации. Те ще започнат системно да се провеждат с останалите на поправителни изпити ученици от средата на следващия месец.

Наред с организирането на местния лагер в училището ще трябва да се помисли и за квалификацията на учителите — един неотложен всекидневен проблем пред тях. С повишена квалификация те ще посрещнат новата учебна година с прилив на сили, ще бъдат по-полезни и за себе си, и за учениците, онези, които утре ще навлязат в многоликия поток на нашия богат живот.

Светослав ИВАНОВ

КУЛТУРЕН ЖИВОТ

ТУТРАКАН. Преди няколко дни на тутраканските трудещи се гостува Народният театър от град Търговище, който с успех представи комедията „Свекърва“ от Антон Страшимиров. Творческият колектив беше награден с продължителни ръкопляскания, особено артистите Тиканова, Левакова, Георгиева и др.

Тутраканци с удоволствие биха посрещали търговищкия театрален колектив и друг път. Те желаят той да им гостува и с други сполучливи постановки.

Николай МАРИНОВ

СРЕДИЩЕ. Неотдавна в Средище група певци и инструменталисти с ръководител Петър Терзиев изнесоха хубав концерт пред трудещите се. Със задоволство бяха изслушани изпълнителите Йовчо Караиванов, Зорка Желязкова, Стойна Гьокова и други, акордеониста Трайко Синапов и хумористката Виолета Конярова. От името на обществеността председателят на общинския комитет на Отечествения фронт благодари на естрадната група за вълнуващото изкуство.

Али САЛИЕВ

НОВИ КНИГИ

на издателство „Народна младеж“

„НЕВИДИМИЯТ КЛЮЧ“ от Владимир Полянов. За начална и средна училищна възраст.

„МОЯТ ДОБЪР ТАТКО“ — повест от Виктор Голявкин. За начална училищна възраст.

„АКЦИЯ „Благословен мир“— роман от Атанас Георгиев. Библиотека „Приключения и научна фантастика“.

„РАЗКАЗИ ЗА СМИРНЕНСКИ“ от Владимир Зеленгоров. За средна училищна възраст.

„СМЪРТТА СЕ НАРИЧА ЕНГЕЛХЕН“ — роман от Ладислав Мнячко. Библиотека „Меридиани“.

„ТРЕТИ ЗВЪНЕЦ“ — весела естрада за пионерите от Васил Станилов.

„ЧОВЕКЪТ ОТ ТРАМВАЯ“ —разкази от Петър Стъпов. За начална и средна училищна възраст.

„ТОНО, АЗ И МРАВКИТЕ“ — повест от Ярослава Блажкова За начална училищна възраст.

„РОБЪР“ — повест от Волф Дуриан. Библиотека „Приключения и научна фантастика“.

Идеята на чичо Мартин

РАЗКАЗ

ДЕНЯТ беше обикновен като повечето есенни дни—навъсен, мрачен и дъждлив. Пухкава сива мъгла скриваше отсрещния рид на Бейската кория и безшумно пълзеше надолу. Снишеното оловено небе свеждаше чело над мократа земя. Есенният вятър се провираше между полуоголените клони, които се огъваха и скърцаха от болка. По земята като златни птички се сипеха изплашени листа и се задържаха зад някой мокър камък.

Един лист се докосна до матовото стъкло на прозореца, задържа се от мокрежа и миг след това се отрони, като че ли с глуха въздишка.

Застанал на обичайното си място до прозореца в учителската стая, старият Герасим Митрофанов следеше битката в природата.

Клатейки глава, той се унесе в размисъл.

Ето, листата вече падат, падат и умират, защото е дошла есента, но там върху оголените черни вейки те оставят скътани в кафявата дървесна броня нерадените пъпки. От тях в ранната пролет ще започнат своя живот млади листенца, за да продължат живота на своето дърво... Моят живот... да, и той е към своя залез. Едно след друго се откъсват листата на годините и полетят назад, в небитието. Малко листа останаха. Наближава и моята есен...

Отново поклати глава старият учител. Някаква невидима мека светлина нахлу в душата му и я гали, гали. Настъпващата есен не го плашеше. През многото учителски години той подготви безброй пъпки с яка, стоманена броня. Тяхната пролет дойде, те взеха своя дял — жизнения сок от дървото на ума и сърцето на Герасим Митрофанов. Той им позволи да пият ненаситно от този сок, за да го предадат на хората.

Леко почукване прекъсна мислите му. Извърна глава. В полуотворената врата се открои фигурата на млада и стройна жена. По руменото й лице се стичаха капки есенен дъжд. Задъханите й гърди се повдигаха, напираха неудържимо, като че ли искаха да скъсат тази яркочервена блуза, за да дадат простор на живителния порив на младостта. Хванала с една ръка края на изпапаното от калта палто, а с другата—бравата на вратата, тя го гледаше въпросително с неотразимо живите си очи. Едва доловима усмивка пропълзя по устните й и безшумно заля цялото лице.

—Добър ден, другарю Митрофанов. Не ме ли познахте?

Митрофанов се стъписа.

—Да... Да! Струва ми се, че съм ви виждал... Добър ден! — смутолеви той, за да се избави от това странно и неочаквано познанство.

— Струва ви се!.. Сега вече разбирам, че наистина идеята на чичо Мартин ме е направила неузнаваема—дори моят учител не може да ме познае.

— Идеята на чичо Мартин!.. Ирина! Ти ли си?— разхълца се от радост и щастие старият човек.

Очите му изведнъж бяха овлажнели.

—Съвсем, съвсем, съвсем същата!—протегна ръце тя—Същото онова колибарче, което ви създаваше толкова грижи и неприятности... След седемнадесет години колибарчето идва отново да ви види. И ви намира, само че пред прозореца, през който се вижда есенният дъжд и умиращата природа. Да, и сигурно сте размишлявали за тъжни неща.

—Да, тоест не... Но сядай, сядай... Колко работи наприказва изведнъж... Седни и разкажи повече—за себе си. Искам да те послушам. Нали ти си ме слушала толкова много!

— Аз бях у вас. И докато дойда тук, все бързах. Затова се задъхвам мъничко. А моята история е дълга, дълга. След вашето заминаване аз продължих и завърших прогимназията. Татко залягаше за мен, но нямаше средства, затова станах тъкачка. Във фабриката. Учих, работих, работих, учих—докато завърша гимназия. И все исках да стана учителка.Затова записах и завърших литература. И се омъжих. И имам дете. И се казва Виолета, защото е момиче...

—Да... Да е живо и здраво...

— След като завърших, две години учителствувах в нашия край, а сега...

Тя замълча и като че ли се смути.

—Какво сега?

—Сега съм назначена във вашия район... инспектор...

—Хубаво, много хубаво, Ирина. Защо се стесняваш?..

—Всичко дължа на вас, всичко хубаво, което имам...

—На мен! Защо на мен? Идеята на Мартин беше чудесна.

—Да, но ако не бяхте вие, не щеше да се роди и идеята на чичо Мартин.

— Радвам се, Ирина, радвам се. Преди малко размишлявах наистина за малко тъжни неща. Гледах листата, които падат, и си мислех за пъпките, които остават по дърветата, за да покълнат напролет отново. И без да искам направих паралел с моя живот. Моите листа започват да опадват. Но ето че пред мене стои пъпката. Ама какво говоря аз—защо пъпка? Та ти си направо плод. Истински, голям хубав и благодатен плод, от който сигурно ще имат полза хората... Хората...

Герасим Митрофанов притвори очи и набръчканото му чело леко потрепна. Той отново видя малкото добруджанско селце. И старата белокаменна чешма видя, с турския надпис: „Ти пътниче, когато пиеш вода от тази чешма, спомни си за Юсуф Ходжа!“. Недалеч от чешмата беше къщичката с прогнил покрив.Над нея огромен дъб бе разперил мъжествени клони, като че ли искаше да я пази от ветровете. Тук видя и Иринька Лазарова — едно чорлаво, босоного момиченце, което всички нарихаха колибарчето, защото къщичката им приличала на колиба. До момиченцето се беше изправил като дъба над къщичката Лазар Делията — бащата на Ирина. Обгорял, почернял, той гледаше гостенина сърдито.

— Ти, даскале, остави детето на мира! Стига й толкова! — и внезапно се обърна към детето. — Хайде мари, какво си зяпнала толкова? Отивай да издоиш кравата!

Иринка наведе глава и се отдалечи бавно.

— Тъй, даскале, не й трябва повече. Няма да я правя даскалица я!

Упорит и сприхав човек беше Лазар. Дните се нижеха, изминаха повече от месец, а Иринка все не идваше в училище. Сви се сърцето на Герасим Митрофанов. Какво не прави, какво не пробва. Глоба дори му прати. Това още повече озлоби Лазара.

Една сутрин при него дойде училищният прислужник бай Мартин. Учителят се бе замислил над дневника, където се виждаха непрекъснато редящите се отсъствия на Ирина Лазарова.

— Зная аз мъката ви, другарю Митрофанов — каза прислужникът. — И ще ви помогна.

— Хайде бе, ти!

— Да, аз! Имам си аз една идея.

И не каза нищо повече.

Минаха два дни. Късното есенно слънце тому-що бе изплувало зад горския рид. Лъчите му се стрелкаха към пожълтялата трева и жадно се впиваха в утринните капки роса. Митрофанов излезе в училищния двор да послуша жизнерадостните гласчета на децата. Но като го видяха, те се втурнаха към него и го обградиха.

—Ирина, Ирина! Ирина дойде на училище. Ето я там, в класната стая.

Той се спря за миг, не искайки да вярва на ушите си. После се взря в очите на децата и се сепна. Обърна се и затича към класната стая. Когато отвори вратата, две полувесели очи го погледнаха въпросително, но спокойно. Ирина стоеше на последния чин. Облечена беше в басмяна рокличка, изпъстрена с разноцветни кръпки. Черните и коси бяха грижливо сресани.

— Баща ти знае ли? — беше първият въпрос на Митрофанов.

—Да, той ме изпрати. Ето, дяде и пари за книги — и тя протегна малката си ръка, подавайки му банкнотите.

Учителят се плесна по челото от почуда, а след това се засрами. Каква беше тая идея на Мартин, която размекна сърцето на Лазар, стопи упоритостта му.

Скоро Мартин разкри идеята си

— Имам аз братовчед в далечното село Розино. Казва се Досьо. Заедно с Лазара той воюва против немците през Отечествената война. В едно сражение край Куманово Лазар пада тежко ранен и остава в окопа, незабелязан от никого. Когато Досьо не вижда Лазара между живите, почти без да се замисли, се втурва да го търси. Съвсем близо все още се мяркат тъмните фигури на фрицовете, но Досьо успява да измъкне Лазара. Само че няколко вражи куршуми парват и Дося в кръста. Загубва много кръв, но отнася приятеля си в санитарния пункт. Повече от два месеца лежат по болниците с Лазара. След като оздравяват, на раздяла Лазар се разплаква, прегръща другаря си и му казва: „Никога няма да забравя добрината ти. Винаги ще бъда готов на всичко за тебе, братко...“.

И всеки тръгва за селото си.

Аз, другарю Митрофанов, зная, че Лазар е суров, груб човек. Но той е верен на думите си. И когато преди няколко дни научих, че Досьо ще идва на гости у Лазара, веднага ми дойде идеята. Повиках Дося у дома, обясних му всичко за вас, за Ирина и Лазар. Той даже ме мъмри, дето не съм му обадил по-рано. Снощи заедно с Дося, отидох и аз у Лазарови. Ядохме и пихме за успокоение на мъртвите и за здравето на живите. От дума на дума Досьо я докара до Ирина. „Как е — казва — детето? Учи ли се добре?“. При тия думи Лазар се сепна, поовъртя се и стана даже малко жълт. „А че тя, наборе, тя... не ходи на училище. Завърши трето отделение, де. Вече помага в къщи...“. А оня вика: „Не ходи на училище ли! И таз хубава. Това не очаквах аз, наборе. Сгрешил си ти — казва, че и го повтаря, сгрешил си. Лошо си сторил. Та ти погубваш детето си. Още утре да го пратиш на училище. Ученето няма равна на себе си сила, братко. Три деца имам, от душата си ще късам, но ще ги изуча!“. Лазар изтри с длан челото си, че рече: „Каква излиза тя, наборе, аз май съм се подобъркал. Но ще пратя Иринка в училище. Заради тебе!“. А Досьо го потупа по рамото: „Не заради мене, а заради детето си, Лазаре...“. А Лазар съвсем се размекна: „Тъй, тъй, заради нея, заради Иринка. Нали тя ми е едничка. Прав беше оня даскал... как го викаха... Митрофанов... Още утре ще я пратя, наборе“.

Е, вдигнахме наздравица и до късно гуляхме.

* * *

— А сега? — сепна го гласът на Ирина.

Герасим Митрофанов вдигна глава и като че ли се изненада. Пред него стоеше една млада, здрава и силна жена, която се смееше. Споменът за онова момиченце на задния чин със закърпената рокличка и с въпросителния поглед бавно се загуби, стопи се като че ли както се стопяват сънищата при събуждане. Лицето на стария учител се изопна, очите му се оживиха и сякаш започнаха да се усмихват.

Вън есенният ден чезнеше. Мокрите клони на дърветата изтърсваха едри капки вода, люшкани от вятъра. Някъде много отдалече долиташе писък на залутано ято диви птици.

Добромир СТРЕМСКИ

ПРИКЛЮЧЕНИЕ В ПОЛУНОЩ

ЕДНО от най-добрите съвременни произведения на нашата литература оживява на екрана. Неговото претворяване с езика на киното е осъществено от режисьора Антон Маринович, оператора Христо Вълчанова, актьорите Любомир Димитров, Весела Радоева и др.

В една гранична област на страната избухва епидемия от шап. Според сведенията на разузнаването от граничните служби бедствието не спира, защото изпращаната ваксина не действува. Случаят трябва да се изясни. И ето, с тази трудна задача е натоварен капитан Ковачев, но съмненията и трудностите налагат в разгадаването на въпроса да се включи и майор Авакум Захов, офицер от контраразузнаването,проявил се в разкриването на вражески вредителства в същите гранични области.

Първата загадка, с която се блъсква Захов, е необяснимата смърт на младия Рашков—началник на склада, откъдето се разпраща ваксината. Самоотровил ли се е той или е отровен?

Противопоставят се две тези —на капитана и на майора. Първата изглежда по-правдоподобна и по-доказана, но втората—на Захов—е основана на разностранни анализи, които са затруднени от оскъдните данни. Затруднени, но логични, дълбоки. Постепенно разкриващата се истина води Авакум Захов от професионалната напрегнатост към личната драма. Една след друга загадките губят контурите си и зад тях се очертава образът на „неизвестното лице“, което е сипало отрова в чашата за вода на началник—склада. Това е обичаната от Захов Ирина Теофилова, секретарката на д-р Тошков.

В душевната борба надделява дългът на разузнавача. Разбрал цялата истина за престъплението майор Захов с изумително остроумие провежда плана за разкриването и залавянето на цялото гнездо от чужди агенти. А животът и честта на трима невинно заподозрени хора, са спасени.

Едно интересно произведение е пред очите на зрителя. Дали всичко ще се покрие с неговите възхитителни представи за повестта или не, ще каже той, когато напусне киносалата. Но той непременно ще види екранизацията на „Приключение в полунощ“, защото Авакум Захов отдавна е станал негов любим герой с големия си патриотизъм, с обичта си към хората и проницателния си дълбоко аналитичен ум.

Нова смяна трактористи и комбайнери

Второкурсниците от Машино-тракторното училище в село Средище преди няколко дни взеха изпита си по селскостопански машини. Мнозинството от тях показаха, че са овладели добре основите на своята бъдеща специалност, че познават устройството, действието, управлението на машините и технологическите процеси при работа с тях. „Най-голямата награда — каза директорът на училището А. Желев — за нас ще бъде винаги да чуваме, че сте станали ударници и челници в производството, че сте окичили гърдите си с ордени. И вярваме, че няма да се посрамим с вас“.

Сто и двадесетте младежи наистина оправдават доверието на учителския колектив.

Викентий ДУКАНОВ

Грижи за благото на хората

Останаха погребани под асфалтираните платна някогашните прашни и кални междуселски пътища. От три години автобус свързва трите села Варненци, Белица и Шуменци с гр. Силистра. Новата придобивка радва хората, но все още рейсът спира на по един километър от селата Варненци и Шуменци, а това особено затруднява пътуването през студените зимни дни. Но и тази трудност скоро ще бъде преодоляна. По пътя на самооблагането и доброволен труд е трасирано шосе, което свързва селата Варненци и Шуменци помежду им и с един разклон ще излиза на главното шосе Тутракан — Белица.

Николай ГЕОРГИЕВ

БАТК–ОРГАНИЗАЦИЯ НА МЕЖДУНАРОДЕН ТУРИЗЪМ

БЪЛГАРСКИЯТ автомобилен туринг клуб е организация, която съществува за разширяване и укрепване връзките между нашата страна с другите страни в света. Всяка година много туристи от различни държави се запознават с красотите на китната ни Родина, с право наречена страна на туризма. В същото време много туристи от нашата страна посещават съседните нам държави.

БАТК бе създаден по решение на Политбюро на ЦК на БКП от 1957 година, с задача да улесни желаещите да посещават чужди страни със собствени превозни средства и обществен автомобилен транспорт. По инициатива на обществените организации, на 8 август 1960 година автомобилен клуб се учреди и в Силистра. Пред клуба е поставена задача да развива международния туризъм и автомобилния спорт, да улеснява членовете си при уреждане въпросите, свързани с международния туризъм, да издава установените международни документи като: разрешителни, трептици, международни шофьорски книжки, знаци „БГ“, да съдействува за спазване правилника на движението и др. В туринг клуба могат да членуват индивидуално туристи, велосипедисти, мотористи и автомобилисти. Приемат се и колективни членове—организации, ведомства, предприятия и др. БАТК е член на международната туристическа организация. В последните години тази организация бързо разраства, разширява дейността си, издига своя авторитет. Все повече стават собствениците на превозни средства, които желаят да излизат зад границите на Родината ни. Докато през 1960 година в туринг-клуба членуваха само 26 туристи и почти никой от членовете не бяха излизали от страната, то през 1963 година то вече има 536 членове, за които бяха организирани няколко колективни екскурзии до Румъния, Унгария, Чехословакия и др.

В окръга е поставено хубаво начало за развитието на туринг клуба. Има благоприятни условия за разширяване и укрепване на дейността му. В чест на 20-годишнината от 9 септемврийското народно въстание членовете на клуба правят редица интересни предложения за разнообразяване на тази дейност. Необходимо е тези автомобилисти и любители туристи, които не са членове на клуба да се влеят в редовете на организираните членове, за да може нашият клуб да се укрепи още повече в организационно отношение, да устройва по вече екскурзии и по-разнообразни спортни прояви.

Хр. АЛЕКСИЕВ

физкултура и спорт

УСПЕХ НА НАШИТЕ ЛЕКОАТЛЕТКИ

Преди няколко дни в Толбухин се проведоха зонални състезания по лека атлетика за селската младеж с участието на физкултурници и спортисти от Варненски, Силистренски и Толбухински окръзи. Предвижданията за участието в спортната борба на нашите отбори бяха различни. Почти не можеше да се гадае и за класирането им. Като опасен се очертаваше Варненски окръг, който се представи с два сборни отбора — на окръга и селата към град Варна. Вниманието се насочваше и към Толбухински окръг, който разполага с повече специалисти по лека атлетика.

Първият ден от състезанията беше ден на проучване както от страна на състезателите, така и от страна на треньорите и водачите на отбори. След приключване на спортната борба през първия ден стана ясно, че двубоят за първото място при жените ще се води между отборите на Варненски и Силистренски окръзи, а при мъжете—между отборите на Толбухински и Варненски окръзи

Победата натежа на наша страна след приключването на състезанието на 400 метра гладко бягане, което лекоатлетката на нашия окръг Марийка Маринова от Добротица спечели по много убедителен начин. И в следващите дисциплини нашите представителки проявиха голяма стръв към първите места: на висок скок Пенка Донкова от Белица също зае първо място (1,30), последва я Стойка Стойкова от Бабук на скок на дължина, Гина Янкова на диск, Драгана Йоргова на 100 и 200 м

С тези постижения нашият отбор жени се класира на първо място и доби право на участие в Републиканските състезания на 27 и 28 юни, които ще се проведат в село Комарево, Плевенски окръг. Този успех в леката атлетика радва. Защото за пръв път отборът на нашия окръг достигна републикански състезания. Нека пожелаем успех на нашите състезателки.

В зоналните състезания добре се представиха и мъжете. Сред тях Иван Тодоров от Алфатар се класира на първо място и доби право да участвува в републиканските състезания. Добре защитиха честта на окръга и Атанас Димитров (Главиница), Евдоким Спасов, Симеон Вълков (Главиница), Марин Берберов (Добротица).

Всичко това потвърждава мисълта, че леката атлетика в селата на окръга все по вече се утвърждава като любим спорт, че става спорт № 1.Нашите постижения биха били още по-добри, ако на дисциплините по лека атлетика се гледа като на извор на състезатели и за всички останали спортове. Но леката атлетика все още в много дружества се подценява. Пример в това отношение трябва да бъде добрата работа с лекоатлетите в Добротица, Главиница, Секулово, Иширково, Ситово и др.

Ангел ДИМИТРОВ

ПО СЛЕДИТЕ НА НАШАТА КРИТИКА

„НИМА ТОВА Е КЛУБ?“

Под това заглавие в брой 65 на вестника бе критикувано физкултурното дружество в село Белица за това, че физкултурният салон е в крайно лошо състояние.

Ръководството на физкултурното дружество и ръководството на ДКМС в селото ни отговориха, че изнесеното отговаря на истината. Ще бъдат взети бързи мерки, за да се осигурят по-добри условия за спортуване.

ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТЕКА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година, IX бр. 73 (781) | Вторник, 23 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДРУГАРЯТ ИВАН ПРЪМОВ НА ОБИКОЛКА ИЗ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

НА 21 ТОЗИ МЕСЕЦ в нашия окръг беше на посещение секретарят на Централния комитет на БКП другарят **Иван Пръмов**. Идвайки от Толбухин, той беше посрещнат край село Алфатар от члена на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията другаря **Али Рафиев**, председателя на Окръжния народен съвет **Вельо Максимов**, секретаря на Окръжния комитет на БКП **Сава Шиваров**, заместник-председателя на Окръжния народен съвет **Никола Николов** и други.

Другарят Иван Пръмов и придружаващите го ръководители на окръга се отправиха към ТКЗС в гр. Дулово, където посетиха новопостроения, напълно механизиран свинарник на стопанството. Ръководителят на фермата д-р Вичев запозна гостите с механизацията в нея. Демонстрирана бе работата на някои агрегати. Във фермата ще се угояват 20 000 свине годишно. Водоснабдяването й ще стане чрез прокараната водопроводна мрежа от гр. Силистра, по която се правят последните проби.

Другарят Иван Пръмов отбеляза, че ако всеки гледач произведе 150 тона месо годишно и ако себестойността на месото бъде снижена до 50-55 стотинки на килограм, новата механизирана свинеферма ще бъде рентабилна.

След това ръководителите се отправиха към засетите с пшеница блокове на стопанството в Секулово и Дулово и разгледаха състоянието на посевите. Говорейки за необходимостта от повишаване на добивите от пшениците, другарят Иван Пръмов обърна внимание, че непрекъснато трябва да се увеличават и площите на фуражните култури. Така и доходите от единица площ ще бъдат по-големи.

Следващият обект от обиколката на другаря Иван Пръмов бе кооперативното стопанство в с. Алфатар. Тук той разгледа телчарника на ТКЗС, в който храненето и поенето на телетата и почистването на оборския тор са напълно механизирани. Заместник-председателят на кооперативното стопанство Коста Георгиев информира гостите за действието на механизацията и икономическата изгода от нея. Другарят Иван Пръмов остана доволен от работата в телчарника, но отбеляза, че ако помещението е строено специално за тази цел, условията могат да бъдат още по-добри. Той разгледа и съседния механизиран краварник, в който всеки гледач се грижи за 22 крави.

Главният агроном на стопанството Колю Тотев осведоми секретаря на ЦК на БКП за хода на полските работи и състоянието на фуражните култури. Другарят Иван Пръмов не остана доволен от ниските добиви, които се очакват в стопанството от фуражния грах. Той подчерта, че не само тук, а и на много други места в страната се допускат две основни грешки в отглеждането на тази култура — ниската посевна норма и късното прибиране на реколтата, при което голяма част от зърното се пръска. Другарят Иван Пръмов препоръча да се изучи опитът на ТКЗС в Ген. Тошево, където кооператорите очакват през тази година високи добиви от граха. А в Дуловския, Алфатарския и редица други райони на Силистренски окръг също са налице благоприятни условия за получаване на високи добиви от граха и пшеницата при неполивни условия.

След алфатарския кооператив гостите посетиха механизирания свинарник на ТКЗС в с. Калипетрово, където е предвидено да се угоят през тази година 10 000 свине. След като разгледаха механизацията и състоянието на животните, председателят на ТКЗС Иван Миленков им разказа подробно за работата в свинарника. В близките години се предвижда тук да се угояват до 20 000 свине годишно. През тази година стопанството ще предаде на държавата 800 тона свинско месо в живо тегло. Среднят дневен прираст от всяко животно за първите пет месеца е 440 грама. Другарят Иван Пръмов подчерта, че за да бъде икономически оправдано съществуването на свинарника, трябва да се разрешат два основни въпроса. Преди всичко е необходимо стопанството да си осигури собствена фуражна база, като за отглеждането на фуражни култури се отдели не по-малко от 25 000 декара площ. Освен това е нужно и собствена база за производство на малки прасета. Той препоръча също така да се обмислят възможностите за създаване на междукооперативно угоително предприятие.

В района на ТКЗС в с. Калипетрово другарят Иван Пръмов разгледа един от блоковете, в който се оглежда царевица при пълна механизация, без участие на ръчен труд. Той забеляза, че в редовете някои растения липсват. Това е резултат от използването на недобре калибрирани семена. Секретарят на ЦК на БКП посочи, че ще се вземат мерки за подобряване работата на заводите за калибриране на царевични семена.

Другарят Иван Пръмов и придружаващите го ръководители на окръга посетиха също така Държавното елитно семепроизводно стопанство в Силистра и кооперативното стопанство в с. Айдемир.

След завършването на обиколката другарят Иван Пръмов размени мисли в Окръжния комитет на Партията с ръководителите на окръга и представители на проектантската организация по въпроса за по-нататашната концентрация и специализация на животновъдството. Той направи конкретни препоръки за разрешаване на фуражния проблем, пълноценното хранене на животните и строителството на нови сгради за нуждите на животновъдството.

Емил ПРАХОВ

Димо ИВАНОВ

Сърдечно посрещане на другаря Иван Пръмов в с. Алфатар

Другарят Иван Пръмов в разговор с ръководителите на окръга пред механизирания свинарник на ТКЗС в гр. Дулово

ЖЪТВА КРАЙ ДУНАВ

Във връзка с предстоящата жътва преди няколко дена в държавното елитно семепроизводно стопанство край град Силистра се проведе заседание, на което бяха уточнени реда и начина за бързото и без загуби прибиране на реколтата.

Не беше минало ден-два и в равните блокове на стопанството навлязоха мощните комбайни СК— 3 и СК—4 на механизаторите Дочо Иванов и Тодор Маринов. След известно време в жътвата ще вземат участие още 4 самоходни комбайни, които за съвсем кратко време ще пожънат качествено 1500-те декари, засети с ечемик.

Веднага след прибиране на зърното площите ще бъдат преорани и засети с втори култури, от които стопанството очаква също добри доходи.

Бончо СТОЯНОВ

ПОЛУГОДИЕТО ЗА ТЯХ ПРИКЛЮЧИ

ЕДНО от добрите кооперативни стопанства в нашия окръг, което почти винаги е било сочено за пример на окръжните съвещания, е ТКЗС — Калипетрово. Там от задружните усилия на ръководителите и кооператорите ежедневно се раждат прекрасни трудови дела, които водят стопанството към възход. Показателно за техния упорит труд е предсрочното изпълнение на шестмесечния план за животинска продукция по всички показатели. Така например още на 15 юни стопанството предаде на държавата 505 тона мляко вместо заплануваните 489 тона и 146 420 яйца при план 92 900.

Калипетровци извоюваха голяма трудова победа с предсрочното изпълнение на шестмесечния план за месото. Вместо 220 тона месо те предадоха на държавата 235 тона. А това наистина е успех за кооператорите като се има предвид, че Калипетровското стопанство е едно от малкото стопанства в окръга, които имат за изпълнение висок план за месото. Успешното изпълнение на тази важна стопанска задача може да се обясни само с добрата организация на работа, с трудовия ентусиазъм и несломимата воля на хората от кооператива.

Голям дял за получените успехи имат животновъдите от фермата за свинеугояване. Те се грижат денонощно за 7 500 свине. С неуморната си работа се отличават Слави Тодоров, Христо Петров, Тодор Градинаров и Димитър Липков. Не е минало ден да не бъде там и бригадирът Димитър Гавазов, готов винаги да помогне било със съвети, било с пряка намеса в работата.

Сред упоритите и добри животновъди се нареждат и гледачите на телетата за угояване, които през месец май получиха по 1.200 кг среднодневен прираст от теле. Достойни за похвала са и овчарите. Те са едни от първите в окръга, които предадоха на държавата през най-тежките зимни месеци — януари и февруари агнета с по над 14 кг живо тегло.

Доволни от получените досега успехи, животновъдите обещават да се трудят все така упорито, всеотдайно, за да посрещнат юбилейната годишнина на Девети септември с още по-големи трудови победи.

Малира ПЕТРОВА

УСПЕХИ ПРЕД ПРАЗНИКА

В ТРУДОВАТА надпревара, сбиранала селскостопанските труженици от нашия окръг в месеците пред двадесетата годишнина на Девети септември се включиха активно и доячките от ТКЗС — Голеш. Още от първите дни на тази година те заработиха упорито и неуморно, за да може да посрещнат великия празник с преизпълнени планове. Грижите за животните бяха чувствително подобрени. Всеки дояч се стремеше стадото му да бъде винаги добре нахранено, напоено и почистено.

Указанията на специалистите се спазваха строго. Денят на животновъда се провеждаше редовно. Доячите с помощта на специалистите се стараеха да не допуснат нито едно не навреме заплодено животно.

С помощта на ръководството доячите успяха да подобрят чувствително храненето на животните. През зимните месеци грубите фуражи бяха подложени на добра обработка, с което се увеличи тяхната хранителна стойност. А с настъпването на пролетта, с появата на изобилна паша започна редовното извеждане на животните на паша, подхранването им с зелена трева. А от началото на този месец повечето от кравите са изкарани на летен лагер в Брестак, където използват най-пълно благоприятните условия на лятото за получаване на по-голяма и по-евтина продукция.

В резултат на всичко това и двете краваферми—и в Голеш и в Добруджанка още от първия месец на годината редовно преизпълняваха месечните си планове. А до 15 юни те изпълниха шестмесечния си план като добиха над 375 т мляко. Най-добро изпълнение има доячката Радка Николова, която е изпълнила шестмесечния си план близо двойно. Голямо преизпълнение имат и Рада Георгиева и Георги Иванов.

Не малка роля за успешното изпълнение на плановете играе организираното под ръководството на общинския партиен комитет съревнование, което тук се отчита най-редовно на петнадесет дни. Първенците на фермите се награждават с по 3 лева, а заели второто място с по един лев.

Колкото повече наближава Великия празник толкова по-голяма става трудовата надпревара, толкова по-напрегната става борбата за преизпълнението на плана. С всеки изминат ден и млякото се увеличава. Всичко това говори, че двадесетата годишнина ще бъде достойно посрещната от голешките доячи.

Емил ТОДОРОВ

С ВОЛЯ И УСЪРДИЕ ВЪРВЯТ НАПРЕД

НИКОЙ от Иширковското стопанство не се учуди от новината, че кооперативът си е преизпълнил шестмесечния план за млякото още преди десетина дни, като е предал на държавата 622 тона мляко вместо 522 тона. Новината стана само повод кооператорите отново да заговорят с голямо уважение и обич за неуморните овчари и доячи. А за тях иширковци могат да кажат безусловно много и хубави неща. Та кой от селото не е виждал овчарите Тодор Георгиев, Юсеин Ахмедов и Юмер Ахмедов да извеждат стадата си към най-хубавите пасища и до късно вечер да ги пасат. Затова и млякото, което получават от овцете е обилно и високомаслено.

Големи успехи постигнаха и доячите от кравефермата в село Иширково. Благодарение на неуморния им труд, те надоиха за шестмесечието 271 740 литра мляко вместо 250 500 л. Измежду най-добрите доячи се нареждат Риза Османов, надоил 25350 л мляко при план 21 200 л, Тодора Димова, Исмегюл Халидова и други.

Известни са в кооперативното стопанство със своето трудолюбие и доячите от село Брадвари Сали Алиев, Хатидже Салиева и Исмегюл Мехмегюл, за които работният ден започва рано сутринта, преди още нощния мрак да започне да изчезва от първите лъчи на зорницата. И цял ден неуморно те се грижат за поверените им крави.

Най-голямото желание на овчарите и доячите е да посрещнат Двадесетгодишнината на Девети септември с трудови успехи. Затова от шест месеци насам те не жалят силите си в борбата за срочното и предсрочно изпълнение на производствените си планове.

Марина ИВАНОВА

ШИРОКО ВНЕДРЯВАНЕ ОБЩЕСТВЕНОТО НАЧАЛО В ПРОФСЪЮЗНАТА РАБОТА

Проведеният VI пленум на Централния съвет на професионалните съюзи взе важни решения за подобряване структурата и организаторската дейност на профсъюзните органи и организации за широко внедряване на общественото начало в профсъюзната работа.

След VIII конгрес на БКП, социалистическата демокрация у нас се разшири и издигна на по-високо равнище, порасна ролята на профсъюзните организации за комунистическото възпитание на работниците и служителите, в резултат на което по-масово е участието на трудещите се в управлението на производството и държавата.

Със създаването на отраслови комитети при Министерския съвет, със специализирането на ръководството на обединените и останалите предприятия от материалното производство, наложи се да се преустрои структурата, стилът и методът на профсъюзната работа, за отстраняване на съществуващите недостатъци.

С досегашната профсъюзна структура се нарушаваше отрасловия принцип на ръководство на профсъюзните организации, тъй като работата се съсредоточаваше преди всичко в окръжните съвети на профсъюзите. Това създаваше затруднения за по-компетентно профсъюзно ръководство в промишлените предприятия, строителните обекти, търговията, ДЗС и ТКЗС и другите организации и учреждения от нематериалното производство. Профорганизациите бяха поставени на тройно подчинение — на ОСПС, профдружествата и МСПС, което водеше до заменяне на живата организаторска работа с хората, до вземане на много решения, провеждане на много заседания, събрания и съвещания, с което се ограничаваше инициативата на първичните профсъюзни организации.

При новата структура се създават възможности да се премахнат досега съществуващите слабости и да се създаде по-компетентно и оперативно ръководство, за разгръщане на повече самоинициатива от първичните профсъюзни организации, за привличане на повече профсъюзни активисти и членове на обществени начала в изпълнение на поставените задачи.

Повиши се ролята и задълженията на централните и окръжни комитети на профсъюзите, които поемат изцяло ръководството на профсъюзната работа в отделните отрасли по изпълнение на всички поставени от Партията задачи.

Окръжните съвети на профсъюзите придобиват нови задачи като координиращи органи. Те ще координират съвместната работа на окръжните комитети с другите държавни и обществени органи, ще организират съревнованието, ще ръководят работата на ДОО и охрана на труда, на междусъюзните профсъюзни културни домове, клубовете, работническите университети и обединяват финансово-счетоводната дейност на окръжните комитети на профсъюзите. Местните съвети на профсъюзите се закриват с оглед премахване на дублирането в ръководството на първичните профсъюзни организации.

В окръга почти всички окръжни комитети на профсъюзите минаха изцяло на обществени начала. Така например Окръжният комитет на съюза на учителите с председател др. Стоян Стойчев работи на обществени начала вече трета година. Окръжният комитет на профсъюза на работниците от науката и полиграфията с председател др. Георги Михайлов работи на обществени начала от две години. След решенията на VI пленум на ЦСПС изцяло преминаха на обществени начала и окръжните комитети на работниците от леката и хранителна промишленост, на Окръжния комитет на здравните работници, на работниците от транспорта и съобщенията, на работниците от селското стопанство и на работниците от търговията. В скоро време предстои да се проведат окръжни конференции и на профсъюза на работниците от строителството и на административните и комунални предприятия, които изцяло преминават на обществени начала.

Широкото внедряване на общественото начало в профсъюзната работа изисква профсъюзните органи и организации все повече да привличат на работа хора с много добър организационен и политически опит, ползуващи се с авторитет и уважение сред работническите колективи, като специалисти в отделните професии, първенци в производството и участници в движението за комунистически труд.

Правилното издигане, обучение и възпитание на профсъюзните кадри е първостепенна задача на окръжните комитети на профсъюзите, което ще осигури подобряване методите на работа за изпълнение на поетите обещания.

С преминаването изцяло на обществени начала в профсъюзната работа се цели преди всичко да се привлекат много повече активисти, да се премахнат бюрократичните форми и методи на работа, все повече да се развива профсъюзната демокрация.

По пътя на обществените начала на работа трябва да се постигне много по-масово участие на работниците и служителите в управлението и контрола на производството, да се разгаря социалистическото съревнование, по-добре да се култивират у хората на труда чертите на колективизъм, чувство за лична отговорност при изпълнение на възложените задачи, да се издига съзнанието за обществен дълг и се създават навици, подход и методи на политически организатори и агитатори, за постигане на още по-големи успехи за изпълнение на генералната перспектива, приета на VIII конгрес на БКП, за достойна среща на 20-годишнината от социалистическата революция в България.

РАПОРТЪТ НА ЖИВОТНОВЪДИТЕ

В чест на двадесетата годишнина на Свободата в нашата страна, животновъдите от бригадата в с. Зебил с бригадир Халим Османов се грижиха за животните с небивало старание. Обявеното съревнование с колегите си от кооператива в с. Паисиево, те спечелиха с явно надмощие. До 15 т. м. продадоха 98 852 л краве мляко при наличието на годишен план за 146 000 литра.

На лично място се нареждат в работата си комунистите Раиф Идиризов, Хюсни Изетов. В близко време те ще преизпълнят годишните си планове. Не изостават назад и животнозъдите Дуркут Дуранов и др.

Борбата на доячите от с. Зебил за повече и по-евтина продукция от животните ще се увенчае с успех, защото работят с жар и усърдие.

Мюмюн РАСИМОВ

СТОПАНСТВОТО СЕ ГОТВИ ЗА ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ

КООПЕРАТИВНОТО стопанство в село Средище има засети 24 000 декара с пшеница, ечемик и ръж. Тяхното прибиране от полето съвпада с извършването на други селскостопански работи като коситба, окопаване на пролетните култури, беритба на плодове, засяване на втори култури. За да се преодолеят всички трудности около едновременното извършване на тези задачи, до голяма степен зависи как ще се използва наличната техника и как ще се разпредели работната сила.

Ръководството на стопанството предвижда прибирането на есенниците висококачествено и в най-кратки срокове като всички площи, които позволяват, ще се жънат с комбайни. Стопанството разполага с 9 самоходни комбайни, които са грижливо ремонтирани и готови за работа. За комбайнери и сменни са назначени най-съзнателните механизатори, които имат дългогодишна практика и владеят добре техниката. На механизаторите са дадени план-графици за тяхната бъдеща работа. Освен това ръководството предвижда и парични награди за най-добрите от тях в лятната кампания. За да има добра организация на работа още от първите дни на жътвата, отсега са определени кооператорите, които ще обслужват комбайните, определени са пътните разчети на шофьорите, които ще извозват зърното от блоковете до площадките.

А в онези площи, които са със силно наклонен терен и там не могат да работят комбайни, жътвата ще се извърши на ръка. Затова сега усилено се подготвят сърпове, паламарки, правят се ритловици, набавят се въжета, потягат се каруците и други. Предвижда се жътвата на ръка да завърши за 4-5 дни. И това е възможно, защото отдалеч се организира работата.

Но е необходимо ръководството на стопанството да обърне внимание и на следните задачи. Няма да мине дълго време комбайните ще навлязат в ечемичените и пшеничени блокове. Всеки ден от там ще се пренасят стотици тонове зърно. За да бъде всеки килограм навреме преработен, добре изсушен, прибран и предпазен от вредители, нужно е още отсега главните бригадири да направят достатъчно земни площадки. Да се извадят от складовете старите храни, скъсаните чували и другия инвентар и най-старателно складовете да бъдат почистени и дезинфекцирани.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Досега—2500 низи златни листа

Стопаните от двете полевъдно-тракторни бригади в с. Искра са известни и с опитността си в отглеждането на тютюна. През 1963 година те набраха по над 250 кг тютюн от декар.

Не ще се посрамят те и през настоящата година. Навреме се заеха с производството на разсада. Двете бригади засадиха общо 900 дка с тази култура. Преди няколко дена започна и масово бране на готовите листа. Набрани са вече над 2 500 низи тютюн. Най-голямо количество е набрало звеното на Зехра Махмудова, в което работят и девойките Адиле Тахирова, Садие Ахмедова и др, които още от първите дни се очертават като най-пъргави в работата.

Не остават на заден план и останалите мероприятия по тютюна. Довършва се второто му окопаване и се провежда пръскането против различни болести и вредители.

Атанас ЖЕЛЕВ

И В БЕРИТБАТА НА ТЮТЮНА МЛАДЕЖИТЕ СА ПЪРВИ

Тези дни стопаните от специалното тютюнопроизводително звено в с. Долно Ряхово са особено възбудени. Най-после беше настъпил денят за започване на масова беритба на тютюна, за който положиха толкова много грижи през годината.

Звеноводът Иван Христов отрано подготви всичко необходимо за успешното провеждане на брането. Безупречната организация на работата беше първата предпоставка за успеха в беритбата на тютюневите листа. И наистина кооператорите с голямо внимание и упоритост прибираха набраните листа, които през първия ден нанизаха на общо 300 низи.

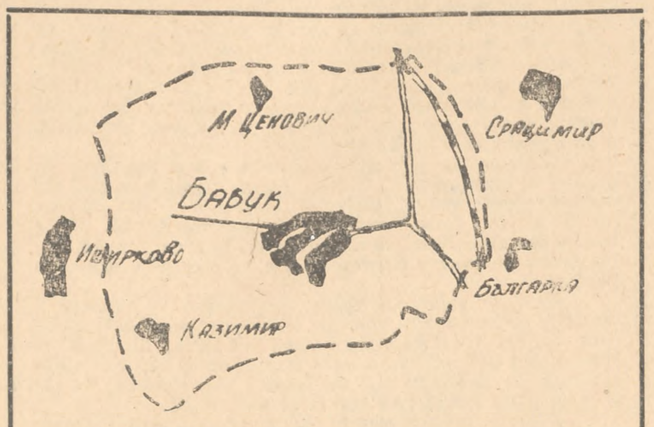
И този път младежките от звеното бяха на лично място в надпреварата. Сабрие Мехмедова, Зейнет Хасанова, Фитнат Хюсеинова, Али Мурадов работиха със похвално усърдие.

Халим ИСМАИЛОВ

БАБУК

По пътя на възхода

В СЪСТАВА на общинския народен съвет на село Бабук освен централното село, дало на Добруджа такива видни революционери като Дочо Михайлов, Тодор Бонев, Иван Стайков и други, влизат и селата Майор Ценович и Казимир, чието население възлиза общо на 2 856 жители.

Под ръководството на Партията трудово-кооперативното земеделско стопанство, разполагащо с 47 623 дка площ, успешно се развива в областта на растениевъдството и птицевъдството.

Растениевъдството — отрасъл на постиженията

РАСТЕНИЕВЪДСТВОТО Е главен отрасъл в трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Бабук. То дава най-голямата част от доходите на кооператорите. През 1964 година то трябва да подсигури обща продукция за 1 438 652 лева при планов годишен разход 345 145 лева. А в края на миналата година растениевъдството е дало 48 процента от общата продукция, като 72 процента от чистата продукция е отишла за разпределение.

Всичко това доказва, че на растениевъдството трябва да се гледа като на главен отрасъл. И не само това. В растениевъдството трябва да се хвърлят силите и през идните години, то трябва да стане отрасъл на бъдещето.

Растениевъдството в с. Бабук се развива на една площ от 44 127 дка. Предимство се дава на зърнените и техническите култури, които са основа на стоковата продукция. Това е особено важно за настоящата година, защото стопанството е на парично планиране, а парите идват предимно от техническите култури. Един човекоден при слънчогледа дава 22 лева, при люцерната за семе — 29 лева, а при ечемика — 2.95 лева. Но въпреки това трябва да има планомерност в развитието на отраслите, защото в противен случай ще се допуснат груби грешки в общото развитие на стопанството.

През изтеклата година растениевъдството даде положителен баланс —с 9 процента. Изхождайки от успехите през изтеклата година, тази година бяха засети 17 000 дка пшеница, царевица за зърно — 6 325 дка, слънчоглед — 5 300 дка, захарно цвекло — 1 500 дка, тютюн — 800 дка, фасул — 920 дка, като 2 500 дка от царевицата на стопанството и в площите за лично ползване на кооператорите бе засята с междинен фасул, съобразно с решението на ЦК на БКП.

За улесняване и подобряване работата в полевъдството беше поставен въпросът за техническия прогрес. В резултат на това се съставиха четири звена със зачислена площ. Прави се всичко възможно, за да се работи на високо агротехническо ниво. Използват се всички новости в селскостопанската наука за подобряване плодородието на почвата: подхранихме с амониева селитра 14 000 дка пшеница, извършихме основно наторяване с оборски тор и суперфосфат, масово използвахме ротационните мотики и култиваторите.

Златното перо за нашия износ е тютюнът. За получаването на ран и качествен разсад трябва да се изкаже особена благодарност на кооператорите Никола Петров, Борис Гутев, Илия Радев и Костадин Дечев.

Доходен отрасъл в растениевъдството е зеленчукопроизводството. Стоковата продукция тази година трябва да бъде за 86 981 лева при разходи за 13 600 лева.

Растениевъдството в ТКЗС — Бабук става все по-доходно. Основен дял за това има механизацията. Тя облекчава труда на кооператорите, повишава продукцията. Тя е нашето бъдеще. А тъй като растениевъдството в Бабук е и ще бъде отрасъл на постиженията, то ще стане най-напред отрасъл на механизацията. Условия за това имаме. В нашето стопанство работят такива механизатори, като Кирил Обретенов. Станьо Йорданов, Димитър Неделчев, Иван Христов, Димитър Стайков. Техният опит, тяхната упорита работа — ето къде е бъдещето на растениевъдството в ТКЗС — Бабук.

Валентин КРУШКОВ
главен агроном при ТКЗС

Днешният Бабук — възроден, туптящ с пулса на новото социалистическо село, не забравя никога подвига на Дочо Михайлов и неговите последователи, отдали живота си в героичната борба за великата победа, която ще честваме за двадесети път. Паметната плоча, която признателните потомци са издигнали в центъра на селото, е не само израз на признателността. Тя е символ на всеотдайността към делото на Партията, към делото на социализма и комунизма. Тя е вдъхновение за трудов героизъм.

ЩЕ ПОСРЕЩНЕМ ДОСТОЙНО ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА

БАБУКСКОТО трудово-кооперативно земеделско стопанство, което носи името на добруджанския революционер Дочо Михайлов, обединява усилията на кооператорите от Казимир, майор Ценович и Бабук. Неговата ядка е създадена през 1945 година от 45 ентусиазирани бабукци. Затова то е почти връстник на свободата. Оттогава се изминаха деветнадесет години. Години на напрегнат труд и стремеж за изграждане на едно ново стопанство, години на борба за социализъм и комунизъм.

През 1958 година се извърши обединението на трите села. С това обединение се почувствува силата на решенията на Априлския пленум на ЦК на БКП, създаде се едно крупно стопанство, годно да превъзмогва всякакви икономически трудности и да дава широк простор за развитие на производителните сили. Зеленчуковата градина стана голяма и рентабилна, разшириха се трайните насаждения, машините, които преминаха от МТС към нас, създадоха условия за внедряване техническия прогрес. Увеличиха се бройките на животните, а заедно с това стана възможно породният им състав да се подобрява непрестанно.

С помощта на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет в Бабук се създаде фуражен цех.

Постепенно, с всяка година, стопанството укрепваше, неговите доходи растяха. В сравнение с 1958 продукцията от полевъдството през 1963 година се увеличи четири и половина пъти, трайните насаждения — четири пъти, животновъдството — близо два и половина пъти. Общата продукция на стопанството през съответните години нарасна от 525 308 лева на 2 500 000, т. е. близо пет пъти.

Фондовете на стопанството в Бабук също също се увеличиха много. Докато през 1958 година фондът на разпределението беше 478 973 лева, през 1963 година той стигна 876 000 лева, като на трудоден се раздаде по 1.68 лева.

През тази година кооператорите от ТКЗС „Дочо Михайлов" водят още по-упорита борба за изпълнение и преизпълнение на задачите. Няма ферма през първото четиримесечие, която да не е изпълнила своя план, а птицефермата изпълни и годишния си план при себестойност на едно яйце 3.4 стотинки. Засаден е в общи линии всичкият тютюн, слънчогледът е окопан. Въпреки щетите, които житната дървеничка нанесе на пшениците, кооператорите от с. Бабук ще се борят упорито за изпълнение на годишния план, като компенсират загубите с други култури — тютюн, зеленчуци и от животновъдството.

Големи са стопанските успехи на кооператорите от с. Бабук. Новият живот все по-ярко се отразява и в бита, в културния живот на селото. Преди Девети септември в Бабук имаше единдва радиоапарата. Сега няма дом без радио. Всяка сутрин хубавите народни песни огласят селото така, че то добива нещо тържествено дори в своя външен вид. Всяка сутрин селото като че чествува победата на новото в живота. Разбира се, за добиването на тази представа съдействуват и 90-те мотоциклети, и вноските за леки коли, и строителството на нови къщи. Защото строителството вече е толкова голямо, че не достигат строителите. Направени са вече над 130 нови къщи, които по стил не отстъпват с нищо на градските. На много хора по-рано не им беше ясно как ще се приравни селото с града. А сега, само след двадесет години свободен живот, ние сме свидетели как практически се осъществява това. Защото жените не месят и не пекат вече хляба като някогашните селянки. Сега те са кооператорки, равноправни членове на новото общество, които вземат готов хляб от фурната на селото, които изпират бързо на модерните перални, а през свободното време могат да идат на кино или друг спектакъл в културния дом.

При народната власт в село Бабук стана възможно да се построят много културни и обществени сгради, да се оформи красив център. Сега са в строеж шосетата до с. Казимир и Ценович. Извършено бе водоснабдяване на селото със собствени средства.

Селото вече притежава широкоекранно кино. Приятен отдих на кооператорите дава танцовата трупа, която се класира между първенците в зоналните прегледи във Варна. Кооператорите посещават редовно библиотеката на селото, а сега се откри и нова книжарница.

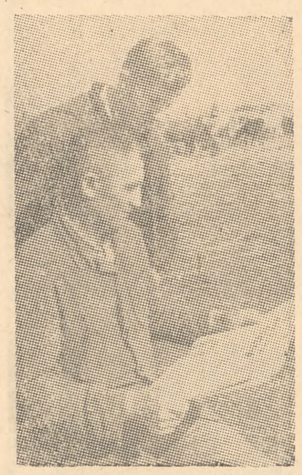
За да бъде по-пълен, по-резултатен трудовият и културният живот, кооператорите трябва да спортуват. Затова на младежите са осигурени условия за тренировки по тенис на маса, баскетбол, волейбол, футбол. Волейболният и баскетболният отбор на селото са неколкократни участници и в окръжни и републикански състезания. Волейболният отбор е окръжен първенец. Устройват се състезания и с градските отбори. Кооператорите посещават масово спортните игри. И активно съдействуват за тяхното правилно протичане.

Да, кооператорите!

Те се трудят, те стават първенци.

Но те могат и да живеят вече по новому. Защото са нови хора на ново общество. И не може да бъде иначе. Ако преди Девети септември техният основен стремеж беше да си купят малка нивичка и два коня, сега тези неща не им са нужни. Сега те искат също да работят, но искат и живеят като хора. Техният път е начертан от Партията — пътя на социализма и комунизма.

Александър ДИМИТРОВ
председател на ТКЗС в с. Бабук

Кольо Петров и Пеньо Михайлов работотят в кравефермата на ТКЗС—Бабук още от основаването ѝ. Миналата година тяхната ферма изпълни плана си 125 на сто. Тази година планът за петмесечието предвиждаше да достигнат 70 570 литра, но те превишиха рязко и запланованото, и обещаното: надоиха 89 244 литра. Един убедителен резултат пред юбилейната годишнина.

КООПЕРАТОРИТЕ ОТ МАЙОР ЦЕНОВИЧ СА ВИНАГИ НА ПЪРВО МЯСТО

ПУКНЕ ли пролетта, кооператорите от село Майор Ценович се пръсват по звена и бригади из блоковете на плодородието. Смехът оглася общите им ниви, трудът ги преобразява и те им се отплащат богато. Откакто се сдружиха, когато земята, животните и инвентарът станаха общи, те не знаят какво е да се влачиш подир плуга или ралото. Сега за тях по безкрайните блокове се носят като хали тракторите, комбайните и вършат онова чудо, за което са мечтали дедите им в хубавите стари приказки.

Но това чудо на свободния и облекчен труд не дойде даром. Трудностите в началото, когато стопанството се изправяше на краката си, бяха големи. Не достигаше опит, техника, хората не бяха така дружни. Обаче убеждеността в правотата на кооперативния строй и голямото, чудесно трудолюбие на майорценовските кооператори побеждаваше. Всяка година есента пълнеше хамбарите с повече жито, царевица, а радостта им преливаше като мекото от препълнените гюмове.

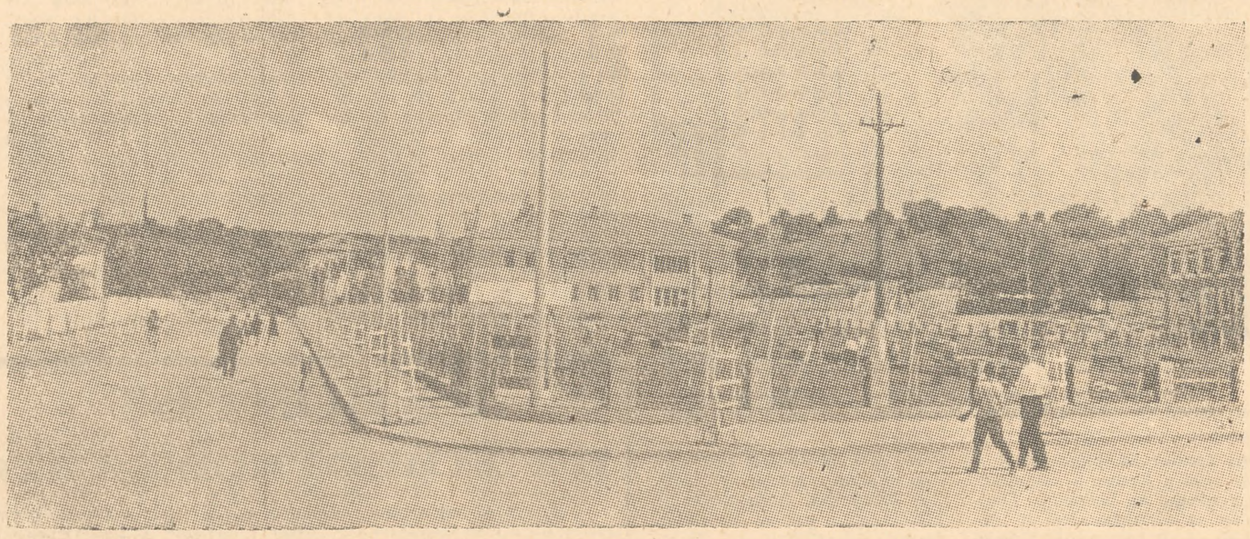
Задружният труд на майорценовци ги увличаше да стават все по-добри и да не се срамят пред другите труженици от района. Съревнованието с тях дойде съвсем естествено, тъй като дойдоха и първите големи успехи. Не стихна дълго първата радост, когато спечелиха съревнованието и двата радиоапарата — наградата за победителите — разнесоха волния глас на народната песен из селото. Радваха се кооператорите. Беше им леко и от песента, и от порасналото възнаграждение: 1958 година беше, а те получаваха вече по 2.39 лева на трудоден. Всички помнят тези първи успехи. И сега си представят как засменият Симеон Атанасов откара в дома си 8 тона жито. И сега си спомнят как се радваха децата им на 14-те каруци риба, извадена от язовира, построен с техния труд.

Истинската слава на трудолюбивите майорценовци дойде с обединяването на стопанствата от бабукския район. За задружните хора се откри път към още по-голямо благоденствие. С нови сили се разгоря и съревнованието. През 1963 година комсомолката Снежана Павлова изработи 523 трудодни, механизаторът Кирил Обретенов — 1 185, Никола Петров — 1 032, Стойчо Стоев — 1 068. Кооператорите полевъди получиха 400 лева премия за царевицата, 2 696 лева за тютюна. Първенците заминаха на екскурзия в Одеса. Но всичко това не беше изненада. Кога майорценовци са се предавали? Тяхната бригада е била винаги на първо място. И тая година тя не се посрами в разрежданието и окопаването на пролетните култури, свърши своята работа в срок, качествено.

Растат успехите на тружениците. С много труд те ще постигнат и тазгодишната си мечта — пак да застанат на челно място. С право всички ще заговорят за отличната работа на механизатора Кирил Обретенов, на комсомолците Васил Божков, Никула Николова, Снежана Павлова, Йорданка Йорданова.

Радост се разлива в жилите на човека, когато погледне хубавите спретнати домове в селото, когато влезе в новия магазин, когато разтвори вратите на читалището или медицинския пункт. Това са все дела на свободния труд. Но от всичко най-възхитителни тук са хората, — майорценовските кооператори. Тези, които са винаги на първо място в труда.

Иванка ЛЕФТЕРОВА

Обновеният център на село Бабук — така типичен за нашите нови социалистически села.

От десет години вече Кирил Обретенов работи по блоковете на ТКЗС в с. Бабук. Непрекъснато! И непрекъснато е първенец. Сега той е ръководител на звено за комплексна механизация

НА СНИМКАТА: Кирил Обретенов и неговият прикачвач Стоян Димов окопават слънчоглед в блоковете на бригадата в с. Майор Ценович.

КРАСНОРЕЧИВИ ЦИФРИ И ФАКТИ

☆ Бабукското читалище е едно от най-хубавите в нашия окръг. То разполага с просторен и светъл салон, който побира 250 души.

☆ Около 150 жители на село Бабук са учащи се в средните и специални училища на окръга.

☆ За здравето на трудещите се и в трите села от общината има здравни пунктове, в които всеки може да получи безплатна медицинска помощ.

☆ Само от 1956 до 1963 радиоапаратите в Бабук са се увеличили от 131 на 596. Освен това в селото има и 100 радиоточки.

☆ Вместо разкаляните коловози, из които затъваха слабите добруджански кончета, сега по 6 000-те кв. метра асфалт се движат камионите, тракторите и моторите на стопанството и кооператорите. Само броят на моторите (без мотопедите) е 53.

БРИГАДИРЪТ НА БЯЛАТА ПТИЦЕФЕРМА

ТОВА се случва с всеки. Вървиш по улицата и изведнъж насреща ти се задава човек с много характерна външност. Всъщност този човек ти е съвсем непознат, но го гледаш упорито и изпитваш удоволствие от това. Дори ти се иска да кажеш:

—Ей че човек!

Такива мисли биха ви вълнували, ако срещнете и бригадира на птицефермата в село Бабук Димо Марчев. Той е прехвърлил вече четиридесетте, но от всеки негов жест лъха нещо юношеско, бодро, твърде много жизнено. Добруджанската земя ражда здрави хора, яки хора, силни хора. Те са израстнали сред нея, сред добруджанската земя, и тя им е дала живителните си сокове, дала им е всичките си богатства.

Димо Марчев е един от тези именно добруджанци.

ПТИЦЕФЕРМАТА на Бабук е разположена в края на селото Тя е обградена от пояс зелени дървета, посред които се червенеят покривите на цеховете. Да, не е грешно употребена тази дума. Виждат се цеховете от яйцедобивния завод. Защото птицефермата в трудово-кооперативното земеделско стопанство в село Бабук е едно малко предприятие, което носи добри доходи на кооператорите.

—Себестойността на едно яйце е три стотинки! — каза Димо Марчев с чувство на задоволство. — А държавата изкупува яйцата по седем стотинки.

Действително птицефермата е едно малко, но доходно предприятие на стопанството. На ден от близо 4 000 кокошки Димо Марчев отчита по 2 600 яйца. През такива трудни месеци като февруари, март и април на държавата бяха предавани по 73 000 — 74 000 яйца. А планът през тези месеци вариране от 35 000 до 50 000.

План! План за добиване на яйца, който се изпълнява повече от 140 на сто!

Такова е социалистическото селско стопанство. . .

ВСЯКА сутрин можете да видите Димо Марчев като бърза към птицефермата. Неговата късо подстригана коса — като на борец се съзира отдалече. Той преминава бариерата от зелени дървета и от този миг започва неговият работен ден с Руска Димова и Ат. Богданова

А Димо Марчев е техният бригадир. Общо те представляват колектива на завода за яйца в стопанството. Димо Марчев го ръководи, грижи се за него и го направлява.

Николай ПЕТРОВИЧ

За децата на трудолюбивите кооператори от село Бабук грижите на народната власт растат всеки ден. Освен редовната детска градина тук всяка година народният съвет открива лятна детска градина, в която прекарват весело и безгрижно около 80 деца.

Столетен извор на наука и знания

УЧИЛИЩЕТО в Бабук е едно от най-старите в окръга. То съществува още от оная мрачна епоха на Възраждането, когато въпреки терора и насилието, българският дух продължава да живее. Още през 1853 година бабукци създали свое училище, устроено по типа на килийната система.

Ако мерим ръста на просветното дело с ръста на годините, би трябвало да смятаме, че през периода от 1853 до 1944 година училището е направило грандиозни крачки в своето развитие. Нали са близо сто години! Но фактите говорят друго. Буржоазията не можеше да намери средства за народното образование. Нека да погледнем само една от последните г о д и н и на п е р и о д а — 1943 година. Училището е обзаведено само със самоделно направени чинове. За никакъв уред или апарат не може да става дума. 70 на сто от учителите са нередовни.

Социалистическата революция през 1944 година даде истински тласък на образованието в селото. Само за 20 години училището и учебното дело измениха напълно своя облик. Училището бе разширено, построи се физкултурна зала и две работилници.

За пълно задоволяване изискванията на политехническото обучение на разположение на преподаватели и ученици са кабинетите по биология, физика и химия.

В своята дългогодишна народополезна дейност училището е възпитало и обучило над 5 000 души. Наша гордост е, че между тях са имената на антифашистите Тодор Бонев и Иван Стайков. Тук се е учил и учителствувал един от най-активните дейци на Добруджанското революционно движение Дочо Михайлов. Учители и ученици тачат паметта на тези герои и се борят за довеждане докрай на тяхното благородно дело.

Стоян ПАМУКОВ
директор на училището

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Движението за комунистически труд на още по-широка основа

ПЪРВИТЕ семена на новото в ТКЗС „Станчо Саров“ в с. Калипетрово покълнаха през зимата на 1961 година, когато цялата страна научи за опита на съветската животновъдка Ирина Родина. Тогава първенците от кравефермата посетиха с. Слатина, Ловешко, за да изучат опита на слатинските животновъди. Виденото, чутото, наученото те решиха да приложат в своята работа.

Партийното и стопанското ръководство подкрепиха това ново начинание и го разпространиха и сред овцевъдите и птицевъдите. Те не се посрамиха—преизпълниха плановете си и станаха окръжни първенци. В края на годината Окръжният комитет на Партията организира школа за изучаване на опита им.

Първите носители на новото в с. Калипетрово станаха проводници и на една по-висша форма на социалистическото съревнование — движението за комунистически труд, с организацията на което в животновъдството, полевъдството, зеленчукопроизводството и лозарството се заеха отново партийният комитет и бюрата на първичните партийни организации. В полевъдството и лозарството две звена, в зеленчукопроизводството едно звено, под ръководството на агрономката и член на комитета др. Доца Тахнева и комунистите Никола Георгиев, Иван Манолов, Жеко Йовчев и Димитър Йоглов приеха условия да се борят за това високо звание. Освен тези звена, подпомогнати от партийната организация при животновъдството със секретар Христо Папазов и комунистите Георги Гаджев и д-р Георги Кънев, задължение поеха и колективите на кравефермата и свинефермата. Тези условия са поставени на видни места във фермите и бригадните клубове редом с обещанията и графиците.

Разгърнатата партийно-политическа работа във фермите, звената и сред механизаторите позволи на участниците в това движение да бъдат за пример в своята работа. Колективът на кравефермата с бригадир Христо Папазов при план да получи за първото четиримесечие 315 000 л краве мляко на дои 322 912 л при себестойност 0,15 лева на литър мляко. На държавата животновъдите продадоха вместо 206 т 273 т мляко. Свинефермата с началник Димитър Гавазов получи един килограм прираст от 5.200 кг концентриран фураж при себестойност 0,77 лева на кг. Полевъдните звена навреме и качествено извършиха разреждането и окопаването на пролетните култури, а тези от лозарството— кършенето, окопаването, възрзването и пръскането на лозята. Механизаторите от първа тракторно-полевъдна бригада работят по почина на Дойчо Колев и Диньо Грудев.

Общинският комитет на Партията, първичните партийни организации и стопанското ръководство правят съвместни проверки по това как се изпълняват приетите условия, преценяват какво трябва още да се направи и оказват помощ на място. Особено внимание те отделят на производствената квалификация на кооператорите, взаимопомощта и др.

Редовно всяка седмица се провежда „Ден на животновъда“, най-редовно се отчита социалистическото съревнование. Първенците Енико Савов, Христо Жеков, Димитър Липков и Слави Курдуманов предават своя опит на другарите си.

За първи път тази година животновъдите чествуваха заедно със семействата си Първи май и рождения ден на своя другар Енико Савов.

Заедно обаче с хубавото, което се върши от 150-те участници в движението за комунистически труд, се допускат и някои съществени слабости. Не са разяснени добре условията пред колективите. В село Калипетрово има много културни дейци, учители, агрономи и др., които могат да станат приятели на участниците в движението за комунистически труд и да им помагат за повишаване на тяхната култура. Те биха могли да изнасят пред тях интересни беседи по международни и вътрешни въпроси.

Ясно е, че е необходима по-конкретна и по-близка работа с хората. Нужно е да се използват и други форми на политическа работа, за да се постави движението за комунистически труд на още по-широка основа.

Колю ВЪРБЕВ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

ПРОВЕДЕНОТО национално съвещание на участниците в движението за комунистически труд има изключително значение за неговото по-нататъшно развитие и усъвършенстване. На съвещанието се направи анализ на постиженията и слабостите в работата по изпълнение на социалистическите обещания, по повишаване образованието и възпитанието на новия човек. Какво е извършено в това отношение в ДКК „Нектар“—Силистра?

Пред националното съвещание движението за комунистически труд в Консервния комбинат придоби наистина големи мащаби—десет бригади с 236 участника се борят за получаване на високото звание. Увлечен от тези челници на новия живот, работническият колектив на комбината до края на месец май постигна изпълнение на обемния показател 217 на сто и преизпълни даденото обещание с 58.5 на сто. Бригада „Христо Ботев“ от техническата работилница с отговорник Борис Бонев постигна значителни успехи. Всички членове на бригадата изпълняват дадените обещания. Хараламби Кръстев достига изпълнение на трудовите си норми 160 на сто, Петър Матеев — 151, Кънчо Киров—150, Михаил Добрев—140 на сто и т. н. Четирима души повишават образованието си по пътя на вечерното обучение, а 21 се стремят към званието „Ударник на комунистическия труд“. Подобна е картината и в много от другите бригади в „Нектар“.

Наред с хубавото, наред с масовостта на участието в движението в Консервния комбинат, в него се допускат и известни недостатъци, които го спъват. Така например недостатъчно са онагледени обещанията, дадени от бригадите и още по-недостатъчно се работи върху отчитането на тяхното изпълнение. Подобни слабости са допуснати в бригадите на Галиб Салиев, Кирил Кикимянов, Борис Бонев и др. Профкомитетът и комитетът на ДКМС не провеждат достатъчно последователни мероприятия за внасяне на ново съдържание в движението за комунистически труд, допуска се схематичност и формализъм при поемането на личните обещания за завоюване званието „Ударник на комунистическия труд“, не е разгърната обмяната на опит между бригадите-първенци и те не го предават на изоставащите. От своя страна административното ръководство не се занимава сериозно с отчитане на вложения труд, не се обяснява на новопостъпилите начина на заплащането, не се водят личните отчетни картони. Технико-икономическия съвет не разглежда навреме направените рационализаторски предложения и те вместо да се внедрят, залежават по папките. Такъв е случаят с предложението за замяна на италианските дефицитни релета с български.

Движението за комунистически труд в ДКК „Нектар“ е положено на масова, здрава основа, но съществуващите до този момент недостатъци го подкопават и му пречат да се развива нормално. Ето защо, необходимо е партийната организация и профкомитета да го поемат здраво в ръцете си и да търсят лична отговорност за срочното и качествено изпълнение на възложените задачи—нещо, което е занемарено и води след себе си нежелателни последици.

Илия СПИРИДОНОВ

РЕЗУЛТАТИТЕ ГИ ПРИБЛИЖАВАТ ДО ПАСПОРТА НА ТРУДОВАТА СЛАВА

СВИНЕФЕРМАТА на ДЗС „Янко Забунов“ е най-голямата ферма, от която се очаква да постъпят значителен дял от печалбата на стопанството за текущата година. Но зимните месеци не бяха благоприятни за продуктивността на животните, в резултат на което през първото тримесечие планът за приръста не беше изпълнен.

През месец април състоянието на животните значително се подобри и свиневъдите получиха радващи резултати, които се затвърдиха още по-убедително през последния месец.

Бригадата във филиал „Централа“ през май получи от свинете за угояване 612 грама среднодневен прираст, а от прасетата от подрастващите групи — 299 грама, резултати, каквито рядко са получавани в нашето стопанство. Един килограм прираст при угояването е получен от 3.737 кг концентриран фураж, а един килограм прираст при прасетата от подрастващите групи от 2.836 кг.

Добри резултати получиха и свиневъдите от бригадите във филиал Ножарево, които в свинеугояването постигнаха по 430 грама прираст, а при подрастващите прасета по 252 грама. Тези успехи надхвърлят значително приетите от колектива показатели по обещанието и помогнаха да се доближи изоставането от зимните месеци.

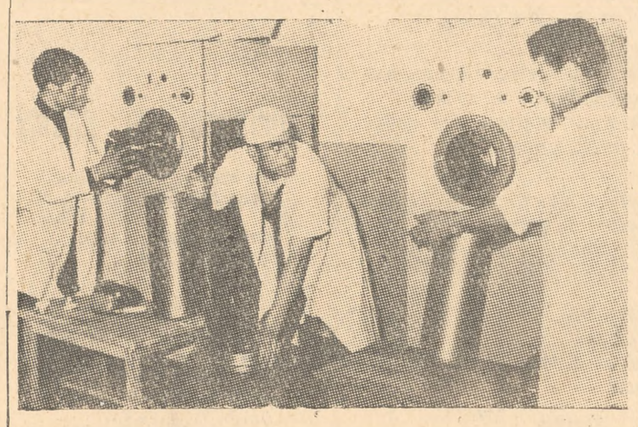
В редиците на първенците за месеца и изтеклия период отново се нареди бившият стотонник и носител на ордена „Червено знаме на труда“ Кръстю Бонев, който получи по 666 грама среднодневен прираст за месец май при план 400 грама и с натрупване по 456 грама прираст за отчетния период при план 400 грама. Добри успехи постигна и свинеугоителят от бригадата в Ножарево Иван Димитров.

Резултатите през последните два месеца показват по безспорен начин, че колективът е готов да води до край борба за завоюване Паспорта на трудовата слава в чест на юбилейната годишнина. Тези резултати са плод на упорит труд на ръководството на фермата и на целия производствен колектив, които приложиха комбинираното хранене, оказващо се за нашите условия най-резултатно.

Дял за тези постижения се пада и на двамата бригадири в свиневъдството и особено на бригадира Янаки Николов, който добре организира работата в свиневъдството.

При отчитане на горните резултати, колективът на свинефермата пое обезателство през юни да получи от свинете за угояване по 700 грама прираст, а от подрастващите прасета по 260 грама и няма съмнение, че това обещание ще бъде изпълнено.

Кирил ТАСЕВ

През настъпилия летен сезон, наред с разхладителните напитки, сладоледът се налага като най-търсения продукт. В Млекопреработване — Силистра за неговото производство са набавени специални машини, с чиято помощ дневно се приготвят около 230 кг сладолед.

НА СНИМКАТА: Кульо Иванов, Пенчо Парашкевов и Михаил Михайлов приготвят машините за работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

И в Босна беритба на тютюн

И кооператорите от село Босна започнаха беритбата на тютюна. Само на 15 юни те набраха и нанизаха 117 низи. Между звената най-много тютюн набраха тези на Хасан Белберов, Мехмед Ахмедов и Нури Османов. Беритбата на тютюна продължава усилено. С всеки изминат ден броят на низите се увеличава.

Ранното започване на беритбата на тютюна през тази година е гаранция, че планът на бригадата ще бъде изпълнен и далече преизпълнен.

Хюсеин РАСИМОВ

НАШАТА КОНСУЛТАЦИЯ ПО ОХРАНА НА ТРУДА

ВЪПРОС: Завършил съм Селскостопански техникум и работя като полевъден бригадир в ТКЗС. Следва ли да бъда осигурен по Кодекса на труда, да ми се признава трудов стаж и да получавам възнаграждение за образованието и в какъв размер.

Запитва: Димитър Димитров Николов с. Върбино

ОТГОВОР: Административният персонал, към който се числите и Вие, инженерно-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС са осигурени по Кодекса на труда от 1 юли 1961 година, като спрямо горните се прилагат разпоредбите на членове 17, 26, 35, 36, 49, 53, 55 ал. II, буква „а“, „б“, „в“, „г“ и „д“ чл. 59 до 65 включително; чл. 66 буква „а“, чл. 84 до 89 включително, чл. 91, 102, 103, 105 — 109 включително и чл. 119 от дял II, а също и дялове III и IV от Кодекса на труда.

Възнаграждението, което следва да получавате като бригадир се определя от общото събрание до 70 на сто от определеното възнаграждение на председателя на ТКЗС в трудодни, плюс 6—10 на сто за средно образование.

Допълнителното възнаграждение на агрозоотехническите кадри беше определено по щата на ОНС от държавния бюджет, съгласно т. 5 от 49-то постановление на Министерския съвет, начиная от 1. IV. 1957 година, но в това число не влизат бригадирите. Горното допълнително възнаграждение се отмени с т. 2 от 113-то Министерско постановление от 4. IV. тази година, считано от 1. IV. 1964 година.

Справка: Указ № 325 на Президиума на Народното събрание от 12. VIII. 1961 година „Известия“ бр. 65 от 1961 година т. 1 от Наредбата за уреждане правата на административния и инженерно-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС по Кодекса на труда, „Известия“ бр. 21 от 13. III. 1962 г., т. т. 3 и 4 от Министереко постановление № 77 от 14. IV. 1959 година, „Известия“ бр. 31 от 17. III. 1959 година и т. т. 11 и 12 на Окръжно за прилагане на 49-то постановление на МС и ЦК на БКП от 21. III. 1961 година „Известия“ бр. 48 от 14. IV. 1957 г.

Ст. СИМЕОНОВ
зав. инспекция по охрана на труда

СТРИЖБАТА НА ОВЦЕТЕ ЗАПОЧНА

МНОГО грижи положиха средищенските овцевъди през есенно-зимния сезон и пролетта за опазване на поверените им овце. Стремяха се винаги навреме да ги нахранят и напоят. Редовно поддържаха кошарите чисти и дезинфекцирани. В резултат на добрите грижи, агнилната кампания протече правилно. Животните бяха запазени от болести и смъртността сред тях е ниска. Телесното им състояние в момента е много добро.

Радостни са сега овцевъдите на десетте кооперативни стада в с. Средище от постигнатите успехи. Всеки ден те навреме изкарват овцете на паша. А след падналите обилни дъждове, земята се напои добре и навсякъде по пасищата има хубава трева. Редовните грижи за овцете и богатата паша са сигурна гаранция за преизпълнение плана за млекодоя, за която цел средищките овцевъди водят упорита борба.

Неотдавна те започнаха и стрижбата на овцете. Остригани са вече животните от три стада, като стрижбата продължава усилено. Планът за вълнодобива при първите три стада е преизпълнен. Така например при план 2.700 кг вълна овцевъдът Иван Моканов получи средно по 3.250 кг от овца. При същия план Николай Кирилов настрига по 2.800. Очаква се със сигурност и от всички други стада планът за вълнодобива да бъде преизпълнен. От шилките овцевъдите се надяват да получат над 4 кг вълна от животно.

За постигнатите до сега добри успехи голям дял имат животновъдният бригадир Георги Колев и ръководството на кооператива, които оказват постоянно помощ на животновъдите. Ето защо овцевъдите от с. Средище ще отстоят мъжки на обещанието си и ще посрещнат достойно 20-годишнината от великата социалистическа революция у нас, като преизпълнят всички планове в овцевъдството.

Георги КИРИЛОВ

НА КАКВО СЕ ДЪЛЖАТ УСПЕХИТЕ НА КАЙНАРДЖАНСКИТЕ СВИНЕВЪДИ

СВИНЕФЕРМАТА в село Кайнарджа от 3-4 години насам постига добри резултати в отглеждането на малките и ремонтни прасета, свинете за разплод и свинете за еднократно опрасване.

През 1963 година колективът на фермата получи от основните свине за разплод по 16.5 прасета, а от еднократните по 8.2 прасета.

Гледачът Атанас Белберов от поверените му 15 основни свине получи по 18.2 прасета и от 23 еднократни по 9.2 прасета.

През 1964 година Атанас Белберов и Иван Голев от поверените им по 25 основни свине от зимнопролетното прасило отбиха по 9.5 прасета от всяка една.

ПОСТОЯННАТА задача в работата на колектива на свинефермата в Кайнарджа е подобряване на продуктивните качества на свинете за разплод. За тази цел 4-5 дни след раждането на прасетата от пролетното прасило се маркират чрез татуиране всички женски прасета на по-продуктивните свине. При отбиването най-добре развитите от тях се отделят в ремонтна група от 150—200 броя. За тях се грижи отделен човек и им се осигурява подходящ режим на хранене и гледане. След като достигнат 10—11 месечна възраст и живо тегло 115—120 кг от тях се отбират най-добре развитите ремонтни свине и се предават на гледачите на основни свине за разплод. На всеки гледач, който отглежда 25 свине му се зачисляват по 20—25 ремонтни. Покриването им става при гледачите на основни свине.

От така отгледаните 23 ремонтни свине-първескини през 1963 година гледачът Атанас Белберов отби по 9.2 прасета на свиня, а Иван Голев от 20 свине по 8.8 прасета.

За получаването на по-жизнеспособни и по-голям брой прасета при раждането от значение е в кой момент на разгоненост ще се покрият свинете, кратността на покриване и режима на използване на нерезите. Покриването им се извършва след отбиването на прасетата при първата разгоненост. Свине, които са много слаби не се покриват при първата разгоненост, а на втората, след като възстановят част от загубеното живо тегло през периода на кърмене. Покриването на основните свине за пролетно прасило се извършва трикратно или двукратно с един и същ нерез, а свинете за еднократно опрасяване и основните за есенно опрасяване трикратно или двукратно с два нереза.

Всички условия, от които зависи получаването на повече и по-жизнеспособни прасета, колкото и добре да са запазени биха пропаднали, ако хранението на свинете не е на необходимото ниво. Когато не е осигурен достатъчно фураж намаление на дажбите не се прави пропорционално на всички категории, а само на свинете за угояване.

Една от най-отговорните и трудни работи в свиневъдството е отглеждането на малките прасета. Допусканите грешки при храненето и гледането на бозайничетата трудно се поправят или изобщо не се поправят. Главната задача е да се отгледат всички родени жизнеспособни прасета, като при отбиването на 60 дневна възраст достигат 15—17 кг живо тегло.

Постоянна грижа на гледачите е навреме да забозаят всички прасета. Послабите приучават да бозаят на предните цицки, а по-жизнеспособните на позадните, в които се образува по-малко мляко. До 4-я ден от раждането прехвърлят известен брой от прасетата, от свинете родили повече на тези родили по-малко прасета. Към 6-7-я ден започва да се чувствува недостига на желязо, след това на калции, а по-късно на белтъчините и другите хранителни вещества.

За да не заболеят прасетата от анемия още от 4-5 дневна възраст гледачите използват специално приготвен сироп, с който намазват цицките на свинята 2-3 пъти на ден преди бозаенето на прасетата. Сиропът се приготвя като на литър преварена вода се прибавя 2 грама железен сулфат, 1 грам меден сулфат и 3-4 супени лъжици захар. От 4-5 дневна възраст в специалните за бозайничетата боксчета се поставят подходящи и разделени на прегради коритца, в които слагат необходимите минерални вещества, препечено зърно, а след десетия ден и подходяща смеска концентриран фураж. Смеската се приготвя от ечемик 30 на сто, грах 20 на сто, шрот 15 на сто, царевица 25 на сто, пшеничени трици — 5 на сто, овес 5 на сто, готварска сол 1 на сто и 1 на сто креда. От 4-5 дневна възраст в подходящи коритца се поставя чиста с подходяща температура вода.

Това са основните въпроси, на които колективът при свинефермата в Кайнарджа обръща внимание. Това, което са направили не е нещо ново, а приложение на установеното от зоотехническата наука и опита на първенците.

Иван РУСЕВ

ФУТБОЛНА ВЪЗДИШКА

Нула... Нула... Два геврека.
Пак на сухо, пак без гол
от Севлиево полека
се завърна „Доростол".

Дано тука във Силистра
добруджанското небе
ни помогне да прочистим
пътя си към група „Б".

Дано... Дано... Дано значи,
триста пъти пак „дано"!
Само чуждите играчи
да не кажат:— Ядец, но...
Ох, дано!..

ЗАПАЛЯНКО

Съвети

КООПЕРАТОРИ от с. Паисиево, не бъдете толкова наивни в тези горещи дни да берете тютюна, а направете следното: вземете един голям чук, една свободна каруца и вървете в мелницата, която бездействува. Там джастапраста — начупете колкото се може повече железарии, натоварете ги в каруцата и ги предайте на „Вторични суровини". Държавата ще бъде осигурена с метал, а вие с банкноти. Така постъпват умните паисиевци. Така постъпиха и трима души от вашето село, на които очакваме в най-скоро време да съобщите имената, за да ги посочим във „Осата". Ясно, нали? Чука грабвайте и право на мелницата! Там са трудодните!

* * *

ИЗПОЛЗВАЙТЕ случая да се поучите от опита на паисиевския касиер на киното, който ще ви обясни как се задигат пълни чували с царевица от кооперативния хамбар в с. Зебил.

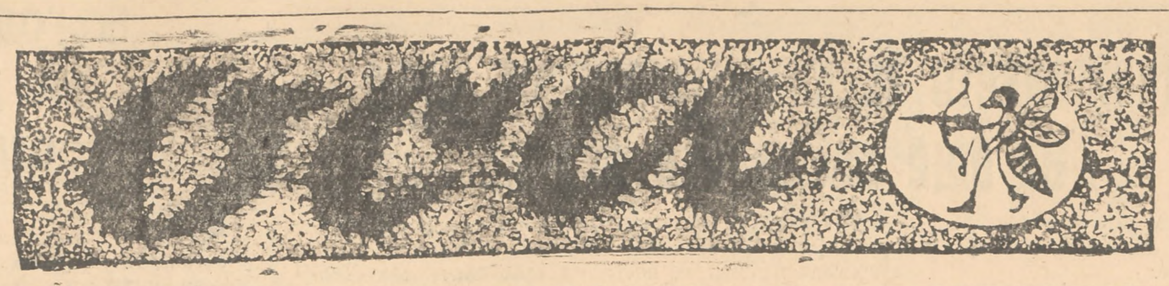
Опитът се прилага при всеки удобен случай, стига да не ви хванат, както е станало с касиера.

В епохата на найлона

Хр. Велчев

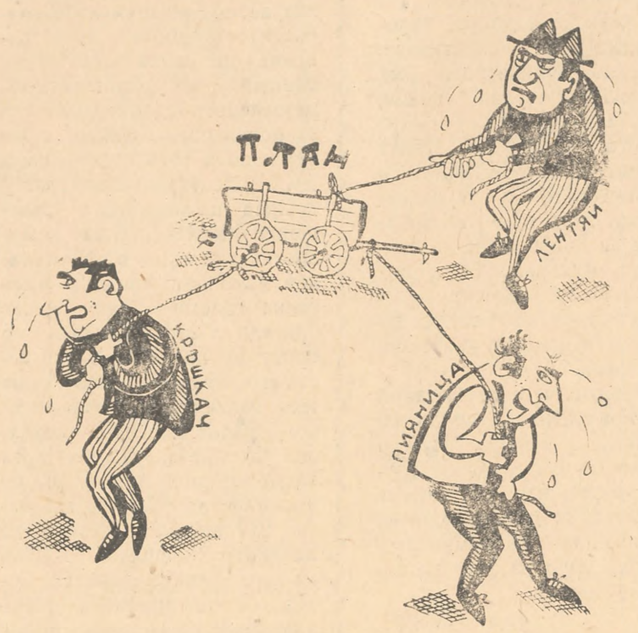

— Ние търсим да не се пере!..

Басня

Ст. Гроздев

за орела, рака и шуката...

ДЕ МОТИКА, ДЕ...

В с. Чернолик не са окопани трети път 9 000 декара царевица.

Лика си му е прилика,
па макар и в слънчев пек,
да върти сега мотика
в блока селския човек.

Царевицата обаче
в това село Чернолик
в гъсти буренаци плаче
и надава жален вик:

—Дъждовете подмладиха
всеки бурен и трева.
Те във обръчи ме свиха
и раста едва-едва...

—Как, кажете вий, тогава
добив искате голям?
Уж култура съм за слава,
а забравихте ме. Срам!

— Хора, тежката мотика
развъртете по мерак!
Само пот когато блика,
добиви ще има пак!

ПАНЧО

МИЛА КАКО ОСИЧКЕ,

Децата от Силистра всички в слънчевия пек обилно сълзи ронят жално-мило. Плуват възрастни спокойно в това лято жежко, знойно, а басейнът за децата във строеж е до средата. Две години вече стана, май удавил се е плана нейде в папки по бюрата.

Ти, Осичке, брат бъди ни, че сама дори да минеш днес край детския басейн, ще съзреш, един разсеян самсамичък млад работник, разсъблечен там по потник, да работи и да пее. Стига! Вече ни додея! Де е краят ни кажете, чичковци от ГНС-то? Дали срокът е при вас удавен или пък в БСФС забравен, ний не знаем, че сме малки, ала стига залъгалки. Всеки иска днес да плува, всеки иска да спортува, а вий с вашите „рекорди" пак трошите нервни корди. Я се здраво заловете и басейна довършете, че не му се вижда края, а пък всички ние желаем във басейна да играем

Лично аз си плувам скрито в старо дървено корито, и редовно в него влизам, ала нищо не излиза.

Туй е факта днеска, како! Знай, че отговора чакат аз и двете ми сестрички — пионерки-ученички — и безброй, безброй дечица. Всички.

Написал по поръчение:
Цецо ПЕЦОВ (плувеца)

Епиграми за драми

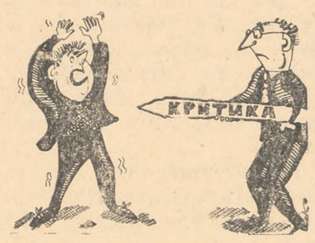
Ст. Гроздев

След премиерата на „Дездемона"
доволен беше режисьорът—
харен мъж.
Остана публиката във салона.
Навън валеше дъжд.

* * *

След постановката на тая пиеса,
която никой не хареса,
поетът с право словото „театър"
започна да римува с „вятър".

Драгомир ПАНОВ

Намерил му КОЛая

ОТНОШЕНИЕ — НУЛА ДИОПТРА

СИЛИСТРА. Магазин за поправяне на очила. Поръчките приема някакъв човек със сериозен вид. Той човърка стари рамки със съсредоточеност на средновековен звездоброец и не отвръща на поздрава ви. Чакате търпеливо да ви обърне внимание. След няколко минути заговаряте:

—Другарю, нося за поправка...

Мълчание.

След още няколко минути:

—Другарю, поставете ми две ед накво тъмни стъкла на очилата, че моите се счупиха.

—Почакай малко де! —сопва ви се мъжът на „ти"— Не—видиш ли, че съм зает.

—Ама моля ви се, бързам сега. Приемете ги, а утре ще мина да си ги взема.

—Бре, утре! Бързаш много. Ела през октомври!—отвръща мъжът.— Едно време дядо ти все с очила да не е ходил.

Сега е юни и вие не разбирате отговорът шега ли е или истина.

ДИОПТРОВ

На селскостопански теми

МОИ търпеливи читатели, днес ще ви запозная с понятието развъдно-подобрителна работа. Това понятие говори само за себе си и е ясно, че се прилага в животновъдството. Например, имате в стопанството слабопродуктивно стадо, чиито крави дават малко мляко и слаби телета. Известно е, че не всяка крава може по една кофа мляко да дава на едно доене. Тогава?... Тогава се закупуват за стопанството крави или юници (червено говедо), които хем много мляко дават, хем като се заплодят с породист бик, увеличават кооперативното телепотомство. Ела тогава гледай реки от мляко и стотици тонове месо!

Така постъпиха и в с. Межден. Пратиха, хора които ходиха чак в Пловдивско и докараха 80 юници (пак червено говедо). Но тъй като нямаха съответен породист бик-разплодник, пуснаха при юниците едно местно биче, което развали цялата развъдно-подобрителна работа. Получи се значи развъдно-незадоволителна работа.

Сега в Межден се тюхкат по този случай и хвърлят вината върху бичето, което не е в състояние да заплати загубите на стопанството и вероятно, ако се наложи, ще ги заплати със собствената си кожа в Месокомбината.

Това е по въпроса за развъдно- подобрителната работа, която е в пълна противоположност на незадоволителната такава..

ОСАТА

Пее градският пионерски хор

НА 19 ЮНИ силистренската общественост беше зарадвана от една нова по рода си проява в нашия град. За пръв път изнесе свой концерт изграденият преди около една година градски хор при пионерския дом в Силистра. В програмата участвува и струнният оркестър от Детската музикална школа при образцовото народно читалище „Доростол".

ИЗРАСТВА БОДРА СМЯНА

ПРЕДИ две-три години опитите да се изгради градски пионерски хор излязоха несполучливи.Но тази година с активната намеса на Градския комитет на Българската комунистическа партия и отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет такъв хор бе създаден. За негов диригент от януари месец бе привлечен опитният диригент и талантлив композитор от гр. Варна Арам Берберян. Много труд бе положен за организирането на хора. Но днес, след като първият концерт му донесе първите успехи, се вижда колко нужен е бил той и колко несправедливи са били в в недоверието си към него някои родители.

Още с излизането си градският пионерски хор направи приятно впечатление, спокойно и уверено започна своята програма. Настроението, с което децата запяха „Песен за мира", завладя салона.

С особено майсторство бяха изпълнени песните „Страна тъй любима" от Дунаевски, песен със сложна фактура, „Свирец" от Арам Берберян, „Гайдар" от Св. Обретенов и „Кукувичка" от Г. Димитров. Някои от тях не случайно бяха бисирани.

В работата на колектива има много сериозни постижения. Типичното за нашите пионерски хорове да пеят силно, тук е преодоляно. Добита е приятна мека звучност— гаранция за напредъка на хора. Хубавата артикулация и вокализиране пък допринасят за постигане на чиста интонация и ясна дикция. Разбира се, още не са избягнати някои слабости. В изпълнението на някои песни личи небалансираност. Третата партия на места се губи. Докато пианисимото е постигнато много чисто и хубаво, фортето е слабо.

Съпроводът на пиано от Красимира Талигарова спомага много за цялостната добра изява на хора. Талигарова проявява радваща отзивчивост, чувствителност.

След този безспорен успех би трябвало отдел „Народна просвета" да окаже още по-голямо съдействие за попълване на състава на хора поне до сто души.

Топлите приветствия, които представителите на Окръжния и Градския комитет на ДКМС отправиха към хора, както и думите на диригента на хор „Седянка", бяха израз на увереността, че от младите пионери ще израсне бодрата музикална смяна в нашия окръжен трад.

Станьо БЕНЕВ
директор на Детската музикална школа в Силистра

РАДВАТ РЕЗУЛТАТИТЕ от писмените изпити по български език!

ПИСМЕНАТА култура на широките народни маси и нуждата и умението им да общуват с книгата са несъмнен и най-категоричен критерий за духовния ръст на всеки народ, а едновременно с това и най-мощният лост за придвижването им напред към заветната мечта на човечеството — комунизма.

От години насам с цената на много труд, старание и търпение в нашия окръг се води упорита работа от много преподаватели в средния и горен курс за развитие на висока езикова култура, но едва през тази учебна година писмените изпити за завършен VIII и XI клас показаха, че този проблем е решен в своята дълбока същност, макар и не ликвидиран веднъж завинаги като трудност и слабост на нашето образование, тъй като за съжаление зависи от индивидуалното отношение и можене на всеки отделен преподавател и за всяка година дори поотделно на един и същи преподавател.

Писмената култура и на най-слабия ученик през тази учебна година е много по-висока от тази на добрия ученик отпреди 6-7 години. И това се дължи на упорития и добре осмислен труд през цялата учебна година.

Най-добри постижения в процентно отношение показаха за XI-те класове учениците от Дулово, следвани от тези от I и II гимназия — Силистра, с преподаватели: А. Апостолов, А. Огойска и Ив. Жеков, а за VIII-те класове учениците от I и II гимназия с основни преподаватели Ст. Пеев и Д. Радева.

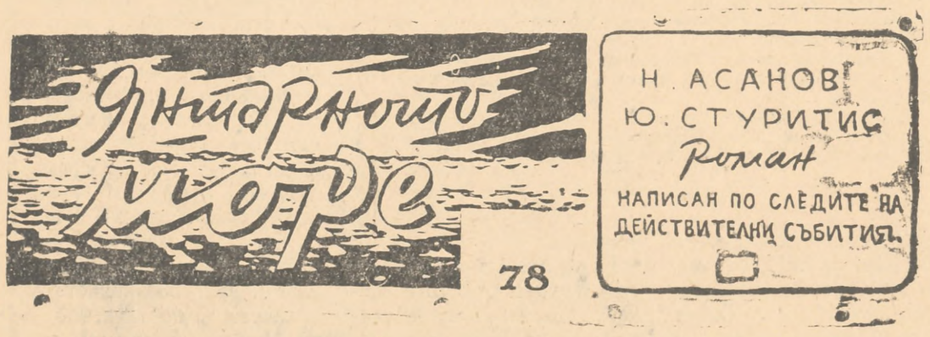
Просъзтяват се от умиление и гордост не само компетентните лица, които проверяват, но и всички, които се докоснат до писмените работи на най-малко 50 на сто от всички ученици от VIII и XI клас на тези училища. Естетическото оформление, почеркът, разположението на заглавия, цитати и нов ред, чистота; правописът; овладяната до съвършенство пунктуация, изразяваща и най-тънките логически отсенки на мисълта и емоционалната оцветеност на отношението; гъвкавостта и богатството на езика; политическата оценка, облъхната от естествен и вълнуващ патос; умението да се тълкуват със значителна задълбоченост и индивидуална отсененост в дълбоко единство на идейно-емоционалното съдържание и художествената форма; както и подчертано показаната с много по-широките от програмните изисквания литературни знания любов към литературата като учебен предмет и като изкуство, предизвикват истинско задоволство.

Особена радост доставят писмените работи на осмокласниците. Задачата, зададена на писмения изпит от отдел „Народна просвета" след широки наблюдения в целия окръг върху работата на преподавателите и развитието на учениците даде отлични възможности всеки ученик да пише конкретно, съсредоточено и да покаже степента на овладяване на най-голямото човешко достижение — писмената култура и нейната най-висока изява — художественото произведение.

Развълнувани и завладяни чрез двата прочита, направени в момента на изпита от непосредственото общуване с прекрасния разказ на Йордан Йовков, зададен за анализиране на основата на темата „Разказът „Серафим" — израз на моралното превъзходство на бедняка в епохата на капитализма", учениците са писали леко и убедително, водени от големия майстор на словото, както и от дадения в помощ добре обмислен план.

Като се отчете голямата и мъчно победима трудност да се овладеят: един хубав почерк, в тънкости своеобразната пунктуация, не винаги поддаващa се на категорично вместване във възможни калъпи-закони, но крайно необходима и силна да изрази, от една страна логическото и емоционално съдържание на мисълта и от друга — индивидулното им нюансиране, може да се прецени колко много труд са положили и колко много благодарност заслужават преподавателите от своите ученици и от цялата общественост.

Теодора ТАЛИГАРОВА
ст. инспектор по бълг. език при отдел „Народна просвета" на ОНС

— Е, Будрис е предвидлив човек...

—А ако тези, двамата разкажат, че с тях е имало още хора? Ще започнат да търсят групата на Будрис, да претърсват горите, да арестуват съчувственици на нашата борба. И най-главното, чекистите вече са успели да узнаят за нашите морски операции. Те също не са глупаци и ще измъкнат от Тома и Адолф всичко, което ония знаят... Сега ще се наложи да обмислим, как да възобновим нашите връзки с Прибалтика.

Лидумс предпазливо запита:

— Ще се състои ли моята среща с Маккибин?

След първата среща с Маккибин, Лидумс помоли Силайс да предаде на работниците от „Сикрет Интелидженс Сервис" молбата му. Лидумс иска да чуе в тяхното изложение разказ за „Движението на съпротивата" в страните от Западна Европа, за плановете за подривната работа в бъдещата война на територията на СССР. Той би искал, каза Лидумс, да предаде този опит на групата на Будрис...

Тази идея се хареса на Маккибин, въпросът беше само в това дали е време сега да се напомня за това, след такъв печален провал.

— А какво са за англичаните някакви Том и Адолф? Те хвърлят в такива работи нас или немците, а сами получават наградите, ако работата успее, или крещят за нашата неспособност, ако сме се провалили! — с болка отговори Силайс. — Утре ще напомня на Маккибин за вашата молба. Аз мисля, че този провал трябва да ги подтикне на инструктаж. Ако Том и Адолф бяха по-добре обучени, те, може би, не биха попаднали в капан!

Като допи своя коктейл, Силайс, каза:

— Време е да вървя. Жената ще се безпокои. Ние сме поканени да посрещнем Нова година. Ах, дявол да го вземе, колко неудачно посрещане! Ако не беше този дяволски провал, вие днес бихте посрещали Нова година заедно с колегите по школа! А сега и тях се наложи да прехвърляме бързо на друго място! — искрено съжаляваше той.

—Нищо, аз с удоволствие ще прекарам сам! — утеши го Лидумс.

— Да, аз знам тази ваша способност — да бъдете винаги сам със себе си! — поласка го Силайс.

Но, изглежда, мисълта за бедния съотечественик, принуден да прекара в пълно усамотение такъв весел празник, здравата гризеше Силайс. Не мина и половин час след заминаването му и в стаята почука едно момче, то влезе, оставяйки в протегнатите ръце огромен пакет.

— Мистер Казимир, това е за вас от мистер Силайс! — тържествено провъзгласи момчето.

Като получи бакшиш, момчето изчезна. Лидумс се зае да изучава съдържанието на пакета.

Там имаше малка изкуствена елха, свещи, бисквити, шоколад, бутилка вино, набор малки играчки и украшения. Лидумс от душа поблагодари на Силайс.

Лидумс се зае да украсява елхата. Нему и в действителност не се искаше никого да вижда в този многомилионен град. Новата година е хубава в родното семейство, сред приятели, когато всяко желание звучи от сърце, когато ти се иска щастие за околните. А тук той можеше да говори със своите близки и приятели само мислено.

Точно в дванадесет през нощта той запали свещите, включи радиоприемника. Говореше Рига.

Лидумс изведнъж се почувствува за миг заобиколен от приятелски лица, от шумни другари, от ярка празнична светлина.

(Следва)

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

„РАКОВСКИ (СЕВЛИЕВО) — „ДОРОСТОЛ" (СИЛИСТРА) 0:0

За привържениците на футбола срещата между отборите на „Раковски (Севлиево) и „Доростол" (Силистра) на 20 юни за влизане в „Б" РФГ беше едно дългоочаквано събитие. Защото те добре знаеха, че резултатът от първата среща ще предопредели щастливия отбор — новият член на „Б" РФГ.

На стадиона в Севлиево доростолци се представиха пред многобройната публика в традиционния си състав: Божков — Дечев, Л. Йорданов, Петков — Митев, Мирчев — П. Йорданов, Стоянов, Методиев, Бонев, Османов. Трябва да се отбележи, че домакините бяха създали добра организация за мача. Непосредствено преди съдийския сигнал гостите от Силистра бяха приветствувани с „добре дошли" по радиоуредбата. Това допринесе срещата да протече при добра обстановка.

Ако трябва да се даде известна оценка на играта на доростолци, откровено трябва да се каже, че те бяха по-добрият, по-техничният, по-обиграният отбор. Това потвърди особено много тяхната игра през първото полувреме, когато съумяха да наложат предварително обмислената си тактика и да накарат противника си да играе така, както желаят. През първите 45 минути те играха с къси технични подавания, обработваха продължително време топ ката и с това пречупваха стремежа на домакините да играят бързо и динамично, с дълги прехвърляния. Затова те имаха преимущество през първата част на играта. И ако нападателите ни бяха съумели да реализират създадените положения, победата можеше да се реши в наша полза. А положения за отбелязване на гол имаше, но те бяха проиграни от Османов, Стоянов, П. Йорданов. Този мач изтъкна още веднаж, че нашите нападатели не умеят да стрелят точно във вратата. В последната минута на полувремето Методиев успя да се отскубне от противниковата отбрана, отправи силен удар, който за съжаление намери напречната греда.

Макар че през първото полувреме доростолци играха в защитен вариант, те имаха изгодни положения за отбелязване на гол. Нападателите, водени добре от Методиев, застрашаваха вратата на гостите. Очакваше се, че и през второто полувреме те ще съумеят да запазят този стил на игра, но това почти не им се удаде. Може би защото техните противници заиграха понападателно. Почти целият наш отбор се върна в отбрана. Имаше минути, когато пред вратата ни ставаше много „горещо". И ако гол не беше отбелязан, най-голяма заслуга за това има Л. Йорданов, който игра изключително добре, и всички останали бранители. Божков спаси няколко удара отблизо и опази вратата си от гол. „Доростол" можеше да се завърне от Севлиево с хубава победа. Но и равният резултат ни дава право да вярваме, че в Силистра нашите състезатели ще напуснат стадиона с победа, което ще им открие пътя към групата, към по-големия футбол. Те вече познават добре своя противник. Тук трябва да се играе на всяка цена за победа. А това означава, че тактиката на игра трябва да се промени — трябва да се играе преди всичко нападателно.

Многобройните привърженици на кръглата топка вярват, че на 27 юни нашите състезатели ще постигнат победа. И те им я желаят от все сърце!

Светослав ИВАНОВ

КОНЦЕРТИ ЗА ВСИЧКИ

Преди около една година в Силистра бе създаден градски духов оркестър при читалище „Доростол", който играе все по-голяма роля за музикално-естетическото възпитание на трудещите се и разнообразява техните вечери след трудовото ежедневие.

Напоследък духовият оркестър все по-често изнася за силистренци концерти на открито — в Дунавския парк, пред читалищната сграда и другаде. Особено задоволство предизвикаха последните му два концерта на 16 и 17 т. м. Под диригентството на Петър Карагеоргиев оркестърът изпълни творби от Верди, Росини, Петко Стайнов и др., както и народни хора и танци, които бяха приети с голямо внимание.

Силистренските трудещи се с право могат да се надяват, че градският духов оркестър при читалище „Доростол" и занапред, особено през летните месеци, ще разнообразява вечерния им отдих с прекрасни изпълнения на класическа и народна музика.

Г. АНГЕЛОВ

ОБЯВА

ДЗИ—окръжен клон Силистра, съобщава, че в клон Тутракан има вакантна длъжност участъков инспектор.

Иска се висше или средно по специалността образование. Трудовото възнаграждение съгласно щатното разписание, начинаещ—75 лева.

Окръжен клон на ДЗИ—Силистра

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ София БИБЛИОТЕКА ДУБЛОСИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 74 (782) | Петък, 26 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПЛАНЪТ ЗА ПОЛУГОДИЕТО Е ИЗПЪЛНЕН

На 22 ЮНИ т. г. промишлеността в Силистренски окръг изпълни с осем дни предсрочно шестмесечния си план. При планирани 23 588 000 лева,се отчитат23 600000 лева, като до края на периода ще се произведе промишлена продукция за още 1 000 000 лева.

В колоната на първенците за това шестмесечие влязоха ДМЗ „Стомана", Промкомбинат „Камъшит", ДКК „Нектар", ДИП „Липа", ДПП „Винпром, ДСП „Млекопреработване", „Горско стопанство", Месокомбината, ТПК „Съединение" и Промкомбинат — Дулово. Ентусиазираните трудови колективи на тези предприятия ясно съзнаваха важността на поставените им от Партията и Правителството задача.

Със своя самоотвершен труд те произведоха големи количества разнообразна продукция, г о л я м а част от която е предназначена за чужбина. Ръка за ръка с количеството вървеше и качеството, Тези два фактора допринесоха много за внасянето на големи суми в народната каса за повишаването благосъстоянието на нашия народ.

В отговор на Възванието на ЦК на БКП към българския народ за достойно посрещане на Двадесетгодишнината на Девети септември, трудовите колективи на промишлените предприятия от окръга дадоха обещания за преизпълнение на производствените си планове. Гаранция за тях станаха приетите в началото на годината организационно-технически мероприятия и своевременното им изпълнение.

Друга причина за изпълнението на шестмесечния план е по-високото напрежение в работния процес, което се чувствуваше през цялото време. Негов израз е кипящото съревнование между отделни работници, между бригади и цехове. Във всяко едно предприятие се следеше по участъци за изпълнението на производствените показатели. Голяма роля изиграха периодичното обсъждане в партийните организации на постигнатото.

Рационализаторското движение, обявения поход „Техника вместо ръчен труд!", борбата за пълното използуване на производствените мощности и разкриването на техните места в производството — това са също големи фактори за предсрочното изпълнение на шестмесечния план. То е прекрасен дар, поднесен от нашите предприятия на Родината в чест на нейния голям празник.

ПРЕД ЮБИЛЕЙНАТА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА

На упорит труд за блестящи успехи!

ДА ОСИГУРИМ ПОЛУЧАВАНЕТО НА ВИСОКОКАЧЕСТВЕНА ПРОДУКЦИЯ ОТ ТЮТЮНА

През последните две години интереса към тютюна в нашия окръг се повиши. Особено добри резултати се получиха от отглеждането му през миналата година. При план 1 940 тона стопанствата произведоха 4 405 тона тютюн или изпълниха плана повече от два пъти. В резултат на това постъпиха в повече 4 190 000 лв от продажбата на тютюна, 3 912 000 лв от премии и много други награди. Най-много тютюн произведе Дуловското стопанство, което при план 135 тона предаде 382 тона. А най-висок добив получи бригадата на село Гарван 262 кг от декар и средна изкупна цена 1.81 лв.

Тази година при план 30 700 дка, от които да се получат 4 080 тона тютюн, тютюнопроизводителите засадиха 47 000 дка, от които при подходящи условия може да преизведат 7 000—8 000 тона тютюн. Само от преизпълнението на площта от тютюна кооператорите ще получат 207 000 лв премия, а от преизпълнение на продукцията се очаква да получат допълнително около 5 500 000 лева премия.

И това е напълно възможно. При нас е застъпен най-високодобивният сорт тютюн „Остролист". Площите бяха засадени и окопани навреме. Растенията се развиват добре. А и кооперативните стопанства понесли големи загуби от житната дървеничка, от градушки и пороища, за компенсация разчитат почти само на тютюна и насочват всичките си усилия към него.

От тютюна се очаква богата реколта, която трябва да бъде запазена, прибрана навреме и съхранена добре. Нейното качество в голяма степен зависи от навреме проведените мерки за борба с болестите и вредителите, от навременното й прибиране, правилно изсушаване и съхранение. От непрекъснатите валежи напоследък най-хубавите и ранни тютюни в ТКЗС — Добротица, Иширково, Окорш и други са нападнати силно от дивия огън и някои виросни болести, които унищожават напълно 2-4 листа на растения. Тази опасност при наличието на роси и превалявания застрашава всички тютюнопроизводни стопанства. Като се има предвид, че дивият огън действува бързо и опустошително, площите на тютюна веднага трябва да се прегледат и където се установят засегнати от болестта листа или пък такива годни за бране, веднага да се откъснат. Силно повредените да се изгорят, а другите изсушат на площадка или на низи. С това ще се постигне по-голямо проветряване на растенията и ще се намали контакта с почвената влага, с което ще се ограничи разпространението на болестите.

Веднага след първото бране наличните хармани от див огън трябва да се напръскат с един процентов бордолезов разтвор. След това всички площи да се напръскат комбинирано с аспор и интратион за предпазване от поява на мана и за унищожаване на трипса и листните въшки, които разпространяват много вирусни болести и понижават качеството на листата.

Браненето на тютюна започна още на 12 юни. Първи го започнаха стопанствата в Малък Преславец и Сокол и в някои други стопанства на окръга беритбата вече започна и са набрани над 10 000 низи. Но на много места все още се забавя обирането на първите 2-4 листа. То трябва веднага да се извърши особено там където има наличие на болести. Ръководството на стопанствата трябва да вземат мерки, да не допускат разваляне на готовите листа, а да организират бързото им обиране. Миналата година в ТКЗС Бабук и в някои други стопанства беритбата изоставаше, а това водеше до влошаване качеството на продукцията.

Още отсега трябва да се вземат мерки изсушеният типов тютюн да се складира така, че да може да се изнесе от складовете пръв, тъй като най-напред ще се манипулира. Не бива да се допуска грешката на някои стопанства да го струпват в дъното на складовете, където се затрупва от по-късните ръце и се манипулира накрая. А той най-лесно поглъща влага и при суха есен се подава най-лесно на манипулация.

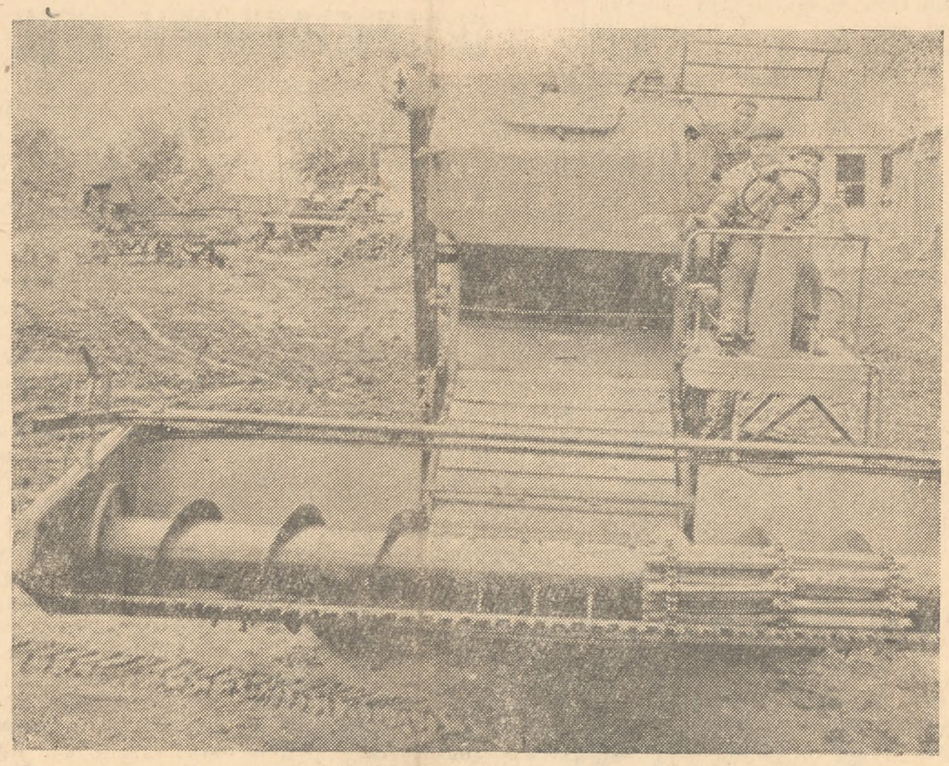
За получаването на висококачествена продукция необходимо е стопанствата да разполагат с достатъчно сушилни. За около 4 800 тона сух тютюн в нашия окръг са осигурени необходимите сушилни и складови бази. Но за останалите 3 000 тона очаквано производство такива няма. Строеж на нови сушилни складове се предвижда, но необходимите материали още не са доставени, тъй като бяха отпуснати едва този месец.

Освен планираните 19 склада и 4 навеса, много стопанства имат желание да построят извънпланови, но липсват достатъчно материали. Необходимо е Управлението на селскостопанското производство и Материално-техническо снабдяване да окажат помощ на стопанствата като веднага организират доставката на гвоздеи, тел, ритловици, полиетилен, черна хартия, канап и други.

По-рентабилно е производството на големи тютюневи складове с 4 спуснати навесни козерки около стените, отколкото строителството на отделни навеси. Те са по-скъпи, но вложените в тях средства се възвръщат само за една-две години за сметка на оня тютюн, който би останал необран на полето или похабен поради липса на подходящи складови помещения.

В стопанствата от окръга се допуска обща слабост при низането на листата. Агрономите и бригадирите с оглед на икономии карат кооператорите да слагат по една-две игли повече тютюн на низа. С това само се задържа сушенето и се влошава качеството. Низането трябва да бъде рехаво, като листата едва се допират с нервите. При това положение се увеличава и капацитета на използването на рамките и на сушилните, тъй като листата изсъхват по-бързо. А се получава и по-високо качество.

Тютюнът е най-важният резерв за компенсиране на загубите и стабилизиране заплащането на труда в ТКЗС. Затова вниманието към него не трябва да ослабва, а да се засилва. Ръководствата на стопанствата не трябва да допуснат нито един лист необран или похабен, поради неправилно сушене и съхраняване.

С вълнение комбайнерът Стоян Добрев от ТКЗС—Средище потегля с машината към ечемичните блокове да жъне.

На добър път!

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

И в ДЗС — Нова Черна беритба на тютюн

Много грижи положиха през тази година работниците от тютюневата бригада с бригадир Илия Котленски в ДЗС — Нова Черна за отглеждането на тютюневия разсад, за навременното му разсаждане на полето.

Преди няколко дни работниците от бригадата навлязоха в тютюневите блокове и започнаха беритбата на най-долните листа. Те набраха и нанизаха първите 500 низи.

Ранното започване на беритбата на тютюна през тази година и няколкогодишния натрупан опит от работниците на тази бригада са двете най-важни условия, които гарантират изпълнението на поетите обещания. В помощ на работниците е и цялото ръководство на стопанството, което се стреми да осигури необходимите условия за правилното сушене и съхранение на тютюневата реколта.

Илия ГРОЗДАНОВ

ДУЛОВСКИТЕ ОВЧАРИ ПРЕИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

СЪС СВОИТЕ постижения дуловските овчари са прочути не само в района на кооперативното стопанство, но и в целия окръг. Години наред, те редовно изпълняват и преизпълняват плановете и дадените пред Партията обещания. И тази година те приеха дадените им планове с твърдото убеждение, че ще ги изпълнят и преизпълнят, защото овцете им бяха добре подготвени още от миналата година, навреме бяха заплодени и подхранени и с добро телесно състояние.

Но за овчарите най-трудните дни са зимните. От дългогодишния свой опит, дуловските овчари знаят, че изпълнението на плана от агнета и млякото зависи много от грижите, които ще се полагат за овцете през периода на агненето. И тази година през този период те денонощно бяха във фермата, прекараха много безсънни нощи и преодоляха много трудности, докато с успех приключи тая най-важна за тях кампания.

Но тези дни когато се прави равносметка за труда дуловските овчари са радостни, защото трудът им е богато възнаграден, защото с чест са изпълнени дадените обещания. Планът за агнетата те преизпълниха още пролетта, като от повернте им овце вместо 908 агнета получиха 1104 агнета. Към 20 юни те изпълниха и годишния план за млякото като надоиха над 39 тона овче мляко. Още от първите дни от стрижбата на овцете те видяха, че чувствително ще се изпълни и планът за вълната, защото нямаше овчар, който да не си преизпълнява плана, а първенците на фермата тази година получиха рекордни за стопанството добиви от вълна. Така например овчарят Раиф Тихлев с неговия другар от повернте им 200 овце при план 766 кг вълна, получиха над 1000 кг, или средно по 5 кг на овца, а Вълчо Радев от 110 овце, при план 362 кг, получи 504 кг вълна— близо по 5 кг. на овца. Още по-големи са в това отношение постиженията на гледача на кочовете за разплод Христо Николов, който от 27 коча при план 242 кг, е настригал над 300 кг вълна или средно по над 11 кг на разплодник.

Добри постижения имат и гледачите на шилета Реджеб Салиев, Петър Халев, Халил Халилов и др. Сега опитните овчари усилено подготвят своите овце за следващата година.

В чест на двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас,те в срок и качествено ще приключат със случната кампания при овцете, което ще бъде здрава предпоставка за техните успехи през следващата година.

Хаккъ РУФИЕВ

ВРЕМЕТО ИЗОСТАВА

ТЕ ЛЕТЯТ, бързат да изпреварят чудното време! Да запишат още едно велико дело в летописа на своя живот на възмъжаване и крепкост в бъдниите. Нали иде и празник — голям, велик!

Двадесет бригади за комунистически труд се надпреварват! Шега ли е туй?! Двеста и двадесет души — мебелисти, шлосери, стругари, леяри, юрганджийки работят — като хали, с неутолима жажда за труд. . .

Как мислиш, ще повярваш ли, че изпреварват времето? Огън момчета има в бригадите. Ала най-чудни са старите — бай Дионис Янков, Басри Исмаилов, Димитър Шекерджиев, Димитър Дичев, Гецо Дянков, Марин Стоянов, Николина Йовкова—все хора с посребрени, бели коси, уморени от годините, но в очите им свети пламък, по-жив и по-ярък от ярката и буйна младост на Иван Русев, Иван Генков, Георги Рацов. А над тях виси ръст Петър Дичев, Георги Неделчев, Георги Дамянов. Все умни, дисциплинирани, висококачественици!

Двадесет бригади! Двадесет ясни пламъка горят в цеховете на Промкомбинат „Трансмариска" в Тутракан, край могъщия Дунав. А след работа, когато умората тегне на плещите им, весело и със смях те излизат от стихналите цехове и бързат да се опият от ведрия полъх на вечерта, която ляга над града.

Изпреварват ли? Не! Просто летят през времето, за да достигнат по-бързо от всички светлия ден—Девети септември. В устремен полет са разперили криле бригадата за комунистически труд на Иван Русев, на Коста Дичев, Киро Неделчев, на Ангел Дердемецов, Марин Стоянов, които вече изпълниха шестмесечните си планове.

Момчетата от бригадата на Иван Русев, все отлични мебелисти, изпълниха шестмесечния си план 105 на сто. Те произведоха над него продукция за повече от 2 000 лева. Скоро и юлския ще изпълнят, който е 3 100 лева. Въпреки упорития си труд те не успяха да задминат бригадата на Ангел Дердемецов, които отчетоха 111 процента изпълнение на производствените си задачи, но оставиха зад себе си хората на Киро Неделчев, достигнали 103 на сто.

Мерят своите сили момчетата и от другите бригади — шлосери, стругари, леяри. . . А качеството на произведената продукция? То е само отлично!

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

Писатели—скъпи гости на окръга ни

Вчера по покана на ОКна БКП и ОНС в Силистра пристигнаха група поети и писатели за опознаване на големите промени, настъпили в стопанския и културен живот на окръга и в бита на трудещите се. В групата са включени Младен Исаев, Ламар, Димитър Ангелов, Людмила Исаева,Крум Вълков, Бленика, Бончо Нестеров, Иван Рудников, Стефан Станчев, Димитър Гундов, Паулина Станчева и Васил Радевски. В града ни скъпите гости бяха посрещнати от другарите Али Рафиев, член на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП, Стефан Габровски, секретар на ОК на БКП, Велю Максимов, член на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОНС и други партийни и организационни работници. С добре дошли в нашия окръг гостите бяха приветствувани от другаря Стефан Габровски. Той изтъкна, че гостуването на групата писатели и поети е голямо културно събитие за нашия окръг.

Вечерта на организираното литературно четене в салона на ОНС пред многобройното гражданство писателите и поетите четоха свои творби.

Светослав ИВАНОВ

Жътвата започна с песни

С голяма радост кооператорите от ТКЗС — Сребърна посрещнаха жътвата. От няколко дни из ечемичните блокове весело се носят песните на жените от бригадата на Иван Тенев и бумтенето на машините.

С усърдие работят звената на Иван Касеров, Недьо Желев и Петко Гърдев.

Досега бригадата е ожънала 1 000 дка ечемик.

Марин СЕРТЕВ

БЛАГОДАРНОСТ ОТ СЪРЦЕ

Много от пшеничните блокове на ТКЗС — Главиница бяха силно нападнати от житната дървеница, която нанесе сериозни вреди на посевите. Пътят на този вредител бе пресечен от съветските летци Александър Хинмич, Иван Бортняк, Александър Анткевич и техният командир Мешеряков от селскостопанската авиация. Два дни те работиха неуморно в кооператива и успяха да напръскат над 17 000 дка пшеница със специални химически препарати.

За голямата помощ, която оказаха съветските летци на стопанството, кооператорите им благодарят горещо от сърце.

Оживление в ечемичните блокове

От няколко дни в двора на ремонтната работилница в ДЗС „Янко Забунов" е твърде оживено. Хора, машини всичко е в непрестанно движение, като армия, която се подготвя за решителна битка.

Най-голямо е напрежението обаче в бригадата на тракторния бригадир Стоян Иванов, където всичко вече е готово. И стартът е даден. Една след друга машините се отправят към полето. Първи навлязоха в ечемичните блокове комбайнерите Петко Атанасов с комбайн СК—4 и Иван Дочев и Пенчо Костадинов с комбайните СК—3, които разжънаха блоковете. Пръв започна жътвата с виндроуер механизаторът Тодор Калинов, който обеща първия пробен ден да пожъне 100 декара ечемик, а през следващите дни ежедневно да жъне по 300 дка.

Весела усмивка играе по лицата на механизаторите от тази бригада и това е напълно заслужено,защото под ръководството на своя бригадир Стоян Иванов те не пропиляха времето си през зимата и досега, а навреме ремонтираха всички машини и прикачния инвентар, което ще им помогне успешно да се борят в стопанството за първото място в лятната кампания.

Кирил ТАСЕВ

В помощ на овчарите

На овчарите от село Зарник е поверено отглеждането на 1 385 овце. Преди няколко дена те започнаха тяхната стрижба.

Още в началото на стрижбата 15 кооператори-полевъди, известни като най-опитни стригачи, оставиха полската работа и се включиха в стрижбата на овцете. Те от първия ден заработиха упорито и успяха да остригат 380 овце, от които получиха близо 1 000 кг вълна. Като най-добри се проявиха стригачите Ереджео Шефкезов,настригал 110 кг вълна, Мудин Ахмедов — 100 кг и Костадин Илиев — 100 кг.

Овчарите са много доволни от оказаната им помощ и от сърце благодарят на кооператорите-полевъди.

Нюфел ИБРЯМОВ

Птицегледачките Гина Атанасова и Стоянка Георгиева от село Войново внимателно сортират яйца. На ден те прибират от 4 800 кокошки по 2 500 яйца.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС
—първа задача на партийната организация

В сравнение с миналата година, работническият колектив и инженерно-техническия персонал на Промкомбинат „Трансмариска“ — гр. Тутракан имат да изпълняват много по-голям производствен план. Партийното и административното ръководство на предприятието, още в началото на годината прецениха, че успешното изпълнение на този план зависи преди всичко от въвеждането на техническия прогрес във всички цехове на предприятието. Под ръководството на партийната организация във всички цехове бяха изучавани тесните места и възможностите за внедряване на нова техника. Обсъди се на кои работници да се възложи подобряването и усъвършенстването на наличната техника. Постави се на добра основа и развитието на рационализаторското движение в предприятието. Назначена бе комисия от специалисти, която изучи възможностите в предприятието и предложи конкретен план с подробни мероприятия за разширяването на техническия прогрес. Този план беше широко обсъден по цехове от работниците, след което беше утвърден и от партийната организация. Партийното събрание натовари комунистите специалисти Сава Мангозов, гл. инжинер, Петър Чобанов гл. технолог, Тодор Пейчев, Стоян Калинов, Бела Сулай и др. да застанат начело на техническия прогрес като всеки от тях получи конкретна задача. В изпълнение на приетия вече план бяха проведени редица мероприятия, насочени към заменяване на ръчния труд с машини. Монтиран е нож за рязане на различни видове желеа, направено е приспособление за рязане и щамповане на ламаринени листа, конструирана е дълбачка за направа на дупки за главини за спици. Успешно се усвоява сега и технологияха за производството на кранове, производството на вериги за елеватори и хидрали и др.

Цялата тази техническа новост само в цех „Мир“ ще увеличи производителността на труда с 10 на сто. Успешно се внедрява новата техника и в цех „Мебелен“, където с партийно поръчение работят младите комунисти Стоян Калинов и Бела Сулай, които не само ръководят голямото производство на дограма, а замислят и предлагат и нова организация на работа в новопостроения цех, който в близки дни ще влезе в експлоатация. По тяхно предложение тук се обмисля въпросът за построяване на нов релсов път, доставяне на нова пендула за детайли, подобряване на шлайф-машината, внедряване механизация за производството на решетъчен пълнеж, въвеждане поточната технология за производството на дограма и др.

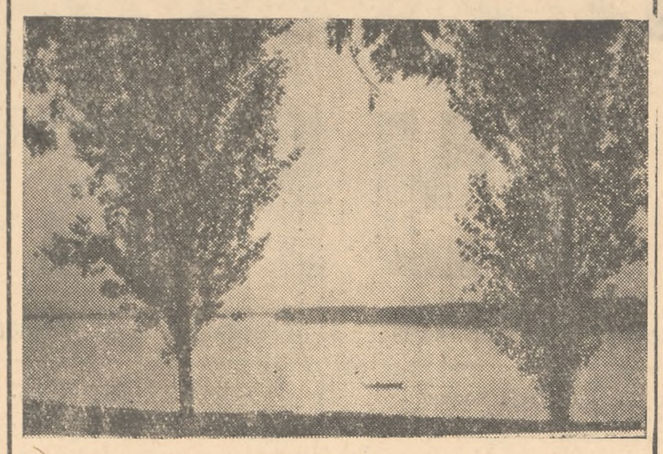
За успешното внедряване на техническия прогрес в предприятието голяма роля играе и рационализаторското движение. От предложените досега около 34 рационализации от работниците металици са внедрени 10 като — щандовата преса на Басри Ибрямов, ножа за рязане на желязо на Дионис Янков и други.

В резултат на всичко това, предприятието изпълни плана си за петмесечието със 102 на сто, като даде за народното стопанство надпланова продукция за 14 000 лева.

Постигнатите успехи в промкомбинта по внедряването на техническия прогрес са очевидни. Но те ще бъдат още по-големи и резултатни, ако в тая насока се работи още по-смело, ако партийната организация отблизо ръководи и подпомага административното и инженерно-техническото ръководство, в точното изпълнение на набелязаните мероприятия в плана за внедряване на нова техника. В това отношение партийната организация трябва активно да се намеси за по-смелото внедряване на предложенията на работниците, които в много случаи все още чувствително се забавят в папките на технико-икономическия съвет, за разширяване на експерименталната база и др.

Не ще и съмнение, че набелязаните мероприятия по внедряване на техническия прогрес в Промкомбината ще бъдат изпълнени, защото има конкретно партийно ръководство, защото при изпълнението на тази задача комунистите са на челно място и изпълняват конкретни поръчения.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

Неповторима е красотата на Дунава през юнската вечер. Снимка: Светослав РУСЕВ

СЪВЕТИ НА ЛЕКАРЯ

Хигиена на летния селскостопански труд

ПРЕД селскостопанските труженици Партията и правителството са поставили важната и отговорна задача —да повишават все повече добивите, за да задоволяват нарастващите нужди от селскостопански продукти. За изпълнението на тази задача нашето селско стопанство всяка година се механизира все по-добре, а успоредно с това нарастват грижите за здравното благополучие и охраната на труда на кооператорите. В този смисъл борбата за здравето на трудещите се селяни е борба за високи добиви, борба за заможен, радостен живот.

Настъпи вече усилената полска работа и става много належаща грижата за хигиенизирането на селскостопанския труд. Това изисква добре да познават причините на заболяванията и травматизма. Селскостопанската работа през лятото се извършва в кратки срокове, които не търпят отлагане. Поради това понякога работният ден се удължава, хората са в голямо напрежение, често работят и нощем, на горещина и студ, при вятър и влага. През горещите летни дни особено важно е организмът да се предпазва от прегряване, от слънчев или топлинен удар. Прекопаването, плевенето, косенето, беритбата на плодове и грижите за отглеждането на домашните животни изискват големи физически усилия и често пъти — принудително положение на тялото. Поради напрежението на нервно-мускулния апарат, в областта на кръста се явява преумора, съпроводена с болки, особено през нощта и главоболие. За да се избегнат тези явления и за да се облекчи труда, трябва да се правят на всеки работен час почивки от по 10-15 минути, а по обяд — една по-продължителна почивка.

Селскостопанските работници често получават увреждания на кожата, най-вече по ръцете и краката — охлувания, одраскавания, нараняния. Ако не се потърси помощта на санитарния пост или лекаря, могат да възникнат тежки гнойни възпаления на кожата, които биха откъснали кооператора от производството.

В напрегнатите летни дни много важен е и въпросът за хигиената на храненето. Необходимо е ястията да бъдат богати на белтъчини, въглехидрати и витамини. А това най-лесно се постига, като основни хранителни продукти бъдат сиренето, яйцата, месото, плодовете и зеленчуците. При това плодовете и зеленчуците трябва да се ядат сурови (така витамините в тях са най-запазени) и да се измиват добре. Храната трябва да бъде прясно приготвена, а на обед топла и да се съхранява в затворени съдове на сянка. Вредно е да се започва работа веднага след хранене. Това нарушава правилните функции на организма. През време на селскостопанските работи много важно е също снабдяването с чиста питейна вода, която се побира в алуминиеви цистерни, бъчонки и др. Те трябва да се измиват ежедневно отвътре и отвън и поне веднъж в седмицата да се дезинфекцират с хлорни препарати.

Спазването на личната хигиена повишава много трудоспособността. Като се започне от миенето на ръцете и зъбите и се свърши с чистото поддържане на предметите за индивидуално ползуване — всичко това трябва да се превърне в навик. Изкъпването на цялото тяло поне веднъж в седмицата, а през горещите дни всеки ден, е много полезно.

Като спазват правилата на личната хигиена и безопасността на труда, селскостопанските труженици ще допринесат много повече трудодни за народното стопанство и те самите ще се чувствуват много по-бодри и жизнеспособни.

Вергил ЦОНЧЕВ

НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА

За да се възобновят много спомени по пътя на трудната, но славна борба против румънската чокойска власт и българските фашисти, по инициатива на група бивши ремсови деятели, неотдавна в с. Светослав се проведе среща на участниците в ДРО и РМС. На срещата бяха поканени всички участници в тези организации, които пряко са взели участие в тази борба. Присъствуваха другарите Павел Кузманов и Георги Фотинов от Силистра, Димитър Хорозов от с. Светлен —Коларовградски окръг, Димитър Бошнаков от гр. Толбухин, Сава Карамечев и др.

Доклад за живота и борческите традиции на ремсовата и партийна организации от този край изнесе бившия ремсист Жеко Господинов, роден в с. Светослав.

В своите изказвания на срещата другарите: Георги Хотинов, Павел Кузманов, Марин Станев, Васил Петков, Тодор Петков и др. разказаха интересни епизоди от трудната, но славна борба за свободата на Добруджа.

Днес е постигнато всичко онова, за което добруджанци десятки години оросяваха земята с кръвта на най-достойните си синове. Добруджа, чиито синове революционери дадоха за свободата на народа най-скъпото живота си, от равнина на сълзите и страданията, сега се превърна в земя на радостен и щастлив живот.

Ние младите добруджанци, никога няма да забравим геройчния път на нашите бащи и деди, ще пазим като зениците на очите си и ще умножим непрекъснато успехите по пътя на социализма и комунизма.

Славка СТОЯНОВА

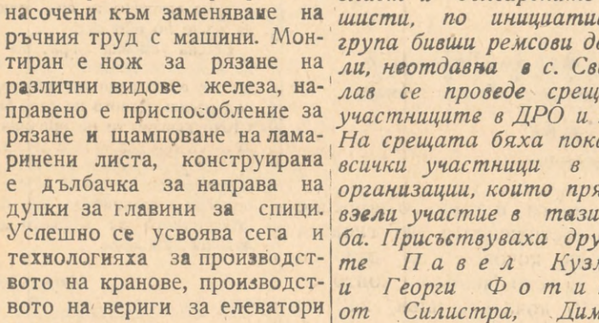
ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

ОТ ПРИСТАНИЩЕТО ЗА ГРАДА ТРЯБВА ДА ПЪТУВА АВТОБУС

Бях свидетелка на един нежелателен случай. С кораба за Силистра пътуваше семейство. С родителите бе и 5-6 годишното им дете. Когато корабът спря на пристанището, те забързаха към града. Имаха доста багаж. След това ги сварих на автогарата. Бяха изпуснали автобуса за по-нататъшното си пътуване.

Това не е единичен случай. Всеки ден по улицата от пристанището за града се виждат хора с куфари и чанти в ръце. Те вървят пеш, защото до автогарата и хотела, който сега е много по-далеч, няма никакво превозно средство. Нима е невъзможно един път на ден, когато пристига корабът, от пристанището да тръгва рейсова кола за града? Ръководството на ДАП в Силистра трябва да помисли по този въпрос!

Йорданка ДУКАНОВА

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

21.

СЛЕД САМОТНОТО ПОСРЕЩАНЕ на Нова година Лидумса очакваха истинеки празници.

На 2 януари в чест на мистер Казимир устрои елха сам „президентът“...

Силайс, предавайки тази покана на Лидумса, намекна, че най-сетне е време да кове желязото... От този доста смътен намек Лидумс извади заключение, че господарите му подканят Зариньш. Очевидно, настъпило е време за съвещания, съглашения и договори, които така очакваше Лидумс, макар и да не бързаше със събитията.

Лидумс предпазливо запита ще има ли на елхата други гости. Силайс тържествено съобщи:

—Ще пристигне директорът от департамента на министерството на финансите господин Скуевиц. Той е привлечен към нашата работа и участвува в разработката на програмата за бъдещето. Господин президентът подготвя Скуевиц за поста министър на финансите в бъдещото правителство на Латвия.

От такова познанство не биваше да се отказва и Лидумс прояви най-жив интерес към бъдещия министър...

Сам Лидумс се подготви за тази среща напълно добросъвестно. От чантата, връчена му от Будрис при сбогуването беше изваден знаменитият доклад, над който Будрис, Лидумс и още десетки хора поработиха не една нощ. Сега на този доклад беше съдено да започне официален живот. Лидумс знаеше, че този документ, предназначен само за господин президента, отдавна вече е преведен на английски и размножен с печатен тираж, над него дълго са седели стотици заинтересовани лица, всякакви съветници, департаментски чиновници, началници на разузнавателни служби, и чак сега екземпляр от доклада попада на истинския адресант. Но все пак Лидумс се чувствуваше така, сякаш носеше бомба със закъснител: той знаеше, за кой час е определен взривът, сам постави стрелките, но не можеше да предугади радиуса на взрива.

На площад Слоун Лидумс срещна Силайс с жена му, младичка жена, дъщеря на латвийски емигрант. Жена му, не че робееше пред мъжа си, а някак се страхуваше да се прояви. Пък и на Лидумс тя гледаше с опасение. Вижда се политическата дейност на мъжа й я плашеше. Лидумс разбираше, че младата жена се бои, да не би замислите на Силайс неочаквано да се осъществят,— нали той има в Латвия законна жена, при която трябва да се върне! Какво ще прави тя тогава?

Този път домът на посолството беше осветен, светеха всички етажи.

В гостната Лидумса посрещнаха Зариньш със съпругата си, още младолика французойка на петдесет и пет години, с много фино и красиво лице, дъщерята на Зариньш—слаба, костелива девица на около тридесет, нервна, измъчена, с недоволно изражение на лицето, и Скуевиц—мио го важен, много представителен и много плешив господин под шестдесет години. Той изглеждаше по-солиден от президента, може би, защото бидейки в родината директор на департамент в министерството на финансите и в същото време председател на акционерното дружество „Огле“, занимаващо се с покупки и продажби на каменни въглища, е успял преди войната правилно да настани своите капитали, тогава, когато Зариньш изцяло зависеше от своя посланически пост. Във всеки случай, Скуевиц играеше сред емигрантите далеч не последна роля, даже живееше в дома на националистическата организация „Даугавас ванаги“, в която също заемаше командно положение. Това Силайс под секрет съобщи на Лидумс.

Освен официалните лица и семейството на Зариньш, бяха поканени и англичани, вижда се, всички разузнавачи. От тях Лидумс познаваше само Големия Джон. Останалите бяха представени така небрежно, че всички фамилни имена бяха погълнати, Лидумс нито едно не чу както следва, но разбра, че това са офицери от прибалтийския отдел на разузнаването, тъй като Силайс се поздравяваше с тях необикновено почтително.

Зариньш покани гостите в музикалния салон, дъщеря му седна зад рояла и изсвири две латвийски песни, всичко това прозвуча като химн в чест на гостенина.

После Зариньш помоли дъщеря си да постави грамофонната плоча с реча му, предадена от радиостанциите „Би-би-си“ и „Гласът на Америка“ пред „Деня на освобождението“ на Латвия.

По време на изпълнението на речта Зариньш внезапно стана, Лидумс последва примера му, изправиха се и Силайс, и Скуевиц. Станаха и англичаните. Всичко това изглеждаше малко смешно, но благодарният поглед на Зариньш, хвърлен към Лидумс, показваше как този побеляла, вече изнесен от живота, човек се грижи за своя авторитет.

Прехвърлиха се в столовата. Масата беше подредена много парадно. Хавайничене около масата млада сътрудничка на посолството—италианка, обслужваха гостите две жени: едната от Австрия, другата—англичанка. И това се наричаше „Латвийски дом“!

Присъствието на дамите до известна степен стесняваше мъжете, делови разговори никой не започваше. Само Зариньш като че ли случайно разказа, че се е срещал в Лондон с личния посланик на Айзенхауер и е обсъждал с него редица въпроси, свързани с освобождението на прибалтийските републики...

След вечерта мъжете се отделиха в кабинета на Зариньш, където вече бяха поднесени кафе и коняк. Започваше деловата част на вечерта.

Силайс предвидливо донесе чантата на Лидумс в кабинета още преди вечерята. Сега той тържествено предаде тази чанта на Лидумс, сякаш призоваваше всички да внимават. Лидумс извади доклада на Будрис и го връчи на президента.

Зариньш седна при бюрото, закачи очилата на носа и започна да чете. Забелязвайки с колко жадно любопитство следи четенето Скуевиц, той поощрително се усмихна и започна да му предава един след друг прочетените листове. Сам Зариньш четеше мълчаливо, но Скуевиц, като видя още първите данни за промишлеността, за количеството колхозни и совхозни земи, за реколтите, за новите заводи и фабрики, почна да възклицава:

—Това е неимоверно! Да извършат такава работа в нелегални условия! Будрис е гениален ръководител!

Силайс, като забеляза, че президентът е завършил четенето, побърза да се похвали:

— О, на какво още сме способни! Будрис е човек, който е предан на нашата идея до последния си дъх и до последната си капка кръв!

—Но как можахте вие да създадете такъв документ с такова изчерпателно познаване на материала, с такава блестяща ерудиция, намирайки се в нелегалност? Та това е истински научен труд! — възкликна, обръщайки се към Лидумс, Скуевиц, завършил четенето.

—Нашата група се опира на хора, съгласни с нас. Когато ни потрябват данни, даже и секретни, ние ги получаваме. И, разбира се, не трябва да се мисли, че всичко това може да направи сам Будрис. Нему принадлежи ръководната роля, но всеки от нас по негов знак е готов на всякаква жертва. Ако на мене не беше се удало да проникна през „железната завеса“, при вас би дошъл други със същия стремеж и със същата вяра в своя ръководител. . .

—Феноменално! А още говорят за всесилието на прословутата Чека!— възкликна Скуевиц.

—Не бива да се изхвърля Чеката от сметката. Ето защо ние сме принудени да се грижим за пълна конспирация. И даже тук, в Лондон, аз ви моля, господин президент, и вас, господин Скуевиц, да криете моето име и даже присъствието ми!

—Какво говорите, какво говорите! Ние разбираме вашето положение.

—О, ние ценим вашата самоотверженост и вашия подвиг! — внушително подкрепи президентът.

Да, те изпитваха известна неловкост в присъствието на този човек, дошъл при тях, за да изрази своето доверие и доверието на онези, ком то са му поръчали това сложно и опасно пътешествие. Скуевиц изведнаж заговори за това, че те вече няколко години събират документи за немските дългове, които не са били своевременно върнати на Латвия. Колкото да е трудна тази работа, сега картината е напълно ясна и, щом Латвия бъде освободена, ще предявят своята сметка на Германия.

—Групата на Будрис има също няколко нерешени финансови въпроси, — напомни Лидумс. — Будрис молеще да узнае, няма ли възможност да получи част от намиращите се зад граница банкови и държавни суми.

Зариньш само унило въздъхна, а Скуевиц започна надълго да обяснява, колко е трудно с тези средства. Англия и Америка са блокирали латвийските сметки и депозити и сега е невъзможно да се получат. Останала е само малка възможност: проценти от тези суми се пречисляват за издръжка на посолските и консулските служби в страните от западния свят. Но тези проценти са толкова мизерни, че Америка и Англия са принудени да ги допълват с отпускането на специални суми от секретните фондове на своите разузнавания. . . Ако не беше тази любезност, би се наложило да закрият част от дипломатическите представителства. . .

(Следва)

НАШИЯТ КОНКУРС — 20 ГОДИНИ СВОБОДАТА НА ДОБРУДЖА

Поема за Силистра

Ти бял ли си някога
в красивия кът,
където на Дунав
вълните шумят;
където в безкрая
пшеници златеят
и златни кайсии
в градините зреят?

Силистра, градът ни,
е хубав и бял!
Тук някога римски
владетел живял.
Със тежката мъка
на хората бедни
издигнал той крепост
над водните безлни.
И днеска стената
след толкова века
разказва как зидал
и гинел човека,
как дълго се вее
тук турски байрак,
но руси го снели
от родния бряг...
А после фашисти
народа косили,
но той се надигал,
събирал той сили
и гневно разтърсвал
плещите могъщи,
навред към горите
из бедните къщи
поемали хора
с размах на орел
след Дочо Михайлов
и Доктора смел...
В борбата изгаряли
жертви безчет,
но вече се гърчел
фашисткият ред.
И пролетна буря
край Дунава спряла —
и пак Свободата
народа огряла,
когато посрещнал
съветския брат
и жадно целунал
червения флаг.

И ето! Стената
след толкова време
унесена в спомени
забравя за времето.
Но някакъв трясък
отново я буди.
Градът ли събарят?—
тя чудом се чуди
и ворко се взира
към прашния град:
там къщи събарят—
палати строят!
Но робите де са?
Строители млади
със песни нечути,
във дружни бригади
издигат града й —
нов, хубав и бял—
на Добруджа равна
зарите събрал!
Високи комини
докосват небето.
А там, легиони
и орди където
минаваха с огън,
със сеч и куршуми —
по прашните, черни
и знойни друми —
сега над простора,
във синьо измит,
издигнал е корпус
завод „Камъшит“.

Нататък „Нектар“
дими непрестанно,
ехтят неуморни
машини в „Стомана“.
В „Лина“ красотата
навред се оглежда
в очите на хората,
пълни с надежда...

Стената потръпва,
боботи трудът
и диша земята,
и пее градът...

Израстват постройки
високи и бели—
то сякаш са лебеди
край Дунава спрели.
Цъфти вечна пролет
във родния кът,
където на Дунава
вълните шумят,
където в безкрая
пшеници златеят
и златни кайсии
в градините зреят.

Стефанка СТАНЕВА

ПРЕД СВЕТЛАТА ДАТА — С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ

Традиция стана за кооператорите от Ситовското кооперативно стопанство „Георги Димитров“, на 18 юни, рождения ден на своя патрон, да проведат общокооперативен събор, където да отчетат постигнатите резултати в стопанството през изтеклите месеци.

И тази година още рано сутринта, към гората край язовира при с. Нова Попина, прииждала масово млади и стари кооператорите от всички съставни села на кооператива. Тук бяха и другарите Сава Шиваров — секретар на Окръжния комитет на БКП, Велю Максимов — председател на Окръжния народен съвет, Кръстю Атанасов — зам. председател на Окръжния народен съвет и други гости от окръга.

След кратък доклад, за живота и дейността на Георги Димитров — изнесен от председателя на ТКЗС др. Христо Христов, се отчете съревнованието между бригадите, звената и фермите през изминалите месеци на тази година. От изнесения отчет за работата на полевъдите и животновъдите от района на кооперативното стопанство, пролича, че те достойно посрещат рождения ден на своя любим патрон. Животновъдите са преизпълнили плановетe си за животинска продукция по всички показатели, а от там и кооперативното стопанство се е издължило към държавата с всички видове животинска продукция. Полевъдите от своята страна, навреме и качествено извършват най-важните селскостопански задачи.

След като бяха наградени първенците на стопанството през първото четиримесечие, поставени б я х а пред кооператорите и най-близките и важни, стопански задачи, които се извършват сега. За тяхното изпълнение, ситовските кооператори ще водят упорита борба и в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България ще изпълнят плановете и обещанията, дадени пред Партията.

Тържеството приключи с моторни състезания, конни надбягвания, борби и други спортни прояви.

Атанас ЖЕЛЕВ

НА РАЗДЕЛНОТО ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА — ОСОБЕНО ВНИМАНИЕ

ТАЗИ година кооператорите и механизаторите грижливо се готвят да приберат бързо и качествено реколтата. От собствен опит те знаят—проточи ли се жътвата, напече ли жарското слънце, зърното се рони и се пилее. А градушките, бурите и дъждовете правят още по-големи пакости. Да се забравят тези безспорни истини в селскостопанската практика особено сега, когато вече разполагаме с доста комбайни, широкоредови жътварки и подбирачи, това означава чиста загуба за народното стопанство на десетки хиляди тона зърно.

Изпитан метод за бързо и с минимални загуби прибиране на реколтата е разделната жътва. Каква е икономическата изгода от разделната жътва? Тя се извършва с високопроизводителни машини-редови жътварки в периода на восъчната зрялост на зърното. По този начин прибирането на реколтата започва с 4-5 дни по-рано. В такъв случай за кратък срок могат да се покосят значителни площи с посеви, които се предпазват от големи загуби и природни бедствия. Освен това от оставеното за просъхване стъбло от 3 до 5 дни, зърното подобрява качеството си— има по-голямо хектолитрово и абсолютно тегло, по-сухо е и не се нуждае от допълнително просушаване (както се налага при едно-фазното прибиране), с което се намалява значително разходът на труд, който за един тон зърно възлиза на 4-5 лева. Изследванията показват също, че кълняемостта на зърното е чувствително по-голяма. Сламата, добита при разделната жътва, е по-суха, може веднага да се балира с пресоподбирачи и да се складира, без да има опасност от разваляне, дори и тогава, когато има плевели.

Тези големи преимущества на разделното прибиране на реколтата са потвърдени от широката практика в Съветския съюз, Съединените щати и редица други страни. Те се доказаха по безспорен начин през последните години и от опита на нашите кооперативни стопанства. Така например при разделната жътва в село Копринка, филиал на ТКЗС—Казанлък, се получи от сорт „301“ по 29,4 кг зърно повече в сравнение с прибраните при пряко комбайниране посеви. Абсолютното тегло на зърното в първия случай бе 40 г, а във втория—37,5 г., хектолитровото тегло—съответно 80 и 77,9. Влажността на зърното по разделния начин бе 1,8 на сто по-ниска.

Ето и резултати, показани при масовите производствени опити в страната, организирани с помощта на Министерството на селскостопанското производство под ръководството на научни работници. От ожънатите разделно площи ТКЗС—Павликени получи от декар по 21 кг зърно повече в сравнение с посевите, прибрани чрез пряко комбайниране.

Жътвената кампания е най-напрегнатата работа на село и затова защото едновременно с нея се извършват много други селскостопански задачи—окопаване, коситба, беритба на плодове и т. н. Сигурно средство за намаляване на трудовото напрежение е разделната жътва. Това лято се поставя задачата да бъдат прибрани по този начин около 5 000 000 декара зърнено-хлебни култури или с 2 000 000 декара повече от миналата година. Като се има предвид, че по правило восъчната зрялост трае от три до пет дни, а при сухо-вей— само един-два дни, вижда се каква трудна и голяма по количество работа трябва да се извърши за съвсем кратък период. Нашите механизатори имат и опит и високото съзнание, и на дело са показали, че могат да се справят и с най-трудни задачи. Тяхно задължение е добре да подготвят техниката, да я изкарат навреме на блоковете и когато дойде решителният момент, да работят неуморно, от тъмно до тъмно.

Тази година разделната жътва има изключително значение и поради факта, че тя се явява като едно от най-сигурните средства в борбата с житната дървеница. През май и юни съветското правителство изпрати у нас един от най-добрите си специалисти по растителна защита--професор Давид Пайкин, да ни окаже помощ в ликвидирането на този нов за страната ни опасен вредител. Видният учен многократно подчертаваше, че освен на химическата борба в Съветския съюз се отдава извънредно голямо значение и на физическото унищожаване на насекомите и на влошаване условията на техния живот, в резултат на което те умират.

Как става това? По характера на своя живот дървеницата прилича на мечката—яде лакомо, натрупва около 45 на сто мазнини от сухото вещество на организма си и 9 месеца живее под окапалата шума на горите без храна. Но ако не се угои достатъчно, тя умира през зимата. Основната храна в подготовката за зимата, житната дървеница получава в периода, когато в петата си възраст ларвата се превръща в насекомо. А това съвпада с восъчната зрялост на житата. Ако в този момент посевите се повалят на земята и не по-късно от 4-5 дни се комбайнират, дървениците гладуват. В случай, че се забави овършаването, откосите се превръщат в „санаториум“ за насекомите. Те натрупват достатъчно мазнини и отлитат.

Тъй като насекомите се съсредоточават в откосите, комбайнът подбира голяма част от тях и те загиват в барабана. Чрез специалните сита над бункера дървениците се събират в чували, след което се доунищожават.

Професор Пайкин препоръча да се започва разделна жътва първо в тези блокове, в които процента на вредителя е най-голям. Неотложна задача пред механизаторите и ръководствата на стопанствата е да снабдят час по-скоро комбайните с необходимите сита и чували.

Няма съмнение, че нашите механизатори ще направят всичко, което е по силите им, за да бъдат надхвърлени предвидените декари за разделна жътва и в народните хамбари да бъде насипано повече зърно.

С всяка измината година напоителната мрежа в ТКЗС в с. Нова Черна се разширява.
НА СНИМКАТА: Григор Гаврилов, Тодор Парушев и Георги Жейнов прокопават канал за поставяне на „нови тръби.

ДА ПРЕСЕЧЕМ ПЪТЯ на балантидиозата по свинете

НАСКОРО в модерния свинарник на ТКЗС с. Калипетрово предимно по младите и току-що закупени отбити подрастващи прасета се наблюдава интересно заболяване. То протече с угнетено състояние на болните животни, силна водниста диария, като при боледувалите по-продължително време липсваше апетит. Изпражненията на малка част от тях посетне имаха червен цвят и голямо количество слуз. Вследствие на диарията при заболелите прасета се наблюдаваше бързо и силно изтощение и настръхналост. За кратко време умряха над 30 животни. При извършената аутопсия се установи възпаление предимно на дебелите черва, по-слабо на тънките и стомаха, а някои от тях имаха и кръвоизливи по сърцето. В процеса на търсенето на причинителя на заболяването, тъй като много болести дават подобни признаци, се насочихме към така наречената болест „балантидиоза“. Извършеното микроскопско изследване на пресни изпражнения взети от болните прасета, по безспорен начин доказва естеството на болестта. В тях бяха открити живи балантидии в голямо количество. Това са малки едноклетъчни паразити, невидими с просто око, тялото на които е покрито с ресничест епител. Този паразит прониква в стените на червата и вследствие нарушение цялостта на чревната стена се наблюдават горепосочените признаци. Възрастните свине могат ди бъдат често носители на паразита без да боледуват. От балантидиоза понякога може да се зарази и човек.

За ликвидиране на заболяването бяха взети незабавни мерки. Изолираха се болните и започна лечението им, а освен това останалите групи бяха третирани предпазно. Употребен беше осарсол съгласно упътването за приложението му, който даде много добри резултати. Болестта бе ограничена за твърде кратко време.

Балантидиоза по свинете бе установена неотдавна и в свинефермата на ТКЗС с. Срацимир и ТКЗС с. Сребърна. И тук посочените мерки дадоха много добри резултати, като смъртността бързо спря и броя на допуснатите жертви бе незначителен.

Тази болест по свинете е сравнително нова за Силистренски окръг и ако не се вземат здрави мерки в борбата с нея тя може да стане сериозна пречка в свиневъдството. Ето защо когато се появи заболяване с подобни признаци ветеринарните специалисти и животновъди трябва да я имат предвид.

Най-важни мерки за предотвратяване на появата на балантидиозата по свинете са добрата хигиена в помещенията, събиране и биотермично обезвредяване на изпражненията, правилно хранене на отбитите и подрастващи прасета, като в дажбата им непременно трябва да влизат и витаминозни храни. Подовете на свинарниците и коритата за хранене и водопой периодически трябва да се измиват с 2 на сто горещ содов разтвор и други.

Прилагането на посочените мерки ще позволи да се пресече напълно пътя на балантидиозата по свинете и не ще допусне тя отново да се разпространи в свинефермите на стопанствата от окръга.

д-р Георги СТЕФАНОВ

ДА НЕ СЕ ПОДЦЕНЯВАТ ПРОТИВОПОЖАРНИТЕ МЕРКИ В ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ

НАБЛИЖАВА жътва. В хода на кампанията по прибиране на реколтата най-голям дял вземат механизаторите, които участвуват със селскостопанската техника. Още през месеците март и април бяха дадени указания за ремонта на противопожарният инвентар, с който ще бъдат оборудвани селскостопанските машини. Много от стопанствата като тези в Иширково, Сребърна и други, навреме ремонтираха кофпомпите, искрогасителите и ученолюбиви. Нищо че успехите им през първата година от съществуването на базата са така големи. Те искат да научат всичко най-ново, да споделят опита на други добри животновъди в страната и чужбина. Затова ще ги видите често вечер наведени над разтворените списания и вестници, спорещи, развълнувани.

Пак през тези смълчани и тихи нощи, вечери дружно изучаваха опита на Димитър Липков, провеждаха своите ежедневни производствени събрания, на които отчитаха извършеното през деня и набелязваха плановете за бъдещата работа.

Такива са им делниците. На пръв поглед безинтересни, приличащи си, но виниеш ли в тях ще видиш скритата им красота, омаята им. Та ако не беше голямата инициативност на гледачите ветеринарно-медицинския персонал щяха ли да бъдат регистрирани такива успехи, щеше ли за съвсем кратък срок да бъдат ликвидирани редица болести, които се развиваха по току-що накупените от кооперативните стопанства на окръга прасета.

Сякаш и сега виждам пред себе си главния ветеринарен лекар, с усмихнато ведро лице. Той говори за работата си с езика на вещ познавач.

— И нашата не е лека. Ако занемарим за ден само работата си, десетки болести биха започнали да ни навестяват. Затова ние с ветеринарният техник следим за ритмичното внасяне в състава на храната на технически биомицин. Навреме ваксинирахме против чума и червейка. На младите животни даваме от 1 до 3 грама „Биовит—40“, а в състава на всеки тон храна включваме известно количество калиев йодит... И все пак без трудолюбието на свиневъдите нашата работа не би струвала пукнат грош. Неоценима е в това отношение помощта, която ни оказват животновъдите—комунисти Владимир Липков и Тодор Илиев...

...Думи, от които лъха сила признателност, думи на хора от колектив, който не е свикнал да посрамва името си.

Р. ШИМАШЕВ

Успехите са налице

Птицевъдството в ДЗС „Янко Забунов“ е застъпено в широки мащаби и затова грижите на ръководството на стопанството към този отрасъл са големи, в резултат на което и носливостта през изтеклите месеци беше висока.

До преди една седмица в стопанството са получени 1 079 669 яйца при план 1 047 360 за шестмесечието. Стопанството разполага с 11 802 носачки, от които досега са получени по 70 яйца от кокошка-носачка. Най-високо изпълнение на плана за яйцата има бригадата в централата, където са получени 600 112 яйца при план 543 111.

В чест на юбилейната годишнина на Девети септември, колективът на птицефермата пое обещание да изпълни годишния си план за яйцата до края на м. септември, с което да завоюва Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

Кирил ТАСЕВ

ЕЖЕДНЕВИЕ ОТ ТРУДОВ ГЕРОИЗЪМ

ВСЯКО утро е така. От десетките червени тухлени постройки, накацали като птици по околния скат се разнася монотонното грухтене на животните. За несвикналото ухо този шум едва ли е поносим, но за свиневъдите той не прави никакво впечатление. И все пак той показва, че е дошло време да се насипе първата за деня храна.

А калипетровските свиневъди не са от тези гдето си гледат работата през пръсти. Само след няколко минути по обширния двор на фермата пъргаво шаварят обгорелите от слънцето мъже. Трябва да се дава храна, да се почистват множеството помещения и да се измие след това и самата столова, където всяка заран се сбират петте хиляди лакомници на фермата. А за тази цел трябва много труд и не само това — и много опитност трябва, защото без познания, само със сила нищо не може да се свърши.

Но нали на свиневъдите не може да се каже, че страдат от липса на тези качества. Между тях е внатния гледач Димитър Йорданов, който със завидната си работа записа в каталога на похвалните инициативи още едно трудово понятие-тристатонничеството. Неговите прасета дават 580 гр среднодневен прираст.

И само той ли? Тук във фермата е ежедневно сред хората си и бригадирът—ветеринарният техник Гавазов и всички онези, които имат дял и заслуга в големите успехи, постигнати в продължение само на една година.

. . .Към обяд в местността „Памук-Кулак“, където е свиногледната база, маранята е непоносима. Само едва доловимият полъх на ветреца разнася миризма на полски цветя. Дяволски трудно е да се стои в такива часове под палещия огън на слънцето, но свиневъдите продължават своята работа. Бързат неуморните мъже, защото им предстои още много работа. А когато дойде вечерта те отново ще се съберат в уютната стая пред новия телевизор, ще се порадват на хубавите предавания — нови неща из областта на животновъдството ще научат.

А свиневъдите от с. Калипетрово

ИЗПРАВНАТА ТЕХНИКА—УСЛОВИЕ ЗА СРОЧНО РЕШАВАНЕ НА ВСИЧКИ ЗАДАЧИ

ИЗГРАЖДАНЕТО на социализма в нашата страна изисква многобройна и разнообразна автотранспортна техника. В последните няколко години ние сме очевидци на бързото насищане с техника, която е гаранция за срочното и качествено изпълнение на огромните задачи, поставени от VIII конгрес на нашата партия.

Извънредно важно значение за постоянната техническа изправност и годност на автотранспорта играе неговото правилно експлоатиране и поддържане. За решаването на тези задачи голяма роля има да играят ръководителите на предприятията и учрежденията, собствениците на автотранспорта, техническите кадри.

Твърде голяма роля за готовността на автотранспортната техника през летните и есенните месеци играе годишния периодически технически преглед на моторните превозни средства.

Тазгодишният технически преглед съгласно указанията на министъра на транспорта и съобщенията беше определен да започне от 1 март и да завърши до 30 юни 1964 година.

Провеждането на прегледа от страна на ДАИ се извършва в тясно взаимодействие и съдействие от страна на военното окръжие, поради това, че автотранспортната техника е необходима също така за нуждите на отбраната на нашата страна.

Тазгодишния технически преглед в подготвителния етап страдаше от много недостатъци. Въпреки че директорите на предприятия и учреждения, председатели на кооперативни стопанства, директори на ДЗС и РТС твърде добре знаят, че това е ежегодно и постоянно мероприятие извънредно необходимо за техническата изправност на автотранспорта, подходиха с известно закъснение към решаването на тези задачи. Те се сетиха за подготовката на прегледа на машините едва в последните дни и минути на прегледа. Такива са председателите на ТКЗС Калипетрово, ТКЗС Айдемир, ТКЗС Старо село и други. А председателят на ТКЗС село Попина не само че не бе организирал съставянето на подробен план за подготовката на автотранспорта за прегледа и изготвянето на график за ремонта на машините, но в деня на прегледа същия отсъствуваше. А главният инженер, заместник-председателя на ТКЗС и други отговорни другари изобщо не знаеха, че се провежда преглед. Ясно е при такова отношение каква може да бъде техническата изправност.

В огромното си болшинство ръководителите и собствениците на автотранспортни средства обаче подходиха с необходимата загриженост, правилно оценявайки значението на годишния технически преглед. Това са директорът на ДЗС — Нова Черна, председателите на ТКЗС — Главиница, ТКЗС — Стефан Караджа, ТКЗС — Нова Черна, ТКЗС — Зафирово, директорът на ОТП Силистра, началника на Окръжно пътно управление, директорът на Месокомбината и други.

Техническите прегледи в много окръзи се провеждат на определени пунктове — 2 или 3 в окръга без да се ходи във всяко село. ДАИ и Военното окръжие, водени от желанието да се направят икономии от гориво и труд и да не се разтакават напразно хората и автотранспорта в продължение на няколко години провеждат прегледа по населени места. Но тази година трябва определено да се каже, че в огромното си болшинство собствениците подцениха това ходене на комисията по места, опитваха се да оказват давление върху нея, стремяха се да намалят изискванията за техническия преглед, забавяха бързото му започване и други. Поради това е назряла мисълта за следващите години прегледа да се провежда на 1-2 пункта в окръга.

На техническия преглед ведно с техническата годност на автотранспорта се проверяваше за автомобилите окомплектуването им с туби, бризенти, шпригли, тубоносачи, сандъчета за бойна готовност и други. Комисиите са към своя край на техническия преглед и трябва определено да кажем, че в огромното си болшинство тази година техническото състояние на автотранспорта, проверен на техническия преглед е много по-добро в сравнение с миналите години. Много по-добра е окомплектоваността и готовността му за нуждите на отбраната на страната, което показва загрижеността на собствениците техническите кадри и водачите на моторните превозни средства. Недостатъчно подготвен е автотранспорта в кооперативните стопанства в село Сокол, Малък Преславец, Калипетрово и други.

Необходимо е след техническият преглед ръководителите и собствениците на автотранспорт да набележат поредици от мероприятия за постоянното му техническо обслужване. Да се обкръжат със специална грижа и внимание водачите на моторни превозни средства — шофьорите, с които да се провеждат постоянни и действени мероприятия за повишаване тяхната активност, инициатива и отношение на грижливи стопани към поверената материална част.

Постоянно и неотклонно трябва да се поддържа окомплектуваността на автотранспорта и редно с техническата му изправност той да бъде готов винаги на повика на нашата Партия и правителство да изпълни задачите по осигуряване отбраната на нашата страна.

майор Васил ВАСИЛЕВ

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

НАВРЕМЕННО, ТВОРЧЕСКИ, БЕЗ ШАБЛОН

В ОСНОВНОТО училище на село Айдемир отшумяват класните стаи от последните изпити, но това съвсем не означава, че тук през летните дни ще настъпи тишина и спокойствие. Подготовката за новата учебна година и летния пионерски отдих е планирана още отпреди два месеца и учителският колектив под ръководството на директорката Петранка Минчева се надява през това лято да осигури пълноценен и разнообразен живот за децата.

Отдавна е уточнен броят на паралелките за новата учебна година. Още от април, след районирането обсега на изградените комисии, са издирени всички деца, подлежащи на встъпване в първи клас. Тези двадесет деца в по-голямата си част са посещавали неведнъж в детската градина от бъдещата им учителка Милка Недева. Така отрано е осигурена приемствеността в обучението на малките ученици. Този принцип и принципът на колективизма не са забравени и в подготвителната работа с петокласниците. Бъдещите им класни ръководители са провели задушевни срещи с тях. Към това се прибавят и други умели, целесъобразни мероприятия и решения на педагогическия колектив. Изготвен е график за работата със сборните отряди, извършено е обхождане и регистриране на децата от средния курс от специално изградените комисии.

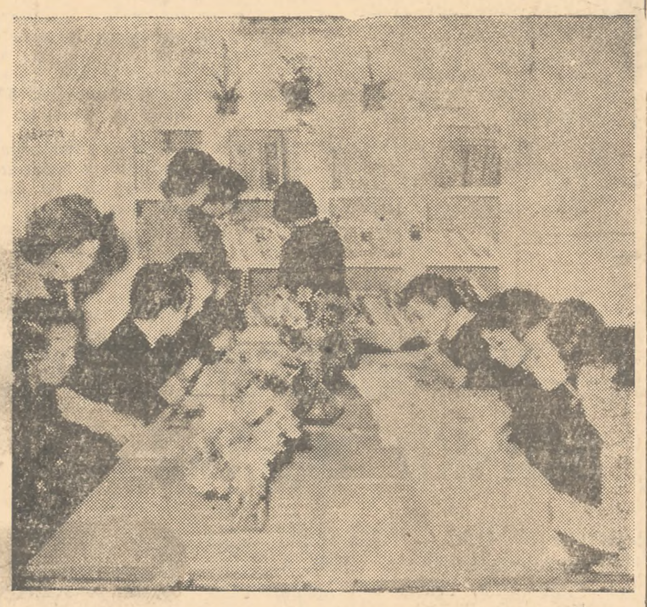
В подхода на учителския колектив към огранизирането на летния пионерски отдих има положителни, интересни неща. Тук сборните отряди се предвижда да бъдат изградени не по махали, а по класове. Ако това се осъществи, ще се създадат добри условия за укрепване на старите ученически колективи и през лятото, а ще се постигне и сближаване на петокласниците, които за пръв път ще бъдат заедно тъкмо през летните дни. Сключени са договори за включването на бъдещите осмокласници в полската работа на местното ТКЗС и Държавното елитно семепроизводно стопанство — Силистра. Третокласниците, сдружени в три отряда, също ще се трудят в ТКЗС. Много добра организираност ще бъде нужна, за да се осъществи и другата възпитателна страна на този въпрос — умелото съчетание на игрите с труда. Ако наистина дежурните учители успеят да осъществят включването на малките ученици в труда на кооперативното стопанство с ежеседмични периодични прекъсвания от по няколко дни — така, както е запланувано, училището и през лятото ще стане стане център на възпитателната работа и ще създаде условия за разнообразно и резултатно прекарване на ваканцията с редуване на игрите, екскурзиите и физкултурните занимания с труда, за активното включване на учениците в културно-масовата работа и художествената самодейност сред кооператорите.

Разбира се, част от децата, които се нуждаят от отдих в други климатични условия, ще бъдат изпратени в извънградски лагери. Училищното ръководство е уредило вече въпроса за лагеруването на 30 момчета и момичета в Кранево, Балчик и другаде.

Медико-педагогическите прегледи са извършени, снабдяването на учениците с необходимите тетрадки и учебници е към своя край. Остават като най-сериозни задачи през двата летни месеца преди новата учебна година частичният ремонт на училищната сграда и строежът на физкултурната площадка. Местният народен съвет има определени средства за това и трябва само да се справи с по-бързото осигуряване на необходимата изкопна техника и работна ръка. Иначе може да се закъснее и физкултурната база да остане незавършена и през тази година.

Работата по подготовката на новата учебна година и летния отдих на учениците в Айдемир върви добре. Грижите са навременни, подходът към много от задачите е творчески. Нужно е само да се обърне по-голямо внимание на обогатяването на кабинетите със самоделно направени помагала. Нужна ще е и по-голяма настойчивост за осъществяване на хубаво замислените мероприятия, така сполучливо насочени към възпитаване на колективизъм и трудолюбие у подрастващите.

Александър ПОПОВ

Учебната година е към края си, но в пионерската стая на основното училище в село Средище е оживено. Така ще бъде и през лятото, защото дружните пионерски отреди ще продължат своята активна дейност.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Навременен и полезен разговор

В БРОЙ 64 на в. „Силистренска трибуна" под заглавие „КРАСОТА? ДА, НО ЕСТЕСТВЕНА!" беше поместен материал от Николинка Атанасова. Считам, че неговата авторка съвсем справедливо се вълнува от поставения въпрос. Разговорът, свързан с него, ще допадне на много комсомолци със здраво, ново разбиране за човешката красота.

У всеки младеж, у всеки член на социалистическото общество трябва да има стремеж да се облича спретнато, чисто и красиво. Но този стремеж никога не бива да става жертва на суетността, както е у някои млади хора с принизено, леко отношение към живота. Тогава той ще бъде признак за липса на здрав вкус и истинско правилно разбиране на човешката красота. Тук класикът на руската литература А. П. Чехов ни помага много с известната си мисъл: „У човека трябва всичко да бъде красиво: и облеклото, и душата, и мислите, и делата". Така че стремежът на човек да се облича добре трябва обезателно да бъде свързан с неговите пориви към благородни и човешки постъпки, с неговото цялостно духовно обогатяване.

Модното, което толкова много привлича някои млади хора, в повечето случаи не всякога е новото, не е постижение на нашата мода. Да, модното не всяко га е ново, съвременно! Нова е онова, което създава на човека приятен външен вид, естетичност на външния вид, удобство. А какво удобство може да бъде например тясната пола? Или тесният панталон, който почти винаги е набран и измачкан?

В западния свят, където по-голямата част от младежта не може да види светлите идеали на своето време, стремежът към модното, изкълченото, суетното е напълно естествен. Дори той е неизбежен в света на капитала, в света на духовната опустошеност.

У нас все още има младежи, които сляпо подражават на всичко западно. Не напомнятли с това те засвоя незрял мироглед, за нехайност към своята култура и духовно развитие? И обикновено ежедневието на тези младежи е бледо, изпълнено е с неморални постъпки, лицемерие, лъжа. А повикът на нашето време е да се усвояват нормите на моралния кодекс от хилядите и от милионите, да се създават нови човешки и обществени отношения, на които да са чужди фалшът, ниските замисли, интригите, духовната бедност. Да обогатяваме мислите си, да обогатяваме духовния си облик, да се освобождаваме ежедневно от останките на стария морал — ето в какво трябва да се търси красотата. И когато човек се стреми към тази красота, той е достоен за уважение, полезен е за другите, за нашето ново общество.

Иванка ДАСКАЛОВА

РЕМОНТЪТ НА УЧИЛИЩНАТА СГРАДА Е ЗАВЪРШЕН

След приключване на учебната година основен въпрос за разрешаване пред административното ръководство и партийната организация на Машинно-тракторното училище в село Средище беше ремонтът на училищната сграда. В помощ се отзоваха курсистите. Пред комсомолските секретари на първите курсове Данчо Михалев, Добри Христов, Велико Радев и Георги Маринов беше поставена отговорна задача: да организират курсистите, за да извършат навременен ремонт на спалните помещения.

Под ръководството на преподавателя Величко Стоянов курсистите извършиха външна и вътрешна мазилка и варосване на 2 000 квадратни метра и спестиха на училището над 200 лева. На 20 юни в общи линии ремонтът на училищната сграда беше завършен. Отрано подготвени ще посрещнат новата учебна година курсистите и преподавателите от Машинно-тракторното училище в Средище.

Викентий ДУКАНОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Според повелята на Партията — масовост и майсторство

Едва ли в Иширково има младеж или девойка, едва ли има и кооператор, който да не се гордее с физкултурното дружество „Христо Ботев", което през последните две-три години постигна значителни успехи в масовизирането на физкултурата и спорта и в редица състезания се нареди на едно от първите места в окръга.

Дружество „Христо Ботев" има богата материална база: добре обзаведени площадки и игрища, физкултурен салон, изрядно поддържани спортни пособия. Поради това спортните чу секции работят активно. Показателно е тяхното масово участие във Втората републиканска спартакиада. Тогава се проведоха 291 състезания и първенства с участието на 13 504 младежи, кооператори и учащи се. В четири спортни дисциплини индивидуално са участвували 1990 души. Излъчени бяха 440 разрядника. Дружеството успешно изпълни плана си за физкултурници и спортисти. Много младежи и девойки станаха носители на значката ГТО.

В провежданата през тази година зимна надпревара училището „Климент Охридски" в село Иширково завоюва второ място в републиката и получи награда от ЦС на БСФС. Сред ширковските трудещи се намери широка поддръжка починът на в. „Народен спорт" за всекидневно масово спортуване по площадките и игрищата. Всекидневно в селото спортуват над 240 души. Между тях възрастните не са малко. Те участвуват активно в секциите, в спортните групи, може да ги видите като участници в състезанията по футбол, волейбол, шахмат, тенис на маса. Производствената гимнастика е станала вече привичка на много трудещи се. Служителите от канцеларията на ТКЗС например излизат всяка сутрин да се ободрят и раздвижат.

Масовизацията на спорта в нашето село не е откъсната от борбата за високо спортно майсторство. Ние не смятаме, че сме истинско физкултурно дружество, ако на състезания не завоюваме победи. За овладяване на майсторството в нашето дружество се работи много и успехите потвърждават това. Нашите отбори по лека атлетика — и мъжките, и женските — са първи в окръга. По тенис на маса за мъжение също сме на първо място в окръга. Нашите мъжки отбори по борба спечелиха вторите места в окръжната спартакиада. Добре се представихме и в тазгодишния пролетен крос. Постиженията на нашите футболисти, на атлетите ни Емил Славчев, Радка Пенева и Любомир Белински също са потвърждение за нарастващото ни майсторство. А постиженията на женския ни баскетболен отбор, който стана първенец на зоната, са истинска наша гордост. Наши състезатели през тази година завоюваха правото си да участвуват в пет републикански първенства и турнири.

Успокоението нас никога не ни завладява. За постоянното подобряване на работата е заинтересован не само многобройният физкултурен актив, но и всички трудещи се. Всекидневна грижа на общинския партиен комитет, на ръководството на ТКЗС и народния съвет е физическата култура и спортът в Иширково да крепнат и все по-добре да изпълняват своето главно предназначение — да осигурят израстването на физически здрави и жизнерадостни, силни и възторжени строители на социализма и комунизма.

д-р Георги НЕГЕНЦОВ

Състезание между най-добрите стрелци

В чест на юбилейната двадесетгодишнина от социалистическата революция в България, неотдавна в бившето гарнизонно стълбище — Силистра, Окръжния комитет на ДОСО организира състезания между най-добрите стрелци от окръга. В продължение на два дни, въпреки лошото време, в благородно съревнование излъчените първенци на общинските и градски спартакиади, мериха силите си за спечелване първите места в стрелбата с бойна и малокалибрена пушка и револвер.

Ръководени авторитетно от главния съдия Александър Хрусанов от София състезанията преминаха при добра организация. Състезателите показаха голяма волева подготовка, издържливост и борба с трудностите, произтичащи от лошото време. След изпълнение на всички състезания, класирането придоби следния вид:

Бойна пушка—мъже (упражнение 3 Х 10)
I място Силистра с 900 точки
II място Тутракан с 772 точки
III място с. Иширково с 732 точки

Малокалибрена пушка—мъже (упражнение 3 Х 20)
I място Силистра с 1923 точки
II място с. Иширково с 1687 точки
III място Тутракан 1032 точки

Малокалибрена пушка—жени (упражнение 3 Х 20)
I място Силистра с 1310 точки
II място с. Иширково с 984 точки
III място Тутракан с 829 точки

Малокалибрена пушка—юноши (упражнение 3 Х 20)
I място Силистра с 1418 точки
II място с. Иширково 1067 точки
III място Тутракан с 910 точки

В индивидуалното класиране при мъжете на първо място се нареди Стоян Кудинов от ДМЗ „Стомана" — Силистра, при жените Радка Куртева от същото предприятие, а при юношите ученикът Христо Стоянов от училището по дървообработване — Силистра. В комплексното класиране най-добре се представиха състезателите от ГК на ДОСО — Силистра и завоюваха званието „Окръжен първенец".

Кънчо КЪНЧЕВ

Литературни дни в окръга

От 28 юни до 1 юли в окръга ни ще се проведат литературни дни. Те ще бъдат отбелязани с гостуването на група млади поети от страната ни. В групата са включени Матей Шопкин, Христо Банковски, Хасан Карахюсеинов, Осман Азизов, Сабахаттин Байрамов, Наджи Ферхадов, Кирил Борисов, Лятиф Алиев и Йордан Янков. Литературни четения ще бъдат организирани в Чернолик, Бабук, Паисиево, Старо село, Ножарево, Тутракан и Силистра.

В литературните четения със свои творби ще се представят и Мехмед Джон, Стефанка Станева, Рангел Стоянов, Валентин Чернев и Петър Димитров от Силистренски окръг.

Драгомир ВАСИЛЕВ

Забавни минути

ИГРОСЛОВИЦА

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
I.										
II.										

ОТВЕСНО: Поставете по една буква във всяко квадратче, за да получите: 1. Горски труд 2. Град в южната част на Индия 3. Град в Белгия, в провинцията Фландрия 4. Противотанково препятствие 5. Местоимение 6. Финикийски бог на времето 7. Орган на дихателната система 8. Голяма сладководна риба 9. Въпросително местоимение 10. Старинна мярка за земна площ употребявана в някои страни на Европа.

ВОДОРАВНО: I. Най-известният наш пролетарски поет II. Седмично илюстровано литературно-хумористично списание, в чийто първи брой същият поет е печатал стихотворението „Везните на морала".

ОМОНИМНА ЗАДАЧА

(Омонимите са думи с еднаква звукова форма, но с различно значение).

1. Град в Източна Тракия (Турция) — Заверка върху задграничен паспорт.
2. Град в Южна Полша — Полезно изкопаемо.
3. Град в Узбекска ССР — Инструмент на занаятчия.
4. Опера от Белини — Установено правило.
5. Известен португалски мореплавател — Тонова стълбица.
6. Град в Гренландия — Буква от гръцката азбука.
7. Струнен музикален инструмент — Европейска парична единица.

При правилно решение, първите букви на думите четени последователно отвесно от 1 до 7 дават: Съветски остров — разположен в три полукълба (Северното, Източното и Западното).

ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ

РАЧО Л. КОЛЕВ — ИВАН Р. КОЛАРОВ

Определете професията и местожителството им.

АЛГЕБРИЧНА ЗАДАЧА

(а + в + с + d) = Х

а = Възвратно местоимение
в = Най-съкровеното желание на народите
с = Име на френски учен — пътешественик
d = Потвърждение
Х = Опера от Джоакино Росини.

ЗАБАВНИ ВЪПРОСИ

КОЯ държава в Южна Азия, е сбор от две реки в Централна Европа, а именно едната е десен приток на р. Дунав, а другата десен приток на р. Морава?

КОЙ град в Индонезия разположен на едноименен остров, е сбор от град в СССР в Омската област на РСФСР и град в Франция прочут с ежегодните си филмови фестивали?

КОЙ древен град от Месопотамия, прочетен обратно, се превръща в столица на Източен Пакистан?

Задача:
Нора А. ПИТАКОВА

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

УСПЕХЪТ В ЖЕНЕВА

ПРИКЛЮЧИ своята работа една от най-дългите и най-многолюдните международни конференции. Към това определение трябва да се прибави: и една от най-успешните.

Конференцията по търговията и развитието продължи 12 седмици и 2 дни. Сега статистиците на ООН систематизират и други любопитни данни по нейната работа. Съобщава се, че тя е струвала на международната организация около 2 000 000 долара. Дневно са се издавали 5 тона документи на четири основни езика. Те са били разпространявани между 120 делегации и представители на вестници и телеграфни агенции от целия свят. Участниците в нея надхвърлят цифрата 1 500, между тях — над стотина министри.

Това е подаващата се на статистическа систематизация външна страна на срещата в Женева. Но нас ни интересуват преди всичко политическите резултати и на тях ще се спрем по-подробно.

Заслужава да се припомни, че свикването на конференцията вече бе успех за Съветския съюз, социалистическите страни и много други държави, които подкрепят инициативите за международно сътрудничество. Западът веднага схвана, че съветското предложение за среща по въпросите на търговията ще му причини сериозни главоболия. Така че от самото начало до края империалистическите държави бяха пасивната страна. Те се активизираха едва в последния час, когато трябваше да предотвратят подчертаното и рязко осъждане на техните приоми в международната търговия.

Главният успех в Женева се състои в това, че и там възтържествува новото в отношенията между държавите. Заслужава да споменем за един интересен коментар, направен от „Франс прес" непосредствено след закриването на конференцията. „В областта на стопанските отношения между „богатите и бедните" страни критерият вече не е същият — твърди известната френска информационна агенция. — Светът няма да бъде никога такъв, какъвто е бил, въпреки разочарованията, нетърпеливостта, несъгласията, проявени на конференцията по търговията".

Болшинството от делегатите одобриха новите принципи, на които в бъдеще трябва да се основава международната търговия. Те изключват каквато и да е дискриминация поради различия в социално-икономическите системи на държавите. Те провъзгласяват равноправие в стопанските отношения и осъждат използването на търговията за вмесване във вътрешните работи.

При това тези принципи не ще останат само платонически пожелания. Решението редовно да се свикват такива конференции ще даде възможност да се съблюдават тези начала и да се порицават онези, които ги нарушават. Създаден бе и Съвет по търговията и развитието като постоянен орган на Организацията на обединените нации. Той също ще допринася за утвърждаване на новите принципи в международната търговия.

В Женева се очерта така наричаната „група на искащите". Това бяха 75 държави от неутралните и развиващите се страни. Капиталистическият печат сега иска да представи като че ли западните държави са склонни да правят „благодеяния" на тези „бедни страни". Едновременно с това те отправят и упрека, че изостаналите държави сами са виновни за сегашното си състояние.

Конференцията по търговията показа, че западните държави не само не правят никаква „благотворителност" по отношение на развиващите се страни, а водят с тях неравноправна търговия. Те изкупуват на безценица техните суровини и продават прескъпо индустриалните произведения.

Успехът в Женева тепърва ще дава своите отражения. То е едно добро начало, което може само да радва.

ДЕПОЗИТ
БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 75 (783) | Неделя, 28 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДА ЗАСЕЕМ НАВРЕМЕ ЦАРЕВИЦАТА ВТОРА КУЛТУРА

През тази година съгласно плановете на кооперативните и държавни земеделски стопанства в нашия окръг трябва да се засеят 114 000 декара с фуражна царевица втора култура. По-голямата част от нея ще заеме площите на репицата и ечемика, а известна част ще бъде засята и на по-рано освободените площи от пшениците.

Определено можем да кажем, че през това лято наличната в почвата влага благоприятствува засяването на втората култура. Тя ще даде възможност почвата да се подготви добре и сеитбата да се извърши качествено, както и семената да поникнат бързо и дружно и посевите да се развият правилно. Нужно е обаче стопанските ръководства да положат всички усилия и най-пълно да използват съществуващите благоприятни условия в момента. Те трябва така да организират силите на кооператорите и механизаторите, че едновременно с провеждането на жътвата да се подготви и проведе и самата сеитба на фуражната царевица. Не бива да се допуска никакво закъснение в изораването и засяването на освободените площи, защото то е свързано с губенето на големи количества влага от откритата почвена повърхност.

Успоредно с провеждането на жътвата трябва да се извършва и бързото извличане на сламата от блоковете. През нощта освободените площи трябва да се изораят от тежките машини, като заедно с това обезателно се и бранат. А още на другия ден те трябва да се засяват. Само по този начин ще може да се осигури извършването на висококачествена сеитба и да се осигури бързото развитие на засетите посеви. Стопанствата разполагат с достатъчно техника.

Жътвата на репицата завърши. А на ечемика е в своя разгар. Във всички стопанства машините навлязоха в посевите засети с тази култура. От всичко 100 800 декара засети с ечемик, вече са ожънати над 33 000 декара. Някои стопанства като ТКЗС— Калипетрово, Айдемир, Белица и други, които рано започнаха жътвата на тази култура са вече почти към нейния край. А в близките два-три дни на много места ще започне и прибирането на пшениците.

Едновременно със започването на жътвата ръководствата на много кооперативни стопанства организираха и започването на сеитбата на царевицата втора култура, и сега усилено я провеждат. Така например ТКЗС село Калипетрово е засяло над 1 500 декара, ТКЗС Алфатар близо 2 000 декара, ТКЗС Айдемир и ТКЗС Голеш по над 500 декара и други. Общо в окръга са засети над 6 000 дка от тази култура. Но има и стопанства, в които сеитбата й все още не е започнала. Вярно е, че в някои от тях жътвата на ечемика започна по-късно, едва преди 3-4 дни. Но има и такива, които са към края на жътвата на ечемика като: ТКЗС — Белица, Тутракан, Зафирово и някои други, които са засяли едва от 100 до 200 декара. Нужно е ръководствата на тези стопанства да преустроят своята работа и бързо да преодолеят изоставането в това направление. В противен случай те рискуват да не изпълнят плана за царевица втора култура или пък да я засеят късно и да не получат от нея очакваните добиви.

От царевицата втора култура стопанствата са предвидили получаването на близо 70 000 тона зелена маса, която да се използва за силаж или за зелена храна на животните в началото на есента, когато други сочни фуражи липсват. Но при навременното и висококачествено засяване и при наличието на валежи от нея може да се очаква получаването и на по-големи количества зелена маса. Там където условията благоприятствуват, правилно е ръководствата на кооперативните и държавни стопанства да обмислят още веднъж въпроса и да се ориентират към засяването на повече площи с втора култура, от която да получат надпланови количества зелена маса.

За да се развият правилно засетите посеви за тях трябва да се положат необходимите грижи. Най-напред трябва да се окопаят с ротационни мотики, за да се запазят от заплевеляване. Където е необходимо трябва да се окопаят с култиватори и на ръка.

Няма съмнение, че ръководствата на кооперативните и държавни стопанства, кооператорите и механизаторите ще положат необходимите усилия и в чест на юбилейната годишнина ще осъществят и тази важна задача, ще осигурят изпълнението и преизпълнението на плана за зелената маса и ще осигурят достатъчно сочна храна за животните.

ЩЕ ПРИБЕРАТ ЕЧЕМИКА ЗА ПЕТ ДНИ

Трети ден вече комбайнерите от района на ТКЗС в с. Белица жънат разделно ечемика. Бумтенето на превъзходните машини не стихва нито час, а това гарантира навременното прибиране на зърното. Показателен в това отношение е примерът на механизаторите Георги Иванов, които от плануваните му 1 500 дка, пожъна вече 1 200 дка, на Георги Стойков от Шуменци пожънал 640 дка при план 1 000, на комбайнерът Велико Петров, който прибра зърното от определените му 300 дка ечемик.

Веднага след приключване на жътвата на ечемика ще започне прибирането на житото само по разделния начин, което ще е гаранция за по-високи добиви.

Драганка КАРАИВАНОВА

Жътвени дни в Ситово

Много грижи положиха стопаните от ТКЗС в с. Ситово за отглеждане на есенниците. Така неусетно в труд дойдоха и жътвени дни. Пръв в кооператива започна жътва механизаторът Закир Мехмедов от с. Искра. С виндроуер той пожъна първите 200 дка ечемик. Още на следващия ден Георги Димитров от с. Поляна с комбайн „СК—3" започна масова жътва на ечемик.

Сега всеки един от механизаторите които участват в кампанията за прибирането на зърно то спазват ситовския почин „Работа без грешка".

Нормалният темп през първите дни показа голямата полза от навреме проведения ремонт на машините и от загрижеността на оперативното ръководство.

Тахир МЕМИШЕВ

И в Зафирово жънат

Паметен е първия жътвен ден за кооператорите от с. Зафирово. Те го очакваха с много трепет и вълнение. И с право. Та нали това е време то, когато се осигурява хляба на хората.

Първи в кооператива започна жътва механизаторът Аспарух Илиев, а след него Васил Иванов с виндроуер започна да поваля ечемичните класове. Първия ден бяха пожънати 350 дка от тази култура.

Петър НЕЙКОВ

По-близо до живота, повече сред народа

Срещи и разговори с гостуващите писатели в окръга ни

ГОЛЯМАТА група писатели, които гостуват на трудещите се от нашия окръг по покана на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет вече посети много трудово-кооперативни земеделски стопанства и предприятия, срещна се с много работници, кооператори, комсомолци, пионери.

* * *

На 25 юни, вечерта писателите и поетите дошли да опознаят големите промени в стопанския и културен живот на нашия окръг през победното двадесетилетие имаха сърдечна среща с трудещите се от Силистра в салона на ОНС. Другарят Стефан Габровски, секретар на ОК на БКП, ги представи на многобройната публика, която с много възторг изслуша произведенията им. Накрая Младен Исаев, Ламар, Димитър Ангелов, Людмила Исаева, Крум Вълков, Бленика, Бончо Несторов, Иван Рудников, Стефан Станчев, Димитър Гундов, Паулина Станчева и Васил Радевски получиха букети с цветя —за голямата отзивчивост на поканата да ни гостуват,за хубавите творби с които се представиха като творци, които отразяват съвремието ни, социалистическото строителство и образа на новия човек.

* * *

На другия ден, петък, разделени на четири групи, писателите и поетите, съпровождани от работници от Окръжния комитет на Партията, посетиха няколко села и предприятия в окръга ни.

Младен Исаев, Стефан Станчев и Крум Вълков гостуваха преди обяд на трудещите се от Айдемир и се запознаха с големите успехи на кооперативното стопанство. След това се отправиха към Държавното елитно семепроизводно стопанство край Силистра, където имаха сърдечна среща с работниците и курсистите от селскостопанския техникум „Добруджа". Посрещнати с много голям интерес, те четоха свои творби, посветени на плодородна Добруджа, на обновения наш край, и стихотворения, отразяващи борбите на народа ни против фашизма. Чудесно звучаха стиховете за родната, окъпана в слънце България. В непринудения разговор с работниците и учениците Младен Исаев изтъкна, че трудът на поета и писателя е сериозен труд, вдъхновен от живота и че задачата на съвременните писатели, които творят за народа, е да вълнуват читателите, да ги правят по-добри, да възпитават у тях комунистическите добродетели. Отговаряйки на въпросите на присъствуващите, Крум Вълков говори за вярността на нашите писатели и поети към делото на Партията. Той изтъкна, че и преди победата на Девети септември, и сега, тяхна най-съкровена радост е било да пишат за Партията, да гледат на поезията като на оръжие за щастието на народа. Затова писателите се зарадваха много от желанието на работниците и курсистите да четат много нови книги, в които релефно изпъква образа на човека на комунистическото общество— този, който се калява сега в строителството на нашата страна. Директорът на стопанството Константин Попов сърдечно благодари на гостите за посещението им сред трудовия колектив и ги увери, че този колектив съзнателно ще се бори, за да изпълни своите обещания пред Партията ръководителка. След това групата на писателите разгледа с голям интерес фермите и блоковете на голямото стопанство.

* * *

След обяд Младен Исаев, Стефан Станчев и Крум Вълков се срещнаха с работническия колектив на ДМЗ „Стомана". Домакините с вълнение изслушаха стиховете им, посветени на героичното минало и любовта към социалистическата родина. Работниците зададоха много въпроси на гостите. Особено се заинтересуваха те от ролята на хумористичните вестници „Жупел" и „Хоровод" в революционната борба и отношението на поета Крум Вълков към хумора и сатирата днес. Отговаряйки на въпросите, Крум Вълков каза, че хумористичният печат, ръководен от Партията в миналото, е играл ролята на оръжие, което е изстрелвало най-точните куршуми срещу фашизма. Съвременната сатира, изтъква той, е критика не срещу враг, а критика на собствените грешки и затова трябва да бъде на висота и да жигосва всички остатъци от буржоазното минало. Младен Исаев също говори за хумора и еатирата и заяви, че трябва с ботевски жар да горим всички недостатъци, да критикуваме смело и правдиво, за да вървим напред. Младен Исаев сподели, че подготвя нов цикъл от стихове, посветени на великите постижения през победното двадесетилетие. За творческите си планове и любовта си към пътеписа говори и Стефан Станчев.

Директорът на завода Игнат Димитров разказа на гостите за прекрасните производственици, за целия работнически колектив и неговите големи успехи. Много цветя и подаръци зарадваха скъпите гости. После ръководителите на завода ги разведоха из цеховете и ги запознаха с много от новите производства.

* * *

Ламар, Бленика и Васил Радевски сутринта отпътуваха за село Кайнарджа, — център на едно от най-големите кооперативни стопанства в окръга. Посрещнати от секретаря на общинския партиен комитет Димитър Вълчев, председателя на общинския народен съвет Георги Краев и други ръководители на селото, те водиха интересен разговор с тях и особено много се възхитиха от успехите на животновъдите, които вече рапортуват за изпълнения годишен план за яйцата.

С вълнение протекоха разговорите при посещението на историческата чешма, при която е сключен Кючук-Кайнарджанския договор. Тук стана и една непринудена среща с възпитаниците на детската градина, а после, в стопанството — с кооператорите животновъди и пионерите. Поетите четоха свои стихотворения и разказваха спомени, а първенците в производството говориха за упорития си труд, с който се стремят да изпълнят обещанията си пред Партията.

* * *

Ламар, Бленика и Васил Радевски след обяд бяха гости и на работниците от Промкомбинат „Електрометал". Те не само разгледаха цеховете на завода, но и се запознаха с перспективите на неговото развитие. После в среща с работниците, служителите и инженеро-техническия персонал открита от секретаря на партийната организация Колю Сарафов, трите поети четоха свои стихотворения. Работниците от комбината изпратиха скъпите гости с букети цветя, с подаръци и поръката да пишат повече за нашия край.

* * *

Третата група писатели — Димитър Гундов, Паулина Станчева и Людмила Исаева — гостува на трудещите се от село

(Продължава на 4 стр.)

ПЕСЕНТА НА КОМБАЙНИТЕ

„ВОЛГАТА" прекоси Нова Черна и засвистя с гумите си по асфалта към Русе. От двете страни на шосето акациите приветливо люлееха буйните си корони. Тук-таме някои от тях бяха опрели челата си ниско в земята и клоните им я покриваха. От задната седалка се чу гласът на главния агроном на ДЗС—Нова Черна:

— Ей на какво направи пустата му вчерашна хала!

Долови някакви нотки на радост, го погледнах недоумяващо. Той побърза да ме успокои:

— Доволен съм, че успяхме да приберем много от ечемика, та затова...

Не го слушах вече. Очите ми се бяха спрели на голямото жълто петно сред зеления килим на равнината и следях комбайните в него. Наредени един зад друг те „бръсneха" рохкавата земна гръд...

* * *

НА 23 ЮНИ, едни от първите в окръга, запяха комбайните на ДЗС— Нова Черна. Шумящите блокове ечемик в „Блатото" обвиха в прегръдките си осемте машини. Ненаситните хедери, като езиците на лами замятаха в гърлата им клас след клас. Втора бригада от Централата с бригадир Христо Наков първа поведе буйното хоро на тазгодишната жътвена кампания. Последваха я момчетата на Реджеп Мустафов и Стойко Генов. Четиридесет души само участвуват в битката за хляба, но техният брой е достатъчен, защото машините са им се подчинили—8 комбайна, 10 камиона и четири ремаркета. С тяхна помощ само за първите два дни са ожънати 2 017 дка ечемик от всичките 5 300 дка. След завършването им идва ред на 2 210 дка пшеница, класовете на която вече са натежали от едро зърно.

— ГЛЕДАЙ го, гледай го как жъне, дяволът му! По три контри като че ли взема с машината си!—възхищава се агрономът от работата на Никола Стойчев. — Тък и има на кого да мяза. Нали лани баща му изкара по 499 кг пшеница от декар. Баща и син—майстори! Е, такива като тях са и останалите ни хора—огън!.. Завчера дадоха дума да свършат с жътвата до края на месеца и при това не как да е. До сега получаваме по 360 кг зърно бункерно тегло. От тук го извозваме веднага на площадките за сушене. И комбайнерите, и шофьорите бързат. Току виж, че плиснал някой дъжд...

— Кои са ви първенците? —попитах.

— Кои, че кои? Виж ги! Гонят, не спират. И когато се сменят, пак не спират, ами в движение. Все са в „пакет", вървят по петите си, че да ни затруднят при отчитането— смее се той. Определили сме плюс преходното знаме „първенец" всеки ден да даваме на получилия го комбайнер и шофьор по три лева, а на тракторист—два. За сега първенецът ни е Никола Стойчев. Има зад гърба си 260 дка и 98 т зърно. След него е Тодор Георгиев с 190 дка и 82 тона. Ожънеме ли веднаж, обещахме да предадем до 25 юли пшеницата на държавата и пак до този ден ечемикът да бъде вече в хамбарите ни.

КРЪГ след кръг се вият около блока комбайните. Неожънатата площ остава на тясна ивица и те един по един се отправят с ръмжене през стърнището към съседния. Ето и от там вече долита пресипналата им песен. Битката за зърно не стихва.

Георги УЗУНСКИ

ПРЕИЗПЪЛНЯВАТ ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

ВЪПРЕКИ че е млад—29 годишен, Дичо Василев е един от най-дългогодишните овчари в Голешкото стопанство. 13 години от своя живот той е прекарал сред овчите стада, доил е тяхното мляко, стригал е тяхната вълна, радвал се е на малките агънца. Дългогодишният му опит в тази професия го научи как да се грижи за животните, за да получи повече от тях.

Заедно със своя помощник Нуредин Якубов, през тази година той се грижи за 206 овце. Много труд дадоха двамата овчари още през миналото лято, за да подготвят добре стадото и да се заплодят овцете на време. Затова те се оагниха рано още през януари. Добри грижи положиха двамата овчари за новородените агнета. Никаква смъртност не допуснаха . Всички мъжки агнета успяха да продадат по над 14 кг живо тегло. А понеже женските бяха добре отгледани ръководството на стопанството ги определи за ремонтна група.

Благодарение на ранното агнене рано започна и доенето на овцете. Това помогна на Дичо и на Нуредин преди няколко дни да изпълнят годишния си план като надоиха 7800 л. А до края на доилния период те са решили да надоят още най-малко три тона мляко. Така и обеща Дичо през тази пролет пред партийното събрание, когато го приеха за кандидат-член на Партията.

Наскоро приключи и стрижбата на овцете. Стана известно, че и за вълната планът е значително преизпълнен от двамата овчари. Вместо 590 кг те получиха 690 кг, или с 100 кг в повече.

Така Дичо Василев, който миналата година държеше второто място между овчарите в стопанството за сега се нарежда на първо.

За своите успехи той е награден от комсомолската организация и от управителния съвет на стопанството с екскурзия в Съветския съюз. В близките няколко дни заедно с други първенци от окръга те ще се отправят към Великата страна на строящия се комунизъм.

Тази награда ще го импулсира в борбата за нови още по-големи успехи. В чест на празника на свободата той е решил не само да преизпълни производствения си план, но заедно със своя другар Нуредин така да подготви овцете за осеменителната кампания, че през следващата година резултатите да бъдат още по-добри.

Емил ПРАХОВ

Когато животните пасат добре и разговорите между пастирите са приятни. А край с. Сребърна има винаги сочни ливади, където юниците намират обилна храна.

БОРБАТА Е ЗА ПОВЕЧЕ ТЮТЮН

Кооператорите от село Яребица полагат големи грижи за отглеждането на висококачествен тютюн. Те старателно извършиха първа и втора копан на 650 дка тютюн. Освен това стопаните водят упорита борба и срещу болестите на тютюна — маната и дивия огън, като за тази цел използват препарата „аспор", смесен с вода и пръскат растенията.

На първо място в работата са звената на Исмаил Хасанов, Ахмед Махмудов и Айшегюл Салиева. Те водят съревнование помежду си за получаване по 200 кг тютюн от декар.

Шериф ЮСЕИНОВ

МАШИНА В ТЮТЮНЕВИТЕ БЛОКОВЕ

Малко са кооперативните стопанства в нашия окръг, в които се използва техниката за механизирана обработка на тютюна. За пример в това отношение е Дуловският кооперативен, където към новозстите в селското стопанство ръководството пристъпва бързо, решително, обмислено.

Преди няколко дни за пръв път в стопанството трактористът Георги Ганчев с приспособен „Белорус" навлезе в блоковете с тютюн в село Поройно, за да окопава растенията. Първият опит за механизирано окопаване на тютюна се оказа сполучлив. За три дни е окопана 380 дка земя. Макар че още не е изчислен икономическия ефект от внедряването на тази новост, но от направена груба сметка, се вижда, че машината заменя ежедневно труда на 200 души, които могат да се използват сега в решаването на другите важни полски работи.

За да може машинната обработка на тютюна да намери по-голямо приложение в практиката на кооператорите, ръководството на стопанството организира обмяна на опит в блоковете на село Поройно, където бригадирите от полевъдството имаха възможност леено да се убедят в предимствата на машинната обработка.

Иванка ИВАНОВА

Чест за всяко стопанство, чест за окръга

ОБЩЕСТВЕНОТО животновъдство в нашия окръг от година на година бележи все по-големи успехи. Подобрява се породният състав, храненето и гледането на животните, вследствие на което ежегодно расте и получаваната животинска продукция.

Още в самото начало на тази година в чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас, управителните и дирекционните съвети на ТКЗС и ДЗС поеха обещания да изпълнят и преизпълнят месечните си планове за стоковата животинска продукция в правителствени графици. За целта селскостопанските ръководители набелязаха съответни мероприятия, обезпечаващи ритмично изпълнение на договорното изкупуване на млякото, месото и яйцата.

Зимните месеци минаха за животновъдите от нашия окръг в ежедневна борбе за търсене на начини за балансиране на белтъка в дажбата на животните, чрез най-рационално използване на наличните фуражи, борба за снижаване до минимум смъртността при добитъка, за увеличаване на млякото, яйцата и месото. В резултат на големите усилия на животновъдите, са постигнати успехи в изпълнението на плановете за стоковата продукция.

За отбелязване е, че почти няма кооперативно или държавно земеделско стопанство, което да не си е изпълнило в правителствен график плана за млякото.

Към 15 юни стопанствата са изпълнили шестмесечните си планове като са предали в повече на държавата 1 632 тона краве и 276 тона овче мляко, при увеличен план 920 тона, за сметка на второто полугодие. Най-голямо преизпълнение на плана имат ТКЗС — Иширково — 136 на сто, Смилец — 128 на сто, Сребърна — 130 на сто, Средище — 129 на сто, Тутракан — 131 на сто, Сокол — 126 на сто, Секулово и Малък Преславец — по 123 на сто, ДЗС — Силистра — 137 на сто, ДЗС — Нова Черна — 124 на сто и други. Същите стопанства са преизпълнили плановете си за III-то тримесечие. И някои от тях имат реалната възможност до Девети септември да изпълнят годишните си планове.

Стопанствата изпълниха и плановете си за месото. Предадени са за шестмесечието 2 650 тона различни видове месо в кланично тегло. Първи преизпълниха плановете си ТКЗС — Калипетрово, Срацимир, Смилец, Алеково, Ситово, Сребърна, Голец, Белица, Зафирово, Сокол и други. Най-много месо е предало ТКЗС — Калипетрово — 236 тона в кланично тегло, от което над 206 тона е свинско месо, произведено в свиневъгителната база. Очаква се стопанството да предаде до края на годината още 257 тона месо в кланично тегло като за целта свиневъгителната база е отново заредена с необходимите свине за угояване.

За окръга е преизпълнен и плана за яйцата от обществения сектор, като към 19 юни стопанствата са предали 14 308 827 яйца при план за шестмесечието 12 920 000 яйца. Като се има предвид, че ежедневно обществения сектор предава над 75 000 яйца, то има възможност стоковата продукция яйца да нарасне с още 800 000 до 1 000 000. Много от стопанствата като ТКЗС — Бабук, Дулово, Калипетрово и други изпълниха годишните си планове.

Усилията на ръководителите на стопанствата, специалистите и животновъдите, които положиха за изпълнение на обещанията за предаване на държавата повече животинска продукция за шестмесечието в чест на 20-годишнината на Девети септември, се увенчаха с успех.

Борбата за повече животинска продукция продължава с неотслабващ темп, което е гаранция за още по-голямо преизпълнение на плановете и обещанията.

Георги КОТЕВ
зав. сектор „Животновъдство" към Управление „Селскостопанско производство"

Най-добър косач е Иван Николов

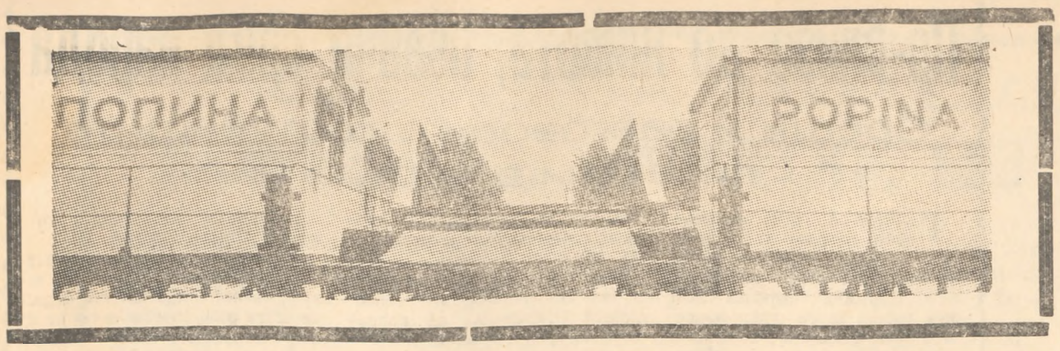
Обилните валежи през тази година благоприятствуваха за развитието на люцерната в ТКЗС—Главиница. Ето защо ръководството на стопанството набеляза редица мерки за бързото и висококачествено прибиране и приготвяне на люцерната за витаминно сено.

Най-упорит в работата е косачът Иван Николов, който за единадесет дни е окосил близо 75 дка люцерна. Ежедневно той коси по 6-6,5 дка площ, от която получава по 5—6 тона люцерна.

В трудова надпревара с Иван са и косачите Коста Славов, Иван Тишев и Марко Димов, които на ден окосяват по 4,5—5 дка люцерна.

Със своя неуморен еже дневен труд косачите осигуряват от една страна зелена храна за животните, а от друга витаминно сено за кооперативния добитък през зимата.

Минчо ДОЧЕВ

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

Пионер на новото

ШЕСТИМА смелчаци се събраха тази пролет в Окръжния комитет на Партията и поеха обещание— призив към всички механизатори от окръга да обработват по комплексния начин с машините си най-малко по 2600 декара царевица, слънчоглед и други култури.

Един от тях бяше Георги Атанасов от с. Гарван. В чест на юбилейната годишнина той даде дума също така да получи от тези площи при неполивни условия по 450 кг царевица и 210 кг слънчоглед средно на декар.

Съселяните му с трепет наблюдават неговата работа. Не е шега това, да се изпълнят такива високи обещания. Но с всеки изминат ден те се убеждават, че Георги не ще се посрами. Боботенето на неговия трактор не се чува из полето само в дъждовни дни. Но и тогава първенецът в комплексната механизация през миналата година не стои със скръстени ръце. Поддържа машината си в пълна техническа изправност. И тя работи безотказно, Георги Атанасов вече е окопал всичката царевица от поверения му участък, а на площите със слънчоглед извърши и втора копан.

По примера на Георги Атанасов пое обещания тази година и механизаторът Петър Петров, а бригадата, в която работят, се бори за званието „Бригада за комунистически труд". Догодина ще имат още повече последователи в комплексната механизация. Но всички ще помнят първия, пионер на новото.

Никола БРАТОЕВ

ОБНОВЕНИ СЕЛА

ДЕВЕТИ септември завари село Попина с тъмни, кални и криви улички, първобитно земеделие и... 16 кръчми, в които мъждукаха газени лампи. Немотията караше бедните селяни, загубили вяра в един по-сносен живот, да дават и последните си пари в кръчмите, където се „утешаваха". Подобно беше положението и в съставното село Гарван.

През годините на народната власт обликът на тези две села коренно се промени. Обединеното кооперативно стопанство с център с. Попина е едно от укрепналите в окръга. Крайдунавските земи с характера на почвата и климатичните условия позволяват да се развива едно модерно зеленчукопроизводство и лозаровощарство. За да се напоят зеленчуковите градини, голяма част от овощните градини и другите насаждения в крайдунавската ивица със средства на държавата и участието на кооперативното стопанство е в строеж и в близко време ще бъде пусната в експлоатация една от най-модерните в окръга помпени станции. Тя ще бъде снабдена с нови усъвършенствувани съоръжения за автоматично включване при намаляване нивото на изравнителя и изключване при напълването му. Чрез помпената станция дунавските води ще напоят 8 000 декара плодородна земя, от която се очакват след това почти два пъти по-високи добиви.

В обработката на земята кооперативното стопанство използва 24 трактори, 6 зърнокомбайни, 3 силажокомбайни и други селскостопански машини. Кооперативът има също така 13 товарни коли, обзавеждена с модерна техника ремонтна работилница. Тази налична техника заменя много работна ръка и облекчава труд внахортаа.

От няколко години кооперативното стопанство развива с успех тютюнопроизводството. Тази година площите на тютюна са увеличени двойно.

Растат с всяка измината година и доходите от животновъдните ферми на стопанството. Само за петте месеца на тази година планът за краве мляко е изпълнен 110 на сто, за овче мляко — 120 на сто. Издигат се нови модерни краварници и пилчарници за нуждите на животновъдството.

Има с какво да се похвалят жителите на Попина и Гарван пред Двадесетата годишнина на социалистическата революция в България и по отношение на благоустрояването. Разположението на селата дава възможност за едно пълно планиране и благоустрояване. Отчуждени и изплатени са дворните места, влизащи в парковете, площадите и улиците. Село Попина е водоснабдено и две от главните му улици са асфалтирани, а в Гарван жителите се радват на нов читалищен дом. И в двете села са построени и обзаведени необходимите за политехническото обучение работилници към училищата.

Разбира се, в това отношение има още много да се желае. В перспективния план се предвижда през тази година да започне строителството на административни сгради на кооперативното стопанство и масовите и политическите организации, водоснабдяването на с. Гарван, дооформянето на физкултурните стадиони в двете села. През следващата година ще започне строителството на административна сграда за потребителната кооперация, читалищен дом в с. Попина, асфалтиране на улици в с. Гарван и др. Както се вижда, само след двете три години в селата ни ще бъдат създадени условия за един пълноценен стопански и културен живот.

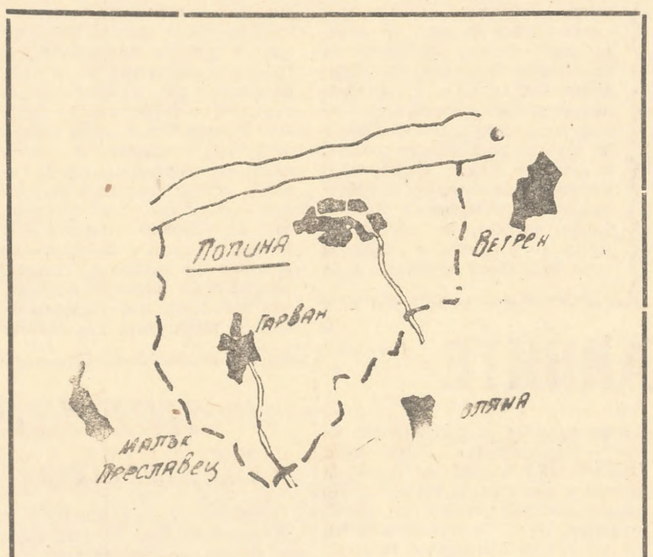
Наред с общественото строителство, бързо върви и изграждането на жилищни постройки за кооператорите, а така също и обзавеждането им. Нарастнаха изискванията на попинци и гарванци за модерно обзавеждане на домовете. Статистиката показва, че сега 96 на сто от хората слушат в къщи радиоприемници. В последно време ориентировката е към телевизорите.

Много голяма придобивка за двете села са създадените след 9 септември здравни заведения. В Попина функционира здравна служба с обзаведени родилно и зъболечебно отделения, а в Гарван има фелдшерски здравен пункт, които осигуряват квалифицирана медицинска помощ на населението. Все повече се развива учебното дело. Художествената самодейност навлезе в бита на трудещите се от селата ни. Особено се отличиха на прегледите през миналата и тази година театралният състав на с. Попина и битовия оркестър и танцовият състав на с. Гарван.

Наред с огромното за нашите мащаби строителство и укрепването на кооператива и личните стопанства на хората, разгърната е на широк фронт и работата по повишаване политическата съзнателност, просветната дейност и служебната квалификация по производствените участъци. В многобройните кръжоци и други просветни форми на Партията, Отечествения фронт и Комсомола се учат ежегодно над 30 на сто от жителите, а в селскостопанските просветни форми — около 60 на сто. В района шест производствени бригади се борят за спечелване на почетното звание „Бригада за комунистически труд", а една бригада вече извоюва това звание.

Много са успехите и придобивките, с които могат да се похвалят трудолюбивите кооператори от района на общинския народен съвет в с. Попина пред 20-годишнината на Девети септември. Такива огромни успехи са възможни само при народната власт, под грижите на родната Българска комунистическа партия.

Илия ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет

РАЙОНЪТ на общинския народен съвет с център село Попина е разположен в северната част на Силистренски окръг. На изток той граничи с района на съвета в с. Сребърна, на юг — със ситовския съвет, на запад — с районите на Зафирово и Малък Преславец, а северната граница съвпада с десния бряг на река Дунав. Населението на двете села в района на съвета, Попина и Гарван, наброява 4 360 души. Чрез пристанище Попина жителите пътуват към Силистра и Русе с конфортните дунавски кораби, а кооперативното стопанство изнася селскостопанските произведения.

Стопанството разполага с 43 000 декара обработваема земя. Главните му доходи идват от растениевъдството. Особено бързо се развиват лозарството, овощарството и зеленчуковото производство. През последните години кооператорите от съставното село Гарван получават и високи добиви тютюн. Все повече се подобрява в района животновъдството.

МАЙСТОРИ НА ВИСОКИ ДОБИВИ

ПО СКЛОНОВЕТЕ край село Гарван се зеленее хубав тютюн от съветския сорт „Остролист". И тази година трудолюбивите кооператори от селото произведоха ран и закален разсад, а след разсаждането навреме окопаха тютюневите ниви. През юбилейната година те са обещали да получат от всички е 400 декара по 200 кг тютюн средно на декар. Всички са убедени, че това високо обещание ще бъде преизпълнено.

Жителите на с. Гарван нямат голям опит в отглеждането на тази техническа култура. С помощта на участъковия агроном Цвятко Дянков обаче те усвоиха бързо тънкостите в производството на тютюна. Най-добре говорят за това резултатите от миналогодишната работа. От 260 декара площ кооператорите произведоха средно по 263 кг тютюн на декар и го продадоха по 1.81 лева на килограм. Това са най-големи постижения в окръга. Отделни звена получиха още по-високи добиви и добро качество. Средният добив от зачислените 89 декара с тютюн на звеното на Георги Кръстилов например достигна 275 кг от декар, а изкупната цена—1.89 лева на килограм.

Кооператори от с. Гарван окопават тютюн.

Кооперативното стопанство с център с. Попина реализира от тютюна 123 272 лева доход. Тук не влизат премиите от „Тютюнева промишленост" в Коларовград, които надминаха 80 000 лева. Тъй като в централното село не се отглежда тютюн, това е успех изключително на гарванските кооператори. Затова шест души от тях, между които бригадирът Георги Братоев, бяха наградени с екскурзии до Съветския съюз, ГДР и Румъния. А други 30 кооператори от същата бригада ще посетят със средства на стопанството Пловдивския панаир.

Димо ВАСИЛЕВ

Физкултурничката Екатерина Пецова от с. Попина, ученичка в VIII клас, играе в Окръжния селски отбор по тенис на маса— жени.

УЧИЛИЩЕ, СВЪРЗАНО С ЖИВОТА

СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО развитие на нашата Родина ентусиазира и учителските колективи в селата Попина и Гарван за обучение и възпитание на подрастващото поколение в комунистически дух. Непосредствено след 9 септември важна задача пред училището беше да се ликвидира неграмотността сред населението. Учителите и цялата общественост се заеха с разрешаването на този въпрос и само след 4-5 години в двете села неграмотни вече нямаше.

Това обаче се оказа недостатъчно. И на село животът изисква още по-културни и квалифицирани строители на социализма. Затова се постави нова задача — да се учат младежите и девойките, незавършили основното си образование. Само през учебната 1963-64 година във вечерните прогимназии от района бяха включени 70 младежи от пети до осми клас.

Големи са нашите постижения и в дневните училища, където усилията ни са насочени главно към свързване на училището с живота. Това, което децата учат на теория в класните стаи, го свързват по време на практиката в ТКЗС с живата действителност. Няма урок по физика, химия и биология, който да се преподава без онагледяване. Новата сграда за политехническо обучение в с. Попина спомогна много за разрешаването на тези въпроси. Учителският колектив си е поставил за цел да продължи обзавеждането на кабинетите и работилниците по металообработване и шев, за да може в близките няколко години да се премине към кабинетна система на обучение.

Учителят Димитър Илинков запознава учениците от V клас в с. Попина с частите на детско столче и начина за изработването им.

Тези и много други успехи са плод на големите грижи на Партията за обучението и възпитанието на младото поколение, утрешен строител на комунистическото общество.

Никола МАРКОВ
директор на основното училище „Отец Паисий" в с. Попина

КНИГИ ЗА МИНАЛОТО НА ПОПИНА

През 1956 година кандидатът на историческите науки Живка Вежарова отпечати своята книга „Славяно-българско селище край село Попина, Силистренско", издание на Българската академия на науките. В книгата се разказва за резултатите от работата на научната експедиция от съветски, български и румънски археолози под ръководството на съветския професор М. И. Артамонов през 1954 година на обект „Градището" край с. Попина. Това е древна византийска крепост, в която са се настанили по-късно прабългарите. Най-интересното в обаче това, че е разкрито в района на „Калето", както нарича населението тази местност, друго, славянско селище от VII-VIII век на новата ера. Авторката изтъква, че с изследването на това селище се хвърля светлина върху бита и културата на истинския създател на материалните и духовни блага — народа.

За древната история на славяните по тези места се очаква да бъде публикувана нова книга на Живка Вежарова, плод на нейните допълнителни изследвания.

Новият читалищен дом в с. Гарван.

ЗА ХУБАВИТЕ КАЙСИИ — СРЕБЪРЕН МЕДАЛ

ИПРЕДИ 20 години в Попина са идвали търговци от вътрешността на Добруджа, а по-рано и от Румъния, да изкупуват кайсии и грозде. Голямо развитие получиха трайните насаждения обаче при кооперативното земеделие, особено след Априлския пленум на ЦК на БКП. Докато през 1957 година кайсиите заемаха площ 300 декара, а лозята — 214 декара, сега обединеното кооперативно стопанство разполага с 1 400 декара овощни градини и 2 336 декара лозя. На международната селскостопанска изложба в гр. Ерфурт (ГДР) през 1961 година попинци бяха удостоени за представените чудесни кайсиеви плодове със сребърен медал. Това беше най-висока награда, тъй като златен медал на изложбата не се предвиди. Растат добивите и в лозарството. През 1962 година те достигнаха 1372 кг за десертните и 1 200 кг за винените лозя средно на декар.

През миналата година кооператорите създадоха първата в окръга праскова градина от 150 декара, отглеждана по новата италианска палметна форма. На единица площ от тези насаждения се получават повече плодове и с повисоко качество.

В близките години обединеното кооперативно стопанство в с. Попина ще стане стопанство с най-много трайни насаждения в Силистренски окръг.

Иван АНАСТАСОВ
главен агроном на ТКЗС

Овощни градини край с. Попина.

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait özel sayfası.

„OSTROLİST“ TÜTÜNLERİNİ NASIL TOPLAYIP KURUTALIM?

„Ostrolist“ tütünlerini sancağımızda iki yıldan beri yetiştirmeye giriştik. Ve şimdi bu yeni nevi tütün, umum sahalarımızda çoğumluğu teşkil etmektedir. Bunun işlenmesinde kooperatorlarımız henüz bir tecrübeye sahip olmadıkları için, birçok hallerde hatalara meydan verilmektedir. Bu nevi tütünden yüksek gelir elde etmek, her şeyden önce, toplanıp kurutulmasına bağlıdır. Gerek toplanması ve gerekse kurutulmasında bazı özellikler vardır ki, buna ciddiyetle önem verilmelidir.

„Ostrolist“ tütününün çiçekleri kırılmaz. Neden mi? Çünkü, yaprakları kalınca olduğundan, gelişmesi geçikir. Hal böyle olunca, yaprakları, elverişli zamanda kurutmayılız. Olgunlaşmaya yüz tutan yapraklar açık yeşil bir renk alır ve üzerlerinde yer yer büyücerek sarı lekeler peyda olur. Toplama işi sabahleyin erkenden, yakıcı ışıklarıyle güneş ortalığı kızdırmaya başlamazdan önce yapılır.

Bilhassa bu nevi tütünlerin kurutulması işi pek önemlidir. Diziler, çerçevelere konur. Birbirlerine gölge yapmalarına önemle dikkat edilir. Böyle olunca buharlaşma işi kolay olur. Kalın damarların üst tarafa bırakılması da mutlaka dikkatten kaçırılmamalıdır.

Yapraklar dizilir dizilmez, derhal güneşe çıkarılmamalı. En az 36 saat kadar gölgede bırakılmalıdır. Orada yapraklar senişir. İhtiva ettikleri su nispeti daha muntazam buharlaşır. Yeşil renk, yavaş yavaş kaybolur. Halbuki, derhal güneşe çıkarılırlarsa, yapraklar yeşil renklerini muhafaza ederler. Tütünün kalitesi de düşer. Şayet, tütünler eylül ayında kırılırsa, ancak o zaman doğrudan doğruya güneşe çıkarılırlar. Dip yaprakların kurutulması işi de böyle yapılır.

Kalın yaprakların nemi, güneşte kurutmakla da tamamiyle kaybolmaz. Ana damarlarda halâ biraz nem kalır. Bu da tütünün küflenmesine meydan verebilir. Onun için de, güneşten madâ sunî kurutmaya da başvurulabilinir.

Tütünün kuruduğunu nasıl anlarız? Eğer yaprak katlanınca kırılırsa, iyi kurumuş demektir. Kırılmaz ve sadace ana damar eğrilirse, kurumadığı anlaşılır.

Kurutulan tütün dizileri ikiye katlanıp üçü-dördü bir araya getirilerek bağlanır. Bu vaziyette enserlere asılarak bir müddet bırakılır. Fakat, kontroldan uzak bırakılmamalıdırlar. Çünkü, ufak bir nemlenme, tütünlerin kararmasına, kalitenin düşmesine sebep olabilir.

Hüsmen ALİYEF
agronom

ETME DOKTOR YANILIRSIN, DOBRUCA OVASINDA ANILIRSIN

Köy taşyolunda bir grup kooperator yürüyordu. Hastaanenin önüne erişince:

— Bu hastaneyi gördüyen tüylerim ürperiyor. Tiken tiken oluyor, dedi aralarından biri. Her vakit buradan geçtiğimde o suratsız doftoru hatırlıyorum.

— Ya be, allah belâsını veresi şeyi, nereden de getirdiler buraya bilmem ki „makoronmudur, markaranmidir“. Öyle de doftor mu olur?

Manokyan dediğimiz adam Pasievo köyünün en „anılmış“ doktorudur. Ama mesleğiyle ve insanlara karşı muamelesiyle değil, yatıp ta para kazanmasiyle, hasta değil, işkembe düzeltmesiyle anılmış bu adam. Ama başkasının değil, kendi işkembesini düzeltmesiyle. Hem lâzım geldiği gibi iş yapmaz, hem de, büyük küçük tanımaz. Elbette tanımıaycak, ta Sofya gibi yerden gelmiş herif buraya. Paisievo gibi yerde hürmeti olmazsa, başka nerede olacak?! Âli tahsilli adam o hey. Öteberi şey değil. Koskoca doktorluk enstütü bitirmiş. Ama derebeylik satmaktan başka, hiçbir şey gelmiyor elinden ağamoğlunun. İnsanları daha kabineye girmezden önce azarlıyor. Halkın anlatmasına göre, o çok defalar: „Bugün mü buldunuz hastalanmaya, yarın veya öbürgün gelin“, deyip işin içersinden çıkarmış.

Kabinette ise en adi ilâçlar bile bulunmuyor. Köylüler ufak tefek muayene için tâ Dulovo, veyahut İsperihe gidiyorlar. Elbette gidecekler, o gamsızın küfürlerini seslemiyecekler ya.

Ama Manokyana soracak olursanız, ondan üstün doktor yok etrafta. En ağır dertlere derman bulanlardan biri o. Beyaz halatını giyip te, eliyle göğsüne vurarak gorgorlanmayı biliyor yalnız. Ne de peresi patlak şeymiş yahu. Ne sözden, ne de tenkitten anlar. Köy halk kontrolu komisyasından al da, sancak halk savetine karar tenkit ettiler onu, ama hiç umurunda bile olmadı, adamcağızın.

Ay gidi doktorların doktoru, be lâsının belâsı seni ya. Etme okadar yanılırsın, Dobruca ovasında anılırsın.

Ziya İSMAİLOF

Silistranın üniversal magazininde bugün yine fevkalâde bir canlılık var. Burada müşteriler arzu ettikleri malları buluyorler.

Resimde bir grup müşteriyi stand önünde görüyoruz.

KÖYLÜ GÜZELİ

Eşit hakka sahibsin,
Her mesleğe lâyiksin.
Bülbül gibi şen sesin,
Dilber köylü güzeli! . . .

Yüzün açık, gönlün pak
Talihin bak, ne parlak!
Durma, kırda türkü yak,
Dilber köylü güzeli!..

Köyün şirin, sen şirin,
Hüner dolu ak elin,
Aşkım sana pek derin,
Dilber köylü güzeli!..

Konca gibi al yanak,
Dudakların bal—kaymak
Sevdamı kalbine tak,
Dilber köylü güzeli!..

Gönlünde silinmiş pas,
Dilin aşık, elin saz.
Ne söylesem sana az...
Dilber köylü güzeli!..

Paisievo
MEHMET MURADOF

TUNA BOYUNCA

Geçenlerde elliden fazla talebe iskele etrafına toplanmışlardı. Gülüş-oynaş vapura pindiler. İzahı güç bir heyecan kalpleri sarmıştı. Vapur küçük dalgaları yararak hareket edince, rüzgârdan, kırmızı boyunbağları dalgalanan piyonerler güzelleşen Silistraya „Hoşça kal“ dediler. O da kendilerine sabah serinliğinde, tabiatın yavaş yavaş uyandığı anda „Güle, güle“ diye fısıldadı.

„Makarenko“ mektebinden olan bu talebeler Vidine kadar küçük bir su yolculuğuna çıkmışlardı. Heyecanlıydılar, çünkü Vidin ve Rusede birkaç tarihi anıtı ziyaret edeceklerdi; heyecanlıydılar, çünkü büyük nehrin Bulgaristandan geçen kısmını bir uçtan bir uca gezecekler; heyecanlıydılar, çünkü yanlarında sevdikleri muallimlerden Viktoriya Miteva, Vıcdan Ahmedova vardı ve neşeli saatlar geçirecekleri şüphe taşımıyordu. Talebeler vaktın nasıl geçtiğini anlayamadılar. Şarkılar çalıyor, oynuyorlardı. Kahkahalı gülüşleri yolcuları neşelendirdi.

Ruse civarındaki iki kardeş memleketi birbirine bağlıyan „Dostluk“ köprüsü altından geçerken genç Makarenkocular çok heyecanlıydılar. Ama Kozloduya yaklaştıklarındaki heyecanları kaleme alınamıyacak kadar büyüktü. Sanki bir Botef çetesi geliyordu Bulgaristanı kurtarmağa. Muallimleri Mitevanın etrafına toplanmıştı talebeler voyvoda yanında çeteciler misali. Gözlerde Botefçilerin ışığı, izlenen yol onların, dillerdeki şarkı ve siirler yine onların kahramanlıklarını anlatıyor: „Tih bäl Dunav se vılnuva“...

Vidinde ancak birkaç saat kalınsa da bu vakti talebeler yararlı geçirdiler. Her şeyi görmek, öğrenmek istiyorlardı. Ama geçmişin canlı tarihi Vidinde, görülmeye lâyık yerler okadar çok ki...

„Babini vidini kuli“ kalesi talebelere kapılarını açtı. Piyonerler nefeslerini keserek dinlediler kılavuz kadının kale hakkındaki efsaneyi anlatışını. Bu okadar enteresan bir anlatıştı ki... Kaleyi, sonra da Vidin müzesini gezdiler, bazı tarihi eşya ve resimleri alâkayla seyrettiler. Osman pazvantoğlu camisi diye anılan anıtın etrafından geçiş bile talebelere unutamıyacakları anlar yaşattı.

Birkaç saata sığamazdı çok görüler gören, tarihimizin bir yaprağı, kadim Vidin. Vapurdan şehre veda bakışı atan Silistralı talebelerin hareketleri, 500 yıllık esarete son düşen, son bulgar çarı İvan Şişmanın meskeni olan Vidini daha uzun boylu gezmek için yine geleceklerine delâletti.

Tunamızın dilberi Rusede de gezdi grup. Tonka ninenin müzeye çevrilen evine gittiler. Dört kahraman yetiştiren, halk ve Vatan uğruna inkilâpçı Tonka ninenin canı pahasına çalışmalarından bazı anları öğrendiler. Kurtuluş savaşımız yolunda şehit düşen Angel Kınçefin anıtını ziyaret ettiler.

Tekrar vapura pinerek çok sevdikleri Silistranın yolunu tuttular. „Makarenko“ mektebi talebelerinin gezisi böylece sona erdi.

Lâmiha VARNALİEVA

Altı aylık plan on gün önce icra edildi

Verilen et ve süt plânlarını icra etmekte elde ettikleri başarılarla Dulovo inek fermasındaki süt sağıcıları yalnız rayonda değil, bütün sancakta nam kazandılar. Onlar işletme kurulalı beri hiç bir sene plânları ve verdikleri vaatleri icra etmeden kalmadılar. Geçen senelere bakarak bu sene fermanın plânı daha gergin. Sene sonuna kadar bakıcıların 400 tondan fazla süt sağmaları lâzım. Fakat tecrübeli bakıcılar, bu sene de verilen plânı icra edeceklerine vaad ettiler.

Daha senenin ilk günlerinden plânlarının ritmik surette icra edilmesi için brigadir Niyazi Matemofun yardımiyle aylık ve günlük grafik kabul ettiler. Zootehniklerin verdikleri talimatlara tam olarak riayet edildi. Rejime de fazla önem veriliyordu. Fakat südün arttırılması her şeyden önce ineklere gösterilen kaygıya bağlı olduğunu bildikleri için, bu vaziyete en fazla önem veriyorlardı. Soğuk kış günlerinde ineklere kaba alafı daima işleyipte verdiler, ineklerin temizlenmesini, doyurulup sulanmasını tam zamanında yaptılar. Bütün bunların neticesi olarak, onlar ocak ayında 7,000 litre, şubatta 3,000 litre, martta 7,500, nisanda 2,000 litre planaşırı süt sağdılar. Böylelikle haziran ayının 20-sine kadar 202 ton süt sağarak ilk altı aylık planlarını fazlasiyle icra ettiler. Fermanın birincileri ise daha yüksek başarılara ulaştılar. Meselâ, Necmiye Mehmedova bu altı ay zarfında planaşırı 3,000, Nazife Akifova ise 1,500 litre süt sağdılar. Et plânının icrasında ise, buzağı ve düve bakıcılardan Fatmegül Murtazova ve Ahmet Kaytazof iyi başarılar elde ettiler.

Dokuz Eylül kurtuluş bayramının yirminci yıldönümü münasibetiyle fermadaki bütün kolektif, dokuz aylık plânı vadesinden önce icra edebilmeleri için bütün kuvvetlerini seferber etmiş bulunuyorlar.

Hakkı RUFİEF

CANDAN TEŞEKKÜR

— Bir gün ağır hastalanmıştım. Acele köyümüzdeki doktor kabinesine götürdüler beni. Kabinenin eşiğinde bizi, beyaz halatlara giyinmiş, sarışın bir kadın karşıladı. Hemen içeri buyur etti. Ebe kadın Fatme İsmetovaydı. Ağır vaziyette olduğumu anlayınca „Korkacak hiçbir şey yok“ dedi. Anne kaygıları gösterdi bana. Onun yardımıyle hastalıktan kurtuldum. Bu temiz kalpli kadının bana karşı gösterdiği kaygıları hiçbir zaman unutamıyacağım. Doktor kabinesinden geçen bütün hastaların fikri böyledir. Hepsinin namına Fatmeye teşekkürler ederim.

Çestimensko

Pem begül AHMEDOVA

„METALIN“ SOBA SEHİNDE

Sıcak bir Haziran sabahı. „Metal“ müessesesinin soba sehinde bugün yine bir canlılık var.

—Eğer sıkı tutarak, bu ayda 450 yerine 500, hattâ 600 soba yapabiliriz, diyor işçilerden yüksek sesli birisi.

—Geçen ayda 10,000 boru istihsal etmemiz lâzımdı. Biz ise 15,000 yaptık, hepsi bize bağlı, diye ilâve ediyor diğer bir işçi.

Münakaşa ilerleyip duruyodu. İşçilerin herbiri bir şeyler atıyor ortaya. Bütün konuşmalar plânın nasıl icra edileceği etrafında dönüyor.

Onların hepsi Turhan Gafarofun „Komunist emeği brigadasında“ çalışıyorlar. Bu brigada iki sene önce kurulmuş, 19 erkek ve 11 kadından ibaret. Çok iyi anlaşıyorlar aralarında. Sinemaya, konserlere ve gezilere hep birlikte giderler. Bütün bu tüeşebbüslerin merkezinde hervakıt Turhan Gafarof durmaktadır. Uzunca boylu ve yakışıklı bir genç. Taşı sıksa suyunu çıkaracak.

Brigada büyük başarılar kazanmış. Fakat Turhan onları oldukça mütevazi bir şekilde anlatıyor. Yalnız mayıs ayında bu kolektif 450 yerine 600 yemek sobası, 15 bin boru, 5 bin dirsek, 5 bin flayktos pompası ve yüzlerce de kömür kofası yaptı. Böylelikle mayıs ayı plânı yüzde 125 le dnlduruldu. „Bu başarılara ulaşıncâ, hepeyce zorluklar gördük“, diyor Turhan. İlk günlerde bazı arkadaşlar işe geç geliyorlardı. Hemen aramızdan bir nöbet çi seçerek emek disiplinini çok yakından kontrol etmeğe başladık. Geçe kalanların isimleri hususi tabloya yazılıyor, 5 dakikadan fazla gecikenler ise iş gününün sonunda, sehte kalıyor ve iş vaktını tamamlıyordu. Çok geçmeden bu hadiselerin hepsine son verildi. Şimdi işine geciken hiç yok. İşe tam vaktında başlanıyor. Saat 10 olunca ise, hepimiz istihsal jimnastiği yapmak için iş yerlerimizi terkediyoruz. Bu vaziyet istihsal verimliğini oldukça arttırıyor. Smâna ustası Kiril Simeonof ve işçilerden İsmail Ahmedof, Mahmut Şaibof, Siyka İlieva ve diğer öncülerimiz şuurlu işleriyle geri kalan arkadışlarına örnek oluyorlar.

Serbest vakıtlarını da fena geçirmiyorlar. Sevdikleri kitapları hep kolektif şeklinde okuyorlar. Her üç ayda bir defa yaptıkları doğum günü eğlenceleri çok mutantan geçiyor. Yakın günlerde aralarından bir grup, Balçik-Varna-Burgas yoluyla deniz gezisine çıkacak. Yani istihsal planlarını fazlasiyle icra etmeyi bildikleri gibi, şenlenmeyi de biliyor bu insanlar.

Mehmet DEMİROF

TÜRKİYE İRTİCAIN PENÇESİ ALTINDA

(Geçen sayıdan devam)

YAKUP DEMİR
Türkiye komunist partiyası
Merkez komitesinin
birinci sekretarı

İşçilerin grev hareketi ve nümayişleri, memlekette grevlerin yasaklığına rağmen, 1962 yılın da daha da genişleyip kuvvetlendi. En külliyetli aksiyalardan biri 1962 yılında Ankarada kurucu işçilerin nümayişi idi. Bir çok türk burjuva gazetesi, bu nümayişi, memlekette birinci büyük sosyal hareket diye vasıflandırdılar. Dikkate değer başka bir hadise de Eregil şehrinde „Morsin-Nadsen“ amerikan kumpanyasında yapılan mitingti. Bu mitinge 210 meslek birliğinin temsilçisi katıldı. „Kavel “Türkiye Amerika kumpanyasının İstanbul müesseseleri işçilerinin grevi de bu nevi bir hadiseydi.

İşçilerin „Morsin“ amerikan kumpanyasına ve diğer yabancı kumpanyalara karşı savaşı tamamiyle imperyalist aleyhtarı mahiyet taşıyordu ve memleketteki bütün demokratik ve progresif kuvvetler tarafından desteklendi. İstanbuldaki „Kavel“ kumpanyası müesseseleri işçilerinin grevi ise, Türkiye işçi hareketinde yeni bir safha teşkil etmektedir Tam 36 gün devam eden bu greve kumpanya müessesinin bütün işçileri katıldı. Grev, meslek birlikleri, halk kitleleri ve progresif gazeteler tarafından geniş ölçüde dasteklendi.

İrtica, sınıf mücadelesini bastırmak, işçi sınıfını memleketin siyasi hayatına her türlü katılma haklarından mahrum etmek için hiç pir şeyden geri dönmüyor. Bu maksatla hâkim sınıflar, komunist hareketini ve her türlü progresif hareketi gaddarca bastırma siyaseti yürütüyorlar. Çoktan rağbetten düşmüş „komunist“ tehlikesi şiarından geniş ölçüde faydalanıyor.

Komunizm aleyhtarı propaganda, imperylizmin iktisadî siyasi ve ideolojik tesiri altında bulunan bir çok memlekette olduğu gibi, Tükiyede de hükümetin kanunlaştırılmış siyasetidir. Memleketimizde 40 yıldır illepal, gizli çalışan Komunist partiyasına aza olmak büyük suç hesap edilir. Tutulanlar en ağır cezaya çarptırılır. Bir çok işçi, meslek birliği faaliyetçisi ve münevver, komunist Partiyasına aza diye suçlandırılıp mahkûm edilerek hapislere atılır

Bu sene yıl başında, senatorlardan biri „Komunizme karşı savaş için hususi emniyet işçileri hazırlanmasını, hususi mahkemeler kurulmasını, komunistlere verilen cezaların arttırılmasını“ teklif etti. Komunist oldukları şübhe edilen bütün şahısların devlet dairelerinden kovulmalarını istedi. Onun bu istek ve teklifleri hükümet çevreleri tarafından açıkça desteklendi.

Burjuva siyasi patiyaların teşkilâtlandırdıkları faşist külhanbeyler grupları progresif teşkilâtların binalarına sık sık baskın yapıyorlar. İnönünün tenkide karşı tedbirleri Menderesînkinden farklıdır. Menderes rejimini tenkide tutan gazetecileri doğrudan hapse atıyordu. Fakat İnönü, progresif basını ikonomik tedbirlerle boğmaktadır. Mali ve siyasi güçlükler yüzünden son yillarda bir çok gazete ve mecmua kapandı.

MİLLİ KUVVETLERİN BİRLİĞİ UĞRUNDA

Memleketimizde esas problemlerden biri bütün progresif kuvvetleri birleştirmektir. Partiyamız, halkın progresif kuvvetleri bir melli cephede birleştirilmedikçe imperyalizme ve feodalizme karşı semereli savaşın mümkün olmıyacağı kanatındadır. Ayni zamanda memleketin ne milli bağımsılığının müdafaası, ne de sosyal terakki ve halkın hayat seviyesini yük seltmesi gibi esaslı demokratik değişiklikler gerçeklendirilmesi mümkündür. Komunist partiyası, imeryalizme ve irticaa karşı demokratik milli cephe kurulmasını zafer anahtarı addetmektedir.

Pek tabii ki, bu cephenin ön saflarına proletarya geçmelidir. Lâkin işçi sınıfı evvelâ kendi saflarında birlik sağlamâdıkça bu cepheyi sağlam temel üzerine kuramaycak, emin teşkilâtçı ve yönetmeni olamıyacaktır. Nihayet, sağlam milli demokratik cephe kurulması için birinci şart işçi sınıfının birliğidir.

İşçi sınıfının birleşmesini önlemek için mürteci çevreler elbet te ellerinden geleni yapıyorlar. Sağcı meslek birliği faaliyetçileri meslek birliklerine nifakçılık dava edip duruyorlar. Şimdi, hükümetin bütün baskınına rağmen, meslek birliklerine yeni yönetmenlik seçme imkânları var. Bu vaziyet karşısında meslek birliklerindeki sağcı faaliyetçilerin durumu şüphe altında. Bundan dolayı onlar görünüşte sözde işçi sınıfının birliği taraftarı, işçilerin halk menfaatları taraftarı gibi hareket ediliyor. Başka sözle, diğer kapitalist memleketlerdeki meslek birliği reformistleri gibi hareket etmek mecburiyetindedirler.

Memleketimizde en büyük meslek birliği teşkilâtı „Türk—İş“ adıyla bilinen ve 293 meslek birliğini birleştiren Türkiye işçi meslek birlikleri Konfederasyonudur. Bu konfederasyonun birinci önderi Cmuhuriyet halk partiyasının sabık azası Teyfi Demirsoydur. Konfederasyon yönetmeni Demirsoy, Cumhuriyet halk partiyası ile şimdi de sıkı iş birliği yapmaktadır. Konfederasyonun solcu yönetmen grupu ile birkaç solcu meslek birliği Demirsoyun siyaset hattına karşı protesto işareti olarak Konfederasyondan çıkmayı kararlaştırdılar. Bunun neticesinde Konfederasyon büsbütün mürteci elemanlar eline geçti. Apaçıktır ki, bu türlü sektanlık hareketleri işçi hareketinin gelişmesine ancak mani olabilir. Memleketimizin işçi sınıfı, müfrezelerinin birleşmesi gerektiğini günden güne anlamaktadır. Küçük kollar meslek birliklerinin birleşmeye başlaması ancak bu anlayış ve temayüllerin tezahürüdür. Diğer taraaftan, işçi sınıfının siyasi menfatlarının katiyetle müdafası icabı 1961 yılında Türkiye işçi partiyasının (TİP) şahsında legal siyasi teşkilât kurulmasına sebep oldu.

(Devam ediyor)

Sancağımızda edebiyat günleri başlıyor

Haziran ayının 28-inden temmuzun 1-ine kadar sancağımızın muhtelif köy ve kasabalarında edebiyat günleri tertiplenecek. Bu münasibetle bazı genç şairler davet olundu. Grupaya Hasan Karahüseyinof, Matey Şopkin, Hristo Bankovski, Osman Azizof, Sabahattin Bayramof' Naci Ferhadof, Kiril Borisof, Lâtif Aliyef ve Yordan Yankof iştirak edecekler. Edebiyat günleri Çernolik, Babuk, Paisievo, Staro selo, Nojarevo, Tutrakan ve Silistrada yapılacak.

Misafir şairlerden başka, kendi eserleriyle yerli şairlerimizden Mehmel Con' Stefanka Staneva, Rangel Stoyanof, Valentin Çernef ve Panteley Dimitrof katılacaklar.

Bundan madâ yalnız türk ahalisi yaşayan köylerde yerli şarkıcılarımızın da iştirakiyle ünlü şarkıcımız Osman Azizof küçük bir konser verecek.

По-близо до живота, повече сред народа

Срещи и разговори с гостуващите писатели в окръга ни

(Продължение от 1 стр.)

Калипетрово. Местните ръководители подробно информираха писателите за насоките, в които се развива стопанството и за големите постижения в свиневъдството и трайните насаждения. Гостите със задоволство научиха за високото трудово възнаграждение на калипетровските кооператори, а после, когато посетиха механизирания свинарник и лозовите насаждения на стопанството, когато се срещнаха с кооператорите и разговаряха с тях, изразиха истинско възхищение от това, че тяхното стопанство се развива модерно, прилагайки най-висока техника. Гостуването на Димитър Гундов, Паулина Станчева и Людмила Исаева в Калипетрово завърши със сърдечна среща с пионерите и кооператорите-животновъди, на която писателите прочетоха някои свои творби.

* * *

След обяд Димитър Ангелов, Людмила Исаева и Паулина Станчева посетиха ДИП „Липа". Разгледали предприятието, те се събраха заедно с работниците в салона и им се представиха с част от своето творчество. Много въпроси бяха зададени на Димитър Ангелов за неговата известна творба „На живот и смърт", за научно-фантастичните му романи, за творческите му планове. Завърза се един истински непосредствен разговор между творците и работниците, осъществи се една прекрасна връзка. Писателите спонтанно, искрено споделиха голямата си радост от производствените успехи на младия работнически колектив, от радушния прием.

* * *

С много топлота бяха посрещнати в село Срацимир писателя Бончо Несторов и поетите Димитър Гундов и Иван Рудников. Местните ръководители представиха гостите на очакващите ги в салона на училището кооператори и пионери, които ги приветствуваха с изключително топли думи и с голямо внимание изслушаха творбите им, особено разказа на Бончо Несторов „Бегълци". Из ширналите се блокове на стопанството писателите се срещнаха със звената на Вълчо Кирилов, на Никола Леков и Марчо Стефанов. Живите вълнуващи разговори за работата, за реколтата не стихваха. Но групата трябваше да отпътува — чакаха я други хора — работници от едно голямо предприятие — Промкомбинат „Камъшит" в Силистра. Тук следобедната среща стана направо в един от цеховете. Партийният секретар Оник Ширванян откри тържеството и Димитър Гундов застана пред множеството. След него Иван Рудников, Бончо Несторов, гостувал на нашия окръг вече няколко пъти.

Много въпроси зададоха работниците към писателите: как са създали произведенията си, как се учат от народното творчество, какви са творческите им планове. Писателите отговориха подробно на въпросите и в думите на всеки от тях личеше възхищението от прекрасния бял град на Дунава и неговите трудови герои—силистренските трудещи се. Бончо Несторов направо заяви, че ще създаде творба за хората от нашия окръжен град. И гостите и домакините си дадоха твърда дума, че ще изпълнят обещанието пред Партията, която вдъхновява все по-дълбоките и неразривни връзки между творците и трудещите се.

* * *

Срещите и разговорите на гостуващите писатели и поети в нашия окръг преминават в изключително сърдечен дух и показват колко плодотворен и насъщен е мъдрият партиен призив: по-близо до живота, повече сред народа. Тези срещи продължават в Тутракан, Дулово, Алфатар и други селища на окръга. Те несъмнено ще постигнат и другата важна цел на инициативата на Окръжния комитет на Партията—по-цялостно и по-широко да бъде отразен големият прелом в живота на трудещите се от нашия край в съвременната ни литература.

В ПОМОЩ НА КООПЕРАТОРИТЕ

На 21 юни завършиха учебните занятия в Машинно-тракторното училище в село Средище. Но курсистите от първите курсове се отзоваха на призива на ръководителите на местното кооперативно стопанство и решиха да се притекат на помощ в окопаването на царевицата.

Само за един ден, след упорита и напрегната работа, курсистите окопаха на кооператива 93 декара царевица. Ръководителите на стопанството и кооператорите са благодарни за оказаната навременна помощ.

Викентий ДУКАНОВ

НЕЗАМЕНИМ ПРИЯТЕЛ НА ДЕЦАТА

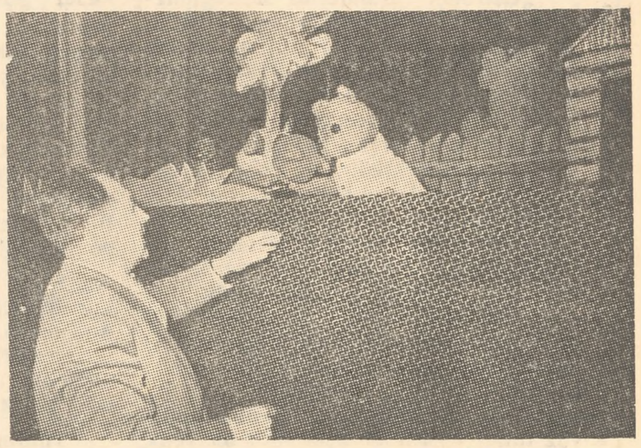
Има хора, които веднаж изпитали заразителното въздействие на изкуството, остават в негов плен за цял живот. И изкуството става смисъла на техния живот, чрез него те дават на другите онова, на което са способни. То прави живота им по-красив, изпълва го с един непресъхващ порив към човечното и благородното. За тези хора изкуството става втора професия.

Типичен пример за такъв човек е Стефан Чумпалов — ръководителят на самодейния куклен театър при образцовото народно читалище „Доростол" — Силистра. Един човек с богата артистична душа, който все още малко познават в нашия град. Не го познават дори и онези родители, водили децата си неведнаж на неговите постановки.

Пътят на Чумпалов до изкуството на куклите е път на почти всички хора, отдали душата си отрано на театъра. А в него обичта към театъра се поражда още в юношеските му години, когато в родния си Разград той взема участие в някои постановки. Разбира се излизането му на сцената не е особено блестящо. Но все пак това все още е началото.

По-късно през 1956 и 1959 година той преминава курсовете за естрадно-сатирични ръководители. А това го свързва още по-здраво със сцената, за него стават ясни много от специфичните й особености.

В началото на 1959 година той вече е кукловод в самодейния куклен театър при образцовото народно читалище „Доростол" — Силистра. А малко по-късно става ръководител на куклення театър. Свързал вече свободното си време със самодейното изкуство, Чумпалов трябва да преодолее поредица от трудности: подбор на пиеска, подбор на кукловоди. И все пак негова основна цел си остава да накара хората от нашия град да обикнат куклення театър, да го почувствуват като една голяма необходимост за децата.

А това могат да извършат само постановките на самодейците — хубавите постановки, силните, действените. И те се зареждат една след друга. И при всяка постановка — много трудности. Липсва подходящо помещение за репетиции — с часове кукловодите прекарват в студени салони. Понякога несъзнателни младежи се гаврят с куклите.

И единствената отплата за вложения труд е радостта на децата — ценители на изкуството на самодейците. При всяка постановка те изпълват салона до последен предел, при всяка постановка те с радост и щедрост аплодират кукловодите. Наистина, самодейният куклен театър на читалището запълни една голяма празнота във възпитанието на децата от Силистра и окръга. Най-сетне и за тях има театър — специфичен, близък до техните мисли и виждания. Ако оценяваме от тази гледна точка направеното от Стефан Чумпалов и неговите кукловоди — учителки от детските градини— трябва да кажем, че не е никак малко. Това трябва да разберат всички и да подкрепят благородния порив на тези хора да създадат богати по съдържание и действеност постановки за децата.

Досега Стефан Чумпалов е подготвил шест постановки. С тях той е обходил освен Силистра и някои други селища в окръга. Но техния брой би бил много по-голям, ако за самодейците се осигуряваха превозни средства. Занапред това би трябвало да бъде грижа на читалищното ръководство, за да могат повече деца от окръга да се запознаят с особеностите на куклення театър.

Преди известно време Стефан Чумпалов присъствува на фестивала на самодейните куклени театри от цял свят в Карлови Вари (Чехословакия). Пред него и пред художника Стефан Станчев сега стои задачата в предстоящите постановки да намерят място новостите, които са им направили впечатление на фестивала в Карлови Вари. Това е подчинено на основната задача — постановките на самодейците-кукловоди да имат занапред още по-високи достойнства, за да въздействуват по-силно, за да завладяват малките зрители.

Светослав ИВАНОВ

ЗДРАВЕЙ, ПИОНЕРСКО ЛЯТО!

Отдавна старият стадион в Силистра не беше събирал толкова много млади хора, както на 23 т. м. Тук бяха дошли чавдарчета, пионери, комсомолци. Верни на любимите игри много от тях носеха футболни и баскетболни топки. Скоро в бодър строй те се отправиха към местността „Памук-кулак" и се спряха близо до паметната плоча на видния добруджански революционер Иван Стайков.

Незабравимо ще остане всичко, което преживяха учениците тук, край плочата, която разказва спомени за легендарната борба за свобода. Гирлянди и знамена украсяваха поляната. Чудесни кътове на забавните въпроси и веселите игри привличаха и най-малките, и най-големите. А дърветата трептяха със своите листа и сякаш казваха „Добре дошли, добре дошли!" Прозвуча медната тръба. Строиха се всички и заместник-председателят на градския пионерски щаб рапортува на секретаря на ГК на Комсомола готовността на чавдарчетата, пионерите и най-младите комсомолци да посрещнат прекрасното пионерско лято.

С разнообразна програма, в която особено се прояви-ха Лиляна Александрова и Цветанка Гинева, Свидна Войнова и Людмила Паскалева, участниците в сборните отряди откриха пионерското лято. Отряд „В. Терешкова" закри програма та с красива пирамида. Но дълго след това не стихнаха и песните, и игрите. Не стихна веселието. Едва след обяд всички потеглиха към града, доволни от мисълта, че всеки техен ден през това лято ще премине така смислено и приятно. Волното пионерско лято започна. Започнаха игрите, трудът и нестихващите песни.

Недялка СЛАВОВА

★ В МИНУТИ НА ОТДИХ ★ В МИНУТИ НА ОТДИХ ★

ПО ПАРАЛЕЛИ И МЕРИДИАНИ

ЯРОСТЕН ТОРНАДО (тропически ураган) е връхлетял в Орн и Турнабю, местности в Южна Франция. Ураганът е свалил могъщи дъбове, разрушил е телеграфните и телефонни линии, отнесъл е покривите на много здания. Загубите се изчисляват на милиони франкове.

* * *

Възрастният фермер Руф Шот от Монтана (САЩ) е решил да се засели със семейството си на един от необитаемите Алеутски острови. Фермерът, жена му и трите му деца наели катер, в който натоварили всичкия си добитък — 5 свине, 5 коня, няколко овце, петел и куче и се отправили в Тихия океан. Преди заминаването си към Алеутите, Шот заявил пред журналисти: „Аз знам, че там ще трябва много да работя, но пък и тук не ми се е удавало поне един ден да си почина както трябва".

* * *

На остров Ява е проведена кампания за борба с мишките и плъховете, които нападат посевите и хамбарите с ориз. Унищожени са повече от 64 милиона гризачи.

* * *

Обкръжената от вода Венеция изпитва остра нужда от вода за пиене. Градските власти са съкратили част от функциониращите фонтани и са забранили използването на частни кладенци.

Над прекрасния град е надвиснала и друга беда. Според изчисленията на специалистите през последните сто години почвата под града е хлътнала с 30 сантиметра. В бъдеще Венеция е застрашена от потопяване в морето.

(Из сп. „Неделя")

Из науката и техниката

★ В СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ е създадена една необикновена моторна лодка, която може да развие не само 32 километра в час със своя мотор от 13 к. с., но и благодарение на специално хидродинамично устройство тя може да подскача над водата, като преодолява срещнатите по пътя препятствия.

* * *

☆ Съветски лекари са започнали изпробване на създаденото неотдавна в Института за елементно-органични съединения към Съветската академия на науките „биологично лепило". То е наречено „Циакрин" и първоначално е било предназначено за технически цели, но се оказало незаменимо средство за съединяване на живи тъкани. С негова помощ могат да се залепват кръвоносни съдове, нерви, кожа и мускули. То не нарушава процеса на зарастването и не вреди на организма.

* * *

☆ Неотдавна изследователите на камчатските вулкани са се сблъскали с удивително явление: оказало се, че всички предмети около вулкана тежат повече, отколкото обикновено.

Учените смятат, че силата не тежестта се увеличава в резултат на по-голямата плътност на пластовете в земните недра.

* * *

☆ Японска експедиция под ръководството на антрополога Хисаши Судзуки е открила в една израелска пещера напълно запазен скелет на неандерталски човек.

Скелетът се е намирал в седяща поза и принадлежи на мъж на около 30 години, който е бил около 1.70 м. Според предварителни данни, човекът, на който той е принадлежал, е живял преди около 100 000 години.

* * *

В САЩ е издаден патент за метод, с помощта на който могат да се правят цветни рентгенови снимки. Това ще даде възможност да се правят много по-подробни изследвания, отколкото с помощта на черно-белите снимки.

ОТВСЯКЪДЕ ПО НЕЩО

В ШВЕЦИЯ се е състоял необичаен изпит. Пробвали са „изкуствени бъбреци", произведени от обединените медицински предприятия в Ленинград. Присъствуващите представители на Англия, САЩ и ГФР са признали като най-добри съветските апарати.

* * *

КРАЙ Амстердам (Холандия) се строи седеметажен обор с асансьори и автомати за доене и хранене на добитъка. Оборът е пресметнат за 500 крави, над които ще се води наблюдение с помощта на телевизори от централен пункт.

* * *

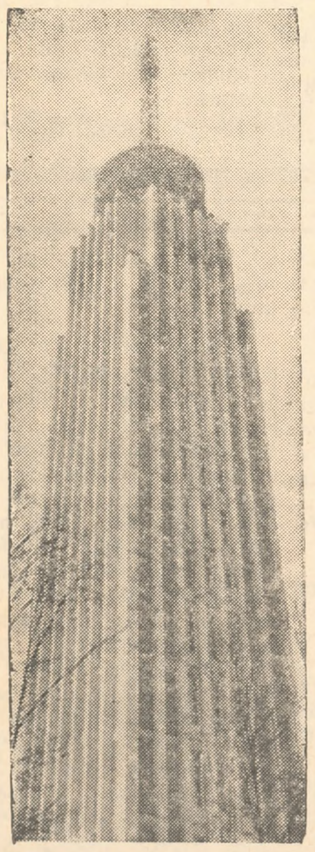
УЧЕНИТЕ в Ялта са започнали да отглеждат лози върху стъклен чакъл, като за храна служат главно разтвори от минерални соли. Растенията се развиват много бързо и дават обилен плод.

* * *

НОВИ автомобилни фарове, които се превключват от бяла на жълта светлина в зависимост от времето и видимостта, са създадени в Ленинградския държавен автомобилен институт.

* * *

МОНТАЖНИКЪТ на комини от рижския завод „РЕЗ" Иероним Пастерис работил на височина 50 метра. Силен вятър започнал да клати люлката, в която се намирал той. Въжето се скъсало и Пастерис заедно с люлката полетял надолу върху една купчина тухли. Падайки, работникът се стараел да запази хоризонталното положение на люлката и когато до земята останали 3 метра, той рязко отскочил от площадката — люлка и благополучно се приземил. Люлката се разбила върху тухлите, а Пастерис останал невредим.

Бъдещето на малкия екран

ПОЧТИ ВЪВ ВСЕКИ час на денонощието в жилищата на милиони хора по земята едно светло петно събира погледите и става извор на вълнения и размисъл. Благодарение на малкия екран на телевизията хората по света са непосредствени свидетели на най-значителните събития на деня и епохата, на редица прояви на културата, изкуството спорта и пр. Телевизията заличи разстоянията и времето и стана могъщ фактор на културния обмен и опознаването между народите и активно служи на укрепването на тяхната дружба.

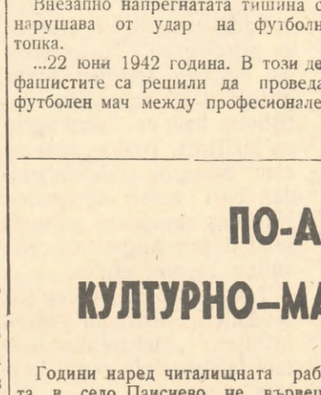
Нашата млада телевизия е член на Интервизията от една година. Интервизията е международна организация за обмен на телевизионни програми между социалистическите страни. В Европа има още една организация със същата цел—Евровизията, в която членуват повечето от западноевропейските страни. В Интервизията участвуват 10 от социалистическите страни — ЧССР, ГДР, Полша, Унгария, Румъния, България и четири съюзни републики на Съветския съюз. Като всяка организация Интервизията има свой ръководен орган—Съвет на Интервизията. Съветът има две секции— програмна и техническа.В тях участвуват представители на всички страни и всеки три месеца те обсъждат, координират и утвърждават плана за размяна на телевизионните програми.

При важни събития двете европейски организации—Интервизията и Евровизията си разменят програми, посредством своите координационни центрове. Понякога в това взаимодействие влизат и други международни организации. Благодарение на това хората от цяла Европа и света можаха да наблюдават предаванията от Космоса, посрещането на съветските космонавти, Олимпийските игри в Инсбрук и други събития. Двете мрежи на Интервизията и Евровизията вече имат няколко свързочни пункта за размяна на програмите—на границите между ГДР и ГФР; Унгария—Австрия; СССР—Финландия; Югославия—Унгария. Предвижда се в бъдеще да се разшири сътрудничеството между двете организации и да се установят и други пунктове за размяна. Сега те извършват взаимна подготовка за предаването на Олимпийските игри в Токио.

Бъдещето на Интервизията предвижда едно по-широко взаимодействие между телевизиите на страните участнички. От една страна ще се увеличат часовете за обмен на програмите и от друга—ще се разшири и мрежата на телевизионните линии, с оглед за едно предаване да се осигурят по два пътя на връзка, за по-голяма сигурност и качество на образа и звука. Водят се преговори за установяване на телевизионна връзка между България и Югославия. Това ще позволи освен обмен на програми между двете телевизии, но и ще установи още една по-пряка връзка с Интервизията и Евровизията на нашата телевизия. По-далечното бъдеще е многообещаващо за любителите на малкия екран. Сега в СССР се работи по създаването на така наречените—„опорни пунктове", които ще записват програмите, предавани по интервизията от изток към запад и обратно, с цел те да се предават в подходящите часове (когато в Москва е ден—в Хабаровск е нощ).Освен това телевизията ще направи най-голяма услуга на печата. Сега например за отпечатването на централните съветски вестници („Правда" и „Известия") матриците на страниците след отливането им се изпращат със самолети в няколко града в огромната територия на страната, където се печатат. Чрез телевизията страниците ще могат да се предават и отливането на матриците ще може да става в един и същ момент във всички тези градове. Интересно е и съчетаването на телевизията и телефона в нов вид съобщително средство — видефон, какъвто вече има установен между Москва и Ленинград. Благодарение на него разговарящият може да гледа своя събеседник на екран.

Но истинското бъдеще на малкия екран се крие в използването на спътниците, които ще се устроят като ретранслаторни станции. В Съветския съюз се работи за усъвършенстването им в това отношение, а и международното сътрудничество ще си каже думата. За сега американският спътник „Телестар" може да играе само частична роля, който позволява обмен на програма между двата континента за кратко време. За сега е установено, че ще бъдат използувани три спътника, които ще бъдат издигнати на 36 000 км над Екватора, на разстояние 120 градуса един от друг. Така всеки спътник „ще виси" над една точка на Земята, понеже ще има еднаква скорост с тази на Земята. Спътниците, които ще бъдат съоръжени с подходяща апаратура ще приемат и отразяват телевизионните сигнали.

Ив. ВЪРБАНОВ
Ем. ДИМИТРОВА

„Футболна среща"

Този филм по сценарий на Александър Боршчаговски, постановка на Евгени Карелов, ни връща отново към трудните, но епични дни за съветските народи дни на 1942 година...

Фашистки лагер. Свирки, лай на кучета, къси автоматични стрелби, хитлеристите са оковали във вериги дълга колона военнопленници. Офицерът рязко извиква: Соколовски, Скачко, Дугин, Лемешко, Фокин...".

Изтласкват ги в машина с решетъчни прозорци. Концлагерът вече е останал назад... Там все още мъждукаше надежда за спасение, а сега — край. Колата минава из улиците на града и спира в двора на една градска къща. Нареждат ги във верига, с лице към стената.

Внезапно напрегнатата тишина се нарушава от удар на футболна топка.

...22 юни 1942 година. В този ден фашистите са решили да проведат футболен мач между професионален германски отбор и футболистите от града. Защо? За да покажат пред русите „мекото" си отношение към тях. В полуразрушения град са разлепени големи афиши. „Всички на мача „Легион—Кондор— Сборен отбор на града".

Съдийски сигнал и играта започва. Веднага топката е овладяна от футболистите на „Легион—Кондор" и те скоро отбелязват гол. Но веднага последва атака към вратата на „Легион—Кондор". С акробатически скок Скачко забива топката в мрежата. Гол. Измъчените и изморени хора намират в себе си сили, за да се противопоставят на грубия натиск на противника. Това вече не е просто футбол, а смъртоносна хватка с врага.

Съветските военнопленници надиграват прославения фашистки отбор. Буря от възторг завладява жителите на града, намиращи се на стадиона. Комендантът на града получава заповед да вземе мерки, за да защити честта на фюрерова Германия. И в почивката немците поставят на съветските футболисти чудовищни условия — да „загубят" играта или да умрат.

Поражение или смърт. Съветските футболисти избират победата!

И когато е отбелязан последният победен гол в мрежата на фашистката врата, когато автоматчиците отвеждат от игрището съветския отбор и го качват в колата, за да го отведат на разстрел, съветските футболисти махат за сбогом на жителите, за последен път те гледат небето и се усмихват на слънцето...

ПО-АКТИВНА КУЛТУРНО-МАСОВА РАБОТА

Години наред читалищната работа в село Паисиево не вървеше добре. На всяко годишно-отчетно събрание се отчитаха все лоши резултати. Едва през тази година читалищното ръководство със секретар Тахсин Мухсинов заработи по-здраво и дейността на библиотеката стана по-активна. Библиотекарката подреди добре книжния фонд, по рафтовете, по стените на библиотечната стая започнаха да се появяват кътове, посветени на различни чествувания. Броят на читателите тази година е почти двойно по-голям. Библиотекарката Марийка Димитрова често посещава фермите и осигурява на кооператорите художествена литература, която те четат с желание.

Читалището има сериозен дял и в нагледната агитация. Изобщо читалищната работа се подобрява. Но все още може да се прави много за разнообразяване на трудовото ежедневие на трудещите се. Читалищният съвет трябва да вземе конкретни решения за организиране на по-широка културно-масова работа. Дори в ползването на телевизора трябва да се въведе някакъв ред, за да могат повече хора и по-често да се радват на тази културна придобивка. Постигнатото от читалищните дейтели през тази година дава право да се надяваме, че и в Паисиево ще закипи най-после редовен културен живот.

Милко НИКОЛОВ

А СЛУЖИТЕЛИТЕ?

Както във всички предприятия в нашата страна и в ДИП „Текстилни влакна"— Тутракан е организирано провеждането на утринна гимнастика, необходимостта от която е доказана убедително. В работниците вече стана навик да излизат редовно в определения час и да участвуват в утринната гимнастика.

Дотук всичко е добре. Но много от работниците в предприятието си задават въпроса защо в утринната гимнастика не се включват и служителите. И основателно си задават този въпрос, защото досега нито един от служителите не е проявил интерес към нея. Не е ли време административното ръководство да вземе отношение към това нелогично положение?

Николай МАРИНОВ

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София-Център
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 76 (784) | Вторник, 30 юни 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДО КЪСНО РАБОТАТА НЕ СТИХВА

ТЮТЮНЪТ не е нова култура за кооператорите от ТКЗС — Чернолик. Те отдавна го отглеждат, от много години и знаят добре неговите изисквания, които кооператорите старателно извършват. Затова черноличени се славят в нашия окръг като добри майстори тютюнопроизводители. Миналата година стопаните произведоха не само хубав тютюн, но и повече от заплануваното количество, за което бяха наградени богато от „Тютюнева промишленост". За положения голям труд стопанството получи 315 000 лв, 286 тона концентриран фураж, една „Волга", един камион „Зил" и осем екскурзии в чужбина. Наистина хубава награда, за която човек от сърце би им завидял.

И ТАЗИ ГОДИНА черноличени не закъсняха с подготовката на тютюневите лехи. Още от рано през пролетта те напрегнаха всичките си сили и успяха да създадат здрав и хубав тютюнев разсад, който навреме бе изнесен на полето и вместо заплануваните 1 800 дка кооператорите засадиха 3 055 дка. Честите валежи помогнаха растенията бързо да се захванат и да се развият добре. Не след дълго време по блоковете се разнесоха веселите песни на кооператорките, които грижливо окопаваха тютюна. При всяко ново окопаване техните сърца се изпълваха с радост, защото тютюнът растеше буйно и обещаваше богата реколта, обещаваше на кооператорите да получат не само заплануваните, но и обещаните от тях добиви — по 160 кг тютюн от декар.

ГОРЕЩОТО юнско слънце бързо позлати листата на тютюна. Хората се оживиха още повече. С вълнение заприказваха и млади и стари за предстоящата работа. И от преди десетина дни започна дългоочакваната беритба на тютюна. Всяка сутрин още в 4 часа селото се събужда от ранобудните кооператори от бригадата на Халид Шабанов. 256 души недочакали още напълно да се развиделее, вече са на крак, на работа в местността „Райман", където срещат първите лъчи на слънцето с кошове и чували пълни с едри златисти тютюневи листа. Но почне ли да препича слънцето беритбата прекратява, работата продължава в стопанския двор и в много къщи Там кооператорите все така сръчно и неуморно се трудят, но вече навели гръб нижат набрания тютюн. А броят на низите непрекъснато расте и изпълва рамките за сушене. За сега най-много в окръга набрани низи има Чернолишкото кооперативно стопанство — 16 250.

ВИСТИНСКА трудова надпревара са звената от бригадата на Халид Шабанов. Всяко от тях се стреми повече тютюн да набере, за да има и повече низи. От тютюневия катран ръцете почерняват, но никой не мисли за тях, всеки е погълнат от работата. С упоритост и голяма амбиция се трудят звената на Мустафа Юсуфов, Исмаил Шабанов и Димитър Георгиев.

МАКАР умората да натиска очите кооператорите продължават да нижат, докато и последния тютюнев лист намери място в низата. Тогава те изтръскват престилките си, оправят кърпите си, и в сърдечни разговори за отминалия трудов ден се прибират за почивка по домовете си, за да бъдат отново бодри в труда на следващия ден

Малира ПЕТРОВА

Кооператори и механизатори, пред Двадесетгодишнината на Девети септември

НА ОБРАЗЦОВА КОСИТБА, ЖЪТВА И ТЮТЮНОБЕР!

Алфатарци сочат верния път

☆ Техническият прогрес навлиза във фермите

☆ Две кооператорки гледат 180 телета

ИМА ръководители на стопанства, които като стане дума за техническия прогрес, вдигат рамена и бързат да се оправдават: „Дай ми ти на мене машини, техника, пък аз знам какво да правя..."

А в същото време техническият прогрес шета край тях, чука по вратите на фермите, но няма кой да му отвори...

Има и други, предприемчиви, неспокойни, вечно търсещи новото хора, които претворяват в живота указанията на Партията. За тях техническият прогрес е навред, където може да се направи нещо, за да се увеличи производителността на труда, да се повиши културата на производството.

Това са приятни, симпатични хора, с тях работата винаги върви напред. С такива хора се срещнах в ТКЗС в село Алфатар. Отбих се да разгледам телчарника.И да си призная бях приятно изненадан от виденото. От двора нахълтваха като притичваха, изпреварвайки се палаво, жизнерадостни, пъргави телета. Боксовете оживяха, когато от единият край се зачу тракането на желязна вагонетка. Подтикваха я две млади, спретнати с бели престилки жени. Ето ги вече пред първия бокс. Близо тридесетина телета провряли глави през дървените решетки, които ги отделяха от яслите, нетърпеливо като гладни деца, започнаха да въртят глави. Едната от жените откачи маркуча, който висеше над яслите, завъртя крана и чевръсто почна да пълни с мляко 26-тях алуминиеви тенджери, които бяха наредени върху специални дъски от двете страни на вагонетка. После прибутаха цялата тази механизация до яслите и всяко от телетата получи своята порция.

В малката пауза заговорихме. Бяха Яна Иванова и Елена Карапенева.

— За един час смогваме да напоим всичките телета— поясни Яна.

Всичките! А те бяха 180. И ето, че тези две жени поради това че тук беше влязъл техническия прогрес, без усилия вършеха работа, която преди лягаше на ръцете на пет-шест телчари.

Сега млякото се подгрява в два казана. Малка помпа го изтласква по тръби в телчарника и само за някакви си 8-9 секунди се пълни тенджерата, от която пие телето.

В телчарника е навлязла и друга механизация — планковия транспортьор за изкарване на тора. Един бутон и торът автоматично се изсипва върху колата, която ще го откара до торището.

И каква само чистота има. Радостно ти става да разгледаш всичко, да слушаш за успехите. А те са забележителни. За първите пет месеца по 910 кг среден дневен прираст. И нито един смъртен случай. А преди? Ето едно малко сравнение: За петте месеца на 1962 година, при стария начин на гледане умрели 32 телета, през 1963—16. А сега всички са жизнени. Много труд се хвърляше преди напразно. За всеки 10 кг прираст се начисляваха по 1,2 трудодни и пак гледачите бягаха, защото нищо не изкарваха. А сега всяка от жените получава по 0,4 трудодни за 10 кг прираст и месечно над 90 лева.

Коста Георгиев, заместник-председателят чертае плановете за бъдеще. Ще продължат телчарника да събира около 260-270 телета.

— И ще ги гледате пак вие двете?

Яна се усмихва и леко тръсва глава:

— Че защо да не ги гледаме!

Да, те непременно ще ги гледат. И за да облекчат труда им, замислят там до телчарника да бъде и силажната яма, да има вагонетка за возенето, да се асфалтират външните дворчета, да се подобри...

Георгиев се е запалил и изрежда подробности. Слушам и си мисля: Ето какви са те истинските проводници на техническия прогрес, обикновени, но влюбени в работата си хора.

Николай ЗАГОРСКИ

Набрани са 2000 низи

Наред с грижите за другите култури кооператорите от село Йорданово не изоставят тютюна. Те положиха много добри грижи за неговото правилно развитие, като го засадиха навреме и окопаваха най-редовно. Правилно се провежда и борбата с болестите и неприятелите на тази култура.

От няколко дни кооператорите от бригадата започнаха беритбата на готовите листа. Набрани са и са нанизани вече близо 2000 низи. Най-много низи, повече от 500 набра и нанизи звеното на Сали Сюлюш.

Николинка ВЪЛЕВА

ТРУДОВОТО ОЖИВЛЕНИЕ НЕ СТИХВА НИТО ЗА МИГ

Напрегнати жътвени дни настъпиха и в филиала на ДЗС „Янко Забунов" — Ножарево. Комбайнерите Слави Симеонов и Юмер Юсуфов са в надпревара сред ечемичените блокове. Те прибраха вече над 50 т зърно.

Активно работи и трактористът Насуф Сюлейманов, който с виндроуер поваля в дълги откъси ечемичените стъбла. Повече от 400 декари е оставил зад себе си той от започването на жътвата до сега.

Трудовото оживление обхвана и площадките, върху които се струпва овършаното зърно. Тук работниците от филиала отдават своя труд за неговото бързо изсушаване и почистване, за да може то час по-скоро да бъде прибрано в складовете.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

С ускорени темпове

Седмица вече новочерненските механизатори са в неуморен поход за прибирането на ечемика.По ширналите се равни блокове шестват мощните съветски комбайни на Димитър Казанлиев и Славчо Друмев

Непрекъснато сновят по прашните пътища и тежко натоварените със зърно коли. Само за два дни от началото на жътвената кампания на площадките са струпани повече от 120 тона зърно

Жътвата продължава с ускорени темпове.

Илия ГРОЗДАНОВ

ЩЕ СЕ БОРЯТ УПОРИТО

Неуморни са в работата кооператорите от село Орешене, които още в началото на годината приеха присърце поставената им задача — да отглеждат тютюн. Още рано през пролетта кооператорите се заловиха сериозно за работата и създадоха хубав тютюнев разсад, който бе засаден в най-благоприятните агротехнически срокове.

Въпреки честите дъждове, кооператорите успяха да извършат висококачествено окопаване на 260 дка тютюн, който се развива добре и изпълва сърцата на кооператорите с надежда, че и тази година добивите от тютюна ще бъдат високи.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Жътвени дни

От няколко дни кооператорите от село Йорданово усилено жънат ечемик. Равните площи се жънат с комбайни,а на по-стръмните места жътвата се извършва на ръка. Само за един ден трудолюбивите кооператори пожънаха 150 дка.

На първо място в жътвата се нареди звеното на Али Ешерефов, което пожъна над 30 дка ечемик. А най-добре работиха комсомолките Фатме Шефкедова, Марийка Вълкова, Иванка Иванова и други.

Николинка ВЪЛЕВА

С УСТРЕМ И ВЪЛНЕНИЕ — ПО НОВ ПЪТ

Когато в окръга настойчиво се заговори за комплексни звена в механизацията и калипетренци не стоя ха със скръстени ръце. По примера на своите колеги от другите кооперативи Неждет Азисов, Георги Стоянов, Неделчо Антонов и Георги Дойков основаха бригада за комплексна механизация. Този нов метод на работа им беше почти непознат, но това не ги плашеше. Пред кооперативното ръководство те обещаха да се грижат без участието на работна ръка за 700 дка слънчоглед, 2 100 дка царевица за зърно и 600 дка за фураж, както и да извършат стотици дка жътва, дълбока и предсеитбена оран.

Напрегнато е тяхното ежедневие и през последните месеци.

Многократното окопаване на пролетните култури е към своя край, но сега пред механизаторите стоят нови задачи. Георги Дойков и Георги Стоянов подбират ечемик в необятния блок в местността „Границата". От декар те получават себе га по повече от 250 кг зърно. В съседство с него подбира и другия комбайн на бригадата.

Непосредствено след привършване на това мероприятие трудолюбивите механизатори ще започнат ма сова предсеитбена оран, а след това и дълбока оран на площите определени за есенниците.

Първа година на новия метод на работа. Първа година и първите радости и тревоги. Ще успеят ли четиримата опитни механизатори да изпълнят голямата дума, която дадоха пред толкова кооператори! Хиляди погледи тихомълком следят тяхната работа. Нали е общ кооперативен имот — всички милеят по него Но и механизаторите от комплексната бригада на Неждет Азисов не се посрамват. Това поне показва ежедневната им работа през лятната кампания.

Радослав РУСЕВ

И тази година лозарите от ТКЗС в с. Срацимир не ще се посрамят. От стотиците декари лозя те очакват да получат хубав плод.

НА СНИМКАТА: Звеното на Йордан Стоянов кърши и връзва лозниците.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПЛАНЪТ ЗА ЯЙЦАТА Е ИЗПЪЛНЕН

На 27 юни Окръжният кооперативен съюз отчете предсрочното изпълнение на плана за изкупуването на яйцата за първото шестмесечие на настоящата година. От ТКЗС и селкоопите в нашия окръг при план 26 167 000 броя са изкупени 26 629 241 броя яйца.

На първо място между селкоопите, в резултат на добре организираната работа по изкупуването и на развилото се съревнование са тези от Ситово, Средище, Варненци и Наркооп — Дулово.

Наред с яйцата са изкупени и големи количества агнешки кожи, агнета, вълна, вторични суровини и други.

Ангел БЛАЖЕВ

ДА ПОДОБРИМ СНАБДЯВАНЕТО НА НАСЕЛЕНИЕТО С ПЛОДОВЕ И ЗЕЛЕНЧУЦИ

През настоящата година ръководствата на ТКЗС и ДЗС положиха сериозни грижи за осигуряване на много и качествени зеленчуци. ОП „Плодове и зеленчуци" договорира за изкупуване, количества по-големи от предвидените в плана.

Можем определено да кажем, че ръководството на предприятието по начало поде добре работата по осигуряване снабдяването на населението с пресни плодове и зеленчуци. За петмесечието плана в търговията на дребно се изпълни 105,7 на сто. За разлика от миналите години в магазинната мрежа се чувствуваше изобилието на череши, вишни, ягоди, зелен лук, зелен чесън, спанак, зеле, чушки и други зеленчуци. Изкупвателният апарат по-отблизо следеше засяването на договорираните площи и грижите, които се полагат за тях Навреме се осигури необходимият амбалаж. Наред обаче с постигнатите успехи се допускат и слабости, които през отделни периоди и дни стават причина в магазините да липсват зеленчуци и предизвикват възмущението и недоволството на гражданите. Кои въпроси не са решени по снабдяването на населението с пресни плодове и зеленчуци?

Съществуващите магазини за плодове и зеленчуци в градовете не са достатъчни за нормалното снабдяване на гражданите. На ръководството на ОП „Плодове и зеленчуци" бе поставена задача от Министерството на вътрешната търговия, а също така и от Окръжния народен съвет да организира разносна и сергийна търговия в кварталите на градовете. Месец юни изтича, а др. Недю Пенев, директор на ОП „Плодове и зеленчуци" още нищо не прави по този въпрос и само обещава, че ще организира работата. Съществуващите магазини за плодове и зеленчуци приличат на магазини за хранителни стоки, където преобладават зеленчукови консерви и компоти. За обзавеждането на специалния магазин за плодове и зеленчуци се изразходваха огромни средства, а видът му е както на останалите.

Не е решен въпроса за снабдяването на населението с плодове и зеленчуци в селата, чиито кооперативни стопанства не са производители на зеленчуци. Директорът на ОП „Плодове и зеленчуци" и Петър Гинев, председател на ОКС продължават да спорят кой трябва да ги снабдява, кой да извозва зеленчуците. В крайна сметка кооператорите не могат да почувствуват изобилието на плодовете и зеленчуците в нашия окръг и ги купуват на високи цени от кооперативните стопанства—техни производители.

Не са редки случаите да липсват дадени зеленчуци, като репички, спанак, краставици и други. Тук причините могат да се намерят както в изкупвателната организация ОП „Плодове и зеленчуци" така и в кооперативните стопанства. Закупчиците много малко се застояват в зеленчуковите градини, а повече ръководят работата от канцелариите. Беритбените планове, които се дават от ОП „Плодове и зеленчуци" на кооперативните стопанства са формални и водят до нарушения на договорната дисциплина от страна на ТКЗС. Такива са Калипетрово, Дулово и други, които преди да са си издължили договорната продукция продават на кооперативния и свободен пазар.

Не е достатъчно оперативна работата и на служба „Цени" при Окръжния народен съвет. Цените на плодовете и зеленчуците не се променят своевременно и това става причина те да се задържат високи. Какво е необходимо за решителното подобряване търговията с плодове и зеленчуци?

Незабавно трябва да се организира разносна и сергийна търговия с плодове и зеленчуци в градовете от ОП „Плодове и зеленчуци", а в селата от селкоопите. Окръжния кооперативен съюз трябва да им окаже в това отношение голяма помощ.

Наличните магазини за плодове и зеленчуци да се освободят от зеленчуковите консерви и компотите и да се зареждат така с прясна стока, че да се чувствува тазгодишното изобилие. Окръжният кооперативен съюз и ОП „Плодове и зеленчуци" да ликвидират спора, кой да зарежда магазините в селата с плодове и зеленчуци и да изпълнят поставената задача от ОНС, като на място се уточнят със селкоопите и общинските народни съвети. Да се активизира изкупвателния апарат на ОП „ Плодове и зеленчуци" и се осигури всекидневното пълно зареждане на магазините с плодове и зеленчуци, а не да се чака каквото кооперативното стопанство изпрати.

Служба „Цени" при Окръжния народен съвет да движи по-оперативно и гъвкаво цените на зеленчуците, за да не се оцетяват консуматорите, а отдел „Търговия и изкупуване" да следи по-отблизо работата на ОП „Плодове и зеленчуци" и търси строга отговорност на ръководствата на ТКЗС и ДЗС, които нарушават договорната дисциплина и продават плодове и зеленчуци в собствените си павилиони преди да са си отчели договорните количества.

ХОРА ОТ „КУЛФАРАТА"

ТАКА беше. Градинарите още помнят този ден. Последен взе думата председателят на кооператива. Множеството пак притихна. В просторния салон кънтяха думите, обмислени, мъдри, думи-отчет. Младият мъж ръкомахаше възбуден и от цялата му фигура лъхаше една омайна сила, която приковаваше погледите на присъстващите.

— Мъжки работиха през годината и нашите градинари от „Кулфарата". Съдбата на градината беше тяхна обща съдба. Там осъмваха — там замръкваха. И хвала на труда им. Нашето стопанство изнесе стотици тона домати за износ. Снабдяваха градината и вътрешния пазар редовно с пресен веленчук...

Там бяха всички. Нали е общо кооперативно събрание. Стана им малко неловко, че ги хвалят, пред всички. Стопаните извръщаха глави, усмихваха им се...

...Така беше. И все пак когато раздаваха възнагражденията за надплановата продукция, хората от двете градинарски звена получиха по-малки суми. И не че бяха работили по-малко от другите полевъди. Не. Голямото завишение при заплащането на другите кооператори от Срацимир дойде от хубавата тютюнева реколта.

Тогава пак бригадирът Неделчо Иванов сбра хората си. Все беше по-хубаво с тях да споделят обгражда с небивали грижи. Колко пъти окопаваха, колко пъти пръскаха доматите, броя си нямат. Нали си бяха дали дума през тази година да бъдат на едно от челните места в кооператива във всяко отношение. Пък хората на бай Неделчо не са от тези гдето говорят на халос. Пак ще дойде краят на годината, пак ще се отчитат резултатите от работата. Да говорят за тях, да ги сочат за пример —има ли от това по-хубаво? И друг път Иван Станчев, Пенка Русева, Стоян Христов Тина Марчева са били в работата първи, но елате ги вижте сега. Привели снаги над зелените растения, те са в стихията си. Ръцете им действат по-бързо от най-прилежен автомат. Но само с бързина и опитност не се постига нищо. За правилното провеждане както на култученето, така и на връзването трябва да се обмисля много. Не е без значение кое филизче ще оставиш, кое ще премахнеш.

След ден-два градинарите от с. Срацимир започват беритбата на домати за външния пазар. 140 тона имат запланувани, но те са решили далеч да преизпълнят тази цифра. Нали от това ще се повиши и заплащането за положения труд през годината. А краставици и чушлета срацимирци набраха още на 6 май. То беше първия дар, който поднесоха на кооператива в знак на признателност и благодарност.

Руси ШИМАБЕЕВ

гласове се прокрадваха между хората му. И не бяха черногледци или неверници. Не! Хората просто не можеха да проумеят какви доходи може да се реализират от 300 дка зеленчукова градина. Пък бяха работливи. Не подвиваха крак по цял ден — и в жега и в студ. Значи шаваха съдбата на зеленчукопроизводството, а те така се вълнуваха, така трепетно изживяваха всичко сякаш за тяхната съдба се касаеше. И агротехниката им протегна ръка. През тази година градинарите полагат максимум грижи за всички култури. Всяко стъбълце пипер или доматили. От колективният ум по-хубаво нещо има ли? И идея някаква може да се роди, и съвет някакъв може да предложат постарите и опитни кооператори. Гореше от желание бригадирът и хората му да получават надпланово, колкото останалите членове на стопанството. Та нали са равноправни по устава. „Но те отглеждат тютюн, а доходите от него са големи. Да се раздерем не можем ги стигнем" — такива трябваше да се направи нещо ново, някое допълнително мероприятие трябваше да се провежда с различните култури. И пак бригадирът ходи при агронома на кооператива. Говори с него. Сподели тревогата си. И голямото желание на хората сподели да заработят така, че успехите да бъдат по-големи от досегашните...

ГЛАВИНИЦА

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

В състава на общинския народен съвет на село Главиница влизат освен централното село и Подлес, Ножарево, Калугерене и Падина, чието население възлиза на 5 540 жители, разпределени в 1 312 домакинства.

Под мъдрото ръководство на Партията Главинишкият кооператив, обхващащ 40 500 обработваема земя, успешно се развива в областта на зърнопроизводството и говедовъдството.

В ПОЛЕТ КЪМ БЪДЕЩЕТО

През изтеклите две десетилетия ведно с цялата ни Родина коренно промени своя облик и Главинишки съвет. А що беднота имаше преди Девети септември в нашите селца, що мизерия и изостаналост? Дребни разпокъсани нивици и едри чокойски имения, обхванали цели села — този контраст на миналото отдавна вече е заличен и за него сега могат да се чуят само легенди, защото завинаги е предотвратено неговото възстановяване благодарение на народната власт. Мизерията не беше единственият порок на нашите села. Ръка за ръка с нея вървеше невежеството на хората и религиозният фанатизъм, раздухван с все сила от буржоазията. Всичко това е минало. Минало са и румънските чокои, и жестоките буржоазни български управници.

Пътя към по-заможен живот на хората след Девети септември минаваше на всяка цена през кооперирането. И се сляха в едно безбройните парчета надробена земя, за да изникнат огромните блокове, станали символ на нашия кооперативен строй. Закипя и творчески съзидателен труд за социалистическото преустройство на селското стопанство.

В кооперативното стопанство, обединило 40 500 декара земя, дървените рала и мършавите кравички отстъпиха място на 40 трактора, приравнени към 15 конски сили. Техническата съоръженост на кооператива се подобрява непрекъснато — 11 камиона, 8 зърнокомбайна и много други селскостопански машини сега утвърждават предимствата на кооперативния строй, като заменят непосилния човешки труд.

Настъпилите изменения в основните средства на производство, промениха и структурата на посевните площи. Засяват се нови високодобивни сортове пшеница, царевица, фасул и други. Нарастващата употреба на минерални торове и механизираното извършване на селскостопанските работи са основните фактори, които съдействуват за увеличаване на добивите ни от различните култури. Нашата равносметка за миналата година в това отношение е радваща. Ние произведохме от декар по 202 кг пшеница, по 358.500 кг царевица, по 200 кг слънчоглед, по 160 кг тютюн. А постиженията на отделни звена и бригади далече надхвърлят средните постижения на кооператива.

Ежегодно нараства броят на животните в трудово-кооперативното земеделско стопанство и в личния сектор. Изключително много стимулиращи са грижите, полагани от изпълкома на селския народен съвет, управителния съвет на ТКЗС и отечественофронтовската организация за укрепване на личните стопанства.

През годините на народната власт все повече укрепва дружбата между българското и турското население. В органите на местната власт сега са избрани 11 депутати турци и туркини.

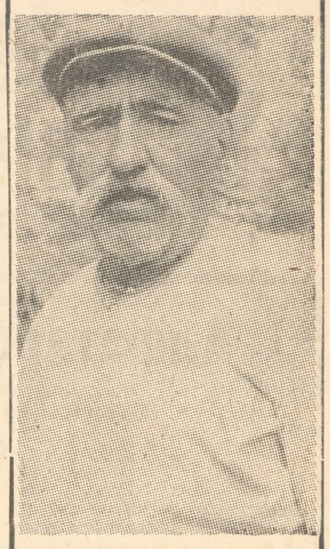
Икономическият растеж на стопанството в нашия съвет стана солидна база за благоустрояването на селата и домовете на кооператорите.

Всичко, постигнато в укрепването на кооперативния строй в Главинишки район, не би било възможно без мъдрата политика на Партията, без Априлския пленум. В чест на светлата годишнина всички кооператори са обхванати от стремежа да постигнат още по-високи, още по-убедителни успехи.

Велчо ВЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет

Тодор СТОЕВ
председател на ТКЗС

ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ДВЕ ПОКОЛЕНИЯ

За 66-годишният Кадир Османов, или както всички го наричат дядо Кадир, миналото беше свързано с неговите нивици, с ниската, прихлупена стара къща, с безводието, което изпитваха хората от Калугерене. С нивиците, със старата къща той живя цели 45 години, живя с всекидневната нужда за хляб.

Сега в кооператива дядо Кадир е овчар, известен в целия район. Няма го сега безводието. До старата къща се изправя нова, двуетажна. Няма го и трудното тъжно минало. Има настоящето, богато и щастливо. Има народна власт.

РАВНОСМЕТКА НА УСПЕХИТЕ

Въпреки неблагоприятните климатични условия, бригадата на кооператива от село Главиница досега никога не се е посрамвала в отглеждането на различните култури. На звена от тази бригада принадлежат най-високите добиви от някои зърнени култури. И в десетте звена бригадата има стегната организация на работа — и плод именно на това са успехите, постигнати досега.

Но на най-стройна и стегната организация се радва най-младото звено в бригадата — звеното на Вичка Рашкова. Звеноводката, млад и енергичен човек, живее с полската работа, милеее за нея. И няма ден, когато тя да не е при хората от своето звено. С помощта на бригадното ръководство Вичка Рашкова успя за един съвсем кратък период да създаде здрава организация на работа, която е тъй необходима особено през летните месеци. Именно това наредя звеното на Вичка Рашкова на челно място в бригадата

Задружният колектив в звеното през миналата година успя да постигне някои рекордни за стопанството добиви от декар. Богата беше реколтата от царевицата — 388 кг от декар — и от тютюна — 226 кг от декар. Тези постижения се дължат преди всичко на съзнателната работа на кооператорите от звеното, на всекидневното им излизане на работа, на правилното прилагане на агротехническите мероприятия.

През тази година планът на звеното е още по-напрегнат. Но въпросът за отглеждането на културите, за получаването на високи добиви е поставен на здрава, сигурна основа — високото съзнание в работата на кооператорите. Пред звеното е поставена отговорната задача да бъде преизпълнен планът за добивите от всички селскостопански култури.

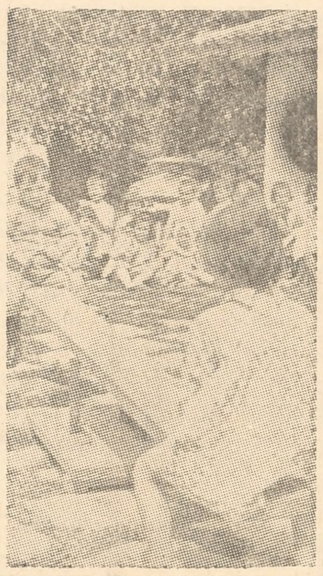
За получаването на високи добиви звеното се е заело още отрано. Всички култури са окопани вече за трети път с машини и на ръка на високо агротехнически ниво.

Пред светлата Двадесетгодишнина звеното на Вичка Рашкова ще рапортува на всяка цена с високи постижения пред кооперативното ръководство.

Иван ЦВЕТКОВ

ОГЛЕДАЛО ЗА БЛАГОСЪСТОЯНИЕ

В Главинишкия съвет се включват пет селища: Главиница, Подлес, Калугерене, Ножарево и Падина. Пет селища, в които преди Девети септември, само преди почти двадесет години, нямаше нито една новопостроена обществена сграда. Пет села, които преди 20 години разполагаха само с пет тухлени и жилищни постройки. Всичко останало, всички къщи на селяните, бяха паянтови, покрити с цигански керемиди и слама.

В детската градина в с. Ножарево

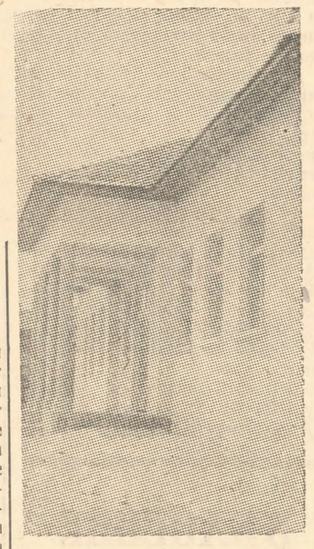
Но през годините на народната власт особено след масовизирането и укрепването на ТКЗС, строителството в съвета взе огромни размери. За десетина години са построени 945 нови къщи и други жилищни постройки, което представлява 82 процента от жилищните сгради в района. Всичко това иде да потвърди, че нашите кооператори се замогнаха, подобриха своето материално благо състояние.

С бързи крачки нараства и общественото строителство. С общи усилия през годините на народната власт в съвета бяха построени читалищни домове в Главиница, Подлес и Ножарево, търговски сгради—в Главиница и Ножарево, ново училище—в Калугерене и пристройки към училищата в Главиница, Подлес и Падина.

Пак през годините на народната власт беше построена помпена станция, която замени каците и бачонките, с които по-рано хората си пренасяха вода. Сложи се край и на безводието в нашите села. Сега по улиците на селата са построени чешми, из които струи чиста и бистра вода.

Подетото улично строителство сега е в пълна противоположност с нехайното отношение, което имаха преди властите към благоустрояването на селата. Калните улици в нашите села вече постепенно отстъпват пред шосировката. Досега са шосирани 45 000 кв. м улици. Наред с това улиците се озеленяват, разширяват се зелените площи в селищата.

Биха могли да се посочат още много факти, които потвърждават подобряването на материалното благосъстояние на кооператорите и грижите на народната власт за благоустрояването на селищата,

Читалищният дом в с. Подлес

нещо което преди Девети септември не съществуваше в нашия край. За нашите кооператори радиото, велосипеда, пералнята и мотоциклета са нещо обикновено, навлязло широко в техния бит. А всичко това представлява огледало, в което се огразява за можният живот на хората сега, в годините на народната власт.

Ангел СПАСОВ
председател на селския общински народен съвет

ДАЛЕЧ ОТ МИНАЛОТО

Едно двадесетилетие народна власт беше достатъчно, за да се обнови обликът на селата от съвета във всяко едно отношение. Големи са промените, които настъпиха и в областта на образованието, културата, самодейността.

Сега ежегодно расте броят на учащите се. Броят на подлежащите на задължително обучение тази година достигна цифрата 874. За децата на кооператорите, които прекрачват училищния праг, се създават условия за нормално протичане на учебните занятия. Към училищата в Подлес, Падина и Главиница се изградиха пристройки. Ново училище беше построено за децата от село Калугерене. Все повече стават кабинетите по различните предмети, все по-добре се обзавеждат те.

Ежегодно нараства броят на учащите се от средните училища и на студентите от висшите учебни заведения. Намали се до минимум броят на малограмотните. Няма вече хора от селата на съвета, които вместо подпис да полагат палеца си. Благодарение на съвместните усилия на общинския партиен комитет, на общинския народен съвет и общинския комитет на Отечествения фронт много от кооператорите в района завършиха прогимназиалното си образование. А всичко това сега им помага те да бъдат по-активни, по-полезни строители на нашето ново общество.

За децата на кооператорите от предучилищна възраст бяха създадени прекрасни условия за прекарване на щастливо безгрижно детство. Сега те не играят по прашните селски улици, както беше преди Девети септември. В Ножарево и Главиница са организирани прекрасни детски градини.

Далеч остана времето, когато кооператорите очакваха с нетърпение да се прожектира филм. Киното сега е неделимо от бита и културата на хората, като действено средство за естетическо възпитание. Главиница и Подлес сега разполагат със стационарни кина.

Освободени от непосилния селски труд, сега хората имат възможност да изявят своите способности, своя талант. Художествената самодейност стана потребност за трудещите се тя обогатява тяхното ежедневие. За това през тази година в общинските прегледи участвуваха над 200 самодейци, а вокалната ни група, ръководена от Любка Кънчева, достигна до републиканските прегледи. Кога е имало такава масовост, такъв подем в самодейно-художествените колективи? И не е ли това потвърждение, че тружениците на село имат възможност да живеят смислено, да се развиват хармонично като строители на едно ново общество!

Още много постижения имат трудещите се от района на село Главиница в областта на образованието и културата. И тези постижения са прекрасно потвърждение на правилната, изпитана в живота политика на Партията, която ги води към комунизма.

Йордан РАЛЧЕВ
председател на общинския комитет на Отечествения фронт

Достойни дела за светлия празник

Потребителната кооперация „Напредък" е една от големите придобивки на населението от района на Главиница. Основана през 1945 година, и разполагаща в началото с 4 магазинчета, сега кооперацията има 12 магазина за търговия на дребно, 5 за обществено хранене, 3 фурни и една бозоварна—комбинат със содолимонадена работилница. Този комбинат ще бъде пуснат в близките дни и ще снабдява и района на Сокол и Стефан Караджа. Особено голямо значение за облекчаване труда на жените имат хубавите нови фурни. Чрез тях се осигурява хляба за цялото население от Главиница, Подлес и Ножарево.

Кооперацията се нарежда на едно от първите места в окръга по изпълнението на плана си за тази година в търговията на дребно. При план 860 000, кооперацията достигна само за пет месеца 476 000 лева, което представлява 55 процента от годишния план. В проценти планът за петмесечието е изпълнен 132 на сто. А това нарежда кооперацията на едно от първите места в окръга.

Изпълнението на плана в обществото хранене също дава голям прираст по обем. Тук стокооборотът ни за петте месеца на тази година е по-голям от стокооборота за 1958 година. Рентабилността в търговията на дребно и в обществото хранене се увеличава от година на година.

Успехите на кооперацията се дължат на народната власт, на славното двадесетилетие, в което живеем и работим сега. А на грижите, които Партията полага за нас, ние ще отговорим с още по-хубави трудови постижения пред светлия празник — Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България.

Христо СЯРОВ

Спортът — с много привърженици

Онези години, когато футболът се считаше за единствен спорт, останаха назад. Сега в съвета се ползуват с много привърженици и волейболът, и леката атлетика, и борбата, и гимнастиката. Но сред младежта най-много са привържениците на баскетбола.

Кое спомогна толкова много за развитието на масовата физкултура и спорта в съвета? Преди всичко на първо място добрата материална база. Перспективният план, определен от ОС на БСФС мобилизира силите на физкултурните ръководители, които привлякоха и широк обществен актив в помощ на неговото изпълнение. След упорита и целенасочена работа планът е изпълнен една година по-рано: вместо 565 физкултурници са излъчени 2 023, вместо 190 спортисти — 420, вместо 164 носители на значката ГТО—352.

Развитието на масовата физкултура и спорт в съвета беше немислимо без добра материална база. Ръководството на физкултурното дружество и обществеността добре разбраха и оцениха това положение и положиха всички сили за създаване на здрава материална основа. В един кратък срок бяха построени три дренирани баскетболни игрища, три обикновени, шест землени волейболни площадки, пет футболни игрища, едно за хандбал и дванадесет за народна топка. Закупени бяха и много съоръжения. А това подтикна младежите и една голяма част от кооператорите да се обърнат с лице към спорта. И вече създадената материална база се оказва недостатъчна за големият брой спортуващи. Във физкултурното дружество се набелязва по-широк план за спортно строителство.

Доброто представяне на отборите в различните дисциплини е потвърждение за големите грижи, които се полагат за развитието на масовата физкултура и спорт. За популяризирането на баскетбола, например, редовно се провеждат състезания, които изиграват ролята на малки турнири.

Особено много беше направено от ръководството на дружеството за популяризиране и масовизиране на баскетбола. За това най-рационално беше използвана материалната база, помогнаха ни и организираните курсове за съдии и инструктори. Сега нашият отбор—мъже по баскетбол е един от най-добрите в окръга, а женският играе в „Б" РБГ. При тази популярност на този спорт никак чудно не изглежда, че нашите ученици започват да усвояват елементите му още в ранна училищна възраст.

Хубави постижения имат и отборите ни по борба и футбол, а на някои наши лекоатлети принадлежат окръжни рекорди.

Условията, които са създадени за развитието на физкултурата и спорта в Главинишки район, бяха създадени през годините на народната власт. Те спомагат за хармоничното развитие на трудещите се—строители на социализма и комунизма

Петър ПАНТЕВ
председател на физкултурното дружество

ЗНАТНИЯТ ДОЯЧ

Напускайки ДЗС — Куфалджа където две години върти тежкият чук в коларо-железарската работилница, изгарящ в искрите на пламтящото желязо, Васил Пенев пожела да стане животновъд. Яви се той при председателя на ТКЗС— Главиница Тодор Тошев и му заяви: „Захвърлям чука, ще хвана вилата— помогнете ми!" Тошев беше разумен човек, умеещ да преценява от пръв поглед желанията и възможностите на другите, и го накара да подаде молба до управителния съвет на стопанството. След няколко дни Васил получи съгласието му. Започнаха неспокойните дни и нощи за него. Лягаше късно и ставаше рано, заангажиран постоянно със своите шестнадесет породисти крави Нов беше той, не познаваше тънкостите в говедовъдството, трябваше да ги научи. Гледайки го как държи виметата на кравите, Димитър Тишев, Колю Аврамов и Милчо Милчев му казваха: „Със сила не става Василе, а с чалъм". По бръснатите бузи на Васката, по шията и ръцете му се стичаха реки от пот от притеснение. Ризата му на гърба залепваше. Не сварил още да издои половината, а другите доячи бяха вече свършили.

— Я се остави от тази беля — съветваше го Софка, булката му. — Остави си занаята и отиде да гониш Михаля: хептен така излезе твоята.

Но Васил все едно, че не я чуваше. Отпуснал тяло върху ниското столче, сбрал колене, между които стискаше емайлираната кофа, той изцеждаше струйка след струйка мляко в нея. Изпъшкваше, когато свършеше уморен, но погледът му през прозореца все най-горния обор търсеше. Там работеше Слави Маринов, най-добрият дояч в стопанството. Награждаван бе с часовник, фотоапарат, плат за панталон. Васил искаше да се научи като него да дои кравите. И затова веднаж срещна Слави като слизаше към портала и го заприказва. За храненето, за доенето, навременното прегаряне и запладнане го запита той, за много неща, а Слави му обясни. Една вечер се отби пак в обора, където бе настанена групата на Слави и това, което видя, приложи в своята работа.

На втората година Васил беше прехвърлен по негово желание, в горния обор. Но вече той беше се научил как да раздоява кравите и как да се отнася с тях, преди да почне да дои. Лека-полека настигна Гено Георгиев по млеконадоя, догони Михаил Маринов и Тодорка Аврамова.

— И мене ще налмине, както е почнал — каза, смеейки се, Слави на осеменителя Петко Дечев. —Яки ръце има, настоятелен е.

Най-рано Васил идваше в обора. Когато биваше дежурен, спеше на чардака, направен на двете средни греди, за да се вижда всичко. Псеше, зобеше по таблицата на зоотехника Ганчо. Щом дойдеше и Софка те се хващаха за метлата и греблото, ринеха, почистваха като у тях си.

Година, две —все първенец. Знатен дояч стана Васил. Сега на ден дои по 170 литра мляко, а някои от кравите му — Дена и Данка — дават и по 18-20 литра. За тази година вече е надоил 22 тона мляко при план 36 тона. От него сега се учат и Димитър Тишев, и Колю Аврамов, и Тодорка Колева, и Веса Иванова и много други.

Стръмна бе пътеката на неговото слизане и изкачване. По нея израстнаха бурени и цветя. Бурените Васил отмина, но от цветята изплете венец на успехите си, украсил годините на работата му като животновъд.

Никола НАНЕВ

МЕРОПРИЯТИЯТА НЕ СА ЛОШИ, НО ТРЯБВА ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ

Кооперативното стопанство в град Тутракан е едно от стопанствата от окръга, където работната ръка е крайно недостатъчна. Тук около 500 души трябва да обработват: около 30 000 декара окопни култури или средно на работоспособен кооператор се пада по 60 декара, докато в много стопанства то е по 5-6 декара на човек.

Следователно внедряването на механизацията при различните производствени процеси се явява жизнен въпрос за стопанството. Партийното и стопанско ръководство на кооператива правилно са оценили важността на тази задача и още в началото на годината при изготвяне на производствения план на стопанството са приели и разгърнат план за внедряване на техническия прогрес при извършване на селскостопанските работи. В него се предвижда: колцуването на 100 декара лозе от сорта „Болгар“ механизираното почистване на семената, механизираното прибиране на сламата, внедряване на полибраздири (дискови плугове) за предсеитбената подготовка на почвата при есенната сеитба, доставяне на доилен агрегат, водоснабдяване на стопанските дворове, третиране на животните с „ОВОГЕН“ I и II и др. Общия икономически ефект от предвидените мероприятия по плана за технически прогрес надхвърля 85 000 лева. Освен това чрез механизацията на различните селскостопански работи ще се освобождава значително количество работна ръка, която ще се използва за друга работа.

Много от набелязаните мероприятия са вече изпълнени. За механизираното почистване на зърното са набавени 4 зърночистачни машини ОВ-10 и са направени 3 широкозахватни веялки, с които ще се почисти над 5 000 то на зърно. Освен това набавени са и 4 транспортни ленти за прехвърляне и изсушаване на зърното в площадките, за товарането му в камионите и други манипулации. За почистването на семената за посев са доставени два селектора ОС-3, с които ще може да се почистят около 700 тона семена.

При силажирането тази година стопанството ще използва 5 силажокомбайна които вече са набавени и годни за работа. С тях по предварителни изчисления ще може да се силажира около 5 600 тона, което представлява 70 на сто от плана на стопанството. С това ще се освободи значително количество работна ръка и ще се направят икономии на трудодни за около 10 000 лева.

Окопаването на пролетните култури—захарното цвекло, фасула, слънчогледа и царевицата на всички ония площи където може да върви машина се извършва машинно.

Направеното досега в кооперативното стопанство по внедряването на техниката в различните производствени процеси не е малко.

Осъществяването на някои набелязани мероприятия обаче все още се забавя и има опасност до края на годината същите да се провалят.

Така например колцуването на 100-те декара лозя от сорта „Болгар“ съгласно приетия план трябвало да се приведе до края на месец юни, но до 20-то число на месеца това мероприятие не е изпълнено.

По механизираното прибиране на сламата е разрешен до край само въпросът за извличането ѝ. Набавени са волокуши за всички бригади. Правенето на камари и балирането на сламата обаче, което е трудна работа и поглъща много работна ръка не е разрешено. В това отношение запланувания стогометател за подаване на сламата още не е доставен, а за наличните две сламопреси не е осигурено нужното количество тел.

Не е още разрешен напълно и въпросът за внедряването на полибраздирите, защото още не са доставени заплануваните два полибраздира, а с наличните два ще се извършва подготовката само на половината от предвидените 15 000 декара площи за сеитба.

Още по-зле стои въпросът за внедряване на техническия прогрес в животновъдството. Като изключим това, че кокошките и говедата за угояване са третирани с „ОВОГЕН“ I и II против разклопването и за стимулиране, в този сектор не е направено почти нищо за облекчаване труда на кооператорите.

Предвижда се водоснабдяването на стопанските дворове в Пожарево и Антимово но изпълнението на тази задача все още изостава. Не е доставен и запланувания доилен агрегат за кравефермата в Царевдол. Поради дребни технически причини не е изпълнено докрай и мероприятието за механизираната стрижба на овцете.

Всичко това показва, че за да се осъществят набелязаните мероприятия по плана на стопанството за техническия прогрес, е необходима решителната намеса и помощ на отдел „Механизация“ при Окръжния народен съвет за набавяне на нужните машини, съоръжения и материали. Защото стопанството има запланувани средства за тях, но поради това, че липсват в търговските организации все още не може да си ги достави. В противен случай набелязаните иначе не лоши мероприятия ще останат само на книга.

Неуморни са в работата поливачите Петраки Борисов и Борис Цонев от Старо село. При план да поливат по 16 дка, те поливат по 20 дка.

ТРУДНОСТИТЕ ЩЕ БЪДАТ ПРЕОДОЛЕНИ

Производствената дейност на ремонтно-техническата станция в Тутракан, е ремонтът на селскостопанска техника— трактори, комбайни, плугове, сеялки, автомобили. Но колективът усвоява и нови производства—изработва механизация за животновъдни ферми и хармани за почистване на зърното, кооперирано производство на машинни части с ДМЗ „Стомана“ и Промкомбинат—Тутракан.

Колективът успешно изпълнява цялата тази многообразна промишлена дейност, като планът за общата промишлена продукция е изпълнен 101 на сто. Произведена е сверхпланова продукция в повече за 1 000 лева. Обаче, планът за средния ремонт е изпълнен едва 72 на сто и за извършени технически прегледи само 40 на сто. Или от тези два показателя не е реализирана по финансовия план сумата 25 000 лева.

Себестойността е превишена с 1 000 лева, което се дължи на превишение лимитната стойност на извършените ремонти на 7 трактора при планирана стойност 9 800 лева, а фактически са отчетени 12 220 лева разходи.

По плана за печалбата вместо да бъде реализирана сумата 5 300 лева, е достигната една незначителна част от 2 000 лева, което иде главно от неизпълнение на производствения план на мелиоративна бригада.

Допуснатите слабости могат и трябва да бъдат преодолени. Партийното, стопанското и профсъюзно ръководства наскоро разгледаха обстойно причините за тяхното допускане. Сега силите на колектива са мобилизирани, за да бъде достигнато загубеното.

Руми ДУНАЕВСКИ

Да предотвратим отравянето на животни и птици с пресен ечемик

Един от твърде широко употребяваните концентрирани фуражи в окръга е ечемикът. Той се използва за храна на всички селскостопански животни и птици. Дава се самостоятелно, а също и в смес с други концентрирани фуражи. Но трябва да се знае, че пресният току-що овършан ечемик е твърде вреден за животните и птиците. При хранене той причинява възпаление на чревно-стомашния апарат, което често се придружава с диарии, увреждане на черния дроб, възпаление на кръвоносните съдове, на копитата при коня и схващане на крайниците. Освен това може да причини и кожни изриви, сърдечна слабост и много други повреди на животинския организъм.

Всяка година в окръга умират не малък брой селскостопански животни или птици от отравяне с пресен ечемик. Неправилното използване на този така ценен фураж причини през по-миналата година смъртта на голям брой свине в ТКЗС с. Стефан Караджа, а през миналата— на много птици в птицефермата на ТКЗС в село Кайнарджа и други места.

В нашия окръг вече започна жътвата на ечемика. За да се избегне тази година опасността от масови отравяния при хранене на животните с прясно ечемяно зърно, необходимо е още отсега да се вземат мерки. Съвсем наложително е ръководителите и специалистите да погледнат сериозно на този важен въпрос. Не трябва да се позволява веднага след овършването на ечемика да се пристъпва към използването му. Необходимо е той да престои 20-30 дни и тогава чак да се използва за храна на животните и птиците. Отначало да се дава в по-малки количества и постепенно да се увеличава дажбата.

Сега важна задача, която стои пред ръководителите на стопанствата е да запознаят с този въпрос животновъдите, за да не се допусне смъртност при животните.

Сърце на комунист

— Дядо Митьо, един гаечен ключ!

— На мен една звездна лула!

Всеки иска от него нещо. И дядо Митьо бърза, приема, записва, зачерква, подрежда, почиства.

Плановете си за построяване на всяко ново нещо в училището, за някаква промяна директорът на училището и партийният секретар винаги споделят с него. С дрезгав, груб като дланите му глас, малко висок поради повредения му слух, дядо Митьо ще одобри или ще посъветва. Та става ли нещо в училището без него, без стария комунист, без стария майстор, който сега е и инструменталчик? Стърпява ли го да не се намеси? Това училище е негов втори дом. През 1949 година той бе от тези, които учредиха Машинно-тракторната станция в с. Средище, превърната сега в Машинно тракторно училище. Оттогава досега дядо Митьо е все тук. Училището се подмладява, разкрасява се с нови постройки и алеи. Целият район е вече асфалтиран. Само той, дядо Митьо, върви назад, „старее“ по неговите думи. Гони шестдесетте. Вярно, бръчките не могат да се скрият. Поприведе се е, но в работата си е все такъв сръчат, акуратен...

Душа на колектива е дядо Митьо. Не помнят тъя, които са работили с него, да се скара на някого, да не откаже помощ...

Той е малко сдържан, не е твърде разговорлив. Та малко ли е преживял? Захвърли читанките рано, още когато нозете му бяха слаби и се уморяваха да тичат по цял ден след говедата; чираче, търпеше господарските ругатни. А те, господарите, душа нямаха в гърдите си, камък носеха в пазвата си. Оставяха го да спи в яслите. Само волът ще проточи шия и ще му духне в лицето, за да стопли малкото студено чирашко сърце. Какви времена бяха! Лоши времена...

И затова Митьо Червенков се хвърли с младежки жар в новия живот. Затова като районен механик той тръгна привечер с трактора от Силистра за село Господиново през 1948 година. Тракторите бяха все още без свещи. Разрази се буря. Притъмня. Пътят се разкаля. Митьо Червенков едва се измъкна изпод прекатурналия се трактор. Но затова после на гърдите му заблестя орденът на труда. Затова той сега е душата на колектива при Машинно-тракторното училище в село Средище. И работи с любов за хората, за новия живот. За щастието.

Това е дядо Митьо—старият майстор с коси, посипани от ситен бял прашец, и с едно топло, голямо човешко сърце — сърце на комунист!

Викентий ДУКАНОВ

Нашата консултация по въпроси на държавно обществено осигуряване

ВЪПРОС: Като осигурен по Кодекса на труда при ТКЗС в село Попина заболях и постъпих на лечение в Окръжната болница — Силистра, където престоях 32 дни. При изписването ми от болницата лекарската консултативна комисия ми издаде болничен лист още за 30 дни, от които 10 за домашно лечение и 20 за санаторно-курортно, като нетрудоспособен. Ръководството на стопанството ми изплати парично обезщетение само за дните на домашно лечение, а останалите 20 дни ги мина за сметка на домашния ми платен годишен отпуск. От отпускът за домашно лечение (10 дни) ми изплатиха 3 работни дни по-малко.

Правилно ли е да ми се изплати парично обезщетение за 3 дни по-малко, а останалите 20 дни да минат за сметка на редовния ми домашен платен отпуск?

ЗАПИТВА: Неделчо Славов Георгиев от с. Попина

ОТГОВОР: На работниците и служителите в държавните земеделски стопанства, както и на работещите в ТКЗС, включени в кръга на осигурените по дял III от Кодекса на труда, за първите 3 работни дни на временната нетрудоспособност парично обезщетение не се изплаща. Изключение от това правило има само при отпуск поради бременност и раждане, трудова злополука (професионално заболяване), карантина и гледане на болен член от семейството, където парично обезщетение се заплаща от първия ден на настъпването на нетрудоспособността.

Административното ръководство на стопанството неправилно Ви е лишило от парично обезщетение за останалите 20 дни, когато сте били на санаторно-курортно лечение, като нетрудоспособен. Този отпуск не може да мине за сметка на редовния годишен платен отпуск, тъй като това са два вида отпуск, който се урежда с различни законни разпоредби.

СПРАВКА: чл. 150-а от КТ §§ 25 и 30 от Правилника за приложение на дял III от същия кодекс — ДВ бр. 24 от 1963 година и т. 1 ал. последна от Окръжно № III 1 272 и № I-7 на ЦСПС и М-во на финансите — ДВ бр. 36 от 1963 година.

ВЪПРОС: На 14 май 1963 година съпругата ми роди второ дете и понеже не знаех, че за децата се изплащат месечни добавки не съм представил необходимата декларация на административното ръководство при ДЗС „Янко Забунов“.

Имам ли право на месечни добавки за две деца за 1963 година и какъв давностен срок има за получаването им?

ЗАПИТВА: Назми Тахиров Салиев — работник при ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево

ОТГОВОР: Месечните добавки за деца се получават от началото на месеца, следващ този на постъпването на работа или раждането на детето, а не от момента на подаване на декларацията.

От това следва, че месечните добавки за 1 дете трябва да получите от месеца, следващ този на постъпването на работа до 31 май 1963 година, а за 2 деца от 1 юни с. г. независимо от това дали сега ще представите необходимата декларация.

Срокът за поискване на месечните добавки е 3 годишен, считан от края на годината, за която се отнасят.

СПРАВКА: т. 16 от Правилника за приложение на Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството и § 88 от Правилника за приложение на дял III от КТ (Изв. бр. 1 от 1959 година и бр. 30 от 1958 г.)

Николай КРУМОВ
началник на отдел „ДОО“

СРЕД ПЕСЕНТА НА СТАНОВЕТЕ

Тя не можа да дремне почти цялата нощ. Страхуваше се, че ако затвори очи ще закъснее за работа. А сега фабриката е далече. Новата фабрика! Двадесетгодишната ѝ практика като тъкачка ѝ даваше ясна сметка за трудностите там —нови машини,нова разстановка, а и повечето от работничките в нейната бригада са млади и неопитни. Тези ѝ неспокойни мисли я вдигнаха от постелята в ранна утрин.

Щом прекрачи къщния праг, севернякът я заблъска яростно. Ледените снежинки пърлеха с иглите си лицето ѝ. Рейсът спря пред голямата сграда на ДИП „Добруджа“. Тя цялата беше обсипана от пухкавия сняг, сякаш обвита с хилядите метри американ, изтъкан от нея, Сабрия Мехмедова и другарките ѝ, които я наричаха галено и с любов Бабиш.

Изминаха студените зимни дни. Заговори се из фабриката: „За първото тримесечие Бабиш е първенец на предприятието. Средното изпълнение на нормите ѝ е 116 на сто, а качеството —98 процента—първо“.

На състоялия се тази година окръжен събор на жените—първенци в труда, делегатка беше и Сабрия Мехмедова. Наградиха я с ръчен часовник. Поела го с разтреперани ръце, с насълзени очи тя даде обещание пред себе си: „Ще изпълнявам трудовата си норма най-много 120 на сто, ще давам само първокачествена продукция, ще уча младите. Трябва да завоюваме паспорта на трудовата слава!“.

* * *

Преди двадесет години в един есенен ден Бабиш, още дете, шляпаше из калта с дървените си налъми към фабриката. Ръководителят я въведе за първи път в тъкачната зала. За момент грохотът на становете така я уплаши, че тя понечи да се върне назад. Но къде? Къде да отиде? Какво да прави в къщи? Пет деца бяха останали без баща! Нямаше хляб...

Чистите ѝ детски сълзи оросиха лицето ѝ, когато за първи път пусна сама стана с ненагласена добре совалка и скъса половината основа. Но от този нещастен за нея ден сега я делят годините, през които Бабиш влезе в числото на първите тъкачки, които започнаха да работят на два, три, четири стана.

* * *

През 1958 година Бабиш беше наградена с бронзовия „Народен орден на труда“. Още по-силно заблестяха черните ѝ очи, още по-ведра стана усмивката ѝ. Тя разбра силата на моралната награда. След две години я приеха в редиците на Партията.

Някога майка ѝ бързаше да се прибере в къщи, преди още да е мръкнало, загърнала лицето си с черното ферадже. А Бабиш не рядко закъснява вечер. Не само когато е втора смяна. Тя е член на партийното бюро. Тя ръководи школата на първенците. Времето е така малко. Но все пак успява да смогне за всичко. На преден план стои пряката ѝ работа—за шестмесечието тя пак е между първенците с отчетените 120 процента изпълнение на плана. Често пъти късно в нощния мрак, изморена, но доволна от работата, тя тръгва към къщи с мисълта за двете си деца...

Петранка ДОДОВА

В БОРБА ЗА ИКОНОМИИ НА СРЕДСТВА И ТРУД

Въпросът за най-икономичното и целесъобразно изразходване на материалните средства и тук стои в центъра на вниманието на ръководството на кооперативното стопанство с център село Кайнарджа. И ръководителите, и специалистите, и бригадирите полагат не малко усилия, за да осъществят ефикасен контрол и да не допуснат никакви преразходи.

Получените резултати в това направление до сега са насърчителни. Годишния план за разходите е 1 148 040 лв. А за четиримесечието са изразходвани 464 604 лв. В растениевъдството при план 213 889 лв са изразходвани 163 546 лв, а в животновъдството при план 495 987 лв 203 422 лв. Разходът на труд също не е висок. По фонд трудово възнаграждение за годината трябва да се изразходват 1 346 000 лв, а са изразходвани 286 413 лв, или 21 на сто.

На какво се дължат добрите резултати?

До голяма степен успехите, постигнати от стопанството в тази насока са резултат от приложението на стопанската сметка и най-вече на това, че заплащането на ръководителите и специалистите е пряко свързано с крайните резултати от тяхната производствена дейност—получавания чист доход в сектора, за който отговарят. Главният агроном и главният зоотехник са свързани с производството в растениевъдството и животновъдството, другите, специалисти, бригадирите и завеждащ фермите с производството на съответните бригади и ферми. Съгласно решенията на общото кооперативно събрание се предвижда при получаването на надпланов чист доход съответните ръководители и специалисти да получат по-голямо възнаграждение с толкова процента с колкото процента е увеличен чистия доход. Но в случай на неизпълнение на плана решенията предвиждат да им бъдат отчислени толкова процента от предвиденото възнаграждение с колкото не е изпълнен плана, но не повече от 10 на сто.

Тези решения на кооперативното събрание пряко обвързват цялата система от ръководители и специалисти в стопанството в борбата за търсене на начини за най-икономично изразходване на средствата в секторите, в които отговарят и в търсенето на допълнителни резерви за получаване на по-голяма продукция.

В тази връзка в стопанството се въвеждат редица новости, чиято цел е реализирането на икономии на средства и труд. Механизират се зърноплощадките. На тях ще работят четири вършачки, които имат голяма производителност, и редица други семечистачни машини. Осигурени са четири силажокомбайна, с които ще бъде приготвена по-голямата част от силажа. Стопанството разполага с кукурузокомбайн и някои други нови машини.

В животновъдството още от началото на годината се прилага обработката на фуражите с оглед най-икономичното им използване. Животните се хранят пълноценно с добре балансирани дажби, в резултат на което се получава по-голяма продукция с по-малко количество фураж. А преди известно време много от говедата, овцете и птиците бяха изкарани на летни лагери, където отглеждането им е свързано с икономии на фуражи и на труд. Предвижда се и строежът на модерна фуражна кухня, която да започне работа през тази есен.

Има и редица други примери, които показват, че в стопанството е разгърната активна работа за намаляване на разходите на средства и труд. Нужно е обаче обикновените кооператори в тази насока. Те са хората, които си служат и се грижат за инвентара, разпръсват торовете, използват препаратите, отглеждат работния и продуктивен добитък, обслужват машините и други. Затова абсолютно необходимо е и те да бъдат материално заинтересовани в борбата за получаване на повече продукция и извършването на по-малко разходи.

Борбата за икономии да стане дело на всички кооператори

Както се вижда борбата за намаляване на разходите в стопанството е подета добре. Но трябва определено да кажем, че тя е преди всичко дело на ръководството на стопанството, на специалистите, на бригадирите и на завеждащ фермите. Вярно е, че те са хората, от които в най-голяма степен зависи получаването на повече продукция и изразходването на по-малко средства и труд. Но не е малка и ролята, която има да играят и обикновените кооператори в тази насока. Те са хората, които си служат и се грижат за инвентара, разпръсват торовете, използват препаратите, отглеждат работния и продуктивен добитък, обслужват машините и други. Затова абсолютно необходимо е и те да бъдат материално заинтересовани в борбата за получаване на повече продукция и извършването на по-малко разходи.

Вярно е, че въведената стопанска сметка в стопанството създава известна заинтересованост. Половината от получения надпланов чист доход се разпределя между кооператорите от съответната бригада или ферма. Но за голямо съжаление резултатите от приложението на стопанската сметка за миналата година в стопанството все още не са уточнени и кооператорите не са получили полагащото им се възнаграждение. А това убива техния дух и намалява стремежът им да се борят за повече продукция и за икономии.

Вина за това има изключително управителният съвет на стопанството, който въпреки че е вече средата на новата година все още не е намерил време да реши въпроса. Нужно е час по-скоро този пропуск да бъде преодолян. Освен това на кооператорите трябва да се разяснят план-сметките за тази година и те да знаят за какъв чист доход трябва да се борят.

За да изиграят действително своята роля план-сметките като ръководство за действие, управителният съвет на стопанството трябва да организира отчитане на тяхното изпълнение, ако не всеки месец, поне на три или четири месеца в съответните бригади или ферми. При това навреме кооператорите могат да преценят какви допълнителни източници на доходи съществуват и кои от предвидените в плана разходи могат да се намалят или избегнат.

Решавайки така въпроса ръководството на стопанството ще може да включи всички кооператори в борбата за намаляване на разходите и за получаването на по-голям чист доход през тази година.

Емил ПРАХОВ

ПО-БЛИЗО ДО ЖИВОТА, ПОВЕЧЕ СРЕД НАРОДА

Срещи и разговори с гостуващите писатели в окръга

В СЪБОТА, 27 юни, сърдечните срещи и разговори между дванадесетте гостуващи в нашия окръг поети и писатели и трудещите се, и кооператорите продължиха в приятелска и творческа атмосфера. Навсякъде гостите бяха посрещнати с пословичното гостоприемство на нашите хора.

В събота преди обяд Ламар, Бленика, Димитър Ангелов, Димитър Гундов, Иван Рудников и Васил Радевски посетиха трудово-кооперативните земеделски стопанства в Ситово и Иширково. Тук те намериха сърдечен прием както от страна на стопанските ръководители, които им разказаха за постиженията си, така и от страна на кооператорите-полевъди и животновъди, с които водиха непосредствени, сърдечни и откровени разговори. В ситовския и иширковския кооперативи те бяха очаровани не само от промяната в пейзажа, но и от порасналите духовни интереси на селските труженици.

Вечерта в Тутракан, в салона на образцовото народно читалище „Н. Вапцаров", поетите и писателите четоха свои творби пред многобройното гражданство, проявило изключително голям интерес към това рядко за града културно празненство. Тодаде възможност най-сетне тутраканци да се срещнат с поетесата Ценка Цанева — Бленика, родена в живописното дунавско градче. С добре дошли гостите бяха приветствувани от секретаря на ГК на Партията другарят Димитър Даскалов. Радостно и неотразимо чувство обхвана публиката, когато в салона прозвуча тихият и напевен глас на поетесата Бленика. Тя чете свои стихове за Тутракан, градчето с белите къщи, за златната добруджанска земя, за сребристия Дунав.

После в салона прозвуча плътният и бодър глас на Ламар, поетът с побелелите коси, който завладя гражданството с неподкупната чистота на чувството, което лъха от неговите творби. Димитър Ангелов развълнува всички с разказа си за партизанската майка Катерина, а Димитър Гундов чете свои стихове, посветени на синьото добруджанско небе и слънчевата равнина. Със стихотворенията, които прочете Иван Руднников, слушателите се пренесоха в суровите години на войната. Интересно прозвучаха и творбите на младия поет Васил Радевски.

Гостуването на поетите и писателите в Тутракан се превърна в една прекрасна среща между творците на перото и трудещите се от града.

Другата група писатели—Младен Исаев, Крум Вълков, Бончо Несторов, Людмила Исаева, Стефан Станчев и Паулина Станчева в събота преди обяд посетиха кооперативите в Алфатар и Секулово. И тук непринудени разговори с трудолюбивите добруджанци, с младите и енергични ръководители.

Вечерта и в Дулово беше организирано литературно четене с участието на включените във втората група писатели. Салонът на читалището в Дулово рядко пъти е представлявал такава оживена аудитория. Всички присъствуващи — работници от предприятията, кооператори, служащи— всички тук бяха дошли да чуят думите на именитите творци на перото в страната ни. И техните очаквания бяха оправдани. Естетическото удоволствие, което изпитаха дуловци беше голямо.

В неделя преди обед в Силистра беше проведена среща между ръководните партийни и стопански ръководители на окръга и гостуващите писатели. Срещата, която се превърна в един откровен разговор, беше открита от другаря Али Рафиев, член на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП. След това поетите и писателите изразиха своите впечатления от Силистренски окръг. Всички с ласкави думи изтъкнаха, че онова, което е направено в стопанския и културен живот на окръга през последните години е очудващо много. Наред с това поразяваща е промяната в духовния облик на местните трудови хора.

Закривайки срещата, другарят Рафиев наблегна, че и занапред ОК на Партията ще търси пътища за задоволяване на нарасналите потребности на хората, за да живеят те още по-добре. Обръщайки се към гостите, той им напомни, че те винаги ще бъдат скъпи гости в нашия окръг, че винаги сред трудовите хора ще намерят онова гостоприемство, с което бяха посрещнати сега.

В неделя след обед поетите и писателите, изпратени сърдечно, напуснаха нашия окръг.

Сава ХРИСТОВ
Рачо ЗМЕЕВ

Б. Р. Очаквайте наскоро специална страница с впечатленията на гостувалите ни поети и писатели в Силистренски окръг.

И ЛЯТОТО Е БОГАТО НА КУЛТУРЕН ЖИВОТ

ДО ПРЕДИ месец—месец и половина художествената самодейност, стимулирана от местните, окръжните и районни фестивали даваше облика на културното ежедневие в Тутракан, както и в много други културни селища. Но фестивалите отшумяха. Ритъмът на културния живот на много места спадна, спадна и тук. Не че работата на читалището е затихнала. Но сега не се забелязва очакваното вече оживление от културно-масови прояви на библиотеката, което би трябвало да разнообрази следобедите и вечерите на тутраканските трудещи се.

Всичко е още неразгърнато, притаено и за всеки, който е гледал през пролетта хубавите спектакли на театралния колектив, на оперетния състав, на детския театрален колектив, очаква нещо повече. Работниците от читалището в Тутракан наистина не стоят със скръстени ръце. Те са започнали подготовка на естраден спектакъл под ръководството на Иван Пантелеев. „Нашата сатира" — така ще се нарича той и ще включва изпълнението на инструменталисти, певци и театрални самодейци, които ще осмиват слабостите из живота на предприятията, учрежденията и кооперативното стопанство. Съставът му почти е уточнен. Театралците вече репетират под ръководството на Велико Ангелов. Но сглобяването и шлифоването на цялата програма е все още задача за предстоящите две-три седмици. Ако организаторската работа на читалищния секретар Михаил Петров бъде по-активна, ако всички са настойчиви, тутраканските трудещи се скоро ще бъдат свидетели на актуални, силно злободневни естрадно-сатиричнн спектакли. Само времето не бива да се пилее. Тези, които преди няколко месеца успешно представиха „Вампир" от А. Страшимиров и „Всяка есенна вечер" от Иван Пейчев и сега има какво да дадат на съгражданите си. Но по-скоро, с по-голям размах, защото не бива да се пропускат седмици без значителна проява на художествената самодейност!

Малък е и размахът на културно-масовата работа с читателите на библиотеката. Това, че през последните десет месеца са закупени нови десет хиляди тома книги е хубава предпоставка, но само предпоставка за активна работа с читателите. Обсъжданията трябва да станат повече и с по-голям кръг хора. Иначе те са добре насочени към комунистическото възпитание на трудещите се, към порастване на тяхната политическа активност. Достатъчно е да се спомене, че скоро е обсъдена такава книга като „Кажете на Жофика" от Магда Сабо и „Гореща вълна над Берлин" от Димфна Кюсак. Добре е подхванатата работата и с 25-те книгоноши ученици, които обслужват около 200 читатели от кварталите.

Но работата на подвижните библиотеки, които особено през този сезон трябва да се активизират, е незадоволителна. Четири от тях — в цеховете на предприятията и в учрежденията подменят книгите малко рядко (на три месеца), а петата е провалена от 1962 година и за нея не се загрижва никой. Дори книгите не могат да бъдат прибрани в читалището. Наистина читалищните работници в Тутракан са малко, но те или трябва да поддържат подвижните библиотеки както изисква минимум библиотечна техника, или да ги закрият. А ако направят последното, излиза, че ще пренебрегнат една от най-сполучливите форми на работа с читателите.

Много належащо е да се положат по-големи усилия за използване на активистите към библиотеката и сега, в летните месеци подвижните библиотеки да заработят системно, енергично. Секретарят на читалището Михаил Петров не бива да гледа на това като на второстепенна задача, както се е получило досега на практика. И той, и цялото читалищно ръководство трябва да съсредоточат силите на читалищния актив сега не само към художествената самодейност, но и към културно-масовата работа с читателите.

Александър ПОПОВ

Дела на задружен колектив

В НАЧАЛОТО на миналата учебна година учителският колектив при училище „Любен Каравелов" — Тутракан пое обещание за извоюване на званието „Колектив за комунистически труд". През цялата година всеки член на колектива се труди упорито и ентусиазирано за даване на трайни знания и умения на учениците, за свързване на обучението с живота, за правилно и цялостно комунистическо възпитание. Една от основните цели на учителите беше намаляване процента на изоставащите — да няма отпаднали или безпричинно напуснали ученици в училището. Всички подлежащи бяха прибрани в началото на учебната година и до нейния завършек не беше допуснато нито един ученик да отпадне или да отсъствува безпричинно.

Дружеската атмосфера и добрите творчески взаимоотношения между членовете на колектива бяха главна гаранция за постигнатите успехи. Колективът показа на дело как трябва да се работи и живее по комунистически. Затова в края на учебната година хубавите резултати бяха на лице. Процентът на изоставащите беше намален с пет на сто, а успехът чувствително повишен. В училището има паралелки без изоставащи ученици.

През изтеклата учебна година се вложи не малко труд и за подобряване на материалната база. На трудови начала, с помощта на родителите, беше направена ограда на спортната площадка, за нея беше издигната и подпорна стена. Отработени бяха общо над 300 човекодни на обща стойност 600 лева.

Преди известно време единодушно беше решено учителите само да извършат ремонта, запланувани във връзка с подготовката на новата учебна година. До 10 юни ремонтът в основни линии беше извършен: измазване, боядисване на всички мебели, линиране на черните дъски и др. От предвидените 656 лева за ремонт, бяха изразходвани само 84 лева. Спестените средства ще бъдат използвани за набавяне на учебни помагала, за обзавеждане на работилницата и физкултурния салон. На 9 юни учебните стаи вече бяха подредени, напълно готови за новата учебна година.

През настоящата година колективът ще трябва да се справи с нова трудна задача — въвеждане на предметна система. Разпределението на учебните предмети вече е извършено. През ваканцията всеки учител ще има възможност да си изготви нагледни средства, да се приготви за предстоящата си работа отрано.

В чест на 20-годишнината от Девети септември, колективът обещава да работи още по-упорито, за да може с чест да извоюва званието „Колектив за комунистически труд".

Христо ГАНЧЕВ
директор на училище „Л. Каравелов" — Тутракан

М. БОНЕВА
председател на учителската организация

ЖЕЛАНИ ПОМОЩНИЦИ

Младите животновъди от X-г клас на Първа политехническа гимназия са винаги желани помощници в Държавното елитно семепроизводно стопанство в Силистра. Тук, сред работниците, всеки петък те провеждаха практическите си часове.

Сега десетокласниците провеждат дванадесетдневната си практика,в която съчетават теорията с практиката,науката с живота. През тези дни учениците ще се запознаят основно с животновъдството на стопанството. Тазгодишната практика за тях е от изключителна важност за следващата година, когато ще трябва да защищават дипломните си работи по този предмет.

Трудовият ден за десетокласниците започва от ранна утрин, когато те почистват помещенията, дезинфекцират ги, зареждат яслите с храна, опознават по-пълно механизацията, която се прилага. А после те са активни помощници в доенето на кравите.

Дим. СТОЯНОВА

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

Британска Гвиана. Много митинги се състояха в Джорджтаун, столица на Британска Гвиана в знак на протест срещу решението на Британското правителство отново да отложи даването на независимост на страната. Все повече се чува лозунгът „Независимост или смърт", който произнасят патриотите, вдъхновени от примера на Куба.

НА СНИМКАТА: Прогресивни младежи от Британска Гвиана искат независимост.

„ДОРОСТОЛ" (СИЛИСТРА) — ЧЛЕН НА „Б" РФГ!

ПОБЕДА ВЪВ ВТОРАТА СРЕЩА

КОГАТО прозвуча последният съдийски сигнал, единадесетте играчи в бяло, техният треньор и хилядите зрители, изпълнили градския стадион, отдъхнаха с облекчение. Футболният отбор на „Доростол" (Силистра) стана отново член на „Б" РФГ. След едногодишно отсъствие той е отново в редиците на кандидат — майсторите. Една дълго лелеяна мечта е вече реалност.

И ако пътят към това място в зоната беше сравнително лек,то колко тежки и трудни се оказаха 180-те минути на двете квалификационни срещи, които „Доростол" трябваше да играе с първенеца на зона „Янтра"— „Раковски"(Севлиево).

След първия мач, игран в Севлиево, двата отбора се изправиха отново един срещу друг на силистренския стадион този път като познати съперници. Разузнаването, опознаването беше вече завършило, а и резултатът, който щеше да се получи на наш терен, определяше отбора, който щеше да се изкачи едно стъпало по-нагоре по футболната стълба. Решителен мач! И необичайно много зрители!Та нали почти целият град очакваше този ден!

Както следваше да се очаква срещата започна с бурни атаки на домакините, които сякаш бяха решили още в началните минути да вземат победата. И такава възможност им се откри в първата минута. П. Йорданов проби по крилото, последва остър прострел пред вратата и на Османов не му достигнаха сантиметри, за да отклони топката в мрежата. А в осмата минута се разрази истинска буря в нападателното поле на „Раковски", посипаха се удари, но нито един от тях не успя да прекъсне топката до вратата, защото нейният полет срещаше все телата на защитниците.

Началото на мача потвърди предварителните прогнози, че гостите ще играят дефанзивно. Те наситиха полето пред своята врата с повече състезатели, а напред разчитаха на контраатаките на двама-трима нападатели, които разиграваха топката,докато получат подкрепа от задната линия. Тактиката и намеренията на гостите бяха ясни: да завършат мача наравно и да го решат евентуално в своя полза чрез дузпи.

Откриването на резултата стана в 55 минута. П. Йорданов се промъкна до аутлинията и проби силно, но топката беше спряна с ръка от защитник на гостите. Дузпа! Ставрев изпълни точно и „Доростол" поведе с 1:0. Пак същият състезател в 67 минута стреля внезапно отдалече и вратарят на „Раковски" не успя да задържи хлъзгавата топка, която от ръцете му отскочи в мрежата—2:0.

Сега гостите оставиха защитния си маниер на игра и преминаха в настъпление. Те бяха запазили повече сили. Една ненужна грубост на Петков беше наказана скъпо. Нарушението беше извършено на 30-35 метра от вратата, но наказателният удар беше изпълнен точно и под плонжа на несигурния Токушев топката се укроти в мрежата. Намаляването на резултата стресна домакините, последваха няколко атаки, при една от които след ъглов удар Методиев с глава отбеляза красив гол и зафиксира крайния резултат — 3:1 за „Доростол", който отведе отбора в „Б"РФГ.

На състезателите и техния треньор Геренски — честита победа! От името на хилядите техни привърженици, ние им благодарим от сърце. И нека, когато след два месеца започне новият футболен сезон, не забравят урока от миналата година. Да се играе в „Б"РФГ е висока чест, но тя задължава изключително много.

Йордан СИМЕОНОВ

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

80

— Да, ла, — с досада подхвана Заринш. — Съдете сами: миналата година ми се удаде да установя контакти с испанското правителство. Испания ни разреши да се ползваме от нейната най-мощна радиостанция в Кадикс за предаване на латвийски език в течение на петнадесет минути в денонощието! А ние още не можем да открием свое посолство в Мадрид!

Той говореше всичко това, поглеждайки към Големия Джон, сякаш му се оплакваше. Заринш, както се виждаше, отлично знаеше от кого зависи неговото бъдеще Но англичаните като че ли не се канеха да го утешават. Напротив, Големият Джон внезапно каза:

—Не намирате ли, ваше превъзходителство, че сега, когато ви се удаде да установите тесни връзки с патриотическата група на Будрис, би следвало по някои въпроси от дейността на вашето правителство да се консултурате с господин Будрис и с неговия представител господин Казимир?

Лидумс наостри уши. Това беше нещо ново! Или англичаните замисляха някакво подаръче за Будрис и „неговия представител", или в действителност им бе дотегнала тази безсмислена и скъпо струваща игра на Заринш на политика. Лидумс незабелязано погледна към Заринш и към Скуевиц. У единия и у другия имаше доста кисело изражение. Между това останалите англичани с внимание поглеждаха към Големия Джон.

Скуевиц, изглежда, беше готов да подскаже на Заринш отговора, но не успя. Старецът прехапвайки устни, милостиво се съгласи:

— Да, аз мисля, че разширението на връзките и полето на дейността на групата на господин Будрис ще бъде само от полза. Предполагам, че в хода на следващите съвещания ние ще обсъдим и този въпрос...

Лидумс едва ли не подсвирна от учудване. „Ето ти на! Тези хитреци от разузнаването трябва отдавна да са съгласували всичко с „президента"! И даже Скуевиц не са посветили в своите планове! Колко им е нужен Будрис, щом са заставили Заринш да се постесни! И колко прави са Силайс и Вилкс, когато твърдят, че англичаните се опитват всичко да правят за чужда сметка! Сами те нищо не предлагат. Те само „подсказват" на Заринш какво следва да прави!

А Големият Джон напълно сериозно продължаваше своите инструкции в тон на дружески съвет:

— И, разбира се, би следвало да се предостави на групата на господин Будрис правото на равно участие при формирането на новото правителство на Латвия, което трябва да започне действие, щом възникне война. И без съмнение също така групата на господин Будрис би следвало да участвува не само в обсъждането на кандидатурите, но и в представянето на такива...

„Отлично! — мислеше за себе си Лидумс. — Англичаните са предвидили всичко! Отсега те сами стават помощници на Будрис! Ние с Будрис само мислехме за това, че трябва някак да установим влияние върху „правителството" на Заринш, а англичаните направо казват, че портфейлите в правителството трябва да разпределя Будрис! Те са готови не само да заиграят с Будрис, но и да платят каквато и да е цена за неговото сътрудничество, наистина, по своя обичай, от чужд джоб"!

Той само одобряваше безсрамните искания на Големия Джон, а сам наблюдаваше присъствуващите. Скуевиц пак се изкриви, а Силайс възбудено се задвижи в креслото. Той беше уверен, че Будрис и Лидумс не ще го отминат при разпределянето на министерски портфейли. На Лидумс се стори даже, че ръката на Силайс инстинктивно се протегна към чантата, която лежеше на масата.

— Да, тези въпроси е необходимо да се обсъдят в най-близко време! — оживено възкликна Силайс.

— Добре, — доста вяло отговори Заринш. — Ще обсъдим и този въпрос.

Англичаните любезно се усмихваха. Първото съвещание на правителството с участието на пратеника на групата на Будрис премина по техния план и завърши с пълна победа на пратеника, на когото отсега те залагаха извънредно много.

(Следва)

„КРАСОТА? ДА, НО ЕСТЕСТВЕНА!"

Само красив ли?

ПО СВЕТА има много красиви мъже и жени, младежи и девойки. И някои хора (сигурно тези, които не блестят с външността си) са готови да ги обожават само защото са... красиви. А нима е много скъпа външната, портретната красота?

Красивите са красиви, не защото са искали да бъдат красиви! Та кой не иска да бъде красив? Само природата прави красотата у човека, а човекът — красотата в природата. Ценна и скъпа е онази красота в другарските отношения между хората, в честните постъпки, в борбата за знания, в героичната смърт. Красотата се създава единствено чрез труда и спорта, а не с модни прически и скъпи дрехи. И наистина, доколко имаме право да обожаваме онези красавци, които нямат почти никакви заслуги в нашия напрегнат живот.

За човека портретната красота не е съществен белег. Важно е как работиш, (а не толкова какво работиш), как се отнасяш към хората. Портретната красота понякога е фасада, зад която често се крият съвсем некрасиви черти от човешкия характер. Някога тази фасада ще изчезне и човекът ще се покаже пред хората с истинския си човешки портрет.

Към младите хора, още с неукрепнали разбирания, би могъл да се отправи такъв призив: учете се от умните, душевно красиви хора, умствено богатите хора! Защото съдържанието на живота не е във външния облик, а преди всичко в дълбоката вътрешна човешка красота. Душевно добрият и ценен човек е много по-красив от онези, които се стремят да привличат с външността си.

Тези мисли, може би, все още не са станали близки на онези ученички, на онези младежи, които се стремят да намерят красотата в модните прически, в брошките, в натруфените украшения. А те би трябвало да бъдат разбрани от тях и за това трябва да помогне преди всичко комсомолската организация, цялата общественост.

Тези мисли трябва да станат тяхно убеждение.

Иван ИВАНОВ

Окръжен народен съвет — Силистра
УЧИЛИЩЕ ЗА МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ
СИЛИСТРА

ОБЯВА

За учебната 1964/65 г. ще се приемат курсистки от Силистра и окръга до 30 годишна възраст, завършили средно образование въз основа на следните документи:

а) Диплом за завършено средно образование.
б) Удостоверение за успеха по Дарвинизъм, ако същият не е вписан в дипломата.
в) Свидетелство за раждане.
г) Автобиография.
д) Характеристика от местния народен съвет.
е) Удостоверение за евентуално ползване на привилегии—деца на активни борци против фашизма, кандидатки с трудов стаж в здравно заведение и др.

СРОКЪТ ЗА ОБУЧЕНИЕ Е 2 ГОДИШЕН

Завършилите училището добиват правоспособност на средни медицински сестри.

Срок за подаване на документи от 1 юни до 20 август.